

உ
கனபதி

திருச்சிற்றம்பலம்.
காசிரகசியம்.

ஸ்ரீகைலாசபரம்பரைத் திருவாவடு நறை
ஆதினம மஹாஸநிதானத்துக்கு அடிமைபூண்டொழுதும
ஸ்ரீசுப்பிரமணியத்தம்பிரான் கவாமிகள் ஆஜனையிப்படி.

சேடி ஆதினத்து விதவான

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய மூலம்

கா.திருச்சிற்றம்பலஞானியாவர்கள்

இயற்றிய உரையும்,

இஃது

ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ நேமத்தாம்பட்டி

மு. பெ. பெரியகறுபபனசெட்டியாரவர்கள் கூட்டாளி

ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ இராமச்சந்திரபுரம்

மு அ. ரு. அண்ணாமலைசெட்டியாரவர்கள்

மு ய ந சி ய ா ல

பா. சொக்கலிங்கம்?ள்ளையவர்களது

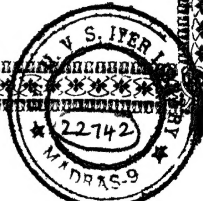
செய்தனை

உயர்வா அச்சுக்கூடத்திலே இப்பிக்கப்பட்டது

விஷ்ணுவரையாஸ்.

1881.

Copy Right

உ

வெற்றிவேலுறறதுணை.

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

புரசை அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இ ய ற ற ி ய

நேரிசையாசிரியப்பா.

—o—o—o—

பூரிதைதேமதுப புதுவிருதளிமுரல
காரிதைதுறைசைக கண்ணமாநதருளிய
வருங்கயிலாய பரமபனாமுதனனம
மெய்கண்டதேவா வைகியசாததி
மேயசோநமச்சி வாயமெயக்குரவன
வைதுகமரயின வருந்திருக்கூட்டத
தெயதியவிலக்கிய விலககணநூறப்பாருட
சட்டகமெனனத தனியரசியறறியோன
வட்டநீர்ப்புவரியோரா வாழத்துமேகமப
வாணரருட்செங் கோனெற்றிடாததும்
கச்சிமானமிடமுதற ககையிலடறபலநூல
விசையினியறறிய மேதகுபுலமைச
சிவஞானமுசிவ னிவனென இறறைநாள
அத்தகையாதீனதது வீற்றிருந்த
மாணுயரமபல வாணதேசிக
அடிகளகருணையி னளிக்கக்கரியை
ஞானமெனவிரு பானமையாகிமுப
பாறகூறாக வேறபுறதீக்கை
பெற்றுச்சிவநெறி சற்றுமபிழழவிலாக
குரிசிலதிரிசிர புரமுறைபுரிதன
ஆஞ்ஞாகுடாதை சீராராதனியூர
நாகைமாபூர மாகியவிலைவழுதற்
புகலபலசிவதல புராணமினன
நிகாசுவைஅணிபொருட் டகைமையினெனவாக்கும
களிதலைசிறப்பக கண்டமேனமையோன
நளிகடறறியைசெதொறும் நனிதனனிசைசிறாஉ

மேனாடபெருநதமிழ் வீரகருமவிழைதரு
 மீனாகுழிசுநதர விற்பனசிகா மணி
 ஓதுமஆவடுதுறை ஆதினவிததுவான
 தனைககொடுபலகால வினைப்பகைதமிழ்க்கும
 பொறபிவாகாசி நற்றலயாததிரைப
 பயனபெறுசீரியோர் னயனறருதுறைசைப
 பரிணாமததில ஒருவாத்தவத்தினன
 கரணத்தூய்மையிற பரிணிதாககேயநத
 பத்திநெறியொடு பயிலசைவநெறியின
 வித்தெனவினங்கும சுப்பிரமணியத
 தம்பிரானரும்பெற்ற கங்கைசூழகாசி
 இராசியமெனனப பராவுறுவடநூல்
 தனனைமுனைஞான றுன்னருட்பத்திரப
 பேற்றைவிழைந்தான காற்றியபூசனை
 போற்றித்தேவாகோன பாற்றனிஇருத்திய
 தயாநிதியாநூத தியாகப்பெருமான
 முதற்கிளாசத்த விடங்கமூரத்திகளையும்
 பதிட்டைசெய்த சதுட்டயசாதனத
 துறைதருவகூந்த வீரதமனைத்தும்
 முறையினமுற்றிய முசுகூந்தன்னெனும்
 பெருமையோனென்ன அருமையிறகொணராது
 பலகுமிநாட்டில மலகிப்பிறங்குவான
 செநதமிழ்மொழியில் தநிதிடுகெனன
 மெய்யுறவிருத்தசெய்யுளாறபுனைவித
 தன்னதனுட்பொரு ளமைவுறத்தெரிக்கெனப
 பன்னியவாற்றால பைநதமிழ்ப்புலவொன
 றுறுறுள்பெரியோர் மறறையிரநகரை
 புகழாரரித்தனத திகழ்தருகச்சிப
 பதிவருகூரிய மதிஞனவேதாகம
 நூலவகைணஞ்ஞா சாலபுயாபத்திமை
 அனபுறுந்ருச்சிற மம்பலஞானி
 மனபதைக்குழாமவ வாயமைகளெளிதிற
 பெரிதுணர்நதுய உரைவிரித்தியலபெற
 நீடுதெனபரணடி நாடெனுமகடரு
 மங்கலவணியெனத தங்குமாமதுரை
 சாரநதவிராம சந்திரபுரத்துறை
 அருணாசலவேள அருநதவப்புதலவன
 தெருணுவலாபரல சிறநதுளவனபினன

அண்ணாமலைதரு வானமுயற்சியால்
விண்ணாடருமிவண் மேவுவான வெஃக
எங்கணுநதன்பெயா இங்கிதநிறுவி
நிலைதிருவண்ண மலையாதீனக
குணரககுடிப்பதி னன்றத்தனபுடை
ஆழ்துடைக்கொளும் பாத்ரககுடிவனா
ஆலமுத்தெனும்பெய ராண்டகையீனற
சீலவுததமத தவவியகுணன
தனையிததேராத தாங்குநதயாரசன
கனிவொடெனாநாந்நும கலவிய நினாநக
கண்டுநெசித்துப் பண்டைநடபின னெனச
சேராட்டியாரவம் பாராட்டுமவளளல்
சொக்கலிங்க சுருணதனாடியன
வைச்சுநடாத்நு அச்சுக்கூடத
தெழுதாவெழுத்தி லியைதது
முழுநீர்ப்புவியில் முயனறுநலகினனே

உ
ம-ந-ந-புந்

திருளவவுநர்.
இராமசாமி செட்டியாரவர்கள்
இயற்றிய

ஆசிரிய விருத்தம்.

துதிமருவுதனதுபாண மூழ்குவோர் பவவினைத, துரிசைத் துமித்துமேலாட்ச
சொலஹுறபுண்ணியம் வரச்செயுநகங்கைநதி, நூழ்காசி மாணமியமென்து
துங்கவடமொழிநூ லிலங்குதிருவாவடி, துறையாதினத்தகுதிசோ
துரியசுப்பிரமணிய தம்பிரானைபுளந, தோனறக கொணாந்நுதிவய
வ்நுமருவுசுகலகலை யுணரு மவிதரணனவிபவ, விதவஜென சேகரணிதம்
மேதகுஞ்சோகொண்ட திரிசிரபுரத்தினுள், மீனாட்சி சுந்தரப்போ
விஜையனறனைக்கொண்டு கெனமொழியினறசெயத் மெயக்காசி ரககிடதனத்
விண்ண வாகளபணியமா வடிகீழலீசருறை, வியனுலாங் காஞ்சித்தலப்
பதிமருவுத்தினுறுத் தமாபரவுமலசிவ, பத்தியெய சித்ததுலயன
டகாதிருசிறுதம் பலப்போகொனாவனுரை, பண்புடன் செயல்வைபம்
பராவுறம் இராமசாதிரபுரம் வாழ்க்குண, பரிபாலன அருணாசலப்
பாரத்திபனறருபால் னென்னுமஅண்ணாமலை, பகிரதன முயற்சியெய
ந்நுமருவு அனகைக்கா நிகாபாத்ரககுடியி, னிலவுமுயராஸமுத்தரம்
கேயமாலமாதவப் புத்திரன் விசித்திரன், நிகரில மழியுகியான
நீடியபுகழ்ச்சொக்க லிங்கபூபதியினிசை, நிகழ்ச்சுயந்நிரத்தல்
நீகருமஎழுதா வெழுத்தினிலிசைப்பித்து, மிலமிசைத்தானைரோ.

அட்டவணை.

பக்கம்.	அத்தியாயங்கள்.	பாடற றொகை.
க	பாயிரம்	நக
உரு	முதலாவது குருபத்திசொருபமுரைத்த அத்தியாயம்...	சூய
சஉ	உ-வது காசிமானியமுரைத்த அத்தியாயம். . .	உரு
ருய	ரு-வது திருமால் திருமகளுக்குப்பேசுதத அத்தியாயம்	நக
ருசூ	ச-வது சேரமசனமாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம் ...	நௌ
சூசூ	ரு-வது மகாசேனனமுத்தியடைந்த அத்தியாயம். .	நௌ
எசூ	சூ-வது நாராயணா நாரதருக்குப்பேசுதத அத்தியாயம்	உய
அரு	எ-வது பரமசிவனபாரவதிதேவியாருக்கு உபதேசித்த } அத்தியாயம்	நய
சூரு	அ-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷணமங்கையுரைத்த } அத்தியாயம்	உௌ
நக	சூ-வது மண்டபனமுத்தியடைந்த அத்தியாயம்.	சூௌ
நாய்சூ	ய - வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷணவிலபுரைத்த } அத்தியாயம்	சூரு
நாயு	யக-வது காசிவாசரியமுரைத்த அத்தியாயம் .	உசூ
நாயௌ	யஉ-வது மாதேசனமுத்தியடைந்த அத்தியாயம் . .	சசூ
நாயசூ	யரு-வது சத்தப்பிரமிகமையுரைத்த அத்தியாயம் .	உௌ
நாயுௌ	யச-வது பிரமனமுதன மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம் .	உரு
நாயசூசூ	யரு-வது துச்சேதாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம் . .	யரு
நாயசூசூ	யசூ-வது நித்தியயாததிரை விதியுரைத்த அத்தியாயம்	உஉ
நாயௌசூ	யௌ-வது காசிதேவி வரமபெற்ற அத்தியாயம்	உய
நாயசூசூ	யஅ-வது காமகலைவாலாறுரைத்த அத்தியாயம் . .	நய
நாயரு	யகூ-வது வீரசேனனமுத்திபெற்ற அத்தியாயம் ...	நசூ
உரசூ	உய-வது புராணிகரியலபுரைத்த அத்தியாயம் ...	உஉ
உகக	உக-வது புண்ணியகோத்தி முததிபெற்ற அத்தியாயம்	எஅ
உஉௌ	உஉ-வது பாத்தக்கமுரையுரைத்த அத்தியாயம் ..	சய
உருசூ	உரு-வது தேவாகளுபதேசமபெற்ற அத்தியாயம். . .	அய
உருரு	உச-வது சனாதனன முத்தியடைந்த அத்தியாயம் .	நசூ
உசூசூ	உரு-வது இரணியகுருபன முதலோர முததிபெற்ற } அத்தியாயம்	ருக
உௌஅ	உசூ-வது விட்டுணுசுருமனுபதேசமபெற்ற அத்தியாயம்	ருஉ
பாயிரமுடிபட பாடறறொகை ..		தயஉ

கணபதிதூணை.

திருச்சிறதம்பலம்.

காசி ரக சியம்

பாயிரம்.

துண்டிராசவிநாயகாதுதி.

பூமேவுகங்கைநதி யெடுத்தெறிகொக்கரை யெனவொண்

புனிற்றூலோணுந்

தாமேவுமுத்தமென வதுகாலுஞ்சுவையமுத்த

துளியுமவேணி

யோமேவுமெயவயங்கக காசியிலநநிக கோடடி

னொளிரமேவு

மாமேவுமொருகோட்டுத் துண்டிராசககளிறறை

வணக்கஞ்செயவாம்.

இதன பொருள்.

பொலிவுள்ள கங்கைநதியானது, அலைகளால் வீசப்படுகின்ற சங்கத்தைப் போல ஒளிபொருந்திய இளஞ்சந்திரனும், அச்சங்கம் பெறும் முத்துக்களைப் போல, அச்சந்திரன் பொழியும் மதுரம் வாய்ந்த அமுத்ததுளிகளும், சடையிலும், பிரணவவடிவமான திருமேனியிலும் பிரகாசக்குமபடி காசிப்பதியிலே அக்கங்கைக்கொக்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஓற்றைக் கொம்பையுடைய துண்டிராச விநாயகக் கடவுளை வணங்குவாம் என்று. (க)

மங்கலம்படப் பூமேவுமென்றா கங்கைநதியென்றது மூத்தபிள்ளையார திருமுடிக் கண்ணதாகிய இன்ப அருடபெருக்கினை கங்கையென்றொழியாது நதியெனமிகுத்துக் கூறினா சத்தனுகுள்ளன சத்தனுகுமுள்ள ஓற்றுமை நயங்கருதி மூத்தபிள்ளையா கிரியாசத்தி கூறாமாகவின் எடுத்தெறியென்றது ஒருசொன்னீர்து, கொக்கரை உவமேயப்பொருள் புனிற்றூலோன என்றது இளம்பிறை அது உவமிகப்படுபொருள் அது காலுமெனபதனை முத்தமென பதனோடும், அமுத்தமெனபதனோடும் தாப்பிசைப் பொருள்கோளாக்கூட்டினும் மையும். சங்கைப்போலும், பிறைவேணியவங்கவெனவும், அச்சங்கனை முத்துப்போலும் பிறையின்ற அமுத்ததுளி மெயவயங்க எனவும், உவமநிரனிரையாகக்கொனக் ஓமமேவும் மெய்யெனந்து, மூலாதாரத்தின கண்ணே பிரணவபீடத்திருந்து நாலவகை வாக்கின் சத்திக்கும காரணமாயுள்ள மூத்தபிள்ளையா

பெருமான அமுத்ததிருவுருவை அது இன்ப அருடபெருக்கிலை செலுத்து
ண்ட மதிக்கொழுநது ஒழுக்கிய அமுத்ததுளியாற புனைவுற வண்ணம் தியா
னித்தாரா. இந்நூல் இடையூறினறி இனிது முடிநது சுததமுறறு நிலவுதல்
வேண்டி. இங்ஙனமன்றி எக்கலைகும் பரிணம் உபரதானகாரணமாகிய பிர
ணவமே திருமேனியெனவுறு கூறுப.

விசுவநாயகர்துதி.

சோபூத்தவிடப்பாலும் வலப்பாலும் பசிதாகஞ்செகத்திற்கோம்பும்
பார்பூத்த வன்னபூரணி மந்தாகினிதழுவப் பதுமனமாயோன
ஞர்பூத்தபனிமலா தூயப்போற்றெடுப்பக காசிகாதழைப்பமேவு
மோபூத்தவிசுவ நாயகனடித்தாமரைமலாக ளிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

(இ - ள்) சராசரப் பிரபஞ்சங்களாகிய ஆனமகோடிகளின் பசியை நீக்கி
யருளும் அன்னபூரணியார், இடப்பக்கத்திலும், அவ்வுயிரகளின் தாகத்தை நீக்கி
யருளும் கங்காதேவியார், வலப்பக்கத்திலும் பொருந்த பிரமவிஷ்ணுகள மல
ரால் அாசரித்துத் துதிக்கக் காசித்தலமானது மேனமேல் தழைக்கும்படி எழுந்த
ருளிய விசுவநாதா திருவடித்தாமரைகளை வணங்கி வாழ்வாம் என்று (உ)

தாரொன்பது—பூந்தான மாலையென்பாருமுளா போற்றெடுப்ப என
பது ஒரு சொன்னீரவாயவந்த செய்வென்னும் வாய்பாட்டு விளையெச்சம்
மேவும் எனபதனை, தழுவ, போற்றெடுப்ப, தழைப்ப எனபவற்றோடுங் கூட்டி
விசுவ நாயகன் என்னும் பெயரோடு முடித்துக்கொள்க

உயிர்களுக்குப் போகமுடடுவிகும் வளனற நன்மைகுறிகக அடித்தாமரை
மலரொன்றா,

வாழ்வார மலராவேண்டுதல் ஒருதலையாதலின் ஈண்டு இறைஞ்சுதற்கு
இருபுடையும் இயைபுபெற்றவாறாயிற்று

அன்னபூரணியார் துதி.

இறையவனிலவெண்ணிறஞ்செந்நிறமுளார முக்ககண்ணை
யிருக்குஞ்சீரு
மறைதருத் வளப்பிறைதாழ் தருகுழற்பின்
னலுமவனனியமரங்கையு
மறைக்கெழுமு மேதகவும வாயநதுமாதேவியென
மருவிராளு
நிறைதருபே ருளாகொழிக்கு மன்னபூ ரணிமலாததா
னீனைந்துவாழ்வாம்.

(இ - ள்) சிவபெருமானைப்போலும், வெள்ளை நிறமும் செம்மைநிறமும்
உள்ளே நிரம்பி முகத்தினிடத்துக் கண்ணுக்க காட்டி நிறின்ற அழகும், சொல்
லப்படுகின்ற வெள்ளைப் பிறைகோடு நீண்ட குழற்பின்னலும் எரியழல் தவ

கியையும் வேதத்தால் துதிக்கப்பட்ட பெருமையும் அமைந்து, மாதேவா என்றதற்கேற்ப மாதேவி எனத் திருநாமநிர்த்தாலும் ஒத்து நின்று, ஆன மாகளுக்கு எனவும் நிறைந்த பேரருளைச் செய்கின்ற அன்னபூரணியாருடைய மலர்போலும் திருவடிகளைத் தியானித்துக் கெடாத நிலைமையைப்பெறுவாம். (எ-று.) (௧)

பெருமான திருமேனிக் கண்ணதாகிய திருநீற்றின் வெண்மையும் ஒளியின் செம்மையுமாகிய நிறமும் பிறையணிந்த சடையுந் திருக்கரத்திலுள்ளியழுவும் வேதத்தாற் பரவப்படுதலும் மாதேவொன்னுந் திருநாமமுமுடையராய் அருள்செய்து நின்றவாறுபோல, அம்மையும் தந்து திருவிழியில் வெண்மையுஞ் செவ்வரியுமாகிய அந்தச் செந்நிறமும் பிறைவடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலம்ணிந்து பின்னப்பட்ட கூந்தலும் எரியழலேந்திய திருக்கரமும் வேதத்தாற் பரவப்படுதலும் மாதேவியென்ற திருநாமமுகொண்டு அருள்செய்து நின்று வாழ்க்கைத்துணையாமாறு உலகுணாததியவாறு காணக் இது சிலேடை விசேடணம். பின்னல், சடைக்கும் மாதா குழற்பின்னலுக்கும் பெயராம், மாதேவா என்றசொல் அவாயநிலையாக நின்றது வாழ்க்கைத் துணையாமாறுலகுணாததியதென்து குறிப்பெச்சம், கெழுமுதல்—பரவுதல்.

ச பா. நாதா துதி

விலலாருந் திருமேனிமுதலாளு காண்ப்தன்றி

விளங்கமமேனிக்

கெல்லாருமாதையாபரணமா யிருப்பவையோ

டெல்லாங்காணச்

செல்லாருமபொழிற்றில்லைமணி மன்றுண்டநவிலு

தேவதேவன

சொல்லாருங்குஞ்சித்தகா ணெஞ்சித்தகாள விதமுருகித்

துதித்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய திருமேனியை, யாவைக்கு முதற்காரணமாயுள்ள சிவகாம சௌந்தரியார் நிரந்தர தரிசிப்பதன்றி, விளக்க விளங்கும் அத்திருமேனிகுப் பிரகாசம்பொருந்திய வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரித்திருக்கும் காட்சியோடு கூடிய அகப்பாட்டுப் புறப்பாட்டுத் திருவடையாளங்களையுலகு காணுமபடி மேகந்தங்கிய சோலைகள் சூழ்ந்த சிதம்பரத்தின்கண் அழகிய கண்கசையிற பஞ்சகிருத்திய நடனஞ்செய்கின்ற சபாநாதரது புகழ்மைந்த குஞ்சிதபாதமானது கெஞ்சை இதம்படத்தனவயப்படுத்த உருகித் துதித்துவாழ்வாம் எ-று. (௨)

அகப்பாட்டுப் புறப்பாட்டுத் திருவடையாளங்களை ஆளுண்டயவரசு அருளிய திருவதிக்கைத் திருத்தாண்டகத்திற் பரக்ககாணக், “எல்லாங்காண” எனபதற்கு உலகமெல்லாங் காணவென்ப பொருள்விரிப்பாருமுளர், உடை

யானுடைமை யொற்றுமை நயங்குறித்தற்கு “மணிமனது” என்றார் திரோதித்தலை யுணர்த்தற்பொருட்டி “எல்லாரு மாதையாபரணமாயிருப்பவையோ” டெனறபடி. வேதாந்தத்தின் முடிவின் கணுள்ளதாளென்பார “சொல்லாருங் குஞ்சித்தார ளெனறதெனக, உலகுசொல்லெச்சம, அவாயநிலையான வந்தது, காட்டக்காணுந் தரத்ததாகலின், அறம்பொருளினபம் வீடுள்ளும பொருட்பேற்றிற்குக் காரணமாதலுடைமையின் “செல்லாரும பொழிற்றிலலை” என்றா உருகுதல் என்றது தத்துவங்ககாதலை. நெஞ்சென்ற தீண்டினமென்னும பொருட்டி பஞ்சகிருத்தியம் என்பது சிருட்டி, தீதி, சங்காரம், திரோபவம், அணுகிரகமெனப்பன். பிறவுமன்ன.

சிவகாமசவுந்தரியார துதி.

யாதுபுரியினுநதனக்கென்றொன்றும் வேண்டான

புரியுமிறையேபோறசெந்

தாதுபுரிபொதுநடனங்காண்டல புரிவதுமுயிராக

டமக்கேபாககிக

கோதுபுரிபவநதவிராதுகுலவு சிவானநத

வெள்ளங்குளிரப்பக்காணும

போதுபுரிகருங்கூடநதற் சிவகாமசவுந்தரிநன

பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்) எத்தொழிலைச் செய்யினுந் தனக்கொருபயன் கருதாது பிற்பயன் கருதிச் செய்கின்ற இறைவனைப்போலக் கனகசபையி னிடத்தானநத நடனதரிசனஞ்செய்வது மவவுயிரகரின பொருட்டேயாகக்கி குற்றத்தை யியற்றுகின்ற பிறப்பை நீங்கி அவவுயிரகள் விளக்கமுற்ற பரசிவானநத வெள்ளத்திறகுளிரும்படி கிருபாநோக்கஞ் செய்கின்ற மலாகள் விரும்பும் இயற்கை மணமமைந்தகரிய கூடநலையுடைய சிவகாமவல்லியாரது பொன்போலுந் திருவடிகளோடமஸ்கரிக்கின்றேன் என்று

(ரு)

இறைவன் அனாதிமல முதத்தனதலின் இடரினமையனாகலானும் ஆனநத மயனாகலின் சுகப்பேறு விழையானாகலானும் தனக்கொப்பாரு மிக்காரு மினமையனாகலின் புகழ்விரும்பானாகலானும் பிறாபயன் கருதியே அழகிய திருச்சிறமபலமுடையார புரியும் பஞ்சகிருத்தியமெனப்பது கருதி “யாதுபுரியினுந் தனக்கென்றொன்றும் வேண்டான” என்றா உயிரகளைனந்து விஞ்ஞானகலா, பிரளயாகலா, சகலரென்ற மூவகையணுக்களை, இவற்றை “மூவகையாருயிாவாக மலத்தாரகனம் மூலமலத்தார மூன்றுமுடையா” ரென்ற சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தத்தார காரணக, கோதுபுரிபவமெனந்து பிறவிக் கேதுவாய காமமவெகுளி மயக்கங்களை, “காமவெகுளி மயக்கமியைமுன்ற, ழாமகடெக கெடுமோய” எனத் திருவள்ளுவர் கூறலுமிககருத்தேபற்றி எனக இனிக “கோது புரிபவநதவிராது குலவுசிவானநத வெள்ளங் குளிரப்ப” என்றதற்கு “ஞாலத்தரநதைகெட மணிமனதுளாடல காணும்” என்ற சிவப

பிரகாசத்திருவிருத்தத்திற் குரையானுமுணர்க் போது என்றது பொழுதென
தன் மருஉ. அஃதிண்டாகுபெயராய மலரையுணர்த்தி நின்றது. புரிதல் விரு
மபுதல், போதுபுரிகருவகூந்தலென்றதில் போதுபுரியென வினைமுதலாக வைத
துரைக்கின் மலராகளுந் தம்மணத்தினூறாகு இறைவியரா கூந்தலினுமணமிறப
பகமழதலின் விழைதனோககிக் கூறியபடி. இறநனமியற்கை மணமுடைத
தென்பதைப் “பரவி நீவழிபட்டேத்தும் பரஞ்சுடா நிறுக்காளத்தி, யரவுரீரசச
டையரா பாகத்தமாந்த ஞானப்பூங்கோதை, யீரவீராகுமுலுமறறே வென
வஃது மறறேயென” எனற திருவினையாடற்புராணத்துத் தருமிகுப்பொற்
கிழியளித்த படலத்திருவிருத்தத் தானும் அத்தருமிகு இறைவனருளிய “கூந்த
லினறியவுமுனவோ நீயறியும் பூவே” எனற திருப்பாசுரத்தானு் முணராக. இனி
போதுபுரியென்பதை யிரண்டாவதனொருகையாகக் கொண்டு மலரை விரும்பி
யணிகின்றவென்ப பொருள் கூறினுமீழுககாது இது சத்தனுக்குஞ் சத்திக்கும்
பேதம் கூறியபடி.

தக்பிணைமுர்த்தி துதி.

வேறு

மாலமராடிவாநவெனநடுவென வந்துகொண்டேகுமுனபிரியுஞ்
சீலமராடிவாநவின்னுநதிகழந் திருமதிமுகமுனதுசசிப
பாலமராடிவாயநிழல்பொருவப் பதிபெருமபேறுளங்கொடுக்க
லாலமராடிவாழ்தருபெருமா னடிமலராக்கன்புசெய்திடுவாம்.

(இ-ள்) மயக்கமானது பேராசெய்ய இயமனவநது வாவெனதுசொல்லி
யழைத்துக்கொண்டு பேரமுனனம், சொல்லளவில் பிரியெனென்று சொல்லி,
பிரிதலாகிய ஒழுக்கத்தினும தவறாத மாதரது முகவழிகையே நினைத்தி
ரரது, உச்சிப்போதில் சூரியன் எதிரினற கண்ணாடியின் நிழல்புறந்தோன
றது தன்னிலை நின்றறபோல திருவருட பிரகாசத்தினமுன ஆனமபோதந்
தோன்றது அருள நிலைபிலவிறகச் சிவபொகத்தையேநாடிக் கல்லா லமரத் தடி
யிலே குருமுகூரத்தமாக எழுந்தருளிய பெரியபெருமான திருவடிமலருக்கு
அன்புசெய்வாம். எ-று. (சு)

கோழிகூலிப்போது புலரந்தது என்றறபோல அமரரட வென்ற
பாலது, அமரரடி யெனத்திரிந்தது நின்றது இவ்வனமன்றிப் பெருமபேரா
செய்து வாவெனறெனநடுவென வினையேயாககி, செய்து எனனும் வாய்பாட
டாற கூறுவாருமுனா. நடுவெனவநது வாவெனக்கொண்டு ஏகுமுன, எனக்
கூட்டுக் சொல்லளவிற பிரியேன எனபது முன்னத்தினுணர்தலால் வந்தது.
எனவே, சொல்வேறு செய்கைவேறு எனபது கருத்தது. சீலமறாள் என்றபா
லது எதுகைநோக்கித் திரிந்தது. சாதிடொருமை முகத்தினது அழகை
முகமென்றா. மருட்டைகளெனும் மெய்ப்பாட்டு மிகுதி குறித்தற்கு. திரு
மதி விருப்பத்தைத் தருகின்ற மதி மதியாகிய முகமெனவிரிக்க. திவாவின்ன
திகழும் மதியெனக் கூட்டிக். இது உருவக் ஏதுத்தற்குறிப்பு மதிபோல

முகமென்பாருமுளா. அதுபொருந்தாது. உச்சிப்பால் மராடி வாயிழல்பொருவ, என்பது ஓட்டணி. அமராட நடுவனவந்தகொண்டு எகுமுன முகம் உன னது பிழல்பொருவ உள்ளீக்கொண்டு அன்புசெய்வாம் எனமுடிக்க. மர அடி மராடியெனத் திரிந்தது. பிரியுஞ் சேலமராடி என்பதற்கு பிரியுஞ் சேலத்தைப் பொருந்தாதவெனனு பொருளகூறுவாருமுளர் (சு)

தண்டபாணிசுவாமிகள் துதி.

எண்டபாணியை நிறத்துறவமுத்தினுமீயங்
கொண்டபாணியை நிரப்பிபுடிபுக்குத்தினுக்குறும்புள
விண்டபாணியை பூம்பொழிறகாசியுணமேய
தண்டபாணியை யன்றிமற்றாரையுநதாமேம.

(இ-ள்) கணக்கில்லாத இருப்பாணிகளை மாபிறப்பொருந்த அறைநதாலும் சயத்தை உருக்கி நீர்பால் நிறைத்து அதனுள்ளே முழுக்கசெய்தாலும் வண்டிகள் வெளிப்படுத்தும் சுரமமைந்த மலாச்சோலைகளையுடைய காசித்தலத்தில எழுந்தருளி இருக்கும் தண்டபாணி சுவாமிகளை யல்லாமல் வேறொரு தெய்வத்தையும் வணங்கேரம். எ-று (எ)

பாய்கொண்டபாணி, சயத்தையுருக்கிக்கொண்ட பாணி எனக்கொள்க உருக்கி அவாயநிலையால் வந்தது பாயமென்புழி ஈறு இரண்டனுந் பு தொகையாகலின் இயல்பாயிற்று

காலவயிரவா துதி.

வேறு

தளம்பொலிமலரோனாதி வானவாதாழ்நதுபோற்ற
வுளம்பொலிகாசிமேவு முயிராகளசெயபாவமெல்லாங்
களம்பொலியாதுதண்டங் கண்டறவொழித்துமுத்தி
வுளம்பொலிவகைசெய்கால வயிரவற்கன்புசெய்வாம்.

(இ - ள்) இதழ்களோடுகூடிய தாமரைப்பூவையுடைய பிரமனமுதலிய தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்க காசிப்பதியை விருமபி யடைந்த உயிராகளசெய்த பாவத்தையெல்லாம் தண்டஞ்செய்து முற்றமொழித்து முத்திச்செல்வத்தை யடையச்செய்கின்ற காலவயிரவக் கடவுளுக் கன்புசெய்வாம். எ-று, (அ)

தளம்பொலி மலாஎன்பது இதழ்களோடுகூடிய தாமரைமலரென்க. உளம்பொலிகாசியென்பது உபதலை விருமபின்வரது உளனாதோறும் நிகழும் காசியென்க. தியானிக்கத் தக்கதென்றபடி களம்பொலிடாது எனபதுவேறு உடற்களத்தைச் சென்றடைந்து துக்கராதனாக விளைத்தவை துக்காது மேலவிளைவித்தவர்கு வித்தாக விண்ப்பயன் தொருக்கப்பட்டு நிறநிலைப்பற்றி உடலைக்களமென்றது. உயிர்களைப்பற்றி முத்திவனம்பொலி என்றதனோடுகூட்டுக.

தூக்காதேவி துதி.

நிறைகடலுடுததவைப்பி னிகரமுழவகிப்பாடி
மிறைகெழுகுறமுரும வெந்தொழினமகிடமஞ்சக்
கறைகெழுபிசிதலுணகொள கருமகிடஞ்சாயததுமபா
குறையறமுடித்ததெயவக கொற்றியைவணகஞ்செயவாம்.

(இ-ள.) நீநிறைந்த கடலை ஆடையாக உடுத்த உலகினகண நிகரிலலா
மல முழக்கம்கொண்டு பாயகின்ற அச்சம்பொருந்திய இயமன செலுத்தும் கொ
டுந்தொழிலையுடைய எருமைக்கடா அஞ்சுமபடி உதிரைகலந்த மாமிசத்தை
உணவாகக்கொள்ளும கரிய மகிடாசூரனை வதைத்துத் தேவாருறைகளை முற
றுமொழித்த தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த தூக்காதேவியை வணங்குவாம் எ-று கூ.

கூற்றுவினைக் கூற்றமென்றதும் மகிடாசூரனை மகிடமென்றதும் உபா
தினை அஃறிணையக்கம் மிறையெனப்பது அச்சம்

துண்டிவிநாயகா துதி.

விண்டிராசத்தநதாமதமொழி தரவிருமபுசததுவமொன்றே
கொண்டிராசத்தநதாழ்தரமுத்திகை கூடினீரமதுவுண்ட
வண்டிராசத்தநதாதிதழுட்டுயின் மருவுதீமபுனறகாசித
துண்டிராசத்தநதாவளத்தினை யடிதொழிலுலகுள்ளீரே.

(இ-ள) உலகத்தவரே தேனுண்டவணடுகள் இராககாலத்தில் படுக
கையாகக்கொண்டு நித்திராசெயகின்ற தூற்றித்தழ தாமரைபூத்த மதுரம்
வாய்ந்த நீர்வளமுள்ள காலித்தலத்தில் எழுவதருளியிருக்கும் துண்டிராசரென
ஹம் திருநாமத்தையுடைய யானையைத் திருவடிக்கண்ணே வணங்குவீர்களா
னால் இராசத்தநாமதருணம் நீங்கி அறிவுடையோரால் விருமபத்தக சத்துவரு
ணமொன்றுமே மேற்கொண்டு ஆணவக்குற்றம் விலகி முத்தியடைவீர்கள்
எ-று

(க0)

கொண்டிரெனஹம் வினைமுற்றை வினையெச்சமாகக்கொள்க. வண்டு
இராததயில் தாது சதவிதழ் மருவுதீமபுனல், எனக்கூட்டுக. சத்தாதுசத்த
தாது எனவிரித்தல் விகாரமாயிற்று. சதவிதழ் உறுப்பாகுபெயர். மூத
லை ஐயுற்ற சீனையைக்கண்ணுறும் எனபதனால் தநதாவளத்தினை அடிதொ
ழின் எனபுழி, ஏழனுருபு விரிக்கப்பட்டது. இஃது உருபுமயக்கம் ஆண்டுத்
தகரஹம் மிகாமை புறண்டையாற்கொள்க. துண்டிராச தநதாவளம் எனப்பது
தற் குறிப்பணி. மூத்தபிளையாரக்குத் துண்டிராசா எனப்பது, காசிபதியை
கவாநிருந்த துராசதன் எனஹம் அசுரனை அழிக்கும்பொருட்டு உமாதேவி
யா திருமுகத்து எழுவத் கோப்பபிரசாதமே ஐந்து திருமுகமும் பத்துத் திருத்
தோளுமுடைய வகிரதுண்ட மூத்ததியாகத் திருக்கோலஞ்சாத்தி அவவசா
னைத் திருவடிக்கீழ் அடக்கியகாலத்து அம்மூத்தபிள்ளைப்பெருமானே நோக்கி

தேவா யாவருந் துதிப்பக்குறித்த திருநாம மந்திரமென்றுணராக இக்கதை யக்
லத்தினைப்பார்க்கவ புராணத்துட்காண்க தந்தாவளமென்பது யானை, யானைமு
கத்தினை யுடையாரை யானையென்றா, ஆரவவணிவினங்க,

சுப்பிரமணியா துதி.

இருகூட்டுவளாபறவை யிரண்டுருமிருவருமுள்ளிடத்தாண
வொருகூட்டுவளாபறவையிரண்டுளொன்றுதுவசமற்றொன்றுந்தியாககி
யருகூட்டுபஞ்சடிமென்பிடியு மாணுந்தழுவவம்போரேறறை
வருகூட்டுழையாதுபோற்றுவா மிருவினையுமாற்றுவாமே.

(இ-எ.) இரண்டுகூண்டில் வந்ததக்க இருபடிகளாகிய அனைத்தின்
மீதும் கருடனமீதும் ஏறுகின்ற பிரம் விஷ்ணுகளிருவரும் மனத்தில் நாணங்
கொள்ளும்படி ஒருகூட்டில் வளாந்த சேவலு மயிலுமாகிய பறவைகள் இரண்
டனுள் சேவலொன்றையுங் கொடியாககி மயிலொன்றையும் வாகனமாக
கிக்கொண்டு பக்கத்துச் செம்பஞ்சு ஊட்டிய திருவடிகளையுடைய பிடியையும்
மாணியுந் தழுவி வீற்றிருந்த தொருபோரிற் சிறந்த ஏற்றினை இனிவருங் கூட்
டில் துழையாதபடி போற்றிசெய்து இருவினையு மொழிப்பாம் என்று (கக)

பறவைச்சாதி என்று குறித்தற்கு இருகூட்டுவளரென விசேடிக் கப
பட்டது. ஒருகூட்டுவளா பறவை, சூரபன்மென்னும் பெயருடைய
தோயாகக்கைகண்ணை வாழந்திருந்த சூரன் பதமென்னும் நாரிவினையு
டைய உயிர சேவலு மயிலுமாகிய புளவடிவேடு போரழிந்த ஞான்று வந்த
னவற்றைக் குறித்தது ஆகக் என்பது முழுமுத்தற்றொழிலில் படைப்புக காப
பென்னும் இருதொழிற்கும் தலைமையுண்ட பெருந்தேவராய அப பிரம்விஷ்
ணுகளிருவரும் வேறொன்று படைத்துக்கொள்வதற்கும் வளாத்துக்கொள்வதற்
கும் வல்லராயும் அநவனஞ்செய்துக்கொள்ளும் உரிமையாற்றல் இல்லராய்
ஒவ்வொன்றினையே ஒவ்வொருவரும் ஊர்திக்கும் கொடிக்குமாகப் பெற்றமை
யின் அவாகண்டு நாண அவவிரண்டிற்கும் வேறுவேறு அமையக்கடைக்கணித்
துக் கொண்டருளிய இளையபிள்ளையார அளவிலாற்றலைக் குறித்தது. இது
விபரவியைவினை ஊட்டுபஞ்சடி வினைத்தொகை பிடியுமாணுத் தழுவ அமா
என்று என்பது தொகை உவமம். பிடியும் மாணும் ஏற்றைக்கண்டருந் அகல
வது இயற்கையாகவும் அதனைமுத்துத் தழுவ அமா என்று என்றா இது விரோ
தவிலக்கணி. வருகூடு, இனிவரும் பிறவிகண்ணதாகிய உடல் உயிரக்கிழவ
னும் பறவைபோல பாக்கைதோறும் திரிதவண்ணமையின், சொற்பொருளின்
பம்பெற கூட்டுதழையாது என்னப்பட்டது, “குடம்பை தனித்தொழியப்
புடபற்றத்தே யுடம்போ டியிரிடைநடபு” என்ற தேவா மறைமொழினோ
ககி போற்றுவாமென்ற வினைமுற்றை வினையெச்சமாககி இருவினையை மாற
றுதற்குக் காரணமாகக்கொள்க. நலவினையும் பிறவிக் கேதுவாகவின இரு
வினையு மாற்றுவாமென்றது, “இருளசேரிருவினையுஞ் சேரா” என்ற தேவா
திருவானையுமது.

[illegible]

விசுவநாதனொன்று சொல்லானே பூரண காததாவாந தனமைபெறப்படு
முணமைதோன்ற அறைதருமென்று கூறினா.

பிரமாணஞ்செயும்பொருட்டனுசிய வியாதமுனிவருக்குச் செய்மைப் பட்டவராகு முண்மைதோன்ற அவ்வகிலேசனென்று கூறினா இன்னும், விசுவநாதனாபதற்கு மேலிடத்தில் அகிலநாதனாற்படி அவர்ககே விசுவேசனானும் பேருண்டென்பதை விளக்கும் பொருட்டே அவ்வகிலேசனொன்றொரினுமையும், செய்மைப்பட்டவரப்படியே யாகாதபடி அவருக் கண்மையராய்த் துசத்தம்பமாகி வியாதமுனிவா மிறதல் தோன்றமுன்பு என்று கூறினா

கோந்த விவாதம் பரிஷ்காரப்பட்டு வேறு ஆசனக்கிடம பெறாமே தோன்ற நாட்டிய என்று கூறினா. எங்ஙனம் பரிஷ்கரிக்கப்பட்டதெனின், விளம்புதும். வியாதமுனிவர பால வேதங்களையும் புராணங்களையும் பிறகலைகளையு முணர்ந்த முனிவர்கள், அவற்றற்றெளிவு பெற்றாரகி பேராபகலவியாதையடைந்து தேவரிடங் கேட்ட வுபதேசங்களை லெமகஞ்ச சந்தேகமே அதிகரிக்கின்றது ஆகையால் தூணமுகமா யெங்களுக குபதேசித்த லொழிந்து தேவரிருடைய வுள்ளத் துணமைப்பொருளாகத் தெளிநகிருக்கும் பரம்பதியாவான் இவன் என்று பிரமாணித்துக் கூறலவேண்டுமென்று கேட்டனா, அப்போதுவியாதமுனிவர அவர்களைநோக்கி நாராயணனே பரமபதியென்று பிரமாணித்துக் கூறினா அவர்கள் வியாதரை நோக்கித் தேவிர காசியில் விசுவநாதா சநந்தியினரணவந்து இவ்வாறு சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டனா அதற்கிசைந்து அப்படியே சிவசநந்தியில் நின்றகொண்டு இரண்டுகைகளையு முயர்வெடுத்து நாராயணனே பரம என்று கூறுதறு மிரண்டு கரங்களுந் தம்பித்துத் தம்பமாய் நின்றனா உடனே நக்திபகவான வெளிப்படடுத் தம்பித்துநின்ற வவருடைய விரண்டு கரங்களையும் வாள் கொண்டு சேதித்தனா அப்போது விஷ்ணுமூர்த்தியு மங்குவந்து வியாதமுனிவரைப்பார்த்து “*ஸ்ரீஸ்ரீமஹேஸ்வரே நம: ப்ரஹ்மணோஸ்து*” என்று கூறினா என்பது, மூடனாகியபிராச்சடே! சத்தியமாய்ச்சொல்லுகிறேன் கேள் உலகத்துக்கெல்லாம் நானேபதியென்பதுணமை எனக்குப்பதியாவா மஹேசுவரரென்றறிவாயாக மகாதேவாகிய அவர்கு மேலொருபதிப்பொருள்கிடையாது என்று பெறப்படுதல்கி—இவவுபதேசத்தை வியாதமுனிவருக்குச்செய்தவிட்டு விஷ்ணுபகவான் யதேசசையாய்ச் சென்றனா பின்னா முனிவர்கள் தம்மிருப்பிடஞ் சோந்தனா வியாதமுனிவர நக்திபகவானே லணங்கி அடியேன் டாவிரந்தி யிரண்டு கரங்களையு மருளலவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தபடியே அருள்பெற்றனக்கொண்டனா நக்திபகவா தாமசெய்தருளிய விவாதத்துவதாபனயாண்டு மூலம் னிலைபெற்றிருக்கும்பொருட்டு வியாதமுனிவரையே விசுவநாதா சநந்திகெத்திரில் வெற்றிக்கொடித் தம்பமாக நிறுத்தினா இவவுணமை காசிமானமிய முதலிய நூல்களிறகாண்க

சிவபாரமய விடயத்தி னோட்தவாதத்தில் வெற்றிநக்திபகவான பகலசாதலால் அவ்வெற்றியைக் காட்டுமறிகுறியாக வார நிறுத்துமுறைமை தோன்றச் சயத்துணென்று கூறினா

அவரங்ஙனநாட்டிய தூண அவரநகரங்களொழிந்து வாயடைந்து தம்பா காரமாயின்ற வியாதரென்பது தோன்றவவனே யாகவென்று கூறினா சிவ பெருமானுக்கு வாகனமாகிய நக்திபகவான தமக்குள்ளவனு மபிமானமுங் கொடியாவாருக்குமுனவாதல் கருதியமைத்தாரென்பதுதோன்றக்கொள்ளுமமையும். தானுமோரவாகனமாதலா லபிமானமபற்றி விஷ்ணுவே யாண்டடைந்து வியாதருக கறிவுறுத்தியபடி சிவநினைசெய்வாரைத் தண்டித் தறிவுறுத்தல் விதிமெனப்பது தோன்றமுறை நிறுவியென்று கூறினா.

அறிவுறுத்த வுணர்ந்து வழிபட்டதாக கிரங்குதன் முறைமையென்பது தோன்றவருள் கொழிக்குமென்று கூறினா.

பெருமானைத்தாங்கி வாழ்தனமாததிரமேயன்றிச் சைவத்துக்கு முதலா சிரியருமாக தனமைதோன்ற நந்திராசனென்று கூறினா

முடியிற சூட்டிக்கொள்வது பூவென்பதுதோன்ற அடிக்கமலமென்று கூறினா. இன்னும் அவரமுயிற சூடிய கமலமெனினு மொக்கும்.

மலரை முடிப்பது குஞ்சியிலென்பது தோன்ற முடிக்கொள்வாமென்று கூறினா முடிவுத்தமாங்க மாதலறிக இன்னும், அவா திருவடியை முடிமேற்கொள்வாமென்பது முடிமேலிருக்கக்கொள்வாமென்று பொருள்கொண்டு அவா திருவடிமீழ்வில் வரிககப்பெற்றா மெனினுமையும் எம்முடைய தலையிற பிரமெனமுடியிவெழுத்தை அவாகாலாற்றுகைகப்பெற்றதுக கொணடேமென்பதும் பொருளும் அவரிடம்திருவடிதீசைக் கட்டையப்பெற்றே மென்பதுமொன்று இரவும், முடிக்கொள்வாமென்பது நந்திதேவா தரும தேவதை யாதல்கண்டென தருமம் என்பது யாவராணுரு சிரசாக வகித்தொழுகற பாலதாங்கிய பதிபிணைய வாணையின் சொருபம் அது அப்பதியின் காலின்கீழொதுங்கி கிடக்கும் அப்பதியொருவருடைய வாணையில் வசிக்க வுரியவருல்லாமையால் அவராணையில் யாவருமலிக்கவும், அவரொருவருடைய வரணையில் வசிக்காமலிருக்கவுமுள்ள வாதிக்கத்தாற்பதியையச் சாவரியநதாவென்று வேதநகரம் தருமம் சிவன் சாலின்கீழ்க்கிடப்பது தோன்றவாகனமாய்ச் சைவத்திருத்தல்காரனாரும் அத்தருமத்தினையடைபபார முடியிறகொள்வதோன்றா லானத்தருமவடிவமாரிய ராதி தேவா பாதங்கா முடியிற சேரும் பெற்றினைத்தாதலறிக இதனால், வியாததாத தருமமேதனெய்தத்தி என்று கூறுவதும் பொருந்தும்

இவாநதிரச, விபாதமுடிக வாதத்தகிறபுத்திரப் பெற்றவரும், ஒதாமலுணர்ந்தவரு மாதலுணையாயாபிணையமலையுறதுக கூறிய மையாண்டடையுமெனின், வேதத்திற புகழ்ப்பெற்றவரும், தெய்வத்தனமை யுடையவருமாகிய விஷ்ணுபகவான் பொய்ச்சான்று கூறி மலைப்பாமபாகுச் சமைத்தெனினே வேதத்திற புகழ்ப்பெற்றவரும், தெய்வத்தனமையுடையவருமாகிய பிரமதேவா விஷ்ணுவின்னிடம் பொய்யுரைத்துப் பூசையுங் கோயிலும் போக்கடித்துக்கொண்ட தென்னே? பசுக்களாகலுணமைபாகலின் மலையுறமுங்கலியலபாம் (உத்யாமரியா வுணாமறவா, விதியாலறியா விமலகீபுதல்லா) என்பது பிரமாணம் இதனால், மறப்புமாததிரமேயன்றி நினைப்பு என்னுந் தெளியுமுடையராதல் பெறப்பட்டமையின், வியாத முனிவா நாரணனைப்பென்று கூறியதைமலைந்து கூறினாரெனது தெளிந்து கூறினாரெனினும்மையும் தெளிந்து கூறுங்கால் பொய்யுரைத்தல்யாண்டமையு மெனின், அதுபொய்யனாரும் என நனமெனின், வியாதரையடைந்த முனிவர்கள் வேதங்களையும், பிறகலைகளையும் பலகாலவரிடங் கேட்டுமையம் விலகாமையால், மீண்டு மவாக்கு முறபடியே வுணாயாராயினா. பிழைபடக்கூறின விஷ்ணுவையாண்டடைந்தன

மையுணாததுவா ரென்பதறிந்து, அவராலம் முனிவா சந்தேகத்தை யொழித்தற பொருட்டேயவவாறு கூறியதாம். (பொய்மையும்வாய்மையிடத்த புறாதிராத கன்மைபயகருமெனின்) என்னும் பிரமாணமே மீண்டுசுருதற்பாலதென்க. விஷ்ணுவே வியாதராதலுண்மையாக, வியாதரை விஷ்ணு விசுழந்து புத்தி கூறலயாண்டமையுமெனின், கருத்து வேறுபாடினமையால் பிழைபடாதென்க. வேறுபட்டகாலத்தும் பிழையுண்டாகாமையைப் பிளசெய்யுளாறகாண்க. (அரியினாந்தவதாசி செயலியாவுமான்செயலா மாலறியாதகந்தைகூறம், நிரிவாதுமுடல் வாலதருணமுப்பிள் செயலுயிரிள்கேயலாதஞ் செய்தி போலும், விரிவாமைந்தொழிலையு மெம்மிறைவன்றனே மீத்படர்க்கை முன்னிலைத் தன்மையிலுண்டாக்தந், தரியாதன்றிராமனுடன்பாகுமான் சமர் பொருதகதையுலகிற் சாற்றுவீரோ) எனபது பிரமாணம். வியாதாகூறினது பொய்யல்லாமையாகப் பெறப்பட்ட வேராரியாயததால் அவாகுத கருகனதம்பித்ததும், அவனாததுணாகச் சிவசகிதியினிறுத்தியதும் யாண்டமையு மெனின், அவவினையை யவரதுபவிகக விருதத்தனென்க அன்றியும், அவருடன் பாடுமபபடி யொத்திருந்தமைகாண்க. எந்நன்மெனின், சிவபரத்தவதாபனருசெய்வது சிவபுண்ணியத்திறறலையாய வுண்மையால், அதுசெய்தலே பேருகககொண்டிருந்தவராகலின், சிவநிறதையிற லைபபடுவா ரடையுங்கதியை விளக்கவும் அது தம்பானிகழப்பெற்றுக் கொண்டன ரென்றிக. (அன்பிலா ரெல்லா தமக்குரியரனுடையா - ரென்புமுரியாபிறாக்கு)என்னும்பிரமாணத்தால் எலும்பையும் பிறாக்குமேலோர் கொடுப்பரென்று வெளிப்படுமாறனால் அவற்றைப் பெருமானுககென நாப்பணகு செயவதிலாவங்கொண்டொழுதியவியாதாதனமை யிழுககடைவதெப்படி? (செயற்கரிய செயவாரபெரியா) எனபதற்கினஞ்செய்தலால், மேதாவியரிது கொண்டே பின்னு மநதயுத்திகளேவரித்து மேலவிஷயங்களைப் பரியாலோசிக்கக்கடவரென றிவவளவினிறுத்தினம். இன்னும் விரிககிறபெருகும்

காசிவணக்கம்,

வேறு

தானங்களு துசொற்றாறு நுநனைமுதலெடுத்துக்கூறு
மானங்களுடையதாகிமாதேவனவடிவுற்றாக்கு
ஞானங்களுோடுநிலகிரலமுறவைகுமொண்புக
கானங்களுபொலியுநதெயவககாசியைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ன) எந்ததல மானியத்தையெடுத்துச் சொல்பவர்களும், அவற்றிற்கு மானியம் விளங்கும்பொருட்டுத் தன்னையே முதலிலெடுத்துக் கூறுஞ் சிறப்புடையதாகித் தனபக்கலசாரது மகாதேவரைப் பதிட்டித்து வழிபடுவார்க்கு ஞானமோட்சங்களை டளித்து எல்லாநலங்களு நிறைந்து பிரகாசிக்கும் அழகிய பூஞ்சோலைகளால் விளங்குந தெய்வத்தன்மைபொருந்திய காசியென்னும் பதியைவணங்குவாம் எ-று

தெய்வகாசியென்பதனால் தாரகக்ஷேத்ரமென்பது பெற்றும். இந்தப் பதியில் தேகத்தை விடுமுயிராக இருநிரியாணத்தையில் ஸ்ரீவிசுவேசர் அவர்கள் வலக்காது தாரகமந்திரத்தை யுபதேசித்தருளவொன்று வேதமுதலிய கலைகள் சாற்றலால் தாரகமந்திரமென்பது உடனே பாசத்தினின்று தாண்டசெய்யுமாற்றலுடைய மந்திரமென்றும். அது தசரதனுடைய மூத்தமகன் பேரென்று சிலாசாற்றுவா. அவனுடையபேரை எல்லாமுடையானாகிய பெருமானுபதேசித்தல் அடரது அவனே பாசத்தினமுழுகி யோனீவாயப்பட்ட முறையும) பெண்ணடைப பறி கொடுத்தது அசுரனவாதையிற்பட்டு நொநதும், பின்னாப் பலவலதிகளுளளாகச் சாயுநதியில் வீழ்நதிறந்து மொழிதலால், அப்பெயர இராமனென்பதேயாக, அது தசரதன் மகன்பேரென்பதும்டாது. சமதக்கினிகும, வசுதேவனுக்கு மப்பேரையுடைய பிள்ளைகளுளவாதலால் தசரதன் மகனைப்போலவே யேனையவிருவரும் விஷ்ணுவின்னுடைய அவதாரங்களாதலால் மூவரும் விஷ்ணுவின்வதாரங்களேயாக, இருவரைக்கழித்தொருவனைக் கொண்டது பிழையாம சமதக்கினிகன் விஷ்ணுவின் பரமசிமாத்தவம், வசுதேவன் மகன் விஷ்ணுவின் சுவேதரோமமொன்றாதலுநோக்கித் தசரதன்மகனைக்கொண்டதெனின், தசரதன் மகனுக்குப் பூவஞானமினமையும், வசுதேவனிடையேயேயாகிய கண்ணனுக்குப் பூவஞானமுடைமையும் பெறப்படுதலால் மூவரையும்விடுத்தது கண்ணனையேன கொள்ளக்கூடாது? கண்ணன் பூவஞானமுடையவனாயிருப்பினும், அவன் விஷ்ணுவின் கறுப்புமயிரொன்றாதனோக்கி கழித்தனாபோலும் மறறை யவதாரங்களைச் சிங்கம், ஆமை, மீன், பன்றி குதிரையாதிகளாய் முடிதலால் வறறையறவே பொழித்தனாபோலும், இவ்வாபாசங்களாலோரவதாரமுஞ் சாஸ்புடைத்தன்றும் இதனால் தசரதராமனை யிழுத்துவிடுத்தது தவறாமுழிந்தது. அன்றியும், அவதாரபரமாகிய இராமமந்திரம் தாரகமந்திரமோது மூலமந்திரமாகிய நாராயணமந்திரம் தாரகமாகாததெனின்? மூலமந்திரத்துக்குத் தாரகத்தவஞ் சித்தியாதபோது அவதாரமந்திரத்துக் கவவாதிகமுண்டாமென்பதெப்படி? மோக்ஷப்பிரதாயகமாகிய மூலமந்திரத்தைநோக்க இராமமந்திரத்துக்கு மோக்ஷப்பிரதானியத்து வமினமையும், உடனே பாசவிசேதஞ் செய்யுநன்மையால் இராமதாரகத்தை நோக்க மூலமந்திரத்துக் கண்டினமையும் வெளிப்படலால் ஒன்றைநோக்கவொன்றழிந்தது இராமமந்திரங்களு மவலமாதலசாலும். இவ்வுண்மை விசாரத்தால் மூலமந்திரமும் தாரகமந்திரமுமாகிய மோக்ஷமந்திரமொன்றே யாதல் பெறப்படும. அஃது ஏகாக்ஷரமாகிய பிரணவமென்று உண்மைநூலினைத்துவகூறும் பிரணவம் தாரகமு மோக்ஷமந்திரமுமாயின், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம் போடசமந்திரமும் தாரகமுமாத லிழக்காமெயெனின், பிரணவமும், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமும் ஏகமேயாகிச் சூகசுமமும், தூலமுமாய் விளங்கிச் சூகசுமபஞ்சாககரம், தூலபஞ்சாககரம் என்று வெளிப்படலால் ஒன்றிலொன்று முரணுவாம். இவ்வுண்மை சூதசங்கிதையிறகாணக. ஆகவே, ஸ்ரீ விசுவேசராரம்பதேசித்தருளவது தமது ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரமாகிய பிரணவதாரகமென்பது நிச்சயிக்கப்பட்டது. இவ்வுபதேசத்தைப்பெற்று நீங்குமானொருவராய்ப்பியமெயதல் காசிகண்டமுதலிய நூல்களுரைத்தலால், அச்சிவப்பேற்றை யுதவுமந்திரம் பரசிவ

சம்பந்தமொன்றையன்றி யிதரதேவதர சம்பந்தமொன்று மெய்தாமெதேவக்
மாதேவன வடிவுற்றாக்கு ஞானங்களேரடு நலகியெனவிசெய்யுளிற போகத்
மையு மிதனைவிளக்கும். எனவே தன்னிடத்தி னிரியாணத்தைப்பெற்ற போக
குத்தாரகோபதேசத்துடன், அதன்பிரயோசனமாகிய மகாதேவருடைய சா
ஸ்பதியத்தையு மருளுந் தகைமைத்தென்பது வெளிப்படை. இன்னும் விரிக
கிற பெருகும்.

கங்காதேவிவணக்கம்.

மரற்றவளிப்பானமேவிவாழவதையுணர்ந் துவளளல
போற்றுறுமவலப்பானமேவிப்புரிந் துவளநாடாமின்றோ
சாற்றருங்கொடியபாவத்தளையுழித்தற்றங்களெல்லா
மேற்றினைகருளுந் தெய்வக்கங்கையை யிறைஞ்சலசெய்வாம்.

இ ள் உமாதேவியரா ஸ்வபெருமானுடைய இ—துபாகத்திற் பொருந்
வாழவதை யறிந்து அவருடைய வலப்பாகத்தையுடையது சுககற்பஞ்செய்ய
தன்பாலவந்து மூழ்குகின்றவாருடைய சொல்லுத்தறகரிய கொடுமையை வி
ளைக்குமபாவமாகிய விலங்கைத்தறித்துப் புண்ணியத்தில் விடுத்த சமஸ்த சிவ
தருமங்களையும் அவராக்டு நன்மையுண்டாம்படி யதுக்கிரகிக்குந் தெய்வத்தன்
மையுடைய கங்கைகண்ணும் ருதிருப்பிரபாதியை யடைபுறிருக்கு மோர்பெண்
கொடியைவணங்குவாய் - - - - - (கசு)

கங்கையைப்பெண்ணென்ற தென்னையெனின், இம்வாழ்க்கு மேலே
யென்னுந் தாயவயிற்றில் குடிலைன்னவும், உமையெனவு மி—ண்பெண்களா
பிறந்தனரெனவும், அவர்களில் ஜயேஷ்டையாகிய குடிலையைச் சிவத்தனினி
டாகத் தேவாக்கள் பிரம்ஹலோகத்திற்கு வரித்தபோது அவர் பிரம்ஹதேவ
ரால் சபிக்கப்பட்டு நதீரூபப் பிரபதியையடைந்து சத்தியலோகத்திலேதானே
யிருந்தன்னெனவும், பின்னர் பரேதனால் வரிக் கப்பட்டுப் பூமியிலவாதபோது
சிவபெருமான் தரித்தருளினரெனவும் பாக்கவதம், பாரதம், இராமாயணமூ
தலியவற்றால் கூறப்படுதல்காண்க இவ்வுண்மையை யறியாதார் திரிவிக்கிர
மனுடைய பாதங்குந்தமாகிய சலத்தையே சிவனதரித்தாரென்று கூறுவார்.
அது சமுத்திரகாமினியாய விட்டமையும், சிவபெருமான் தரியாரிடையும் பாக்க
வதம் பஞ்சமஸ்கந்தத்திற் பரக்கக்காணலாம் விரிவஞ்சிவித்தோம் இவ்வுண்
மை (கங்காதாரணப் பிரகயானம்) என்னு நூலில் இனிது விளங்குமென்க.

அகத்தியர்வணக்கம்.

ஒருமலைபிலத்துவீழ்வாரிமிககாரத்துப்பொங்கி
வரும்லையிறுசசெலலமலாககரங்கவித்திட்டேற்றுப்
பொருமலையொழிந்தோமென்றுபுவிமகள்களிப்பத்தென்னர்
திருமலையமருந்தெய்வசசெமமலையுண்களுசெய்வாம்.

(இ-ள்.) விரதமென்னு மோமலையின செருக்கழிந்த பாதலத்திற பதுகவும, மிககோபகொண்டு பேரிசாசலோடு பொருகுவருஞ் சமுத் திரமடங்கலுந் தமது திருவயிறுட்செல்லவும், முறையே தமது மலர்போ லுந் திருக்காததேமேலவைத்தும், ஆசமனத்தின்பொருட்டு ஏறலும் பூமியின தென்பாகம் பாரமினறித் தூக்கிக்கொண்டபோது பூமிதேவிகளுண்டாகிய துன்பத்தினிந்து கனிக்கும்பொருட்டுத் தெனமலையெனனும் பொருகையின் கண னெழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வத்தனமயுடைய அகஸ்தியமகாமுனி வரை வணங்குவாரம். என்று. . . . . (௧௫)

திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் வணக்கம்.

திருமடத் தமணரிட்ட செய்யதி வழுதிமேனி
யுருகிடப் பறறியாநின் றெல்லையவ வமணரோடு
கருகிடப் பறறியனார் வயிறமுளுந் கலப்பச்செய்த
பொருவரு முததீச்செலவர் பொன்னடி சென்னிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) மதுராபுரியில் சைவமடாலயத்தில் திருக்கூட்டத்தோடெழும் தருளியிருக்கும்போது, சமணர்கள் வஞ்சனையால் அமமடத்திலவைத்த செந்நீர் அவவிடத்தினின்று நீங்கி கூடபாண்டியன் சரீரம் குழையும்படி கூரகோ யாகப்பற்றச்செய்து அவன வணங்கியபோது அவவிடத்தினின்று நீங்கி அச் சமணர்கள் சபதங்கூற்றெருப்பிலிட்ட அவர்கள் சமயநூலெழுதிய ஏடு விரை விற்கருகி எரியும்படிசெய்து அவர் வயிறமுள்ளும் பற்றச்செய்தருளிய சமான் மிலலாத் காருகத்தியம், தக்கிணுககினி, ஆகவனீயம் எனகிற மூன்றககினி களையும் விதிப்படிவளர்க்கும் சிவஞானசெலவாராகிய திருஞானசம்பந்த சுவா மிகள் பொன்போன்றதிருவடிகளைச் சிரசிரகூட்டிக்கொள்வாரம் என்று. (௧௬)

மூன்று தீயைப் பாதுகாக்கின்ற பிரமணகுலத்தில் அவதரித்தவராகலின் அமமடாலயத்திலவைத்த நெருப்புவிடிக் மூன்றிடத்திற்பற்றச் செய்தருளினு றானனும் விசித்திரமேதோன்றக்கூற்றினார்.

“திருமடத்தமணரிட்ட செய்யதிவழுதி மேனியுருகிடப்பற்றி”
என்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்;

திருவாலவாய் பண கௌசிகம்.

திருச்சிறதம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய் மேவிய
ஐயனோஞ்செலென்றருளசெய்யெனேப்
பொய்யாராமணாகொளுவுஞ்சுடா
பையவேசென்று பாண்டியற்குயேவ்.

அப்பனாவா யாதியருளினால்
வெப்பனதெனவன் மேலுறமேதினிக்
கொப்பனான சம்பந்தனுரைபததுஞ்
செப்பவல்லவர் தீதிராச்செவவரே.

திருசுதிற்றம்பலம்.

“அந்நின்றொலையவவமணரோடு கருகிடப்பற்றி
யனனூர்வயிறுந்ருவ கலப்பச்செய்த” வெனபதை

அஞ்சுமுள்ளத்தராகியு மறிவிலாவமணர்
வெஞ்சுடாப்பெருந்தீயினில் விழுததியவேடு
பஞ்சுதீயினிற்பட்டது படகணடுபயததால
நெஞ்சசோரவும் பிலிகைசோரநகிவாரினார்.

வேறு.

“அருகாதாமிட்டவேடுவாங்கச் செனறணையம்போகிற
பெருகுதிக்கதுவவெனது.”

என்று கூறிய பெரியபுராணத்திருவிருத்தங்களுலுணராக.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வணக்கம்.

அருப்பிளமுலையாள்பாகத தண்ணவாரினிதுமேய
திருப்புகலாருக்கப்போயோகமேயெனறுசெப்பப
பொருப்புமுள்ளருகப்பாடிப் புருந்துபேரினபந்துய்த்த
விரும்புறுபுகழ்சாணுவின வேந்தாதாள வணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள.) தாமரை அருமடிபோலும் இளங்கொங்கைகளையுடைய பிரா
ட்டியாரை இடப்பாகத்திலமைத்த சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் சர
ணபுரம் எனலும் திருப்புகலாருக்குப் பிரதிநாமமானது சிவயோக புரமெனறு
சொல்லுமபடி மலைகளும உளருகத்தக்க திருத்தாண்டகத்தைத் திருவாய
மலர்ந்து சிவலிங்கப் பெருமானிற கவந்து சிவானந்தப்பெருவாழ் வெய்திய
மேலோர் விருமபத்தக்க புகழையுடைய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவடி
களை வணங்குவாம். எ-று. (கஎ)

இசைக்கு மலைகளு முருகுமெனபது புராணப்பிரசுத்தமாகலின் தே
வாரப்பண்ணின் பெருமைதோன்றப் பெருப்படி முள்ளருகப்பாடியென
றா.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வணக்கம்.

போகமென்பனவருந்தல் பொருத்தனமற்றவைகளுள்ள
வாகவோர்பகலினள்ளு மன்றதோரிரவினள்ளும்
பாகமார்பதஞ்செனமேற்றும் பரிந்துசெனறுநீர்த்தது
மேகநாயகனென்றற் கிழைந்தவந்துணை ததாள்போற்றி.

(இ-ள்.) இவ்வேகமென்பவைகள் அருத்தவும் பொருத்தவும் அவற்றின் உபகரணங்களைத் தேடலுமே பென்று பொருள்படுமபடி நடுப்பதலிலும், அாததாரத்திரியிலும் வீடுகடோறுஞ் சென்று அண்ணப்பிச்சைவாங்கி வந்து உண்பிக்கவும் விருப்போடு பாவைநாசியார் மனைபிற் சென்று அவருடலைத் தணியச்செய்து சேர்ப்பிக்கவும் ஒப்பறநவராகிய இவபெருமானே முன்னின்று எவல் செய்யுமபடிக்கு இசைந்தவராகிய தம்பிரான தோழரொன்றுஞ் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளிரண்டு திருவடிகளையும் நமஸ்கரிப்பாம். எ-று. (கசி)

பொருத்தலாசைந்தோராககே கடவுள் முன்னின்று அதுகரிகப்பா ரொனபது வேதாகமத்துணிபாயிருக்க இவ்வாறு பெருமான் முன்னிறல் கூடமோ வெனின திருக்கயிலையத்தில பிராட்டியாருக்குப் பணிவிடைசெய்து வந்த அநிந்திதை கமலினியென்னும் மாதிரிவரையும் சுந்தரமூர்த்தியடிகள் கண்டு விரும்பியபோது அம்மாதரும் விரும்பினமையால் நீவிர் பூமியிறமென் றிசையிறபிறந்து கூடி இன்பாஹுபலிப்போகளென்று இவபெருமான் திருவாய மலாந்த கட்டளையைக்கேட்டு நடுங்கிய சுந்தர மனிதசீரத்தை கெடுத்து யான மயங்குமபோது தேவரீரே எழுந்தருளி ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட் டிக்கொண்டபடி திருவாக்களித்தமையால் சிவபிரான முன்னின்று முடித்தா ரொன்றுணாக

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் வணக்கம்.

இருபொருள்கல்வி செல்வ மென்பனவ்விரண்டும்
பொருவருந் தம்பிராற்கே புணர்த்திமாலயன்முன்னோரு
ளொருவரும் புணாதற்கொல்லர் வுலப்பிலானந்தமுற்ற
வெருவரும் புகழ்சால் வாத வூரர் தாள்விரும்பிவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) கல்விப்பொருள் செல்வப்பொருள் எனனும் பொருள்களிரண் டுனையும் சமானமில்லாதவராகிய சிவபிரானுக்கே அரப்பணஞ்செய்துவிட்டு திருமால் பிரமமூதலிய தேவருள் ஒருவரும் அடைதற்கரியதும் அழியாத நிலைமையதுமாகிய சிவாநந்தப் பெருவாழ்வியைப்பெற்று விரும்பத்தக்க புகழிற சிறந்த பூநீரம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவடிகளை விரும்பி வாழ்வாம் எ-று (கக)

திருவாசகமும் திருச்சிறைமபலக்கோவையாரும் அழகிய திருச்சிறைம பலமுடையாரே தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதும்படிசெய்தலால் தம் பிராற்கே கல்வி புணாததி எனறும் குதிரைவாகும்படி கொணரவேந்த பொருள் முழுவதும் திருப்பெருநதுறையில சிவாலயப்பணிமூதலிய சிவபுண் ணியங்கடகே உபயோகித்தலால் தம்பிராற்கே செல்வம் புணர்த்தி எனறும் “பூமேலயனொருமாலும் புகலரிதென் றேமாற்றிநிபவடிவேனிறுமாக” என் னும் திருவாசகத்துண்மையாதலின், மாலயன் முன்னோருளொருவரும் புணர், தற்கொல்லாவுலப்பிலானந்த முற்றவென்றுங் கூறினார்.

தண்ணீர் வணக்கம்.

வேறு.

அன்பதற்கிடமா யவர்பின்னையா
 ரொன்பதற்கியை யதநிர்ச்சையனுவர்
 முன்பதற்கணியர் முளைத்தார்பதம்
 வனபதற்கிட மாறறியுள்வருமே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் அடியாராகளசெய்யும் அன்புக்கு இடமாக எழுந்த
 'ருளிய சிவபிரான், எனபொருட்டி உன் பிதாவின் காலகளை வெட்டினமை
 யால் இனி உனக்கு நான் பிதா நீ புத்திரனென்று திருவாய மலராதருளிய
 தற்குப் பொருந்தும் வண்ணம் முன்னமே, முருகப்பெருமான திருப்பெயரால்
 விளங்குந் திருச்சேய்ஞாலுக்கு அழகுண்டாகத் திருவவதாரஞ்செய்த சண்
 டேச்சுரநாயனார் திருவடிகள் கொடியகுணங்களை யொழித்து சமருணங்
 களை வளர்த்து என்மனதில் வீற்றிருக்கும் என்று. (௨௦)

ஆனமகோடிகள் மனம் வாக்குக்காயங்கனால செய்யும் அனலை அவ்வவ
 வீடத்தறிந்து, அதுகடிகளுக்குசெய்யவா சிவபிரானாகவின அசெவிரானை “அன்ப
 தற்கிடமாயவ” ரொன்றும், சுப்பிரமணியக்கடவுள் சூரபன்மனைச் சங்கரிக்கும்
 பொருட்டி எழுந்தருளியபோது பூதகணங்களோடு வீற்றிருந்து சிவபூசை
 செய்து சிவாநுகடிகரத்தைப்பெற்ற திருச்சேய்ஞாலில் அவதரித்து சிவபூசை
 புரிந்து திருக்குமாரபத்ததைப்பெற்றவா சண்டேச்சுரநாதரின், “முன்பதற்
 கணியர் முளைத்தா” ரென்றுங் கூறினா சேய்லலனார் எனபது சேய்ஞாலார்
 ரொன்ப போலியாயிற்று சேய்=முருகக்கடவுள்=பிள்ளை.*

அறுபத்துமூவா வணக்கம்.

முறைகெழுதார்தமார்க்க முதலியமாராகக் நான்கு
 ளிறையருடத் தமக்கொன நேற்றமாராகங்கைக்கொண்டே
 கறைதருபிறவிமாய்த்துக் கருதுபேரினபமுற்ற
 பொறைமலி யறுபானமூவா பொன்னடி சென்னிவைப்பாம்.

(இ-ள்) வேதாகமங்களில் முறைமையாகக் கூறிய தாசுமாராகம் சதபு
 த்ரமாராகம் சகமாராகம் சனமாராகம் என்னும் நான்கு மாராகங்களுள் சிவக்
 டாஷத்தால் தங்கனதங்களுக்குப் பெருந்திய மாராகங்களைத் தவறாது அது
 ஷடித்து களங்கத்தையுடைய பிறவியை யொழித்து சிந்திக்கத்தக்க சிவா
 னுபூதிப் பெருவாழ்வையடைந்த சாந்தசீலராகிய அறுபத்து மூவரது பொன்ன
 டேபொன்ற திருவடிகளைச்சரிசிற சூட்டிக்கொள்வாம். என்று (௨௧)

நம்ச்சிவாயமுாததி வணக்கம்.

மறைமுகிவழும்வெள்ளி மால்வரைநதிப்புத்தேள்
 விழைபரம்பரையில்வந்த மெய்கண்டான்வழியிக்கோங்கக

**கழகமுதலெனக்குவாவும் கழனிபந்துறைசைநாளுந்
தழைஞ்ஞ நமச்சிவாயன் சந்திவாழ்கமாதோ.**

(இ-ள்.) வருஷிகுமம் பருவமுள்ள மேதகனன் தவழப்பெற்ற பெருமை
யுள்ள ஸ்ரீகைலாசமீதியில் நகதி பெயம்பெருமானால் விரும்பத்தக்க திருமாயில்
திருவவதாரஞ்செய்த மெய்கண்ட சிவாசாரியர் சந்ததி மேலுமேலும் வளர
கருமபுகள் கழுமாரங்களைப்போல் வளராத கிடமாயிய வயல்களையுடைய
அழகிய திருவாவதிதறையில் சார்வகாலமும் மெய்ஞ்ஞான தழைத்தோன
கும் நமச்சிவாயதேசிகா திருமாயு கீழேவாழக. எ-று. (௨௨)

“வெள்ளிமால்வரைநகதிப்புத்தேள் விழைபாரம்பரை” எனபதை
தேவர்பிரானவளர்கயிலைகாவல்பூண்ட திருநங்கியவர்கணத்தோர்செல்வர்
பாரிற, பாவியசத்தியஞானதரிசனைகளடிசேர் பரஞ்சோதிமாமுனிகள்
பதியாமவெண்ணெய், மேவியசாமெய்கண்டதிறலானபாறா விரவுபுகழரு
ணநதிவிறலாசெலவத, தாவிலருணமறைஞானசம்பந்தரிவரிச் சந்தானத்
தெமையாளுநதனமைபோரே.

என்று சந்தானசாரியாகளிலொருவராகிய உமாபதி சிவாசாரியா திருவா
யமலாநதருளிய சைவசித்தராத தூலங்களில் ஒன்றான சிவபயிரகாசத் திருவிருத்
தத்தானுமுணாக.

அம்பலவாணதேசிகா வணக்கம்.

வேறு.

தூயவானருணததுப் பெருமபுகழமைந்த சுபபிரமணியதேசிகனு
நேயமோடருகுநின்றகனவெப்பநிறைபெருங்கருணையாறபொலலாத
தீயனேனசிரததநதிருவடிசூட்டிச் செயிர்முழுதொழுகதினிதாண்ட
பாயசீர்ததுறைசையம்பலவாண பரசிவறகியாதுசெயருவனே

(இ-ள்) பரிசுத்தமும் கெம்பீரமுமுள்ள சத்துணசம்புனனரும் சாவலோ
கங்கனும் பரவிய கீரததியையுடையவருமாகிய இளைப்பட்டததிருக்கும் சுப
பிரமணியதேசிகரும் அனபோடி சமீபத்திலிருந்து தரிசித்துக் களிப்படைய
நிறைந்த தயாவிசேஷத்தால் தூரகருணம் நிறைந்த கொடியவனாகிய எளி
யேன தலையிலும் திருவடி தீடசைசொது குற்றமுமுதையும் நீக்கி, படசத்
துடன் ஆண்டருளிய திரிலோகங்கனும் பரவிய சிறப்புள்ள திருவாவதி
றையில் வீரறிருககின்ற பரமசிவசொருபராகிய அம்பலவாண தேசிகொ
னனும் சுவாமிகளுக்கு என்ன கைமமாறு செய்வேன எ-று (௨௩.)

சைம்மாறு = பிரதி உபகாரம்.

காசிரகசியம் செய்வித்த சுவாமிகள்.

வேறு

ஆனந்நிவாவதிதன்முறை நமச்சிவாயனடிக்கடிமைபூண்டு, ஞான
நெறியடைந்தவனற காரியாத்திரிபலகானயநதுசெய்தோ, னீன

மினற்குணமனைத்த மோருருக்கோண்டெனப்பொலிவோ எனண்ணி
லாத, மோனமுனிவர்புகழப்பொர்லிதவச்சப் பிரமணிமுனிவனென்
போன்.

(இ-ள்.) மேலான்குளிர்த்த திருவாகடுதிறையில் எழுந்தருளி யிருக்கும்
நமச்சிவாய தேவருக்கு அடிமைபூண்ட காரணத்தால் சிவஞானகிலையப
பெற்றவரும உத்தமநாகிய காசிபாத்தினையை விருப்பத்தோடு பலமுறை
செய்தவரும் உத்தமகுணங்கள் யாவும் சேர்ந்து ஒப்பற்ற திருவுருக்கொண்
டதென்று சொல்லுமபடி விளங்குபவரும் ஞானனுஷ்டாணத்தை யுடைய
அளவு கடந்தபெரியோர் புகழுமபடி தவத்தால் விளங்குபவருமாகிய சுப்பிர
மணியத தம்பிரானென்னும் திருநாமம்பெற்றவா.எ-று. (௨௪)

உரவுமலிகருங்கடல் சூழலோகோபகாரமிதென்றுள்ளத்தோர்ந்து
விரவுவடமொழியைமொழி பெயர்த்தெடுத்ததுச் செந்தமிழால்விளங்கு
மாறு, கரவுதவிர்சிற்றப்புடைத்தா யறமுதறையணளிக்குங்காட்சித்தாய,
பரவுபுகழ்ததிருக்காசி மானமியமாமதணததைப்பாடுகென்ன.

(இ-ள்) உறுதியுள்ள பெரியகடல் சூழ்ந்த பூவுலகத்தாருக்கு உபகா
மிது வாகுமென்று மனத்தினுணர்ந்து களங்கமில்லாத சிறப்பினையுடைய
தாய தாமராத் தாம மோக்ஷ மெனனும் நான்கு பிரயோசனத்தையும்
கொடுக்கும் காஷியினையுடையதாய வியாபித்த புகழினையுடைய மேலான
காசிமகிமையாகிய ரகசியம் கோவாணபாஷையிலுள்ளதை மொழிபெயர்த்
தெடுத்ததுகொண்டு செவ்விய தமிழினால் யாவருக்கும் விளங்குமபடி பாடு
வாயென்று கட்டளையிட. எ-று. (௨௫)

அவையடக்கம்.

வேறு

அனையவன்மொழிந்தவார்த்தை யாருயிரக்குறுதியாகும்
வினையமுதுணாநதுபாடும விதஞ்சிறிதுணரேனேனுந்
தனையில்பேராசைதூண்ட நானெனுநதனையினீங்கிப்
புனதருதமிழினாலேபாடிடப் புகுந்தேனமனனே.

(இ-ள்) அசுப்பிரமணிய முனிவாகூறிய வார்த்தை நிறைந்த ஜீவகோ
டிகளுக்கு ரோக்ஷத்தையுண்டாக்குகிற விநயசம்பந்தையறிந்து பாடுமவகை
சிறிதும் அறியாதயாறும் சமாணமில்லாத பேராசையினால் தூண்டப்பட்டு
நான்மென்னும் விலங்குக் விடுவித்து அலங்கரிக்கும் செந்தமிழ்ப்பாவினாலே
பாடத்தொடங்கினேன எ-று. (௨௬)

இதுவுமது.

மற்றயவான்றிமறறை வருணருமாட்டியூட்ட
கிறையருள்காந்துபெம்மா னிலவியகாசுவைப்பின்

**முறைகெழும்புத்தண்ததை மூதறியினரோயன்றிக்
குறைபலவுண்டயானுங் கூறுதல்வழிகாணமன்றே.**

(இ-எ.) பிரமண வருணத்தாரனறி மறறைச்சாசியாரும் அபிஷேகித்து நிவேதனஞ்செய்ய, பேதமின்றி அவர்களுக்கு நிறைந்திருபை சுரந்து விசுவரூபர் விளங்குகின்ற காரணத்தால் காசித்தலத்தின மகிமைதவகிய ரக சிபத்தை பேரறிவினையுடையாரோ யல்லாமல் குணதோஷம் பலவாயுள்ள யானும் பாடுதல் முறைமையாகும் எ-று. (௨௭)

இதுவுமது.

**இலக்கணம்வகுத்தசான்றோ விதிவிலக்கிரண்டனே
யிலக்கறவமைதியொன்று வேண்டினு றொற்றுக்கென்னி
னலககுண மில்லாத்திய நாயினெனவின்றிடும்புன்
குலககவியெலாநதள்ளாது கொள்ளுதற்பொருட்டேயன்றே.**

(இ-ஊ.) இலக்கணங்களை வரம்புசெய்த பெரியோர்கள் ஏற்படுத்திய விதி விலக்கு இரண்டினே தனாககூடாத வழுவமைதியொன்றை ஏறடடுத்தி ன்றாகன யாதுகொன்னில நற்குணமில்லாத கொடிய ஞாலியையொத்த சிறி யேன சொல்லுகின்ற அறபொழிகளமைந்த செயலுள்ளெல்லாம் விலக கென்றுதள்ளாமல் விதியென்று ஒப்புக்கொள்ளுதற்பொருட்டேயாகும். (௨௮)

வேறு

**மொழிதருநைமிசவனத்துச் சவுநகமாமுனிமுதலாமுனிவர்கேடப
வொழிதருதிங்குடைவாதராயணனசெய் புராணமீரோனபானுள்ளுங்
கழிதருமேனமைப்பிரம கைவர்த்தமுன றும்பாகததுமேய
பொழிதருதண்புனற காசி மந்தண்ததைச்சூதமுநிபுகன றுன்னே.**

(இ-ஊ) நற்குணமுள்ள வேதவியாசமகாமுனிவர் திருவாயமலாந்த பதி னெண்புராணங்களுள் அதிக மேனமையுள்ள பிரம கைவர்த்தமென்னும் புரா ணத்தில் மூன்றாக்காண்டத்தில் இருக்கின்ற பெருக்கமுள்ள குளிரந்தகங்கா நதியை யுடைய காசிரகசிபத்தை சூதமுனிவர் நைமிசாரணணியத்தில் மகி மைதவகிய சவுநகமுனிவர் முதலாகிய முனிகணங்களை கேட்கும்படி கடலை யிட்டனா எ-று, (௨௯)

**அனையமுநிவரனுரைத்தவிருபத்தா மத்தியாயமுநன் காயநது
நினையமிளிர்செநதமிழாலுரைத்தனன்மற் றிதையுணர்வோர்நெடும்பார்
மீது, புனையமிகுசெல்வமொடு வாழ்ந்தயனாதியர்ப்பததும்போகமார்ந்து
தனையலதொன்றொவ்வாத சிவபதம்பின் புருந்தினபஞ்சார்வம்மாதோ.**

(இ-ஊ.) அசூதமகாமுனிவர் திருவாயமலாந்த இருபத்தாறு அதியா யங்களையும் செவ்வையாக ஆராய்ந்துணர்ந்து சிவதிக்குந்தோறும் அறிவை

விளக்குகின்ற செந்தமிழ்ப்பாவினால் கூற்றினேன இதை ஓதல கேட்டலால் அறிபவர்கள் பெரிய பூவுலகத்தில் அகண்ட சம்பத்தோடு வாழுகிறாது மறுமையில் பிரம் விஷ்ணு முதலாகிய தேவபதங்களில் அளவிறந்தபோகங்களை யனுபவித்து பின்னர் தனக்குத்தானே சமமாகிய ஸ்ரீ கயிலாசபத்தையடைந்து சிவரகநானுபவத்தைப்பெறுவார்கள். எ - று (நய)

இந்நூல் செய்தவர் மகிமையும் அவர்பெயருங்

கூறுகின்றது.

ஓதுபெருமபுகழ்க்காசிப் புராணமினிதுரைத்தா னுறையூவா ளொளிபுறநூராகுறுகைகவிளத்தொட்டி, கோதுவிர்தருமண்ணிப்ப படிக்காமாமயிலே கோயிலூராமநூராரூர்கண்டதேவி, போதுமலிபு னறறனிபூராகுரையிராமென்னப புகழினைய தலப்புராணந தமிழிறபு னையதோன, மீதுபொலிகிரிசிராமலையமரும பெரியோன மீனாட்சிசுந்த ரநாவலன்புலவரேறே.

(இ-ள) சாதுக்கள எடுத்தோத்ததக்க விசேஷ மகிமையுள்ள காசிரகி யத்தை விருப்பத்தோடு தமிழ்ப்பாவாகச்செய்தவா யாவரெனில் உனபூர, வாலொளிபுறநூர, திருக்குறுகை, விளத்தொட்டி, மண்ணிப்பபடிக்கரை, திரு மயிலாப்பூர, கோயிலூர, ஆறநூர, திருவாரூர, கண்டதேவி, தனியூர, குரை என்னும் பன்னிரண்டு திருப்பதிகளுக்கும் தலப்புராணங்களை, தமிழிறை செய்தவரும் திரிசிராப்பள்ளியில் விருப்போடுவசிக்கும் பெரியவரும் மீனா டகி சுந்தரநாவலரென்னும் திருப்பெயாபெற்று, புலவரேறுபுள்ளவருமாம். எ - று, (நக)

பா யி ர மு ற று ம்.

திருச்சிறமபலம்.

கணபதிநாள்

திருச்சிறைம்பலம்.

முதலாவது

குருபத்தி சொருப முரைத்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிறைம்பலம்,

நலமலி வளததானமிகக கைமிசவனமென்றோதுந்
தலமலிவாழகைபெற்ற சவுநகமுநிவராநிக்
குலமலிமுநிவரெல்லாந் குழிஇ யிருநகருளினுய்க்கும்
புலமலிசூதமேலோற பார்த்திதுபுகலவற்றார்.

(இ-ள) இனபயிசூத வளபபததில மேலாகிய கைமிசாரணியமென்று
சொல்லும் (பரிசுத்தமுள்ள) இடத்தில் நிறைந்த (சிவயோக) வாழ்வையடைந்த
சவுநகமுநிவாழதலிய ரிஷிகூட்டங்கள் யாவரும் கூடியிருந்து, அடுத்தவர்களைத்
திருவருள மாகக்கத்திற செலுத்துகின்ற பூரண ஞானதையுடைய மஹாபுருஷ
ரான சூதமுநிவரைப் பார்த்து இதைச் சொல்லத் தொடங்கினர். என்று (க)

அராவணையவன கூறென்னு முனிவரனருளப்பெற்றுப்
புராணமென்றுள்ள யாவும் புகராததெளிந்த மேலோய்
கராசலததுரிவைபோர்த்த கண்ணுதற பெருமானமேய்
தராசலபயவருங்காசி மானமியஞ் சாற்றலவேணமும்.

(இ-ள) (ஆதி) சேஷ சயனதையுடைய விஷ்ணுதேவர் அமரம் என
னும வியாச மகாமுநிவரால் உபதேசிக்கப்பெற்று புராணங்கள் யாவையும்
களங்கமறத் தெரிந்துள்ள பெரியோரோ (தாருகாவணதது ரிஷிகளால் விடுத்த)
யானைத்தோலைப் போரையாகக் கொண்ட நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ
பெருமான வீற்றிருக்கப்பெற்ற பூமியிலுள்ள தலங்களுக்குப் பிரயோசனமான
காசித்தலத்தின் மலிமையைத் திருவாரயமலரவேணமும். என்று. (உ)

ப ம புராணமென்றுள்ள யாவும்பெற்றது பதினெண்புராணங்களையும்
உப்புராணங்களையுமாம்.

விதிமுதலெவாக்கு மாதிரி பீடமாய் விளம்பினாலு
மதிசெய்யும் பரமஞானம் வயக்குகாரணமாய் மிக்குப்
பொதிதருபோகமெல்லாம் புணாபபதாயுள்ளகாசிப்
பதியினமான்மிய முகத்தின் றருமும் புகருமென்பார்.

(இ-ள்.) பிரமாதி தேவர்களுக்கு முதற்பீடமாயும், தன்பெய்கைச் சொன்ன அளவினாலும் யாவராலும் மதித்தலைச் செய்விக்கும் சிவஞானம் வீளக்குதற்கு காரணமாகியும், அதிகமாக நிறைந்த இம்மை மறுமை வீடு என்னும் போகங்களே அதுபவிக்கச் செய்வதாயுமுள்ள காசித்தலத்தின் மானமயம் வாயிலாகத் தருமங்களைக் கட்டவேண்டிவெண்டுமென்றனர். எ-று. (ங)

பதிபசுபாசங்களை மதித்தலைச்செய்யும் பரமஞானமென்பதாம்.

அறத்தினுக்குறவாயுள்ள யுகம்வற்றளவுசெய்கை
திறத்தினமுன னுரைப்பயாங்க டெளிந்தனமதான றுவெய்ய
மறத்தினுக்குறவாய்நனகு நீங்குஞ்செய்யலியின்மான்பு
முறத்தெளிதரமுயன்றோ முறைத்தருளையவென்றார்.

(இ-ள்.) தருமத்துக்குச் சிநேகமாயுள்ள யுகங்களையும் அவற்றின்னவையும் அவற்றின் செய்கையையும் முறையாக தேவரீர் பூரவத்தில் திருவாய மலர பாங்கு தெரிந்தோம். அதுவல்லாமல் கொடிய பாவத்துக்குச் சிநேக மாய நனமையுந் தீமையுந் செயதற்கு இடமாயுள்ள கலியுகத்தினது இயல்பையும் உணமையாகத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சித்தோம் ஐயமே! உரைத்தருள வேண்டுமென்றனர். எ-று (ச)

முனிவரர் வார்த்தைகேட்டு முகமிகமலர்ந்தானகி
வலிதைமார்பினன கூறென்னும் வாதராயணன்பாற்கேட்ட
புனிதமிககரையகேள்விப் படியதுபுகல்வேனீவிர்
கனிவோடுகேணமினென்று கட்டுரைத்திடுவானகுதன.

(இ-ள்.) சவுநகாதிமுனிவர் வார்த்தைகளைக் கேட்டு (குதமுனிவர்) முக மலர்ந்தவராகி இலகருமியை மாறியுடைய விஷ்ணு அம்சமென்று சொல்லத்தரும் வியாசமுனிவரிடத்துக் கற்றுணர்ந்த பரிசுத்த மிகுந்த கேள்விப்படி தெரிவிக்கின்றேன் நீங்கள் அன்போடு கேளுங்களு என்று கட்டளை யிடுகின்றனர். எ-று. (ரு)

முன்னமோர் கறபநதனனின் முதுதினைப் பரவையாவும்
பின்னமே வாமலொன்று பட்டெழீஇப் பெருகிற்றாக
வன்னதனுப்பணமாயோ னறிதுயிலமர்ந்தானனனா
னின்னறீருந்தின்று மெழுந்ததோர் தெய்வககஞ்சம்.

(இ-ள்) பூரவம் ஒரு கந்தத்தில் மிகுந்த அலைகளையுடைய சமுத்திரங்கள் யாவும் பின்னப்படாமல் ஒன்றாக மேலே யெழுந்து பெருகியது அதன் மத்தியில் விஷ்ணுதேவர் அறிதுயில் அமர்ந்தனர் அவரது இன்பமயமாகிய நாபியிலிருந்து ஓர் தெய்வத்தரமரை முளைத்தது. எ-று. (க)

“ அறிதுயில் ” எனபது யோக சித்திநா.

அன்னகாரணத்தினாலே யககற்பமபதமகற்ப
மென்னவோர்நாமம்பூண்டன மெழுந்தவப்பதமின்றும்

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுணாத்த அத்தியாயம், ௨௭

பொன்னவிகடுக்கைவேனிப் பூண்ணருளினுலே
நன்னலத்துக்கநதோற்று நானமுகன்றோற்றினுலே.

(இ-ள.) அநதக காரணத்தினுல் அக்கறபம் பதுமகம்ப மென்றோர் பெயர் பெற்றது. உண்டாகி, அததாமரை மலரிலிருந்து பொன்பேரலும் விளங்கு கின்ற கொணமைமாலிகை யணிந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபிரானது கருணையினுலே கெடாத வினபத்தை யடைதற்குரிய பிரபஞ்சத்தை யுண்டு பண்ணும் பிரமன் பிறந்தனன். ௭-று. (௭).

பொன்னையுருட்டிகதேசிற றோற்றியபுகழ்சால்வேதன்
மன்னையுமேதுவான தலைவனையுந்தேறானு
யென்னைஞ்செயலெனறுன்னி யெழுந்தமால்பாதம்போற்ற
வனனைநோனையான்மைந்தற கார்வமேர்டறையலுறானு.

(இ-ள.) பொன்னையும மயங்கத்தக்க பிரகாசத்தோடுண்டாகிய மிகுந்த புகழையுடைய பிரமன் தன்னையும தானுண்டாதற்குக் காரணமாகிய சிவ பெருமானையுந் தெளிபாதவனுதி அடியேன செயயத் தக்கது யாதென்று சிந தித்தெழுது விஷ்ணுமூர்த்தியின பாதத்தை வணங்க தானையொத்த விஷ்ணு மூர்த்தி தனது குமாரனாகிய பிரபனாக கனபோடுஞ் சொல்லத் தொடங்கி னா. ௭-று. (௮)

மைந்தகேள் பிரமனென்று வழங்குவதுனக்குராம
மைந்தலையாவமபூண்ட வண்ணலே நினக்குமெற்கும்
பைந்தழைப்பொழில்சூழெல்லாப் பொழிறகுங்காரணங்காண்பற்றி
மைந்தழியாமலெல்லாம் படையெனவின்னானுனதே.

(இ-ள) குமாரனே கேட்பாயாக பிரமனென்றுனக்குப் போ வழங்கக் கடவது ஐந்துதலைகளையுடைய சாப்பாபரணராகிய சிவபிரானே? உனக்கு மெனக்கும பசிய இலைகளையுடைய சோலை சூழந்த எல்லா உலககைஞர்களுங் காரணராகும் இனதக் காரணபாயாக அதனால் நீ காததரவாக அபிமானித்து எண்ணி அழிந்துபோகாமல் யாவையுமுண்டாகருவாயென்று விஷ்ணுமூர்த்தி கட்டளைப்பிடனா. ௭-று (௯)

பொழில் என்பதற்குலகெனபதை.

“ஏழடையார் பொழில்” என்ற திருக்கொவையாருக்கு நச்சினாக சினியருளையா னுணாக.

மரயவனவின்றவார்த்தை மலாமகன்விருப்பிற்கேட்டு
கேயமிக்குடையதந்தாய் நீயுணத்திட்டவாரே
யாயதோசுருட்டியெவ்வா ருக்குவனருடியென்னப்
பாயநீர்ப்படுக்கையனனோ னின்னதுபகாதலுற்றானு.

(இ-ள) திருமால் சொன்னவார்த்தையைப் பிரமன் அன்புடன் கேட்டு என்னிடத் தனது மிகுந்த பிராவே தேவரீர் மொழிந்தபடி யாகவேண்டிய

சிருட்டியை எவ்வண்ணமுண்டாக்குவேன் அருள்வாயென்று கேட்க சிருப
பாறகடலில் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணுதேவா இதைச்சொல்லாத தொட
கினார். எ-று. (க0)

பிறைமுடிப்பெருமானபாதம் பேணியுட்கொண்டெண்ணிலவா
மறைகளுமுணர்ந்தாராய வகைகொடுசிருட்டிசெய்தி
நிறைதருமபுவனமெல்லா நினைத்தனநினைக்குமுன்னங்
குறைவறமுற்றுமென்று கூறினான் கொண்டல்போவ்வான்.

(இ-ள்.) சாதிரசடாதரது திருவடிகளை விருப்போடு தியானித்துக்
கொண்டு அளவில்லாத வேதங்களை யறிந்து நாலவகையோனிபற்றிய எழு
வகைத்தோற்றத்தையும் பூவசிருட்டியில் சிருட்டித்தவாறையுணர்ந்து சிரு
ட்டிசெய்வாய நீ நினைத்தவைகளாகிய அகிகரித்த புவனபேதங்களும் நீ நினை
த்த எல்லாப்பொருள்களும் கினைக்கு முன்னம் குறைவில்லாமல் முடியுமெ
ன்று நீலமேக வண்ணராகிய திருமால் கட்டளை யிட்டனா. எ-று. (கக)

“ஆறாயவகைகொடு” எனபதற்கு, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி
என்னும் ஐயறிவோடு மனத்தறிவுஞ் சோந்து ஆற்றிவளவுமுள்ள உயர்களைக்
காரணமாகக் கொண்டென்று பொருள் கூறுவாரு முளா.

நானமுகனதனையோர்ந்து நானமறைத்தலைக்குமெட்டாக
கூனமுகமதியமோலிக் கொற்றவனபொற்றானுன்னி
மான்முகநகவிழுவெல்லா மறைகளுமவடித்துணர்ந்து
தானமுகமவருமாறு தெளிந்துபினசமைக்க லுற்றான்.

(இ-ள்) பிரமதேவன் அதையறிந்து நான்குவேதங்களினி முடிபுகும்
எட்டாத வளைந்த பிறையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய சிவபிரானது பொன்
போன்ற திருவடிகளைச் சிறிதித்து மயக்கங்கடெட எல்லா வேதங்களையும் ஆராயந்
தறிந்து தெளிந்து முகமலாசசிகொண்டு பின்பு சிருட்டிசெய்யத் தொடங்
கினா. எ-று. (கஉ)

சநகரோசநக்குமாரர் சனாதரர்சனாத்தநர்நாளு
மனக்காசிபர்மரீச ரறுவருந்தோனறத்தோற்றி
மனநலமுடையர்ய மறவர்தமமைக்கொண்டே
தனகுறுவமரர்மறறைத் தானவர்முதலோர்த்தோற்றி.

(இ-ள்.) சநகா, சநக்குமாரா, சனாதரா, சனாத்தா, காசிபா, மரீசா என்
னும் ஆறு முனிவர்களை உண்டாகக் கித்தமனதுள்ள அம்முனிவரைக்கொண்டு
சிறுமைப்படாத தேவர்கள் அசுரர்கள் முதலானோரைச் சிருட்டித்து (கங)

மறறையவியிருந்தோற்றி வயங்குழுவிரண்டுசுரு
யறறைநாளுற்றயாவு மலர்விழிவிதித்துநோக்கி
யொற்றைமாமேருவில்லி யுபயபாதத்துவைத்த
பறறையேவியநதானெல்லாம பளகறப்படைத்தல்வல்லான்.

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனைத்த அத்தியாயம். உக

(இ-ள) மற்றையசீவர்களை யெல்லாரு சிருட்டித்து வினாருகின்ற அறுவகைப்பட்ட இருவகைப் பிரபஞ்சங்களையும் அப்பொழுதே யாகும் மலர் போன்ற தனது கண்களால் பார்வையிட்டு, தனியான பெருமையுள்ள மேரு மலையை விலலாகவுடைய மகாதேவர் இரண்டு பாதங்களில் வைத்த சித்த னையின் வலலபத்தை வியந்தனன. எவ்வகைச் சிருட்டிகளையும் குற்றமில்லா மல சிருட்டிக்கவல்லவனாகிய பிரமதேவன். எ-று. (கசு)

அறுவகைப்பட்ட இருவகைப்பிரபஞ்சமாவன —

மந்திரம், பதம், வருணம் என்னும் மூன்றததுவாகும் சத்தப்பிரபஞ்சமென வும் தத்துவம், புவனம், கலை என்னும் மூன்றததுவாகும் அர்த்தப்பிரபஞ்ச மெனவுஞ் சொல்லப்படும்.

அறுவகைக்காலங்களோடு கூடிய நாளமுதலிய யாவும் உபபாரும, ஐய றிவோடுமனததறிவுஞ் சேரநது ஆற்றிவளவுமுள்ள உயிவாகக் கெனபாரு முளா.

பின்னருமொருநான்கெனப் பேசுகவகையுநதநதா
னனவற்றுட்கிரேத மடிபணிந்தெழுநதவவேதன
முன்னரிநிறிடகணடநநான முகனதனவதனநேர்க்கிப
பன்னருநதொழினினககுப் பலித்ததினறாதியெனறான.

(இ-ள) பின்பு நான்கு யுகங்களையும் சிருட்டித்தனா அவைகளுள் கிரே தாயுக தெய்வமானது பிரமதேவர் பாதத்தில் வணங்கி எழுந்து முன்னே நிற்க அப்பிரமன் அதன் முகத்தைப்பார்த்து சொல்வதற்கரிய புண்ணியத் தொழில்கள் இன்றுமுதலாக உனக்குப் பலித்ததெனது கூறினா. எ-று. (கரு)

முதலுமகமநீனககேட்டு மொழிதருமலரினமேய
சுதமிலாயெனக்கெவவேலை தெருடரினியிற்றறினறேன
பதனழியாவெனனான்ற பலருநலவரோபத்தி
மதமலையுரித்தபெமமான மலரடிவயங்குவோரே.

(இ-ள) அதனைக் கிரேதாயுக தெய்வம் கௌலியுற்றுச்சொல்லும் தாம னாமலரில் வீற்றிருக்கின்ற அழிவிலலாத பிரமதேவரே எனக்கு எந்தப்பணி விடை மேரிடிலும் செய்கின்றேன. பரிபாகம் கெடாத எனது காலத்தில் பலபேசுகளும் நல்லவராவா யானையுரித்தருளிய சிவபெருமானது தாம னாமலரையொரத்த திருவடிகளுக்கு பததிபை யாவரும் வினங்கச்செய்வார கள் எ-று. (கசு)

உடலபிமாநரீத்தாருலப்பிலா நன்மைபூண்டா
மிடலகெழுசூற்றினறண்ட மேவுதலொழிந்தாகாம
மடலுநிந்தெழுநதசாரத னாதெழுததமைத்தநெஞ்சர்
கடல்புரண்டிடினுஞ்சற்றுங் கலங்குறவுண்மையாளர்.

(இ-ஊ.) தேகாபிமான மிலலாதவரும், கெடாத நன்மையுடையவரும் வலிமையுள்ள எமதண்டனை நீங்கினவரும், காமததைவென்ற சாந்தசீலரும் பஞ்சாககா செபமமுடைய மனமுடையோரும், சமுத்திரம் புரண்டாலும் சிறிதுங்கலககாத சத்தியஞானத்தை யுடையோரும் என்று. (கௌ)

கனவிஹ்நீர்காணாக் கைதவககொடியோதம்மை
மனநெகச்சமுசாரத்தின வாஞ்சையுற்றமுநதுவேராரை
முனகர்மறையரைப்பறறி முருக்கிடுங்கருமங்காரந
* தன்கமைகுணயிம்முன்னுஞ் சாரதரச்சாரதசீலா

(இ-ஊ.) சொப்பனத்திலும் விழுதினங்ககண்டறியாத வஞ்சகமுள்ள துஷ்டடாகளையும், மனநெருமபடி குடுமப்பாதுகாப்பில் அபேகைவைத்து அழுகி கிடப்பவர்களையும், மூடாமுதலாயினோரையும் சம்பந்தித்து காலத்ததுவமும் தீவினையும் வருத்தஞ்செய்யும் அஞ்ஞானத்தால் உளளகளிப்பையுடைய மேற சொன்ன மூன்றுகுணங்களையும் பொருந்தாத உபசாரத் சீலர்கள் என்து காலத்திலுண்டாவார்கள் என்று. (கௌ)

என்றதும்ற்றைமூன்று மியங்குதநாளுண்மேவு
கின்றமைதகவாரே கிளத்தலுமவரோனோர்நது
நன்றையுதகங்காளுங்க ண்ளதிகாரநதக
வென்றிடநடத்துமென்ற வவவுகத்தியல்புங்கேண்மின.

(இ-ஊ.) கிரோதாயுகதெயவம் இவவாறு சொன்னது மறறை மூன்றுயுகங்களும தத்தவகாலங்களில் நடக்கின்றமையைத் தக்கபடி சொன்னபோது பிரம தேவன ஆராய்ந்து நன்மையுளையுங்களுே உங்களுடைய சாலத்துக்குத் தக்க அதிகாரத்தை வெற்றிபெற நடத்தவகளுன்றனா அந் யுகங்களின் இயற்கைபைக் கேட்பீர்களாக என்று. (கௌ)

சத்தியஞ்செபவடங்கைத் தாங்கிமெய்ஞ்ஞானமேனிப்
பத்திவைவராககியசு + சாலிகைபடிதரப்படுநது
நித்தியசுருணமுடக னிமலனைத்தியானஞ்செய்து
மெத்தியவருளினமேவு வளம்பியகிரோதமாதோ.

(இ-ஊ) கிரோதாயுகதெயவமானது உண்மைப்பொருளை விளக்கும் செபமாலையைக் கையிலே கொண்டு ப்ராஞானமயமான திருமேனியோடு பத்திவைவராககியமென்னுங் கவசம் பூண்டு நித்தியராகவும் சுருணராகவும் மூன்று கண்களையுடையவராகவும் ராமமலராகவும் உள்ள சிவபெருமானைச் சிந்தித்து விருமபதக்க திருவருளில் அடங்கி நிற்கும், என்று. (உம)

சாதுநீமையகொள்ளுஞ் செபவடஞ் சிருக்குததாங்கிக்
கோதுதீர்தருமமேனி குலவுறககொண்டுநாளு
மோதுபோதத்தினசார்பே யுறறினிதிருக்குளாளுந்
திதுதீர்தருயிரண்டா முகமெனுந்தெயவம்மமா.

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனாத்த அத்தியாயம். ௩௧

(இ-ள்.) கனகம், கீவகிய இரண்டாவதென்னும் திரோதாயுசு தெய்வமா
னது குறையில்லாத தருமத் திருமேனியை வினவகுப்படி கொண்டு சாதுத்
தன்மை உடையோரகளால் கொள்ளப்படுகின்ற செபமாலிகையும் சூடுவை
யையும் கையிற்கொண்டு பெரியோரகன எடுத்துரைக்கத்தக்க தருமசம்பந்தத்தை
அடைந்து சந்தேகங்கொண்டிருத்தது. எ-று. (௨௧)

வரிசிலைகொடுங்கூர்வாளி வயங்குவாள் கட்டுவாங்கம்
பரிவுறவேந்திச்சாந்தப் பற்றினறியறம்பாவங்க
ஞரியம்மெய்வாய்ந்துதோன்றுங் குரோதமோடுமையாரிற்ரு
மரியதுஅணுகாதோமூன்றா முகமெனும்ண்ணறமேவே.

(இ-ள்) அருமையான கலைகளை அறிந்தோர்களையுடைய மூன்றாவதென்
னும துவாராயுசு தெய்வமானது வரிந்து கட்டிய விலையும் கூடாமையுள்ள கொ
டிய பாணங்களையும் ஒளிபொருதிய வானையும் கட்டு வாங்கத்தையும் பிரியத்
துடன் எந்திக்கொண்டு சாது சம்பந்தமில்லாமல் புண்ணிய பாவங்கலந்த சரி
ரத்தோடு மேலும் மேலும் தோன்றுகின்ற குரோதத்தையுடையதாகி இருந்
தது எ-று (௨௨)

அறம்படுகுறிப்பொன்றானு மடைவதற்கரியதாய்
மறம்படுமேனியாய்ந்து வலக்கையானுவுமறறை
நிறம்படுமிடக்கையாறன குறியையுடிகழப்பற்றிப்
புறம்படுகொடியுரோகும் பொங்குபேயமுகமுநதாங்கி.

(இ-ள்) நான்காவதென்னும் கலியுக தெய்வமானது தருமக் குறிப்பு ஒரு
வகையிலுந் காண்பதரியதாகிய பாவத்தையே உடம்பாகப்பெற்று வலதுகையால்
நாககிளையும் இடது கையால் ஆணகுறியையும் பிடித்தக்கொண்டு புறம்பே
பாக்கின்றகொடிய கண்களையும் பேய முகத்தையும் உடையதாகி. எ-று (௨௩)

சத்தியஞானந்த தற்பாசினனாணீதுப்
பத்திமறறுள்ளவாய பசுக்கள்பால்வைத்தவித்தை
பொத்தியகவசத்தோடும் பொலியுநாலாவதெனறு
புத்தியிக்கவருரைக்கப் பொலிகலியுநதானமனனோ.

(இ-ள்.) போககாமிகளால் எடுத்தப புழத்தக்க மேறசொல்லிய கலியா
னது சகிதாந்த சொருபரும் சுயம்பிரகாசருமான சிவபிரானுடைய திருவடிக
ளில் அனபுனவயாமல் பசுக்களாகிய மறறையோரிடத்தில் அனபுனவததுஅஞா
னமான கவசத்தைப் பூண்டு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். எ-று. (௨௪)

அன்னவெங்கலியெழுந்தாந் கறைந்தனினுநகலோடும்
பன்னருமறைமுறேறோந்த பனவன்முனடிகருகதுள்ள
மின்னலீங்கடலுறறென்ன வெயதுயிரத்தெழுநதுவிழ்
தன்னமுபுவகையினறி யழுகதழைதரநகைக்கும்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட கொடியகலியானது மேலேகூறிய அடையாளங் களோடு சொலவதற்கரிய வேதனகள் முழுவதும் அறிந்த பிரமதேவர்முனப்பாகக் கூததாடும் துளளும் துணபக்கடலில் விழுந்தது போன்று பெருமூச்சுவிட்டு எழுந்து கீழேவிழும் அற்புத களிப்பிலலாமல அமுதுகொண்டிருக்கும் பின்பு மிகவும் சிரிக்கும், எ-று. (௨௫)

கொடுங்கலியினையசெய்யக் குருமலாததவிசினமேலா
னெடுங்கலிவதனைநேரக்கி யுரைப்பருமவிகாரமேவிப்
பிடுங்கருநாணம்போக்கி யெனமுனநடித்தலபெட்டாய
விடுங்குணத்தவவிகரின்று வெளியிடம்போதியென்றான,

(இ-ள்) கொடுமையுள்ளகலி இவ்வாறுசெய்ய நிறம்பொருந்திய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவர் அடக்கமில்லாத அக்கலியினைப்பார்த்து சொல்லுதற்கரிய விகாரங்கொண்டு நீக்கப்படாத நாணத்தைவிட்டு என்முன்னே விருமபி யாடுகின்றனை குணங்கெட்டவனே இவ்விடத்தில் நின்று வெளியே போவா யென்றனா, எ-று. (௨௬)

என்றலுமெனையெண்ணு தெனசொனையயவென்றன
பொன்றலிலகுணத்தையினே புகலுவனகேட்டியென்று
மன்றித்திணைசெய்வோருந் கலகததமனமிககோருந்
கன்றலுற்றயலான்பனனி கதாமூலையவாவோரும்.

(இ-ள்) இப்படியென்று பிரமதேவர் சொன்னபோது எனது சுபாவத்தை யோசியாது ஐயரே யாது கூறினீர் கெடுதலில்லாத எனது குணத்தை இப் போது மொழிகின்றனை கேட்பீரென்று கலிசொல்லுகின்றது அதிக நித்திரை செய்பவரும் கலகப்பிரியரும் காமவிகாரங்கொண்டு பிண்டினையானது பூரித்த குஜங்களை விருமபுவோரும் எ-று. (௨௭)

பரதிரவியங்கொள்வோருந் துரோகமேபயிலுவோரும்
விரவியவஞ்சமாதி மித்திரபேதமீறா
வூரவிதிதொழில்செய்வோரு முறவெனக்காவாகண்டாய்
மாபிணைசிரமமெல்லாம் வஞ்சமாயுறுமென்னாளில்.

(இ-ள்) அன்னியாபொருளை வஞ்சனையால் அபகரிப்பவரும் துரோகசிகித்தை யுடையவரும் பொருந்திய வஞ்சனை முதல மித்திரபேத மீறாகவுள்ள அஞ்ஞான கிரத்தியங்களைச் செய்வோராகும் எனக்கு இஷ்ட்டராவாகள மேலும் எனது காளில் வருணைசிரம நிலைகள் யாவும்கபடமாக முடியும். (௨௮)

அன்றியும்பரதகண்டத் தடியனேறகிடமிலாமல்
வென்றியென்பகைவாசெய்வாவெனிக்கொடெங்குறுவேனென்று
கன்றியகலியுரைப்பக காகுத்தனுநதிவநதோ
னென்றியப்பகைவரியாவ ருணாயெனக்கலியுரைக்கும்.

(இ-ள்) அல்லாமலும் பரதகண்டத்தில் ஜெயமுள்ள எனது விரோதிகள் அடியேன்வசிக்க யிடமில்லாமற் செய்வார்கள வெளிப்பட்டு எவ்விடத்தே போ வேண்டுன்று கலிவருத்தத்தோடுசொல்ல திருமால் நாபிக்கமலத்திற பிறந்த பிரம தேவர் உண்டாகிய விரோதிகள் யாவா சொலவாயெனன கலியுத்தெய்வம சொல்லுகின்றது, எ-று. (௨௯)

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனர்தத அத்தியாயம். ௩௩

பரவியகாலுபி பண்டிதராலுந்தேறு
வரவிலெனக்குமாற்ற நறுபுகழ்க்காசிராம்
வரமலிகனகைநாம் மாதேவநாமஞ்சொல்வோர்
விரவியசிவபுராணம் விருப்போடு படிப்போர்கேட்போர்.

(இ-ள) எவ்விடத்திலும் விசிந்த காலதேவதைபாலும் வித்துவான்களாலும் தெளிபபடாத வலிமையுள்ள எனக்கு விரோதிகள், மிகுபுகழையுடைய காசியின் பெயரையும் சிரோஷ்ட்டம் நிறைந்த கங்காநதியின் பெயரையும் சிவநாமதையும் சொலபவர்களும் விபாகமுள்ள சிவபுராணங்களை விருப்போடு வாசிபவர்களும் கேட்பவர்களும். எ-று (௩௩)

வீறுகொண்டெழுந்ததாய வேதாந்தசித்தாந்தத்து
மாறுகொண்டிடாமையுற்றோ மனைகவாஞ்சையற்றோ
கூறுகொண்டெழுந்ததாய வறமெலாங்குலவசசெய்வோர்
வேறுகொண்டெழுந்தமற்றை விடயவாதனைகழிப்போர்.

(இ-ள) மேனமையுள்ள வேதாந்தப பொருளிலும் ஆகம் சித்தாந்தப பொருளிலும் பேதபாவனை கொள்ளாதவர்களும் பெண்டிர் பிள்ளைகளிடத்து இச்சையிலலாதவர்களும் வெவ்வேறுகிய தருமங்களை எலகாரம் விளக்கமுற்ச செயபவர்களும் நானுபேதமான விஷய வாதனையைக் கழிப்பவர்களும். எ-று. (௩௪)

இவரெலாம்பகைவரென வினனகைபுரிந்துவேத
னவரெலாம்பகைவரெனென றறைந்ததுமெய்யாமேனும்
பவாவிரவியதுபோலும் பட்சடைப்பரணசாபுற்ற
தவாவிரவுவரோநினற செயப்படுதருப்பநாளும்.

(இ-ள.) இவர்களெல்லாம் எனக்கு விரோதிகளென்று கலியுக தெயவரு சொல்ல பிரமதேவா நகைத்து மேற்சொன்னவர்களெல்லாம் பகைவரென்று நீ சொல்லியது உண்மையாயினும், பிறவிச சம்பந்தமுடையவர்களைப்போல விரிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவருடசம்பந்தமுள்ள பெரியோர் அடைவாரகளோ உன்னுதசெய்யப்பட்ட வீமபுச்செயகைகளை. எ-று. (௩௨)

சிவனடிக்கணபுவைப்போர் சிவதருமங்கள்செய்வோர்
சிவனமர்காசிவாழ்வோர் தீர்த்தயாததிரையுண்மேலாஞ்
சிவனருள்விராவுங்ககா தீர்த்தயாடிடுவோரோபோற்றிச்
சிவனடியருசசிப்போர்கள் குருபணிவிடைசெய்வோர்கள்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான திருவடிகளனை அன்பு செயபவர்களும் சிவ தருமங்களைச் செய்பவர்களும் சிவபிரான விரும்பத்தக்க காசிபபதியில் வசிபவர்களும் தீர்த்தயாததிரைக்குள் மேலாகிய திருவருள் வடிவமுள்ள கங்கா தீர்த்

தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்பவர்களும் வணங்கி சிவபிரான திருவடியில் பூஜை செய்பவர்களும் குருபணிவிடை செய்பவர்களும். எ-று. (௩௩)

இன்னபஹ்ரிததாரொலலா மெயதுராநினதுதிமை
மன்னமறொருநீகால மலமென்ப்பொலிதலாலே
வுன்னதிகாரததேனோ ருட்படல்சரதமேனு
மென்னருங்காசிவைப்பி ஸ்ருததிறநீமையிலீ.

(இ-ள.) இத்தன்மையான பலவாயுள்ள புண்ணியஞ் செய்பவர்களெல்லாம் உனது தீமைக்குடன்பட மாட்டார்கள் நீ காலமலமென்று பெயர்பெற்று நிலையாக விளங்குதலால் மறறவர்கள் உனது அதிகாரத்துக்குட்பட்டிருப்பது உண்மையாயினும் எனக்குப் பிரியமுள்ள அரிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்களானால் அவர்களைத் தீமையனுகாது. எ-று (௩௪)

காசியிலிருத்தன்முறற தெனிலொருகணப்போதேனு
மாசிலாசிரியனபூசை யாற்றினகமாதலவேண்டும்
பேசியுராவனபூசை பெட்டலம்பன்னுள்செய்த
மாசிலபுண்ணியததாலன்றி வருவதின்மறிதீமைநத.

(இ-ள) காசிப்பதியில் நிரந்தரம் வசிக்கமுடியாதென்றால் களங்கமற்ற குரு பணிவிடைசெய்த ஒரு கணப்போதாயினும் பிரியத்துடனிருக்க வேண்டும். சொல்லுகின்ற அக்குரு பணிவிடையில் விருப்பம் வருதலும் பலகாலமுஞ் செய்த குற்றமற்ற சிவபுண்ணியததா லல்லாமல் வேறுவகையில் நேரிடாதென்று குமாரனே அறியவாயாக எ-று (௩௫)

குருபணிவிடையினாலே குவல்யததமுன்னுய
வொருவருமடையனகண்கு முறுவதற்கையிலீ
யருவருப்பொழியவாசான் பணிவிடையவாய்செய்தோரே
பொருவருநதருமெல்லாம் புரிந்தபுண்ணியரோயாவார்.

(இ-ள) குருபணிவிடை செயதலினாலே உலகத்து நீங்குதற்கரிய அறம் பொருள இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு பிரயோசனமும் கிடைப்பதற்குச் சாதகமில்லை அருவருப்பிலல்லாமல் ஆசாரியா பணிவிடையை விருமபிச செய்தவர்களே சமாளில்லாத எல்லாததருமங்களையுஞ் செய்த புண்ணியமுடைய ராவார்கள் எ-று. (௩௬)

என்றுமாமறையோன்கூறக் கலியிணையறு தாழ்ந்தேத்தி
நன்றுநீபுரைத்தாயைய குருவெனநவின்நரம்
மொன்றுகாரணமோவிட்ட குறிகொலோவுரைத்தியென்ன
வன்றுநர்முகத்தோராய்ந ததுவிரித்துணைக்கலுற்றான்.

(இ-ள) இப்படியென்று மகிமையுள்ள பிரமதேவா சொல்ல கலிதேவன் பிரமனது இரண்டு பாதங்களையும் பணிந்து துதித்து ஐயரே! நல்லவாததை

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுறைத் தத அததியாயம். ௬௫

கட்டளையிடமா, குருவென்னும் நாமம் காரணப்பெயரோ ! இடுகுறிப்பெயரோ ! சொல்லீனென்று கேட்க அப்போது பிரமதேவா ஆராய்ந்து அதனை விரித்துக்கூறத் தொடங்கினா எ-று. (௬௭)

கரைதரு ககாரவன்னங் காரியசித்தியெய்யும்
புரைதரு பாவநாசம் புரிதரும் ரகாரவனமை
விரைதரு கடுகைவேணி விமலனேபுகாரவன்னம்
வரைதரு கணேசனிகத மந்திரகந்திதேவாவன்.

(இ-ள்) அறிவுடையோரால் எடுத்துரைக்கத்தக்க குருவென்னும் பதத்தி அமைந்த உயிர் மெய்யடசரம் தூண்டனுள் ககரமெய்யானது எவ்வகைப்பட்ட காரியங்களுக்கும் சித்திக்கச்செய்யும் ரகரமெய்யானது களங்கரூபமான பாவங்களை யொழிக்கும் இவ்விரண்டு மெய்யடசரங்களில் ஏறிய உகர உயிரானது வாசனையிடுகின்ற கொள்கையையுடைய சடையையுடைய கிரமமலரான பர சிவ வடிவமாக விளங்கும் இம்மந்திரத்திற்கு அத்தேவதையானவா தியானிக்கத்தக்க விநாயகக்கடவுள் எ-று. (௬௮)

“ இந்த ரகசியானுபவங்களை உத்தமாரிசிராய்வுணராக ”

குரவனேயனனைதகதை குரவனேதெயவமற்றுங்
குரவனேயானமுனனுகை கூறுமைமபகுப்பினுந்
குரவனேபொருளெனனுந் குணத்தினையாவனேனுந்
குரவனேராளாலெல்லாந் தெரிந்தவனகுறிகுங்காவே.

(இ-ள்) மகிக்குமிடத்து ஆசாரியரோ ! மாதா, பிதா, குரு, தெயவமாவாரா ஆசாரியரோ யானமுதலிய பஞ்சகிருத்தியக் கடவுள்கு மாகா ஆசாரியரோ பரம பொருளென்று தியானிக்கும் குணத்தினையுடையோன யாவனாயினும், ஆராயுமிடத்து அவவாசிரியரது அழகியகருணையால் யாவையும் தெரிந்தவனாவன் எ-று.

ப ம. யானமுனனுகை கூறுமைமபகுப்பினுந் மெனந்து சொல்பவனுகிய பிரமனோடு விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசகரன், சதாசிவனென்னுங் கடவுள்களா

பரமனுககிழைத்தகுறம் மாரிபனபரிந்துதீரக்குங்
குரவனுககிழைத்தகுறம் குரவனேதீரப்பதன்றி
யுரனமிகுபரமனனு மொழித்திடமுற்றாத்தென்று
கரவருமறையோனகூறிக் காதையொன்றுரைக்கலுற்றான்.

(இ-ள்) கடவுளுக்கஞ்செய்த பிழையை ஆசாரியர் விரும்பித்தீரப்பார. ஆசாரியருக்கஞ்ச செய்த பிழையை அவ்வாசாரியரோ தீரப்பதல்லாமல் பேரறிவியுடைய கடவுளாலும் தீரக்கமுடியாதென்று வஞ்சனையற்ற பிரமதேவா சொல்லி ஒருகதை சொல்லத்தொடங்கினா, எ-று. (௭௦)

வேறு.

திரைபரப்பிப்பெருகிவரு தென்புனற்கோ தாவிரிநற்றீரந்தனனி
னுமைமறைமுறதுணர்ந்தவனுந் கிரகவள ராச்சிரமமொன்றுண்டங்கட்

கரையிறவமுனிவர்பலருளரவருட் பயிலமுனிகாதன்மைத்தன
புரையில் குணத்தவனவே தகருமனெனவொருநாமம்பூண்டோனுள்ளான

(இ-ள்) அவைகள் பெருக்கெடுத்து வருகின்ற தெளிந்த தீர்த்தத்தையுடைய
கோதாவரி நதிக்கரையில் அதனியனரு செயததக்க வேதங்களை முழுதும்
உணராதவராகிய ஆங்கிரகமுனிவர ஆசிரமம் ஒன்றுள்ளது அவ்வாசிரமத்தில்
எல்லையிலாத தவஞ்செய்கின்ற பல முனிவருண்டு, அவருள் பரில் முனிவரு
டைய பிரியகுமாரரும் குற்றமீங்கிய குணத்தினையுடையவருமாகிய வேதநாம
னென்னும் பெயருள்ளவர ஒருவருண்டு எ-று (சக)

அன்னவனபாலவேதவேதாநதமுழுதையமறுத்தமைபகற்ற,ப
• ன்ருஷ்டீடாசனபலருடம்பகனென நெருவன மிகுபத்தியாயநதோ
னென்னருமுளரி றுமபூதுகொளகரூரவன பணிவிடையேயிய நறிவா
ழவா, நன்னரவனறையொருநாள வேததருமன கூவி கவில லுற்றன.

(இ-ள்) அவவேத தருமரிடத்து வேதங்களையும் உபநிடதங்களையும் சர
தேக(விபரீத)மற முழுதும் பொருந்தக்கற்ற மாணக்கா சொல்லுதற்ரிய புகழி
னையுடையோர் பலருண்டு அவருள் தீபகனென்னும் பெடனாயுடையவன்
யாருமிதென்ன வியப்பென்னும்படி மிகுந்த பகதியுடன் ஆசாரியர் பணிவிடை
செய்து வாழ்பவருகிய நருணமுடைய அசீடனை ஆசிரியராகிய வேததருமா
அழைத்துச்சொல்லத் தொடங்கினார் எ-று. (சஉ)

பறபலசீட்டுருசிறந்ததீபகா யானசொன்னபடி கேட்பாயோ, வற
புறவேறொருசீடருகுவவோ வுறாததியெனவடிகளபோற்றிப, பொற
புறுமத்தீபகன்குடையிட்ட படிநிற பேனபூத்தியென்னச, சொறபயி
லமமறைத்தருமனமக்கிருபத் தொருவருடந்தொழுமபாற்றென்றன.

(இ-ள்) பலமாணக்கருட சிறந்த தீபகனென்பவனை நான் சொல்லியவி
தவ கேட்பாயோ, அனபாக வேறொரு சீடனை அழைக்கவோ சொல்லென்று
கேட்க ஆசிரியரது திருவடிகளை வணங்கி அழகியதீபகன, தேவரீர் எவிய ஏவ
றபடி நிற்பேன அதுவே எனக்குக்கடமை என்று சொல்ல புகழையுடைய வேத
தருமா இருபத்தொரு வருஷம் எனக்குத் தொண்டுசெய்ய வேண்டுமென்ற
னா. எ-று. (சங)

அடியனேனாயுள்வனாநின்றொழும்பாற்று வன்புரிவதறையென
நெடியமாமுனிமுன செயதிவினையாற சூட்டமுடனிரம்பிறறெங்கும்
படியவாவாதகொடுங்கொதகையுமா னென்னென்று பகாதலோடு
முடியவோர்தீபகனு நைந்துருகியிரங்கியிது மொழியலுற்றன.

(இ-ள்) அடியனே ஆயுள்பரியாதம் தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெயவேன
செய்யுத்தகத்து இதுவென்று அருளசெய்யவேண்டுமென்று கேட்க மிக்க பெரு
மையையுடைய வேததருமுனிவர பூவகாமத்தால் என்னுடைய முழுவதும்

முதலாவது குருபததி சொ்ருபமுனாதத அத்தியாயம். ௩௭

பெருவியாதி நிறைதது, உலகம் விருப்பாத மிகவும் குறையுடம்பாடுணை
என்று கட்டளைபிடவும் முழுதுமுணராத தீபகனும் மனங்கனிந்துருகி கண்ணீர்
விட்டமுது இதைச்சொல்லத் தொடங்கினான் என்று (௪௪)

ஐயநீமுனபுரிந்ததிவினையை யடியேனுக்களித்தியேற்று
வெயயதோரூட்டியாயக கொததையாயானிருப்பேன மெலிவுதீராத
செய்யீசுகத்திருத்தியென்றுதொழு திரந்தமுதமேந்தவாசான
மொய்யதீவினையானேயனுபவித்துத் தொலைததலன்றி முருங்காதப்பா.

(இ-ள்) ஐயமோ? தேவரீர் பூரவஜ்ஜனமத்தில செய்த தீவினையை அடியே
னுக்குக் கொடுத்தருளும், நான்பெற்றுக்கொண்டு சொடியுருஷ்டரோகியாய
குறையுடலோடிருப்பேன நன்னிலைமையுள்ள தேவரீர் தளாசலீங்கி சுகமாந
இருப்பீரென்று உணங்கி குறையிரந்து அழுதலையறிந்த வேததருமா சூழ்ந்து
கொண்ட தீவினையையினை நானேயனுபவித்துத் தொலைத்தாலல்லாமல் வேறு
காரணத்தால் நீங்காது ஐயனே. என்று (௪௫)

அன்றியுந்தம் மடிப்பணிசெய சீடருக்குப்பாதகமோ வருள்வாரானறே
ரொன்றிய்தீவினையையினைத் தூயப்பதினும்பயனையுற்றாராமிட்டு
நன்றியிருப்பணிபுரிதன் மிகுதுயராமதுநிறக நல்லாயினனே
யென்றிவினைமுமுத்திய வெனைச்சுமந்து காசிரகராககெயதல்வேண்டும்

(இ-ள்) உல்லாமலும் தமக்கேவல செய்கின்ற மாணக்கருக்கு சாதகன
பாதகத்தையோ ஏற்றுகொள்ளும்படி செய்வாரகன் தொடராதகொடுவினைப
யயினை அனுபவிக்குநதுயரத்தைப் பராகிலும் அதையனுபவிக்கின்றவாசரிடத்
தில நன்மைமிகுந்த பணிவிடைசெய்வது பெருந்தயரமாகும் அது நிறக நற
குணமுடையோனே விரைவாக என்னுடைய தீவினைமுமுதம் போகும்படி
எனினேத் தூக்கிக்கொண்டு காசித்தலத்துக்குப் போகக்கடவாய். என்று. (௪௬)

பரமசிவனனக்காதி பீடமெனப்படுகாசிப பதியைமேவும்
வரமலியும் புண்ணியத்தாற நீவினையோய்லவினையா மருவுமுத்தி
கிரமமிஃதெனமிட்டுமுணாப்பயிசு மகிழ்ச்சியனுயக்கெழுமுசீடன
பிரமமுனிவனைவருத்தமறச்சுமந்து காசிரகரபேணிப்புக்கான்.

(இ-ள்) சிவபெருமானுக்கு ஆதிபீடமென்று சொல்லப்படும் காசிபதி
யை விருமயியடையுஞ் சிறந்தபுண்ணியத்தினால் பாவம் போயவிடும புண்ணிய
முண்டாகும் முதலித்திக்கும முறைமை இதுவாமென்று மறுபடியும் எடுத்து
ச்சொல்ல அதிகசுடேரவுமுடையவனாகி விளங்குகின்ற தீபகன் பிரமஞான
முடையவேததருமமுநிவனா வருத்தப்படாமல் தூக்கிக்கொண்டு காசித்தலத்து
க்கு விருப்பத்தோடும் போனான். என்று. (௪௭)

முத்திவளமலிகாசிரகர்மணிகள னிகைவடபான முகிழ்த்துமேனமை
ச்சுத்தித்தருகம்பளேசராபெருஞ்சுந நிதியிறக்கித்தீரத்தக்கங்கை, மெத்தி
யதண்புணமூழ்கிக் குரவனையுமாட்டியுயர்விசுவேசனாரூள், பத்தியுடன்
குருவொடும் போயச்சேவித்தப் பதியமர்வானபணிமேற்காண்டான்.

(இ-ள) மோக்ஷமாதிய செவ்வதைத்தருகின்ற காசிரகத்திலுள்ள மணி காணிகாகட்டத்தில் வடபாரிசத்திலிருக்கும் மேனடைத்தங்கிய சித்திகளைத்தரும் கம்பளேசசாரமெனனும் ஆலயத்திலிறக்கி கங்காதீரத்தத்தில் ஸநாணஞ்செய்து ஆசாரியபாபும் ஸநாணஞ்செய்துவித்து மேனமயுள்ள விசுவநாதனா தேசிசரோடு சென்றுவணங்கி அத்தலத்தில் விருப்பிவசிக்கின்றவன் குருபணிவிடையை மேற்கொண்டனன். எ-று (ச-அ)

வருத்துபிணியாலுடைபுமாரியனு டைநிறபவஹீமயங்குமபோதுந், திருத்துதலின் முடைநாலு நீர்லலா வீரமளாய்ச்செறிந்தபோதும், பொருத்துமுடம்பிடைப்புணணீர் வழிபோதும்ருவருப்புபூணுகி, கருத்துமநிழதலைநிறப்பச சுசிபுரிந்து காததோம்புககடன் மீக்கொண்டான்

(இ-ள) துன்பப்படுத்துகின்ற குஷ்டரோகத்தினால் மெலிகின்ற ஆசாரியர் வஸ்தித்தல் மலஞ்சேரும்போதும் சேமுதலியவைகளை மாற்றும்போதும் தூக்கநதீர் தன்மேற்படுவதோதும் ஆசாரியனாத தாங்கிசெல்லுபோதும் தாமேல் உதிரம் ஒழுதுபோதும் அருவரூபபடையாதவனாகி மனத்திலசநதோ டுமதிகரிக்க பரிசுத்தஞ்செய்து திருமேனியை பாதுகாக்கும் கடமையை மேற்கொண்டான் எ-று (ச-க)

ஒருவேளைதீபகர் வருகவரு கென்றழைக்குமுறுசிறற்றங்கொண்டொருவேளைமார்பாவிடொழிகவொழி கென்றுகாக்குமுதவுபிசசையொருவேளைதுசருமொரு வேளைதுகராதொழிககுமுப்பினறெனனுவொருவேளைசிறிதுணடும்றுக்கு மொருவேளைசினததுடன்றுவைபும.

(இ-ள) ஒருசமயத்து தீபகனே வாவாவென்றழைப்பா மிக்ககோபங்கொண்டு பெருமபாதகனே என்னையிடீ நீங்கு நீங்கு என்று ஒருசமயத்திற்சொல்வா அவனாலதரப்பம பிசசையை ஒருசமயத்திலுண்பா ஒருசமயத்தில் உப்பிலையென்றுசொல்லி உண்ணுதிருப்பா ஒருசமயத்தில் கொஞ்சம் உண்டு மறந்ததவேண்டாமென்பா ஒருசமயம் பெருங்கோபத்தால் அடித்துத் தாஷிப்பா எ-று, (௫௦)

ஒதுவித்தகுரவனெதுசெய்யினுநீங் காதுபணியுறறிமேவுஞ்சாதுவித்தததீபகநகிரங்கி விசுவநாதனமாதோடு, கோதுவித்தமுயலாத வவனெதிருணமகிழ்ச்சியொடுகடிக்கறப்ப, போதுவித்தவாடைமனா மலரெதுவேண்டினுநதருதும் புகறியென்றான்.

(இ-ள) வேதபாடம் ஒதுவித்த ஆசாரியன் யாதுகட்டளை யிடினும் நீங்காது பணிவிடைசெய்து விருப்பினற சாதுத்தன்மையுள்ள அறிவினையுடைய தீபகனிடத்துக் கருணைகூர்ந்து விசுவநாதர் அன்னபூரணியாரோடு குற்றமாரிப பொயயறிவில்முபலாத அத்தீபகன் எதிரில் மனமகிழ்ச்சியோடு எழுந்தருளி மலர்

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனாதத் அததியாயம். ௩௬

கலையுடைய கற்பகத்தருவாழகை பீதாம்பரத்தைத்தரித்த விஷ்ணு வஸ்துகளை தாமனாமலரிவருக்கும் பிரமண வாழ்க்கை இவைகளில் உனக்கு எதுவேண்டி னுந்தருவேன சொலவாபென்றனா. என்று. (௧௧)

ப ம கற்பகம் இவ்விருந்து நிறந்த திருவாதலானும் வித்தவாடை திருமாலுக் கன்றி ஏனையோருக்குப் போனவையனருகலானும் மனாமலா பிரமணுக்கு ஆக னமாதலானும் குறிப்பான அவாவாழகையை யுணர்த்திற்று எப்புவனங்களுக் கும இறைவராகவின் சிவாதுபூதிசசெலவா அடையும்வீடுபேற்றைக் குறிக்காது ஆசாரியத்தொண்டின் அருமைநோக்கி தமக்குக் கீழுள்ளதேவர்களை பதத்தை விருமபுவாயேல் தருதுமென அவனை விளித்தாரெனவாறாயிற்று

“மனா முதற்குறைவிகாரம்”

என்றபரம்பரம்கெதிரென குரவன்னுமதிப்படிவந்திரப்பேனெ ன்று, நன்றமையபுகன்றதென்று போய்குரவனடிபணிந்து நாதன் றேனறி, வென்றவரங் கோடியென்ற னினபிணிதீராதொழியுமவரம் வேண்டுகோவென, நன்றமையவுரைத்திரந்தா னாரியனப்போது முளத்தழன்றானே.

(இ-ள) இப்படி திருவாயமலாந்த விசுவேசாமுன்னே என ஆசாரியா கட டளைப்படி கேட்டுவந்து யாசிப்பேனென்று திருவுளத்துக்கு மிகவும் பொருந்து மபடி சொல்லிப்போய ஆசாரியா திருவுடிவணங்கி விசுவநாதா எழுந்தருளி வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளென்றனா தேவரீருடைய வியாதிதீரத் தக்கவரம் கேட்கப்போகிறேனென்று திருவுளம்பொருந்தக் கூறி குறையிரந் தன்ன அப்போதும் ஆசாரியா மனதிற்கோப்பங்கொண்டனா என்று (௧௨)

பந்தமுதலறுக்குமொரு பராபரனபா னோயதீருமபடிபோய்க் கேட்டல, சந்தமலவென்றுரைத்தா ன்கில் நாயகனெதிர்போயத்தாழ்ந்துபோற்றி, கந்தமலாகுழல்பாகா நின்வரமலேண்டிலனடியேன கருதெனனாசா, சந்தமலரும் பணிவிடையேபோதுமென்றான் மறுக கவுமிண்டடைந்தானெனே.

(இ-ள) ஆனவமலத்தை ஒழித்தருளும் ஒப்பற்ற பரமசிவனிடத்து குட் டரோய தீருமபடி வரங்கேட்குதல் முறையல்லவென்று வேததருமமுனிவா சொல்லினா தீபகன் விசுவேசருக்கு எதிரோபோயவணங்கித் ததித்து இயற்கை மணம் வீசுதலையுடைய கூந்தலையாயந்த அன்னபூனியை இடப்பாகமுடைய வரோ தேவரீர தந்தருளும் வரம் அடியேன விருமபேன நான் விதித்தற்குரிய தேசிகரது அரிய பணிவிடையே போதுமென்றனன் சிவபெருமான ததித்து வரங்கேனென்றருள ஆசாரியரிடம் மறுபடியும் வந்தனன். என்று. (௧௩)

அதிசயமிகக்கடைந்தானாபுநின்று முமையாளோட்கிலநாதன், மதி யமைபுநிருவாண மண்டபஞ்சாராதரியனை மேலவைகியாங்குப், பொ திபலவானவருள் ஒரு திருமாலேவிளிக்கவவனபுத்தியென்று, கதியமா பொறக் குழல்பணிந்தானிருத்தியென விருத்தினமேற்சுழலுறுநான்.

(இ-ள.) விசுவநாதா திருவுளத்தில் மிக்க அபிசயங்கொண்டு அவவிடத் தல நின்றும் உமாதேவியோடு புத்திக்கு வியப்பமைந்த முதகிமண்டபத்தைச் சோந்தி சிமமாதனத்தினமேல் எழுந்தருளி அம்மண்டபத்தில் நீற்றாத தேவர்களுக்குள் விஷ்ணுவையழக்க அவவிஷ்ணுதேவர் பாது புத்தி யென்று முததியை விருப்போடு தருகின்ற பொன்மயமான திருவடிகளில் நமஸ்கரித்த னா இவ்விடத்திருப்பாயென்று கட்டளையிட்டு இருக்கச்செய்த மகாதேவா இதைச்சொல்லத்தொடங்கினா. எ-று. (௫௪)

திரையெறிகோதாவரிதீரத்தமாவான் பெருந்தவத்தானசெயி மொனறிலலான, வரையனையதோற்றத்தான மறைத்தருமென்னும் பெயரானவளமாராகாசி, யுரைபெறுமான்மியந்தெளிந்தா லீங்கு றைவானவனபாலோத்துணைநதபாலன, விராகெழுதீபகனெனபா னவனபணியா னமைக்குழைத்தான மேலு மேலும்.

(இ-ள.) அலைகளை வீக்கின்ற கோதாவரி நதிக்கரையில் வசிப்பவனும் அதிக தவமுடையோனும் யாதொரு களங்கமில்லாதவனும் மலைபோலும் நெ டிருநூரம் காணும் கோத்தியுள்ளோனுமாகிய வேத்தருமென்னும் பெயருடைய முநிவன, முததிவளம்மைந்த காசிப்பதியின் புகழ்பெற்ற மானமியத்தை அறிங் தவனாகி இத்தலத்தில் வசிக்கின்றான் அவனிடத்து வேதமறிந்த மாணக்கன தீவ ரபக்குவமுள்ள தீபகனெனப்பவன குருபணிவிடை செயதலால் நமது (உள்ள ததை) மிகவும் கனிவச்செய்தனன் எ-று. (௫௫)

அனையனெதிராயாதோன்றிக்கேட்டவா மெலாங்கொடுப்போம றைதியென்றும், வினையமிகுமவன்குரவனபணியொன்றேபோது மென்றான்மீனடுவந்தோ, நினையவரிதவன்செய்கை யென்றுதிரு வாயமலாந்தரனெடியமாயோன, னுனையவவறகாண்பனெனத் தொ முத்தெழுது தீபகனமுன்றோன்றினின்றான்.

(இ-ள) அததீபகனெதிரோ யாம, தெரிசனந்தது நீவேண்டியவாருகளு ல்லாம் பிரசாதிப்போம சொல்லென்று கேட்டோம் ஆசாரியபகதியுடைய அத தீபகன குருபணிவிடையொன்றே போது மென்றனன் நாம் வந்துவிட்டோம் அவன் கருத்து அறியத்தக்கதல்லவென்று திருவாயமலாந்தருளினா, திருமா லும் விராவாக அவனைக்காண்பேனென்று வணங்கினின்று அததீபகன முன் னே பிரசன்னமாகினா எ-று. (௫௬)

தேடரியகுருபத்திரோமணியாந தீபகனமுன் சென்றமாயோன வீடரியகுருபணிசெய தகிலநாயகற்குவகை மிகுமாசெய்தாய நாடரியமூலநவிலகுரவனிலும் பொருளுரைப்போனவிலவிசேடங் கூடரியவவனினுமெயச்சிவனையுணர்த திடுங்குரவனகுழகனேகான்.

(இ-ள) தேதேற்கரிய குருபத்திரோமணியாகிய தீபகனமுன்போன வி ஷ்ணுதேவா நீங்குத்தற்கிய குருபணிவிடையைச்செய்து விசுவநாதகாச சந்தோ ஷமதிகரிக்கச்செய்தாய நீனைப்பத்தற்கிய மூலபாடங்கற்பிக்கும் ஆசிரியனைப்பா ரக்கிலும் பொருளுரைக்கு மாசிரியனகிறந்தவனும் கிடைத்தற்கரிய அவவாசிரிய னிலும் பரம்பொருளை யறிவிக்கும் தேசிகனே அச்சிவமுகூடத்தமாரும் இதைக் காண்பாயாத்.எ-று. (௫௭)

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனாதத அததியாயம் சுக

வேததருமனசுவனே யெனததுணிந்து பணிபுரிந்தாயவிசுவநாதன், போதவரங்கேடடியெனப் புகலவுமவேண டாதிருந்தாய புலமைரிகராய, சாத்நினைக்காண்பொருட்டேவந்தனனயா னென்றும் கிழதழையகூறி, யோத்திறத்தவனமறைந்தா னகிலேசனமுனமுனம்போலுறமுன்னறே.

(இ-ள்) (மேலும்) வேததருமனைச் சிவபிரானேயென்று திசையித துட்பணி விடைசெய்தாய விசுவேசா வேண்டிய வரங்களைக்கேளென்று கிருவாயமலரவும் (ஒன்றும்) வீருமபாதிருந்தாய அறிவாயுயராதோனை உண்ணப்பாராகு நிமித்தமே உணமையாக யான் வந்தேனென்று, (தீபகன) பெருமகிழ்ச்சி கொள்ளுமபடி சொல்லி சமுத்திரமபோலும் கரியதிருமேரி வாயாத விஷ்ணு தேவா மறைந்தவராகி விசுவநாதா (எழுந்தருளி யிருக்கும்) சாந்தியில் முன் போலடைந்தான் என்று (100)

காசிவசுத்திதிபேறமுறகொடுங்குடட மொழிதழுகினகதிரப்புவாயந்து, பேசியகண்ணிரண்டிமயிழித்தகஞ்சரவன நிபுணப்பெட பிஞ்சுகி, மாசிரியநீசெய்தசராயத்தாவிக்காசி வசிக்கப்பெற்றேன கூசியமொப்பிணியொழிந்தேன கணவழித்தேனெனகுகினியேரா குறையுமின்றல

(இ-ள்) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்த நலத்தினால் கொடிய குஷ்டவியாதி நீங்கி அழகுமிகவிளங்கி கண்களிரண்டையும் விரித்தவேததருமா தீபகனை யன பாயப் பாரத்தருளிச் சூறமற்ற நீபண்ணிய உதயிவினால் இரத்த காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்யப்பெற்றேன நாணத்தக்க குஷ்ட நோயை நீங்கினேன கணவழி ததுப்பாரத்தேன எனக்கு (இனிமேல்) ஒரு குறைவுமில்லை என்று (100)

ஒங்குபெருங்காசியெனுநதிபத்தா லரித்தைநின்றுடையுமயார்க்கும், பாங்குபெறுமித்தலவாசப்பலத்து மேலாயபலனென்றிலை தூங்குசடைவிசுவநாயகனிவணபோ லெவணருளவானுணைது தோன்றுந், தாங்குஞ்ஞததாயென்றுமகிழ்வித்தான குருவேததருமனமாதோ.

(இ-ள்) மேனமேலோங்கும் புகழையுடைய காசியென்கிற வீளகடுவல பாவாக்கும் அஞ்ஞானமாகிய இருளநீங்கும் நன்மையை விளைவிக்கும் இரத்தக்ஷேத்திரவாசப்பலனுக்கு மேற்படப்பலன் வேறேகிடையாது தாழ்கின்ற சடாபாரத்தையுடைய விசுவேசா இவ்விதத்தைப்போல எவ்விதத்தில் அருள் செய்யுமபடி விரைந்து தரிசனந்தருவா காப்பாரற்றத்தக்க குணத்தையுடைய தீபகனையென்று வேததருமமுனிவா (மாணக்களைச்) சடதோஷிக்கச்செய்தனா. என்று (100)

குருபத்தி சொருபமுனாதத அததியாயமுற்றியது.

ஆக பாயிரமுட்பட திருவிருத்தம் (103)

(இ-ள.) காசித்தலத்தில் எவன விருப்பமவைப்பினும் சிந்திக்கத்தக்க பல தேவகூட்டங்களும் ஆரோவாதத்தோடு அவனிடத்து படசமவைத்துச் சேருவார்கள அவன ஆனந்தரூபியாய் அடியாராள் யாவரும் அவன மகிமையைப்பேசி இன்பமடையும்படி அத்தலத்தில் வீற்றிருப்பான அத்தனமையினால் அத்தலத்திற்கு ஆனந்தவனமென்று யோகிகளும் ஞானிகளும் தினந்தோறும் பெயர் சொல்லுவார்கள் எ-று (௯)

மேவியகாசி நகர்ததியானஞ்செய விறலினன்கூற்றினைக் கடப்பான பாவியவரங்கள் பறபல நல்கும் படிபலதீர்த்தமுமுளவா லோவியமணிமாளிகையவிழுத்த துறைபவர் யாவரோயெனினுங் காவியங்கண்ணு ளொருபுறப்பொருமான கழலினைகலந்திடுகதையோர்.

(இ-ள.) விருப்பத்தைத்தருகின்ற காசித்தலத்தைச் சிந்திக்கத்தக்க வல்லமையுள்ளவன இயமனைக்கடந்துவிடுவன அதிகரித்தவரங்கள் பலவற்றைக்கொடுக்கத்தக்க அனேக தீர்த்தங்களும் அத்தலத்துள்ளன சித்திரங்களுமுதிய ரதந மாளிகைகளையுடைய காசிப்பஞ்சியில் வசிக்கின்றவர்கள் யாவராயினும் நீலோற்பலமலாபோலுந் திருக்கண்களையுடைய அன்னபூரணியாரை வரம்பாக்கதிவூடைய விசுவநாதர் உபயபரதங்களிலும் கலக்குந்தன்மை யுடையோராவார்கள். எ-று (அ)

அடைதரமுடியாதணித்தலாததேசத் தம்நதுகாசியைநினைதாலு மிடைதருபலபாதகங்களினீங்கி விருமபுஞானத்தினராவர் தடையறநாஸ்யித்தலத்தன்ன தானஞ்செயபவாபெறுமபேறறை யுடையநாயகனு மொழிவனோமொழியா தொழிவனோயான நிகிலுலல்.

(இ-ள) பேரக்கூட்டாமல் அதிகதூரதேரத்திலிருந்து, காசிக் குப்பேரக்கலை னெடுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாலும் நெருங்கிய பலபாதகங்களினின்று விடுபட்டு யாவரும் விருமபு மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைவார்கள் தடையிலலாமல் தினந்தோறு மித்தலத்தில் அன்னதானஞ் செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் பலனை சாவவல்லமையையுடைய விசுவநாதரும் சொல்லுவாரே சொல்லமுடியாமல் விடுவாரே யானநிரூபிலேன். எ-று (க)

அன்னியதலத்திற கேரடிமாமறையேராக கனைகள்ளன்னமிட்டதனு மன்னியபலமிக் காசியிலொருவன் வயிறெழுப்பிசிறித்தவிய பன்னியபிசசை யிடுதலினுண்டாம் பலத்தினைநிகாதராதென்னின முன்னியவிதற்கு நிகரெனவொன்றை மொழிநருமடவரேயன்றோ.

(இ-ள) வேறுதலத்தில் பெருமைபொருந்திய வேதம் உணராதகோடி பிராமணர்களுக்கு அனேககாலம் அன்னதானஞ் செய்ததனால் கிடைத்த நிலையுள்ள பலனுது இக்காசிப்பஞ்சியில் ஒருநாள் ஒருவன் வயிறறிவிட்டதனு டாகிய பசி சிறிது தணியும்பொருட்டு சொல்லுகின்ற ஒரு பிடி அன்னபிடை யிடுவதாறுண்டாகின்ற பலனுக்கு ஒவ்வாதிருக்குமானால் சிந்திக்கத்தக்க இக்காசித் தலத்திற்குச் சமமென்று வேறொரு தலத்தைச் சொல்பவர்களும அறியாமை யுடையோர்களல்லவா எ-று (க0)

இரண்டாவது காசிமானமியமுறைத் தத அததியாயம் சடு

ஆன்றவிதலததில் வசித்திடவொருவ னவாவுறினதற்குவிக்கினஞ்செய
மானறநெஞ்சுடையோன்கிளையொடுமபிதிரர்வகுப்பொடுமளறிடையமு
மேனறவிதலததுக்கேததிரசநரி யாசஞ்செய ந்ருப்பவாபெறும்பேருது
முானமறமெவரான மொழிதரமுடிபு முமபாநாயகனவானறே

(இ-ள) மகிமை நிறைந்த இதலதது வாசஞ்செய்யும்படி ஒருவன் அபேட
சித்தாலதற்கு விரோதஞ்செய்யும்படி நினைத்தமனமுடையவன் சுற்றத்தோடும
பிதிரர்களோடும நரத்தில வீழ்வன் மேனமைததைய இதலததில் கேட்ததிர சந
ரியாசஞ்செய்ய வசிக்கின்றவர்களடையும் பிரயோசனத்தை நிலைமையாகவே
மேயாவார்களால் எடுத்துரைக்கக்கூடும் அச்சநியாசிகளே தேவதேவராகிய மகர
தேவரல்லவோ, எ-று. (கக)

அன்னியதலத்திற கொலைகளவாதி யைம்பெரும் பாதகம்புரிந்தோர்
மன்னியகாசி யகத்தடைந்தொழிப்பர் மறநிதி னிருந்தவைசெய்வோர்
அன்னியவெந்தத தலங்கள்சென்றாலுந் தொலைதராதறவளாநதெழுந்து
பன்னியகொடிய நரகெலம்புகுத்திப் பாரழியிஹழியாதல்.

(இ-ள) அன்னியதலத்தில் கொலை களவு முதலிய பஞ்சமகர பாசகங்கள்
செய்தவர்கள், நிலைபெற்ற சாசித்தலத்தில் வந்து வசித்து நீங்கிக்கொள்வார்கள்
இதலததிலிருந்து அப்பாதகங்களைச் செய்வோர் மகிமைநிறைந்த எத்ததலவ
சஞ்சுப போனாலும் நீங்காது மேனமேலும் வளாநதெழுந்து சொல்லுகின்ற
மகராகங்களிலே புகுவித்து உலகம் அழிந்தாலும் அழியாமல் நிலைத்திருக்கு
மியலுடையவர்கள் எ-று. (கங)

பூதலததுள்ள தீரத்தங்களினததும் புகூஉத்தினை தாடலினபேறு
காதலினமணிகன்னிகைப்புனலொருநாட் கலநதுமுழுகிபலனொவ்வா
வாதலிநகாசி யகத்தொருகணம்வா ளாவமர்தலினவருபேறறை
யோதலுற்றிடுபெற்றலங்களுமபறப லுக்மவசிப்பினுமளியாவே

(இ-ள) பூமண்டலத்திலுள்ள தீரத்தங்களெல்லாவும் நிறுக்குஞ் சென்று
ஸரானஞ்சொதலின லுண்டாகும் பலன்கள் அனபுடன் மணிகளணிசாசுடத்
தில் ஒருநாளடைந்து தீரத்தமாடுதலின பலனுக்குச் சமமாகா ஆதலினால் காசி
தலத்தில் ஒரு நிமிஷம் சுமமாவதித்தலினால் உண்டாகும் பிரயோசனத்தை
எடுக்கிறாக்கத்தக்க பலதலங்களும் பலபலயுகங்கள் வாசஞ்செய்தாலும் தராத
னவாகும் எ-று. (கக)

கண்டமாதிரத்தார சகலபாதகமுந் தூற்றியிருயுர்த்ததுதலிதுவே
யண்டராதியரும் பொன்னுலகாதி யவாவுதலொழிந்திவணம்வா
ரெண்டவாகலியிற காசியினவசிப்பா ரேயலாநத்தியவரடைவார்
வண்டரூப்பொழிவகுழித்தலம்பாவ மலைக்கொரு வச்சிராயுதமே.

(இ-ள) * தரிசித்தமாதிரத்தில் சகலபாதகங்களையும் நீங்கி மிகவும் உயர்ந்த
நிலையத்தருதலால் தேவா முதலானவர்களும் சொக்கமுதலான இடங்களே

**மாசிவாக் காசிவைப்பின வசித்திடும் வாஞ்சைநாளு
மூசிய தெனக்குமென்ற பிறர்க்கினி மொழிவதென்னே.**

(இ-ள) காசித்தலத்தின மகிமைகள் யாவும் (அறிவுடையோரால்) சிந்தி
க்கத்தக்க விசுவநாயகா திருவாய்மலரநதாலல்லாமல், மறையோர சொல்லத்
தகுந தரமுடையவாகடீள் காங்கமில்லாத காசித்தலத்தில வசிக்கவேண்டிய
விருப்பநினைத்தோறும் எனக்கு கிறைந்திருக்குமானால் இனிபிறாக்குக சொல்ல
வேண்டியதாயது. எ-று (௨௧)

**நிருமல நமரானித நெடுமபுகழ்த தலங்களெல்லாம்
பொருமலற நியானுகூடப் பொருந்தியே யமரானிதே
னருமையிற் பிரிதலோரகா லிபிபிழை மளவிலாத
பெருமையிற் சிறந்தகாசிப் பிரிவைப்பா நெனநுமபேனேன்.**

(இ-ள) அனாதேமலரகிதராகிய சிவபெருமான, விரும்பி எழுந்தருளி
இருக்கின்ற பெருமபுகழையுடைய தலங்களெல்லாவற்றினும் சந்தோஷத்து
டன யாதுகூடவே நிலைத்துவாசஞ்செயவேன ஒவ்வோர் தலங்களில அருமை
யாகப் பிரியத்தக்க சமயமநோந்தாலும், அளவுபடாத மகிமையாலுயராத காசித்
தலத்தைப் பிரிய ஒருக்காலும் விருமபேனென்று, விஷ்ணுசேவா மறறைத்தே
வாக்குக்குக் கூற்றா எ-று (௨௨)

**என்னையா னுரையாநிதப் தென்னையாந டருளினமேவு
மின்னையேர் சடிவமோலி விச்சுவநாதனாறு
மன்னையே ருமையாளோடு மறும்பெறன் மகார்களோடு
தன்னையே காசினீங்கான கயிலையிற் தணந்தபோதும்**

(இ-ள) எனக்குக் காசித்தலத்திலுள்ள விருப்பத்தை யானே எடுத்ததுகூற
வேண்டியதாயது என்னைப் டரிபாலனஞ்செய்து, திருவருளமாராசத்திற் செலு
த்தி, நீங்காப்பிரியமுள்ளவரும், மின்னலைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடத்
தையுடையவருமாகிய விசுவநாதரும் சாவபுலனங்கடரும் தாயாராகிய அன்ன
பூணியாரோடும், பெறுதற்கரிய விராயக்கடவுள்முதலிய புத்திரர்களோடும்
கயிலாச்சிகிரியைப் பிரிந்தகாலத்தும், தனக்குத்தானே சமானமாகிய மகிமையுள்ள
காசித்தலத்தைப் பிரியமாட்டார் எ-று (௨௩)

**பறபல வுணர்ப்பதெனநீ பாகதி யடையவேண்டின
வெறபெனத் திரண்டபாவ மிக்கவெனினும் யார்க்குஞ்
சொற்படு பழியெந்நூந் துணிபுடைக் கலியினெண்ணு
தற்புதக் காசிமேவி யமாதலே வேண்டிமன்னே.**

(இ-ள) பலபலவீதமாக(எடுத்தது)கூறவேண்டுமெனியது மேலாகிய மேலா
கூத்தையடைய வேண்டினால், மலைபோலுந்நிலைத் பெருமபாவமுடையவாக
ளாயிருந்தாலும், யாவார்களுக்குஞ் சொல்லத்தக்க நிறையை விளைவிக்கும்துணிபு
டைய கலியுத்தில (இப்பெருமபாவம் எவ்வாறு நீங்குமென்று) ஆலோசியாது,
மேனமேலும் மனக்கலிப்பையுண்டாகாது காசிப்பதியை உடைத்து வந்திருக்க
வேண்டும் எ-று. (௨௪)

இரண்டாவது காசிமாநாமியமுறைத் அததியாயம். ௪௯

பரகவேதனைக்கடங்காத பாவமெனபார “வெறபெணத்திரண்டபாவ மிக
கவரெனினு”மென்றும் பரிசுத்தமனமுடையோரையும் பாவஞ்செய்யும்படி பே
சிப்பது கலியுகத்தினியற்கையெனபார “யராகஞ்ஞ சொற்படுபழியே நலகுந
துணிபுடைக்கலி”மென்றும் மேற்பிறவி இல்லாமல முததிசித்திப்பது சத்திய
மெனபார “பரகதியுடையவேணடினறுபுதக்காகிமேவி யமாதலேவேணடி”மெ
ன்றும் கூறினார்.

என்றுபண்ணவர்குமுன்னோருக கியம்பிமாயவன்மறைந்தா
னனறுதேர்ந்தனையோகாசி நலமெலா மின னுங்கேட்டி.
யொன்றுபற பலிவ்வாறே புரைததன ரென்றுதேற
வனறுமெய்க குரவனசீடற கன்னதே புகலஹறான்.

(இ-ள) இப்படியென்று தேவாமுதலாயினோருக்குக கட்டளையிட்டு விஷ
ணுதேவா மறைந்தனா (கீ) செவ்வையாகத்தெளிந்தனையோ இன்னமுங் கேட்பா
யாக அனேகரும் இவ்வண்ணமாகவே காசித்தலத்தின மகிமையைச் சொன
றாகளென்று உண்மை ஞானத்தையுடைய வேததருமமுனிவா (சீடனாகிய தீப
கன) தெளியுமவண்ணம் அமமகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினார் ௭-று (௨௫)

காசிமாநாமியமுறைத்

அததியாய முறறியது.

௪௯ அததியாயம் ௨-ாரு பாயிரம் ௨௭௭௭ கிருவிருத்தம் (௧௯௯)

திருச்சிறைம்பலம்

முனமுவுறு

திருமால் திருமகன்குபதேசித்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிறைம்பலம்

வீங்கிப்பணைத்துப்புடைத்தெழுந்து விமரிப்பொருமிச்சுணங்கமைந்து
கோங்கிறபொலியு முலைப்பாரங் கொண்டிதுடங்கு மிடைக்கமலை
பாங்கிறபொலியு மணவாளன பதுமமலாததாள பணிந்தெழுந்து
நீங்கிறிறிலளாயருகடைந்து நிறைபேருவப்பி னினுவினவும்.

(இ-ள) பூரித்துப்பருமித்தவகொண்டு அடிப்பராதெழுந்து காண்கருநாள் வளர்
ந்து கச்சினைமோழி தேமலபடாபபெற்று கோங்குருமைப்போலவளரும் குஜங்
களாகிய சுமையைச் சுமக்கலாற்றாது தளரும் இடையினையுடைய இலக்குமி தே
வியானவள தனது பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற டாயகனாகிய விஷ்ணுதே
வா தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கியெழுந்து நீங்காமல் சமீபத்தி
லிருந்து அழியியிருந்தோடு இதை விழுவுகின்றனள் எ-று. (க)

கெடியபுகழோயடியேற்கு நிகழாநின்றதோரையங்
கடியவேணடுமென்னையென்ற கடியதாய கலியுகத்திற
படியவாவுமபல்லுயிரும் பந்தபாசமுழுதொழிந்து
முடியவெதனாலவீடுபெறு மொழியவேணடுமொழிதின்னே

(இ-ள) பிரபல கோத்தியுடையோரோ அடியேனுக்கு ஓர் சந்தேகம் உண்
டாயிருக்கின்றது (அதைத் தேவரீர்) நீக்கியருள வேணடும (அது) யாதெனில்
கொடுமையுள்ள கலியுகத்தில் பூமியினகண் இச்சாசனத்தாங்கிய பல ஜீவாகளும்
கடப்பெட்ட பாசங்களமுழுதும் ஒழிந்து கெடுமவண்ணம் எந்தச் (சாதனத்
தால்) முததியை யடைவார்கள தடையின்றி இப்பொழுதே (தேவரீர்) திரு
வாயமலரவேணடும எ-று. (உ)

தானத்தாலோ தவததாலோ சமாதிதியான முதலயோக
மோனத்தாலோ மகத்தாலோ முழங்கும்புனலாடுதலாலோ
மானத்தாலோ தரியசிவன் மருவுந்தலவாசத்தாலோ
ஞானத்தாலோ பிறவாலோ நவிறல்வேணடு நயந்தென்றாள்.

(இ-ள) உத்தமதானங்களைச் செய்தலினாலோ தவங்களைச்செய்தலினாலோ
சமாதிக்கூடுதலினாலோ தீயானமுதலியவைகளாலோ போகாப்பியாசஞ்செய்தலி

௩-வது திருமூல திருமகளுக்குப் பேசித்த அத்தியாயம். ௫௧

னிலோ மவுனஞ்சாத்ததலினிலோ யாகஞ்செய்தலினிலோ ஸூகிரம அலைகையு
டைய தீரத்தங்களில் ஸகரணம் பண்ணுதலினிலோ ஂனவப்பிரமாணங்களால்
இத்தன்மையொன்று அளவிடக்கூடாத சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் தலங்களில்
வாசம்பண்ணுதலாலோ ஞானசாதகத்தாலோ பிறமாகவங்களாலோ பிரபுத்
துடன் கட்டளையிடவேண்டுமென்றன எ-று. (௧௦)

**என்றுகமலை வினவுதலு மிறும்புகள்ளத தெழமகிழ்ந்து
குன்றுகுடையாக கொண்டொழி கொண்டறடுததகோபால
னினுதெளிய வினாதுமற நெலவரவுயிர்க்கு முறுதியென
நன்றுதெரிநது கேட்டிமட நங்காயென்று விடைகொடுப்பான.**

(இ-ள்) இவ்வாறு இலகருமிதேவி வினாவியானவில கோவாததன் கிரிஸா
கருடையாகக்கொண்டு சத்தமேகங்கள் மழைபொழிவதைத்தெழு பக்ககூட
டங்களைக்காததருளிய விஷ்ணுமூர்த்தி தமதுளந்தலில் ஆசசியமுண்டாகக் கனி
தது இப்பொழுது நீ தெளிவாகவினாவியது எல்லா ஆனமாதருளும் முறுதி
மாகாமாருமென்பதை செவ்வையாக வறிந்து கேட்டனை இளமை நீகராத
மாதே என்று உத்தரஞ்சொல்லுகின்றனா. எ-று. (௧)

**முநதுகிரேத முதலாய மூன்றுநதவிர நான்கதென்ப
பிநதுகலியில் யாவோரும் பெருகுபாவத தளைபூணடு
நநதுமெனையே பிரமமென்று நவிலும்பிறரைப் பிரமமென்று
முநதுதமையே பிரமமென்று முனாததுததிரிவா ரொண்டொடியே.**

(இ-ள்) ஒளிபொருந்திய வளையல்களையணிந்த ஸ்ரீராமமே முநது
கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபாயுகம், தானமம் மூன்று யுகங்காநுதவிர
பிந்திய நான்காவது கலியுகத்தில் யாவோரும் அச்சரித்த பாவமாயிய விலகரை
பூட்டிக்கொண்டு லயப்படுகின்ற எவனையே பிரமமென்றும் மறத்தேவர
களைப் பிரமமென்றும் போகங்களில் முறப்படுகின்ற தூதர்களைப் பிரமமென்றரு
சொல்லிக்கொண்டு காலங்கழிப்பார்கள் எ-று. (௫)

**வேதநவிலு மைநதெழுத்தும் விளம்பார்நீற்றுக் காப்பணியார்
சுதமணிநத பொழுதறமே தருகணமணிமா லிகைபூணு
ரோதவுலவாப் பெருங்கீர்த்தி யுமபர்பெருமான கூறறுதைத்த
பாதம்பணியார் வேறுகப் பகாவார்புனவார் பரவுவார்**

(இ-ள்) வேதங்கள் மிகவுமெடுத்தனாககின்ற, ஸ்ரீ பஞ்சாங்கத்தை யு
சரியாகவ பிறவியிற்புகாமல காக்கத்தக்க வீழ்நியைத்ததியாராகவ பூண்ட
பொழுதே சத்தியமாகச் சிவபுண்ணியங்களைத் தரத்தக்க உருத்திராகமரலை
யைத்ததியாராகவ சொல்லுதற்குடங்காத பெருங்கீர்த்தியுள்ள தேவதேவராயிய
மகாதேவருடைய இயமனை யுதைத்தருளிய திருவடிகளை வணங்காராகவ வேறு
மாதிரங்களைச் சொல்லுவாராகவ வேறு வேடங்களைப் புணுவாராகவ வேறு தே
வரகளைப்பணியாராகவ. எ-று. (௬)

பாவம் அதிகரித்தவர்களுக்கு மகாமந்திர செபமும் உருத்தியாகக் தாரணமும் சிவத்தியானமும் வெறுக்குமாதலின, “வேறுகப் பகாவரா புனைவாரா பரவுவாராஎனது” கூறினா.

இதுவுமுன்றி—“கனவினு நீறுகாணுக கைதவா” என்றும்

“பிறவியநதகாக்குவெய்யோன பேரொளிகாட்டலாமோ மறைகளாவவைதனனாற நேவரானமனததால்வாக்கா லறிவருஞ்சோதியெங்கோ னவனறிருநீறுததொணுபுன குறிவழியனறிககாணுவ கொள்கையானல்லனென்றார்.”

“தேவலாதார் தமைக்காழிச் செம்மனோக்கியினிவம்மி நீறுபூசிக்கணடிகையும் பூண்டுநிருத்தரெழுத்தைநது மூறவோதிப் பாசமொழித துய்மினெனனாவநோக்கிக கூறினார்மறந்துகேட்டுக குண்டொரியிற கொதித்துணைப்பார்”

எனறுகூறிய திருவினையாடற நிருவிருத்தங்களுலு முனராக வஞ்சமனததிற படிற்றொழுகுகின வருணச்சிரமநிலைநிறபா ரஞ்சமனையமடநடையா ராசைவலைப்பட் பிழிதருவார் நெஞ்சநலங்கொள்ளாரவேத நிகதைமொழிவார் குரவனடி தஞ்சமெனப்பற நூபுறமாளு சார்பேதலைக்கொண்டொழுகுவார்.

(இ-எ) கபடமுள்ள மனததுடன் கூடாவொழுக நடை-யுள்ளவாகளாய வருணச்சிரம நிலைகளில் நிறபாகள அனனம் பேரலும் மிருதுவான நடையை யுடைய மாதார்களமேல வைக்கின்ற ஆசையாகிய வலையிலகப்பட்டுத்திரிவாரகன மனத்தில் நல்ல எண்ணங்கொள்ளார வேதவாக்கியங்களுக்கு நிகதைசொலவார கள். அகச்சமயமாகிய சைவசமயசாரங்களை உபதேசுக்கும் ஆசிரியருடைய திருவடிக்களையே அடைக்கலமென்று பிடித்துக்கொள்ளாராக புறச்சமயமாக கங்களையே முதனமையாகப் பற்றிக்கொண்டு நடப்பார்கள். எ-று (எ)

‘புறமாளுசார்பே’யென்று கூறினமையால் அகச்சமயம் வருவிகலாயிற்று. பொய்யவாவிமையென்றி பூண்டுவருணச்சிரமநிலை யையதவறிவயிரோம்பு மதுவேபொருளென தகங்கொண்டு செய்யமுடியாககொலைகளவு திறம்புமதுமாநதுதனமுதலா வெய்யவனேத தும்புநிததுலவார விலககாம்பவுத்தநெறிநிறபார்

(இ-எ) பொய்ததொழில்களை வீருமபி மயக்கமுள்ள பாபமாககங்களை மேற்கொண்டு வருணச்சிரம ஒழுககங்களை வழுவி வயிறறை வளரப்பதே பொருளாக மனதிற்கொண்டு நல்லோர்களாலே செய்யப்படாத கொலை களவு மதுபானம் பண்ணுதல் முதலாகிய கொடுந்தொழில்கள் யாவுஞ்செய்து உழல் வாரகன அறியுடையோர்களாலே விலகத்தக்க புத்தசமய மராக்கங்களிலே நிற பார்கள். எ-று. (அ)

கூ-வறு திருமால் திருமகளுக்குப் தேடித்த அததியாயம். ௧௩

இனையகொடுமைபுரிந்துழலு மினையொளிதிறகதியடையும்
வினையமுணர்நதும்பெருமான விதித்ததெய்வமாததலமொன
றனையபெருமான் போலவவைக கடங்காததகையதவனென்றே
புனையமிளிர்வதுழியினும் பொன்றப்புகழ்மையுடையதால்.

(இ-ள்) இதனமையாகிய பாபங்களைச்செய்து உழலுகின்றவர்கள் எளிதாக முகதியடையத்தக்க துட்பத்தை யறிந்து மறு கடவுளாகிய சிவபெருமான ஏற்படுத்திய தெய்வத்தன்மையுள்ள மகாததல மொன்றிருக்கின்றது. அக்கடவுளைப்போல பிரமாணங்களுக்கடங்காத மனமையுடையது அக்கடவுள் வடிவமாகவே அலங்காரத்துடைய வினங்குவது உழிகாலத்திலும் கெடுதலில்லாத புகழையுடையது. எ-று. (க)

வேதமுடியினமநதணமாய் விரவியிருப்பதெஞ்ஞானமும்
போதமுனிவரிதையமலா புகுமருவுவதுமுதச்
ராயபொலிவிற்பெருகியலை யறையும்நதாகினியுடைய
தேயவெவருநொழப்படுவ தெண்ணப்படுவதுயாகாசி..

(இ-ள்) வேதாந்த மகாவாகியவர்களுக்கு லக்ஷியாராத மகியமாயுள்ளதும், ஞானத்தையுடைய முனிவர்கள் இருதயகமலங்களில் சதாகாலமுந் தங்கியிருப்பதும், பிரபலமகிமைகொண்டு விளங்கத்தோடு பெருகச்செய்து அலைகள் முழங்குகின்ற கங்காநதியையுடையதும், பெருமைவாய்ந்த எல்லோராலும் தொழப்படுவதும், யாவராலும் செங்கற்படுவதுமாயுள்ளது காசிப்பதியாகும் எ-று. (உ)

அந்தக்காசிவளமபதியி னமாவோவசிப்போருயிராதுறப்போ
முந்தக்காணுமதனும் மொழிவோர் நினைப்போரெல்லாரும்
பந்தக்காடுமுழுத்தித்துப் பரமானந்தக்கடற்படிவா
சந்தக்காமாமடவாயத்த லச்சீர்சிறிதுசாற்றக்கேள்.

(இ-ள்) பலவளப்பங்களையுடைய அக்காசித்தலத்தில் இருக்கும்படி விருமபுவோர்களும் வசிப்பவர்களும் இறந்துபோகின்றவர்களும் பெருமையில் முத்தன்மையாகத் தோற்றுவின்ற அப்பதியின் திருநாமங்களைச் சொல்பவர்களும் அநாமங்களைச் சிறிப்பவர்களும் ஆகிய எல்லோர்களும் பாசங்களாகிய அடவியை முழுவது மழித்து சிவாந்தச்சாகரத்தில் முழுகுவார்கள் பொன்னிறம் வாய்ந்து அழகுதங்கிய இலக்குமியே அத்தலத்தின் கிறப்பை நாம் சிறிது தெரிவிக்கின்றோம் கேட்பாடாக எ-று. (கூ)

காசியமருமபுனமுதற்றா பரங்கள்னாயுமயோசுயிரே
காசியமருமுயிரெதிரே காலன்னுகானெஞ்ஞானமும்
காசியமருமுயிர்களே கலிகாலத்துன்பகன்றிருப்ப
காசிவாணாசிவலோக வாணரொன்றுகணாயுமறை

(இ-ள்)* காசித்தலத்திலிருக்கின்ற புலமுதலாகிய தாபர உயிர்கள் முழுவதும் சிவயோகத்தி லிருப்பவைகளாகும் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்யும் ஆகா

மாகளுக்கு எதிராக இயமன எககாலத்திலும் வரமாட்டான் அக்காசித்தலத்திலுள்ள ஆனமவாகங்கள் கலீகாலத்திலுல உண்டாகிய துன்பங்களையடைய மாட்டார்கள் அக்காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்வார்களை சிவலோகவாசிகளென்று வேதங்கள் சொல்லும் என்று (௧௨)

வாரணசியுளநினைத்தோர் வளமார்சிவசாலோககியரே
வாரணசியாயமொழிவோர் வளமார்சிவசாமீப்பியரே
வாரணசிதரிசித்தோர் வளமாசிவசாரூப்பியரே
வாரணசிவசித்தமர்வோர் வளமாசிவசாயுசியரே

(இ-ள) காசிப்பதியை மனதில் நினைத்தவர்கள் எல்லாவன்பங்களும் நிறைந்த சிவசாலோககியத்தைப் பெறுவார்கள். காசித்தலமென்று வாயினால் சொல்லுபவர்கள் எல்லாவன்பங்களும் நிறைந்த சிவசாமீப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் அக்காசிப்பதியைக் கண்களால் பார்த்தவர்கள் வளப்பங்கள் நிறைந்த சிவசாரூப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் அக்காசிப்பதியில் பிரியத்தோடு வாசஞ்செய்வார்கள பலவளங்களும் மமைந்த சிவசாயுசியத்தைப் பெறுவார்கள் என்று (௧௩)

மறையாதரிக்கும்பவாரீச வளர்கங்கேசவிசுவேச
நிறையாதரஞ்செய்கேசஒளி நிலவாநதவனேசவென
முறையார்துதிகள்புரிநதிமொர் முழுமாமறையினமுடிநடுவுட
பொறையாய்மருவுமொருகாசிப் புரிவாழ்பவர்களாயவருமே.

(இ-ள) வேதங்களின் ஆதிமதியாநதங்களில் பெருமபிரயோசனமாசப் பிரதிபாதிக்கின்ற ஈமானில்லாத காசித்தலத்தில் வாழுகின்ற யாவர்களும் வேதங்கள் விருமபத்தக பவானீசரோ மகிமையாலுயர்ந்த கங்காத்ரோசரோ, விசுவநாதேசரோ பூரணநதத்தைச் செயலிக்கின்ற மகேசரோ ஞானப்பிரகாசம் விளங்குகின்ற ஆனந்தவனேசரோ என்று விதியானிறைந்த தோத்திரங்களைச் செய்வார்கள் என்று. (௧௪)

அறத்தைவிருமபுமவரோருபா லரியயோகமெனப்புக்குற
திறத்தைவிருமபுமவரோருபாற நெயவஞானமெனுககிழந்த
மறத்தைவிருமபுமவரோருபால வாழ்க்கைப்பொருநதுங்கலவாத
புறத்தைவிருமபுமவரோருபா மமாவார்நாளும்பொலிகாசி

(இ-ள) எவரானும் மகிமையால் விளங்குகின்ற காசித்தலத்தில் சிவதருமத்தை விருமபுமவர்கள் ஒருபக்கத்திலும், அருமையாகிய சிவயோகமென்று சொல்லத்தக்க உண்மை மாரக்கத்தை விருமபுவோர்கள் ஒருபக்கத்திலும், கோபத்தை பொழித்து நெயவதனமையுள்ள சிவஞானத்தை விருமபுவோர்கள் ஒருபக்கத்திலும், மனையாளுடனிருந்தும் கூடாது புறம்பேயிருக்கும் வானப்பிரஸ்த ஆசிரமத்தை விருமபுவோர்கள் ஒரு பக்கத்திலும் வசிப்பார்கள் என்று. (௧௫)

அரியதவத்தினவருநதுருக கனநிவெனியாகப்பெருமான
பிரியமிருமானநதவனம் பேணிவாழ்வார்யாவருக்கு

5 வது திருமால் திருமகளுக்குப் பேதித்த அததியாயம் ௫௫

முரியகாட்சிவெளிப்பட்டையி லுதவிப்புரத்தல்செய்யின் னாந்
தெரியவேறுமொழிவதெவன செப்பிறபொலிந்தபூணமுலையாய்.

(இ-ள்) ஆபரணங்களை யணிந்து தங்கக்கண்ணம்போலும் பிரகாசிக
ண்ட தனபாரங்களுடைய இலக்குமியே அரிய தபோமாமாகத்தால் சரீரோந்
திரியகரணங்கள் வருத்தப்படுகின்ற தீவிரதர்பகருவாகளுக்கல்லாமல் மறமயோ
ருக்குப் பிரசன்னமாகாத சிவபெருமான பெருங்களிப்பை யுண்டாக்குகிற காசி
தலத்தில் விருப்போடு வாழுகின்றவர்கள் யாவருக்கும் பிரசாதிப்பதற்குரிய
திருவருட காட்சியோடு தரிசனங்கொடுத்தது அனுகூலசக்தி செய்தருளுவார்.
இன்னமும் காசிப்பதியின் மகிமை தெரியுமபடி வேறொரு பிரமாணங்கூற வே
ண்டிவதெனையுள் என்று (௧௬)

சேணையளக்குமபெரும்புகழிற சிறந்தகாலவயிரவனு
ராணையமெனதுபொலிகாசி யகத்துவாழ்வாக்கணையவரே
கோணையெறிந்துசெவ்வையறக குயிறறுதண்டம்புரிதக்கார்
பூணையெறிந்துபொருமாது பொருமானிநழுணமுலையாய்

(இ-ள்) ஆபரணங்களை மேலேயெழுப்பிப் பூரிக்காநின்ற குஜ்ஞமபநாளை
யுடைய இலக்குமியே நெடுந்தூரத்தைக் கடந்துசெல்லும் பெருமபுகழையுடைய
யகாலவயிரவர தமது காவலிலடங்கி விளங்குகின்ற சாஸிவிநிடத்து வடிப்போர
யாவருக்கும் பாவங்களை யொழித்து அப்பாவதாக்குத்தகுந்த தண்டனையைச்
செய்யத்தக்கவர் என்று (17)

ஐயமறையீறளப்பரியா னாராயேனயாதியரணுகல்
செய்யவணுகானணுவுமக மேருவாகச்சிறிதாருந்
தையலெருபாலவிச்சுவநா தனமாபபுகழத்தலத்தெவரு
முயயவாட்டியூட்டியுப சரித்துப்போற்றவுவந்தருளும்

(இ-ள்) முதன்மையான வேதமுடிவுகளால் அளவுபடாதவரும் ஆராயத்
தக்க நான் முதலியதேவர்கள் சமீபிக்கக்கூடாதவரும் அணுவையும் மகமேருவெ
ன்று சொல்லுமபடி சூகசுமவடிவங்கொள்ளத்தக்க பாராவிதேவிடானை யொரு
பாசத்துடையவருமாகிய விசுவாசத்தப்பெருமான பெருமபுகழ்மறைத் அக்காசிப்
பதியி லெல்லோரும் கடைத்தேற்றுவண்ணமவாகனப்பிழைத்தித்து நிவேதித்து
உபசரித்துத்தூதிக் விருப்பத்துடன் வீற்றிருந்தருளுவார் என்று (18)
வேறு

தருமமுயிரக்கருந்தலாற தருமவன மிக்கபொருட்
பெருமைமிகக கொடுத்திடலா லருத்தவனம் பெருங்காம
மருமையறக கொடுத்திடலாற காமவன மடைவரிய
ஒருமையருடருதித்தான முததிவன முயர்காசி

(இ-ள்) தருமத்தை யுயிரக்கருணபிண்ணுதலால் உயராத சாபிப்பதிக
குத் தருமவனமென்றும் பெருமபொருளைக் கொடுத்தலால் அரத்தவனமென்றும்
பிரபல சுகத்தையெளிதாக்க கொடுத்தலால் ஆனாதவனமென்றும் விடுத்த
கரிய ஒற்றமையோடு திருவருளே யுதவுந்தன்மையால் முததிவனமென்றும் பெய
ராகும் என்று (19)

ஆற்றரிய சிவதரும மளவில்பவத தியற்றினரே
சாற்றரிய புகழ்க்காசித் தலத்தமரராய் கரராய்
மாற்றரிய வலிமாவாய் வண்கிறைப்புள் ளாய்ப்பிறவாய்த்
தோற்றரிய உருவமர்ந்து சுகத்தமர்வ ரொருகாசி

(இ-ள.) செயதற்கரிய சிவதருமங்களை எண்ணிலலாத பிறவிகள் தோற்றம் செயதவாகனே, சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய காசிப்பதியில் தேவர்களாகவும் நரர்களாகவும் நீங்குதற்கரிய வலியுள்ள மிருகங்களாகவும் வலிய சிறகுகளையுடைய பட்சிகளாகவும் மறறவுபிரகளாகவும் பிறந்து அரியவடிவங்கொண்டு சுக மடைவராகள் (ஆதலால்) காசிப்பதியே ஒப்பற்றதாகும். எ-று (௧௦)

நரருருவ மெடுத்தமரி இடெருமந்தவரு
விரதமரி யதுகருமம் வேண்டாத வுயிராகப்
பரவவமர் தலிற்பலிக்கும பரமசுகமெனக்கருதி
யுரவுமிகு மாவாசி யுருவாவக்காசி

(இ-ள.) காசிப்பதியில் பிறக்க விரும்புவோர் மானிடவடிவங்கொண்டிருந்தால் குறிக்கத்தக்க சத்கருமங்களைத் தவறாது அதுஷ்டிப்பது அருமையாகும் ஆதலால் கருமத்தை விரும்பாத உயிர்களாகப் பிறந்திருந்தால் பரமசுகம் எனினில் கிடைக்கும் என்று கிந்தித்து வலிமிருந்த மிருகமாதிரித்ததை அபேக்ஷிப்பாராதல் எ-று (௧௧)

வேறு.

வானயிசைவாழக கையரனை வழுததுதொறுமிப் பெருஞ்சுவர்க்கா
தானமமர்வாழ்க கையைவேண்டோந தவாதகாசிப் பெரும்பதியு
ஞ்ஞனமரமா திகன்பலவு ளொன்றும்பெருமபே நறடியெனின்
ஞானமயமாம் பெருங்காசி நலனுமுதைதற கடங்குமோ

(இ-ள.) சொக்கமலோகத்தில் வசிகுரு தேவர்கள் சிவபிரானைத் துதிக்குர தோற்றம் பிரபலப்போசங்களுக்கிடமாங்கிய வாழ்க்கை யெங்களுக்கு வேண்டுவதில்லை கெடுத்திலலாத காசித்தலத்தில் இழிந்த மரங்களாற் பலவுபிரகளுள் ஒன்றாகப்பிறக்கத்தக்க பெரும் பிரயோசனத்தைக் கடைக்கிவக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வாராகளானால் ஞானவடிவாக விளங்கும் காசித்தலத்தின் மகிமைபயனை சொல்லக்கூடுமோ கூடாதென்று இலக்குமியே யறிவாயாக (௨௨)

கந்தமூல பலமருநதி காற்றாலுதிர்ந்த சருகருநதி
முந்தவெழுதித துளியருநதி முகிழ்க்கும்பசும்பொற கொழுந்த
வந்ததருநதி யதுவுநீத தமர்வார்காசி மாதேவ [ருநதி
னெந்தவுணவுண டமர்ந்தாலு மெளிதினருளும் வகையுணரார்.

(இ-ள.) காசித்தலத்தில் வசித்து எவ்வகையான சுகபோஜனங்களை உண்டிருந்தாலும், விசுவநாதர் எனினாக அதுகிரகிகளினற முறையைத் தெரியாதவர்கள் வேறுவேறிடங்களில் கிழங்குகளையும் பின்பு பழங்களையும் காற்றாலு திராத சரகுகளையும் பசும்புற கொழுந்திலுள்ள நீரத்துளிகளையும் பின்னா புற கொழுந்துகளையும் பிரயத்தின்பிற்றி வந்தவைகளையும் உண்டும் பின்னா உணவற்றொழிந்தும் வசிப்பாராகள் எ-று (௨௩)

க-திருமால் திருமகளுக்குப்பதேசித்த அத்தியாயம். ௫௭

கொடியதொழிலு மித்தொழிலுங் ருயிறறுமிருகம் பறவையெலா
கொடியதவயோ கியர்பொருவ நிகழறஞ்சி நிவாயமர்வ
கடியமலர்கள் பலவீசிக் காமர்கொடியும் பாதவமு
முடியவினையா வையுமுடிதது முடியாவினபிற தலைப்படுமே.

(இ-ள) கொடுவதொழிலையும் இழிதொழிலையும் செய்யும் மிருகங்கள் பறவைகள் யாவும் மேலான தபோநிஷ்டாக்களைப்போல அனனிய உயிர்களுக்கு துன்பஞ்செய்த லொழிந்து ஸ்வகருணையோடு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். அழகிய கொடிகளும் சோலைகளும் காசித்தலத்தைக்குறித்து வாசனையுடைய புஷ்பங்களைத்தூவி பந்தமுள்ள வினைகளை யொழித்து ஓப்பொழுதுமழியாத முதனியிற் செரும் எ-று. (௨௪)

கிருமிகீட முதலாகக் கெழுமுமுயிர்கள் பலவினுக்குங்
திருமியுருவொன தடையாது செயிர்தீரினபா தருங்கெடுத
கருமிகளும் குறிதகலப்பா கதிபறபலவா ஷுணப்பதெவன்
பொருமியெழுநத பூணமுலையா யென்றனுநதி பூதகபிரான்.

(இ-ள) புழு கோழிப்புழு முதலாகிய செடிகளையாவும் இரந்தால் திரும் பவும் வேறுதேகம் பெறாமல் களங்கம் நீங்கிய சுகத்தை அக்காசித்தலம் கொடுத்தருளும் சமகருமத்தில் வழுவின காமிகளும் அத்தலத்தையடைந்தால் நமசித்ய டைவாரகன் பலபலவிதமாகக் கூறுவதிறாது பூரித்தெழுந்து ஆபரணங்களைபுணி ந்த குஞ்சும்பங்கையுடைய இலகும்மியேயென்று திருமால்கு நினை எ-று (௨௫)

உந்திபூததோன வாய்மொழிகேட் டெலவாவினப மூறறெடுப்பக்
கந்திபூத்த களத்தணங்கு கைகள்சூப்பிக் கடுந்திமைப்
பந்திபூத்த கலியினுயிர பலவுங்கதிசேர் தலங்கேட்டுப்
புந்திபூத்த பெருமகிழ்விற போதம்பூத்த திறதமர்ந்தான்.

(இ-ள) நாபிகமலத்தையுடைய விஷ்ணுதேவா திருவாராததையை கழுநு போலும் கண்டத்தையுடைய திருமகள் கேள்வியுற்று நீங்காச்சுகம் மேலுமெலு மதிகரிக் இருகரங்களாக் குவித்து கொடிய தீமைகள் விருத்தியாகின்ற கலியுகத்தில் பல சீவர்களும் முதனியடையத்தக்க காசித்தலத்தின் மடுமையைக் கேட்டு மனநிலைங்காத மகிழ்ச்சியோடு ஞானேதையமான தன்மையைப்போல விரு மபியிருந்தன. எ-று. (௨௬)

மனனுங்காசித தலப்பெருமை மாயோனுணாதத் படியிதுவான
முன் னுமனைய தலத்தமரு முதலாகியபுண ணியததோடு
மினனுஞ்சடிவத திருமோலி விசுவநாதன பூசனையும்
பனனுமன்ன பூரணிபூ சனையும்பரிந்து செயல்வேண்டி.

(இ-ள) நிலபெற்ற காசித்தலத்தின் பெருமையை விஷ்ணுதேவா சொல்லிய தன்மையிதுவாகும் சிவநிகத்தக்க காசிப்பதியில் வரித்தல முதலாகிய புண ணியததோடு பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடத்தையுடைய விசுவேசா பூசையும் வெ தங்கள் எடுத்துணாகத்தக்க அன்னபூரணித்தாயாரா பூசையும் விருப்பத்தோடு செய்யவேண்டும் எ-று. (௨௭)

இனைய்பூசை புரிகலில்வந் தெய்துமபேறில் வளவென்று
நினையவுணாக்க யானேயோ வல்லெனிற்க நிகழ்மைநதர்
வனையர்தமகரு மூததமக னாகியடைநதார்க் கெவ்விடரு
துனையவகற்றி யருள்கொழிக்குந் துணடிராச கணபதியை.

(இ-ள) மேறசொன்னவாக்குடைய பூசையைச் செயதலால் வரும் பிர
யோசன மிவவளவென்று நினையவுணாக்க யானேயோ வல்லெனிற்க நிகழ்மைநதர்
வனையர்தமகரு மூததமக னாகியடைநதார்க் கெவ்விடரு
துனையவகற்றி யருள்கொழிக்குந் துணடிராச கணபதியை. (2-2)

ஊட்டியறிய மோதகங்கொண் டெவ்பிறப்பூசை புரிவாரும்
வாட்டியடைநதார்க் கெவ்விடரு மனனுக்கால் வயிரவரைப்
பூட்டியடைமர் லிகையன்பிற் பூசிப்பாரும் புகாணதது
மாட்டியருளு மொருதண்ட் மலர்க்கையாணத தொழுவாரும்

(இ-ள) விருப்போடு பூசையெது மோதகமுதலியவை நீவேதிககின்ற
வாகளும் அடுத்தவாக்குடைய எவ்வகைக் கிடெச்சுக்களையும் ஒழித்தருள்கின்ற கால
வையவாகு வடைமாலிகை தரித்து அன்போடு பூசையெப்பவாக்கும் குற்றங்
கள் முழுமையும் நீக்கித் திருவருள் பாலிக்கின்ற ஒப்பற்றிதண்டபாணியை வண
ங்குவோராகளும். எ-று. (2-3)

அடையுமபேறறை யினையதென வளவிட்டுரைக்கும் வல்லொவர்
மிடையுங்கதிர்கால் பரிதியழல் விரிஞ்சனமாலா தியரைத்தோந்
தடையுங்காசிப பதியகத்தே சார்ந்துபோற்றி லவரவர்தங்
குடையுநறீ நலகடைந்து குலவிவாழ்ந்தின் புறுவரால்.

(இ-ள.) அடையும பலனை இவ்வளவென்று அளவிடக்கூடியவா யாவா
நெருங்கிய கிரணங்களை வீசும் சூரியமூர்த்தி அக்கினிதேவா பிரமதேவா விஷ்ணு
தேவா மறறைத்தேவா களுடைய பதவிகளையும் விருமபுவோகள் காசித்தலத்தை
படைநது அவரவர்களைப் பூசிப்பாராயின அநதந்த தேவாக்களுடைய பதவிகளைப்
பெற்று இன்புறுவாராகள. எ-று (2-4)

என்றுகுரவன் நீபகனாக கிசைத்தானகேட்டு மிகமகிழ்ந்தா
னனறுகலியே நின்றாற லணுவுங்காசித் தலம்புகுதர்
தொன்றுமறறை யிடங்களினின் னுரிமைசெலுத்தி யமரென்று
துன்றுமலரோன விடைகொடுத்தான் ரொழுதுபோய் தக்கலியே.

(இ-ள.) இவ்வண்ணமென்று வேததருமராகிய ஆகிரியா தீபகன்னெனும்
மாணக்கனாகக் கூறினா அநநாள் தீபகன் கேட்டு கனிகூரநனை கலிபுருஷ
னே உனது வல்லமை அணுவளவேனும் காசித்தலத்திற் செல்லாது மறறை
யிடங்களில் உனத்திகாரத்தைச் செலுத்தி இருவென்று பிரமதேவா விடைகொ
டுத்தனா அக்கலிபுருஷன் பிரமதேவரை வணங்கிச் சென்றான். எ-று. (2-5)

திருமால் திருமகளுக்குப்பதேசித்த அததியாயம் முற்றியது
ஆக அததியாயம் 10-க்கு திருவிருத்தம் 25.

திருச்சிறம்பலம்.

நான்காவது சோமசுந்தர முத்தியடைந்த

அத்தியாயம்.

ச ச சிற ம ப ல ம.

அருமையாயமா தவததுயாந தருள்கெழுவேத
தருமன்மாமல ரடியினை தீபகனருழந்து
பெருமைமேயவிக காசிமான்மியமினும் பேசென்
றொருமைபுன்பினு விரப்பவம் முனிவா னுணர்ப்பான்.

(இ-ள்) அருமையாகச் செய்யும் மகத்தான தவத்தால் உயர்ந்து திருவருள் வல்லமைபெற்ற வேததருமீமுனிவா பாதங்களில் தீபகனபணிந்து பெருமையுள்ள இக்காசித்தலமகிழ்வைய இன்னமுடதேவரீர திருவாய்மலரவேண்டுமென்று வேறுபடாத அன்போடு பிரார்த்திக்க அவவேததருமமுனிவா சொல்லத்தொடங்கினா னு.

(க)

இழிந்தசாதிய ராயினும் புண்ணியமியற்றிற்
கழிந்தமேனமைகூர் சாதியராகுவர் கடைபா
யொழிந்தபாதக மியற்றாந ருயாதவரெனினும்
பொழிந்ததிமைசரல புலைதொழிற் புனமையராவார்.

(இ-ள்) தாழ்ந்தஜாதியிற் பிறந்தவராயினும் புண்ணியஞ் செய்வார்களால் மிகவு முயர்ந்த மேலான ஜாதியிற் பிறந்தவராவார்கள். உயர்ந்தஜாதியிற் பிறந்தவராயினும், மிகவு மிழிந்தமஹாபாதகங்களைச் செய்வாராயின தீமைபிறந்த புலைதொழிலைச் செய்கின்ற தாழ்ந்தஜாதியராவார்கள். னு.

(உ)

ஞானஞ்சத்தியந தவமெலா முதலுகண்ணு
மானமாரிரண் டாமயுகந தருமமேவயங்கு
மானமூன்றெனப் படுமயுகம் யாகமேயமையு
மினமார்கலி வஞ்சமாதிகுள்பல வியங்கும.

(இ-ள்) முதலாகிய கிரோதாயுகத்தில் ஞானம், சத்தியம், தவமுதலானவைகள் யாவும்வளரும். பெருமைதங்கிய இரண்டாவதாகிய கிரோதாயுகத்தில் சமஸ்த தருமங்களும் வளரும். மூன்றாவதாகிய துவாபாயுகத்தில் யாகங்களெல்லாம் வளரும். நான்காவதாகிய கலியுகத்தில் இழிவுள்ள கபடமாதி பாபங்களையாவும் வளரும். னு.

(ஈ)

கலியினமேயவ ரூடம்பையே யுயிரொனககண்டு
மடலிவதாகிய பேரகமேயினபென மதித்து

**வலியசெய்யைநிற் பரதிரவியங்கவர் வாராய்ப்
பொலிவர்வஞ்சனைக் கொள்கலமாகி யெப்போதும்.**

(இ-ள்) கலியுகத்திலிருப்பவர்கள் தேகத்தை ஆன மாவாக்ககண்டு, இடநிர்வாகரணங்களால் அனுபவிகளினறச் சிற்றினபதையே முததியினபமாகமதித்தல், மித்திரபேதம் பொருமை வஞ்சனைமுதலிய கொடும்தொழில்களாகிய சரக்கு கன்றிறையும் மரக்கலத்தையொதது, எந்நாளும் பலாதகாரத்தால் அன்னியர பொருளை அபகரிக்குந தொழிலையுடையவராவார்கள் என்று (ச)

**மறையுணர்ந்தவ ரவ்வழியொழுகிடல் வழுவி
முறைதிறம்பிவன புலையர்செய் தொழிறற்றமுயனறு
நிறையினெஞ்சராய் நிகழ்சிவ ஞானநீதவராய்ப்
பொறையுடம்பையே யோம்பிவரழ் புனமையராவார்.**

(இ-ள்) வேதார்த்தங்களை அறிந்த பிராமணர்கள் விதிவழிநடப்பதவறி தமதாசாரத்துக்கு மாறுபட்டு வலியசண்டாளர்கள் செய்யுநதொழிலில் முயன்ற, உணமையிலலாதமனமுடையராய் விளக்கமுற்ற சிவஞான மிலலாதவராய் பார மாயுள்ள உடம்பையே பாதுகாத்துவாழ்கின்ற இழிஞ்ஞராவார்கள். என்று. (சு)

**ஆதலாற்கலி யுகந்தனி லெவ்விடத்தடைநது
ராதலாற்றவ முருற்றினுஞ் சித்தியாகழிநது
போதலாற்புனற காசியினினனெடும புருந்தே
னீதலாற்கதி கொடுக்குமோர் வைப்புவேறினறே.**

(இ-ள்) ஆதலினால் கலியுகத்தில் எந்தத்தலத்திற்குப்போய் ஆசையுடன தவம் செய்தாலும் தவம் சித்தியாகாமறகழிநது விடுதலால், கங்காநதியையுடைய காசித்தலத்தில் இன்னுடனவந்தேன். இதுவல்லாமல், முததியைத்தருகின்ற வே றுதலம் எங்குமில்லை என்று. (சு)

**இன்னகாசியின் மானமியமியம்புதற கெளிதோ
வன்னநாடரும் புன்னமுடியண்ணலா ரருளான
முன்னமோமறை வேதியன் முததியையுறறு
ன்னனர்மேயவக் காதையை நவிலுவன்கேட்டி.**

(இ-ள்) இவ்வண்ணமான காசிப்பதியின் மகிமை சொல்லுதற கெளிதா ருமோ அன்னப்பறவை வடிவங்கொண்ட பிரமதேவனால் தேடுதற்கரிய கங்கை தங்கிய சடாமகுடத்தையுடைய சிவபிரான் து கருணையினால் பூாவத்தில் வேதமு ணாரந்த ஓர் பிராமணன் முததிபெற்றான் நலமுள்ள அக்கூதையைச் சொல்லுகி றேன் கேட்பாயென்று(வேதத்தரும்முனிவர்)திபகன்குக்குகூறுகின்றனா. என்று. ( )

**திராகுலாநரு மதையெனுந திருநித்திரத்
தனாகுலாமொரு வேதியன் விட்டுணுசரும
ஹாகுலாமறை யுணர்ந்தவ னெழுககமிக்குள்ளான
* புனாகுலாநெறி யன்றிமற்றொன்றையும் புரியான்***

சு-வது சோமசன்மாமுத்ததியடைந்த அத்தியாயம். சூக

(இ-ள்) அலைகளையுடைய நருமதையென்னு மஹாநதிக்ஷணாயில் வசிக்ஷித ஒருபிராமணன் விஷ்ணுசருமனென்னும் பெயர்பெற்றவன் புகழையுடைய வேதங்களை யுணர்ந்தவன் நல்லொழுக்கத்திற சிறந்தவன் சமான்மல்லாத சுகாரியங்களை யல்லாமல் வேறொருதொழிலையுஞ் செய்பாதவன். எ-று. (அ)

திருமனமற்றவன் புத்திரர் திகழ்தருசோம
சருமனக்கினி சருமனென நிருவர்கடயங்கு
மருமனமாமல ரானினுமறைகணமுற னுணர்ந்தார்
பொருமன் முற்றவுங் கடிந்தவர் புத்திசு-ர்ந்தவரால்.

(இ-ள்) ஞானசம்பத்திறசிறந்த அவவிஷ்ணு சருமன குமாரர்கள் சோம சருமன் அக்கினிசருமன் என்று இருவர்கள் வீணக்கமுற்ற வாசனையுள்ள தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனைப்பார்க்கிலும் வேதங்களைமுழுதும் அறிந்தவர்கள் வீரோதகுணங்கள் முழுதுங்கடாதவர்கள் புத்திதுடப முள்ளவர்கள். எ-று. (ஆ)

தடையிலரச்சித்தி பெற்றன னக்கினிசருமன்
அடையமற்றது பெற்றிலன் மறையானவருண்
மிடையுஞ்சோமசன் மாமுகநோக்கியிரு கினபந்
குடையுமக்கினி சருமனமிக் கனபொடுகூறும்.

(இ-ள்.) இவருள் அக்கினிசருமன் அஷ்டமஹாசித்திகளையும் பூரணமாகப் பெறுகுகொண்டான் சோமசருமன் அசித்திகளைப் பெறுதலுணை சித்திபெறாத சோமசருமன்முகத்தை மேலான இனபத்தை அனுபவிக்கின்ற அக்கினிசருமன்பாடத்து மிகமகிழ்ச்சியோடு சொல்லுகின்றான் எ-று (ஐ)

அஷ்டமஹாசித்திகளாவன, அணிமா, மனோ, இலங்கை, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பனவாம் இவைகளின் விரிவை திருவிளையாடற் புராணத்தில அஷ்டமாசித்தி உபதேசித்த படலத்தாலுணர்க.

சிறியமாதவஞ் செய்யினும் பெரிதெனத்திகழு
நறியதேமலர்க் கொன்றையான் விசகவநாத
னெறியபேரரு ளெண்ணையிற கிடைத்ததுற நிலவுந்
குறியகாசியை யடைதும்வா வெனவவனகூறும்.

(இ-ள்) அறிவுடையோரால்குறிகத்தக்க காசித்தலத்துக்கு நாயிருவரும் போவோம் அறபதவஞ்செய்தாலும் மஹத்தாகவினங்கும் தேனாழிசுன்ன கொன்றையாலையணிந்த விசுவநாயகா பெருங்கருணைகிடைக்கும் ஆதலால் நீரும் வரவேண்டுமென்று அழைக்க சோமசருமன் சொல்லுகிறான் எ-று. (ஐக)

நம்பியித்தகு நருமதை தீரமே நயந்தேன்
றம்பிவேறொன்றுஞ் சிறந்ததாயுண்டென்று சாரேன்
பம்பிநீர்வள மலியும்க் காசியிற்படர்நீ
கம்பியாதென் ஷுணரத்தன்ன் வருவதுகருநான்

(இ-ன்.) தக்கசிதப்புள்ள நருமதாதீரத்தில வசிகும வாழவைபேவாழுவென்று நம்பிவிருமபினேன. தம்பி அக்கினிசருமனே வேறோசிடமுஞ் சிறப்புள்ள தாயிருக்குமென மெண்ணிப் போகமாட்டேன நிறைந்த நீர்வளமுள்ள காசித்தலத்தைச் சலனமில்லாமல் நீ அடைவரயாக என்றுகூறினான் பின்னால் தனக்கு வரும் தீமையை உணரமாட்டாத சோமசருமன. எ-று. (ய௨)

ஒங்குகாசிமந தண்மெலா முன்னேநாளுண்மை
தாங்குதெய்வமார்க் கண்டனும் மெளிநதவத் தவத்தோன்
வீங்குநீர்மலி யத்தலவெறுக்கைவைப் பவனே
பாங்குசோதர மனத்தினும் விரைதரப்படாநதான.

(இ-ள) உயர்ந்த காசிக் கிளையின்கள யாவும் பூவாகலத்தில் சத்தியஞானநதையுடைய தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த மார்க்கண்டேயமுனிவராலுணர்ந்த அவ்வக்கினிசருமன அதிகரித்த கவகாபிரவாகத்தையுடைய அக்காசிப்பதியில் மெனமேலும் விருப்பமுடையவனாகி அத் தலத்தை அடையவேண்டுமென்று நினைக்கின்ற மனத்தினும் விரைவாகச் சென்றன. எ-று. (ய௩)

தருமமுநதுறப் புரிந்ததா லக்கினிசருமன்
தருமமாதரு காசியிறறியினுப்ச் சார்ந்து
தருமநாதனைத் தருமகூப்ப்புன லாட்டித்
தருமவாஞ்சையிற் போற்றியாகிருந்தனன் நவாதே.

(இ-ள) அவ்வக்கினிசருமன பூவத்தில் தருமஞ்செய்திருந்ததால் தருமம் நிறைந்த காசிப்பதிகுத் தனியனாகச்சென்று தருமவடிவாகிய சிவபிரானே அறக்கூப்பமென்னும் கிணற்றுநீரால் அபிஷேகித்து சிவதருமத்தில் விருப்பமுடையவனாகி அவ்விடம் நீங்காது பணிந்திருந்தனன். எ-று. (ய௪)

தருமதேவதை போற்றிய தருமநாயகனறன்
தருமமாதரு சரித்திரமுழுவதும் கேட்பான்
தருமமால்கிடை யகிலநாயகனெதிர் சார்ந்து
தருமமார்தாப் போற்றுவான் சாற்றுவானறுதிமே.

(இ-ள) அறக்கடவுளால் துதிக்கத்தக்க சிவதருமவடிவான விசுவநாதருடைய சரித்திரமுழுவதும் பெரியோர்களால் கேட்பவனாகி தருமவடிவமாகிய விஷ்ணுமாததியை இடப்பாக்கக்கொண்ட விசுவநாதா சநிதியடைந்து சிவதரும நிறையுமபடி வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்பவனான, எ-று. (ய௫)

காமமர்திமுகுக் குறறமுங் கடிந்தவனாகி
யேமமாரவ னிருப்புழி முடி வுவந்தெய்தச்
சோமசேகரன் றாகமநதிரஞ் செற்றா
னாமோவிய முத்தியை நயந்துநண்ணினனே.

(இ-ள) காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குறத்தையும் நீக்கி இன்பவடிவாக அத் தலத்திலிருக்குங்காலத்து முடிவுகாலமவந்து சம்பவிக்க, சாதிர

ச-வது சோமசன்மாழத்தியடைந்த அத்தியாயம். கூட

சூடனாகிய விசுவநாதர் தாரகமந்திரத்தை உபதேசித்தருளினார். ஆதலால், அச்ச மில்லாத முததியை மகிழ்ச்சியுடன் அடைந்தனன். எ-று. (10க)

இன்னவாறமர்ந் தழற்சுரு மன்கதியெய்த
வன்னசோமசன் மாவரையாதிந ளுடுத்து
நன்னர்மேவிய வருந்தவம்பற்பக னடாத்தி
முன்னமேவருஞ் சித்திகண் முழுவதும் பெற்றான்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாகக் காண்பதிலில் அக்ஷிபிசுருமன வாசஞ்செய்து முததியடைய அவன் தமையனாகிய சோமசருமன பெரியமலைமுதலான இடங்க ளாகுப்போய நன்மையோடு விரும்பத்தக்க அரியதவங்களைப் பலகாலஞ்செய்து சிந்தனைக்கடங்காத சித்திகள் முழுவதையும் பெற்றுக்கொண்டனன். எ-று. (10க)

சித்திபெற்றகா ணத்தினுன் மிக்குளஞ்செருக்கி
முத்திபெற்றவர் தங்களைநித்தனை மொழிவான்
பத்தியிறசிவ பணிசெய்வராக கிடர்ப்பவடுப்பா
னத்தியிறபெரி தவன்செயுங்கொடுமைபா ரளப்பார்.

(இ-ள்) சித்தியடைந்தகாரணத்தால் மிகவுஞ்செருக்கடைந்த முததிபெற்ற மகானமாகளை நிரந்தைசெய்வான் அன்போடு சிவபணிசெய்கின்றவர்களுக்குப் பல வீரோதவங்களையுஞ் செய்வான் அச்சோமசருமன செய்ந் கொடுமையை மாவா அளவிடத்தக்கவர்கள் அவன் செய்யும் பாவம் சமுத்திரத்திலும் பெரிதாகும். எ-று (1)

சற்றுமோரப ராதமில்லாணையுஞ் சபிப்பா
னற்றுநன்மைநோ வந்திடுசிலர்தமை யுள்ளவான்
முறறுநல்குர வினரிரு நிதிபெறமொழிவான்
பற்றுசெல்வத்தர் நல்குவடைதரப் பகர்வான்.

(இ-ள்) அபராதஞ் சற்றுமில்லாதவர்களுக்குச் சாபங்கொடுப்பான். தீமை செய்பவர்களுக்கு அருள் செய்வான். மிகுந்தவறியவரை பெருஞ்செல்வமுடையோராகச்செய்வான் பெருஞ்செல்வமுடையோரைத்தரித்திரர்க்குவான். எ-று (1)

தேடுபுத்திர றுளர்தமை யிலரென்ச்செய்வா
னுடுமறவ ரிலர்தமை யுளரென் நவில்வான்
பாடுபெறபல் மாதர்தம்பெருநலம் படாவான்
கூடுபெற்றியின் பெருமிதமுட்கொடு குளிர்வான்.

(இ-ள்) அருமையாகத்தேடத்தக்க புத்திரசம்பததுடையவர்களை இல்லாத வாகனாகச்செய்வான். அபுத்திரர்களிலாதவர்களுக்குப் புத்திரருண்டாகும் படிசெய்வான். பேரழகுள்ள மாதர்களோடு கூடிக்கூடுப்பான் தனக்குள்ள சாமா ததியத்தால் பெருமிதங்கொண்டு களிப்பான். எ-று. (2 உ)

அரிமாதவ முயன்றுநான் சித்திகளடைந்தே
ஹரியபேரக மெலாமுவப்பூறறெழ வுறுவேன

MAHAMAHOPANISHAYA

22742.

DR. H. V. S. IYER LIBRARY

சு.வது சோம்சனமர்முத்தியிடைநத அததியாயம். கூடு

பொருத்துமுததியிற் புருந்ததுந தம்பியின்பெழுவெரு
கருத்துரைத்துச் றெண்ணினன பண்டமக்கதிர்ப்பால்.

(இ-ள்) உருத்துநின்ற கரகத்திலமுழுவி வேதனைப்படுகின்ற சோமசருமன்
கிருத்தமான காசித்தலத்தைத் தம்பி அக்கினிசருமன் சோமததும் உயாநதவிகவ
நாதா அருளப்பெறது முததியிடைநததும் தம்பியினது விளக்கமும் பூவந்திற
செய்த தருமப்பலனாவு மனங்ககிநது சமறுநேரு நெதித்தனன. எ-று. (உரு)

காசியுண்ணினைத் தலும்பெருநரகெவர்ங் கழித்து
விசிமேலெழிஇ மிக்கதோர் பொலியினவிறுந்நா
னசியாவருங் கூறினரடிதொழு தனைநதார்
பேசியுந்தனங் காசியையெனப்பெரி துவநதான்.

(இ-ள்) காசித்தலத்தை உள்ளத்தில் நினைத்த அளவில் மகாநரகவேதனை
கள் முழுதொழித்து மேலெழுந்து பிரபல விளக்கத்துடன் கெம்பிரமாக
இருந்தனன. தேவா முனிவா முதலியோரா ஆசுவதித்தாராகன மறறையோர்
அவன் பாநங்கனில் பணிந்து சமீபித்தார்கள். காசித்தலத்தை நினைந்து பிழைத்
தேனென்று அச்சோமசருமன் மிகவுங் களிப்படைந்தனன. எ-று. (உசு)

தம்பிசொறபடி கேடடொரு காசியைச்சார்ந்து
நம்பிரமிருந் தோமெனி னன்னுமோநரகம்
வெம்பிவெய்திடர்ப் பட்டனமென்றுமெய் வெயர்த்தர்ந
கம்பியாவெழுந் தஞ்சலிமுழித்ததுளங் கணர்தான.

(இ-ள்) தம்பி சொல்லியபடி கேட்டு ஒப்பற்ற காசித்தலத்திற்குப்பேர்ப்
பம்பிக்கையுடன் வசித்திருப்பேறையின எனக்கு நரகம் வருமோ கேளாமையால்
மிக்கக்கொடிய துன்பத்தை யடைந்தேனென்று எண்ணி சீரம் வெயர்த்து நடுங்கி
எழுந்து இருநரகங்களையும் அஞ்சலிசெய்து மனங்ககிநதுருகினன. எ-று. (உசு)

நரகவந்தையு நன்னுதன் மடநதையா நல்கும்
விரகவாதையு மிக்கபாதகமென விளம்பு
முரகவாதையு முறுகருக்குறியென வுரைக்கும்
கரகவாதையு கழிப்பது காசியெனப்பெயரே.

(இ-ள்) நரகங்களாவருகிற உபாதிபையும், நல்ல நெறியையுடைய மா
தர்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற விரகதாப உபாதிபையும், பெரும பாதகமென்று
சொல்லத்தக்க சாப்பத்தினுணடாகின்ற உபாதிபையும், கருப்பாசயப்பை
யென்று சொல்லத்தக்க கரகத்தினுணடாகின்ற உபாதிபையும், நிவர்த்திசெய
தருநத்தக்கது காசியெனகிற திருநாமமநதிரமாகும். எ-று. (உசு)

நினைநதகாலையிற னுயர்கெடுத தருஞ்சுக நிரப்பிப்
புனைநததேலொரு காசியாங்குநுநர்கென புணர்க்கு
நினைநதபோதல் தொழித்ததிடுநதிர மியம்பிற
புனைநதகாசியென னுரைசெயும் பொற்பினமநதிரமே.

(இ-ள) நினைதமாததிரததில அரிய துயரத்தை யொழித்து கூழாதநி
பைச செயலிக்குமானால், ஒப்பற்ற காசித்தலத்தை அடைந்தோர்க்கு யாது
வந்தசம்பவிக்கும், ஆபத்தவந்தகாலத்து அவலாபத்தை யொழிக்குமநிர்ம இது
வென்று சொல்லுமிடத்து அலங்காரமமைந்த காசியென்று சொல்லத்தக்க அழ
குவாயந்த மநிர்மே மகாமநிர்மாகும். எ-று (உக)

எனுகூற்றிவீற நிருப்பவன செய்கையை மீயமன
கன்றுதூதாக னோககினர் கணசிவந்தோடி
யனறுமற்றவன நிருமுனமுரைத்தலு மவனுங்
கொன்றுதினறிடு தழலினும் பெருஞ்சினங்கொண்டான்.

(இ-ள) இவ்வாறு சொல்லிச் சுதித்திருக்கின்ற சோமசுருமன செய்கை
யைக் காலுதூதாக்கப்பாத்தக கோபித்துக் கண்கள் சிவந்து ஓடிப்போய இய
மன் முன்னனுக்கிசொன்ன அளவில் எப்பொருளையும் பின்னப்படுத்திச் சாம
பலாகருகின்ற நெருப்பைப்பாக்கிலும் அவலியமன கடுங்கோபங் கொண்ட
னன். எ-று. (ரு)

கொண்டிமற்றவற கூவுதியென்றலுங் குறுகி
மிண்டுதூதர்கள் வருகெனவழைத்தனா வெருவான
மண்கிரகினன் னுமமேவாயிடை யுரைத்துத்
தண்டிதரங்கிய கடவுண்முன் சாரநதன்னனறே.

(இ-ள) கோபங்கொண்டு இவ்விடத்தழையுங்க எவனையெனற அளவில்
வலிய தூதர்கள் வந்து வரவென்றழைத்தார்கள சோமசுருமன பயப்படாதவ
னா பெருமைநிறைந்த காசிகாசியெனநிற திருநாமத்தையே வாயினற சொல
லிக்கொண்டு தண்டமேலுயி கடவுளாகிய இயமனுக்கு முன்னே சென்ற
னன். எ-று. (ரு)

சார்நதவனறனை நாகவாதனையெலாநதள்ளிப்
பேர்நததெவ்விதமுனையெனப் பெரிதவனகேட்ப
வார்நதகாசியை முன்னிகழ்ந்தித்துய ரடைந்தேன
வார்நதவிப்பொழு துன்னினேன் யாவையுமுறுத்தேன.

(இ-ள்) எதிரோவந்த சோமசனமனைப்பாத்த நாகவாதனை யாவுங்
கீழப்படுத்தி மேலேவந்து சுதித்திருக்குங் காரணம் யாதெனறு கெம்பீரமுள்ள
இயமனகேடக் மடுமை நிறைந்த காசித்தலத்தை முன்னே நித்தித்து இவ்வண
ணமான துகத்ததை யனுபவித்தேன் உயாச்சி நேரிட்ட இக்காலத்து காசிப்
பதியைச் சித்தித்தேன் எல்லாததுயரங்களை யுந் தடுத்துக்கொண்டேன். எ-று. ( )

வாரதல—உயாச்சி

காசிகாசியென னுரைத்திருக்க கின்றன்னகண்ட
வாசிகைக்குவ னோவெனமற்றமுத் தலத்தைப்
பேசியினனவ னாகுபாழ படுக்குமே பிறங்க
வாசிகூற்றிராம் விடுவதே கடனெனவறிந்து.

சு-வது சோமசன்மாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம். சுஎ

(இ-ள்) காகிகாசியென்கிற திருநாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றேன் உணாததபலன அனுபவமாகக் கண்டபடியால் இனி நீக்கிவிடுவதே வென்று சோமசருமன்கூற இன்னும் அததலத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு இச் சோமசருமன் நரகத்தைப்பாழாகருவன். ஆதலால், வினகமுற்ற ஆசோவாதஞ் சொல்லி இவனை அனுப்பிவிடுவதே முறைமையென்று அவவியம் னுணர்த்து என்று (௩௬)

செய்யகோலினுன் கைதொழுதேகெனச் செப்ப
வையமுற்றவன பெயாநதுகொல்லாபுர மடைநது
துய்யமாமறைச சூருமணனமகனாகி
வெய்யதீகர வேதமுற கலைபலபயினது.

(இ-ள்) செங்கோலையுடைய இயமன் அஞ்சலிசெய்து போய வாரும்மென்று சொல்ல சந்தேகமுற்ற மனமுள்ள சோமசருமன் ஏம்புரத்தைவிட்டு கொல்லாபுரமென்கு மகாநகரத்தையடைந்து பரிசுத்தத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் உடைய வேதங்களுையுணர்ந்த பிராமணகுலத்தில் சூருமணனாகுத் திருகருமாரனாக அவதரித்து தீக்ருணங்களை நீங்குமபடி வேதங்களுமுதலிய கலைகள் பலவற்றையும் பழகி என்று (௩௭)

ப-ம நீதியன்றி அணுவளவேனும் தண்டனஞ்செய்யாமையின் செய்யகோலினுன்னென்றும் சிவகருணையுடையோரால் மறையோரா அந்நகரத்தின்கண்ணிலலாமையின் கொல்லாபுரமென்றுங் கூறினார்

தூயகர்சியை யடைந்தொரு கங்கைநீர் தேய்ந்தது
மேயவிசுவ நாதனைவிசால் நேததிரததா
ளாயவனன்பூ ரணியுமை தனைப்பணிந்தருச்சித
தேயகாமமுற கடிந்துபே ரின்பமுறறிந்நதான்.

(இ-ள்) பரிசுத்தமுள்ள காத்தலத்திற்குப்போய ஒப்பற்ற கங்காதீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து அததலத்தெழுந்தருளிய விசுவநாதனையும் வீசாலாகுதி தேவியராகிய அனணபூரணித்தாயாரையும் வணங்கிப் பூசைசெய்து பொருந்திய காமமுதலியவைகளை யொழித்து முத்தியின்பத்தைப்பெற்றனன், என்று. (௩௮)

ப - ம. பஞ்சமகாபாதங்கு செயற்குவதவராயினும் உடனே ஒழித்து உயாவைத்தருதலின் தூயகாரியென்றும் கங்காதீர்த்தத்துக்கு மேற்பட்டதீர்த்தமில்லாமையின் ஒரு கங்கைநீரென்றும்கூறினார்.

இரண்டெழுத்தினாலாகிய காசியென நிசைககு
மாண்டருந்திரு மந்திரமறையினின் மெடுததுத
திரண்டவீனபுலா முத்தியிறசோககுமேற சிலம்பு
குரண்டநீர்ச்செழுங் காசிமரணமியமெவர் குறிப்பார்.

(இ-ள்.) இரண்டெழுத்தாலாகிய காசியென்று அறிவுடையோரால் சொல்லத்தக்க காததலைச்செய்கிற மகாமந்திரமானது நரகத்தினின்றும் தூயகி லிறைந்த

கூடி

க ர க ர க சி ய ம்

இனபவடிவாகிய முததியிற்சோககுமானால் கூவுகின்ற கொக்குகள் வாழும் சம
காதிர்த்தத்தையுடைய மெந்த காசித்தலத்தின மயிமையை யாவா மதிக்கவல்ல
வர்கள், எ-று. (நக)

காசிவரவேன வுணர்த்தலு மதித்திடாக் கயத்தாற
செயெனறிட வழனறவ னுறுகதை தேர்ந்தோ
ராசியுராபுகழ்க் காசியை யவமதிப்பாரோ
வாசியாரினு கனவினுமறநதுமென றுணர்த்தான

(இ-ள.) தமயியாகிய அககினிசருமன காசித்தலத்திற்கு வருவீரென்று
'அழைத்தவனவில, இழிந்தகுணத்தால் அவமதித்து யாவரும் செய்யென்று டிக்டி
குமபடி உழன்று பின்னா மதித்துப் பேரினபாறுபவம் பெற்ற சோமசருமன
சரித்திரத்தை அறிந்தவர்கள் அடுத்தோரை ஆசோவதித்தருகிய சாதுக்களால்
புகழ்த்தக்க காசித்தலத்தைச் சற்றுங் கலவியிலலாதவர்களுங் கனவிரயினும
மறந்தாயினும் அவமதிப்பாராகளோ (பெருமைபாராட்டுவார்களெனும்) வேத
'தருமமுனிவர் தீபிகளுக்குக் கூறினதாக சூதமகாமுனிவர் சவுகமுனிவர் முதலா
னோர்களுக்கு உணர்த்தினா. எ-று. (நக)

ப - ம. யாவரும் சிரசாகவகித்துப் பெருமை பாராட்டுவார்களென்று கூற
வேண்டியவர் எதிராமறை வினமுகத்தால் அவமதிப்பாரோவென்றுங் கூறினா.

சோமசன்மா முததியடைந்த அததியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம் ச-கருத திருவிருத்தம் - ஈஅச,

திருசசிறமபலம்,

உ
திரு சிறுமப்பலம்

ஐந்தாவது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திரு சிறுமப்பலம்,

மன்னுகொடுங்கலிகரல வன்மையர்என னுரைக்கேன
முன்னும்புகசநதிகவின முகிழத்திருக்குஞ் சிலதரும்
பன்னுமுதலிடையதுவும் பரவாது மறைந்துபோ
மின்னுமிழ்கடையிலறத தியலபுரைக்க வேண்டிவதோ.

(இ-ள்) நிலைத்த கொடுமைகளையுடைய கலிகாலத்தினது வல்லமையை
பாண்டியன் கூறுவேனென கருத்ததற்கு துவாரபுரமுடிவும் கலியுகமுதலும்
ஆகிய யுகச்சந்தியில் சில தரும்புகை மறைவாகத்தோற்றமும் சொல்லத்தக்க கலியுக
முதலிலும் மத்தியிலும் வெளிப்பட்டாமல் மறைந்துபோம் மேலும் இழிவான கலி
யுகமுடிவில் தருமத்தினியற்கையைச் சொல்லத்தக்கதோ என்று (ச)

கலியுகமுடிவில் தருமங்களின் பெயரும்பாது போமென்பார அறத்தியல்
புரைக்கவேண்டிவதோ வென்று கூறினார் அந்நாடுசெய்யுட்களால் பெறப்பட
மே.

மறையவருக்கடையாள மாரபிடைமுப புரிநூலே
குறையில்பொருளுடையாரே குலத்துநனி புயர்ந்தவர்
ளிறையளவும் பொருளில்லா நிழிகுலத்தரோயாவா [ராம,
முறையெனலோ சிறிபினறி முகிழத்தெழும்வன் கொடுமையெ

(இ-ள்) பிராமணர்களுக்கடையாள மாவது மாரபிண்சுணிகுடைய முப
புரிநூலொன்றுமேயாம்* மிகுந்த சம்பந்தடையவர்களே குலத்தில் மிகச் சிறிஷ
டடாரவாராகன, அற்பமும் பொருளில்லாராகன இழிந்தசாதியராவாராகன நீதியெ
ன்பது சிறிதுமில்லாமல் மிக்க கொடுமைகள் அதிகமாக உண்டாகும் என்று (ர)

மாற்றியகொடுங்கலியின் மறையவர்கள் னிகைவிறறுஞ்
சாற்றியசுவையுணவு தகவிறறும் வயிரோம்பி
பாற்றியம்மறையோழுக்கங் கைவிட்டுப் படிற்றொழுக்க
மேற்றியாதியாபொருளென் றிசைத்துழலுந திறனடைவார்.

(இ-ள்) நீக்குதற்கரிய கொடுமைகளையுடைய கலியுகத்திலே பிராமணர்
ளிக்கைததானது செய்வது விக்ஷயஞ்செய்தும், சொல்லுதற்கரிய அறசுவை
யோடு கூடிய அன்னமுதலிய உணவுகளை அதிகஞ்ஞக்குக்கொடாமல் விற்று
யிறு ளளாததும், விடக்கூடாத வைதிகரகாரங்களைக் கைவிட்டுக்காபட்டியமான
பாஞ்சரத்திராதி ஆசாரங்களைக்கைக்கொண்டு விஷனுமுதலாகிய தேவர்களைப்
பரம் பொருளென்று சொல்லிக்கொண்டு உழுவதன்மையராவார்கள். என்று, (க)

தீரவாசித்தீரத்த விசுவாசஞ் சிறிதுமிலா
 தூரதேயத்தமர்வா வரஞ்சையாபேற சொற்றமாவா
 ராரவேயருடையி லன்னரோ யாமிவெர்
 பாரவேதாதியெலாம் பழிப்படையு மன்னவரால்.

(இ-எ.) கங்கைமுதலிய புண்ணிய நதிக்கரைகளில் வசிக்கின்றவர்கள் தீரத்த விசுவாசஞ் சிறிதுமில்லாதவராவார்கள் தூரதேசங்களில் வசிக்கின்றவர்கள் விசுவாசமுடையாபேரால் வாயிறைசொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்கள் இவர்களும் அபுண்ணிய தீரத்தத்திற்குச் சமீபத்தால் மேற்சொல்லிய தீரவாசிகள் போல விசுவாசமில்லாதவராவார்கள் மகிமையுடைய வேதாதிக்கலைகள் யாவும் அடையிடுகக்கூட வஞ்சுகசிரம் வியலபைக்கடந்து அரசர்களால் அடமதிக்கப்படும. எ-று (ச)

முந்நுமறைகருவத்தவர்க ளித்தகைய றொனமொழியிற
 பித்துவருணத்தவாத நிலைபேச வேண்டுவதோ
 வந்துகொடுந் தீமைபெலாம் வாட்டுகலியுகத்ததுயினை
 சிந்தாற்ற னுடையதொரு திருக்காசியலகலையே.

(இ-எ) உராத பிராமணகுலத்தோர் இத்தன்மையொன்று சொன்னால், அதன் தீராயுள்ள சாஷிராதன்மையைப் பேசக்கூடுமோ கொடியதீமைகளையா உத்திரணவென்று வருத்தத்தற்றிடமாயிய சலியுத்ததில் வினைகளை ஒழிக்கும் வல்லமையுடைய ஒருபற்றுச் சிறந்த காசித்தலம்ல்லாமல் வேறேயில்லை. எ-று (ரு)

ப-ம வணையகூத்திரியா, வைபியா, சூதிரா, அநுலோமா, பிறிதிலோமா முதலாயினோர் தங்கள் தங்கள் நிலைமையினின்றும் மிகவுந் தாழ்ந்துவிடுவா ரென்னுங் கருத்தால் பித்து வருணத்தவாத நிலைபேசவேண்டுவதோ வென்றா.

தீரத்தவளமலிகாசித் திருக்கரில் வசித்த டலே
 யாதகபலநதருமெனினு மறைகுவதொன னுளதைய
 போரத்தவறத்தினனாகப் பொலித்தருந் சிந்தையனுயச்
 சீரத்தசிவதரிசனமுஞ் செயதமின்ன மிக்கபலம்

(இ-எ) தீரத்தவளம் நிறைந்த காசியென்னுந் திருக்கரத்தில் வாசஞ்செய்தலே நிறைந்த பலங்களைத் தருவதாயினும், அவையிமாகச் சொல்லத்தக்கது ஒன்றிருக்கின்றது தீபகளை (யாதெனில்) நிறைந்த விவதருமங்களைச் செய்தலால் விளக்கமுற்ற சித்தத்தையுடையவனாகி மேலாகிய *சிவதரிசனமுஞ் செயது வசிப்பாறையின் அதிகபலனுண்டாகும். எ-று. (சு)

காசிக்கரிடைவசித்துங் கடுங்கொலையாதிகள் புரிந்து
 வாசிதருமறைநிறைந்த மறையவராதிபா நிறைந்த
 மூசியளிமுரல்குமுற்பான முன்னவனாதிபா நிறைந்த
 பேசியுழித்தருவென்னிற பெறுவதுதுன பலதில்லை.

(இ-எ) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்யவருயினும், கொடுமையுள்ள கொலை முதலானவற்றைச் செய்து மேலாகியவேதநிறைந்த, பிராமணாமுதலியோர் நிறைந்த,

ரு-வது மகாசேனன முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எ-து

வணிகன் மொய்தது ஒலித்தறிடமாபுள்ள கூந்தலையுடைய பார்வத்தேவீரா
ரை வரம்பாகத்திற கொண்டிருக்கும் சிவபிரான் முதலான்வாகளுடைய நித்
தை இவைகளைப் பேசிக்கொண்டு திரிவானாயின் அன்பெறுவது துன்பமல்லா
மல வேறேயில்லை எ-று. (எ)

இந்தவுரைக் கொஞ்சான்ற விருக்குமொருகதைகேட்டி-
யந்தவளமலிகாசி யணிநகர மினிதாளவோன
பந்தமிகுபெருமபடையான் பருபபதமே பணிதோளான்
வந்தபகை முழுதழிப்பான் மாசேனனெனும் பெயரான்.

(இ-ள்) இவ்வாகவியதற்குக் கொஞ்சாகுடியாக இருக்கின்ற ஒருகதையைத்
தீபகனேகேட்பாயாக வளப்பவகள் மிறைந்த அந்தக் காசித்தலமெனனும் அழ-
கிய நகரத்தை இனப்பதுடன் அரசாளுகின்றவன், கூட்டமாகத் திரண்ட பெருஞ்
சேனையையுடையவன், ஆங்குநியால் மலையும் பணிமறதற்குத் தோள்களையுடைய
வன், எதிர்த்த பகைவர்கள் யாவுரையும் அழிக்கத்தக்கவன், மாசேனனெனனும்,
மாமகரணத்தை யுடையவன் எ-று (அ)

திதியலர்க்குணவாம தேவனெனும் குருவுடையா
னோதியுணர் ரவனவாரத்தை பொன்றுகொளாளுகி
மேதினிவாழியிரொல்லா மிகத்தேமப வலைத்திவொன்
மாதியலும்பாதியினுன மலாப்பாதந தொழுதறியான்.

(இ-ள்) உத்தமகுணங்களையுடைய வாமதேவனெனும் திருமாமுனான்
ரை ஆசிரியராக உடையவன், பலசலையையும் வாகித்தறிக் அய்வாசிரியன்
வாரத்தை பொன்றும் மகாசேனன் கேளாதவனுக் உலகத்தில் வாழும் உயிரகன்
யாவும் மிகவருந்தும்படி துன்பப்படுத்தினான், உமாதேவியார்தங்கிய வரம்பாக
தையுடைய சிவபிரானது தாமரைமலர்போலும் திருவடிகளை ஒருக்காலும்
வணங்கியறியாதவன். எ-று (ஆ)

பிறனிவாடோள்சேரும் பெற்றியினொன்ப்போது
மறனிவாவிவலியாற பிறர்பொருளும் வவவுவான்
பிறனிவாதமையலைத்துச் சிதம்புபுரி தீமையினுன
புறனிவாவிவ வொழுககம் பேரற்றியிவனமர்தருளாள்.

(இ-ள்) அன்னியன் மனைவியினது தோள்களைச் சேருத்தவமையையுடை-
யவன் சதாகாலமும் கொடுமைதழுவிய வலிமையினால் அன்னியர்பொருளை அப-
கரிப்பான், வலமையிலலாதவர்களை அலையச்செய்து பலவிததுன்பப்படுத்துங்
கொடுமையினையுடையவன் விதிகுத்தவருள் பாபவொழுககங்களைப் பாதுகா-
தது இவன் காசித்தலத்து வசிக்ரும்போது. எ-று. (இ)

சிவரேசமுடையானாய்ச் சிவநாமம் புகலவானாய்ச்
சிவமாரும் வெண்ணீரே திகழ்தரப் பூசினவானாய்ச்
சிவமார்கணமணிமாலே செறிதரப் பூண்டுவொனாய்
சிவமாருந்திருக்கரசித் தெய்வயிருப்புடையாய்.

(இ-ள்.) விவரேசமுள்ளவனும், சிவநாமத்தை யுச்சரிப்பவனும், சுபகரம கிறைந்த திருவெண்ணீரற்ற விளங்குமபடி தரிப்பவனும் சிவபெருமானுடைய திருநெத்திரமென்று சொல்லத்தக்க உருத்திரரக்ஷாமாலையை நெருங்குமபடி தரிப்பவனும், சர்வமங்களமுடைய சிறந்த காசிப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவேசரிடத்து அன்புடையவனும், எ-று. (ய௨)

காசிகர்வசிப்பாராக் காணிலவனங்கிவிடாநாய்க்
கூசியவர்பணிவிடையே குறிப்பறிந்து புரிவானாய்
பேசியமரமறைமுதலாப் பிறங்குநூல் வாஞ்சையனாய்
மாசியலாமனத்தானாய் வாழ்ந்தனனோர் புலமன்னன்.

(இ-ள்) காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவனாகக்கண்டால் வணங்குகின்றவ னும், அடக்கத்துடன் அக்காசித்தலவாசிகள் திருவுள்ளங்குறிப்பறிந்து புணி விடைசெய்கின்றவனும், சொல்லத்தக்க பெருமையுள்ள வேதமுதலாக விளங்கும் கலைகளில் விருப்புடையவனும், களங்கமில்லாத மனமுடையவனுமாக வாழ்ந் திருந்தான மறுதேசத்திலோரரசன். எ-று. (ய௨)

நினையினித்ததிமெவனபேர் சுமேதனென நிகழ்த்திவிடா
ரணையனமனு நெறிநடக்கு மறவலியை யுணரானாய்
வினையமிகு படைச்சிறுமை மேவியதொன்றே யுணர்நது
துணையவவன் மேற்பொருவான் சூழ்ந்தெழுந்தானமாசேனன்.

(இ-ள்.) நினைத்தமாதிரித்திற களிப்பையுண்டாககுறி அவ்வரசன் நாமக ரணம் சுமேதனென்று சொல்லுவாராகள், அப்புண்ணியவான மறுநீதிவழிநடக் கின்ற தருமத்தினவல்லமையைக் காசித்தலத்தையானும் மகாசேனன் அறியாதவ ளாகி வினையமிகுந்த சேனைகள் குறைந்திருக்குங் காரணம் ஒன்றையே யுணர் நது, அசுசுமேதவரசன்மேல் வினாவாக் புத்தஞ்செய்யும்படி ஆலோசித்தெழுந் தனன். எ-று. (ய௩)

தீயமாசேனனமர் குறித்தடைவன செயல்கேட்டுப்
பாயசீர்சுமேதனுமெவன ணீற்றொடுகண் மணிபரிந்து
மேயவெழுத்தைநதனைபும விதிப்படி யுச்சரித்தெழுந்தான்
றாயகாசியில்வசிப்பா னென்பதுவு முளஞ்சூழ்ந்தான்.

(இ-ள்) கொடிய மகாசேனன் புத்தஞ்செய்யக்குறித்து வருகின்ற தீயசெ யலைப் பரவிய சிறப்புள்ள சுமேதவரசனாவ கேள்வியுற்று விழுகி ருத்திராடசந தரித்து வீருமபத்தக்க ஸ்ரீபஞ்சாங்குரத்தை விதிப்படி யுச்சரித்து புத்தலிமித்த மெழுந்தவன், பகைத்து வருகிற மகாசேனன் பரிசுத்தமுள்ள காசித்தலத்தில் வாசஞ் செய்பவனாக வருகின்றானே எனபதை மனதிலநினைத்தான். எ-று. (கச)

காசிகர்வசிப்பாராக் கண்டானும் வணங்கிடறீர்ந
தாசிரியாவகையடுபேர ராறறுவதோ வெனக்கவனறான
பேசியமற்றவறகிரங்கிப் பெருந்திறல் விச்சுவராதன்
மூசியமாற்றல்ன்படைஞர் முரிந்தோடும் படிநினைந்தான்.

நிவது மகாசேனா முத்தியடைந்த அதியாயம் என

(இ-ஈ) கரகிதலத்தில் வாசஞ்சிவனாராம கண்டால வணங்குதலை
பிரதித்து அவாகஞ்சுது அன்பமுண்டாரும வண்ணம் கொல்லத்தக்க யுத
கஞ் செய்பவாமோவெனக் கமேதவராக கவில்கொண்டன இயபாறுகவிலை
கொண்ட கமேகிதத்து அளவிராற்றிலையுடைய விவரமாக கருவிரசெய்து,
புத்தலியோதி மகாசேனா சேனாக்களே நறு ஓடிப்போகும்படி நிரு
பொத்தலில் நித்தனம் உறு (கபி)

ஹபனிது நினைந்நிலு மறக்கடைசெய மாகசேனக
வையனிரும பண்டமுழுதுவ கரதமெதிராக் காயேபோல
வையமிசை நிலைகுலைது மதிமாமூர நோடியது
வெய்யசெயலுடையா மும் வெருவியுடைந் தோடெடுத்தான.

(இ-ஊ) விசுவநாகா இத்தப்பிரதாரி கருகிவனவில், தருமத்தில் வரு
வியாஞ்சுக்களிய மகாசேனாக்களைய பெருமபடைகா முழுவதும் பெருங்காற
றலெகிப்படை மெல்லிய பருநிசைபடைய, பூமியினமேல நிலைகவகும் மதிமய
ககியோடிச் கொடுசெய்கையுள்ள மகாசேன மும் பட்டின தோற்ற ஓடிப்
பொருளும் உறு (கக)

போற்றுபெருங்காசிரகா புருதுபராவததியை
மாத்ரும கைபறியானாய வாமதேவனைக்கவிப்
பாற்றுபடைசிலவுடையான பாற்பலிவனபெரும் பட்டையு
மேற்றுமுயலாந்நிதந் கேதுநீயுளையென்றான்.

(இ-ஊ) திசு கபாபிம மகாமையுள்ள கரகிதத்ததை மகாசேனன்டைது
கொல்லியிலே கரகித ந அகமாம மென்றும் கருபபை அனைத்து வகைய
நிரதாநாதி வாமத்தலகொன் மம் ஆசாரியாராற்றத்து ஓடிவிடத்தக்க சில
சேனாக்களையுடைய சேனாக்களிடத்திலே டைய பெருஞ் சேனாக்களால் மெ
கிதத்து யுத்தத்தொடைய நயலாது ஓடிவிடத்தக்க காரணம் தேவாரி சொல்லவே
ண்டுமென்று சேனாக்களே உறு (கக)

உனாயினலுங் குரவ வணாக் துவகையகத்தேயடக்கி
யனாயாபிராணியனைய நனாயனமிரு படையுடையான
வினாகெழுதார நியனைபான மேவுசிறுபடையுடையான
புனாயினமிருவலியோலீ புகலவன்கிலெனெனி மும்.

(இ-ஊ) சொல்லவேண்டுமென்ற எனலில் ஆசாரியா, திருவருளாலறிந்து
சுதோர்த்ததை மாத்ருகிலடக்கொண்டு, நீ ஆசாக்கரசுஞ்ஞவன் மேதேரு
தாதேசத்தையுள் வாசனைப்பொருடைய மாலையுடைய நீ அகிதசேனாக்களையுடை
யவன் அவன் லெ சேனாக்களையுடையவன் நீ குறமமிலாத பராக்ரமத்தை
யுடையவன் அவன் அகிலிலாதவனுயினம் உறு. (கக)

காசிரகாவசிப்பாராக கண்டுபணிபவனவேத
வாசியுடையகிலெசன் மலரடிக்கேனபுடையான

பேசியகல்லொழுகுடையான பெருந்தெய்வவலிபுடையான்
வீசியகாமாதியினுள் மேதகையகல்வியினுள்

(இ-ள்) அசுக்மேதகன் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவராகக் கண்டு வணங்குகின்றவன் வேதங்களால் எடுத்துக்கூறும் விசுவநாதருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளுக்கு அன்புசெய்பவன். சொல்லத்தக்க நல்லொழுகங்களுடையவன். தெய்வபலத்திற நிறந்தவன் காமாதிதூகருணங்களை பொழித்தவன் மேலாகிய கல்வியை யுடையவன் என்று (கக)

அன்னவனுக் கெதிமறையா வமைந்தவனியாதலினுள்
மின்னகுவாடபடைபிடித்து விறனமிகுதின பெரும்படைக
ளென்னவுமற்றவறகெதிரா யேகுவதெக்காலுமில்லை
முன்னரியவுண்மையிது மொழிந்தன னென்றான்குரவன்.

(இ-ள்) அசுக்மேதனுக்கு விரோத ஒழுகத்தென்னவன் நீ யாதலால், மின்போலும் விளங்குகின்ற வாளாயுத்ததைப் பிடித்துக்கொண்டு மிகுந்த பராகிரமமுள்ள உன்னுடைய பிரபல சேனைகள் யாவும் அசுக்மேதனுக்கு எதிர்த்து யுத்தத்திற்குச் செல்வது ஒருக்காலுமில்லை, நினைத்தற்கரிய சத்தியம்துவராகுமென்று ஆசாரியராகிய வாமதேவமுனிவா கூறினான். என்று (௨௦)

குருவாமதேவனமொழி யுண்மையெனக் கொள்ளாளுய
மருவாத கொடுநதுயாக்கே யாளானமாசேனன்
பெருவாழ்வும் பெருவலிபும் பெருமபுகழும் காசிரகசை
யொருவரதசுமேதனுக்கே யுளவாக வுளவாக.

(இ-ள்) வாமதேவனென்னும் ஆசாரியர் திருவாசை உண்மையென்று கொள்ளாதவனாகி சங்ககப்படாத கொடியதுயரங்களுக்கே ஆளாவ மாசேனனென்பவன், அங்குசம்பதனும் பிரபல பராகிரமமும் பெருமபுகழும் காசிப் பதியினிடத்து அன்பு நீங்காத சுமேதனுக்கே உண்டாகுக உண்டாகுக என்று (1)

மறைநெறியுங்காசிரகர் மானமியமும் கற்பனையே
யிறையிலவன்றன்னொடுபோ ரேற்றடைவனவாகையென
முறைறியுவு ராவனெனிர மொழிந்துசினந் ததிர்த் தெழுநகான்
பறைகெழுப்படையினொடும் பண்டுபோற போய்வளைந்தான்.

(இ-ள்) வேதங்களில் விடுத்த நல்லொழுகுக்கும், காசித்தல மகிமையும் கற்பனையாகும், கண்காலத்துக்குள் அசுக்மேதனோடு யுத்தஞ்செய்து வெற்றியடைவேனென்று விதிவழியாகக் கட்டளையிட்ட ஆசாரியரொதிரே சொல்லிக் கொடுத்த ஆரவாரத்துடனெழுந்த மகாசேனன் வாததியங்களுடைய பலசேனர்களோடும் முன்போல அசுக்மேதனைக்குமுந்நது கொண்டான். என்று. (௨௨)

சிவநாமமெழுதுபடைக் கலமேந்தித்திராதசு
சிவநாம முச்சரித்துச் சினந்தெழுசில் படையுடையான்

இவது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எஞ்

சிவநாமமே பொருளாத தெளிந்தவனாவலினால்

சிவநாமமே நவீனஞான சிதைந்தது மாற்றவன்படையே.

(இ-ள.) சிவநாமங்களை எழுதிய ஆயுதங்களை மெதுறுக்கொண்டு எப்பொழுதுஞ் சிவநாமத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு கோபித்தெழுந்த அறபசேனர்களை யுடைய சுமேதன சிவநாமமே உண்மைப்பொருளுென்று தெளிந்தவனாவலால் அச்சிவநாமத்தையே கூற்றிக்கொண்டெதிர்த்தனன் வீரோதியாகிய மகாசேனன் சேனனை முற்றித்தோடின. என்று (உங்)

முனபோலப்படைசரிந்து முகிகியோடிடக்கண்டு

பினபோய்சினறிடவென்று பேசவுசிலவாதோடத

துனபோடுபராபவமுஞ் சுட்டிடலானமாதேனன

வனபோடுமனமபுண்ணும் மருவுகாசியிற புருநதான.

(இ-ள) முன்னோடியதுபோல சேனனை நடுங்கியோடுதலை மகாசேனன பார்த்து பின்னோடியோடி நிற்பாசனென்று சொல்லவும், அவைகள் நிலலாது ஓடிப்போக, துயரத்தோடு அவமானத்திடுதலால் தைரியமில்லாத மனமபுண்ணுவ ததான்வருகிய காசித்தலத்திற புருநதனன் என்று. (உச)

இவனிலைமையிதுவாக விளிபதுவாபரத்தினுடு

கவாமனவஞ்சுகத்திறல்சால் கலிவாதம் புரிந்தெழுந்து

தவாநிலைமை யறச்சாயப்பேன தராதலான கோமபிடுவா

ரவாநிலைபுமற்றாக வாகுவுலென்றுடனற்றைந்து.

(இ-ள.) மகாசேனன் செய்கை இயவண்ணமாதமுடிய மேலான துவாபர யுக்தேவதைபோடு வேறுபட்ட மனமும் வஞ்சுகத்திலேமிகுந்த திறமையுமுள்ள கலியுகபுருஷன் வீரோதங்கொண்டெழுந்து தப்புகளுடைய தன்மையை முழுதுவகெடுப்பேன் பூவுலகத்தை செய்வையாகக் கரகின்ற அரசர் தன்மையையும் அவவாறுக்குவேனென்று கோபித்துச்ச(சபதம்)சொல்லிக்கொண்டி. என்று. (உரு)

வீருமபுசுமேதனைச்சார மிரகநாள் காததிறுந்து

மருமபுசுமையங்கிடையா தரசமிருந்தெதிர்வந்து

பெரும்புவிபரண் மனனவநிற பேணியடைதரமுயனறே

னிரும்புனித்ததிடனகொடா திருநதையாலிதுதகுமே.

(இ-ள) நல்லவர்களால் வீருமபத்தக சுமேதனென்னும் அரசனையடை தற்குக் கலியுகுஷ்டம் நெடுநாள் காததிறுந்தும் அவவரசுநிடத்து அஞ்சார் மின்மையால் நெருங்கச் சமையங்கிடையாது மிகுந்தபயங்கொண்டு எதிரே வந்து தமது வடிவத்தைக் காட்டி பெரியவுலகத்தை யாளுவனர சுமேதவரசனே யுனனை வீருமபித் தொடர முயற்சித்தேன நீ மகாபரிசுத்தத்தைலால் எனக்கு இடங்கொடாதிருந்தனை இச்சுத்தம் உனக்குத் தகுதியுள்ளதாக விருக்கின்றது. என்று. (உச)

என்றுமொழிதலுநீயா ரெனறரசன் வினாவது

நன்று வினாவினையறத்தை நரசஞ்செய்திகில்கிர

னென்றுநீயடைவானுரை யுள்ளேனென்றுரைத்திடலுங்
கன்றுசினவ கொடுபிடித்துக் காலமாய்முறிடுகென்றன.

(இ-ள்.) இப்படியென்று கூறியவனவில நீயாரென்று சுமேதவரசன்கேட்க
நல்ல வினாசெய்தனை தருமத்தைக் கெடுக்கின்ற கலியுகபுருஷன் நான், சனமராக்
கமுள்ள உன்னை யடைபுமராகைகொண்டு வந்தேன் என்று சொன்னவனவில
பெருங்கோபங்கொண்டு இக்கலியைப்பிடித்து காலவிலங்கு போடுவகள்ளன்று
தன்று பரிசனங்களுக்குத்திரவுசெய்தான். என்று (உள்)

இதுசெய்யுமிவனவல்ல நெனவெருவித கலிவணங்கி
முதுபுகழோய சிவநாம மொழிவாரை யானசாரே
னதுபெரிதோ நினனும் மறைகுரை யுஞ்சாரேன
கதுமெனவென்றனையிடுதி யெனவேண்டக் கழிகென்றன

(இ-ள்.) விலங்கிடுதற்கு இவன வல்லவனென்று பயந்து கலிபுருஷன்
சுமேதனைவணங்கி, பெருமபுகழுள்ளவனே சிவநாமத்தை யுச்சரிப்பவர்களை யான
சாரமாதேன அது பெரிதாமோ உன்னுடைய நாமத்தைச் சொல்பவர்களையும்
அனுகமாதேன, சேக்கிரமராக என்னை விட்டுவிட்டுவனெடுமென்று வேண்டிக்
ள்ள அச்சுமேதவரசன (இரங்கி) போவென்றனை என்று (உள்)

கழிந்தகொடுங் கலியஞ்சிக் காசியொடு சிவநாம
மொழிந்தவரை யடையுமவலி முக்காலத தினுமில்பென
றிழிந்தமுக மொடுஞ்சாமபி யிருந்ததாற சுமேதனோடு
பொழிந்தசமர் பொரப்பேரந்த பொல்லாத புரவனபோல்

(இ-ள்) நீங்கிவிட்டகொடிய கலிபுருஷன் பயந்து காசித்தலத்தையும் சிவ
நாமத்தையும் உச்சரிப்பவர்களைச் சேரும் வல்லமை திரிகாலத்தினும் நாமகலிலை
யென்று தொங்கி முகத்துடனவாடி இருக்கண்ண (சனமராக்கமுள்ள) சுமேதவ
ரசனோடு சரமாரிபொழிந்தன யுத்தஞ் செய்புமபிச்சென்ற னுஷ்டஞ்கிய மகா
சேனைப போல என்று (உள்)

மானததான் மனமிழிந்த மாசேனனாராயநது
மோனத்தாலுயர்ந்தகுரு முன்சென்று பணிநனுகி
யினததா னின்வார்த்தை யிகந்தேனிக நனமெழும்ஞ்
ஞானததாற் கெடுவேனோ நல்லாயென றுறவிரந்தான்.

(இ-ள்.) அவமானத்தால் மனச்சோரவையடைந்த மகாசேனை ஆலோ
சித்து, ஞானத்தாலுயர்ந்த ஆசிரியராகிய வாமதேவமுனிவாழ்ந்தனே போய்ப்ப
ணிந்து மதிதேட்டால் தேவர்களுடைய திருவரகைக்கடாதேன இப்படி உண்டா
கின்ற அருஞானத்தினால் கெடுவிடுவேனோ, இனி பிழைக்குமவண்ணங் கடட்
ளை இடுமென்று குறையிரந்தான். என்று. (உள்)

இரந்தவனேநேக்கிமன பிரங்கி மெலியாதவருள்
சுரந்துருவன்புகல்வான் னுட்டனுகியசேன

நூல்து மகாசேனன் முததியடைந்த அத்தியாயம் என்

நிரந்தரமிககாசியை நீனைவிசுவேசனைப்பணிமெம்

வரந்தருகவகையிறபடிநின் வல்வினைதாதருமென்றான்.

(இ-ள்) குறையிரந்தமகாசேனனைப் பார்த்து மனமிரங்கி புரண்கிருபை வைத்து ஆசாரியாகுவாரா, தஷ்டனாகிய மகாசேனனைப் பார்ப்பதும் இவ் காத்தலத்தை நீ கிந்தனைசெய விசுவநாதராவணைஞ் சூலலங்களைத்தருகின்ற கவகையில் ஸநானஞ்சய, உன்னுடைய வல்வினை ஒழிந்துவிடுமென்று கட்டளை யிட்டனா, எ-று.

(7க)

உணமையாசிரிபன்வர யுரைத்தமொழி யுட்கொண்டி

வணரைசோ மகனபுயத்து மாநிலந்தான குறுபார

மெணமையாம் வகையிருத்தி யிடர்முழுது மிரித்திடுவான்

தணமையா குணத்தினுடு சஞ்சரிப்பானாயினா.

(இ-ள்) சத்திய ஞானத்தையுடைய ஆசாரியா நிருவாககால கட்டளையி ட்ட வாங்கியததை மனதிற்கொண்டு உதாரத்துவமுள்ள தன்முரண் புரங்கனில் பெரியபூமியைத் தான்குடின்ற பார்த்துத் விதிப்படி இருத்தி, எழுந்தத்திரவானை யும் நீக்குமபடிசூ சாரதமுதலிய குணங்களைசு பழகத்தொடங்கினா, எ-று. ( )

கதிருதிக்கு முனமெழுந்து கங்கை நீடைப்படிந்து

பிரதலிலவெண் ணீறணிந்து பிறங்குறுகண் மணிபூண்டு

மதியமையும் விசுவேசன மலரடிகா வழிபட்டு

பொதியருள்செய் தருளன்ன பூரணியை யுமபணிகது.

(இ-ள்) சூரியோதயத்துக்கு (ஐந்து நாழிகைக்கு) முன்னமெழுந்து, கங்கைநீர்தத்தில ஸகானஞ்செய்து, சரீரமுழுதும் விபூதியணிந்து, விசுவேசனமுற உருத்திராக்ஷமாலிகை தரித்து, மனத்திலெழுந்தருளத்தக்க விசுவநாதா, தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, நிறைந்தருணையைச் செபித்த அணைபூரணித்தாயாராயும் பணிகது, எ-று.

(7க)

மன னுகா சியைவிருப்பின் வலஞ்செய்து சிவநாமம்

பன் னுவா சடிபணிகது பறறுவே நில்லாறும்

முன்னுமா சிரியனை முனியினறிப் போய்த்தொழுது

துன்னுபே ரன்பினனும் தூயனும் பயிலுவான்.

(இ-ள்) கீல்பெற்றகாசிப்பதியை, அங்கி பிரியத்தோடு பிரதக்ஷிணஞ்செ ய்ந்து சிவநாமத்தை உச்சரிக்கின்ற பெரியோர்களுடைய திருவடிகளில் வணங்கி, வேறுபற்றுக்களைச் சிந்தியாதவனாகி (யாவரும்) சிந்திக்கத்தக்க ஆசாரியராகிய வரம தேவ முனிவரையும் அன்புடன போயவணங்கிக்கொண்டு, நிறைந்த அன்பை யுடையவனாய் பரிசுத்தநடையோடு பழகியிருந்தனன், எ-று.

(7க)

இன்னபடி சிவநான் கினிதுபயில் வதுதெரிந்து

நன்னலமார் விசுவேசா நானுமரு டரப்பெறுப

பன்னிய தீமையெலாம் பாழாகிப் பசுத்தியுற
றுன்னிய பேரினப் முற்றிருந்தான மாசேனன்

(இ-ள) இந்தப்பிரகாரம் சிலநாள அக்காசித்தலத்தில், மகாசேனன் உத
தம் மாரக்கத்தில் இன்ப மாகத் தினாதோறும் நடந்துவருவதை, நிறைந்த ஆநந்த
ரூபராகிய விசுவநாதரற்றிது அநுக்கிரகஞ்செய்த, அவ்வநுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக்
கொண்டு சொலவதற்கரிய (சஞ்சிதமுதலிய) வினைகளையெல்லாம் பாழ்ப்படுத்தி
மேலாயெ பரஞானத்தையுடையவனாய் நினைத்தற்கரிய முதலியின்பத்தையடைந்
தனன் ௭-று (௩௫)

மருவுகொடுநீமைபுரி மாசேனனென்பவழும்
வெருவுதவீர நடைவரிய வீட்டினப் படைவனென்ற
பொருவுதவீர் காசிமான மியம்புகலற கெளிதாமோ
வருவுருவச சிவபெருமாற கத்தலத்தே மிகுவிருப்பம்.

(இ-ள) தங்கிய மகாபாதசங்களையேசெய்த மகாசேனனென உறு ஆசனம்
அடபாதகப்பலனாண்டாகும் அசசமொழியுந், மோக்ஷ இன்பத்தைப் பெறு
வானாயின, சமாவமில்லாத நாதத்தலத்தின் மகிமை சொலவதற்கு அருமையா
கும் அருவத்திருமேனியையும் உருவத்திருமேனியையும் கொணடிருக்கிற சிவ
பிரபலசகு அசகாசிப்பதில் அக்கவிருப்பமாகும் ௭-று, (௩௬)

ஆதலிற்றை காசிக்கா வசிப்பவாக ளைமபுரிந்து
காதலினை லுறவேணமும் வேறொன்று கருதினரேற
பாதகமா தருமிவன்போற படாதபாடுறுவரென
மேதகுமா மறைத்தருமன விரித்துணாததான நீபகற்கே.

(இ-ள) ஆனபடியினால் காசிப்பதில் வாசஞ்செய்தவர்கள் சிவதருமங்க
ளைச்செய்து (நனமாக்கத்தில்) விருப்பமுடையவர்களைக் கசித்தலவேண்டும் அத
ற்குமாறாக நினைப்பார்களானால் நிறைந்த பெருமபாவமுள்ள இம்மகாசேனனை
படுபால் வேறொருவரால் அநுபவிக்கப்படாத அவமானமுதலிய துயரப்பாடுகளை
அநுபவிப்பரென்று பெருமையுள்ள சேவத்தருமமுனிவா மாணக்கனாகிய தீபகஷ்
கரு விரிவாகக் கூற்றினா ௭-று (௩௭)

மகாசேனன் முததியடைந்த அததியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம் ௫-க்குத் திருவிருந்தம் ௨௨௧.

திருச்சிறம்பலம்.

திருச்சிறம்பலம்

சு-வ துநரநாராயணர் நாரதருக்குபதேசித்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்

ஆரியனாக டபகன்பணியா வையனேதகதுவ விசாரஞ்
சீரியயோகம் யாகநறறவநற நீரததயாததினாசெபவிரதம் ,
கூரியதரும் தானமாகனைக முயிறறிடவல்லமை யில்லா
னேரியனமுததி யடைதருதரும் மிதுவெனவுரைத்திடவ்வேண்டும்.

(இ-ள்) வேததரும்னென்னும் ஆசாரியர் திருவடிகளை மாணாககூடிய
திபகனவணங்கி சமருருவே தத்துவவிசாரணைசெய்தல், கிறித யோகாடியாச
ஞ்செய்தல், யாகஞ்செய்தல், மேலாகியதவஞ் செய்தல், உயாகத்திரசதயாததினா
செய்தல், ஜெபஞ்செய்தல், கல்லவிரதங்களை அனுட்டித்தல், துடபமாகிய தரும்
ஞ்செய்தல், உததமதானமாகிகளைசெய்தல், மேற்சொல் வைகலில் ஓடாறுஞ்
செய்ய வல்லமையிலலாதவன் அழகியமோக்ஷத்தை அடையத்தக்க உபாய தரும்
மிதுவென்று திருவாய்மலர்வேண்டும் என்று .(ச)

கலியுகத்துயிரகண ஞானமுமதனற கைவரு முததியுமடையு
மெலிவறவெனற சொல்லிற்றும பூது விளைத்திடு மருடியெனறிப்புவன்
வொலிபுகழ்குரவ னுணராததுவனமைநதா உணமைசோ சபிலமாமுனி
வலிகெழுமரிசொற்பியெனறெவருமதித்திடபபெமுயாபெரியோன

(இ-ள்) கலியுகத்தில் ஆனமகோடிகள் உணமைஞானத்தையும், அதனால்
சித்திக்வினற முததியையும் எளிதாக அடையுமென்கிற வாககியம், ஆசாரியத்தை
உணடுபண்ணும், (அதனுணமையைத்) திருவாய் மலர்நதருள் வேண்டுமென்று,
(திபகன்) குறையிரப்ப, வியாபித்த புகழையுடைய வேததரும்முநிவா, உடனே
கேட்பாயாக, உணமைஞானத்தையுடைய மகிமையுள்ள சபிலமுனிவரென்பவா
வல்லமைதங்கிய விஷ்ணுசொருபியென்று யாவராலேயும் மதிக்கத்தக்க செம்பீர
முள்ள பெரியவா என்று .(ச)

ப-ம. வஞ்சனைக்கிடமாகிய கலியுகத்தில், உணமைஞானமும் அதன்பிரயோ
சனமாகிய முததியும் அடைதல் அருமையிலருமையாதலின், “ஞானமுமதனற
கைவரு முததியுமடையு மெலிவறவெனற சொல்லிற்றுமபூது விளைத்திடு” மென்று
கூறினா.

அனையமாமுனிவன் பாறசிலமுனிவ ரடைநதனர் வ்ணங்கியீதுரைப்பார்
வினையமார்மனசுத்தியையலான ஞானம்விளைவதின் மததகைஞானம்

புனையவையதாது பவம்பலகோடி பொருநதினு முதச்சாராது
துனையவச்சுததி யுறும்வகையெமக்குச் சொல்லெனக் கபிலனோதிவின.

(இ-ள) அகபிலமஹா முனிவரிடத்து சில முனிவராவ்ந்து, பணிந்து
இதைச்சொல்லுன்னாராக வின்யசம்பத்துள்ள சித்தகத்திவந்தா லல்லாமல்
உண்மைஞானமுண்டாகமாட்டாது. அவ்வுண்மைஞானம் வராமல் பலகோ
டிசார மெடுத்தாலும் முததிவாராது (ஆதலின்) விராவாக அச்சித்தகத்தி உண்
டாகிற மாரக்கத்தை பெய்களுக்குத் திருவாயமலரவேண்டுமென்று கேட்க, கபி
லமுனிவா கட்டளையிடத்தொடங்கினர். எ-று. (ங)

சித்தியென்பதுதான் சத்தியசொருபஞ் சேய்தததா லணிமையா
காது, முததியின்விருப்பம் வைத்தவர் பெறுவான் முயன்றிடல் வைக
லும் வேண்டும், பொத்தியமரையை தனைச்சயங்கோடல் புயியிடத்தெளிய
தோவன்று, சத்தியஞானநமாமுகலவனறனைபுராசித்தலேவேண்டும்.

(இ-ள.) சித்தியென்று சொல்லத்தக்கது சத்தியமாயுள்ள சொருபத்துபவ
மாகும், அச்சொருபத்துபவம் தூரமேயன்றிச் சமீபமாகாது. அவ்வொருபத்தில்
விருப்பம்வைத்தவர்கள் அதைப்பெறும்பொருட்டு சதாகாலமு முயற்சிக்கவேண்
டும். மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற மாயையை வெல்லுதல் பூமியினிடத்து எளி
தன்று. (அதை) வெல்லஞ்சாதகம் யாதெனில் சச்சிதானந்தரூபராகிய முதற்கட
வுளை உபாசனைசெய்யவேண்டும் எ-று. (ஈ)

ஆசையொழிதால் விஷயவாசனை யொழியும் விஷயவாசனையொழிந்
தால் மனோலயமவரும் மனோலயமவந்தால் மாயையொழியுமாதலால் எளியதோ
வன்றெனறுகூறினார்.

கொடியவந்தனையி லமுக்கியவுயிர்கள் குறிக்கொளும் பிறப்பிறப்பஞ்சாக்
கடியதோர்குணத்தை நினைதொறும்வருகதம் கலப்புறுதிருந் திடவிலலைப
படியவாம்விடைய வாதனைநீததல் பயிலுதலுயிராககரிதாரு
நெடியமாமுனிவீர் மெனமெலவதனை நீத்தலெதுனளிபென வுணர்மின.

(இ-ள.) கொடுமையான பிரபஞ்சவாதனையிலமுந்நிய ஆனமாகக் குறிக்க
படுகின்ற உறபத்திலயத்துக்குப் பயமுறாகக் அச்சமுள்ள இவ்விழிகுணத்
தை நினைக்குமதோறும் வருத்தமுண்டாகாதிருக்கவில்லை உலகத்தை விருமபுகிற
விஷயவாசனை நீங்கும்படி சுத்தவாசனையிற் பழகி வருதல் உயிரகளுக்கு அரு
மையாகும் பெருந்தவமுள்ள முனிவர்களே உபாயமாக அவ்விஷயவாசனையை
நீக்குதலே துணிபென்று தெரிவீர்களாக எ-று. (ஊ)

முத்தியென்பதற்கு மூலமொன்றதுதான் முன்னவன்றிருவருளதுவும்
பத்தியிறகுரவன் பணிவிடைபுரிந்து பளகறுநூல்பலப்பின்று
சித்திபெற்றவருக கெய்திடுமென்றித் திருவிளாமுடராய்ததிரியும்
புத்திகெட்டவருக கெய்துமோவிரதப் பூரணமானசாதனைமே

(இ-ள.) முத்தியென்று சொல்வதற்கு மூலகாரணமாயுள்ளது இவ் பெரு
மான திருவருளாகும். அத்திருவருளும் பத்தியோடு ஆசாரியா பணிவிடை
செய்து குற்றமற்ற ஞானசாத்திரியர்கள், பலவற்றிலும் பழகி, ஒழுக்கம் சித்தித்த

சுவதுநர்நாராயணாநாரதருக்குபதேசித்தஅத்தியாயம். அக

வகசுக்குக் கிடைப்பதன்றி இச்சமபத்தை யடையாமல் அஞ்ஞானமுடையரா யப் பிரபஞ்சத்திலுழல்கின்ற மதிக்கேட்டை யுடையவருக்கு இப்பூரணமான சாத னை கிட்டுமோ (கிட்டாது) எ-று. (சு)

வளிதடவரினு மினிதுபாட்டுக்கு மகதியாழ் முனிவரன்னவா
வொளிகெழுநரா ராயணாமருவு மொப்பிவாச் சிரமததையுறறுத்
தெளிதருபெரியீ ரெநிமததாற சித்தியுஞ் சுத்தியுமுண்டா
மளிகெழுவிடைய வாத்தையெதன லழிதருமுணாத்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள) (அனுபவமான ஒருகதை சொல்வேன கேளுங்கன) காரண பரம பின்மேற் படினும் சுரங்கனோடமைத் காரணத்தையுண்டாகும் மகதியாழை யுடைய நாரதமுனிவர அளவிலலாத ஞானப்பிரகாசத்தையுடைய நாரநாராயணர் வீற்றிருக்கின்ற சமானமற்ற ஆசனமததையடைந்து தெளிவுள்ள மஹாஹுபா வரே எந்த நியமத்தாற சித்தச்சுத்தியும் அனுபவசித்தியுமுண்டாகும் பழகியவிடைய வாதனை எந்தச்சாதனத்தாலுழிந்துவிடும் (தேவரீர) சட்டனையிடவேண்டும் எ-று.

யாவரும்பெண்டு பிள்ளையாதிபாபா லியற்றபிரானமென்றுணாக்கு
மேவரும்ராககோட் பட்டவராகி வெய்துயிர்த் துழிதருகின்றார்
தாவரும்கங்கா ரத்திறைஞரவன் சாததிரம் வருணமாச்சிரமம்
பாவருநியம் மாதிகளிழந்து படுதுயர்க களவிலையென்றும்.

(இ-ள) (விரிதனறியும்) எல்லோரும் மனோவி மககன முதலானவரிடத்து வைக்கும், அபிமானமென்று சொல்லத்தக்க விருப்பமென்னும் பாம்பினால், கடி க்கப்பட்டுவராகி பெருமூச்சுவிட்டுத் திரிவினாராகன கெடுதலிலலாத அகபகாரத தையுடையவர்களாய் குருவாகியததையும், சாததிர உணர்வினையும், வருணாச்சி சம் நிலங்களையும், பரவிய நல்ல நியமமாகிலையும், கைவிட்டுச் சதாகாலமும் படுகிற ஆயரங்களுக்க களவிலாதவராகி, எ-று. (அ)

மற்றுமொவ்வொருகோட் பாடுளங்கொண்டு மறுப்பெரும் வாதமே யியற்றிச், சற்றுமோசாதந தழுவிலாதிரிவார் தவலரும் கட்டுமுறறொ ழிய, வீற்றுமாமுத்தி கலப்பதென்றுணாப்பி ரென்னலுமுகமிகமலர்ந்து பற்றுமாதரத்தினறுகதுழாய்ப்பட்டைப் பண்ணவரினிதெடுததுணாப்பார்.

(இ-ள) வேறுவேறுபுள்ள ஒவ்வொருகோட்பாடுகளை மனத்திற்கொண்டு மாறாமல் பிரபலவாதமிட்டவர்களாய்ச் சாததத்தை லேசமுநதமுலாமல் உழல வாரகன. கெடுதலிலலாத அபபதம், முழுவதும் விட்டொழிந்து மேலாகியமுத் தியையடைவது, எக்காலமென்று நாரதமுனிவர கேட்க, எல்ல துளசுமாலைய ணிந்த நாரநாராயணர் உண்டாகிய அன்பினால், மிகுந்த முகமலாச்சிகொண்டு இனிமையுடன் எடுத்துரைக்கின்றனா. எ-று. (சு)

* பருவருக்கலியின விடலரிதாய பந்தபாசங்களைப் பேர்க்கி

யொருவருமுத்தி யடைதாராடையு முபாயமொன் றுண்டதுகேட்டி.

மருவருமறைமா முடிநடுப்பொலிந்து வைகுறுங்காசிரமரகரில்
வெருவருந்நிதத்தின வசித்தலேயினப வீடுபேறுறுவதற்குபாயம்.

(இ-ள) துன்பத்துக்கிடமாகிய கலியுகத்தில் விடுதற்கரிதாயிய சம்பந்தமுள்ள பாசங்களை யொழித்து ஒருவரும் முத்தியடையமாட்டார்கள். (ஆனால்) அடைகின்ற உபாயமொன்றிருக்கின்றது அவவுபாயத்தைக் கேட்பாயாக கிடத்தற்கரிய வேதங்களின் (ஆதி) மத்தி அம்மையில் விடக்கொடுப்பித்தொழிக்கின்ற மகத்தான காசித்தலத்தில் அச்சமில்லாமல் திடத்துடன் வாசஞ்செய்தலே இன்பமயமாகிய மோக்ஷவீட்டை அடைவதற்கு உபாயமாகும். (40)

மறைமுடியம்மா தேவனுமாயா முலாப்பொருட் டணையிருப்பவனாக
கறைகெழுவுசித தண்ணலுமவானோ கணங்களும் வித்தியதாரு
முறைகருடருங்கிம் புருடருங்குச முயிழையிற நூகருமபிறரு
நிறைகெழுவாஞ்சை பொடுபிரியாது நிகழ்கரப் படுவதக்காசி.

(இ-ள) வேதமுடிவில் தங்குகின்ற சிவபிரானும், விஷ்ணுவாகியவானும், தாமரைமலாப்பொருட்டை இடமாகக்கொள்ளும் பிரமனும், (சத்தருக்களுடைய) உகிரந்தோய்த வச்சிராயுதமேந்திய தேவோதிரை வுத்தேவகூட்டங்கூடும், வித்தியதாராகளும், கருடரும், கிம்புருடர்களும், விஷ்கதைக்கூடுகின்ற தந்தைகளையுடைய நாகலோகத்தவரும், மறையேரர்களும், பூரணமாக நிறைந்த பிரியத்தோடு சதாவகிகப்படுவது அக்காசித்தலமாகும். (41)

முத்தியாவருக்கு கொடுப்பமென்றுலகின் முகிழ்த்தபெற்றவர்களினுள்
சித்திசேர்பவருக கனித்திடுங்காசித் திருத்தலம் போலுவதிலலைப் [ஞஞ
பத்திசெயபரம் சிவத்தலமென்றும் பரவுவிட நினுக்கதலமென்று
மொத்தியல்பிரமத தலமென்றுமுரைப்ப வோருமவ வானந்தக்கானம்.

(இ-ள) (வந்து எப்பிடவார்கள்) யாவருக்கும் மோக்ஷத்தை தருகிறோமென்று (பரணங்களுள் தெரிவிக்கின்ற) உலகத்தினுடையிருக்கும் அனைத்தவர்களுக்கும் மோக்ஷாறுபவத்தினை, அடைபடுகருகக் கொடுக்கின்ற சிறந்த காசித்தலத்துக்குச் சமாணமொன்றுமில்லை பத்திசெய்தற்கிடமாகிய உபாயுள்ள ஆனந்தகானம் எனும் அக்காசிப்பதியை பரசிவத்தலமென்றும் விஷ்ணுத்தலமென்றும் பிரமதேவருடைய தலமென்றும் சொல்லுவார்கள். (42)

சிறிசிலர்காசி மான்மியநெதிரிந்து தீர்தராதாவயின் வசிப்பார்
சிறிசிலர்களை நறுப்புனலாடித் தேவதேவனைப்பணிக தமர்வார்
சிறிசிலரன்ன பூரணியுமையைத் தெரிசனஞ் செய்துவிற்றிருப்பார்
சிறிசிலநம்மைத் துழாய்கொடுப்போற்றித் திருத்தகுபத்திசெய்துறைவார்.

(இ-ள) சிலபோ காசித்தலத்தின் மகிமையை யுணர்ந்து விடவேண்டாமல் அத்நிலையில் வாசஞ்செய்வார்கள் சிலபோ கனகாதீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து தேவதேவராகிய விசுவநாயக்கா வணங்கி வலிப்பார்கள் சிலபோ உமாதேவியாராகிய அன்னபூரணியாரைப்பணிகு வலிப்பார்கள் சிலபோ விஷ்ணுவாகிய கமமைத் துளவவகொண்டு அருகசிக்து சிறப்புற்ற பத்திசெய்து வலிப்பார்கள். (43)

சு-வதுநாள் நாராயணாநாரத நுக்குப்பதேசித்ததுததியாயம். அந்

சிறிலங்கை விளையுதம்மைத் தினகதொறும் போற்றியேததெடுப்
பார், சிறிலங்கைக் கடவுளவணங்கிக் தீவினையொழிந்தினி தமர்வார்
சிறிலங்கை வயிரவறபோற்றிச் சிந்தனைமுற்றிடக் காண்பார்
சிறிலங்கை பாணியைவணங்கித் திருவொடும்பொலிந்தினி தமர்வார்.

(இ-ள்) சிலபோதுண்டிவிளையுதத்தினதொறும் அருச்சித்தத்
துதிப்பாரகா சிலபோமுருக்ககடவுளை வணங்கிக் கொடியவினைகளை நீக்கிக்
கா வசிப்பாரகா, சிலபோ காலவயிரவரை வணங்கி எண்ணிய எண்ணங்
கூடக்கண்டு (வசிப்பாரகா) சிலபோ தண்டபாணியைப்பணிந்து நுநாசமபத
தொடுவினங்கியபதத் திருப்பாரகா ௭-று. (௧௪)

சிறிலங்கைப் போற்றியேததெடுப்பார் சிறிலங்கையிதயைத் தொழுவார்
சிறிலங்கைப்போக் கிடமுதற்பலவுந் திருத்தகக்கொடுத் துபசரிப்பார்
சிறிலங்கையோ ராதிபாகருணவு செறிசுவையொடுமபடைத்துவப்பார்
சிறிலங்கை வலம்புரித் தமர்வார் சிறிலங்கையானஞ்செய்திருப்பார்

(இ-ள்) சிலபோ அகங்கிதேவரை வணங்கித் துதிப்பாரகா சிலபோ
காலதேவரை வணங்குவாரகா சிலபோ அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்வருந்
விதிமுதலாகிய பலவற்றையும் தெரிப்போடுகொடுத்து உபசாரஞ் செய்வார்கள்.
சிலபோ பிராமணர் முதலாகிய கருங்கு உண்டியை (ஆறுவகையாக்) நெருங்
கிய சுவையோடும படைத்துக் களிப்பாரகா சிலபோ அத்தலத்தைப் பிரதேச
னஞ்செய்து வகிப்பாரகா சிலபோ (காடுபகையத்) தியானஞ்செய்து வசிப்
பார்கள். ௭-று (௧௫)

சிறிலங்கை சரியமாரிலையிற் சேர்ந்ததுவினைமுழு தொழிப்பார்
சிறிலங்கை நிலையடைந்தடைந்தார் திறம்பலற றிடவுபசரிப்பார்
சிறிலங்கையானப் பிரதமாரிலையிற் சேர்ந்துமாதவத் தீவனளப்பார்
சிறிலங்கை யாசபேதத்திற் சிறிதுபற றறுத்துவீற்றிருப்பார்.

(இ-ள்) சிலபோ உயர்வுள்ள பிரமசரிய ஆசிரமத்தைப்பெற்று கொடிய
வினைமுழுவதையும் ஒழித்துவிடுவார்கள் சிலபோ கிரகத்தாசிரம நிலையைப்பெ
ற்று அத்தலத்துக்கு வந்தவர்களுடைய துன்பமொழியும்படி உபசாரஞ்செய்வா
ர்கள். சிலபோ மந்ததான வானப்பிரஸத்தாசிரம நிலையைப்பெற்று பெருந்தவ
த்தை விருத்திசெய்வார்கள் சிலபோ சம்பாச ஆசிரமப்பேதங்களில் சிறிதவராகி
பாசபதங்கையறுத்து முத்தியின்பதையடைந்து வசிப்பார்கள். ௭-று. (௧௬)

இலவறத்தமர்வோர் விதித்தகாலத்தி லீணைவிழைச்சுற்றலாககாலத்
தொலவறமபயிலும் பிரமசாரிபார் யுற்றகிலேசனைப்போற்றி
நலவறம்பொருந்தித் தீவினைகழித்து நாடுபேரின்பத்தினமாவா
ரல்லறங்கிடவிக்காசிமான்மியத்தை யறிதராருழலுவொவரும்.

(இ-ள்) இலவற தருமத்தை விருமபி வாழ்வோர்கள் விதித்த காலத்தில்
மனையாருடன் சேர்ந்து விதியாதகாலத்தில் தருமநூலிலே பழகுகின்ற பிரம
சாரியடைப்போல மனைவியுடன் கூடாதிருந்து விசுவநாயகரை வணங்கி ௭-று

சிவதருமங்களைச் செய்து தீவினையெய்தித்து அறிவுடையோரால் குறிக்கின்ற பேசினபாறுபவதையடைந்து அததலத்தில் வபெபாசன இக்காசிமாணியததை யறியாதவர்கள் அல்லலுண்டாகுமாடி எவவிடங்களிலும் திரிதலை வராகள் என்று. (கௌ)

காசிமேவுதலே முததிகாரணமாக் கண்டனம்பெற்றென்றுங்காணோ மாசிலாமணியாய் வயங்ககிலேசன வாய்மொழிக் திடுவதையனறிப பேசினாலாமோ பிறாதனபெருமை பெட்புறநாரதமுனிவா வாசிகாக்காசி மான்மியஞ்சிறிது மலரவனுதியோர் தெளிந்தார்

(இ-ஊ) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தலே முததியடைதற்குக்காரண மென்று (அநுபவமசேகக) கண்டோம வேற்றொரு சாதனமுற காணவில்லை கனகமயலாத இரத்தினமபோற பிரகாசிக்கின்ற விசுவநாதா அததலத்தினபெருமையைத் திருவாயமலாநதாலன்றி மறறையோ சொன்னால் அததலபெருமை அடங்குமோ, அனபையுடைய நாரதமுனிவனே மோகஷலாபத்திலுயராத காமிகிமையைப் பிரமதேவன முதலானோ சிறிது தெளிந்திருக்கின்றார்கள. எ-று. (1)

ஆதலிற் பிரம ஞானியானா ரததகுதலத்தடைவொன்றே காதலிற்சிறந்த முததியென்றுணாததார கலைதெரிநாரதமுனிகேட் டோதலிற் பொலியு மறைபுடியுணமை யுணாததனிரென்றுணகதொழுது சாதலிற்றுயர்ந்த காசிமாநகரஞ் சாரநதுவாழந் திருந்தனனமாடோ

(இ-ஊ) ஆனபடியினால் பிரமஞானியாராயுள்ள நாரநாராயணா அததனமையான காசிபத்தியில் வசிடபதாகிய ஒரு சாதனத்தையே இனபத்தாற நிறுத்த முததிபென்று சொன்னால், கலைஞானங்களை யறிந்த நாரதமுனிவா கேட்டு அததியணத்தால் விளங்குகின்ற வேதாந்தத்துணமையைக் கட்டளையிடவொன்று கைதொழுது வணங்கி (விடைபெற்றுக்கொண்டு) எக்காலத்திலும் லயமின்றி உயராத மகத்தான காசித்தலத்தையடைந்து வசித்து முததியின்பம் பெற்றனா என்று. (கக)

முனிவீர்காடெளிந்திற் கொல்வெனக்கபில முனிவாணுணாததனனகேட் பனிவிராங்கணரா யவாகளுங்காசிப் பதியகமேவீவீற்றிருந்தார் [மப நனியவாமிதனை யுணாந்தனைகொலலோ நலமளிதீபகவென்றா னினியவாசிரியன் தீபகனமகிழ்ந்த திணையடிதொழுதுவாழ்ந்தனனே.

(இ-ஊ) முனிவாக்களே (நாரநாராயணா நாரதமஹாமுனிவருக்கு உபதேசித்த காசிபத்தியின் மகிமையைத்) தெளிந்தீர்களோவென்று கயிலமஹாமுனிவா கட்டளையிட்டனா, அதைக் கேளவியுற்று ஆனந்த பாஷ்பம்பொழிகின்ற கண்களையுடையராய அமமுனிவாக்களும் காசித்தலத்தையடைந்து முததியின்பம் பெற்று வீற்றிருந்தார்கள். யாவரும் பெருமகிழ்ச்சிகொள்ளத்தக்க விமமகிமையைத் தெரிந்தனையோ நனமைகிறைந்த தீபகனையென்று இனபவடிவாகிய வேததரும முனிவானனும் ஆசிரியா கூறினா. தீபகன களிகூர்ந்து அவவாசிரியா உபயத்திருவடிகளையும் வணங்கி இன்புற்றனன என்று. (உ0)

நரநாராயணர்நாரதருக்குபதேசித்தஅத்தியாயம்முற்றியது. ஆக அததியாயம் சு-க்கு திருவிருத்தம் உச்ச.

உ.

திருச்சிறம்பலம்

ஏழாவது

பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்கு
உபதேசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்,

முனிவரர் விடைகொடு முத்திமேவுவான்
றனிவளக்காசியைச் சாரந்து வாழ்த்தின
கனிமனம்படைத்தவக கபிலனறன்னிடை
யினிதுசித்தாகளபல ரெய்திப்போற்றினார்.

(இ-ள) முனிகணங்கள் விடைபெற்றுக்கொண்டு மோக்ஷத்தை அடை
புமபொருட்டு ஒப்பற்ற வளப்பங்களுடைய காசிபதியைச் சேர்ந்து வாழ்ந்தி
ருந்தாரசன் (அதன்) பின்பு சீவகாருணியமுள்ள மனதையுடைய அந்தக் கபில
மகாமுனிவரிடத்து, இன்பவடிவாகிய சித்தாகணங்களவருது வணங்கினார்கள். (க)

சித்தர்காள் வந்தமை செப்பவேண்டுமென
றுத்தமக்கபிலனாங் குரைத்தகாலையின
முத்தலைக்கங்கைகீர் முழங்குகாசியின
மேயத்தவ யியற்றிட விருப்பம் வைத்துளேம்.

(இ-ள.) சித்தாகணங்களே (நீங்கள் என்னிடத்து) வந்தகாரியத்தைச் சொல்
லவேண்டுமென்று உத்தமாராசுந்தரனபராகிய கபிலமகாமுனிவர கட்டளையிட
டபோது, முத்துக்களையெழுந்தருளிய அலைகள் முழங்குவ கங்காதீரத்தத்தையு
டைய காசித்தலத்தில் உண்மைத்தவரு செய்யுமபொருட்டு விருப்பம்வைத்திருக்
கின்றோம். எ-று. (உ)

ஆயிடைபெய்ததொழி லாற்றிவைகுற்ற
றுயமாதவமெனச் சுருதிகூறிடு
நாயகசாகிய நயினற மேலவ
மேயவிம் மந்தணம் விளம்புகென்றனர்.

(இ-ள.) அந்தக்காசித்தலத்தில், எந்தச்சுற்றாரியத்தைச் செய்து வசித்தால், பரி
சுத்தமான மகாதவமென்று வேதங்கள்சொல்லும், ஞானநாயகனே சாகுங்கியோக
வியலபைத் தெரிவித்த மேனமையுடையோரோ, நாயகன் விருப்பிய இந்நாசியைத்
தைத் திருவாய்மலர்வோனெனா. எ-று. (ங)

என்றலும்கடுலனுள் விரங்கிக்கூறுவான்
கனறலில்காசியைக் கருதுஞ் சித்தர்கா
ளொன்றமற்றவவயி னுறைதலேபல
னென்றருமறையெலா மெடுத்தியம்புமால்.

(இள) இவ்விதமாகச் சொன்னவனவில், கயிலமகாமுனிவா இரக்கங்கொ
ண்டு, கட்டளை இடுகின்றனா. மயங்குகாமான காசித்தலத்தைத் தியானிச்சி - ம
சித்தர்களுக்களே அத்தலத்தில், நிரூபதரம் வாசஞ்செய்தலே, எல்லாப்பலனுதரு
மென்று அரியவேதங்கனயாவும் எடுத்துக்கூறும். 6-று (ச)

ஆயிற்றுமவறிதவ ணமாதலாகுமோ
தாமிற்றுமினியதாந தருமமொன்றனை
வாயிற்றுமனத்தினு மதிக்குமெயயினுந
காயிற்று மிபறறுதல கடமையாகுமால்.

(இ-ள) ஒருதொழிலுஞ் செய்யாது வாசஞ்செய்தலே பலனென்று கூறி
றும் அத்தலத்தில் சுமமாவிக் கலாகுமோ தாண்டிப்பாக்கிலும் இன்பத்தைத்
ருவதாகிய ஒருதருமத்தை வாங்குகறும், மனத்தினும், காயத்தினும், துன்பம்
வரினுவகைவிடாது செய்துவருதலே முறைமையாகும் 6-று. (சு)

முனறினுமியறறு முறறுறுதெளி
லென்றிடுவகாயத்தா லேனுஞ்செய்தலசீ
சான்றிடும பயன்றருந தனங்கையுள்ளவர்
தோன்றிப்படியெலாந துணைதுசெய்வரால்.

(இ-ள) மனம், வாக்கு, காயம் என்கிற திரிகரணத்தாலும் ஒருதருமஞ்
செய்யமுடியாதெனில், பொருந் தியதேகத்தாலாவது செய்தால் (ஆ) நெடத் பிர
போசனத்தைக் கொடுக்கும் கைவசத்திறநீர்வியமுள்ளவர்கள் மனத்திறனோன்
றிய உயராத தருமங்கனையெல்லாம் விரைவாகச்செய்வார்கள் என்று (சு)

காயத்தாற்செய்யும் புண்ணியமாவன கவகாரீரத்தமாடல், விசுவராததை
தரித்தல், வலமவருதல், பிலவமெடுத்தல், மாலைதொடுத்தல், விசுவராயகருகஞ்ச
சாதமுதல்முதலானவைகளாம்.

புகழ்மிகுகாசியிற பொருந்தியோசினு
திகழ்த்தரு மத்தினைச் செய்வரேலவ
நிகழ்வினைநீத்துமே லின்பமெய்துவா
ரகழ்த்தலிலறமுமொன் றனநதமாகுமால்.

(இள) அதிகபுகழையுடைய காசிப்பதியில்லகித்து விளக்கமுற்ற ஒருசிறிய
தருமத்தைச்செய்வார்களாயின அவர்கள் யாவராலும் இகழ்த்தருநிய பாதகங்களை
யொழித்து தாங்கள்செய்யுந் தருமமும் ஒற்றனாதமாகப்பெருகி மேலாகிய முதலி
யின்பத்தைப்பெறுவார்கள். 6-று. (ச)

எ. புரமசிவன் பாராதிதேவியாருக்குப்பதேசித்த அகதியாயம். அள

செயப்படுதருமகதைச் சிறந்தகாசியில்
வயப்படுமனபொடு வயக்குவாரெனி
னயப்படு நிலதட்டை நடவிறதெனப்
பயப்படுமுலகெலாம பரவிசெனறோ.

(இ-ஈ) செயததக்க உத்தமதருமகளை, மேலா- காத்தலத்தில் சிறை
நத அனபொடு விளக்கமாக்கசெயவாரகளானால் கல்லூரியில் நடவிறதெனப்பலினைத்
தருவதுபோல அத்தருமம் சாவலோகங்கரும வியாபிதது மோஷபலினைக்
கொடுக்கும். ஏ-று (அ)

அறக்களை யணுகதுணை யா னுஞ்செய்பவர்
மறத்தினை யகழநதருள் வழங்குகாசியி
னிறநதினையுறப்புக்கூட நிகழ்ச்செயவாமா
திறத்தினையுறமம் சித்தர்காளின லும்

(இ-ஈ) மீக்க தவவலி-நமையையு-ய- தெதர்களைங்களே பாவங்களைபெ-
ழித்துத் திருவருள பாலிகின்ற காசிபதியில் விவதருமங்களை அனுவளவாயி
னுஞ்செயவாரகன் சிவசாரூபதையடைந்து அதை விளங்கச்செய்வாரகன் இ-
தையும் ஏ-று (அ)

செய்யுமவவறத்தினு சித்தகததிரா
முய்யுமெயஞ்ஞானமு முதிக்கு மனனதா
னையுமிப்பிறவிநோய நாசபெய்திடு
மெய்யுமானநதமிக கெழுநதுபொருடும்.

(இ-ஈ) செய்த அததருமத்தினால், சித்தகத தியுண்டாகும் அசுந்தகததி
மால் உய்யச்செய்கிற உண்மை ஞானமுமுதிக்கும் அவ்வுண்மை ஞானத்தால்
வருததுகின்ற இப்பிறவி வியாதி ஒழியும் பிறவியொழிந்தால் சிவந தானு-
வம் மே-மேற்பொங்கித் தேசமும் அவ்வாண்ட வடிவமாக்ககாணும் ஏ-று (அ)

இன்னது துணிதரற வியைந்த வோகதை
நன்னயத்துகாக்குவ னயநது கோட்டிரான்
மின்னுகாசியின விருப்பமுட்கொடு
பன்னரும் வினையெலாம பறித்த சித்தகாள்.

(இ-ஈ) இத்தருமத்தை விசயித்தறபொருட்டு நடந்த ஒருகதையைப் பெ-
ருவனியுடன கூறுகின்றேன். விசுவாசத்துடன் கேளுங்க ள் விளக்கமுற்ற கா
சித்தலத்தில் வசிக்கவேண்டுமென்ற இஷ்டத்தை மனதிற்கொண்டிருப்பதால்
சொல்வதற்கரிய தீவினைகளையாவும் பறித்த(தெறிந்த)சித்தகாணங்களே ஏ-று (அ)

வெள்ளிமால் வரையம் விமலநாயக
னெள்ளியபதமல ருமைபணிந்தெழா
வுள்ளியவறங்களெவ வுத்தமத்தல
நள்ளியபுவது நவிறியெனறனள.

(இ-ள) பெருமைபொருதிய வெள்ளியங்கிரியில் விறறிருக்கின்ற மலரகி தராகிய பரமசிவனுடைய விளக்கமுற்ற பாததாமரையில் உமாதேவியார வணங்கியெழுந்து சிந்திக்கத்தக்க தருமங்களை எந்த உத்தமததலத்தில் விருப்பத்துடன் செய்யவேண்டியது கட்டளைபிடவேண்டுமென்றன. எ-று. (௧௨)

என்றலுங்கருணைகூட திரங்கிக்காசியே
யொன்றியவதம்பல வுஞற்றுதற்கிட
மனறியுமனுதனை யாஹுமேருவாந்
கனறியமருங்குலாய கருதென்றேதுவான்.

(இ-ள) இப்படியென்று கேட்டவளவில் சிவபெருமான கிருபைபாலித்து மனமிறங்கி பொருதிய தருமங்களைச் செய்தற் கிடம் காசிப்பதியாகும் அதுவல லாமஹம் அணுவளவு தருமஞ்செய்தாலும் மேருமலையைப்போல, ஓங்கும் தளர கின்ற இடையையுடைய உமையே இதைச் சிந்திப்பாயாகவென்று மேலுங்கட் டளையிடுகின்றனா எ-று (௧௩)

மாசில்யாமோன்கொளி யாகிவைகலாந்
காசியென்றொருபெயர் கரைவர்குறவந்
பேசுமக்காசியிற பிறங்கிவாழ்பவ
ரேசினந் கணங்களை நெண்ணுமாதராய்.

(இ-ள) களங்கமுற்ற யாம பிரபல ஜோதிவடிவமாக வாசஞ்செய்தலா ன் காசியென்கிற வெருதிருகாமத்தை அறிவுடையோர் சொல்வார்கள, யாவரும் எடுத்துரைக்கத்தக்க அக்காசித்தலத்தில் விளங்கி வாழ்பவர்களைக் குற்றமற்ற மது கணநாதர்களென்று உமையே சிந்திப்பாயாக. எ-று (௧௪)

சாற்றமுததலத்திடைத் தடாகமாகிய
வாற்றுநாபுண்ணிய மளக்கும் வல்லாயர்
ரேறதமாபுதியதொன றியறறும் பேறறினும்
பேறறிப்பழையதைப் புதுககன மிக்கதே.

(இ-ள.) சொல்லுகின்ற அக்காசித்தலத்தில் தடாக முதலாகிய தருமங் களைச் செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் புண்ணியத்தை அளவீடவல்லோர் யாவர், உயர்வுள்ள புதியதருமங்களைச்செய்யும் பல்பைப்பாக்கிலும் முன்னோரால் பாது காததுச சிதைந்திருக்கின்ற பழைய தருமங்களைப் புதுப்பித்தல் மேலானபுண்ணி யமாகும். எ-று. (௧௫)

தளாவறுகேள்வியான் தருமபாதனைன்
றுளனொருவணிகனவ் ஓழில்வாழ்பவன
வளரொரு தனமனை வாயுமூலையி
றுளரளிமலர்த்தட மொன்றுண்டாக்கினான்.

(இ-ள.) அக்காசிப்பதியில் வைசியமரபிறபிறந்து தருமபாதனைன்று பெயர் பெற்றுச்சோவிலலாது தருமநூலேக்கேட்டு வாழ்பவனொருவனிருந்தனன். உயர் ந்த தனது மாணிக்கக்கு வாயுமூலையில் வணிகன் மூக்காஹுமுத்தமடமாகிய மலர்களையுடைய ஓர் தடாகத்தை யுண்டிடுபண்ணான். எ-று. (௧௬)

எ-வது பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குப் பேசுதலு அத்தியாயம். அக

அன்னதின் மறையவ ராதி யாரோடு
முன்னரும் பார்பசு முதனமறமுள்ளன
வென்னவும்வருவாந் தினியநீர்கவாந்
துன்னருங்களிப்பொடு மொல்லையேருவ.

(இ-ள்) அத்தடாகத்தில் பிரமணர முதலிய பெரியோர்களோடு நினைத்த
தரிய பாலகற்ககின்ற பசுமுதலர்னைவைகளும் பறவைமுதலிய மற்றுள்ள பிராணி
களும் (தரகத்தோடு) வந்து இன்பதையுடைய தீர்த்தத்தைப் பானஞ்செய்து
அடங்கா மகிழ்ச்சியுடன் விரைவாகச்செல்லும் எ-று. (61)

அத்தருசெல்வனு மமைந்தசெல்வத்து
மெத்தியபோகங்கள் விருமபித துய்கருநீர்த்
பொத்தியமுற்பவம் புரிந்ததிமையா
வொத்தியவ வறுமைவந் துறந்தெனபவே.

(இ-ள்) தருந்த சம்பத்துள்ள அத்தருமபாத்தும் தனது செல்வப்பெருக்
கால் இன்பம்மராகிய நானுபோகங்களையும் பிரியத்தோடனுபவிக்குங் காலத்தில்
மூடப்பட்டிருக்கின்ற முற்பிறவியிற் செய்த தீவினப்பயனால் செல்வத்தைப்
போல ஒத்துவரும் இயல்பினையுடைய வறுமைவந்தடைந்தது எ-று. (62)

மிடியதுமேவலு மெலிந்துநாய்களோ
படியறு மறையவன் பான்முந்நாறெனுந்
கடிதலில் வராகனைக் கைக்கொண்டானவ
னெடிதுநாளாகழித்தபி னோநதுகேட்டனன்.

(இ-ள்) தரித்திரமவநதுசோதலால் தருமபாதன்னெனலும் வைசியன் தளர
ச்சியடைந்து சமாமமற்ற வோர பிராமணனிடத்து நீக்கப்படாத் தொடாபினை
யுடைய முந்நாறுவராகனை கடனவாங்கிக்கொண்டனன் கடன கொடுத்த அப
பிராமணன் நெடுநாளொழிந்ததுச சமீபித்துவந்து கடன்கேட்டனன் எ-று (63)

கேட்டலும் பொருளிலை கிடைப்பதெங்கினி
வாட்டமின மறையவ மறையானபுரி
தோட்டலாக் குளத்தினைத் தோனறக கொண்டுநீ
வேட்டியான் கொள்கடன வீட்டுகென்றன

(இ-ள்) கேட்டவளவில் பொருளேகிடையாது இனி எவ்வாறு கிடைக்கும்
தளரச்சியில்லாத பிராமணரோ நான் உண்டாகுகிய இத்தகையுடையமலர்களுள்ள
தடாகத்தைக் கடனுக்கு ஈடாகக்கொண்டு விருப்போடு என்கடனை ஒழித்துவிடு
வீராகவென்று சொல்லிக்கொண்டனன் எ-று (64)

எனறலுமவையுளா ரிடத் துவேசியன்
சென்றன்னெட்டியன் செய்கை கூறியா
ஞென்றவிக் குளத்தினை யொப்பிக் கொள்வனெற்
கனறலிலெத்துனை காலங்கொள்வது.

(இ-ள) இப்படியென்று தருவாதன சொன்னபோது அப்பிரமணன தருமசபையாரிடத்துக்குப்போய் வைசியன் கடனவாங்கியதும், அவனவெட்டிய குளத்தைக் கடனுக்கு ஈடாகக்கொடுத்து விடுவதுமாகிய செயல்களைச் சொல்லி, தகுதியுள்ள இக்குளத்தினைக் கடனுக்கு ஈடாக் கொடுக்கொளவேனானால் குறைவற்ற எவ்வளவுகாலம் கொள்ளவேண்டிவது. எ-று. (உக)

கூறுவிரென்றலுந் குழீஇயமேலவா
மாறுதீர வணிகனும் வரப்புரிந்து கேட்
மேதீர்குளத்திலோ நறுகலிடிமிற
பேறுசாலகடனறின மிதக்கும் பேணவே

(இ-ள) தாவகன் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டபோது அவ்விடத்துக் கூடியிருந்த மேலோர்கள் தவகவிடமவந்த மாறுபாடில்லாத தருமபாத் செட்டியாரை வரவழைத்துக்கேட்டு (உணமை தெரிந்து) துபைததைத் தீணிப்பிக் கின்ற குளத்தில் ஒரு பெரியகல்லைப்போட்டால் வாங்கிக்கொண்ட கடன கழியுமளவும் அக்கல் உள்ளமுதி கழித்த உடன யாவரும் மகிழும்படி மிதக்கும் எ-று.

அத்தனைநாளவரை யயயரினனதா
மொத்தபின்னாவிவற குரியதாகுமாற
சித்தமுற்றொருகலைச் சேர்த்துயென்றன
ரத்தலையையன்வ் வாறுசேர்த்தினான்.

(இ-ள) பிரமணனோ அக்கல் அழுந்தியிருக்குங் காலத்தனவும் குளம் உமமுடையதாகும். அதற்கு பிறகாலத்து இவ்வாததக்குச் சரியதாகும் மன உறுதியோடு ஒரு கலை குளத்திற் சோப்பிஒன்று சபையாகக் கறினா அவ்விடத்து (யாவருங்காண) பிரமணன் அவ்வாறு பெருங்கலையிட்டனன். எ-று. (உக)

பரியகல்லாததம் பரியவிட்டவ
ணுரியசாரனோரொடு முவந்துகின்றன
னரியகோதனத்தொடு மனகணோபசுத
தெரியவர துண்டது தெளிந்தநீரினை.

(இ-ள) பருங்கல்லாகத்தூக்கிவந்த அப்பிரமணன் குளத்திலழுந்தும்படி விட்டு அவ்விடத்திலிருக்கின்ற பெரியோர்களோடு களித்து நின்றான். அரிய கன்றோடு ஓர பசுவந்து யாவரும் பராக்குமபடி தெவிவுள்ளதீரத்தத்தைக் குடித்தது எ-று (உச)

கன்றோடுகறவையான் கலந்துநீர்குடித
தொன்றிய பெருங்கரை யுறுமுன்னிட்டக
லன்றிச்சயமென வறனமிதந்தது
பொன்றலி னுரிநும் பூதுகொண்டதே.

(இ-ள) சறவைப்பசு கன்றோடுகலந்து (யிடாய நீங்குமபடி) தண்ணீர்குடித்து அருகிலிருக்கின்ற பெரியகரையை அடைத்தரு முன்னமே, (பிரமணனா

எ-வது பாரசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குப்பதேசித்த அததியாயம். ௯௯

போட்ட) கலவானது ஆசசரியமென்று சொல்லுமபடி நீரில் மிதந்தது. எப
போதுங் குறைவுபடாத காகிதத்தையார்பெருங்கனிப்பினைக்கொண்டாராகன. ( )

செழுமறையவுகடன் நீரந்ததேகுமி
வழுவுறுநாயகவிம் மாமலாத்தடம்
பழுதறு நின்னதே படாதி யெனறனா
செழுவியவுவையுளா ரிருக்கை சேர்ந்தனா.

(இ-எ) மேலாகிய பிராமணரே உமமுடைய கடனநீர்நதுவிட்டது நீர்
போவீராக களங்கமற்ற செட்டியாரோ இவககுமி வசித்தறிடமாகிய தாமரை
மலர்களையுடைய இபுருளம் களங்கபில்லாமல் உமமுடையதாயவிட்டது நீர்செ
லவீராகவென்று சொல்லி மேலாகிய சபையாராகன் தங்களுடைய வாசஸ்தானத்
தை அடைந்தாராகன எ-று. (௧௫)

ஆகலிறகாசிமா நகாததாற்றிமி
மேதகு தருமமே மிருதியாவது
போதரு மன்னதாற போகம பூக மிடுவெ
காதலினின்றுறக கலககு முகமபோ

(இ-எ) ஆதலினால் பெருமைதங்கிய காரிதலத்திற செய்வெற நெய்த
தருமமேனமேல் வளரும் அததருமத்தால் மெளஞ்ஞானமுதிகும பிரியத்தைத்
தருகின்ற அந்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் முத்தி சித்திக்கும எ-று (16)

உணமையீதுணாப யென நுமபன்கூறினா
வணமசேருமைபவண மகிழ்நது தாமரைதெழிஇ
யெணமையே முதல்பை பெய்துங் காரணம்
தணமைகூர் காகியைச் சார்தலோ வென்றாள்

(இ-எ) இது சத்தியமாகுமென்று விவபெருமான பாவதி தேவியாருக்
குத் திருவாயமலாத்தனா நீவகோடிகளுக்கஞ்ஞானத்தை உதவுகின்ற அததேவி
யார் மகிழ்நது வணங்கி பெழுந்து அடைந்தோர்களுக்குப் பிரபலசாத்தத்தை
யுணடுபண்ணும் காகிப்பதியைச் சேர்தலே முத்தியடைதற்கு எளிமையான கார
ணமெனறாள். எ-று (1௮)

சித்தாகா ஞமையவள் தெளியத்தேவனா
ரத்தலை யுணாதகிய தறிநது எரீரினிச
கைத்தல நெல்லியிற காகியேகியே
பொத்தலைத் திருமெனப் புகன்றுபோக்கினா.

(இ-எ) சித்தாகணங்களை உமாதேவியார் தெளியும் வண்ணம் சிவப
ரஞ்ஞோதியார் அக்ககயிலாத்ததி லுபதேசித்ததை யறிந்தோர் இனிக் காகிதத்தல
த்தைபடைந்து உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோலாகத் துண்பத்தை யொழித்துச்
சுமராக வசிப்பீர்களைன்று கபிலமஹாமுனிவா தெரிவித்து அப்பதிகுப பிரபா
ணப்படுத்தினார். எ-று. (௨௦)

பேர்க்கியமுனிவனைப் போற்றிவாழ்கதியே
தேக்கிய மகிழ்ச்சியிற் காசிசேர்ந்தன
ராகியவறத்தெர்டு மமர்ந்து வாழ்ந்தனர்
மேகசூயர் முத்தியின மேவினாரேரோ.

(இ-ள.) பிரயாணப்படுத்திய கபிலமஹாமுனிவரை வணங்கித் துதித்து
நிறைந்த மகிழ்ச்சியோடு காசித்தலத்தையடைந்து சிவதருமங்களைச் செய்து ஞான
சம்பத்தோடு வாழ்ந்து உயாவுக்குள் உயர்வாகிய முத்தியினபம்பெற்றார்கள் என்று

பரமசிவன பாரவதிதேவியாருக்குப்பதேசித்த

அத்தியாயம் முற்றியது

ஆக அத்தியாயம் எ-ககு திருவீருத்தம் (௨௭௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறமம்பலம்.

கருங்குழலுமையாண் மீளவுகாள கண்டனைப் பணிந்தெழுந்தவனி
மருங்குழலிடை வாதனைப்பட்டு மயங்குவார்க் கின்பவீடிலை
யிருங்குழல்வீணை முழுககருககாசி யிருகவு மினியவேதாத
மொருங்குழலையாச் செவியராயுவோப முற்றம் பாதகாககில்லை

(இ-ள) சரிய அளகபாரதையுடைய உமாதேவியார திருமபவும் லீல
கண்டராஜிய சிவபிரானை வணங்கியெழுந்து பிரபஞ்சததில விடையவாதனைக
குளளாகி மயக்கங்கொண்டு உழலபவர்களுக்கும் பெருமை பொருதிய புள
ளாங்குழலோசையும் வீணாகானமும் மாறாதிருக்கின்ற காசிதலத்ததைத் தரிசியா
தவர்களுக்கும் இனமயமான வேதாத விசாரணையையாதவர்களுக்கும் உலோ
பததனமையுடைய பாதகர்களுக்கும் முத்திகிடைக்கமாட்டாது எ-று. (க)

திருமலிதருமங் காசிமாநகரிற் செயதவேசிற் பெனத தெரிந்தேன
ருருமலியதுசெய யாதவராகிக குலவுமக காசியிலிருந்தே
யுருமலிபாவம் புரிபவர்க்கொழிவெ னுரைத்திடவேண்டுமென நிரந்தரண்
மருமலிகிடுகை மாலிகைப்பெருமான மகிழ்ந்தது புகன்றிடலுற்றான்

(இ-ள) சிறப்பு நிறைந்த தருமத்தை மகத்தான காசிப்பதியிற்செய்வதே
மேனமையென்று தெரிந்துகொண்டேன உயாவுள்ள அத்தருமத்தைச் செய்யா
தவர்களாகி விளக்கமுற்ற காசிப்பதியில் இருந்துகொண்டே கொடுமபாவம் செ
யபவர்களுக்கு அபபாபம் எவ்வாறு நீங்கும் தேவரீர் கட்டளையிடவேண்டுமெ
ன்று வேண்டுகேடுகெடுகொண்ட உமாதேவியாரைப்பார்த்து வாசனை நிறைந்த
கொன்றைமாலிகைதரித்த சிவபெருமான களிகூரந்து இதைச்சொல்லத் தொட
ங்கினான். எ-று. (ங)

திரையெறிபரவை யுதித்தமாநிலத்திற் செறிதரு முயிரெலாம்புரிந்த
கரையெறிபாவங் கழித்திடுதானங் காசியேமற்றதினிருந்து
புரையெறிமனத்தி னியற்றுபாதகமும் போககிடத்தக்கதொன்றுண்டால்
வரையெறிமுலையாய் காசியைங்குரோசம் வலஞ்செயலென்றுளங்கோடி.

(இ-ள,) அலைகளை வீசுகின்ற சமுத்திரஞ் சூழாத பெரிய பூமியின் கண்
னை நெருங்கிய எல்லா உயிர்களும் செய்த கரைகடந்த பாவத்தை நீக்குமிடம்
காசிதலமாகும், அக்காசிப்பதியிலிருந்து களங்க மிகுந்த மனதுடன் செய்யாத

தக்க தீவினைகளை நீக்குதற்குக் காரணமொன்றிருக்கின்றது. (அதுயாதெனில்) மலைகளை அவமதிக்கத்தக்க குஜ்ஜகளையுடைய பராவதியே காசியில் பஞ்சக் குரோசப பிரதக்ஷிணஞ்செய்திலென்றே மனத்திற்கொளவாயாக எ-று. (௩)

தண்ணியகுணத்தான் முன்னோட்சயகீ சவ்வியனென்றொரு முனிவன புண்ணியந்திரண்டாலன்னதோவடிவானபொருநதுநம்மடித்தியானததா னெண்ணியநமைவந்தேத்தெடுத்தொருநாளியம்புவானென துமாணுககன கண்ணியபலரு ளொருவனவேதாதி கறறன்ன முறறவுங்கனிந்தே

(இ-ள்) ஸ்ரீலங்காலத்தில் சயகீசவ்வியனென்னும் பெயர்பெற்ற ஒரு முனிவன சாந்தகுணமுள்ளவன், புண்ணியங்குள யாவுஞ்சோரது வொரு வடிவெடுத்ததுபோன்றவன், நமது திருவடியில் அமுந்திய தியானமுடையவன், அறிவுடையோர் கருத்தக்கடமமிடத்து ஒருநாள வந்து தேர்த்திரளுசெய்து சொல்லிக்கொண்டனன் (அது யாதெனில்) மதிக்கத்தக்க தனது மாணுககர பலருக்குள் ஒருவன் லேவதமுதலான கலைகளை மனம்பதிந்து முழுமையும் கறறுக்கொண்டனன், எ-று. (௪)

கறறதற்கியைந்த வொழுக்கமில்லவனாக களவினா பிறாபொருள்கவா முறறவிறறுமுது முலைமடமாதா முயக்கிடையமுநதியு மனைக்குஞ் [நது செறறமிககாகருந தீயகளுண்ணிடுஞ் செறிபலதரோகமே பயின்று முறறவெங்கொலையும் புரிதரத்துணிந்தர னுணாககருந கொடியமரபாவி.

(இ-ள்) வாசித்தநிறத்தற்குத்தக்க நடையிலலாதவனாகி திருட்டினால் அன்னியாபொருளை அபகரித்து (நாணத்தை) முழுதும் விலைசெய்து திரிசுன்ற குஜ்ஜகளையுடைய மங்கையர்கள் கலவியில் முழுகியும், குணதோஷத்தை நாடாத (கருணையுள்ள) தாயாருக்கும் பெருங்கோபத்தை யுண்டுபண்ணுக கொடுதன்மையுள்ள மதுபானஞ்செய்தும், அனேகமாயுள்ள விசுவாச பாதகங்களில் கீரநதரம் பழகியும் உண்டாகிய கொடிய கொலைத்தொழிலையுஞ் செய்வதற்குத் துணிந்தனன் சொல்வதற்கரிய கொடுமரபாவியாகிய மாணுககன, எ-று. (௫)

அனையவன்செய்கை யனைத்தையுந்தெரிந்தியா னச்சுறுத்திடவுமஞ்சானிய நினைவருநசொடியபாவமேபுரிந்தா னெடுஞ்சினங்கொண்டொருநினைத்திற னுனையமற்றவனை நோக்கிநீயிந்தத தூயகாசியினைவிட்டகறி [முன யினையவிங்குறையிற் சபித்திடுவேனென நினைத்திடக்கேட்டன னகன

(இ-ள்) அக்கொடியவன் செய்கைகளைத்தையும் நான் அறுபவமாகத்தெரிந்து பயப்படுத்தவும் அஞ்சாமல் நினைத்தற்கரிய மகாபாதகங்களையே செய்துவந்தனன். ஒருநாள பெருங்கோபங்கொண்டு உடனே அபயாதகனைப் பார்த்து பரிசுத்தமான இந்தக்காசித்தலத்தை விட்டு நீங்கிப்போ இனி இத்தலத்திலிருப்பாயானால் சரபங்கொடுப்பேனென்று, யான சொல்லக்கேட்டு அவன், நீங்கிவிட்டனன், எ-று. (௬)

அ-லது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமைபுனர்த்த அத்தியாயம். ௧௫

அகனறவனபேயு மகனருவகாசி யரும்பதினைவிடதேகிப்
புகனறுபலலோர்க்கும் விநதமால்வரைப்பாற் புருநதுதிர் சருகுபக்கனஞ்
துகநதவணமர்நது சிலபகறவஞ்செய் தோங்குகோதாவரிதீரத [செய்
திகநததுனமதியோடெய்தியாங்கமராவியறறநுத்வஞ்சின னுள்புரிநதான்.

(இ-ள்) (எனனை)விட்டகன்றவன பேயும் விலகிப்போவதற்கு எண்ணங்
கொள்ளாத மகிமையுள்ள காகிததலத்தைவிட்டு அப்பாறப்போய், (தனது துண
பத்தைப் பலருக்குஞ்) சொல்லிக் (காசியில் வசித்த புண்ணியத்தால்) பல தபசிக
ளுஞ் சூழத்திடமாகிய உபாந்த விநதமலையை யடைநது (காறறினால்) உதிராதி
னற சருகு பகஷணஞ்செய்து அவவிடத்தில் விருப்புடனிருந்து சிலகாலம் தவளு
செய்து (அவவிடமவிட்டு) உபாந்த கோதாவரிக்கணாயை யடைநது அவவிடத்
தில் சித்தகத்தியுடன வாசஞ்செய்து(மறறையோர்)செய்தறகரிய அரிபதவதனைச
சிலகாலஞ்செய்தனன். எ-று. (௭)

ஆயிடைநீங்கி யேகுபுலீமை யருநதிதீர்த்தையற்ற
மாயிருநதவஞ்செய் தமர்நதனனசின்னான் மறறுமவ்விடததுநினறேகித
துயவரேத்துஞ் சிபருப்பதத்தைத் தொழுதடைநதரவியினமர்நது
பாயசீரககுமரக் கடவுளைமதித்துப் பல்பகலருநதவம்புரிநதான்.

(இ-ள்) கோதாவரி நதிககரையாகிய அவவிடத்தைவிட்டு மறறாநதியாகிய
லீமை நதிககரையைச்சேராது பெருமையுள்ள அருத்வங்கள் செய்திருநதனன்
சிலகாலம்பொறுத்து அவவிடத்தைவிட்டுநீங்கி, பெரியோரால் துதிககத்தகக் திரு
ப்பருப்பதமெனனுந தலத்தைவணங்கி அவவிடத்திறறங்கு பரவிய நெப்புள்ள
முருகக்கடவுளைத் தியானித்துப் பலகாலம் அரிய தவஞ்செய்திருநதனன் எ-று (அ)

அன்னதோகாலேக காகியினமர்நத வகத்தியமாமுனியென்பான்
யின்னகுமோலித் தேவர்கடொழுது வேண்டலிறறககணமடைவா
ன்னன்னலம்பயக்குற காகியைநீத்த நவிலொணு வருத்தமுட்கொண்டு
முன்னருவகாசி காகியென்றுணாதது முன்னினு பருப்பதவழியே.

(இ-ள்) அக்காலத்தில் காகிததலத்தில் வசித்த அகஸ்திய மகாமுனிவரென
பவா,யின்னைப்போலும் வினங்குகின்ற மகூடகனையுடைய தேவர்கள் வணங்கி
வேண்டுகொண்டமையால் தகஷணத்திலுள்ள பொதியமலைக்குச் செலலும்
பொருட்டு, நல்ல முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்குங் காகிததலத்தைப் பிரித்த
சொல்லுககடங்காத துயுரத்தை யுள்ளத்திற்கொண்டு, கினைத்தறகரிய காகிகாசி
யென்று சொல்லிக்கொண்டு திருப்பருப்பதவழியாகச் சென்றான். எ-று (ஆ)

மரகதமயிலுர் குமாவேட்காணும் வாஞ்சையிற காகியென்றுணாத்துப்
பரவுமாமுனிவன சேறலுமனைப் பருப்பததமருமெனசிட
னூவுசேர்ரகி காகியென்றுணாக்கு மொருதிரு மநதிரஞ்செவியின
விரவலும்புரிநத பாவமுறறொழித்து விளக்கமாரதேசொடுமெழுநதான்.

(இ-ள்) மரகதநிறமுள்ள மயிலை நடாததும் முருகப்பெருமானைத் தரிசிக் கவேண்டுமென்ற ஆவலோடு காசி காசியென்று சொல்லிக்கொண்டு துதிக்கத் தக்க பெருமையுள்ள அக்ஷதிர மகாமுனிவர் செல்லும்போது, அத்திருப்பருப்பத்த தில் தவஞ்செய்கின்ற என்னுமாண்களை மெயஞ்ஞானநதவகுத்திடமாயிவ காசி காசி என்று சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற மகாமந்திரம் காதுகளில் கேட்டமாதிரித் தில் செயத் கொடியபாவங்கள் முழுவதும்மாழ்ந்த மிக்க ஒளிவீசுகின்ற அழ கோடு மெழுகதனை. என்று. (௧௦)

எழுந்தவன்குறிய முனிவரன்பாத மிறைஞ்சியான் காசியின்வசிகததுத தழுந்தாமல்லாப் பாதகம்புரிந்தேன சறகுரு வெறுத்தெனைக்கடியக கழுந்தகொணமதியிற் காசியைந்ததுக கருதுபறபலதலம் வசிகதீந குருந்தளவாககி யுத்தியுணமுனிவர் வுறறுநோற்றிருந்தனை வருந்தி.

(இ-ள்) அவ்வாறெழுந்த வெனது மாண்களை அக்ஷதிரமுனிவரது பாதங் களில் வணங்கி அடியேன காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்து தாங்குந்தாமல்லாத திவினைகளைச் செயதேன எனதாசிரியராகிய சயங்கவலியமுனிவர் கோடித்து எனை நீக்கிவிட தேயுது முழுது முழுகிய புத்தியோடு காசித்தலத்தைவிட்டு சிந தனைக்குரிய பலதலங்களிலிருந்து வருந்தி யருந்தவஞ்செய்தேன சமுத்திரநீரை உழுகதளவாக உள்ளங்கையில் வருவித்து ஆசமனம்போல உட்கொண்ட அக்ஷ தியமுநிவரோ எனநனை என்று. (௧௧)

ஆயதோர்காலை முன்னமெத்தவமயர் னாற்றினனோவந்திறியேன் பாயமாதவர் காசியென றுரைத்துப் படர்ந்தனையதுசெவியேறத் தியபாதகந்தீர் தடியனென்னவாத தேசுபெறறுயந்தன னென்றான மேயமாமுனியுந் கேட்டி.றும்பூது விழைதாததன னுளே மகிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) நான் பூவத்தில என்னதவஞ்செய்தேனோ அறிந்திலேன அதிப் பிரபலமாகிய பெருந்தவமுள்ள நீர் அந்தக் காலத்தில் காசி காசியென்று சொல் லிக்கொண்டு நடந்தீர் அமமந்திரம் எனசெவியடைந்த மாதிரித்தலில் கொடும பாதகம் ஒழிந்து அடியனேன, அளவில்லாத வினக்கமுற்றுப் பிழைத்தன னென்றபோது விருப்பமுள்ள (அக்ஷதிர) மகாமுனிவருங்கேட்டு மனதில் மேலு மெலும் ஆச்சரியமுண்டாகுமபடி களித்தனர். என்று. (௧௨)

இருவருமியவா நளவளாய்மகிழ் மெல்லையிலாயிரங்கோடி யுருகெழுபரிதி யுதயமுறநெனன் வொள்ளியகுமாரவேடோன்றத் திருவமுறநிருவ ருமபணிந்தெழுந்து சென்னிமேற் காதலங்குவித்துப் பொருவரும்புளக் மேனியிற்போபபப் போக்கருமகிழ்வோடு நின்றார்.

(இ-ள்) அக்ஷதிரமகாமுனிவரும் எனது மாண்களும் இவ்வண்ணமாக ஒருவருக்கொருவரளவளாவிக்களிகருங்காலத்தப் பிரகாசம்பொருந்திய ஆயிரங் கோடி சூரியர்கள் உதித்ததுபோல வினக்கமுள்ள முருக்ககடவுள் பிரசன்னமாக உள்ளங்களித்து இருவரும் வணங்கியெழுந்து சிரமேவிரண்டு கரங்களைக் குவி தது மயிரப்புளக்கமென்னும் போரவையுடையவர்களாய நீவகுத்தகரிய மகிழ்சரி யோடு நின்றார்கள். என்று. (௧௩)

அ-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதககண மகிமையுணர்த அததியாயம். கௌ

அநதயிக்குமரக் கடவுளும்ருள்கூட தகத்திய முனிவனை கோககிச் செநதமிழ்மணக்குஞ செயயவாய் முனிவா திருத்தகுசாயை நீதது வநதவெனதுயருன மனத்தினை வருத்த வருந்தினைபோலுமெய யறிஞர் சநதவணகாசித தவததினைநீங்கச சம்மியாரொருநாளுமம்.

(இ-ள.) முடிவிலலாத முருகப்பெருமானும் கருணைகூடாது அகஸ்திய முகிவரைப்பாத்தது செநதமிழ்மாரலை மணக்கின்ற சிவநதவாயையுடைய முகி வனை நிறந்த காசித்தலத்தை விடுத்தது வந்துவிட்ட கொடிய துன்பம், மனத்தினைத் துயரப்படுத்தலால் வருந்துகின்றதுபோலிருக்கின்றது, பேரறிவினையுடையோர் அழகும வளமுமமைந்த காசித்தலத்தைப் பிரித்தரு ஒருக்காலும் சமமி யாராகள். ௭-று (கச)

காசிமானமியநீ முழுதுணரதலினக காசியைநீப்பதற்குள்ளம் கூசியித்தயரங் கொண்டனையுணராக கொடியமாராவியர்க்காகிரி பேசுபன்னகரோ டதுவுமொன்றாகிப் பிறங்கிமும் விசேடமாகாது வீசுதெண்டிராநீர்க் காசிரீந்ததல விண்ணவாவேண்டலாலன்றோ.

(இ-ள) நீ, காசிமகிமையை முழுவதும் அறிந்தமையால் அக்காசியை நீங்கினதற்கு மனம் நாணங்கொண்டு இத்துயரமடைந்தனை அம்மகிமையை அறியாத மகர்கொடுமாபாதகங்களுக்காலால் சொல்லத்தக்க பல நகரங்களோடு அக்காசியும் ஓரிடமாகி விளங்கும், விசேடங்காணாது தெளிந்த அலைகளை வீசுகின்ற கங்காநீரத்ததையுடைய காசித்தலத்தை நீ நீங்கிவிட்டது தேவர்கள் (குறை நீங்க அவர்கள்) வேண்டிக்கொண்டமையாலல்லவா ௭-று. (கந)

காசியைநீனைப்பார காசியையுரைப்பார காசியைக்காணுமாறடைவார் காசியிலவசிப்பார சிவரொலமெமக்குக் கருகரும்பிரியமிககவாகாண காசியைநீனைந்துவருந்தலைமுனிவ கழுறுதிவேண்டிவதென்னக காசியையடியேன் பண்டுபேரரசேரக கடைக்கணித்தருளுகவென்றான.

(இ-ள) காசித்தலத்தைக் கருதுகின்றவரும், காசியென்று (வாயினால்) உரைப்பவரும், காசித்தலத்தைப் பாரக்கும் வண்ணஞ்செல்பவரும், காசித்தலத்தில் வசிப்பவரும், இவர்கள் யாவரும் எனக்கு சிந்தனைக்கரிய விசுவாசமுள்ளவர்கள். காசித்தலத்தைப் (பிரிந்ததை) நினைந்து முகிவனை வருத்தமடையாதே வேண்டியவரங்களைக் கேட்டுக்கொள்வாயென்று (முருகப்பிரான்) திருவாய்மலர் காசித்தலத்தை முன்போல அடியேன் சோநிற்குமகிதம் கடைக்கண்பாலித்தருளவேண்டுமென்றான். ௭-று. (கச)

என்றலுங்கடப்ப மாலிகைத்தோனா னிமையவர்க்கரியமுடித்து நன்றூப்பினர் வேட்டவாறடைதி நறவமுனிவவென்றுரைக்க வனறவனாறுமுது துதித்தன்னவிடைபெற நகனநன்னமறையறபாராக, கனறலில்காசி நகரிருந்தோருநீ கருகரும்பாதகமபுரிந்தாய்.

(இ-ள.) இப்படியென்று அகஸ்தியமுனிவா கேட்டபோது கடப்பமாலையை யணிந்த தோள்களையுடைய முருகப்பிரான் நீ தேவர்கள் குறையைமுடித்துப்

யினா அபேக்ஷித்தபடி (காசிப்பதியை) கலமாக அடைவாயாக பெருந்தவமு
ள்ள முரிவனெயென்று திருவாயமலர அப்போது அகஸ்தியமுரிவா (முருக்ககட
வுள்) திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு நீங்கினா. எனது
மாணுக்கனை முருக்ககடவுள் பார்த்துக் கெடுதலிலலாத காசித்தலத்திலிருந்து நீனை
ததற்கரிய மகாபாதகங்களைச் செய்தனை என்று. (௧௭)

அங்குசினதகன்று பறப்பதலத்து மருந்தவமாற்றினையதனால்
பொங்குமப்பரவம் பேரயதனநீங்குப் பேரநதுதீ தவமபுரிகாலை
மங்குதலிலலா வகத்தியமுனிவன் வாயமொழி மந்திரம்கட்டாய்
தங்குமவ்வறததா லன்னபாதகமுன ரினைவிடப் பொலிந்தனையன்றே

(இ-ள்) அக்காசியிலிருந்து நீங்கிப் பலவாயுள்ள தலங்களில் அரியதவங்களைச்
செய்தனை அததவங்களுள் அப்பெரும் பாதகம் பேரகவிலலை இவவிடத்துவந்து
நீ தவஞ்செய்யும்போது நித்தியவாழ்வைப்பெற்ற அகஸ்தியமுரிவன் வாயால்
மொழிந்த காசி காசி என்றும் மந்திரத்தைக்கேட்டனை கேட்ட அதந்ருந்ததால்
காசியிறசெய்த பாவங்கள் உன்னைவிட்டகல் நீ விளக்கமுற்றனை என்று (௧௮)

காசியென்றுரைத்த மந்திரம்கேட்டக கருதநம் புண்ணியப்பேற்றான
மாசிலயாங்காட்சி தந்தனனினக்கு மறமுநீகாசியுற மருணால்
பேசியகூரவன் பணிவிடையாற்றிப் பெட்டினிதமாதியென றுரைத்தான்
கூசுமற்றவனுந் திருவடிதொழுது குறித்திது வினாவுதலுற்றான

(இ-ள்) காசியென்றுசொல்லிய மந்திரத்தைக்கேட்ட நீனைத்ததற்கும் புண்
னியப்பலத்தினுலே யாம் களங்கமிலலாத தரிசனங்கொடுத்தோம். நீ காசித்தலத்
தையடைந்து திருவருளவடிவாயுள்ள நூல்களை உபதேசித்த குருபணிவிடையை
விருப்புடன் செய்து சுகமாக வாசஞ்செய்வாயென்று திருவாய மலராதனா
எனது மாணுக்கன் நாணத்துடன் திருவடிகளை வணங்கி மேல வருவதைக்குறி
த்து வினாவினன். என்று (௧௯)

ஐயனேகாசிப் பதிவயினமர்வா ராற்றரும் பாதகம்புரிந்தாற
செய்யலாங்கமூவா யாத்ந்தியேன நெளிதரவருடியென்றிரப்ப
மையனீத்தருளும் விச்சுவராதன் மலரடிதொழின்ற ருவனென்
றெய்யமாமயிலவாகன்பிரானமறைந்தா னென்னைவந்தித்தனனிடீடன்.

(இ-ள்) முருக்ககடவுளே காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் செய்தற்கரிய
மகாபாதகங்களைச் செய்வார்களானால் செய்ததக்க பிராயச்சித்தம் யாது அடி
யேன தெளியுமவண்ணம் கட்டளை யிடவேண்டுமென்று குறையிரந்து பிராத
திக்க மயக்கத்தையொழித்து அருள்கின்ற (காசி) விசுவநாதா மலாபோன்ற திரு
வடிகளை வணங்கினால் இச்சந்தேகத்தை யொழித்தருளவாரொன்று வேகமாகச்
செல்கின்ற பெருமையுள்ள மயிலவாகனத்தையுடைய முருக்ககடவுள் சொல்லி
மறைந்தருளினாரே சீடன் காசிப்பதிக்குவந்து என்ன யடுத்தனன் என்று. (௨௦)

சீடன்வந்துணர்ப்ப யாவையுந்தெளிந்தேன நெளிதரேன பானித்தொன
பாடமையுயிரகடுக்கமரந்தாகம் பாற்றிடப்பனமறையுனக்கு [றும்

அ-வது பஞ்சக் குரோசப்பிரதக்கண மிமையுரைத்த அததியாயம். ௧௯

மாடலங்காசியென னுரீர்ப்பந்த லமைததுநாய் சாதியாசாரக
தேடருமறம்றியைவருதாது தெளிசிவஞானமாங் கழுவாய்.

(இ-ள) எனது மாணக்கன் வந்துசொல்ல அவவிடத்து டாடந்தவைகள் யாவுந் தெரிந்தேன். பெருமைவாய்ந்த ஆனமாக்களுடைய துயரமாகிய தாக்கத்தைத் தணித்தருளும்பொருட்டுப் பவவாகிய வேதங்களுலெடுத்துரைக்கத்தக்க வெற்றித் தங்கிய காசித்தலமென னுந் தண்ணீர்ப்பந்தலை உண்டுபண்ணிய சிவபிரானே சாதியாசாரவியலபையும் கிட்டுதற்கரிய தருமவியலபையுஞ் சிந்தியாது சிவஞானத் தாலறியத்தக்க இப்பிராயசசித்தமொன்றையும் யான றிக்திலேன் என்று (௨௧)

அடியனேன்வேதா கமபுராணங்க ளறிந்தவாதமமொக்டுடி
நெடியமாகாசித் தலத்தறப்பெற்றே னிகழறிவறிவினாமையினா
கொடியவோர்பாவம் புரிதரினிதனைக் குறைத்திடப்படுகழுவாயா
தொடிதாரத்தனை யருடியென்றிரப்ப வொண்கணு யாமுரைத்தனமால்

(இ-ள) அடியேன வேதாகமபுராணங்களை யறிந்த பெரியரோடுசேர்ந்து பெருங்கோதியுள்ள காசித்தலத்தில் வகிக்கப்பெற்றுக்கொண்டேன் புத்திபூர்வ மாயாவது அபுத்திபூர்வமாயாவது ஒரு கொடுமையாவதுசெய்தால் அப்பாவத்தை நீக்கத்தக்க பிராயசசித்தம் யாது குறைவில்லாது அதனைக்கட்டினாயிடவேண்டு மென்று அச்சயக்கேவலியமுனிவன் பிரார்த்திக்க, விளக்கமடைந்த கண்களையுடைய பாவதியே யாம் தெரிவித்தோம் (அது யாதெனில்) என்று (௨௨)

ஆனந்தமயமாயாமுறைதலின லானந்தகானமென்றொருபேர்
தானந்தயினறிப் புனைந்தமாகாசித் தலத்திடை வசித்திடப் பெற்றா
லீனந்தாமிலலா மறறையதலத்தி னியற்றியபாதகமிரிய
மோனநகாமுற்றா விடலருங்காசி முழுத்தலத் தமர்ந்துசெய்தீங்கு.

(இ-ள) ஆனந்தவடிவமாக யாம் அதலத்தில் வீற்றிருப்பதால் அக்காரி ஆனந்தகானமென்று ஒரு பெயர்பெற்றது எகராலத்திலும் லயமில்லாமலிருக்கின்றது அப்பதியில் வகிக்கத்தக்க புண்ணியங்கிடத்தால் உயர்வுள்ள மறறைய தலங்களிலிருந்து செயதபாவங்களுடாயும் ஞானாஸுவததையுடைய உத்தமர்க ள் விட்டு நீங்குதற்கரிய காசித்தலத்திலிருந்து செய்கின்றபாவங்கள் என்று (௨௩)
சிறியதேயெனினும் பெரியதேயெனினும் தேயத்திடப் படுகழுவாயொன றறிதரவுரைப்போங் கேட்டிமறறதுவு மறிதராமந்தணமாமா
னெறிகொள்பாதலமே பூருவிமேலெழுந்த நினைமலங்குறித்தவருங்
குறிகெழுகாசித் தலத்தளவேரைங் குரோசமெனறருமறைகூறும்.

(இ-ள.) சிறிதாகவிருப்பினும் பெரிதாகவிருப்பினும் அவைகள் ஒழியத்த க்க பிராட்சசித்தத்தை யாவரும் தெரியுமபடியாக்கக் கூறுவோம் நீ கேட்பாயாக அப்பிராயசசித்தமும் ஒருவராலறியப்படாத இரகசியமாகும் (எல்லோரு) மதி ததற்குரிய காசித்தலத்தில் விதிவழியாகக் கீழேமுலகமும் மேலேமுலகமே காண பட்டுகின்ற மலீரகிதமான மது வடிவமாயுள்ள சிவலிங்கங்களைத் தங்குதற்கிடமா ளுடைய ஞாசுக்குரோசமென்று அரியவேதங்கள் சொல்லும், என்று. (௨௪)

அன்னையொருகாரமுதரினெழியு மமைந்தசஞ்சிதமுமாங்கொழியும்
பின்னருயிருகாவலஞ்செயினொருபரன் பிறவிசெய்பாதகமாயு
மென்னரு முககால்வலஞ்செயினூறு மியல்பவப்பாதகநகழியும்
பன்னரும்வருடந்தொறுமவலஞ்சூழ்வார் பலனெடுத்தனாககமுறறாதே

(இ-ள) (சிவலிங்கங்கள் நெருங்கியுள்ள) அப்பஞ்சகஞ்சேராததை ஒருதரம்
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால், காசியிறசெய்தபாவங்கள் நீங்கும் (அதாவது) கட்டுப
பட்டிருக்கின்ற சஞ்சிதவினையும் ஒழியும். பின்பு இரண்டுதரம் பிரதக்ஷணஞ்
செய்தால் அக்காசியில் பத்துபிறவியிறசெய்த பாவங்கள் ளொழியும் மூன்றுதரம்
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால், அக்காசிப்பதியில் நூறு பிறவியிறசெய்த பாவங்கள் ஒழி
யும் வருஷங்கடோறும் பிரதக்ஷணஞ்செய்கின்றவாகட குண்டாகிய பலனை
எடுத்தனாகக் முடியாது என்று (உரு)

முனிவரவறிதி யென்றனங்கேட்டு முகிழ்த்தகை யொடுநதுதிபுரிந்து
நனிமகிழ்ந்ததுத தனையடுத்திரந்த நலங்கொள் சீடனாகமுதுனணர்த்தித்
தனியவிரகாசி யைநஞ்சேரஞ்சூழ தருதின மேற்கொடம்முனிவன்
கனிதருமுதி கிலந்தனனமடந்தாய் கரைநதவீதனறிவேறிலையால்

(இ-ள) முனிவனே ி அறிந்துகொள்ளென்றேறும் அச்சயக்சவவியமுனிவ
னகேட்டு இருகரங்களையுங்குவித்துத் தோத்திரஞ்செய்து அதிக சந்தோஷங்கொ
ண்டு தன்னை அடுத்தப் பிரார்த்தித்த நன்மைவாயந்த மாணக்கனுக்கும் இந்த ரக
சியத்தைத்தெரிவித்து ஒப்பற்று விளங்குகின்ற காசித்தலத்தில் பஞ்சகஞ்சேர
சப்பிரதக்ஷணஞ்செய்யுந் தொழில் மேற்கொண்டு அம்முனிவன் முத்தியடைந்
தனன். பாவவதியே (காசியிலிருந்து செய்யும் பாவங்கட்கு மேற்கூறிய) பிரா
யசசித்தத்தை யல்லாது வேறெங்கடையாதென்றறிவாயாக என்று (உசு)

கடிமலர்க்குமுலாய காசியைநஞ்சேர சநகதறுசகூழநிடுகமுலாய
முடிதரிநகாசியியற்றியபாவ முழுமையு மொழிதருமன்றி
மடிதராக்கால் வயிரவதண்டம் வகுத்திட வதனிடையபடுவா
ரொடிதலின்முப்பாறையிரமயாண்டென்றுரைத்திடுநதெய்வவாண்டாளவே

(இ-ள) வாசனைவீசுகின்ற மலர்களைண்ணிந்த அளகபாரததையுடைய பா
வதியே காசிப்பதியில் பஞ்சகஞ்சேராததை மனவுறுதியுடன் பிரதக்ஷணஞ் செய
கின்ற பிராயசசித்தம் முடியுமானால் காசிப்பதியிறசெய்த பாவங்களையாவும் ஒழி
ந்துவிடும். இதுவல்லாமல் வேறேபிராயசசித்தம் யாதென்றால் குறைவுபடாத
தெய்வவாண்டு முப்பதினாயிரம் வருடம் காலவயிரவதண்டனைக்குடன்பட்டு சச்சி
கப்பபடாத துன்பத்தை யனுபவிப்பாராகென்பதேயாமென்றறிவாயாக. என்று ( )

பஞ்சகஞ்சேராதப்பிரதக்கணமகிமையுரைத்த

அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் அங்கு பாயிரம் உட்பட திருவிருத்தம் (204)

திருச்சிறந்தமபலம்

சிருச்சிறம்பலம்.

ஒன்பதாவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

சிருச்சிறம்பலம்.

மாலுமயனுங்கூணாத வள்ளற்பெருமா னுமையம்மை
சாலுங்கூணை முகனோக்கித் தலத்திறசிறந்த கரசியிடைக
காலுங்குணத்திற பாதகஞ்செய் கடைஞ்சுழுவாய செயலுரைத்தர்
மேலுமதற்கோர் கதையுமெதித் திசைப்பாங்கேட்டி யெனறிசைப்பான

(இ-ள்) திருமாலும் பிரமதேவனும் அறியப்படாத அருளவள்ளலாகிய சிவ
பெருமான் உமாதேவியாரது பெருங்கூணையுள்ள திருமுசத்தைப்பார்த்து தலந
களுகஞ் மேலாகிய காசித்தலத்தில் குணசாமானியத்தால் தீவினையைச் செய்கி
னற இழிந்தோர்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செயலவேண்டிய செய்கையைக் கூறி
னோம் மேலுமதற்கோர் கதைசொல்லுகின்றோம் கேட்பாயென்று சொல்லத்தொ
டங்கிலா. எ-று (க)

* கோலமாருங்காசியுள்ளான் கூசுமாண்ட முனிமையான
ஞாலமேவாக கொடுங்குணத்தா னவினமண்டபனென்றிடும் பெயரான்
சீலமருவாததுடரொடுஞ் சோநது தீயவேபுரிவான
சாலவருளினீன் மெடுத்தோர் தமமாற்றமுன்கொள்ளாதுமூலவான.

(இ-ள்) அழகு நிறைந்த காசித்தலத்தில் வசிப்பவனும் கூசுமாண்டமுனி
வனுடைய குமாரனும் அறியுடையோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத கொ
டிய குணத்தையுடையவனும் மண்டபனென்னும் பெயரையுடையவனுமாகிய
ஒருவன் நற்குணத்தோடு பழகாத துன்பமாகக்கோடு சோநது பாபங்களை யே
செய்து பேரன்போடு பெற்றெடுத்த மாதா பிதாக்களுடைய வாகியத்தையுங்
கொளாது திரிவான எ-று (உ)

அயலார்பொருளைக் கவர்வதுவு மயலார்மனையைப் புணர்வதுவு
மியலார்குணமாக கொண்டொழுகி யிலங்கும்வருணச் சிரமநிலை
மயலார்குணத்திற கைவிட்டான வளருந்தோறும் பாதகமு
முயலார்நெறிசற நேனுமற உடனேவளர்ந்து பெருத்ததால்.

(இ-ள்) பிறப்பொருளைத் திருடுவதும், பரதாரகமனஞ்செய்வதும், இயல்
பான குணமாகக்கொண்டு அவவழியிலே நடந்து, விளக்கமுற்ற வருணச்சிரம
நிலையை மயக்கத்திறை கைவிட்டி, தேகவளாசகியோடு பாதகமும் வளராதோ
டகி, சன்மாரகம் சற்றுமீன்றி அதிவினையோடு சாரா பொருளியது எ-று. (ங)

**கூடாவொழுக்கக தலைநிறு குறிக்குஞ்சிலகட் பாளரோடு
நாடாவரச நிற்புகருது டெயாமததிற பொருள்கவந்தது
மாடாதரிக்கும் விலைமாதர் வைதமனைக டொறும்புகருது
வீடாநிறகு மவர்போக மிதப்பவுண்டு களித்திடுவான.**

(இ-ள) விரோத நடைகளுக்கு முதனமையாகவிருந்து அநடைக்குத் தக்க சில சினைகதிரோடு யாவரும்கிகத்தக்க அரசன மனையில் பாதிராததிரியில் பிரவேசித்துப் பெருமபொருள்களைத் திருடிவந்து திரவியத்தையே விருமயி நட்களினற தாசிகள் வசிகும வீடுகடோறுஞ்சென்று கெடுதிகுருக காரணமாகிய அவாகளுக்குக் கொடுத்தது அவாகளோடுஞ் சேருமின்பதனை அடிககடி அது பவித்துக் களிப்பாறாயினன என்று (சு)

**ஒருநாள்விலைமா தொருத்திமனை யுட்போய்ப்பரியங் கததமர்வான
செருகாரினற குழவனையாள் செய்யுகதொழிலான மருமயங்கிப்
பருகாரினற பாலெனறப் பைம்பொறகட்டிற் கீழிருந்த
முருகாதாததிற குடித்திட்டான் மூர்க்கர்க்காகா ததுமுண்டோ.**

(இ-ள.) ஒரு தினத்தில் ஒரு தாசிமனைக்குட்போயக் கட்டிலின மீதிருக்கின்றவன செருகி முடிகளினற கூடதலையுடைய அததாசியையுரு சயித்திய உப சாரததால் புத்திமயங்கி குடிககத்தக்க பாலென்று நினைத்து பசும்பொற கட்டிலின கீழிருந்த களினினை ஆசையுடன் எடுத்தது குடித்தனை கொடியோர்களுக்கூச செய்யப்படாத காரியமுள்ளதோ. என்று. (ரு)

**பின்னருணர்ந்து கீழிருப்ப தெனனையென்றான் பெருமகிழ்ச்சி
நன்னரரும்ப நின்னுடறகே நலமாருறுதி செயநினைந்தே
முன்னமொருதாம் பிரக்கலதது முருகுநிரப்பி வைத்திருந்தே
வினனமருந்தது சாமியீ பென்றாளவகுல் விலைசெய்வாள்.**

(இ-ள) பின்பு அமமண்டபன ஒருவாறு தெரிந்து கட்டிலின கீழிருப்பது யாதென்றான் அவன் பெருமகிழ்ச்சிக்கொண்டு உமமுடைய உடம்புக்கு வலிமையுண்டாகும்படி நினைத்து ஒரு தாமபிரபாத்திரத்தில் களை நிறைத்தவைத்திருந்தே இன்னமும் உண்பீராக சாமியேயென்று அலகுல வியாபாரஞ்செய்யும் அததாசி கூறினா. என்று. (சு)

**மீடமெருநதிக களித்திருந்தான் விடியலுணர்ந்து வெளிவந்து
நாட்டுகென்பிற குரியரோடு நவினறானையை ரதுகேட்டுப்
பாட்டுமறையோ துநாகுவததுப் பிறந்தாயபதித் னாயினாய்
கேட்டும்வாளா விருப்போமோ கேட்டைவெளியேபுகன்றிடுவோம்.**

(இ-ள) மறுபடியும் குடித்துச் சந்தோஷவகொண்டு படுத்திருந்த மண்டபன விடியநதபின்பு தாசிவீட்டைவிட்டு வெளியேவந்து தன்னிடத்திற பழகிய சினைகதிரோடு கள்ளுண்டதைச் சொன்னா அந்நணபர்கள் அதைக்கேட்டு

கூ-வது மண்டபன முததியடைந்த அததியாயம். ரக

அததியனஞ்செய்வனர வேதப்பிராமணா குலத்திற பிறந்து பதிதனவிட்டாய நாவகன கேட்கு சுமமாவிருக்கமாட்டோம் உனகெட்ட நடைபை பாவருக்கு தெரிவித்துவிடுவோம். எ-று (ஏ)

மறையோர்குவது மண்டபனறான் மதுவுண்டனனிக நகருறமோ நிறையோராத பரததைமனை நேடிப்புருந்தென றுணாப்பேமேற குறைகூர்னனை யெவர்சேர்ப்பார் கோவுமொறுக்கு மெங்களுக்குக கறைதீர்செம்பொ னனிகொடுததா றுணாயோங்கடிது தாவெனறா.

(இ-ள்) பிராமணா குலத்திற பிறந்த மண்டபனென்பவன இந்நகரத்தி லிருக்கின்ற முறைவிலைமையுணராத ஒருதாசி வீட்டுக்குத் தேடிப்போய் மது பாணஞ்செய்தாரென்று தெரிவிப்போமானால் தோஷம் நிறைந்த உணையா வா சோத்துக்கொள்வார்கள் அரசனுந் தண்டனைசெய்வான். எங்களுக்கு அதிக நிரவியங்கொடுத்தால் சொல்லமாட்டோம் சேகிரமாகத் தருவாயென றார்கள். எ-று (அ)

எனற்பொழுது சற்றிருமென நேகியனைய பரததைமனை யொன்றதுழைந்து நினமனைக்க ளுண்டதடங்க விலைமடந்தாய் [க சென்றதினத்து நான்கொடுத்த செம்பொன்பாதங் கொடுவெனன கன்றலடைந்த மனனுடையக கணிகைவெருண்டு கட்டுரைப்பாள்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்னபோது சற்றுநேரமிருங்கனென்று கூற மண்டபன அததாசிலீட்டிற்குப்போய் உள்ளே நுழைந்து விலைமாதே நேற மையதினத்தில் நான் கொடுத்த நிரவியங்களில் நாடிலொருபுருகு கொடுப்பா யாக உனவீட்டிற்குள்ளுண்டது வெளிப்படாதிருக்கு நிமித்தம் வேண்டுமென்று கேட்க குற்றம் தங்கிய மனமுள்ள அததாசியானவள் கோபித்துத் திடமாகக் கூறுகின்றனள். எ-று (க)

பித்தமுதிரப் பெற்றாயோ பேயாறகொள்ளப் பட்டாயோ சித்தமிலச்சை யில்லாயோ சீசியெனன வுணாசெய்தாய் மததவெனது வனப்பினுக்கு மாரவேளும் வழிபடுவா ன முதநகைசெய் திடினுலக மூன்றமுடிமை யாய்விடுமே.

(இ-ள்.) பெருமபித்தங் கொண்டனையோ, பேயபிடிக்கப் பட்டனையோ, மனதில் வெட்கமில்லையோ, சீசசீ! என்ன வாரத்தை கூறினே? அதிகரித்த எனது அழகினுக்கு மனமதனும் வணங்குவான். முததையொத்த தந்தைகள் வெளிப் படுமபடி புண்ணைசெய்தால் திரிலோகமுமெனக்கு அடிமையாகிவிடும் எ-று (ஈ)

இனியதாய் வாயூற லில்லார்க்கொருசுற நருத்தினனேற புனிதமாய் வோரிலக்கம் பொன்னுங்கொடுத்த வழிபடுவார் கனியவுள்ளார் தமக்கருத்திற கணக்கேதனங்கா கமமுணர்ந்தோ தனியார்க்கு மிருந்தறியாய் தவாதெனபோக மனுபவித்தாய்.

(இ-ள்) இன்பத்தைதருகின்ற அதரபாணங்கிடையாத (காமுக்காக்கு) சற றுநேரம் அதரபாணங்கொடுத்தேனால பரிசுத்தமுள்ள இலக்கம்பொன கொடுத்த

ஹ வணவகுவராகன. மனங்கனிந்து வீரகரகினியால் உருகுபவர்களுக்கு அத்
ரபாணங்கொடுத்தேனெனில், அவர்கள் கொடுக்கும் பொன்னுக்குக் கணக்கேது,
ஒப்பற்ற அனங்காகமமாகிய கொக்கோகநூலை அறிந்தவர்களிருந்த ஊரிலுங்
குடியிருந்தறிபாய நீங்காத எனது கததை யனுபவித்தாய் (கக)

கென்னலெனீ சுகிதத்தறகு நிறைபொனின்னுந் தரல்வேண்டு
மன்னதுணராய நேற்றனித்த வதனிறபாதந் தருகெனறு
யென்னமதியா விதுசொற்றா யெட்டிவெளியே போரினற்றா ிள்
பின்னருறுதண டமுங்கிடைக்கும்பெறவேண்டிமே னிலலெனறு

(இ-ள) நேற்று என்னை நீ அனுபவித்ததறகு இன்னமும் பெரும்பொருள்
நீகொடுக்கவேண்டும் நீ அதை உணராதாயிலே நேற்றுக்கொடுத்த திரவி
யத்தில் நாலிலொருபங்கு தரும்படி கேட்டனை என்ன புத்தியால் இந்நவாரத்தை
கூறினை வெளிப்படுத்தி தூரத்தில் போயவிடு போகாதிருப்பாயானால் அதிக
தண்டனை கிடைக்கும் பின்பு அதைப் பெறவேண்டுமானால் நின்றபாடுள்ள
தள்ள எ-று (கஉ)

என்றபொழுதே வெளிவந்தா னிகலுவார்க்குப் பொன்னில்லை
கன்றவெதுசெய யினுஞ்செயமி னென்றானவர்கள் கடுங்கோபந்
துன்றக்கரில் யாவருக்குஞ் சொற்றாபெற்றா முதலாக
வனநன்னகரில் வாழநரெலா மழிமண்டபனை வெறுத்தார்கள்

(இ-ள) இப்படியென்று சொன்னபொழுதே(பயந்து)வெளிவந்து வீரோ
தரு செயதவர்களுக்குப் பொருளில்லாமையால் வருந்தும்படி யாதுசெய்யினுஞ்
செயலீர்களென்றுகூறினான், அவர்கள் பெருங்கோபத்தால் மூடப்பட்டு காசிப்
பட்டணத்திலுள்ள யாவருக்கும் இந்நகங்கதியைச் சொன்னார்களென்ற மாதா
பிதா முதலாக அந்நகரத்திலிருக்கின்ற யாவர்களும் அப்பொழுதே இழிந்த மண்
டபனை வெறுத்தார்கள் எ-று (க௩)

* கடுமையுள்ளா முதலாகக் காசிவான் ரியாவருங்கை
விடுமபாணமையினு லறவொடுக்கி மெலிந்தா னுணவுங் கிடையாமற்
றொடுமபாதகனென றெல்லோருந் துணரிந்துபலியு மிடாரானா
கெடுமபாதகருந் கிதுவொன்றோ நிகழுவனினு மனந்தமே.

(இ-ள.) பந்துக்களாயுள்ளா முதலாகக் காசிபதியில் வாழுகின்ற யாவா
களும் (தூஷித்துக்) கைவிட்ட கரணத்தால் ஆகாருமங்கிடையாமல் மிகவும்
மெலிந்தொடுங்கிய அமமண்டபனைப் பெரும்பாதகனென்று யாவரும் சிசையித்
துப் பிச்சையும் போடாதவர்களானாகக் கொடிய பாதகர்களுக்கு ஈதொரு
துன்பமோ நேரிடும் இன்னும் அனந்தமுண்டாகும் எ-று. (க௪)

“வேறு”

தீயமண்டபனிவவாறு திரிதருநாளினமுன்னு
ளாயதோ களவிறபாகம் பெறுதவரிருவரணமி

கூவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அததியாயம். எடு

மாயமா வெணமவஞ்சித்த மறவனே பெருங்கரங்கு;

பேயுமாய்க் கொடுகொடாயே நெருக்குவேன் உடாமென்றார்.

(இ-ள்.) கொடிய மண்டபனென்னும் பாரமாய் இவ்வெணமாயி உலககாலத்தில் இதற்கு முன்னடந்த திருப்பெருங்குளியே பங்குபெறாமலிருந்த இரண்டு சோராகன மண்டபனிடமவந்து நெருங்கிய பெருங்குளியை வஞ்சித்து வந்துவிட்ட கொடியவனே எங்களுக்குண்டாகிய பங்கை விரும்புபுடன் கொடுத்தவிடு கொடாமற்போவாயானால் உன்னவிடாமல் (அடித்தது) துன்பப்படு ததுவோமென்றார்கள். எ-று. (கடு)

என்றதும் வெருவினொரு னீனறவன் பாங்கரெய்தி

பொன்றமுற களவிற்பாக முன்மகனெங்கட்கீயா

னன்றவன் தனபால்வாங்கித் தருதிராணெல்லேனென்னி

லின்றெமக கொருங்குளியே கொடுத்திட லியையுமென்றார்.

(இ-ள்) இப்படி என்று சொன்னவளவில் பயந்தநின்ற மண்டபனுக்குப் பிதாவாகிய கூசுமரண்டமுநிவரிடத்து இருவரும்போய் உமமுடைய குமாரன் கூடயிருந்து நாகுகள் திருடிய பொருளுக்கு உண்டாகிய பங்கை எங்களுக்குக் கொடாமற் போய்விட்டான் அவனிடத்தில் நீர் வாங்கித்தாரும் நான் சமமதி யேனென்றால் எங்களுக்கு முழுமையும் இப்போதே நீர்கொடுத்திவிடவேண்டு மென்றார்கள். எ-று. (கசு)

இருவரு மிளையகூற வெனசெய்வான் கூசுமரண்டன்

வெருவரு நீவிர்பாவர் விளம்புமி னுண்மைபென்ற

னெருவனு விதனெனொரு நெருவனகைக் கோளென்றான்

பருவரு மிச்சொற்கேட்டுப் பதைபதைத் தொடுங்கிச் சொல்வான்.

(இ-ள்.) இரண்டு சோராகனும் இவ்வாறு சொல்லக் கூசுமரண்டமுநிவன் பாதுசெய்வான் அச்சத்தைத் தருகின்ற நீங்கள் யாவா உண்மையைச் சொல்வனென்றான். ஒருவன் நான் காவின்னென்றான் மற்றொருவன் கைக்கோளென்றான் தன்பதைத்தருகின்ற இவ்வாகியதைக்கேட்டு நடுநடுங்கி ஒடுங்கிச் சொல்லுகின்றான். எ-று. (கசு)

என்மக னெடுமிநகெய்தி நெய்தலாம் பாகமென்றான்

புன்மக னெடுமவன்பாற் போயினார் பாகம்வேட்டோர்

நன்மகன் சிறிநோக்கி நலிவுசெய் மூன்றுபேரு

மனமகன் தன்பாறசென்று வழக்குரை யாடுமின்கள்.

(இ-ள்.) என்மகனே இங்குவருவீர்களானால் பாகம் பெறுவீர்களென்றான் பாகம் விரும்பின அவவிருவாகனும் இழிந்த மண்டபனே கூசுமரண்ட முநிவரிடத்துப்போனார்கள். அவவுத்தமன் அவர்களைக் கோபித்தப்பாரத்து வருவதுகின்ற நீங்கள் மூன்றுபேரும் அரசனிடத்துக்குப்போய் இவ்வழக்கைச் சொல்லிக்கொள்ளுங்கென்னென. எ-று. (கசு)

அனையவன் மண்டஞ்செய்வா னத்தகு தண்டந்தரீனே
யினையதுங் கொடியதிமைக் கியறறிடு கழுவாயாகு
நினையும் கழுவாயாறறு திருநகிடி னிரயமேவுக
துனையவீ தாறறுமென்று சொற்றுமா முனிவர்கோமான.

(இ-ள்.) நீதியுள்ள அரசன் உங்களுக்குத் தண்டனைசெய்வான் விதிப்படி செய்கின்ற அததண்டனையே இத்தன்மையான பெரும்பாதகஞ்செய்த உங்களுக்கு செயதற்குரிய பிராயசசித்தமாகும். சிந்திக்கத்தக்க அபிராயச சித்தத்தைச் செய்யாதிருந்தால் உங்களுக்கு நரகம் சம்பவிக்கும் வினாவாக இப்பரிசுரத்தைச் செயலாகவென்று முடிவாகளுக்குத் தலைவனாகிய கூசுமாண்டன கூறினன. என்று. (௧௯)

மண்டபன் வதனநோககி மைநதனாகிய பொல்லாதா
யெண்டப முன்போலேயிவ் விருவரோ டேகிமன்னன
றண்டனை செய்யப்பட்டார் றவிருநீ செய்தபாவங்
கண்டனை யப்பாலென்பாற கலந்திடல் கருமமென்றான்.

(இ-ள்.) மண்டபன் முகத்தைப்பார்த்து கொடிய குமாரனே விசாரம் நீங்கி முன்போலவே இவ்விருவரோடுசென்று அரசனுடைய தண்டனை செய யப்படுவாயானால் நீ செய்த பாவம் கண்டிக்கப்படும் அதன்பின்னா நீ என்னிடத்தில சேராதவிடுதல் நியாயமாகுமென்றனன என்று. (௨௦)

அதுவரை யுனைநானசேரே னகறியென் நகறறிவிட்டான்
கதுமென நடுநிற்போர்கள் காதலனாகியாய
முதுநகை யாவரோனு முனிவொடு வெறுப்பதல்லாம்
பொதுநலந தவிர்வார்கொல்லோ பெயமையாம் பற்றுமேவி.

(இ-ள்.) இராஜதண்டனை யாகுமளவும் உன்னையான சோககேன அப்பாற் போயவிடென்று நீக்கிவிட்டனன நடுநிலையில் நிற்போர்கள் புத்திரனமுதலாகிய அதிக இஷ்டத்தைபுடையவர்கள் யாவராயினும் (திமையைக்கண்டால்) கோபத்தோடு விரைவில் வெறுத்ததுவிடுவார்களெயல்லாமல் அசத்தியமாகிய பகதத்துக்குடன்பட்டு நீதியாகிய பிரயோசனத்தைத் தவிரவார்களோ. என்று. (௨௧)

காசிமா நகரில்வாழ்வோர் காதலனாகிய யாகப்
பேசியயாவரோனும் பெட்டனர் பாவமென்னிற்
சீசியென் நகறறநிறபர் சேர்தரினமக்கும பாவ
வாசிவநதிடுமென்றஞ்சி மனமுதன மூன்றுமொத்தே.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய காசித்தலத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் புத்திரன்முதலாக ௧௪ சொல்லுகின்ற (விருப்பமுடையோர்) யாவர்களானும் பாவத்தை விரும பிச செய்வார்களானால் இவர்களைச் சோகநால் நமக்கும் பாவம் வந்த சம்பவிக்ருமென்று பயந்த மனம் வாக்குக காயங்கென்னுந் திரிகரணமுமொத்தது சீசீ என்று நிகதித்து அப்பாலிகளை நீக்கிவிடுவார்களென்று (பார்வதியே யறிவாயாக.) என்று. (௨௨)

கூ-வது மண்டபன முத்தியடைந்த அததியாயம். எஎ

அன்றவ நெழித்தபின்ன நிருவரு மவனைப்பற்றித்
தோன்றரு மிடமொன்றாய்து துணையவ விடத்திலேகிச்
சான்றலெம் பாகநதாராய் தண்டிககப் படுதியென்று
மாளநெஞ் சவனைக்கட்டி யடித்தனா மயங்கிவிழ்ந்தான்.

(இ-எ) கூசுமாண்டன நீக்கிவிட்டபின்பு வந்த விருவரும் மண்டபனைப் பிடித்து ஒருவரும் வராத இடமொன்றை ஆலோசித்து அக்விடத்திற்கு விரைவாக அவனைக்கொண்டுபோய் எங்களுக்குச்சேரவேண்டிய கிரமமான பங்கைக் கொடுத்திருந்தாலால் (எங்களால்) இப்போது தண்டிக்கப்படுவாயென்று பாபத்திலமுத்திய மனமுடைய அவனைக் கட்டியடித்தாராக (அவ்வடிபொறுக்கமாட்டாமல்) மயங்கி வீழ்ந்தான். எ-று. (உ௬)

வீழ்ந்தவ னுப்பானென்றே யிருவருயிதித்துப் பேர்க்கி
யாழ்ந்தபே ரன்பர்போற்று மண்ணலசித தேசம்புக்குத
யாழ்ந்தன நிருந்தர்ப்பின்பு தரணிவக துதிக்கும்போது
சூழ்ந்தசோ கத்தானெனமை தேருவான றுணையவந்தார்.

(இ-எ) மயங்கி வீழ்ந்த மண்டபன பிழைக்கவேண்டு என்று அவ்விருவர்களு மவனையிதித்துக் கிடத்திவிட்டு சிறைந்த மெய்யன்பாக்களால் வணங்கத்தக்க சிவ பிரான வீற்றிருக்கின்ற சித்தேசமென்னும் ஆலயத்தில் இரவில் தங்கியிருந்து மறுநாள் சூரியவுதயகாலத்தில் நீங்காத மூச்சையையுடைய மண்டபனியல பைத்தெரியும்பொருட்டு விரைவாக வந்தாராக எ-று. (உ௭)

இருவரும் வருதல்கண்டோ னினனமு மடிப்பாரென்று
மருவரு மூச்சைநீங்கி வல்விரை தெழுந்தோட்டருது
பொருவருங் காசிமேனமை புநதியிற் றெளிந்தாராக்கித்
துருவரு மைங்குரோசஞ் சூழ்பவரொடுமபோய்ச் சேர்ந்தான்.

(இ-எ.) நேற்று அடித்துக்கிடத்திய இருவரும் வருவதைக்கண்ட மண்டபன இன்னமும் அடிப்பாராகவென்று எண்ணி பொறுத்தற்கரிய மூச்சை நீங்கி விரைவாகவெழுந்து ஓடிப்போய், ஒப்பில்லாத காசித்தல மகிமையை புத்தியிற் றெளிந்தவரும் தேடித்தற்கரிய பஞ்சகருரோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்வரு மாகிய உத்தமர்களோடு சேர்ந்தான். எ-று. (உ௮)

அவரொடு மைங்குரோச மாகியவிலிங்கஞ் சூழ்ந்தா
னிவந்தரு பரவமுறறு யிரிதரச சுதத்தனகிக
கவாபடு மனயில்லானாயக கருத்தம் கேச்சுரத்துத்
தவாபலர் குழுமுந்தெயவச் சாதமண்டபமொன்றுறறன்.

(இ-எ) அவர்களோடும் பஞ்சகருரோசத்திலுள்ள சிவலிங்கங்களைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வதான அதிகரித்தபாவங்கள் முழுமையும் நீங்கப் பரிசுத்தத்தை

யடைநது பேழித்தின்ற மனமில்லாதவனாகி காததமகேசகர மென்னும் ஆல்யத் தில பெரியோர்க்கு பலருங்கூடுகின்ற ஒரு தெய்வச்சாதி மண்டபத்தைச் சோ நதன். எ-று. (௨௬)

அன்னமண் டபத்தையுற்றே னன்றிராத் துயிலாகி
முன்னமார் நியபொல்வாங்கு முழுமையு நினைததுதேம்பி
யென்னநாஞ் செய்வோமெனதே * யினைததகரவென்றாத்துத்
† தன்னமும் வேறொர்பற்றுச் சராகிலா நெழுநதுநின்ற.

(இ-ள்.) அததேவ கூட்டமண்டபத்தையடைந்தவன், அன்றிரவு நித்திரை செய்வாதவனாகி முன்னேதான செயற்பாவகுகள் எல்லாவற்றையும் கருதி, துயரப்பட்டு நாம யாது செய்வோமென்று இரங்கி ஹாஹாவென்று ஆரவாரித்து அறபகாலமும் வேறொன்றை நினைப்பாதவனாகி, எழுந்தது நின்றதுகொண்டு. எ-று (1)

சிவமூல கனைததுமேவத திகழுமோரிலிங்க நேரகிச்
சிவசிவ தேவதேவ சிவசிவ வரமதேவ
சிவசிவ சிவமாதேவ சிவவரகரபுராண
சிவசிவ வென்னடித்தான செறிந்தவ னுறைவார்கண்டார்.

(இ-ள்.) எல்லா உலகங்களுக்கும் பங்களமுண்டாவதாக விளங்குகின்ற ஓர் சிவலிங்கவடிவத்தைப்பாராத்து சிவசிவா தேவதேவனே! சாவ மறகனத்துக்கும் பங்களமானவனே! வரமதேவனே! சிவசிவமஹாதேவனே! பழமைபாடுனே! அரஹர்சிவனே என்று மண்டபன கூத்தாடினான். அவலிடத்து நெருங்கி வசிப்பவர்கள் பாராதார்கள். எ-று. (௨௭)

மறையுணர் கூசுமாண்டன மைந்தனமண் டபன்னபேரா
னிணைப்பா சிவநேயததா நிகழுமைந குரோசஞ்சூழ்தகர
முறையிவ ணடைநதுபத்தி முதிர்ச்சியி னடியாநின்றான்
குறைவிலன் யாதுமென்று கூறியுண் மகிழ்ச்சியுற்றார்.

(இ-ள்.) வேதங்களை யுணர்ந்த கூசுமாண்ட முநிவருடைய குமாரன், மண்டபன்னையும் பெயரையுடையவன், மேலாக நிறைந்த சிவபத்தி யுள்ளவன். வினக்கமுற்ற பஞ்சகருரோசத்தை விதிவழியாகப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தனன், இவ்விடமவாது சிவநேய முதிர்ச்சியினால் கூத்தாடுகின்றனன், யாதுகுறையுமில்லாதவனென்று அவலிடத்திருக்கின்றவர்கள் சொல்லி உளத்தில மகிழ்ச்சிக்கொண்டார்கள். எ-று. (௨௮)

அன்னவா மகிழ்தல்கண்டா னாதனா குவத்திறுநேனநி
முன்னருங் கொடியபாவ முழுமையுஞ் செயதேனைய
வென்னயா னினிச்செய்வேனென நெழுநதுசண் டிகைமாதேவி
நன்னரா லயத்துடபுக்கான பூசனை நயநதுசெய்தான்.

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அததியாயம். ௪௯

(இ-ள்.) அபபெரியோராகக் கிழங்கு கூறியதைக்கேட்ட மண்டபன் (அவர்களைப்பார்த்து) ஐயமே நான் பிராமணகுலத்திற் பிறந்து நினைத்தறகரிய கொடும பாதகங்கள் எல்லாவற்றையுஞ்செய்தேன். இனி யாது செய்யப்போகின்றேனென்று (சொல்லி) சண்டிகை மாதேவியினுடைய சிறந்த ஆலயத்தக் குள்ளே புகுந்து களிப்புடன் பூசை செய்தனன். எ-று. (௩௦)

துதியோடு சிருத்தமாங்குர தோன்றிடச் செய்துமேவி
மதியிக மூன்றாநாளின் மார்க்கத்தஞ் சிவநாமஞ்செய்
ததிவிரை வோடுமேவி யகனக ரத்தானத்தது
திதிகொளு மொருமருப்புத் தெகனிமால் களிற்றைப் போற்றி.

(இ-ள்.) அச்சண்டிகை மாதேவி ஆலயத்தில் தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தக்கூதராடி புத்தி அதிகரித்ததால் மூன்றாநாளில் வருகிற, மாரகங்களைஎல்லாரு சிவநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு அதிச்சிரமமாக வீரும்பிவந்து மனங்கனிகது ருருகின்ற அந்தமாரகத்தில (பத்திசெய்வோரை) இரக்கிப்பவரும் ஓற்றைத்தந்தையுடையவருமாகிய தெகனி வீராயகரை வணங்கி. எ-று. (௩௧)

வலியபா ரேனும்பாது கொடுப்பினும் வாங்காதுகி
மெலியவு மாகாரத்தது விருப்பமு மில்லாதுகி
மலிபுகழ்க் காசிகாசி யென்றுவா யுரைப்பச்சென்று
பொலியிர மேசம்புககி ராமேசா பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்) பாவராயினும் ஒருபொருளை வலியக்கொடுத்தாலும் வாங்காத வனாகி சீரம் இளைத்தும் ஆகாரத்தில் இஷ்டமில்லாதவனாகி பெருமபுகழையுடைய காசிகாசி என்கிற திருநாமத்தை வாயினாற் சொல்லிக்கொண்டுபோய விளக்கத்தையுடைய இராமேசமெனவும் ஆலயத்தில் புகுந்து இராமேசனுடைய பொன்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி எ-று. (௩௨)

சோமந தரையுப்போற்றித் துதியிடு பத்தியோடு
காமரு சிறப்புவாய்ந்த கபிலந ராயின்கண்மூழ்கி
மாமரு தெய்வவாரும் வருணசங் கமத்தமூழ்கிப்
பூமலி விசுவநாதன் பொன்னடி வணங்கிப்போற்றி.

(இ-ள்) சோமநாத சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு மிகுந்த பத்தியுடன் தோத்திரஞ் செய்தவனாகி (அதன் பின்பு) அழகிய சிறப்புள்ள கபிலநராயின்கண்மூழ்கி ஸநாருஞ்செய்து பின்பு பெருமையுள்ள தெய்வமணம் வீசுகின்ற வருணசங்கமத்திலு ஸநாருஞ்செய்து பொலிவுகிறைந்த விசுவநாதருடைய பொன்போன்றதிருவடிகளை வணங்கித்ததி. எ-று. (௩௩)

முத்தியண் டபததுமேவி முன்னியக் கமர்வோர்தம்மைப்
பத்தியின் வணங்கித்தானசெய் பாதக மெடுத்தககூறிச்
சுத்திபெற் றவர்காநிந்தத் தீங்கெலாந் தீரத்தீர்த்துச்
சுத்திசெய் திடுவீரென்று சொற்றிட வவர்சொல்வாரால்.

(இ-ள.) பின்பு முதலிமண்டபத்தை யடைந்து அங்குள்ள பெரியோரகளைத் தியானித்து பத்தியினால் வணங்கித் தானசெய்த பாதகங்களை யெடுத்துரைத்து சிவானுபவ சித்திபெற்ற பெரியோரகளை என்னுடைய தீமைகள் யாவும் நீங்குமாடி யொழித்து பரிசுத்தஞ்செய்தருளுவீர்களென்று பிரார்த்திக்க அபபெரியோரகள் கூறுகின்றார்கள் எ-று. (168)

கொடியபா தகமும்பஞ்சக குரோசஞ்சூழ் தலினுன்மாயு
நெடியநீ யதுவுஞ்சூழ்ந்தாய் நிறைசிவ நாமம்வாயிற
குடியவர யிருப்பமேவுங் கொள்கையை யாதலானின
கடியபா தகங்களெல்லாங் கழிந்தன சுத்தனாயை.

(இ-ள்.) மகாபாதகங்கள் யாவும் பஞ்சககுரோசப் பிரதக்ஷணம் செய்தலினால் ஒழியும் உயாவுள்ள நீ அந்நப் பிரதக்ஷணமுஞ் செய்தனை. அருள் நிறைந்த சிவனுமங்களைச் சதா காலமும் வாயினால் உச்சரித்துக்கொண்டிருக்கும் தன்மையை யடைந்தனை. ஆனபடியால் உனது பெருமபாதகங்கள் யாவும் நீங்கிப் பரிசுத்தமடைந்தனை எ-று. (169)

இனியொரு கழுவாய்கூற்றம் கிதறகுமே லொன்றுமில்லைப்
புனிதநீ போதியெனனப் புத்தியுண மகிழ்ந்ததத்தை
நனியவரம் படிசொற்றெனனை நலத்தகச சோயினென்றான
கனிவினமற நவருநநத்தை யிவணவரக கனாகியென்றார்.

(இ-ள.) இதறகுமேல் பாவத்தை யொழிக்கும் வழியை எடுத்துரைப்பதற்கு வேறையொன்றுங் கிடையாது பரிசுத்தத்தை யடைந்த நீ போகலாமென்று அவர்கள் சொல்ல, மண்டபம் மனதிறக்கித்து எனபிதாவாகிய கூசு மாண்டமுனிவர என்னை வீருமபுமபடிசொல்லி நன்மையாக அவர் சோத்துக் கொள்ளச் செய்வீர்களென்று கேட்டுக்கொள்ள அபபெரியோர் கனிவோடு உன பிதாவை இவ்விடத்துக்கு வரச்சொல்வாயென்றனர் எ-று. (170)

என்றலுந் தொழுதுபோற்றி யிலங்குவெண் ணீறுபூசிக
கனறலி லுருத்திராகக்க கலம்பல வெறும்பூண்டு
பொன்றலில சிவநாமத்தைப் புகழ்பெற வுச்சரித்து
நின்றவ னவ்வாறேகி நெடியதன் மனைவாய்புகுகான.

(இ-ள.) இப்படியென்று சொன்ன பெரியோர்களை வணங்கித் துதித்து சீர்தலில் விளங்க வெண்ணீறுதரித்து மனோவருத்தத்தை யொழிக்கின்ற உருத்திராக்ஷமாலைடைப் பலவாக விதிப்படி, யணிந்து மாணத்தை யொழிக்கின்ற சிவநாமத்தைப் புகழ்பெறத்தக்கதாக உச்சரித்து நிறை மண்டபம் அம் முதலிமண்டபத்திலிருந்து சென்று பெரிய தனது மாளிகை வாயிலில் நுழைந்தான். எ-று. (171)

வரயிடைப் புக்கபோது வருநகியின் மெடுத்தவன்னை
யாயிடைக் கண்டிகொண்க னடிபுளிக் துனதுமைந்தன்

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எலக

சேயிடைத திரிந்துபாவந தீர்தனை போதுமுற்ற
னீயிடைத தடைசெய்யாம னோடுகண் டுகவென்றான்.

(இ-ள்.) வாசப்படியில் துழைந்தபோது வருத்தமுற்றுப் பெற்றவனாகத் தாயார்பாத்தது நாயகனிய கூசுமாண்டமுனிவா திருவடிகளில் வணங்கி உமமுடைய குமாரன் தூரமான இடங்களில் யாததிரைசெய்து பாவமொழிந்து வந்தனன தேவரீர் தாமதமில்லாமற்போயப் பாராததருளவீசெனறான். எ-று. (௩௮)

என்றலும் வெளிவந்தனனா னெழிற்சிவ சின்னத்தோடு
நின்றதும் பிறவுநோக்கி நெஞ்சஞ்சற நினகிரீயின
கொன்றிய தெனனையென்றான் முததிமண் டபத்தினுற்று
ருளறனை யழைத்திபென்ன வுறறன்னடியே னென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மண்டபனுடைய தாயாரசொல்ல, பிற வெளி யிலவந்து குமாரன் அழகுவாயந்த சிவசின்னங்களோடு நின்றிருப்பதும் மற்ற கருதிகளையும் பாராதது மனது சற்றே இரங்கி நீ யிகேவந்தகாரணம் யாதென றுகேடக முத்திமண்டபத்தில் உள்ள பெரியோர்கள் உமமை அழைத்துவருமபடி சொன்னமையால் அடியேன் வந்தேனென்றான். எ-று. (௩௯)

அன்னது கேட்டலோடு மருடருண் மனைவியோடு
முன்னருஞ் சிறப்புவாயந்த முததிமண் டபதையுறறுப்
பன்னரு மங்குமேயோ ரெவரையும் பணிந்துநின்ற
ன்னனல முறவிருத்தி யென்றலு நயந்திருந்தான்

(இ-ள்.) மண்டபன்சொன்ன அவவாராததையைக் கேட்டவளவில் இரங்கு கின்ற குணமுள்ள பத்தினியோடு கூசுமாண்டமுனிவன் நினைத்தற்கரிய சிறப் புள்ள முததிமண்டபத்தைச் சேர்ந்து சொல்லுக்கடங்கா மகிமையுள்ள அம்மண் டபத்தில் இருக்கின்ற பெரியோர்களெல்லோரையும் வணங்கி நின்றபோது அப் பெரியோர் இருமென்றுசொல்ல விருப்புட னிருந்தனன். எ-று. (௪௦)

இருத்தலு மவனைநோக்கி யெண்ணிலரப் பெரியோரியாருந்
திருத்தகு நினதுமைந்தன் செய்தபாதகங்க டுந்தரன்
பொருத்தம் துறவழைத்துப் போயநின் தில்லஞ்சேர்தி
வருத்தமொன றேனுங்கொள்ளே லென்றலு மறையோன சொல்வான்.

(இ-ள்.) அம்மண்டபத்திலிருந்த கூசுமாண்டமுனிவனை அளவில்லாத பெரி யோர் யாவருமபாத்தச சிறந்த உமமுடைய குமாரன், செய்த பாதகங்க ளுழிந்தனன். அவனை யன்புடன் அழைத்துக்கொண்டுபோய உமது வீட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளும் யாதொரு களங்கமு மெண்ணவேண்டாமென்றுசொன் னபோது அம்முனிவன் சொல்லுகின்றனன். எ-று. (௪௧)

அளவில்பா தகங்கள்செய்தார் னறிவிவெனதுமைந்த

100 அளவிலா யுகமத்திங்கிற காரறிடு கழுவாயாக

**வனவினா நாகத்தோறு மழுந்திதுந தீர்தாரதா
வனவிவா பெரியீரெவ்வா நகனததுமொழிமி னென்றான்.**

(இ-ள்.) அறிவிலலாத எனது குமாரன எண்ணிக்கைமீலாத பெரும்பா
தகங்களைச்செய்தான் அப்பாவங்களுக்குத்தகுமபடி செய்கின்ற பிராயச்சித்தமாக
அவ்நத யுகநகன் அனவுபடாத கொடிய நாகநகன் எல்லாவற்றிலும் அமுக்கிக
கிடந்தாலும் நீங்காது அப்படியிருக்க எவ்வாறு அப்பாவம் ஒழிந்தது அனவில
லாத மகிமைமுள்ள பெரியோராகனே சொல்லியருளவேண்டுமெனறனன், எ-று.()

**எனதுங் காசியெல்லையென னுமைம் குரோசஞ் சூழ்த்தான
பொன்னலில் பெருமானும் பொய்பற உச்சரிப்பா
னென்றவென னீறுபூசிக கண்மணி யுவநதுபூண்டான
கொன்றனன் முன்னஞ்செய்த கொடியபாதக மனைத்தும்.**

(இ-ள்) இப்படியாகச் சொன்னபோது (உமமுடைய குமாரன்) காசிப
பதியிலுள்ள பஞ்சககுரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நித்தியராகிய விசுவநாத
ருடைய திருநாமங்களைக் களங்க நீங்கும் விதம் அனபுடனுச்சரித்தது சரீ
ரம் நிறைய வீழ்ந்திரித்தது நுத்திராக்ஷமாலிகையைப் பிரியத்தோடு பூண்டிருப
பதால் முன்னசெய்த கொடுமையுள்ள எல்லாப் பாவங்களையும் ஒழித்தவிட்ட
னன். எ-று (சு௪௩)

**அன்றியு முரைப்பதொன்றுண் டாகர முழக்கஞ்செய்து
வென்றிசெ யைங்குரோசம் விதிப்படி வலஞ்செய்வோருக்
கொன்றிய மறமுமுண்டோ வுரைத்ததிற கழுவாயுண்டோ
கன்றிய வையங்கொள்ளேல் காதையொன் றுரைப்பாங்கேட்டி.**

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் உமக்குத் தெரிவிக்கத்தக்கது ஒன்றிருக்கின்ற
தது (யாதெனில்) ஹரஹரவென்கிற தொனியை இடைவிடாதெழுப்பி பாவங
களை வெல்லத்தக்க பஞ்சககுரோசத்தை விதிவழியாக வலம் வரத்தக்கவர்களுக்கு
அப்பாவங்களுண்டாகுமோ சொல்லிய இதைப்பார்க்கிலும் வேறே பிராயச்சித்த
மொன்றிருக்கின்றதோ வருத்ததுகின்ற சந்தேகத்தை நீர் கொள்ளவேண்டாம்.
(அதுபவமான) ஒரு கதையைச் சொல்லுகின்றோம் கேட்பீராக. எ-று. (சு௪)

**முந்தியகிரேதந்தனனின் முனிவில்சாண் டிலலியப்பே
நாதன் னெருவனுள்ளா னறிவின லையநீத்தான
சாதமா ரணையனுக்கோர் தனையைவந துதித்தானந்தக்
காதமார் சூழல்விசாலக கண்ணியென னெருபேர் பெற்றாடி.**

(இ-ள்.) முதலாகிய கிரேதாயுசத்தில நல்லோரால் விருமபத்தக சாண்
டிலலியென்னும் பெயருள்ள ஒரு பிராமணனிருந்தான் தனதறிவினால் சந
தேக விபரீதங்களொழிந்தவன் அழகுவாய்ந்த அப்பிராமணனுக்கு ஓர் பெண்
பிறந்தன வரசனை தனகிய அளகபாரததையுடைய அப்பெண் விசாலாட்சி
யென்கிற பெயர்பெற்றனன். எ-று (சு௪௫)

கூ-வீது மண்டபன முததியடைந்த அத்தியாயம். எய்கு

அன்ன புத்திரியையனனாவநதிமா கர்வாழ்த்திமை
அன்னருஞ் சுருணனாய சுமந்தனென பவலுக்கீதான
பன்னரு மனையானனனார் படர்ந்தனன் படர்ந்தபினை
பென்னரும் காமந்திர விருத்தனன் காசியநகரன்.

(இ-ள) அநதபுத்திரியைப் பிதாவானவன் அவந்திமாநகரத்தில் வாழுகிற
திமையிலலாத சுருணவானுகிய சுமந்தனெனனும் பிராமணனுக்கு விவாகஞ்
செய்து கொடுத்தனன் சொல்லுவதற்கரிய (பெருமையுள்ள) சுமந்தன் காசியை
விட்டு தனது நகரத்திற்குப்போனான். போனபின்பு அரிய விரகாக்ஷினி சுமம்
படி அபிராமணமாதா காசியிலிருந்தனன். எ-று. (சக)

காசியி லிருந்தமாதா காமபா ணத்தானெந்து
பேசிய மைந்தரென்பார் பல்ரையும் பெட்டிக்கூடி.
வீசிய நாணத்தோடு மிகுபொரு ளுங்கவந்தது
மாசியல் குணத்தினுளாய் வைகினா வைகுநாளில்.

(இ-ள) காசித்தலத்திலிருந்த அப்பெண் காமபாணத்தால் வருந்தி ஜாதி
பேதத்தை யொழித்து காழகர்கள் பலரையும் வீருமப்பி புனராதது நாணத்தை
யறவொழித்து பெருமபொருள் பறித்துக் களங்கமுள்ள குணத்தையுடையவ
ளாய் வசித்தனன் அவவாற்றிருக்குநாளில். எ-று (சஎ)

மயனமுதிரா திவட்டுநல்கி வறியரே யானிரியாரு
மயனக் ரததுளாரு மவாயிவ னழகுக்கேட்டுப்
பயனுற வடைநதுவேணமெ பலவுநா குதவிககூடிச்
செயனமகிழ்ந் திருந்தாரிந்தக் தீமையிற சிறந்தாளனனார்

(இ-ள) காழகர் யாரும் அதிக மயக்கங்கொண்டு இப்பிராமணமாதா
க்குக் கொடுத்துக் கூடி வறியரானார்கள் சம்பந்தத்திலிருப்பவர்களும் இவளழ
கைக் கேள்வியுற்று வீருமபி காமக்கத்தைப் பெறுமபடி யிவவிடமவந்து வேண
டிய பலவறறையுங் கொடுத்துச் சேரந்து இவளுடைய செய்கையைக் கனித்திருந்
தார்கள் இவ்வண்ணமான் கொடுமையில் அபிராமணமாதா சிறந்தாள் எ-று ()

தெள்ளிய மறையோர்மார்க்க சிரமதி யைவகுரோச
மொள்ளிதிற சூழப்புககா ருதனிலும் விருப்புளாள்போற
களளியு மனையாமேனி கலத்தலுட் கொண்டுசென்றாள்
வள்ளிய தூர்க்காருண்டம் வதிந்தனர் மறையோரியாரும.

(இ-ள) தெளிவுள்ள பிராமணர்கள் மாரகழிமாதத்தில் பஞ்சக்குரோசப்
பிரதட்சணத்தை யறிவு விளங்கும்பொருட்டுச் செய்ய எத்தனித்தார்கள். அத
னினும் வீருப்பமுடையான் போன்று அபிராமணருடன் கூடவேணமெனை
னும் எண்ணத்தை மனத்திற்கொண்டு அவவஞ்சகியும் யாத்நிதாபோனான். வள
ப்பமமைந்த தூக்காருண்டத்தில் அபிராமணர்கள் யாவருந் தங்கியிருந்தா
கள். எ-று. (சக)

அனையனும் பிரியாள்வைகி யவர்மனம் வசமாசெய்து
நினைவரும் பொனபூணதி நினைந்தவா கவர்ந்துகொண்டு
துனையமற நிரண்டாநாளிற் றெகக்கவம் மறையோரோடுங்
கனைகட லுலகமேததுங் கருத்தம் கேசம்போற்றி.

(இ-ள்) அவ்வஞ்சகியும் பிரியாம லவாகளுடனிருந்து சிலர் மனத்தை
வசஞ்செய்து நினைத்தற்கரிய பொருள்களையும் ஆபரணதி பலவற்றையும் நினைந்
தவாறு கிரகித்துக்கொண்டு (அவருடனகூடி) இரண்டாநாளில் சூழந்த பிராமண
ருடன ஓங்குகின்ற கடலாற்குழப்பட்ட உலகத்தாராறு றுதிககத்தக்க காததமகே
சமெனனு மால்யத்தை விராவாகவாது வணங்கி எ-று. (௫௦)

திக்குதர மூன்றாநாளிற் றெகளியைச் சேவைசெய்து
புகழ்மிக நாலாநாளிற் பொலியிரா மேசம்போற்றி
யகழ்வினை வருணநான் மவரோடுஞ் செயதுபின்ன
ரிகழ்தலில் காசிமாச்சி ரிசைத்திடு மவர்பாறகேட்டாள்.

(இ-ள்) மூன்றாவது தினத்தில் தெளி வியைக்கா விளக்கமாகச்சே
வித்து நாலாவது தினத்தில் மிகபுகழோடு விளங்குகின்ற இராமேசமெனனு
மால்யத்திலிருக்கின்ற இராமேசனாவணங்கி அவஞ்ஞதம் பாவத்தையொழிப
பதுமாயி தீர்த்தத்தில் முழுச்சரத்தில் அவாகளோடுசெய்து பின்னர புகழுள்ள
காசித்தலத்தின் மகிமையை விரித்துனாக்ரும பெரியோர்களிடத்துத் தாஹு
களேவியுற்றன எ-று (௫௧)

வளமலி காசிவைப்பின் மானமியங் கேட்கும்போது
கிளாதரு காசிமேவிப் பாதகங் கெழுமச்செயவோ
ரளவறுங் காலங்கால் வயிரவ ராணையாற்றி
னுளபல துயரத்தாழ்வ ருணமையே யென்றல்கேட்டாள்.

(இ-ள்) வளப்பம் பிறைந்த காசித்தலத்தின் மகிமையை முறையாகக்
கேட்கும்போது விளக்கமுற்ற காசித்தலத்திலிருந்து தீவினைகளைச் செய்பவா
கள் காலவரவருடைய தண்டனைக்குட்பட்டு அளவில்லாதகரலம் பலவாயுள்ள
துயரங்களில் சத்தியமாக மூழ்குவார்களென்பதையும் கேட்டன எ-று (௫௨)

கேட்டலும் வெருவியாதோ வெனசெய்தேன் கெட்டேனெயென்
றோட்டரும் வருத்தமேவி யுற்றால் லறிவுவாய்ப்புற
நீட்டிய பொருள்களெல்லாம் யாவரும் கொளக்கொடுத்தாள்
வேட்டதன் ரொழிலேந்தது விப்பிரா தமைவினாவும்.

(இ-ள்) இவ்வாறு கேட்டபோது மிகப்பயந்து ஐயோ என்னகாரியஞ்
செய்தேன் கெட்டுவிட்டேனெயென்று நீங்காக்கிவசத்தை யடைந்து புண
ணியபாவங்களைப் பஞ்சுமூ லலறிவுதோன்றி பாவவழியில் தீரண சம்பாதித்த
பொருள்கள் பலவற்றையும் லலலோர யாவரும் கொள்ளுமபடி கொடுத்து

கூ-வது மண்டபன முததியடைந்த அததியாயம். எய்தி

இதற்கு முனவிரும்பிய கொடுதொழிலை கைவிட்டு அப்புராணபடனஞ்செய்யும் பெரியோராகிய பிராமணரைப்பார்த்து வினாவுகின்றனள். எ-று. (௫௬)

**ஐயரே யடியேன்செய்த பாவத்துக களவின்றாகும்
வெய்யவப் பாவம்போக்கும் விதமெனக் கருணமினென்ன
மையலான முன்னஞ்செய்த மறமெலா மொழிந்துபோய்
தெய்யநீ பைங்குரோசஞ் சூழ்தலா லெம்மோடென்றா.**

(இ-ள்) சுவாமிகளே எளியேன்செய்த தீவின்களுக்க களவுகிடையாது, கொடிய அப்பாத்தகங்களை ஒழிக்கத்தரும் வழியை அடியேனுக்க கருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க பொருந்தும் விதமாக பஞ்சகங்குரோசப் பிரதக்ஷணத்தை நீ என்களோடுசெய்தலால் இதற்கு முன் மயக்கங்கொண்டு செய்தகொடும்பாவங்கள் யாவும் ஒழிந்தனவென்றனா. எ-று. (௫௭)

**மேலுமியப் பாவச்செய்கை விழைதரல் வேண்டாவென்று
கோலும் மறையோகூறக் குணங்கொடு பணிந்துபோற்றிச
சாநுமற றைநதாநாளிற் கபிலதர னாயின்கணவந்து
மாலும்வெம் பாவமெலலா மாற்றினாள் யிசாலககணணி.**

(இ-ள்) இனிமேல் இப்பாவத்தொழில்களை அணுஅணுவும் விரும்பவேண்டாமென்று கூடியிருந்த அவவேதியா கூற குணமென்றுட்கொண்டு அவர்களை வணங்கித் துதித்து ஐந்தாவது தினத்தில் கபிலதாரைக்குவந்து ஸநாநஞ்செய்து மயக்கத்தாறசெய்த அக்கொடும்பாவங்களெல்லாவற்றையும் விசாலாகுடி எனனும பிராமணமாது ஒழித்தாவிட்டனா. எ-று. (௫௮)

**மற்றுமந் தின்றாறாள் வருணசங் கமத்தில்வந்து
முற்றவங் கியற்றத்தக்க பூசையாதிகண் முடித்து
கற்றவர் புகழுமுத்தி மண்டபங் கலந்துபற்றொன்
ற்றவ ருளத்துமேய விலநா யகனைப்போற்றி.**

(இ-ள்) அக்கபிலதாரையிலிருந்து ஐந்துவதுதினம் வருணசங்கமத்துக்கு வந்து ஸநாநஞ்செய்து அவவிடத்துச் செய்யத்தக்க பூசையாதிக் கெல்லாவற்றையும்முழுவது முடித்து அறிவுடையா புகழுத்தக்க முதன்மண்டபத்திற்கு வந்து அகப்பற்று புறப்பற்றுக்களொழிந்த மெய்யடியாருள்ளத் தெழுந்தருளும் விசுவநாதரை வணங்கி எ-று. (௫௯)

**சுத்திமிக் கடைநதாநாற்றார் வெறுத்திலர் சூழ்ந்துகொண்டார்
முத்தியு மடைநதாள்பின் ரெனநனரதுபோனமோக
சுத்தியென மகனுஞ்சுத்தி சேர்ந்தனன கொல்லோவென்று
பத்திமா முனிவன்கேட்டான் யாவரும் பட்டாந் கென்றார்.**

(இ-ள்) விசாலாகுடியெனனும பிராமணமாது மிகுந்த பரிசுத்தத்தை யடைந்தனள். 'பந்துக்கள் வெறுக்காமல் சூழ்ந்து அபகேரித்தனா. பின்பு முததியடைந்தனளென்று அப்பெரியோர்கள் கூறக்கேட்டு சிவபகதியுள்ள கூக

மாண்டமுனிவன் அதுபோலப் பெருமயக்கமுள்ள என்னுஞ் சூரமரணம் பரிசுத் தத்தை யடைந்தானேவென்று கேட்டனன். பெரியோர்கள் யாவரும் இது உண்மை நூற்றாண்டெனவென்றனர். என்று (௫௭)

உண்மையாயினு மன்னானே நெறுணுக் கொள்ளல்வேண்டேன்
வண்மைசால் பெரியோரெனறா மறவன் வார்த்தைகேட்டுத்
தண்மைசான் முனிவர்முத்தி மண்டபஞ் சாராததேவ
ரெண்மையே முண்மைசொல்வா ரிரிக்கரின் னையமென்றார்

(இ-ள.) உண்மையானாலும் அம்மண்டபத்தைய வெண்குமரனுடனிருந்து போசனஞ்செய்யமாட்டேன் சத்தியத்திற் சிறந்த பெரியோர்களுடென்று கூறிய கூசுமாண்டமுனிவன் வாராததையைக்கேட்டு சாராததேவராகிய அப்பெரியோர்கள் இம்முத்திமண்டபத்தில் வீற்றிருக்கின்ற தேவர்கள் உபமுடைய சரதேகம் நீங்குமாடி சத்தியத்தை யெளிதராத தெரிவிப்பார்களென்றனர் என்று ( )

என்றலு மிரவிதுண்டி யேற்றமார் தண்டபாணி
மனறவெவ வரமுநலகும் வயிரவா திருமாலேனே
ரொன்றவங் கொஞ்சாரமேயி யுலகெவா முண்மைதேர்ந்து
கனறல் செயதுயரநீங்கத் தனித்தனி கழறலுறறா.

(இ-ள) இவ்வாறாக அம்முத்திமண்டபத்திலிருந்து பெரியோர்கள் சொன்னபோது, எல்லா உலகத்தாரும் பஞ்சகஞ்சோசப் பிரதக்ஷணத்தின் மகிமை யறிந்து வருத்தமின்ற துன்பத்தினீங்கி இன்பமுற்றமண்ணம் துண்டிபார்க்குண்ட பதி, சூரியமூர்த்தி, பெருமைநலகிய தண்டபாணி, எவ்வித வரங்களையும் பூரணமாகத்தருகின்ற வயிரவக்கடவுள், விஷ்ணுதேவா முதலாகிய மறைத்தேவரும் அம்மண்டபத்தின் வேறுவேறிடங்களிலிருந்து தனித்தனியே சொல்லத் தொடங்கினர் என்று (௫௯)

மதித்திடு மைங்குரோசம் வலஞ்செய்யும் வலத்தினுநா
துத்திதிடு காசிமேனமை சொற்றிடக் கேட்டலானும்
பதித்திடு கொடியபாவம் யாவும்பேரயப் பாறுமென்றான்
நித்திதிடு தொழினமேற்கொண்ட திகிரியந் தடக்கைச்செம்மல

(இ-ள) உலகத்தை ரக்ஷிக்கின்றதொழிலை மேற்கொண்டு அழகிய அஸ்தத்திற் சக்கரமேந்திய விஷ்ணுதேவா, அறிவுடையாரல் மதிக்கத்தக்க பஞ்சகஞ்சோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்த புண்ணியபலத்தினாலும், துதிக்கத்தக்க காசிமகிமையைச் சொல்லக் கேள்வியுற்றதாலும், நிலைத்த கொடுமபாதகங்களெல்லாம் மொழிந்த மண்டபம் பரிசுத்தத்தை யடைந்தனென்று கூறினார். என்று. ( )

பரசிவ நாமமென்றே பறபல மறையுங்கூறும்
வரமிகு காசிநாமம் வாயுரை செய்தலானும்
புரகான் விசுவநாதன் பொங்குசோ கேட்டலானும்
விரவுபா தகமனைததும் வீதரு மென்றானுண்டி.

கூவுது மண்டபன் முததியடைந்த அததியாயம். எயின

(இ-ஊ) துண்டிராஜகணபதியானவன் பலபல வேதங்களுதேதுரைககி
னற பரசிவநாமமென்று சொல்லதக்கதும் பெருவரங்களைக் கொடுக்கத்தக்கது
மாயுள்ள காசியென்னுந் திருநாமமந்திரத்தை நிரந்தரம் வாயிற்றைசொன்னமை
யாலும் திரிபுராரியாகிய விசுவநாதருடைய பெருமபுகழைக் கேட்டமையாலும்
ஐம்மண்டபன் செயத கொடுமபாதகங்களுல்லாமொழிந்த சுத்தனானுன்னென்று
கூறினன். எ-று (கூக)

காசியி னிருநதுபாவங் கருதினோர் செயதோர்யாரு
மாசியல் சூழ்பியெல்லாம் வதிவாநம் விசுவநாதன்
பேசிய வைங்குரோசம் பேணுபு சூழுவாராகி
றேசினமேம் படுவெல்லாந் தீர்த்தெனறான தண்டபர்ணி.

(இ-ஊ) காசித்தலத்திலிருந்து பாவஞ்செய்ய நிலைத்தவர்களும் செய்த
வர்களுமாகிய இவர்கள், குரூரமுள்ள கொடிய நரகங்களுல்லாவற்றிலும் அழு
நதி வருநதுவராளுமும் நமது விசுவநாதரால் எடுத்தவைககின்ற பஞ்சகருடோ
சத்தை விரும்பிப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வார்களின் எல்லாத் தீவினைகளுங் கழி
நது திருவருட் பிரகாசத்தால் மேலாவொன்று தண்டபாணிக் கடவுள் கூறி
னன். எ-று. (கூஉ)

மன்னிய காசிவைப்பின் வதிநதுபா தகஞ்செய்வோரைப்
பன்னிய கொடியதண்டம் பண்ணலென தன்மையேனுந்
துன்னிய வைங்குரோசஞ் சூழ்நரை யொன்றுஞ்செய்யேன
மன்னிய வுணர்வீரென்று வயிரவன விளம்பினானே.

(இ-ஊ) நிலைபெற்ற மகிமையுள்ள காசித்தலத்திலிருந்து பாவங்கள் செய்
வனவர்களைப் பிரபலமாகக் கூறுகின்ற கொடுந்தண்டனைகளைச் செய்தல் என
தியற்கையாயினும் நிறைந்த மகிமையுள்ள பஞ்சகருடோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய
வாரை ஒரு துன்பமுஞ் செய்யேன் நிலைபெற்ற அறிவுடையோரே என்று வயி
ரவக்கடவுள் கூறினன். எ-று (கூங)

நல்லினஞ் சேர்தல்காசி வலஞ்செய் னகுகாசிச்சீர்
புல்லிய கேட்டலன்ன பூரணி விசுவநாத
னலலியங் கமலபாத மனபொடு போற்றலின்ன
வல்லியல் பாவமெல்லா மாறறுமென் றுனமார்த்தாண்டன்.

(இ-ஊ) சாதுகங்கசேவைசெய்தல் காசியில் பஞ்சகருடோசப் பிரதக்ஷ
ணஞ்செய்தல் காசிமானிய முழுவதுங் கேட்டல் அன்னபூரணியுடையபுகழ் விசு
வநாதருடையபுகழ் அகவிதழ்களையுடைய அழகுவாயந்த தாமரைமலையொரத்த
பாதங்களில் அனபுடன் வணங்கல் இவைகளைச் செய்யின் கொடுமபாதகங்
கள யாவும் நீங்குமென்று சூரியதேவன் கூறினான். எ-று. (கூச)

தனித்தனி யிவ்வாறேதி மண்டபன் தவாதபாவ
முனித்தலை மையரேயைந் குரோசஞ்சூழ் முயற்சியாகி

யினிததமற நெவையுஞ்செய்தா னிரிததன்ன பாவமெல்லா
மனிததன்ன நெண்ணீது வானவனவனகாணென்றார்.

(இ-ள) வேறுவேறு தேவர்களுந் தனித்தனி இவ்வாறு சொல்லி முனி
வர்களே இம்மண்டபன பஞ்சகஞ்ஞரோசப பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் முதலிய நன
முயற்சிகள் யாவையுஞ் செய்தனன். ஆதலால் கெடாத கொடுமபாதகங்களை
யொழித்தனன். இவ்வே மனிதனைநெண்ணுதல் பாவமாகும் தெய்வத்தன்
மைவாய்ந்தனனென்று கூறினா ள்-று (௬௫)

முத்திமண்டபத்துவாரோ மொழிந்தசொற கேட்டாங்குள்ளார்
சத்திய மென்றுதாழ்ந்தார தந்தையு மகிழ்ச்சிபூக்துப்
புக்திரான நனையழைத்துப் போயினன குரோசசகுழுவே
சித்தியென றுளந்தெளிந்தார செகதலத் துள்ளாரியாரும்.

(இ-ள) முத்திமண்டபத்திலிருக்கின்ற தேவர்கள் சொன்ன வாரத்தை
பைக்கேட்டு அவ்விடத்திலிருந்தவர்கள் யாவரும் இது உண்மையேயென்று
வணங்குகிறார்கள் பிதாவாகிய கூசுமூண்டமுனிவனும் பிள்ளையாகிய மண்ட
பனைப் பெருங்களிப்புன அழைத்துக்கொண்டுபோனான் உலகத்தாரெல்லோ
ரும் மகாபாதகங்களை நாசஞ்செய்வது பஞ்சகஞ்ஞரோசப பிரதக்ஷணமேயென்று
துணிர்தார்கள் எ-று (௬௬)

மண்டப நம்பொறபாத மருவியின புறறுவாழ்ந்தான
கொண்டவன குழலாய்தோந்தாய கொல்லென வுரைத்தானையன்
பண்டரு மொழியாணமிகக மகிழ்ச்சியிற் பரவிப்போற்றி
யெண்டரு கழுவாயுணமை யிறநெனத் தெளிந்தேனென்றார்

(இ-ள) கரியமேகம்போலுங் கூடநிலையுடைய உமையே அம்மண்டபன
மது அழகிய திருவடியிறகலந்து முத்திபெற்றனன் இதைத் தெளிந்தனையோ
வென்று சிவபெருமான கட்டளைபிட சுரமமைந்த மொழிகளையுடைய உமா
தேவியார பேரன்போடு வணங்கித் துதித்து எளிதாகச் செய்யும் பிராயசசித்தத்தி
னுண்மை இதுவாகுமென்று தெளிந்தேனென்றான் எ-று (௬௭)

மண்டபன முத்தியடைந்த அததியாய முற்றியது.

ஆக அததியாயம் கூ-க்கு திருவிருத்தம். ௩௬௫.

திருச்சிறம்பலம்

திருச்சிறமம்பலம்.

பத்தாவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறமம்பலம்

ஆலமார்க்களத் தண்ணிலை யடிதொழுதமமை
கோலமார்தரு காசியைங் குரோசமுஞ் சூழ்தல்
போலவோர்கழு வாயிலையெனறொள பூததுச
சாலவோதினை சூழதரு யியலபுஞ்சாற நெனறாள்.

(இ-ள்.) காளகண்டதறையுடைய மஹாதேவா பாதங்களில் உமாதேவீ
யார வணங்கி அழகு நிறைந்த காதிதத்ததில் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணம்
செய்வதற்குச் சமானமான பிராயசித்தம் வேறே யில்லையென்று திருவருள்
சூரது விபரமாகத் திருவாய்மலராதருளினீர் பிரதக்ஷணம் செய்யவேண்டிய
முறையையுங் கட்டளையிடுமென்று பிராத்தித்தனா எ-று. (க)

என்றபோதினி லெம்பிரானமுறுவலித திமயக
சூனறமாமக ளேழ்விக்கொணமிநீ வினவ
எனறவாமுல கிறகுபகாரமா நவிலவா
மெனறுகூறுத லுறறனனெம்மையா னுடையான

(இ-ள்) இப்படியென்று கேட்ட காலத்தில் எம் தாண்டவராகிய மசா
தேவா புனன்கைசெய்து இமாசலராஜகுமாரியே நீ லக்ஷியம் வைத்துக் கொ
ண்டு வினாவுதல் நனமையாகும் உலோகோபகாரமாகத் தெரிவிப்போமென்று
சொல்லி என்னை (அனாதியே) அடிமையாகவுடைய சிவபரஞ்சோதி திருவாய்மல
ரத் தொடங்கினா எ-று. (ங)

பதியெனப்படு மெமக்கினிதாகிய பதியாயக
கதியளித்ததிடுங் காசியைங் குரோசமுஞ் சூழ
மதியுரைத்திடினைப்பசிகார்த்ததிகை வயககம்
பொதியுமார்கழி யாய்விம்முனறுமே பொருந்தும்.

(இ-ள்) பதிப்பொருளென்று வேதங்களாலுணர்க்கத்தக்க மகக்கு இன்ப
மயமாகிய தீலமாகவும் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதாகவுமுள்ள காசிப்பதியில்
பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணம் செய்கின்ற மாதங்களைச் சொல்லுமிடத்து விள
க்கமமைந்த ஐப்பசி, காத்தினை, மாகழி ஆகிய விம்முன்று திங்களே தருதி
யாகும். எ-று. (ஊ)

மாசிபங்குனி சித்திரைமற்றவை காசி
யாசிசேருமித் திவகனும்பொருநதமச் செயலை
நேசியாவெழு தலைச்செயுநாட்குமுன னிகழநாள்
வீசிமோதகந துண்டிமால்களிற்றினை விழைந்து.

(இ-ள்.) மாசி, பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி இஃத மரீதங்களிலும் பஞ்சக
ருரோசப்பிரதக்ஷணஞ் செய்வலாம். அந்தப் பிரதக்ஷணத்தை உத்தேசித்துச்
செய்கின்ற தினத்திற்கு முன்னாலில் பெருமைபொருநதிய துண்டிராஜகணபதி
க்கு வீருப்போடி மோதகநிவேதனஞ்செய்து எ-று (ச)

போற்றியனறவி சுண்டிராப்பொருநதினை விழைச்சு
மாற்றியுத்தர நடவைநீர் மறறைகளாட
லாற்றிகம்மையு னினனையும்பூசசெய தல்லல்
காற்றினகருண முத்திமண்டபத்தினைக் கலந்து.

(இ-ள்.) வணங்கித் துதித்து அன்று அவிசுபோசனஞ்செய்து இரவல் பத
தினியோடி சேராது தனியே சயனித்து, மறுதினத்தில் உத்தரவரணியாகச்
செல்லுகின்ற கங்காதீர்த்தத்தில் ஸநாகஞ்செய்து நமமையும் உன்னையும் பூச
செய்து மனுவருத்தத்தை யொழித்து தரிசித்தோருக் கருளைத்தருகின்ற முத்தி
மண்டபத்தைச் சேர்ந்து. எ-று (ரு)

மறிகராமன மாதிரும்புந்நும்மெம் மறங்க
ளறிகராதியற் றினுமறிக தியறறினுமவைகள்
செறிகராதியற் தருளுகியென்றுசிறுத்தது
குறிகராமியிற் காப்பெனுஞ்சுகதற்பகுகுறி

(இ-ள்) தடுத்தறிகரிய மனம் வரக்குக் காப்பென்னு மூன்று கரணத்தி
னாலு கொடிய பாத்தகங்களை அபுத்திபூவாமாகச் செய்திருநதாலும் புத்திபூவ
மாகச்செய்திருநதாலும் அவைகள், (அடியேனை) அணுகாதிருக்குமபடி யருள
செய்யவேண்டுமென்று தியானித்துக்கொண்டு விக்கினம் வாராது பெருமை
யோடு பாதுகாக்கின்ற சுகதற்பத்தை (விதியாகச்)சொல்லிக்கொண்டு. எ-று.(சு)

பரோபகாரஞ்செய் தலங்குமிக் காசியிற்பஞ்சக்
ருரோசயாததிரை செய்கின்றேன சோதியாய்க்குலவி
யரோவிளங்கிலிந கத்தினையகத்துளே நின்றது
சரோருகப்பதந தந்துநகருளென்று சாற்றி.

(இ-ள்) ஏழைகளுக்குப் பொருளமுதவியவைகளைக் கூடுமானது கொடு
த்து அலங்காரமமைந்த இக்காசித்தலத்தில் பஞ்சகருரோசயாததிரை செய்யப்
போகின்றேன சோதிவடிவமாக வியாபித்து விளங்குகின்ற இவ்வகமூரத்தியே
யென்று மனதிற சிவத்தித்துத் தாமரைமலரபோன்ற திருவடிகளேத்தந்து பாது
காததருள்வீனான்பதாகச் சொல்லி. (எ-று) (எ)

கருதுதுண்டிமுன னாயவைமபானறு கணேசர்
பொருதுஞர்முத றடிநதவர் வயிரவப்புத்தேன

ய்.வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புணாதத அத்திரியம். ௩௨௧

**மருவுமாவடி வம்பவாமதிமுடிப் பிராஞர்
வெருவுருப்படை விளங்குரை யுருத்திரர் பிறரும்.**

(இ-ள.) அறிவுடையோரால் சித்திக்ஷதக்க துண்டிராஜ கணபதிமுதலாய ஐம்பத்தாறு விநாயக மூர்த்திகளும், பெரும்போர செய்து அச்சத்தை உண்டாக்குதற்கு முதலவனாகியசூரனைக் கொன்ற முருகக்கடவுளும், வயிரவக கடவுளும், கலராலவீருக்கூத்தடியிற் றங்கிய தட்சிணமூர்த்தியும், சந்திரசேகரரும், அச்சத்தைத் தருகின்ற சூராயுதம் விளங்கிய கையையுடைய உருத்திர கணபதியும் எ-று. (அ)

**அன்னமூர்பவ னிரியேனும் பதின்மர்மற் றுலோன்
பன்னருங்க ிர் பரப்பிமெ பன்னிருபதங்கர்
நன்னாமேவிய கவுரிமு நெழுநலமாத
ரென்னரும்பிரி யாதுநாணும் வீற்றிருக்க.**

(இ-ள) அன்னவாகனத்தை நடத்துவனற் பிரமதேவனும், விஷ்ணுவின் தசாவதார மூர்த்திகளும், சந்திரமூர்த்தியும், சொல்லுவதற்கரிய கிரணங்களை விரிகளின் தாதுருமுதலிய பன்னிரண்டு சூரியர்களும், நன்னமையை வீரும்பிய கவுரிமுதலாகிய சத்தமாதர்களும், மறையர்களும் பிரியாது தினந்தோறும் குழுகிருக்க. எ-று. (க)

விஷ்ணுவின் தசாவதாரமாவன மச்சம், கூடாமம், வராகம், நாரசிங்கம், வரமன்ன, பரகராமன், இராமன், பலபத்திரன், கண்ணன், கற்கி என்பனவாம். பன்னிரண்டு சூரியர்களாவார தாதுரு, சக்கரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான, இரவியன், பகவான், திவசகவான், பூடன், சுவீததிரு, துவட்டன், என்பவர்களாம் சத்தமாதர்களாவார கவுரி, அபிராமி, மாயேசுவரி, நாராயணி, வராவ, இரதிராணி, சரளி என்பவர்களாம்

**இருக்கும்விச்சுங் காதனையிருவினை யனைத்து
முருக்குமமபிகை யன்னபூரணியைமுற சூழ்ந்து
பெருக்குமனபொடு பரவசமடைந்தருள் பெற்றுத்
* தருகருநீங்குநக் குவிதனை தலையிசைக கொண்டு.**

(இ-ள) எழுந்தருளியிருக்கின்ற விசுவநாதனையும், இருவினைப்பகுதிகள் பாவையும் சூழித்தருளும் அன்னபூரணியாரையும் முன்னே பிரதக்ஷணஞ்செய் டுபேரனினால் பரவசமடைந்து அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு அகங்காரம் நீங்குமபடி இருநங்கனையும் கிரமேற்குவீத்து எ-று. (ங)

**தண்டபாணியைக் கேதநிரபாலனைத் தாழ்ந்து
வண்டருமலர மலிமணி கன்னிகை வதிந்து
கொண்டகாதலிற் படிந்துமே லெழுந்துகை குவித்துத்
துண்டாமம், யி யணிசித்தி யானையைத் தொழுது.**

(இ-ள) தண்டபாணியையும் வயிரவகடவுளையும் வணங்கி வணடுகள், நீங்காதமலர்கள் நெருங்கிய மணிகாணிகையில வதித்து நீங்காப் பிரியத்தோடு

மணிகரணிகா தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து கரைமேல்வந்து இருகரங்களையும் சுவத்து பெருமைதருகிய இளம்பிறையணிந்த தெய்விகரங்கரைப்பணிந்து எழு,

பரமநாமணி கன்னிகேசீன்பதம் பணிந்து
தூயவப்புனற கோட்டிடைத் துலங்குகங் கேசர்
நேயமாரில ளிதைசரா சந்ததின் மலனசீ
ராயபேரநட் சோமநாதரையடி வணங்கி.

(இ-எ) பரவிய பெருமையுள்ள மணிகாணிகேசகரர் திருவடிகளை வணங்கிப் பிசுத்தமுள்ள அம்மணிகாணிகாரதீர்த்தக் கரையில் விளங்கும் கங்கேசகரனையும் கருணைநிறைந்த லளிதாசத்தியையும் சராசந்த நிம்மலையையும் சிறப்புற்ற பெருங்கருணையுள்ள சோமநாதனையும் திருவடிகளில் வணங்கிக்கொண்டே, எ-று

தூயதாலப்பி யேசுர் சூலடங்கேசர்
பாயசீருடைத தெசாவச மேதபண்ணவர்கள்
காயசீருடை வராகிழாத தியாடியார்க்குத்
தியித்ததருள் சண்டிகே தாராரநகிருந்தா.

(இ-ள்) பரிசுத்தமுள்ள தாலப்பியேசுரரையும், சூலடங்கேசுரரையும், பரவிய சிறப்புள்ள தெசாவசுமேத பண்ணவரையும், நன்மையிறுசிறந்த வராகசூரத்தியாரையும் அடியராகனாக்குத் துன்பங்களை யொழித்தருள்கின்ற சண்டிகேதார நாதரையும், எ-று. (கந)

சங்கமேசுர ரனுமாதே சுரானல தவாத்
துங்கமேவுலோ வார்த்தேசா தோனறும்பேர்முற்
றங்கமேவிய கணபதி முதலியோர் தம்மைப்
பங்கமேவுற மலர்கொடு பூசனைபண்ணி.

(இ-ன்.) சங்கமேசுரரையும் அநுமநதேசுரரையும் நன்மை மாறாது பரிசுத்தமவராயநத் லோலாராகேசனாரையும் உண்டாகிய தேவர்களைச் சூழநது பரிவார தேவர்களாக வீற்றிருக்கின்ற விநாயகர முதலான தேவர்களையும் பரிசுத்தமுள்ள புடபமுதலிய உபகரண திரவியங்களால் பூசையது எ-று. (கச)

மன் னுதார்க்கைகுண டத்துநீர் படிநதுமாலிலத்து
மின் னுதார்க்கையைத் துர்க்கைவிநாயகனறனைப்
பன் னுபூசனை புரிநதுவேதியாககனம் படைத்து
முன் னுதோத்திர மாதிரானித்திரை முருக்கி.

(இ-எ) சிலப்பதற தூக்காருண்டீராதத்தில ஸ்ரானஞ்செய்து பெரிய உலகத்தில் விளக்கமமைந்த தூக்காதேவியையும், தூக்கைவிநாயகனையும் விதிப படி பூசைசெய்து பிராமணர்களுக்குப் போசனஞ்செய்வித்துச் சிந்திக்கத்தக்க தோத்திர முதலானவைகளால் நித்திரை செய்பாதிருந்து. எ-று. (கடு)

புரியும் யாததிரை யூறொழித்தருளென்று புகன்று
விரியுமேனமைசால் விடுவச்சேனரைப்பதம் பணிநது

ய-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண விபல்புராதத அததியாயம், ௩௨௩

பரியுலெல்லெனாற் கருத்தமகேசனாப் பணிநது
தெரியும் புண்ணிய கருத்தமதீர்த்ததீர்தோய்நது.

(இ-ன்.) செய்கின்ற பஞ்சக்குரோச யாதநிகைக்குவரும் விரோதங்களை நீக்கியருளவீடுவனாறு சொல்லி மேலானபெருமையிற் சிறந்த விஷுவசசேனரு டைய பாதங்கனிலவணங்கி விரும்பத்தக்க நெல்லினாலும் எள்ளினாலும் காததமகே சனா அசசிதது வணங்கி யாவரும் அறியத்தக்க புண்ணியவடிவமரகிய காததம தீராதததில் ஸநானஞ்செயது. எ-று. (௧௬)

கருத்தமப்பெயர்க கூபத்தைக்கண்டுகை குவிப்போர்
வருத்த நீக்கிடுஞ் சோமநாதரைமணி மன்று
ணிருத்தமாவிரா பாக்கரைநீலகண் டரைக்கண்
டருத்தமார்தரு பூசனையன்புட னுறறி.

(இ-ள) காததமகூபமெனனும் போபெற்ற கிணறறையுந் தரிசிதது கை குவித்து வணங்குகின்ற மவாகளுடைய கிலேசத்தைமாற்றியருளும் சோமநாதரை யும், அழகிய சபையினிடத்து நடனஞ்செய்கின்ற விருபாக்ஷனாயும் நீலகண்டரை யும் தரிசிதது நிறைந்தபலனைத்தரும் அவர்களை அன்போடு பூசைசெயது. (௧௭)

அன்னதேத்தினுஞ் சிராததமே மாதிகளாற்றி
யின்னறீர்தர மறையவர் கினன்முதூட்டி
மன்னமேவிய கருத்தம கேசநின்னருளா
லென்னலுறுவந் திடினூநீந குகவெனவிரநது.

(இ-ள) அவவிடத்தில் சிராததம் ஓமமுதலானவற்றைசெயது துன்ப மொழியும்வகையாக பிராடணாகளுக்கு இனியபோசனஞ் செயவித்து நிலையான பிரியத்துடன் வீற்றிருக்கின்ற காததமகேசனோ அடியேனுக்கு என்னதுனபம் வந தாலும் உனது கருணையினால் நீக்கியருளகவென்று குறையிரநது. எ-று. (௧௮)

பிராதகாமத்தை யடைந்தவட் பிறங்குநீ ராடித
தராதலம்புகழ் தருகண நாதர் * சாமுண்டி
பராவுமோக்கவீ சுரர்கரு ணேசர்பதநிரோ
யொராதசீர்விக டாதேவி யுனமத்த ட வடுகர்.

(இ-ன்.) பிராதநாமமெனனும் தீராதத்திற்குட்போய பரிசுத்தமுள்ள தீர தத்தில் ஸநானஞ்செயது உலகத்தாரால் துதிக்கப்படுகின்ற கணநாதனாயும், சாமுண்டிதேவியையும், வணங்கத்தக்க மோக்ஷவீசுரனாயும், கருணேசுரனாயும், பத்திரோசுரனாயும், மாறாத சிறப்புள்ள விக்ராதேவியையும், உனமத்த வடுகரை யும். எ-று. (௧௯)

மேயநீசேசர் தாலகூடேசா நல்விமலை
யரயநநதிகே சுராபிருந் கிசரை யடுதது

நேயமார்தரப் பூசித்து நிறைவல மனிக்குந்
தரயதோய்கந் தருவசாகரப்புன றுணடி.

(இ-ள்.) விருமபத்தகந் நீலேசனாயும், கரலகடேசனாயும், விமலாதேவியையும், நந்திகேசுரனாயும், பிருங்கேசனாயும், தரிசித்து பேரன்புடன் பூசையெது பிரபல சுகத்தைத்தருகின்ற கந்தருவசாகரதீரத்தத்தைக் கட்டிதுபோய் ௭-று (௨௦)

வீமசண்டியில் வீமசண்டியைத் தொழுதாடிக
கரமாசண்டவி நாயகன் பரிதிகந்தருவ
னேமவீசனி ராமனிரத்தாட்சியீசன
றேயில்பூசனை புரிந்தவரஞ்செய்த லுதித்து.

(இ-ள்.) வீமசண்டிக்குப்போய் வீமசண்டியை வணங்கி வீமசண்டி தீரத்தத்தில் முழுதி வனப்புவாய்ந்த சண்டவிராயகனாயும், சூரியதேவனையும், கந்தருவவீசனாயும், நேமவீசனாயும், இராமேசனாயும், இரத்தாட்சியீசனாயும், களங்கமற்ற பூசையெது அவர்கள் அருள்வேண்டிமென்று தோத்திரம்பண்ணி ௭-று. (௨௧)

அங்குருந்துசென றெற்றைத்தாட் கணேசனை ய்டைந்து
பொங்குமெள்ளின லரிசியாற பூசனை புரிந்து
தங்குமந் நின்று போயச்சிந்து நாயகஞ்சார்ந்து
நங்குதீர்மகா வீமேசர் வயிரவ நாதர்

(இ-ள்.) அவவிடத்து நின்றும்போய் ஏகபாதவிராயகனாயெடுத்து மேலாகிய என்னினும் அடச்சையாலும் பூசையெது அவவிடத்து நின்றும்போய் சிவநாதி யையடைந்து குற்றமில்லாத மஹாவீமேசனாயும், வயிரவநாதனாயும் ௭-று (௨௨)

ஏயும்வைவரவி யியல்பூத நாதாசோமேசா
வேயுங்காலநா தனகவாத தீசாகாமேச
ராயுஞ்சுந்தர கணேசாபத நிராருட்கணேசா
தோயுமின்னன்பூ சனையெலாம் விதிப்படிதுலககி

(இ-ள்.) பொருந்நிய வயிரவீதேவிடையும் அழகுள்ள பூதநாதனாயும் சோமேசனாயும் காலநாதனாயும் கவாததீசனாயும், நாமேசனாயும் ஆராயத்தக்க சுந்தரகணேசனாயும் பத்திரேசனாயும் அருட்கணேசனாயும் மேற்கண்ட இத்தேவர்களுடைய பூசைகள் யாவும் விதிவழியாக விளங்கச்செய்து ௭-று (௨௩)

மரண்டதெகளி விராயகர் பெரன்னடிவணங்கி
நீண்டகனனன்மோ தகமவலாதிக ணிரப்பிக
கூண்டமற்றவா பாறபதினறுவரைக் கும்பிட
மண்டவுத்தண்ட நீககலே சுரரடியிறைஞ்சி.

(இ-ள்.) மாட்சிமையுள்ள தெகளிவிராயகருடைய பொன்போன்ற பாதங்களில் பூசித்து வணங்கி உயர்ந்த கருமடி, மேரத்தம், அவல் முதலானவைகளை நிறைவாகவைத்து நிவேதித்து அவவிராயகர சமீபத்திலுள்ள பதினறு

யி-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புணர்த்த அதநியாயம். ௩௨௫

கணேசாகளையும் வணங்கி உத்தண்டேசனையும், உகக்லேசனாரையும் திருவடி
களில் வணங்கி எ-று. (௨௪)

பரவுபார்ப்பு தவம்புரி யிடமெனப்பட்டு.
விரவுசிரிரா மேச்சுரஞ்சார்த்தவண விழைந்து
கரவுதீர வருணநா னங்கனிந்தியற்றி
யுரவுசரல்பிணட தானமுஞ் சிராததமுமுஞ்றி.

(இ-ள்) துதிக்கத்தக்க பார்ப்பதிகேவி தவஞ்செய்த இடமென்று சொல்
லத்தக்க வியாபித்த புகழையுடைய இராமேசுரத்தையடைந்து அவ்விடத்துக்
களிப்புடன களங்கத்தை நீக்கத்தக்க தீரத்ததில் முழுதி உறுதியைத்தந்தது
பிணடப்பிரதானத்தையும் சிராதத்தையுஞ்செய்து எ-று. (௨௫)

சோமநாதனைக் குளம்மில்ம் வில்வதாரமுலங்கக
காமாபூசனை செயதயிராவதே சுராகட்
டாமமாட்சடைப பாதேசா சததுருக்கேச
ரீமமாடிலக குமணேச ரெழிலிராமேசர்.

(இ-ள்) சோமநாதரை வெல்லம், என, வில்வம் இவைகளால் அனுபுடன
விளக்கமாகப் பூசித்து அயிராவதேசனாரையும், தேனறுளிக்கும பூமாலையணிந்த
சடையையுடைய பரதவீசுரனாரையும், சததுருக்கேசுரனாரையும் மயானத்திலாடல்
செய்யும் இலக்குமணேசனாரையும், அழகுவாய்ந்த இராமேசனாரையும் எ-று. (௨௬)

ஆனமேன்மைசால் பூமீசர்நகுடேசராதி
யேன்றதேவரைப் பூசித்துச் சந்திவந்தனையே
ருனமேவியி தானமவா சம்பலவுஞ்றித்த
தோனவர்ப்புரா னுதியாற கணியிறுநந்து

(இ-ள்) மாடிகெயுள்ள பூமீசர் நகுடேசர் முதலாகத் தங்கிய தேவர்களைப்
பூசைசெய்து பின்பு சந்தியாவந்தனைமுடித்து அழகுபெறுமபடி விருமபத்தக்க
வஸ்திரமுதலிய பலவகையான தானங்களைச்செய்து அறிவுதோனறுமபடி ஆரா
யத்தக்க புராணுதி சிவவணத்தால் நித்திரையொழித்து எ-று. (௨௭)

இராமனன்புசெய தருசசிததுப் போற்றிடவிருநத
விராமநாதனை யெண்ணிறு வழுத்தினுமென்று
மிராமமாபல வினபுமீ வானையாததிரையு
நிராமலாகநீ யருளெனவேண்டின நிரந்து.

(இ-ள்) பூநிராமன அன்போடு பூசைசெய்து வணங்கத்தக்கதாக வீர
நிருநதவரும் சிந்தித்தாலும் துதித்தாலும் அழகு நிறைந்த பலவாயக்கங்களையும்
கொடுத்தருளப்பவருமாகிய இராமநாதேசுரரை வணங்கி யாததிரைக்கரு இடை
பூறுவராமல் அருள்வீரக்கவென்று வேண்டிக் குறையிரந்து. எ-று. (௨௮)

வீரமேவிகர் வழுத்தின நிறைஞ்சிடவருண
தீரமேவிய வினகமெலாதொழல் செய்தே

யீரவானவர் பூசித்ததேவசம் கேசர்

சாரமாகிய திருவடிபூசித்துத் தாழ்ந்து.

(இ-ள.) விரும்பத்தக்க அன்புள்ளவர்கள் துதித்துப் பணியும் வண்ணம்கணக்ககரையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கங்களுள்ளாவற்றையும் விதிவழியே வணங்கி அன்பையுடைய தேவர்கள் பூசைசெய்த தேவசங்கேசர் இன்பமயமாகிய திருவடிகளை அரசித்து வணங்கி. எ-று. (௨௯)

பரசுபாணியாம் பிள்ளையைப் பூசித்தப்பாற்போய்

விரசுவண்பிரு துவீசன்மென மலர்ப்பதமடைந்து

வரமிகுந்தொரு பிருதென்பான பரிமகஞ்செயலாற

காவிவித்தலத திறப்பவர் கதியுறக்கண்டு.

(இ-ள்) மழுவாயுத்ததைக் கரத்திவடைய வயிரவகடவுளைப் பூசைபுரிந்து அவவிடமவிடப்பாறபோய் வியாபித்த புகழ்மைநத பிருதுவீசருடைய மெல்லிய மலாபோனது திருவடிகளை யடுத்தது ஒருபிருது என்பவன் அபுமிருந்து அசுவமேதயாகஞ்செய்த காரணத்தால் சளங்கமற்ற இடத்தகாசித்தலத்தில இறப்பவர்கள் முத்தியையடையத் திருக்கணசாததி எ-று. (௩௦)

அருளுமண்ணீர் யெனததுநித தாயிடையமைந்த

வெருளிவாசசபூ பப்புனன மேற்புரோக்கித்துத

தெருள்சபூபமா தம்பத்தைப் பரிசித்துத் தீரநது

கருருறாதருள் கபிலதாரையைச் சென்றுகண்டு.

(இ-ள்) அநுக்கிரகஞ் செய்யுங்கடவுள்தேவிரேயென்று தோத்திரம் பண்ணி அவவிடத்திருக்கின்ற களிப்பைத்தரும் சுபூபதீரத்ததையெடுத்து மேலே புரோடசித்துக்கொண்டு தெளிவைக்கொடுக்கும் மகிமையுள்ள சுபூபதம்பத்தைக் கையிறை பரிசித்து அப்பாறபோய் மயக்கத்தை ஒழிக்கின்ற கபிலதாரையைப் பாராத்து எ-று. (௩௧)

ஆடல்செய்தவீர் கிராததமா திகள்பல்லாறறிக

கூடல்சாலிட பததுவ சனாததுநிகூறி

வீடரித்திரை யுறவசித்தவணினு விழைந்து

நாடல்கூர்பிர தக்கணஞ் செய்வது நன்று.

(இ-ள்) அககபிலதாரையில் ஸநாநஞ்செய்து கிராததமுதலாகிய பல்வற்றையுந் திருத்தமாகச்செய்து அறிவிறகலக்குந் தன்மையுள்ள நிஷ்பததுவசனாததுதித்து அன்றிரவு சீத்தினார்க்கி அவவிடத்திருந்து விருப்புடன் அககடவுளை நாடிக்கொண்டு வலம்புரிவது நன்மையாகும் எ-று. (௩௨)

சுவாலாநரசிம் கரையடைந்து தூயகபில தீர்த்ததம்பார்த

தவாலும்வருண சங்கத்தி னுடியாதிகேசவரைத

தவாத்சங்க மேசுரரைத தழைக்குங்கருவ விராகயரை

யுவாநலனபிறபூசித்தே யொளிரும்பவைதூவித்தழுவி.

ய)-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண விமல்புரைத்த அத்திரையம். ௩௨௭

(இ-ள்) சுவாலா நரசிங்கரைஅடுத்து, பின்பு கபிலதீர்த்தத்தைச் சேவித்து விரும்பத்தக்க வஞ்சனசங்கத்தில் ஸநாநஞ்செய்து ஆதிதேசவரையும் நித்தியநாமி ய சங்கமேசுவரையும் அருளைத்தழைக்கச் செய்கின்ற கருவவிராயகரையும் பேர னபிஞ்சு பூசைசெய்து விளக்கமுற்ற கோதுமையால் அர்ச்சித்துத் தியானித்து.

மருவுபிரக லாதேசர் வயங்குநிரிலோ சனவீசர்

வெருவில்விடது மாதவாமற் றிவரை விழைந்து பூசித்துக்

கருவதகற்றும் பஞ்சநதக கவர்த்தீசுரர்மங் களகவுரி

பொருவிவிவரைத் தரிசித்துப் போற்றுகின்ற வசிட்டேசர்.

(இ-ள்) அவிடத்திருக்கின்ற பிரகலாதேசரையும் விளங்குகின்ற திரிலோ சனவீசரையும் களிப்பைத்தரும் விடதுமாதவரையும் அன்புடன் பூசை செய்து பிறவியை ஒழித்தருளும் பஞ்சநதகவரத்தீசுவரையும் மங்களகவுரியுமாகிய இவர்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு துதித்தற்குரிய வசிட்டேசரையும். எ-று. (௩௨)

பன்னுலாமதேவேசர் பருப்பதேசர் மகேசுவரே

யென்னுமிவரை நயந்தேத்தி யெழிலார்சித்திவிநாயகரை

மன்னுஞ்சத்தா வரணகண பதியைவணங்கிப் பூசித்து

மின்னுமணிகள னிகையாடி விசுவேசுவரைத் தரிசித்து.

(இ-ள்) சொல்லுகின்ற வாமதேவேசரையும் பருப்பதேசரையும் மகேசுவரையும் விருப்போடுவணங்கித் துதித்து அழகுநிறைந்த சித்திவிநாயகரையும் நிலை பெற்ற சத்தாவரண கணபதியையும், பணிந்து பூசைசெய்து விளக்கமுள்ள மணிகாணிகையில் ஸநாநஞ்செய்து விசுவநாதரைப் பணிந்து. எ-று. (௩௩)

ஆனறமுத்திமண்டபத்தை யடைந்துதண்ட பாணிதனைச்

சானறநெடுமர லினைத்துண்டித் தந்தியினைவெவ் வயிரவரை

யேனறகதிரைப் பஞ்சவிநாயகரையிறைஞ்சிப் பூசித்துத் தன்மம்.

தோனறவொருமுத் தாஞ்சுழிந்து துதித்துத்தியானஞ்செயல்வே

(இ-ள்) சுபகரம்நிறைந்த முத்திமண்டபத்தைச் சேர்ந்து தண்டபாணி யையும் திருமாலையும் துண்டிவிநாயகரையும் வயிரவக்கடவுளையும் சூரிய தேவ ரையும் பஞ்சவிநாயகரையும் பூசித்து வணங்கி ஒரு பிரதக்ஷணஞ் செய்து தோ த்திரம் புரிந்து தியானஞ் செயல்வேண்டும். எ-று. (௩௪)

தேவதேவவிசுவேச செகமேழிநூரகூறு குருநாத

பாவநாசமாகாசிப் பதிநாயகனின் கிருபையினு

லோவவரிய பாதகங்க ளொழிப்பானபஞ்சக் குரோசத்தை

யாவபிரதக் கணஞ்செய்தே நருளவேண்டும்டியேற்கே.

(இ-ள்) தேவர்களுக்கு அருளசெய்யும் மஹாதேவரே விசுவநாதரே சத் தலோகங்களுக்கும் ஆசாரியரே பாவங்களை யொழிப்பவரே மகிமையுள்ள கா சிப்பதிகு நாயகரே தேவரீருடைய கருணையினால் நீங்குதற்கரிய பாவங்களை ஒழிக்கும் டொருட்டி, பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணம் செயதேன அடியே னுக்கு அருளசெய்ய வேண்டும். எ-று (௩௫)

இநதப்பிரதக் கணப்பயன லெண்ணில்பவத்துப் பாதகமு
நதப்புரிதியிக்காசி நகரில்வசிகளும் பேறருடி
முநதக்கொடிய பாதகமேன முளையாவகைநன் மதியளித்தி
யநததொளிரின் னடிக்கலப்பு மருடியெனது தொழுதேத்தி.

(இ-ள்.) அடியேன்செய்த இநதப் பிரதக்ஷண பலத்தினாலே அளவிறந்த
பிறவியிற்செய்த தீவினைகள் ஒழிந்துவிடுமபடி செயவீராக, இக்காசித்தலத்தில்
நிரந்தரம் வசிக்கத்தக்க பாகவ்யத்தை யருளவீராக, இனிமேல் கொடிய பாதகங்
கள் உண்டாகாதிருக்கத்தக்க நல்லவிவேகத்தை யருளசெயவீராக, தேகமுடி
வில், விளங்குகின்ற தேவரீர திருவடிகளிற சோத்தருளவீராக, என்று வணங்கித்
துதித்து எ-று (1௩௨)

மறையோருண்ண வமுதருத்தி மாண்பார்தக ணையுங்கொடுத்து
முறையேயிருக்கு மிடஞ்சார்ந்து முன்னுசுவைய வடிசிலமைத
நிறையார்கமும்பர யுள்ளவரோ டிருந்துபுசித்து விசுவேச
னையார்கமலப் பதமுளத்தே நாட்டியிருத்தல் விதியாகும்.

(இ-ள்) பிராமணர் உணவுகொள்ளத்தக்க போசனஞ் செய்வீரது, மாட
சிலமையுள்ள தக்ஷணைகொடுத்து பின்பு தானிருக்குமிடத்தை யடைந்து அறுசு
வையோடுங் கூடிய பதார்த்தங்களையும் அன்னத்தையுஞ் சமைப்பித்து பெருமை
பொருளிய பந்துக்களோடிருந்து போசனஞ் செய்து விசுவநாதருடைய தே
னறுபுகுகின்ற தாமரை மலரையோத்த பாதங்களை மனத்திலிருத்தி நிலைநகச்
செய்வது விதியாகும் எ-று, (1௩௩)

முதனாட்கருத்த மேசுரத்தை முறையியாக விரண்டாரா
ளிதமாவீம சண்டியகத திருக்கமுன்னு நாளடைந்து
பதமாரிராமே சுரத்தமர்க் பதமுநாலா நாளாவச
சுதமார்க்பில தாரையிடைத துன்னவைநதா நாடகாசி.

(இ-ள்) முதறறினத்தில் காததடிகேசசுரத்தைச் சூழ்ந்து அனறிரவு அங்
கே வசிப்பாயாக இரண்டாவது தினத்தில் இனபம் நிறைந்த வீமசண்டியைப்
பிரதக்ஷணஞ் செய்து அனறிரவு அங்கேதங்குக. மூன்றாநாள இராமேசுரத்தை
பிரதக்ஷணஞ்செய்து அனறிரவு அங்கேதங்குக நாலாநாள கபிலதாரையை
வலஞ்செய்து அனறிரவு அங்கேதங்குக ஐந்தாநாள காசிப்பதியை அடைந்து
அனறிரவு அங்கேதங்குக. எ-று (சய)

வருணாதீரஞ் சண்டிகேத திரமாதூக்கை வளர்கோயி
வருணாடினாசேர் வீமசண்டி யருளிராமேச் சுரமிவறறு.
ளொருளொளதனின் வசித்தாலு மொழியாப்பாவமனைததும்போய்த
திருவாரணற்குமெட்டாத தெயவக்கதிசேர்ந தமாவரால்.

(இ-ள்.) வருணதீரம், சண்டிகேததீரம், உயரந்து பெருமைபெற்ற தூக
சாதேவி ஆஸ்யம், திருவருளுட்டம் வைத்தவர்கள் சேரத்தக்க வீமசண்டி, அறுந

ய்-வது பஞ்சக்குரோசப பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அததியாயம். ஈடக்

கிரகத்திற்குரிய இராமேசுவரம், இவ்வைந்திடங்களில் ஒரு காளாயினும் எவ் விடத்தில் வாசஞ்செய்தாலும் வேறுகாரணத்தால் நீக்கப்படாத தீவினைகளெல் லாம் ஒழிந்தபோய் இலகருமிநாயகனாகிய விஷ்ணு தேவருக்கும் அணுகக் கூடாத தெய்வத்தன்மையுள்ள மோக்ஷத்தை விருப்புடனடைவாராகன். எ-று. (1)

என்னவருத்தப் பட்டேனு மெம்மாமறையு மெடுத்தரைக்கு
மன்னகாசித் தலத்தெல்லை யைவருரோசஞ் சூழ்வாரேன்
முன்னமடைவர் சித்தசுத்தி முழுப்பாதகமு மொழிந்துபோம்
பன்னவரிய மெயஞ்ஞான பாலராசிக கதியடைவார்.

(இ-ள்) எல்லாவேதங்களும் எடுத்துரைக்கத்தக்க அக்காசித்தலத் தெ லையில் எவ்வித பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டாயினும் பஞ்சக்குரோசப பிரதட்ச ணஞ் செய்வார்களானால் முன்னே சித்தசுத்தியடைவாராகன் மகாபாதகங்களும் ஒழிந்துவிடும் பின்னர் சொல்லுவதற்கரிய உண்மைஞானத்தைப் பெற்று முத்தி யின்பத்தைப் பெறுவாராகன் எ-று (சஉ)

மாறுதவிர்கா சியிலவாமுவார் மாநீர்க்கவகை நதிமூழ்கி
யூறுதவிர்விச சுவநாத னோங்குமன்ன பூரணியென [நதும்
றுறுமவித்தார் புகனமைத்தாமூந தாணிகொருகர குரோசமை
பேறுநிரம்பச் சூழ்வாரேற பிரமசொருப மேயாவார்.

(இ-ள்) களங்கத்தைப் போக்குவினா காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வா ர்கள் பெருமைபொருந்திய கங்காதீர்த்தத்தில் ஸநாநஞ்செய்து, துன்பத்தை மா றறியருளும் விசுவநாத ரென்றும் உயரவுள்ள அன்னபூரணியெனவும் காமாதி ஆறுகுற்றங்களையும் நீக்கினவார்களாலே சொல்லத்தக்க நமமிருவரையும் பணி ந்துவருவதற்குக்கொருந்தரம் நிறைந்த பலனைத்தருகின்ற பஞ்சக்குரோசப பிர தட்சணஞ் செய்வார்களானால் அவர்கள் சிவசொருபரவாராகள். எ-று. (சங)

பஞ்சக்குரோசப பிரதக்ஷணவியல்புரைத்த
அததியாயம் முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் ௪௦௮

திரு ச சிறம ப ல ம.

திருச்சிறதம்பலம்.

பதினொராவது காசிவாச நியமமுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறதம்பலம்

அண்ணலீ துரைத்தலோடு மம்மைகை குவித்துப்போற்றி
யெண்ணருங் காசிமேவி யிருப்பவர் குரோசஞ்சூழ்வோ
ருண்ணலம் பயப்பக்கொள்ளு நியமமுமுரைத்தியென்னக்
கண்ணக னுலகமுய்வான் கழறுவான கருணைமூர்த்தி.

(இ-ள்) சிவபெருமான பஞ்சககுரோசப் பிரதக்ஷண வியல்பைத்திருவா
யமலாததபோது பாவத்தேவியார இருகரங்களையுங் குவித்துத் துதிசெய்து
நினைத்தற்கரிய காசித்தலத்தில் விரும்பிவாழ்பவர்களும், பஞ்சககுரோசப் பிரத
க்ஷணஞ் செய்பவர்களும் மனதுக்கு நன்மையைத் தருமவகையாக அவர்கள்
கொள்ளுகின்ற நியமங்களையும் கட்டளையிடுவீரென்று கேட்க இடமகன்ற உல
கங்க ளெல்லாம் பிழைக்கும் பொருட்கெ கிருபாமூர்த்தியாகிய மஹாதேவா கட்ட
ளையிடுகின்றனா. என்று. (க)

பராமனை வசித்தல் செய்யார் பரரிடு மன்னமேலார்
பரர்மனை வியர்பால் வார்த்தை வினோதத்தும் பகாதல்செய்யார்
பராபொருள வாஞ்சைவையார் பரவிகளுறுவு செய்யார்
பாரடை யிடுகக்கனோக்கிற பதைப்பராத காசிவாழுவோர்.

(இ-ள்) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் அன்னியர் வீட்டில் வசிக்க
மாட்டார்கள் பரானன்ம புசிக்கமாட்டார்கள், பிறர் மனைவியிடத்து வினோதவா
ர்த்ததையும் பேசார்கள், அன்னியர் பொருளில் ஆசைவையார்கள், டாவினிட
த்துச் சினேகஞ் செய்பவர்கள், அன்னியர் படுகதுயரத்தைப் பாராப்பாராயின மன
நடுங்குவார்கள். என்று. (உ)

தீயவர்க்கையாலே சித்தத்ததுமவினமுண்டா
மாயசற்கருமெல்லாந தீயனவாக்கும்ற்றா
றுயவருடனேசேர்வா சொற்றிடு நமக்குநம்பான
மேயகேசுவற்குமாகா வீணரோடுரைத்தல்செய்யார்.

(இ-ள்.) கொடியோருடன் சோதலினாலே மனதிற்களகை முண்டாகும்.
அக்களகமனதுடன் செய்யும் புண்ணியத்தொழில்களையாவும் பாவங்களாக முடி
யும் ஆதலினால் காசியில் வாழ்பவர்கள் பரிசுத்தர்களோடுஞ்செய்வாரா வேதங்

கக - வது காசிவாச நியமமுரைத்த அதநியாயம். ௪௩௧

களா லெடுத்துரைக்கத்தக்க உமயிடத்திலும் உமயிடத்தில் விருப்பமுள்ள விஷ-
ணதேவரிடத்திலும் அனபு செய்யாத வீணாகனோடு வாரத்தை சொல்லா-
கன. எ-று. (௩)

மறைநிலைத் தூவனிலைத் மறையுணர் பெரியோர் நிகழை
நிறைசுவதருமநிலைத் நிகழ்தருநீர்த்தநிலைத்
யறைபவரோடுஞ்சேரா ரன்னதுங் கேட்ககில்லார்
கறைதபு காசிவாழ்க்கை கடைப்பிடித் தமரானினோர்.

(இ-ள்) களங்கமற்றகாசித்தலத்தில் வசிட்பதை உறுதியென்று பற்றிக்
கொண்டு விருப்புடன் வாழ்கின்றவாகன வேதநிலைத், ஆசாரியாநிலைத், வே-
தங்கனையறிந்த பெரியோராகளுடைய நிலைத், நிறைவாயுள்ள சிவபுண்ணிய நி-
லைத், சித்தத்ததியைத்தருகின்ற தீர்த்தநிலைத் இவைகளைக் கர்த்திரைகொள-
கன அந்நிலைகளைக் கூறுவோரிடத்தினுஞ் சேராரகன எ-று. (௪)

அன்னியத்தவதுச் செய்த பாவங்களனைத்து மானது
மன்னிய காசிமேவ மறியுமத் தலஞ்செய்பாவ
முன்னியவைகளுரோசஞ் சூழ்தலா லொழியுமாங்குத்
துன்னிய மறமொன்றானு மொழிதரா தொடிக்கைமாதே.

(இ-ள்) கடகமணிகையைபுடையஉமையே பிறதலங்கறிசெய்த பாவ-
ங்களையாவும் நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தால் ஒழிந்துபோம். அக்-
காசிப்பதியிற்செய்த எல்லாப் பாவங்களும் சித்திக்கத்தக்க 'பஞ்சகஞ்ஞரோசப்-
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் நீங்கும். அப்பஞ்சகஞ்ஞரோசப் பிரதக்ஷணகாலத்திற்
செய்தபாவம் வேறொருகாரணத்தால் அழியாது எ-று. (௫)

மறையவரசா நாய்கா சூத்திராவனசண்டாளா
பறையு மறறியாவரேனும் பரகதியடைதல் வேண்டிற்
கறைதபுகாசிமேவிக கனிவினைஞ்ஞரோசஞ் சூழ்து
முறைமையி னமைப்புகிக்கின முத்தரே யாவருண்மை.

(இ-ள்) பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், கொடியபஞ்சமா,
சொல்லுத்தருரிய மறையர் யாவராயினும் மேலாகியமோட்சத்தைப் பெற-
வேண்டினால் களங்கமற்றகாசித்தலத்தைச்சேர்ந்து அனபுடன் பஞ்சகஞ்ஞரோசப்-
பிரதக்ஷணஞ்செய்து விதிவழியாக நம்மைப் பூசிப்பார்களாயின் அவர்கள் நித்திய
முத்தராவாரகன எ-று (௬)

குளிர்பொழிற் காசிமேவிக்ஞ்ஞரோசஞ்சூழ் பவாமுன்னுளே
யனிகெழுமறைபோராதி மறுநம் மடியர்யார்க்குந்
தெளிதலில் குருடாகுனா செவிடாகான முடவருமா
கனியறுமடியாயார்க்குங் கைப்பொருள் கொடுத்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்) குளிரந்த சோலைமுநத காசித்தலத்தில் வசித்து பஞ்சகஞ்ஞரோ-
சப் பிரதக்ஷணஞ் செய்பவான வலஞ்செய்வதற்கு முன்னிலை இரக்கமுள்ள
பிராமணர் முதலிய நமதடியார் பட்டுகரும், நேத்திர உணர்ச்சியில்லாத அநதகர

களுக்கும், கூனாகளுக்கும், செவிடாகளுக்கும், காலிலலாதமுடவாகளுக்கும், ஊமாகளுக்கும், களிப்பற்ற தரித்திராகளுக்கும், மறறைடாகளுக்கும் கையிலுள்ள பொருளைக் கொடுக்கவேண்டும். எ-று. (எ)

கேத்திராஞ் சூழவோமணமேற கிடைகொள றயிலமோவல்
சாததிரம் முகனமுககால முழுகறும் பூலீக்கல்
பாததிர கிராததநிததம் பணல்பிண்ட மிடுதல் வேண்டும்
தோத்திர மிகுமியவெல்லா மனநதமாத துலங்குமென்றும்.

(இ-ஊ) பஞ்சகருரோசப்பிரதக்ஷணஞ் செய்வோகளை பூமியிற் படுதலுண்ணெயிடிகு கொள்ளாதிருத்தல், நியம விதியிற்சொல்லியவாறு திரிகாலங்களிலும் ஸநாநஞ்செய்தல், தாமபூலம் போடாதிருத்தல், சமபாததிர கிராததநதத தினமதோறுஞ் செய்தல் பிண்டம்போடுதல் இவைகளைச் செய்யவேண்டும் புதுபெற்ற இக்கிரியைகளை யாவும் ஒன்று அனாதமாகவிளங்கும். எ-று (அ)

வாமிகுக்காசிமேவி வாழத்தரு பிரமசாரி
கிரகமதுடையோனவானப பிரததனே கிளாசநியாசி
புரனமிகு யாவரேனு முறவலஞ் சூழல் வேண்டும்
விரவுபாதகங்கண் மூன்றும் விளித்திடுங் கழுவாயீதே.

(இ-ஊ) அதிகமேனமையுள்ள காசிப்பதியில், வாழ்கின்ற பிரமசாரி, கிரகஸ்தன, வானப்பிரஸ்தன, சாநியாசி ஞானததாலுயாதவா யாவராயினும், விகிவழிவலஞ்செயல்வேண்டும் மனம், வாக்குக் காயமெனும் திரிகரணங்களாற் செருகின்ற தீவினையை யொழித்ததற்குப் பிராயச்சித்தம் இதுவேயாகும். எ-று. (க)

வானவா பலாசுவாகக மரீஇகம் தாண்பேணி
யீனயினறிநுதுங்காசி யெபட்ட முயலாநிற்ப
ஞனமில் வசித்தலுக்கும் உவையிரண்டறஞ்சுந்த
மானமார்கருணைவேண்டி மாதவம் பாயில்வார பலவோர.

(இ-ஊ) தேவர்கள் பலரும், தேவலோகத்திலிருந்து மது ஆக்கிளையைப் பாதுகாத்துச் சுகமாகவசித்தாலும், காலியை யடைவேண்டுமென்று முயற்சிப்பார்கள் கசித்தலத்தில் வசிப்பதற்கும் பஞ்சகருரோசப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வதற்கும் ஆகிய இவையிரண்டிற்கும் மது கிருபை யுண்டாகவேண்டுமென்று அனேகா பெருந்தவஞ்செய்வார்கள் எ-று (ஃ)

திருத்தகு காசிவைப்பிற செய்தபுண் ணியபாவங்க
ளுகத்தகு சிறியதேனு முலகத்துப் பெரியதாகும்
பருத்தறவ குடிக்கொளந்தர்க் கிரகத்திற் பண்ணும்பாவம்
வருத்தமிக கியற்றினாரும் வளர்த்தரு மறிதாரதால்.

(இ-ஊ) நிறப்புற கசித்தலத்திற்செய்த புண்ணியபாவங்கள் சிறிதாயிருந்தாலும் உலகத்தினிடத்து மிகப்பெரியதாக ஓங்கும். தரும்ங்கனதிகரித்து நிலைத்திருக்கிற விஷகாதராலயத்திற்குள் பண்ணும்பாவம் பெருமதுயரங்களைச் செய்வித்து காளுக்கொன் வளருமேயன்றிக் கெடுத்திருது. எ-று. (க)

கக - வது காசிவாச நியமமுனைத்த அத்தியாயம். ௪௩௬

உறறகேத திரததுச்செயத பாவங்க னொருங்குமாய்க்கும
பொற்றம மிருக்கையாய புண்ணிய கேத்திரங்கள்
கறறவர் புகழமுநக கேத்திரங கந்ததபாவஞ்
செற்றமின் ருயகங்கா தீரத்தின் முருங்கிமழும்.

(இ-ள) அவரவாகன் வசிக்ஷித இடங்கலிற்செயத பர்வங்கனயாவும் நாம வசிக்ஷித புண்ணிய கேத்திரங்களை யடைததால் நீங்கிவிடும. அறிவுடையவ ரால் புகழப்படும அத ஸதலங்களில், வளராதோங்கிய பாவங்களை சாந்தத்தை புண்டாக்கும் கங்கைக்கரையில் வசித்தால் நரசமாகும். எ-று. (௧௨)

நிருவளா தெயவகங்கா தீரத்துச்செய்தபாவ
முருவளா காசிகேது மோங்குகா சியிற்செய் பாவந
தருவளா பொழில்சூழநதர் கிரகத்தைச் சாரமாயு
மருவளர் மலாரீரதாம் கிரகஞ்செய மாபாவநதான்.

(இ-ள) ஞானசம்பத்தை யதிகரிக்கச்செய்கின்ற தெயவீகமுள்ள கங்கைக் கரையிற்செயதபாவங்களை ஒளிவளங்கின்ற காசித்தலத்தில் வசித்தால் நீங்கிவிடு ம. அக்காசியிற்செயத பாவங்கள் பலவிருக்கங்களை வளங்கின்ற சோலைசூழநத் விசுவ நாதராலயத்தைச்சோந்தால் நரசமாகும். வாசனைவீகம் மலர்கோயுடைய தீர தங்களைமைந்த விசுவாதராலயத்திற்செயத மகாபாவமானது எ-று. (௧௩)

வசகிரப பசைபோலொட்டி மறறதெ னாலும்போகா
தசகற வருததுமெது மைங்குரோ சத்தைச்சூழ
நசகத லொழிநதுமாயு மாதவா னலமேவேட்டோர்
பசகிரத் தங்காலபாயும் படிவலம் புரிதலவேணும்.

(இ-ள) வேறொருகாரணத்தால் நீங்காது ஆனமாவைத்தொடர்ந்து வசரி ரப்பசைபோலச் சம்பந்தித்து துன்பப்படுததும் பஞ்சகருரோசத்தைப் பிரதக்ஷ ணஞ்செய்தால் விரும்பித்தொடரும் அபடாவம் ஒழிந்துபோம். ஆதலால் நன் மையை விரும்பினவா பசுர உதிரங்கரலிற்பரவுப்படி பஞ்சகருரோசத்தை வலஞ் செயதலவேணும். எ-று (௧௪)

மன்னிய காசிமுதூர் வசிகதுமோ ரிடைபூற்றாலே
துன்னிய வைங்குரோசஞ் சூழதார தொழியுமாயின்
மின்னிய வாங்குமீட்டி மேவுபு சூழல்வேணும்
பன்னிய காசிவாசம் பயநதார யிடைச்சேய்போலும்.

(இ-ள) நிலைபெற்ற புகழுள்ள அனந்திதலமாகிய காசிப்பதியில் வாசஞ் செயதவர்கள், ஏதோ ஒருவிதமான தடையினாலே சிவலிங்கங்களை நிறைந்த பஞ் சகருரோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்யாமற் போவார்களானால் விளக்கமுள்ள அதலத்துக்கு மறுபடியும்போய் விருமபதக்க அதப பிரதட்சணத்தைச்செய்ய வேணும். சூழத்தை, பெற்றதாயாரை யடைவதுபோல ஆனமாக்க்க காசித் தலத்தை யடையவேணும். எ-று. (௧௫)

அவிமுத்த நகாமேவி யனைவர்க்கு மிதமேயெண்ணுஞ்
சவிமுத்த நிகமுனனுன சகலமு மடையாநிற்பன்
சுவிமுத்த முலையாய்கேட்டி சுவவுகேத திரசநியாசி
செவிமுத்தக கங்கையாடித் திருநகர் வலஞ்சூழ்காவே.

(இ-ள) அவிமுத்தமென்னும் காசித்தலத்தையடைநது எல்லாச்சேவர்களுக்
கும் இனபதையே நினைக்கின்ற ஒளியுள்ள பகருவன, இவவுலகவினப முதலிய
வெல்லாச்சுகங்களையும் பெறுவன. முதலுமலையணிந்து சுவீரத ருஜங்கனையு
டைய உமையேகேட்பாயாக, இக்காசியில் சநியாசஞ்செய்யவன சாநவிமுனி
வன காதினால் விடுத்த கங்காநதியில் ஸநாநஞ்செய்து சிறந்த காசிபபதியை வல
ஞ்செய்யும்போது. எ-று. (௧௧)

பாவமெப் படிமுமேவும் பரறுவ தெவவாறெனனி
னுவவச் சநியாசிக ககங்கார நாசமொனறே
மேவருங் கழுவாயாகும் வேறெனறும் வேண்டிக்கொல்லோ
தாவரு மனையவொனறே சகலபாதகமும் போக்கும்.

(இ-ள.) எவ்வகையிலும் பாவமவநது சம்பவிக்கும் அது ஒழிவது எவ்வா
றென்றால் அந்த சநியாசிகு அகங்கார நாசமொனறும் செயதற்கரிய பிராயச
சித்தமாகும் அதைத்தவிர வேறேயொன்றுஞ் செயயவேண்டுமோ சகலபாதக
களையும் அவ்வகங்கார நாசமொனறும் யொழித்துவிடும் எ-று (௧௨)

கேட்டுஞ் சாநநமவாயநத கேத்திர சநியாசி
நாட்டுங் கங்கையாடி நம்மைநின்னெடு பூசித்துப்
பாட்டுந் துண்டிதண்ட பாணிகேத திரம்புரப்போ
வீட்டுந் தூககைபஞ்ச விராயக ரிவரைப்போற்றி.

(இ-ள.) கெடுத்திலலாத பரமசாரத்தையடைநத அந்த சேஷத்திர சநி
யாசி மகிமை குறித்தற்கரிய கங்காஸநாநஞ்செய்து மமையும் உன்னையும் பூசி
த்து பெருமையுள்ள துண்டிராஜ கணபதியும், தண்டபாணியும், வைரவக்கடவு
ளும், தூக்காதேவியும், பஞ்சவிநாயகரும் ஆகிய இவர்களைவணங்கி. எ-று. (௧௩)

நிலையசி வரணமுனனு நிகமூமா வரணமேழு
மலைவறச் சூழ்நதுதேவ தேவியர் வணக்கஞ்செய்து
தலைமையன பொடுமிராவொன நிரண்டுமூன நவகுததங்கி
கலையமை தண்டபாணி காமரு பதம்பூசித்து.

(இ-ள.) நிலைத்தகாசித்தலத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு விளக்கமுற்ற ஏழு
ஆவரணங்களையும் வலமவநது ஆங்காங்குள்ள தேவதேவியாகளைப்பணிநது முத
னமையான அன்புடன மூன்றுராதநிரி இரண்டு ராதநிரி அலலது ஒரு ராதநிரி
யாயினும் அவவிடத்து வாசஞ்செய்து கலாவல்லவனாகிய அழகிய தண்டபாணி
யின பாதங்களைப்பூசைசெய்து. எ-று. (௧௪)

கக - வது காசிவாச நியமமுரைத்த அத்தியாயம். ௪௩௫

பலமறை முழங்குதண்ட பாணியே யித்தவத்து
நலமிகு சநியாசம் புரிந்பா னண்புமிக்காய்
நிலவுமீவ் வைங்குரோச யாதநினை ரிப்புக்கென்று
குலவுற விரநதுபின்னர் நமைக்குணத திறைஞ்சலவேண்டி.

(இ-ள) பலவேதங்களால் பிரதிபாதிப்பதற்குரிய தண்டபாணிகடவுளே
காசிப்பதியில் நணமைமிருந்த சநியாசம் செய்பவர்களிடத்து அன்பு மிக்கவரோ
விளக்கமமைந்த இப்பஞ்சகஞ்சுரோச யாதநினைபை முடித்தருளவீனென்று குறை
யிரந்து அதன்பின்னர் நமமை நற்குணத்தோடு பணியவேண்டும் எ-று. (௨௦)

ப-ம. நமைக்குணதது எனபதற்கு, தண்டபாணிக்குக் கீழ்ப்புறத்திலெழு
ந்தருளிய விசுவநாயகரை என்று பொருள் கூறுவாருமுளா

பொலிதரு தண்டபாணி பூசனையெற்றுக கெனனின
மலிதரு காசியுள்ள வளமெவாம வெளிப்போகாம
லொலிதரு வாகுகொணடுள்ளா னோங்கும பாங்குரின னுஞ்
சலிதரு தரமிலன்னா கேதநிச சநியாசி.

(இ-ள) பேரறிவால் விளங்குகின்ற தண்டபாணிபூசையை யாதுநிமித்தஞ்
செய்யவேண்டுமெனின புண்ணியமநிறைந்த காசியிலுள்ள வளப்பகனையாவும
வெளியிற்போகாமல் பாதுகாக்கின்ற வாததை நமமிடத்துப்பெற்றுக்கொண்டு
நமமைவிட்டு நீங்காது சலியாதமனத்துடன் இதத்தலத்திரு அவன் சநியாசியாக
இருத்தலால். எ-று. (௨௧)

ஆதலி னவனைப்போற்றி யநுணைகொண் டிடுதலவேண்டுங்
காதலிக் கழுவாய்வினை முனிவற்குங் கட்டுரைத்தோ
மேதக வணையானறண்ட பாணியை விழைந்துபோற்றிப்
போதவைந குரோசஞ்சூழ்ந்து பொருவருஞ் சித்திபெற்றான.

(இ-ள.) ஆதலினால் அததண்டபாணியை வணங்கி அநுமதிபெற்றுக்கொ
ண்டு பஞ்சகஞ்சுரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தலவேண்டும் விருமபத்தரும் இப்பிரா
யசசித்தத்தை வீணைவல்லவனுடைய நாரதமுனிவனுக்கும் உபதேசித்திருக்கின்றோம்.
மேனமையுள்ள அமமுனிவன் தண்டபாணியைப் பிரீதியுடன் வணங்கிப் பஞ்சக்
ஞ்சுரோசப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து ஒப்பற்றசொருபசித்தியடைந்தான் எ-று (௨௨)

அறிந்தவ ருள்ளஞ்சில்லோ னைங்குரோ சமுஞ்சுழாராய்ச்
செறிந்தனா விடயபோகந தீவினை வேறறபாறறே
முறிந்தவெம் பாசத்தோர்க்கே முயற்சியுண டாகும்வெள்வே
லெறிந்தகண் மடவார்போகத் திழிந்துழி தருவரேனோர்.

(இ-ள்.) தெரிந்தவர்களுளே சிலபோ பஞ்சகஞ்சுரோசப் பிரதக்ஷணஞ்
செய்யாமல் விஷய போகங்களிலமுநிநூகன் தீவினையை அவர்களால் வெ
ல்லமுடியுமோ முடியாது கொடியபாசத்தை பொழிக்குந்தாமுடையோர்க்கே

வலம்வரத்தக்க முயற்சியுண்டாகும் மற்றையோர் யாவரும் வெள்ளிய வேலைப் பழித்த கண்களையுடைய மாதர்போகங்களிலமழ்கி யலைவராகன. எ-று. (௨௩)

என்னசா தனஞ்செய்தாலு மென்னபர வனைசெய்தாலு
மென்னசாத திரங்கற்றாலு மென்னபுண் ணியஞ்செய்தாலு
மென்னயா கஞ்செய்தாலு மெய்துறார் முததியினப
மென்னரும் புகழுகாசி யெய்திடி னெய்தலுணமை.

(இ-ள) யாதுசாதத்திற் பழகினும், யாதுபாவனைபுரிந்தாலும், எந்த நூல்களை உணராதாலும், யாதுதரும்ஞ செய்தாலும், எந்தயாக்கு செய்தாலும், மோக்ஷ சுகத்தைப் பெறமாட்டாராகன. யாவரும் புகழ்ப்பெறுகின்ற காசித்தலத் தையடைந்தால் முதற்பெறுதலுணமையாகும். எ-று. (௨௪)

அளவறுஞ் சனமந்தோறு மாற்றிய புண்ணியத்தா
வளவறு பெருமைவாயாத வரும்புகழ்ச சைவனுவா
னளவறு காட்சிநம்மை யாற்றுகு சனையாலெய்து
மளவறு ஞானானந்த மளித்திடி மெளித்தற்காசி.

(இ-ள்) எண்ணிறந்த பிறவிகடோறுஞ்செய்த தரும்பலத்தினால் அளவற்ற பெருமையோடு சிறந்த சைவனாகப் பிறப்பான அவ்வாறு பிறந்தசைவன் நெடுங் காலம் நமம்பய்யுகித்தால் காசியைத்தரிக்கப் பெறுவன அக்காசித்தலமானது அளவற்ற ஆனந்தத்தைக்கொடுக்கின்றஞானத்தை எளிதாக்கத்தரும் எ-று (௨௫)

எத்தலத் துயிராக்குகினனோ டெண்ணையி னொருநாஞ்சென்று
கைத்தல நெல்லிபோலக் காதிடை யுடதேசுத்தன
முத்தலம் புகழ்நாளு முழுத்தல மாயகாசி
கத்தல மேயொப்பனறி மறறுண்டோ வறிதியென்றான.

(இ-ள) வேறே எந்தத்தலத்திலாவது இறந்துபோன ஜீவகோடிகளுக்கு உன்னோடு நாம் எளிதாகப்போய உள்ளவகை நெல்லிக்கனிபோலக் காதினிடத்து உபதேசிக்கின்றோம் இல்லாதிரிலோகத்தாரும் புகழ்தற்குரிய சிறைநதமகிமையு ளள காசிப்பதியில் சதாகாலமும் மேற்சொல்லியபடி உபதேசிக்கின்றோமாத லால் அத்தலத்திற்கு அதுவே சமானமல்லாமல் வேறொன்றுள்ளதோ நீயறிவா யென்று சிவபெருமான பராவதிதேவியாருக்குத் திருவாயமலாந்தனா. (௨௬)

காசிவாசநியமமுணாதத் அத்தியாயம்முற்றும்.

ஆகபடலம் ஐக்கூ திருவீருத்தம். சாநாயச.

திருசசிறமபலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது மாதேசன் முத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகெலா மீனறசெல்வி யும்பர்தம் பிரானீந்தாழ்ந்து
விவகுபர தகங்களெல்லாம் விதங்கு கழுவாய்சோற்றாய்
இலகுக கழுவாயர்ற்ற கியல்பிலா முடவாரும்
ரலகுதீ குருடர்கூன ராதியா யாதுசெயவார்.

(இ-ள்) சாவலோகங்கனையும் உண்டாகிய உமாதேவியார தேவதேவரா
கிய மஹாதேவரை வணங்கி பாதகங்களெல்லாம் விலகி ஒழியத்தக்க பிராயசசித்
தத்தைக் கட்டினாயிட்டா விளங்குதலுள்ள அப்பஞ்சககுரோசப பிரதட்சணஞ்செ
ய்ய சகதியிலலாத முடவாகளும், ஊமராகளும், அனேகமாயுள்ள குருடர்களும்,
கூனாமுதலானோர்களும் யாதுசெயவாராகள் என்று. (க)

தொழிலொன்று மியற்றாராகிச் சுகத்திருக் கின்றமனனர்
பொழிகின்ற செல்வமிககோர் பூப்படிந புலகுமேனிக
கழிகின்ற நுகுபினல்லா ரிவரெது கடைப்பிடிப்பார்
பிழிகின்ற கடுக்கையண்ணல் பேசெனப பெருமானபேசும்.

(இ-ள்) பிரயாசையைதற்குகின்ற தொழிலொன்றையொரு செயயாதவ
ராகி சுகத்திலிருக்கின்ற அரசர்களும், அதிக சம்பததாற் சிறந்தவர்களும், புஷ்
பம மேலேபடினும் வாடுகின்ற தேகத்தையும் நான்குகூறான மனையினர் இடை
யையும் உடைய மாதர்களும் ஆகிய இவர்கள் எந்த உறுதியைப்பற்றிக்கொள்
ளுவார்கள், தேன பொருந்திய கொன்றைமாலையணிந்த மஹாதேவரே தே
வரீர கட்டினாயிடவேண்டுமென்று கேட்க, சிவபெருமான சொல்லத்தொடங்
கினார். என்று. (உ)

சிறுபொருள் கைக்கொண்டோருஞ் செயத்தகு தரும்ஞ்செய்தா
லுறுபொருள் கைக்கொண்டோர்செய்ததினு முயர்ந்துதோன்று
முறுபொருள் கைக்கொண்டோரு முயாவுறாத தரும்ஞ்செய்யிற்
சிறுபொருள் கைக்கொண்டோர்செய் யறத்தினுஞ் சிறிதாய்த்தீரும்.

(இ-ள்) பொருண் மிகுதியிலலாதவர்களும் செயயத்தக்க தருமரகசியங்க
ளை விசாரித்துச் செயவார்களாகினை பெருமபொருளை யுடையோர் செயயத்
தரும் தருமத்தைப் பராகடிகளும் மேனமையுடையதாகத் தோன்றும். பிரபலசம்பத்
தையுடையோர்களும் மேனமையாகாத தருமங்களைச் செயவார்களாயின அறப
திரவியங்கனையுடையோர்செய்யும் தருமத்தினும் சிறிதாகமுடியும். என்று. (ங) .

பாத்திரம் காலத்தேயம் பகரிவை பாதிப்பாய்த்
சாத்திர மறையினுற்றும் றருமஞ்செய் பவர்பாரோனும்
தோத்திர மருவுங்காசி துணனுதற் கையயிலலை
நேத்திரம் புனைந்துதேம்பி நிரப்புறு மருங்குணல்வாய்.

(இ-ள) பட்டாடையணிந்து குஜவசீனத்தாவகாது வருந்தி நாளுக்குநாள
சிறுத்துவிடுகின்ற இடையையுடைய உமையே சமபாத்திரத்தையும் புண்ணி
யகரலத்தையும் உத்தமதேசத்தையும் இவைகளெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து வே
தங்களிலுஞ் சாத்திரங்களிலும் வீதித்தவாறாக உணர்ந்து தருமஞ்செய்பவர்கள்
எகருலத்தினரோயானும் புகழ்மையேத காசித்தலத்தை யடைதற்குச் சாதேக
மில்லை என்று. (௪)

திருவளர் காசிதன்னிற சிவலிங்கப் பதிட்டைசெய்தல்
குருவளர் தனியுண்டாகக் கூபத டாகஞ்செய்த
லுருவளர் கிரகங்கட்டி மறையவர்க் குதவலாதி
வெருவளர் பாவமெல்லாம் வீட்டினிட மெக்குமன்றே.

(இ-ள.) ஞானசம்பத்தை மிகுதியாயுற்ற காசிப்பதியில் சிவலிங்கப் பிரதி
ட்டைசெய்தல், ஒளியுள்ள ஆலங்கட்டுவித்தல், கிணறுகளையும் குளங்களையும்
உண்டாக்குதல், அலங்காரமமைந்த வீடுகளைக்கட்டி வேதமுணர்ந்த பிராமணா
களுக்குத் தவதன்முதலிய புண்ணியங்களைச் செய்தால் அச்சத்தைவளரச்செய்யும்
பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்கி முத்தியிற்சேரக்கும். என்று. (௫)

காத்திகர் பாதகத்தர் நம்பொணுக் காசிவைப்பி
லேத்திடு மனையொன்றாக்கி மறையவாக சீவரென்றிற்
சாத்திர மறையோதவகித் தனியமர் நாளொன்றற்குத்
தோத்திர மனுவோரெட்டுச் சொன்னகல்கிடுபெறெய்தும்.

(இ-ள.) கடவுளிலையெனகிற காஸ்திகவாதிகளும் மகாபாதகஞ்செய்பவா
களும் உண்மையெனக்கொள்ளாத காசித்தலத்தில் புகழ்பெற்ற ஒரு வீடுகட்டி
வேதப்பிராமணாக்களுக்குக் கொடுப்பார்களானால் சாஸ்திரங்களையும் வேதங்
களையும் உணர்ந்த அப்பெரியோர்கள் விருமபி அகவிரகத்தில் வசிக்கின்ற நாள
ஒன்றிலுக்கு புகழ்பெற்ற மனுகள எட்டுபேருடைய காலத்தனவும் பெரியோ
ர்களுக்குச் சொரணதானங்கொடுத்த பலனை அவவீடுகட்டித் தானஞ்செய்த
வாகள் பெறுவார்கள். என்று. (௬)

நானில் காசிமுது ரொருமனை யியற்றிக்
லுனமில் லறமவாழ்நாண்மிக கோங்குமா பாவந்தேயு
மானவத் தலத்திலங்கை யளவுமண் கொடுப்போர்தாமுந
கானந் கடுக்கையெங்கு நெனமறை கரையாநிற்கும்.

(இ-ள.) உயர்ச்சியுள்ள பெரும்பதியாகிய காசித்தலத்தில் ஒரு வீடுகட்டி
கிரகஸ்தாசரிமத்திலுள்ள பெரியோர்களுக்குக் கொடுத்தால் அதில் அவர்கள்

கஉ வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எ-று.

வாமுமபேரது கொடுத்தவாகளுடைய பெருமபாதகமொழிகதுபேரம ஆயுள் வளரும். மகிமையுள்ள அத்தலத்தில் உன்னகையெனவு பூமியைச் சமபாததிராநா னஞ்செய்தவாகன மணத்தோடு சிறந்த கொணரைமாலையணிகத நமது வடிவமா வாகனென்று வேதவகன கூறும். எ-று. (எ)

அன்னமென் னிழுதுகனனி பான்மணி மறைபுணுடை
சொன்னம்ற் றுள்ளதானக துலங்குகா சிழிற்கொடுப்பா
ரொன்னரு மெமதுகூறே பெய்திடு மின்பமுததி
முன்னதீமர் காத்தையுண்டா லதனைபு மொழியக்கேட்டி.

(இ-ள.) சாதம், திலம், கெய, கனனிகை, பசு, நவமணி, வேதபுத்தகமா ஆபாணம், வஸத்திரம், தங்கம், மறறுமுள்ளதானகளை சிறப்புற காத்தலத்தில் சமபாததிராநா செய்வார்களானால் செய்பவர்கள் யாவராயினும் எனதுவடிவத் தைப்பெறுவாகன இன்பமயமான முத்தியுஞ் சித்திக்கும் இதற்கு முன்னடாத கதை யொன்றிருக்கின்றது. அதனைபுக தெரிவிப்போக கேட்பாடாக. எ-று. (அ)

வருகதீர்க் குலத்துவந்தான் மாதேச னென்னுமபேரான
பொருவரு மாசாசெய்கை புகதியுட் பெணுனுக்கி
கருதுவா னிப்பமேசெய்வான் கடுங்குணங் கைக்கொண்டிள்ளான்
மருவருஞ் செம்பொன்மேரு மலையெனக் குவித்துவைத்தான்.

(இ-ள.) பரமபரையாய் வருகின்ற சூரியகுலத்திற் பிறந்து மாதேசனென னும பெருளுளவன் சமாணியிலலாத அரசருடைய நீதியை மனதில் விருமபாத வனுக் சதாக்காமுற சித்தித்தருகிய விபாபாரமே செய்கின்றவன் கொடியரு ணங்களைக் கைக்கொண்டவன் கிட்டுதற்கரிய திரவியங்களைச் சமபாதித்து மேரு மலையைப்போலக்குவித்தான். எ-று. (ஆ)

கங்கைநீ ராடனம்மைக் கண்டுதொழ்ந் திடுதலாதிப்
பங்கமி ரொழிவெலாஞ்சொப் பனத்தினுஞ் செய்பானுகி
பெங்குமொன றனுக்குமுன்றா புறுதியோ டிசைத்துசெம்பொன்
சிங்கலி வாதுசேர்த்தான் நீவினையோடுமாதோ.

(இ-ள.) கங்காநீரத்தத்தில் ஸநானஞ்செய்தல் நமமை யன்புடனகண்டு வணங்குதல் முதலிய குறமறற புண்ணியத்தொழிலகளைக் கணவினுஞ் செய்பா தவனுக் யாவராயினும் ஒன்றாகவு மூன்றாகவடிக்சேர்த்துக்கொடுக்கும்படி லா பம்பேசி பொருள்களைக்கொடுத்த திரவியங்களைச் சிதைவீன்றி பாவக்குவிய லோடு சேர்த்தான் எ-று. (க)

இனையனுப் வாழுகாளி லில்லவ னிறந்தாளாக
வினையமிக் கழுவாயநத வினாமக ளொருத்திதன்னை
மனைபகஞ் செறியசசேர்த்து மறறவ ளோடும்வாழ்நா
னையனு மினையன்செய்கை யறிந்துள்ளே வெறுப்புவைத்தான்.

(இ-ள்) இத்தனமையனய வாழங்காலத்தில் அவன் மனைவி யிறந்துபோனாள். புத்திநுட்பமும் அழகுமுள்ள ஒருநாசியை தன்வீட்டில் மனையாளாகச் சேர்த்துக்கொண்டு அவனோடு வாழுகாலத்து இவன் துர்க்குணத்தை அவளறிந்து மனதில் வெறுத்திருந்தனன் என்று. (௧௧)

தருமமொன் றானுஞ்செய்யான் நன்மவறி நீட்டிவைப்பா
னருமருந் தன்னுர்பாற்போ யன்புசெய் துணைமைகேளான்
வெருவரும பாவியென்றே மேதினி யிழிக்குமென்ன
கருமயீக கிவனைக்கடிக் காதலற் பேறுமறறோம்.

(இ-ள்.) யாதொரு தருமத்தைபுரு செய்யாமல் திரவியத்தைச் சம்பாதித்து வீணாவதைதிருக்கின்றான். அரிய தேவரமிரத்ததையொத்த பெரியோராகவிடத் திறகுப்போய அன்புவைத்து நீதியொன்றையுங் கேளாதிருக்கின்றான். அச்சத்தைத்தரும மாபாவி இவனென்று உலகத்தார நிரதைசெய்கிறார்கள். இவனை கூடிதற்கு நான் என்ன பாவஞ்செய்தேன் புத்திரசம்பத்து மில்லாதிருக்கின்றேன். என்று (௧௨)

என்றுளத் தெண்ணிமாறாக கவலைபுற றிருந்தாளாக
வொன்றுதன் கருமநீர்த்து மாதேச னுறையுள்வந்தா
ன்னறவ ளிருக்கைநோக்கி யாபியே யனையாயெனனோ
பொன்றலி னுயரமுற்ற யட்டிலிற் புனைபுங்காணென்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மனதில் சிந்தித்து நீங்காக கவலைகொண்டு அத்தாசியிருந்தனன். மாதேசவரசன் தனது விபாபாரத்தொழில் செய்யுமிடத்தைவிட்டு வீட்டிற்குவந்து அவன் முகவாட்டத்துடன் நிரப்பதைப்பார்த்து என பிரண்ணையொத்தமாதே யாதுகாரணமாக நீங்காததுயரடைந்தனை சமைமல் வீட்டில் புனை யெழுமபவியிலே. என்று. (௧௩)

பசியவிற மெழுந்ததெனனோ படர்ந்தது பகர்தியென்றான்
கசியரு மனத்தினுனைக காரிகை நோக்கியட்டுப்
புசிவினை புரிந்தாலநதோ பொருட்கேடுண் டாமெயென்றான்
வசிதுனை வாளிறபாயும் வார்த்தைமா தேசனகேட்டு.

(இ-ள்) வயிறிறப்பசி அதிகரிக்கின்றது யாதுந் - நத்துசொல்வாயென்றான். இரக்கத்துடன் கேழ்க்கின்ற மாதேசனை அவவிலைமாதுபார்த்து சமைத்து உண்டால் ஐயோ? பொருள் நஷ்டமடமாருமெயென்றான். கூடாமையுள்ளவாளைப் போல துயரப்படுத்தும் அவவாரத்தை யை மாதேசவரசனகேட்டு. என்று (௧௪)

என்னிது பகர்ந்தாயெனன வெடுத்தின் சன்மம்பாழே
நன்னிலை சிறிதுயில்லாய நல்லவர் பாலுஞ்சோய்
புனனிலை யடைந்தாய்நின்னைப் புணர்வது தோடநதோட
மென்னிலை யிதுவேயென்றான் மாதேச னியம்புகின்றான்.

க2 - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எசுக

(இ-ள்.) இது என்னகாரணம் இவ்வாறு கூறினெனவென்று கேட்க அருமை பாகவெடுத்த உன் சன்னம் வீணானது கல்லடை சிறிதுமில்லாதிருக்கின்றனை. கல்லோர்களை படுக்கவில்லை. அற்புததன்மை படைந்தனை. உன்னைக்கூடுவது பாவம் பாவம் எனதுவருத்தம் இதுவாகுமென்ற மாதைப்பார்த்து மாதேசன் கூறுகின்றனன். எ-று. (கடு)

**கருப்பையு முணவுகாடிக் கடிதனை யதத்துச்சேர்க்கும்
பொருப்பைகேர் பொருளானாலும் போக்குதல் செய்வாருண்டோ
விருப்பையப் பொருண்மேல்வைத்தால் விருத்தியா மின்றேலின்ற
மருப்பைகேர் முலையாபெங்கோ வறிந்திது புகன்றபென்றான்.**

(இ-ள்) காரெலியும் ஆகாரத்தை யுததேசித்து சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டி பகாலங்களில் தானியமுதலியவற்றை வயலிடத்துள்ள வளைகளிற்சேர்த்துக்கொள்ளும மலையையொத்த பெரும்பொருளானாலும் வேண்டாமென்று நீக்குவாநிலை பொருளினமீதுவிருப்பமவைத்தால் விருத்தியடையும் இல்லாதிருந்தால் விலகிப்போம் தாமரை யரும்புபோலும் குலுக்களையுடைய மாதே நீ எவலிடத்தறிந்து இவ்வாரத்தை கூறினெனென்றான். எ-று. (கசு)

**விலைமக ளதனைக்கேட்டு வெருணிசெ யாதியில்லாய்
நிலையமை காசினைவப்பி னிரம்புபா தகங்கள்செய்வாய்
தலைமைசற் றில்லாய்நின்னைச் சாரினு நாகஞ்சாரும்
கொலைஞரும் விருமபாததிமை குபிறநிரீ வாழ்தியென்றான்.**

(இ-ள்.) அந்த வாககியத்தை கணிகைகளேவியுற்று கோபித்து குழந்தை முதலிய சம்பத்திலல்லா திருக்கின்றனை மகிமைதங்கிய காசித்தலத்து வசித்தும் மகாபாதகங்களைச் செய்கின்றனை உத்தமனடை சற்றுமில்லையாடனை கொலைத் தொழில் செய்வோரும் விருமபத்தகாத உலோபமுதலிய கொடுமைகளைச் செயது வரமுகின்றனை உன்னைச் சேர்ந்தாலும் நரகம் சம்பவிக்கும் என்றான். எ-று. ( )

**பிரியமார் மடந்தாயென்ன பிணகருகீ கொண்டாய்வேண்டி
னரியதொன் றில்லையேநிற காடையா பரணமாத்
விரியமற் றெதுசொன்னாலும் பொரு'செல வியம்பாதோம்பு
கரியகட் குயிலேயென்று மாதேசன் கரைகதுகின்றான்.**

(இ-ள்.) இஷ்டம்முள்ளமாதே நீயேன உளளே வெறுப்படைந்தனை நீ வேண்டினால் அருமையான தொன்றுமில்லை, உனக்கு வஸ்திரம் ஆபரண முதலானவைகள் எது வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அதிக பொருள் செலவாகாதிருக்குமபடி சொல்லுவாயாக கருவரிபடாந்த கண்களையுடைய குயிலையொத்தமாதேயென்று மாதேசன் இரக்கமாகக் கூறினன். எ-று. (கசு)

**மன்னர்தம் குலத்துவந்தாய் மாண்பொருண் மிகவுமபெற்றாய்
நன்னாரின் மனையுன்மேவி நான்மறை யாளராகி**

யென்னரு துரவாமே பெத்தன னேனுமுண்டோ
பின்னரு முரைப்பதென்னோ பேதைகீ போதியென்றான்.

(இ-ள்.) பேரகா மாபிற பிறத்து மாட்சிமையுள்ள பெரும்பொருளுடையன அலககா முள்ள உனவிட்டில நான்கு வேதகளை புணர்ந்த பிராமணா முதலிய யாவரும் வந்து சுகபேரஜ்ஞனரு செயலாமே எந்தக்காலதிலாவது அவ்வாறு நடந்திருக்கின்றதோ வீணானவராதையை மேலுமேலும் கூறுவதினா பயன்பாது அறிவிலலாதவனே அப்பாற போவாபெனானன். எ-று. (1)

பொதுமகள் வராததைகேட்டுப் புழங்கிய மனத்தனகி
யெதுதுவன் றுலுங்கேடப் னினியொழி கவலைபெனாரான்
கதுமெனக் காசிமேனமை கறமவர் தம்பாற்கேட்டு
மதுமலர் தாரோயிக்கு வம்மெனப் போக்கினானே.

(இ-ள்.) அவ்விலைமது சொன்னவார்த்தையைக் கேள்வியுற்று வருந்திய மனமுள்ளவனாகி கீயெதைச்சொன்னாலும் சொன்னபடி கேட்கினறேன் கவலை யொழிவாயென்ற மாதேசனைப்பாராதது காரிகசிய தருமங்களை அறிந்த பெரியோர்களிடத்து விராவாகச்சென்று கேள்வியுற்று தேன்துளிக்கின்ற மலர் மாலையணிந்தவனே பின்பு இவருவருவாயென்று அனுப்பிவிட்டனன். எ-று. (20)

சிவகதை கேட்கப்புக்கார செலவுந் திடமேயென்று
கவலைகொண் மனததனகிக் கமழ்திரி லோசனைப்பே
ருவமையில் கட்டமுறா னுங்குறை மேலோர்பாவி
நவவர வுணர்ந்ததுமிக்கு கெகிறும் பூதுகொண்டார்.

(இ-ள்.) சிவ சரித்திரத்தைக் கேட்கப்போனால் ஏதாவது பணச்செலவு நேரிடுமென்று கவலைபடைந்த மனமுள்ளவனாய் விளக்கமுற்றுச் சமாளியல்லாத தாயகிரிலோசனை கட்டாததைச் சோந்தனன் அவ்விடத்திருக்கின்ற பெரியோர் ஒருக்காலும் வராத பாவியாகிய மாதேசன் னாதனமாக வருவதைப்பார்த்து பெருகதை செய்து ஆச்சரியம் கொண்டான். எ-று. (21)

அனையவர் தனதுசெய்கை யறிந்தவ மதித்தல்கண்டு
வினைகெடும வருகத்ததோடு மிகக்கெழு கவலையோடு
துனையமா தேசநீக்கான் றாராததே யிருந்தானாகப்
புனையவாறு கதையுளொன்று போந்தது புகன்றாரனனார்.

(இ-ள்) அப்பெரியர் தான் வருவதையறிந்து அவமதிக்கின்றார் க் கொளபதைத் தெரிந்தும் மேனமேலுண்டாகிற கவலையோடும் தீவினை கெடுகுகாலம் சம்பித்தலால் மாதேசன் னைப்போகாமல் தூரத்தில் உட்காராதனன். அச்சிவ கதைகளுகளு விசித்திரமான ஒருகதை நோந்தது அப்பெரியோர் அக்கதையைச் சொன்னார்கள். எ-று. (22)

குலவிய காசிவரம்புவன் குணமிகு தருமபாவ
னிலவிய பொருளைப்பேணு னெடுமபுக முறமேபெட்டான்

க2 - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈசக்.

**லேவிய பத்தியாயத்தான் கனிசிவ தருமஞ்செய்யா
துலையிப் பவஞ்சுவாழ்க்கை புலப்பிலா துவப்பான்வேறு.**

(இ-ள்.) விளக்கமென்க்கத் காசிப்பதியில் வாழ்பவனும், கற்குணமுள்ளவ
னும், பொருள்களை வில்லாதவனும், பெரும்புகழைத்தருந் தருமத்தை விரும்
புபோனும், நிறைந்த சிவபக்தியுள்ளோனும், மனதைக்கனிவிக்குஞ் சிவபுண்
ணியங்களைச் செய்வனும் அகிரிக்கும் பிரபஞ்ச வாழ்விலமுத்திச் செடாது
வேறாகக் கனிப்பவனுமாகிய தருமபாலனென்னும் பெயருள்ளானொருவ னிறு
கதனன். எ-று. (உ௬)

**தருமமே யுலகம்போற்றச் சகலகா ரணமதிரஞ்
தருமமே யழிவாதெனறுந் தாபா மாகிநிற்குந் .
தருமமே தனைவேட்டோக்குச் சவுக்கிய மனைததநல்குந்
தருமமே முத்திசேருஞ் சாதன மென்றுட்கொள்வான் .**

(இ-ள்.) தருமமே அறிவுடையோர பாதுகாககிற எப்பொருடருக கா
ரணமாகும் தருமமே எநகாலிலும் அழிவிலலாது நிலைத்து நிற்கும், தனை விரு
மபிச் செய்வோர்க்குத் தருமமே எல்லாச் சுகங்களையுந் கொடுக்கும், தருமமே
முத்தியைப் பெறுதற்குரிய சாதனமாகுமென்று உணரத்திறு கித்திதனன். எ-று.

**பொருள்விரூப புடையானோடிப் புதும்பெரு காகமென்று
மருள்விரூப புடையானின்ப மார்ந்தினி தமருமென்றுந்
தெருள்விரூப புடையானாகிச் செகதல மறியச்சொல்வான்
மருள்விரூப புடையானாகான மற்றவன் குணம்பார்கொல்வார்.**

(இ-ள்.) பெரியபொருளில் ஆசையுடையோன் (மரண்ம் வந்தால்) வே
கமாகச் சென்று சரகத்தையடைவா னென்றும் மெய்ப்பொருளாகிய திருவரு
ளில் விருப்புடையோன், பேரின்பாறுபவத்தைப் பூரணமாகப்பெறு முத்தி
யடைவானென்றும் (புண்ணியப்பேற்றாலறிகது) மெயஞ்ஞானத்தில் ஆசை
யுள்ளவனாகி விவேகஞ்ஞானநது பயனுறும் வண்ணமாகப் போதிப்பான ஒரு
ககாலும் மயக்கநெறியிற் செலவான அப்புண்ணியவாறுடைய சமருணவியல
பையாவர் தெரிவிப்பார்கள். எ-று. (உ௭)

**அன்னவன பொருண்முன்பாவு மகித்திய மென்றுதேர்த்து
பன்னரு மன்னதான முத்தப்பல தானஞ்செய்து
கன்னாகொள் விகவாத நம்பனை யடைந்தானென்று
மன்னவன் கேட்கச்சொன்னார் மண்ணை யிருத்தமேலோ.**

(இ-ள்.) அப்புண்ணியவான் செல்வமுதலியபாவும அழித்து போகத்தக்
கனவாமென்று தெளித்து சொல்வதற்கரிய மகிமைபுள்ள அன்னதான முதலிய
பலவகைத் தானங்களையுஞ் செய்து (பின்னர்) இன்பவழிவழிய விசுவநாதர்
பாதங்களைச் சேர்க்காநென்று மாட்டுமைதக்கிய சபையினுள்ள பெரிபேரர்,
மாதேசவரன் கேட்கும்படி சொன்னார்கள். எ-று. (உ௮)

அன்னது கேட்டபோதே யுரும்பொருட் செல்வேசொற்ற
தின்னதென தகத்துக்கொண்டான் தன்மனை யிட்டத்துவந்து
நன்னாகொள புராணங்கேட்டே னவிலுல துணாந்தேனங்கா
யினனல மறையோர்க்கேற்ற சுவையமு தியற்றுகென்றான்.

(இ-ள்.) பெரியோர் கூறிய அகத்தைபைக கேட்டபோது இச்சுவையை
அரிய பொருட்செல்வைக்குறித்தே சொல்லுகின்றதென்று, மனதில் எண்ணி
னவனாகத் தன்வீட்டிற்குவந்து நலத்தைக்கொண்ட சிவபுராணம் படிக்கக்கே
ட்டேன அதிற் சொல்லிய விஷயங்களைத் தெரிந்தேன பெண்களிடம் கிறந்தான்
எவனே. இனபவாடிவமாகிய பிராமணர்களுக்குத்தக்க அறுசுவையோடுகூடிய
அனந்தத்தைச்சமைப்பா யென்றான் என்று (உச)

கணிகையு மவவாறுகிக் கலத்தெதிரா படைத்துவைத்து
மணிகெழு தோளாயுணக மாவென வுபசரித்தா
ளணிகிள ரதிரியானே ரடைந்துணி னுண்பேனென்றான்
பணியிடை மடநதை சிலலோ ராவயிற படரச்செய்தான்.

(இ-ள்) விலைமாதும் மாதேசன் சொல்லியபடி சமைத்து உண்பாததிரத்
திற்பரிமாறி அழகுதங்கிய புஜங்கையுடையோனே உண்ணக்கடவையென்று
உபசரித்தான் அதிக கன்மையுள்ள அதிதிகளாயுள்ளோர் வந்து முந்திப்போசன்
ஞ்செய்தால் நாணுண்பேனென்றான் சுருங்கிய இடையினையுடைய அவ்விலை
மாதும், சில நல்லோர் அவவிடத்து வருமபடி செய்தான். என்று. (உச)

வந்தநல லவாகளபொல்லா மாதேசன் முகத்தைநோக்கி
யிருந்தமா பாவிவீட்டி லருந்திடே மென்றிரிந்தா
முந்தவோர் பூணைதனை யழைத்திட மொத்துவானென்
றந்தமாரச சாலமோட வனையனு மிறுமபுகுறறு.

(இ-ள்) உண்ணுமபடிக்கு வந்த பெரியா பாவியானமாதேசன் முகத்தை
ப்பார்த்து இக்கொடியோன் மனையிற போசனஞ் செய்மரட்டோமென்று
போனார்கள். பின்பு ஒரு பூணையையழைக்க, அடிப்பாடுவென்று எண்ணிக் கொ
ண்டு, அப்பூனை ஓடிப்போக அமமாதேசனும் ஆசசரித்தையடைந்து என்று(உச)

வெளிவந்து கொடியையநாயை விளித்தன் னவையுமஞ்சி
யொளிவந்து போய்தரக வெள்ளரிழை மடந்தைநோக்கிக்
களிவந்த மனத்தாயநாயுங் கைத்ததுன் சேற்றையென்றா
டெளிவந்த வுணர்ச்சிசற்றே சிந்தைகைக கொளவிருந்தான்.

(இ-ள்) மாதேசன், வீட்டிற்கு வெளியிலவந்து காக்கையையும் நாயையும்
அழைக்க அவைகளும் பயந்து ஓடி ஒளித்துக்கொண்டனவாக, விளக்கமுற்ற
ஆபாணங்களைத்தரித்த அவ்விலைமாதும் பார்த்து செல்வச்செருக்குள்ள மனமு
டையோனே உணன்னத்தை நாயும் வெறுத்து விட்டதென்றான். தோச்சியை
ததருகின்ற அறிவு பூர்வ புண்ணியத்தினால் சற்றுநேரம் உதிக்க ஆலோசித்
திருந்தான். என்று. (நா)

கஉ - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். 'எசுரு

காரிகை மிடிபுர்போலக் கவலற்க தெளிகவென்றான்
சூரிய வுதயங்காறுத் துஞ்சிலா நிருத்தவன்னேன்
வேரியக கமலகங்கை விடியலி னனைந்துமுழி
யாரியா தகமுழாளுசோத் தறமபல கேட்டானன்றே.

(இ-ள்.) அவ்விலைமாத மாதேசனைப்பார்த்து தரித்திரகளைப்போல கவ
லைபடைபாதே (புத்தியை) தேற்றிககொன்னெனான். சூரிய உதயகாலமட்
டும் கீத்திராயிலலாதிருந்தவன் வாசனைதங்கிய அழகுள்ள தாமரைமலர்களைபு
டைய கங்காதீர்த்ததில உதயத்துக்குப்போய ஸ்நானஞ் செய்து பெரிபோர்
கூட்டத்தை படைத்து பலவாயுள்ள தருமங்களைக் கேனவியுற்றான். எ-று(௩௧)

மறையவ னொருவனுக்கு வதிபவன் சாந்தனென்பான்
குறையறு காசிமேனமை முழுவதுங் குறித்துத்தேர்ந்தான்
பொறையினமா தேசன்கேடகப புகலுவா னனந்தசன்ம
நிறைபெரும் புண்ணியததா னோந்ததிக் காசிவாழ்க்கை.

(இ-ள்.) குறைவற்ற காசிதலத்தின் மகிமை முழுவதும் நிதானமாகத்
தெளிந்த சாந்தனெனவும் பெயருள்ள ஒரு பிராமணன் அத்தலத்தில் வாசஞ்
செப்பவன் பொறுமைபிலலாத மாதேசன் கேட்கும்படி போதிகின்றான் (யா
தெனில) அனாத பிரவிகடோறும் நிறைவாகசெய்த புண்ணிய பலத்தினால் இக்
காசி வாழ்க்கை நேரிட்டது. எ-று. (௩௨)

சங்கியற் றறத்தினாலே யெய்திடுஞ் சித்தசக்தி
யாங்கது மேவினயோக மாமத னுலின்பாகும்
பாங்குசே ரிதனைத்தோரப பரீதகா பொருளையிட்டி
நீங்குவா வறிதேயெல்லா நிரயத்துங் குளிப்பவென்றான்.

(இ-ள்.) இத்தலத்துச் செய்யும் தருமத்தால் சித்தசக்தியுண்டாம். அச்சித்த
சக்திநிடைத்தால், சிவயோகந கைகூடும் அநதயோகத்தால் முத்தியின்பம் வரும்
முறையாகக் கிடைக்கத்தக்க இதனைத் தெனியாத பரவிகள பொயப்பொருளை
சேசுகரித்து எல்லா நாகங்களிலும் முழுகுதற்கு வீணாக ஒழிந்து போவாராக
னென்றான். எ-று. (௩௩)

என்றது கேட்டபேரறி னினனருள் சிறிதுண்டாகி
மனறலங் குழலாள்பாங்கர் வந்தள வளாவிசெராலவான்
கன்றி னினறுமெனனை யேற்றனி கருத்துட்கொண்டாய்
நன்றலெனறுரையேனசொற்றகலமெலாங்கேட்பேனென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்றவராததையைக்கேட்ட காலத்து இளிய சிவகடா
ட்சம் சிறிதுண்டாகி வாசனை வீசுகின்ற அனகத்தையுடைய அவ்விலைமாதினிடம்
வந்து நண்பு பாராட்டிச் சொல்லுகின்றான். துயரத்தில் நின்றும் என்னை கல
வழியிற் செலுத்தும்படி நீ எண்ணியிருக்கின்றனை இது நன்மையல்ல வென்று
ஒருகாலஞ் சொல்லேன் நீ சொல்லுகின்ற நன்னெறியாவுங் கேட்கிறே னெ
ன்றான். எ-று. (௩௪)

என்னலும் பதியிலாத மியைகுலத் துதித்தமாத
நன்னல நினகருவாய்ப்ப நானுநற கதியைமேவ
வினன்னல் கடல்யாமென்று மெயதுரு திருக்கவெண்ணி
மன்னவ வுறுதிகொற்றே னெனறன்ன மகிழ்ச்சிபூத்தான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொன்னவனவில கணிகையா குலத்தில்வந்த அம்மாத
(மாதேசனைப்பாத்து) நல்ல க்கமுனக்குண்டாகவும், நான நல்லகதியடையவும்
துன்பமாகிய சமுத்திரத்தில் நாமிருவரு முழுசிப்போகாதிருக்கவும் ஆலோசி
த்து அரசனே உணமையைத் தெரிவித்தேனென்றன (அதைக்கேட்டு) களி
ப்படைந்தனன் எ-று. (௩௫)

அறறைநாண முதனமாதேச னலைபுனற கனகையாடிப்
பறறைவே ரறுகருநீறு கணமணி யொடுபிரித்தாக
கறறைவரா சடிலத்தெம்மைக கைதொழு திறைஞ்சிப்போற்றிப்
பொறறைமா ளிகைசோகாசிப் புராணமுள ஞ்வப்பிறகேட்பான்.

(இ-ள்.) அன்றுமுதலாக மாதேசவரசன் அலைகளையுடைய கனகாதீரத்த
த்தில் ஸநாகஞ்செய்து பந்தமாகிய வேரைக களையத்தகும வீழ்கியையும் உருத்
திராககத்தையும் பூண்டு கறறையாக நீண்ட சடையையுடைய எண்ணை கைகு
வித்து உணங்கித் துதித்து சாளரங்களையுடைய மாளிகை நெருங்கிய காசிமான
மியத்தை மனங்களிப்புறக் கேட்பானாயினன். எ-று. (௩௬)

காசிமான மியமுநதெய்வக காசியின வசிப்பேராபேறு
மாசிலா நமமைப்பூசை வயக்கலா லடையுமாண்புந
கூசியே காலனகாசி குறுகிடா தகலுஞ்சீரும்
பேசிய குரோசஞ்சூழப் பெற்றவ ரடையுமின்பும.

(இ-ள்) காசிப்பதியின் பெருமையும் தெய்வத்தன்மையுள்ள அப்பதியில்,
வாசஞ்செய்பவர்களடையும் பிரயோசனமும், கனங்கமில்லாத நமமைப் பூசை
செய்தலாலுண்டாகும் பலனும், இயமன பயந்து காசிப்பதிக்கு வராதிருக்கின்ற
சிறப்பும, வேதங்கள் எடுத்தனுரக்கத்தக்க பஞ்சக்குரோசப் பிரத்தசனஞ் செய
பவர்களுடையுஞ் சுகமும் எ-று. (௩௭)

காசியி னிருந்தபாவங் கருதினோ செயதேரியாரு
மாசிய லாத்கால வயிரவா தங்கைப்பட்டு
மூசிய தண்டமெல்லா முறறுமேற றழிந்தநொந்து
சீசியென் றியாருமெள்ளத் திகைத்துழ லளவாததுன்பும.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருந்து பாவஞ் செயயவேண்டுமென்று நினைத்த
வார்களும், நினைத்தவாறு செய்தவர்களும், குற்றமில்லாத காலவயிரவா ஆக
னைக்குடனபட்டு நெருங்கிய பலவாயுள்ள தண்டனைகளை முழுமையுமடைந்து
மிகுவருத்தத்தால் கொந்து சீசீ (துஷ்டனே) என்று யாவரும் நிகழ்க மனந
தினத்தது உழலத்தக்க அளவுபடாத துயரத்தையும். எ-று. (௩௮)

க2-வது மாதேசன முத்தியடைந்த ஆத்தியாயம். எச்சுள

மற்றுள வணைத்தநதேர்த்தான போனநாட் கிரககமவைததான்
சமறுள வருணமேலோங்கித் தழைத்தது தவாதுமேனி
முறறுள தெனறுகூற முகிழத்தது முதிர்நதவன்பு
கமறுள முதியோர்பாங்காக கலந்தது காமாநெஞ்சம்.

(இ-எ.) மற்றுமுள்ள துயரங்கள் யாவையுநதெளிந்த மாதேசன், (புண்ணி
யஞ்செய்யாது டரவஞ்செய்து) கழிந்தபோன நாளைக்குறித்து இரக்கங்கொண்
டனன். உள்ளடங்கியிருந்த திருவருள், மேலேயெழுந்த பாவியது, கெடுத்தி
யடையாது சரிமுழுவதும் வியாபித்ததென்று சொல்லுமபடி பேரன்புதோன்றி
யது, வாசித்தறிந்த பெரியோரிடத்துச் (சதாகாலமும்) இருக்கவேண்டுமென்று
அழகியநெஞ்சம் நினைத்தது எ-று. (186)

உண்மையின் மிககோளாய் நொருகிய தேசனமைந்தன்
வண்மைசற நேனுமில்லென மாதேச னெனுமபோ பெற்றேன
பெண்மையிற் கழிந்ததெனென்றும் பெற்றிலென பாவியேனமிக
கெண்மையிற் சிறந்தேனன்றா யிருந்ததென சரிதமென்று.

(இ-எ) சிறந்தசத்தியவானாகிய கடதேசன குமாராகப்பிறந்து, மாதேச
னென்கிறபெயர்பெற்று சமறும் பரோபகாரமில்லாதவனாகப் பெண்மைக்குண
த்தையடைந்து வீணாகுமித்தேன ஒரு நண்பையு மடைந்திலென பாவியானேன
இழிகுணங்களுககுள் மிகவுமிழிந்த குணத்தைப்பெற்றேன, எனச்சரித்திரம் அழ
காயிருக்கின்றது. எ-று.* (190)

தனக்குப் தேசஞ்செய்த தார்க்குமு வினைவியந்து
மனக்கினி தாயவெல்லா வறங்களுந் வயங்கச்செய்வான
புனக்கினி யனையாயந்தது கோயிலைப் புதுக்கிராளு
முனக்கினி தாய்செம்பொற கோயிலை யொளிரச்செய்து.

(இ-எ.) தனக்கு உண்மையுபதேசஞ்செய்த, புட்பங்களைச்சூடிய அளசபா
ரத்தையுடைய அவவிலைமரதி னறசெய்கையை, நினைந்து உள்ளே ஆச்சரியங்
கொண்டு, மனதிற்கு இன்பத்தைத்தரும் எல்லாத்நுமங்கனையுஞ் செய்பவனாகி,
தினைக்கொல்லையிலவாழுவ கிளிப்பிள்ளைபோன்ற உமையே நமது ஆலயத்தைக்
கனகத்தாற்புதுக்கி சந்தம்முணக்குப் பிரியமாயுள்ள செம்பொன்மயமாநிய
ஆலயத்தையும் விளங்கக்கட்டி. எ-று. (194)

நந்தன் வனங்களாகக்கி நறுமலாத தடங்களாக்கி
யந்தமில் பொழில்களாகக்கி யன்னசத திரங்களாக்கிச்
சந்தனை முனிவர்மேவத தஞ்சிறு மடமுண்டாக்கிப்
பந்தமுற நறுங்குகோசப் பதிட்டையும் பலவுண்டாக்கி.

(இ-எ) பூந்தோட்டங்களை யுண்டாக்கி, நல்ல (நாமரை முதலிய) மலா
களுண்டாகத்தக்க தடாக்கங்களை யுண்டிடுபண்ணி, அனேகவகையான கோலைக
ளைவைத்து, அனை சத்திரங்களைக் கட்டி அழகுவாயந்த மகாமுநிவர்கள் வகிக

கச, சிறந்திருமடங்களைக் கட்டி, (ஆணவாதி) பாசங்களை முழுவதையு நீக்கத்தக்க
நமது வடிவரகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை பலவாகச் செய்து. எ-று. (௪௨)

சித்திரம் பிறங்குமாறு திகழ்மனை யொன்றுண்டாககிப
பத்திற சிறந்தோனாய் சுதபசி யென்பாறகீநது
கோததமை பாவமெல்லாம் கொழுந்தெரி படுபஞ்சாக
வித்தக வினபமுறமுன மின்னனை யாய்மாதேசன்.

(இ-ள்.) அனேக சித்திரங்கள் வினங்குமாறு பிரகாசிக்கின்ற ஒரு வீடுகட
வேத்துச் சிவபத்திற சிறந்தவனாய் சுதபசி யென்பவனுக்குத் தானஞ்செய்து
பாவக்கூட்டங்க ளெல்லாவற்றையும் கொழுந்துவிட்டு எரிசின்ற நெருப்பிற
பட்ட பஞ்சுபோலாகுமாறு தகித்து ஞானமயனாகி மாதேசன முத்தியடைந்தனன்
மின்போன்றொளிருமுமையே. எ-று. (௪௩)

சூட்டிய பொருளானமுத்தி யெய்தின னொருமாதேசன்
சூட்டிய பொதுமின்னாந் கோதிலா முத்திபெற்றான்
காட்டிய பொருளினுலே கைக்கொண்டா நாகஞ்சிலவோர்
பூட்டிய பெரலங்கொம்பன்னு யுணரெனறான் பூதநாதன்.

(இ-ள்.) சம்பாதித்த திருவியத்தால் மாதேசன ஒப்பற்ற முத்தியடைந்த
னன். புண்ணியஞ் செய்வித்த விலைமாதும களங்கமற்ற மேடசத்தையடைந்
தனன் உண்டாகிய பொருளிலவைத்த ஆசையாலே சிலபோ நாகத்தையடைந்
தராகள். ஆபரணங்கள் பூண்ட பொற்கொம்பையொத்த உமையே அறிவாராய
கவென்று ஆனமவாக்கங்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபிரான திருவாய மலாநத்
னா. எ-று. (௪௪)

மாதேசன முத்தியடைந்த அததியாயமுற்றியது.

ஆக அததியாயம் ௧௨-க்கு திருவிருத்தம் சாஎஅ.

திருசுசிறம்மபலம்

திருச்சிறமபலம்.

பதினீழுந்ருவது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறமபலம்.

எண்ணிலாவண்ட முழுதுமீனறளித்த விறைவிநா யகனடிவணங்கித்
தண்ணிலாமோலிப பகவவானந்த சங்கர சம்புமாதேவ
கண்ணிலாககொடிய கூற்றடைந்தறியாக காசிமாந மியமினுமுரைத்தி
யுண்ணிலாவினபமுயிருமவெனருளும்பாதமபிரானமகிழ்நுரைப்பான்.

(இ-ள.) அளவிலலாத அண்டங்கள் முழுவதையும் உண்டாகக்கூகாகி
னற பாரவதி தேவியார ஸூகயிலாசநாதா பாதங்களிற பணிந்து குளிராத நில
வணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய தேவே, ஆனந்த ரூபரே ஆனமாககளுக்குச
குகத்தைச் செய்பவரே, சம்புவே மஹாதேவரே, தாட்சணியமில்லாத கொ
டிய இயமன வந்தறியமாட்டாத காசித்தலமகிமையை உள்ளத்தில் விளங்குமினப
த்தை ஆனமாககளுடையுரிமித்தம் மேலும் திருவாய்மலாந்தருளவீரெனற தேவி
யைநேரக்கித் தேவதேவராகிய சிவபிரான கட்டளையிடத்தொடங்கினா. எ-று (க)

களவிலாமுனிவ ராகியோரெருங்குங் காசியா மாநந்தகானத
தளவிலாவினிக மளவிலாதீரத்த மமையும்த தீரத்தரீபடிந்து [சார்
தளவிலாப்பொலியுஞ் செய்யவாய்மயிலே சாற்றியவினிகங்கண் டிறைஞ
துளவிலாததிருமாலெனமயங்குறுவார தொலைபருமவிடையவாதனையில்

(இ-ள) வஞ்சனையிலலாத முகிவாமுதலியே-ர நெருங்கி வகிக்கப்பெற்ற
ஆனந்தகானமென்னுங் காசிப்பதியில், எண்ணிக்கையிலலாத சிவலிங்கங்களும
அளவிறந்த தீரத்தங்களும உள்ளனவாகும். தந்தங்களாகிய முலையருமபுகடகு
இடமாகவிளங்கும் சிவந்தவாழையும் மயிலபோலுஞ் சாலையுமுடைய உனமயே
அத்தீரத்தங்களில் ஸநாநஞ்செய்து அச்சிவலிங்கங்களைக்கண்டு வணங்காதவா
கள், பிருந்தையின் வடிவமாகிய துளவந்தைத் தரியாதகாலத்து திருமால் மயங்கி
னதுபோல நீக்குதற்கரிய உலகவாசனையில் மயங்கியலைவார்கள. எ-று ('))

காசியினளவீ ரீர்த்தமுண்டவறறுட கரிசினமுக கியமெடுத்துரைப்பா
மாசியினனைய தீரத்தரீர்தோயா ரவரெலாங் கயவரேயனரே
பேசியமந்தா கினியவறறகிகம் பெருகுமந் ரீபடிந்தாடின
முகியசகல தீரத்தமுமவிதியின் முழுகினே னுவனமொய்குழலாய்.

(இ-ள) ' காசிப்பதியில் எண்ணிக்கையிலலாத தீரத்தங்களுள்ளன அவை
களுககுள முககியமான தீரத்தங்களைக் கூறுகின்றேன அம்முககிய தீரத்தங்களில்

ஸநாநஞ் செய்பாதவாகஸ்பாவரும் ஞானமில்லாதவர்களல்லவா அததீர்த்தநக னாகஞ்சு கங்கைமேலானதாகும் பிரவாகிகின்ற அந்தக் கங்காதீர்த்தத்தில் ஸநா நஞ்செய்தால் சூழாத சாவதீர்த்தங்களிலும் விதிப்படி மூழ்கினவனென்ற நெருங்கிட அளகபாரததையுடைய உடையே அறிவாயாக. எ-று. (௬)

மடியினறங்கை யாதெலொழிந்து மற்றைய செயிற்பயனில்லை [பேர கடியினறம்பொலியு நடுபகனமணிகள் னிகைப்புன மூழ்கியுன மறம் தெடியினறம்பொலிகை யாய்கதியுண்டாந் சுரர்மக பதியயனநருடக் கொடியினறம்பொலிமாநிநுடயர்முதலோர்குடையமாதவம்புரிநதிருப்பார்.

(இ-ள்) சோம்பலினால் கங்காஸநாநஞ்செய்தலைக் கைவிட்டு மறைய புண்ணியங்களைச் செய்தால் பயனுண்டாகாது. புண்ணியகாலத்தால் விளங்கு கின்ற நடுபகனமணிகளை மணிகாணிகா தீர்த்தத்திலே ஸநாநஞ்செய்தால் பாவங்க ளொழிந்துபோகும். கங்கைத்தீர்த்த பிரகாசிகுடும் கைகையுடைய உடையே முத்கியுங்கிடைக்கும் அக்கங்காஸநாநஞ் செய்வேண்டுமவதைக்குறித்து தேவ ராகனும், தேவேந்திரன், பிரமன், கருடக்கொடியினலே விளக்கமுற்றிருக்கும் திருமால், முரிவர்கள், முதலாயினோர்கள் பெருந்தவஞ்செய்வார்கள். -று (ச)

முருகலாப்பஞ்ச நத்தினிலவிடியன முழுகினஞ் சகலசித்திகளும் பெருகுபாதகம்போய முததியாங்கங்கை பேசிய வருணசங்கமத்தி லுருகுபேரனபி னாகிகேசவரை புறபுனல் படிந்துபோற நெடுபிற கருகுமெய்யனையானவருண்டஞ்சேரது களித்தினிதிருநதிடலுணமை.

(இ-ள்.) வாசனேதவசிய மலாகையுடைய பஞ்சநத்தீர்த்தத்தில் உதயகால த்தில் ஸநாநஞ்செய்தால் சகலசித்திகளுமுண்டாகும், அன்றியும் பெருமபாதக ள்கொழிந்து முத்கித்திக்கும். கங்காமகிமையோடு மிதத்துக்கூறுவதற்குரிய வருணசங்கம் தீர்த்தத்தில் மனங்கனிந்துருகின்ற அன்பினலே ஸநாநஞ்செ ய்து ஆகிகேசவரைவணங்கித் துதித்தால் நீலநிறமுள்ள திருமேனிலாயநத விஷ ணுதேவா வகிக்கும் வைருண்டபதவியைப்பெற்று மகிழ்ச்சியோடு அவ்விடத்துச் சுகமாகவிருப்பது உணமையாகும். -று (௬)

சூலடங்கேச ரெதிர்பிரயாசை துனையினு மாவயிறகங்கை
சிலமாயமுனை சங்கமமுழுகிற் சிதைதருங் கருப்பமெவத்தை
ஞாலமேவகிசா னவிசங்கமத்து நானமெப பநதமுமொழிகு
மேலவேநல்ல தீர்த்தமிச்சிப்போ ரெய்தவர் சித்திகளனைததும்

(இ-ள்.) சூலடங்கேச சநிதிக்கு எதிராக பிரயாசை தீர்த்தத்தில் ஸநா நஞ்செய்தாலும் அவ்விடத்துக்கூடுகின்ற கங்கை யமுனை சங்கமத்தில் ஸநாநஞ் செய்தாலும் பிறவித்துன்பம் ஒழிந்துபோகும். அசி எனனும் நடியும் கங்கை யும் கூடுகின்ற இடத்தில் ஸநாநஞ்செய்தால் எவ்வகைப்பாதங்களும் ஒழிந்து போகும். சிறந்த தீர்த்தங்களில் ஸநாநஞ்செய்ய விரும்புகின்றவர்கள் சாவகித்தி களையும் அடைவார்கள். -று (௭)

கந-வது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அததியாயம். ஈருக

எறிதிரைக்கங்கா தீரத்தீர்த்தகதோ யிரும்பலன் கங்கைகோயபலனே
முறிதலிரீர்த்த மிலிங்கமிக்கலியின் முகிழ்த்திடு சுபலமுண்டாகு
மறிதருமியைவக ணிதகியதீர்த்தம் யாகநீர தீர்த்தமுஞ்சிலவே
செறிபலகரும் மிருபினுமினைய தீர்த்தநீர் துளைதலேவேணமும்.

(இ-ள்.) அலைகளேவீககிணற கங்கைநீர்திகைகையிலுள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்ரீ
நஞ்செய்பவர்கள் கங்கையில் ஸ்ரீநஞ்செய்கின்றபலனை யுடைவார்கள். நிறை
நத மகிமையுள்ள தீர்த்தங்களும் இலிங்கங்களும் இக்கலையுகத்தில் பெரும்பிர
யோசனத்தைக் கொடுப்பனவாகும் மேற்கூறிய தீர்த்தங்கள் நித்தியஸ்வரூப
செய்கின்ற தீர்த்தங்களாகும் யாதிரூபகாலங்களில் ஸ்ரீநஞ்செய்யத்தக்க தீர்த்
தங்களும் சிலவுள்ளன. அனேக சமகருமியிருந்தாலும் மேற்சொன்ன தீர்த்த
ங்களில் அவசியம் ஸ்ரீநஞ்செய்யவேணமும். எ-று (எ)

வாரணவாசி வசிப்பவர்தீர்த்த மகாலிங்கக தேடவேண்முவதி
ஞானமுதல்வா னவாமுனிவாரு நாரொறுந காசியில்வசிப்பார்
காரணவியுவான பொழிநலப்புரிகள் காசியோடேழ்பலவரைக
ளேரணவியுண ணியததவாயங்க ணிருப்பவெக் காலமுமறிமோ.

(இ-ள்) காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவர்கள் தீர்த்தங்களையும் மகாலிங்கங்
களையும் தேடவேண்டியதில்லை (எளிதாகநேரிடும்) விஷ்ணுமுதலான தேவர்க
ளும் முனிவர்களும் மேற்சொன்ன விசேடத்தால் தினந்தோறும் காசியில் வா
சஞ்செய்வார்கள் உயர்வுள்ள மேகங்கள் சேரத்தக்கசோலைகளும் பலமலைகளும்
காசியுள்பட சத்தபுரிகளும் சதாகாலமும் அழகுவாய்ந்த புண்ணியங்களை யுடை
யனவாகி அங்கேயுள்ளவென்று உமையே அறிவாராக எ-று. (அ)

காசியுண்மேய வறுநகரத்துவ கராதவழ வரைபொழிலிடத்தும்
பேசியினமொழிமா வயனமுதல்யாரும் பெட்டிடங் கொண்டுறைதாரா
மாசியினினே டானந்தமயமா யமருவநன்மைக் ள்ளைத்து
லீசியின்பளிகுருக காசியினமற்றை வியனக் வரைபொழிலினைத்தும்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திறறங்கிய துவாரகைமுதலாகிய ஆறுபுரிகளிலும் மே
கங்கள் ஞஞ்சரிககிணற மலைகளிலும் சோலைகளிலும் திருமாலும், பிரமனமுதலிய
யாவர்களும் இன்பவரககியங்களைக் கூறிகொண்டு வீருப்போடு வாசஞ்செய
யும்படி களங்கமற்ற நீயும் நாமும் ஆனந்தவடிவமாகப், பறபல சுகந்தகையுங்கொ
டுத்து நித்தியசுகந்தையுந் தருகின்ற கரத்தலத்திலும் மறறைய புரிகளிலும் சோ
லைகளிலும் மலைகளிலும் அங்கங்கே வீற்றிருப்போம். எ-று. (ஆ)

உரைதருகாசி நகரொருதட்டு மூலகெலா மற்றொருதட்டும்
புரையறவைத்துப் பராததிடிற்காசிப் பொலிபெருந கனமவெளியாகு
மறைமகன்முதல்வா னவரொலாங்காசி வதிவந்மமருள்பெறவேண்டித்
திறைதவழனைய காசியைச்சென்று சேவியரா பிறப்பெண்ணபிறப்பே.

(இ-ள்) எடுத்ததுரைக்கத்தக்க காசித்தலத்தை ஒருதட்டிலும் மறறைய உல
கங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒருதட்டிலும் களங்கமறவைத்து நிறுத்துப்பாராததால்

காசித்தலத்தின்பாரம் யாவருக்கும் வெளியாகத்தெரியவரும் (உமையே) நமதுவிருப்பையப்பெற்றவேண்டி பிரமணமுதலியதேவர்கள் யாவரும் காசித்தலத்திலவாசஞ்செய்வார்கள் அலைகளையுடைய கங்காதீரத்தத்தோடு கூடிய காசித்தலத்திறகுப்போய சேவிககரதவர்களுடைய பிறவி இழிவுள்ளதாகும் என்று (௧௦)

வெறு

நநதுசுந கோதகாரமமே துவரைநற காஞ்சிமூதூர
விரதுமா தவசமீபம் விளங்குகா ரரககாவானோ
வநதுஞ்முத வடசாராதி வருணையின காறுமேவு
மிநதுதாழ தாமேலோனகு மிலவஞ்சுழ மதுரைமாதோ.

(இ-ஊ) விருத்தியாகின்ற சங்கோத்தாரமென்னுமிடமே துவாரகையாகும் விந்துமாதவா ஆலயத்திற்குச் சமீபமான இடமே காஞ்சிப்பதியாகும் வீளக்கமுற்றுக கருநிறமவரயந்த அக்ரகஞ்ஞம் தேவர்களும் நெருங்கி சூழத்தங்கிடமாயிய வடசாரமுதலாக வருணாதீரத்தளவுமுள்ளதும் சந்திரமண்டலம் தாழ்மபடிமேலுயராத மானிகைகள் சூழப்பெற்றுள்ளதும் மதுராபுரியாகும். என்று (௧௧)

வளிகெழு திசைச்சோமேச சமீபமன னுறமயோததி
யொளிகெழு மிராமனபூசை யுஞறறிர மேசமாகித
துளிகெழு திரைநீர்க்கங்கா துவாரமு மாயதேத்துக
களிகெழு வானோசுமுங் கவினுடை மாயைவைகும்

(இ-ஊ) வாயுமூலியிலுள்ள சோமேசமென்னும் ஆலயத்திற்குச் சமீபத்தில நிலைபெற்றுள்ளது அயோத்தியாபுரிடாகும் ஒளியையுடைய பூநீராமனபூசைசெய்த காரணத்தால் இராமேசமென்று பெயர்பெற்றுள்ளது, துளிகளையுடைய அலைகள் நெருங்கிய கங்காதுவாரமென்று பெயர்பெற்றதுமாகிய இடமே விருப்பமுள்ள தேவர்கள் சூழந்து போற்றும் அழகியமாயாபரியாகும் என்று. (௧௨)

விருத்தகா ளேசக்கீழமெய்க கிருத்திவா சேசமடடும
பொருத்தமா ரவந்திமேவும் புன்னறயிர நகரமாறுந
திருத்தமார காசிமேவ நெரிந்தய னிதிவானோ
ரருத்தமார போகமோக்க மவாவிவந கமரானினரா.

(இ-ஈ) விருத்தகாளேசமென்னும் ஆலயத்திற்குக் கிழக்குமுதல் உண்மை ஞானத்தைத் தருகின்ற, கிரத்திவாசேசமென்னும் ஆலயமடடும அவந்திகாபுரி தங்கியிருக்கும் மேற்கொல்லிய துவாரகை, காஞ்சி, மதுரை, அடோத்தி, மாரை, அவந்தி ஆகிய ஆறு நகரங்களும் திருத்தமுள்ள காசித்தலத்திற கோக கிருப்பதை பிரமண முதலிய தேவர்களறிந்து நிறைந்தபயனைத் தருவதாகிய போகபோகக்ஷண்பெற்ற வீருமபி அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்கின்றார்கள் (1)

தேவரு ளெம்மைப்போலுந திகழ்தரு சத்திமாருட் ,
பூவரு நினைப்போலும் புருடருட் டிருமாலபோலு

கக வறு சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அததியாயம். ஈடுக

மேவருந் தீர்த்தநதம்முள் வெவாடிமைக் கங்கைபேரலுந்

தாவருந் தலங்கடம்முட டலைமைபெற நதமரகாசி.

(இ-ள) தேவர்களுகளுளே (சிவபெருமானுவிய) என்னப்போலவும் விளக்கத்தைத் தருகின்ற அனேக சதங்களுக்குள் அமுத தங்கிய (பராலந்தேவி ஈரகிய) உன்னப்போலவும் புருஷர்களுகளுளே விஷ்ணுரைப்போலவும் விருமபி டைத்தநகரிய தீர்த்தங்களுகளுள் வெளரிய அலைகளையுடைய கங்கைநதி பைப்போலவும் மகிமைநிறைந்த தலங்களுகளுள் உயர்வுபெற்றவாறது காசிப்பதியாகும். ௭-று (கச)

மன்னிய வருடகரலக துவரைமா முதலிலேகும்

பன்னிய சரககரலககஞ் சிப்பதி சிந்திபண்ணு

மின்னிய வசநகரல மதுரைமெய்ப பதியிராக

முன்னிய கிரீடடிமக னயோக முத காபம்பொக நம்.

(இ-ள) நிலைபெற்ற வருஷருவ்வாறிய ஆவனையும் புரட்டாட்டியும் துவரகையில் விதித்தால் பெருமை தங்கிய முதல்கைக ஈடுக சொல்லப்படுகின்ற சரககாலமாவ ஐப்பதியும், சாரத்திகையும் காடாப்பதியில் விதித்தால் அஷ்டவிதிகளையும் கொடுக்கும் விளக்கமமைந்த வசநகரலமாவ விதினையும் வைகாசியம் மதுராபுரியில் விதித்தால் உணமைப்படுத்தியுண்டாசுகும் சிந்தித்தருளிய அக்ஷம் காலமாவிய அனியு அடியும் அடோதத்தாபுரியில் வசத்தால் (ஆதி ஆனமிகம், ஆதி தொய்கம், ஆதி மெய்கம்) உயர்ந்த தாபத்திரயங்களை ஒழித்தருளும். ௭-று (க)

அவாதியே மநககரல மமநதபல பிணியுநதீரகஞ்

சிவாதா சதமரபிக்குஞ் சிசிகர வததுமாயை

புலவதயாத திரைநாளசொறறு மறபதகிகாலபாதி

நிவந்தகா வங்கணமுன்று நிலவுமு ராறுங்காசி.

(இ-ள) ஏழந்தகாலமாவிய மரகதியும் தைம அவநதிசாபுரியில் விதித்தால் பலவியாங்கனும் ஒழித்துவிடும் சிசிகரலமாவிய மரகியும் பங்குனியும் மராபுரியில் விதித்தால் கோபத்தை யுண்டுபண்ணுபிற மரத்தருண் மொழியு போகும். அகவகே பிரியத்தோடு யாததுரைசெய் வேண்டிய காலத்தைக்கூறியுள்ள உலக உறபத்திகாலமுதல் மேலோர் வய சாலத்தியு மத்தியம் விளக்கமுற்ற ஆறுபுகளையும் தன்னிடத்துடையது விதித்தலமாகும். ௭-று. (கச)

ஆனபல லுமிரக்குமெநதச சாதின் தகநதைந்ரு

மினமெம பாவமாயு மெண்ணருந் துக்கநீரு

மோனமெயஞ் ஞானானந்த முழுககதி யடையுமென்று

வானவா முனிவாமுன்னைக கிரேதத்து மறித்துவந்து.

(இ-ள) உண்டாகிய பலஜீவகோடிகளுக்கும் உன்னசாதனத்தாலே அகவகாரம் போகும் இழிவைத்தருகின்ற கொடுமபாவங்கள் எவ்வாறுகதியும் கணச

கிலலாத துயரங்கள் எவ்வண்ணம் விலகும் மௌனநிலயிலுதிக்கின்ற சசிதா
நகதவடிவத்தைப்பெற்று பரிபூரணமுத்தியை எவ்வாறு அடையும் என்று சிந்தி
த்து முதலாவதாகிய கிரேதாயுகத்தில் தேவர்களும் முனிவர்களுந் திரண்டுவந்தது ( )

மறைமுடி புண்மைதேர்ந்த மலரவன மாயோனாய்
நிறையிரு வரையுமன்பின வினாவினார் நெடியோனாய்நது
குறையற வவந்தியாதி யறுநகரமுங்கொள்காசி
யறைபரம் பிரமரூப மெண்ணிய வளிககுமென்றான்

(இ-ள்) வேதமுடிவினுள்ள மகாவாக்சியராததத்தைத் தெரிதவரும் ஞா
னநிறைவையுடையவருமாயு ப் பிரமவிஷ்ணுகக் கிருவனாயும் அனபோதி (பணி
நது) வினாவினார்கள் திருமால் ஆராய்நது நிறைந்த மகிமையுள்ள அவநதிகாபரி
முதலாகிய ஆறு தலங்களையும் தன்னிடத்துடைய காசித்தலமானது பரப்பிரம
வடிவமாகும் அததலமே சிந்தித்தவைகளே தருமென்று கூறினார். என்று ( )

புண்ணியம் புரிந்தாரேனும் பாதகம் புரிந்தாரேனும்
கண்ணிய துவரைவீந்தார் நாடரு முததிசேர்வா
ரெண்ணிய மதுரைமுதூர் யாவாபேர யிறநதிட்டாலுங்
கண்ணிய யோகாமேவு முததிக்கை கொளவாருணமை.

(இ-ள்) புண்ணியஞ் செயதவராணலும் பாவஞ் செயதவராணலும் துவா
ரகாபுரியில் மரணமடைவார்களானால் கிடந்திறகரிய முததியைப்பெறுவார்கள்
சிந்தனைக்குரிய மதுரரபுரியில் எத்தனையையுடையோர் மரணமானாலும் மேலான
சிவயோகவான்களாலே விரும்புதற்குரிய முததியைப் பெறுவார்கள் இஃது
ணமையாகும். என்று (கக)

ஆயகாஞ் சியினமாண்டாரே லட்டாங்க யோகாமுத்தி
துயவ யோததிமான்றி துளவினா னுருவஞ்சோவா
மேயச் சுவரம்மாயை வீதரின முததியுண்டாம்
பாயபுண ணியத்தினவாசம் பண்ணினெப் பயனுநலகும்.

(இ-ள்) மகிமை யுடைத்தாகிய காஞ்சிபுரியில் மரணமடைவார்களானால்
அஷ்டாங்க யோகத்தைப்பெற்றது பின்னர முததியடைவார்கள் பரிசுத்தமுள்ள
அயோததியாபுரியில் மரணமானால் துளசிமரலை யணிந்த விஷ்ணுரூபியை
தைப்பெறுவார்கள். விரும்பத்தக்க சிறப்புள்ள அவநதிகாபுரியிலும் மாயாபுரியி
லும் மரணமானால் முததியைப்பெறுவார்கள் பரவிய புண்ணியத்தி
னால் மேற்கண்ட புரிகளில் வாசஞ்செய்பவர்கள் எல்லாபலங்களையும் பெறுவா
ர்கள். என்று. (20)

பாதகர் காணத்திணடப் பன்னவெக காலமுற்ற
தாதவி னிவையனைத்து மண்ணைப் பெருமானாரை
மோதல்செய் நதிரதங்க ளுத்திகண் முனிவாவானோர்
மேதகு சித்திவேண்டிக் காசியை விழைதன்மெய்மை.

௧௩-வது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அததியாயம். ௪௫௫

(இ-௪) பாவிகன, பாக்கவாவது பரிசுக்கவாவது அததலங்களின மகி
மையைக் கூறவாவது எந்நாளும கைகூடாது, ஆண்படியால் இப்புகள யாடிய
பெருமையிற் சிறந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற இடங்களாகும். சொல்லு
தற்குரிய அதிகஞ், நதங்களும சதமுநிரங்களும, முநிவாகளும, தேவாகளும
மேலுமையுள்ள சித்தி முதலிகளை விரும்பி காசிப்புகியைச் சிறத்தது வசிப்பது
உணமையாகும் எ-று (௨௭)

என லுடை மனமுந்நதக காசிநீத தேகிறறில்லை
மன லுடை யறத்தாதோமி னென்றுமா மறையேன்செறறான
பொன லுடை யானைக்கஞ்சப் பூவனைப் போற்றிவாழ்த்திக
கொன லுடை யனையாகாசி குறுகிவாழ்ந திருநதாரனறே.

(இ-௫) என லுடைய நெஞ்சமும் நதக காசித்தலத்தைவிடப பிரி
தத்தியிலலை நிலைபெற்ற தரும்மேவடிவமாகிய நீங்கனாராயந தறிவீர்களுன்ன
பிரமதேவன (முநிவாகளுக்கும் தேவாகளுக்கும்) கூறினான் இலக்குமி நாயகனா
விய விஷ்ணுவையும் தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரம்மையும் வணங்கித்துதித்து
பெருமையிற் சிறந்த அவர்கள் காசித்தலத்தை யடைந்து இன்பமுற்றிருந்தா
கா, எ-று. (௨௮)

கரைதரு மவிமுததேசந கரணபவாக கிளபநல்கும்
புரைதவிர விசுவநாதம போற்றினு பாவமபோகரு
முனாமணி களனிகேசந தரிசிப்பா க குணமைநல்கு
நனாவிடை விரேசவகரணப வாககற மாதிரலகும்.

(இ-௬) சொல்லுதற்குரிய அவிமுததேசமென லுமாலயத்தைத் தரிசி
வாக்களுக்கு எல்லாச்சுழுவ கிடைக்கும் குற்றமற்ற விசுவநாதத்தைத் துதித்த
வாக்களுக்கு பாவங்களுழிந்து போகும் புகழ்தற்குரிய மணிகாணிகேசத்தைத்
தரிசிப்பவர்களுக்கு உணமை ஞானமுண்டாகும் வெள்ளிய இடப்பவர்களைத்
புடையவிரேசா வீற்றிருக்கப்பெற்ற விரேசமென லு மாலயத்தைத் தரிசிப்பவ
ர்களுக்கு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என லும நான்கு பலஹம் கிடைக்
கும் எ-று (௨௯)

கண்ணிய கேதாரேசன காட்சியான மரபுநீடம்
புண்ணிய கிருத்திவாசன காட்சியாற புகுமேமுத்தி
நண்ணிய விருத்தகாளா கரட்சியாற கலிநசிகுரு
தண்ணிய சந்திரேசன காட்சியஞ் ஞானநதாகும்.

(இ-௭) சித்தித்தற்குரிய கேதாரேசனா தரிசனத்தால் சித்திவிருத்தியாகும்.
புண்ணிய கீர்த்தியென லும பாண்டியனால் உண்டாகிய ஆலயத்தில் வீற்றி
ருக்குள சிவபெருமானைத் தரிசித்தால் முதலிகைகூடும். சித்திப்பவா மனத்தி லெ
ழுந்தருளத்தக் விருத்தகாளேசா தரிசனத்தால் சம்பத்துண்டாகும். குளிரந
சந்திரேசருடைய தரிசனத்தால் அஞ்ஞானங்கெடும், எ-று. (௩௦)

சீலமார் பிரமேசன்காட் சியாறப்பா தகமுதீரு
 ஞாலமா போகமெல்லாந் திரிலோசனேசனல்கு
 கோலமா ரோங்காரேசன கொடுப்பனென ணியவனைதும்
 பாலமார் கட்கபர்த்தி பரவுதன னுருவநல்கும்.

(இ-ள) தவவொழுக்கத்தை விரப்புகின்ற பிரமேசருடைய தரிசனத்தால் பலதீவின்களும் நீங்கிவிடும் உலகத்திலுள்ள நானாவது சுகங்களையும் திரிலோசனவீசா தந்தருளுவா அழகுநிறைந்த ஓங்காரேசகரா சிந்தித்தவைகள் எல்லாவற்றையும் கொடுத்தருளுவா நெற்றிக்கண்ணையுடைய கவாதீசரா துதிக்கப் பெற்ற தன்னு சொற்பத்தைப்பெறச் செய்ந்தருளுவா. எ-று. (௨௫)

அறத்தினை விருத்திசெய்வான றருமேசனக்கினீசன
 றிறத்தாய ரியாகமெல்லாஞ் செய்தமர் பலனைநல்கு
 முறத்தழை யிலிகையினனு முலப்பிலை கொண்டகாசி
 மறச்செய் லொழித்துவாழ்வார் மறலியைக் கடிந்துவாழ்வார்.

(இ-ள) தருமேசனைத் தரிசித்தால் அறம் தழைத்தோங்கும் அக்கினீசனைத் தரிசித்தால் மிகவும் மேலாகிய பாகங்களெல்லாவற்றையும் செய்து விருமபத்தக பலன ிடைக்கும் அருளை நிரம்பக்கொண்டிருக்கின்ற இலிங்கங்களை அளவில்லாமல் தன்னிடத்துடைய காசிப்பதியில் பாவச்செயலையொழித்து வாசரு செய்வார்களானால் இயமனைவென்று நித்தியானந்தத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (௨௬)

ஆதலாம் காசிவாழ்கை யனைத்தினுஞ் சிறந்ததற்குள்
 காதலர் லுணாதேவகண்டாய கருங்குழற் செய்வாயவெண்பன
 மாதரர் யென்றுசொற்றூன மாலயற் கரியவள்ளல்
 கோதிலாக் கரும்புபோலுங் குளிரமொழி மகிழ்ச்சிபூத்தாள்.

(இ-ள.) ஆனபடியால் காசித்தலவாசம் முதற்சாதனங்க ளெல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாகும் கரிய அளகப்பாரத்தையும், வெந்த வாயையும், வெள்ளிய தந்தங்களையுமுடைய பாரவதியே நாம் உன்னிடத்துவைத்த பிரியத்தால் இவைகளைக்கூறினோமென்று திருமாலும் பிரமனும் காணுதற்கரிய அருளவள்ளலாராகிய சிவபெருமான திருவாயமலரந்தனா. குறமற்ற கரும்பினிரதம் போலும் இனிமையைத் தருகின்ற திருவாகையுடைய உமாதேவிபார் களிகூர்தனா. எ-று. (௨௭)

சத்தபுரி மகிமையுரைத்த அததியாயம் முற்றியது

ஆக அததியாயம் கூ-ககு திருவிருத்தம். ௫௩௫.

திருச்சிறந்தம் பலம்.

திருச்சிறம்பலம்.

பதினொன்காவது பிரமன் முதன் மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்

முற்றிய கேள்விச் சவுக்கர் முதலா முனிவோர்மெய்
பற்றியசூதற பாரதொருகாசிப் பதிமேனமை
யொற்றியவினனு முள்ளனவெல்லா முரையெனன
கற்றியலனனு னுள்ளமூவரது கரைகின்றன.

(இ-ள்.) முதிர்ந்த கேள்வியையுடைய சவுக்கர் முதலாகிய முனிவர்கள் உண்மை ஞானமுள்ள சூதமகாமுடிவரைப்பார்த்து, ஒப்பற்ற காசித்தலத்தினிமிமிமை இன்னும் உள்ளன யாவையும் உரைத்தருளவீரென்று கேட்க வாசித்தறிந்த அசூத முதிவா திருவுள்ளமூவரது அருளிச்செய்கின்றனா. எ-று. (க)

துன்னியமுநதை யுகத்துநலத்த சுவாயம்பு
மன்னியகஞ்ச மலாததவிசானமர் வாயுறறுபு
பன்னியவந்தனை நன்றுபுரிந்து பராயேதத
மின்னியவனன பிதாமகனுமீது விள்வாளுல்.

(இ-ள்.) நிறைந்த பெருமையுள்ள ஐரோதாயுகத்தில நனமையுள்ள சுவாயம்பு மறுவரனவா, தாமரை மலரை ஆசனமாகக் கொண்டவரும் நிலைபெற்றவருமாகிய பிரமதேவரிடத்துக்கு வந்து, விதிவழியான வந்தனைகளை நலமுறச்செய்து, வனங்கித்திடுக்க, விளக்கமுற்ற அப்பிரமதேவரும் இதைச்சொல்லத்தொடங்கினா. ()

சத்தறிவினப முதறபெருமானரு டன்னுவே
யெத்தருமங்களு நன்றுதெரிந்துண ரியனமைந்தா
மத்தமடைந்தவா போலெதுவேமனம வைத்துறறு
யொத்தகருத்துரை யெனறலுமம்மனு வுரைசெய்வான.

(இ-ள்.) சச்சிதானந்த சொரூபரும் முதற கடவுளருமாகிய மகாதேவா கிருபையினாலே எல்லாத் தருமங்களையுஞ் செய்வையாக வாராயந்தறிந்த வியலுள்ளருமாரனே உன்மத்தங் கொண்டவரபோன்று எதுவோ ஒரு எண்ணத்தை மனதில் வைத்திருக்கின்றனே உனக்கருத்தைச் சொல்லென வனவில் அமமனு கூறுகின்றனா. எ-று. (ங)

வேறு.

மறைமுத லனைத்துமேராந்து மாண்புடை யறஞ்சாதித்த
லிறையவ வருமையாகு மிதனினுங் காசியெய்தி

முறைமையின் வசுததலொன்றான முற்றுமென றுன்னகோந்தேன
கறைதப விடைநல்கென்றான காமரு மனுவுக்காலே.

(இ-ள) வேதமுதலிய கலைகள் யாவையுமுணர்ந்து மாட்சிமையுள்ள தழ
மங்களை நிலைபெறமுடிபபது எனதிறைவரே அரியதாகும் இவ்வருத்த முதுவ
தைப்பார்க்கிலும் காசித்தலத்திற்குப்பேரய விகியாக வாசஞ்செய்தலாகிய ஒரே
காரணத்தால் எல்லாத் தருமங்களும் கைகூடுமென்று மனதில் நிச்சயிக்கதேன
கந்தேகம் நீங்குமபடி உத்தரஞ்சொல்லவேண்டுமென்று அழகிய மனுகேட்டுக
கொண்டன அந்தசமயத்தில். எ-று (ச)

தென்றிசைக்கிறைவனங்குச் சேர்ந்தன வணங்கநோக்கி
யொன்றிய செங்கோற்றேவா வுறறதென னுரைத்தியென்று
கன்றியா மவரோனகேட்ப ஞாலத்து மாநதர்சில்லோ
கன்றிய பாவஞ்செய்து கடையரே யாயிரால்.

(இ-ள) தென்றிசைக்கரசனாயுள்ள இயமன அவவிடமவந்து பணி
பிரமதேவா பார்த்து நிலைபெற்ற செங்கோலையுடைய தேவனே இயவிடத்து
க்கு நீ வந்தது யாதென்று கேட்ப உலகத்தில் சிலமணிதாசு வருத்தத்தைத்தரு
கின்ற தீவினைகளைச்செய்து இழிஞ்ஞானாகன. எ-று. (இ)

அனையரை முறையிறறண்ட மாறறிடத தம்மினென்று
வினையமவல வவரேயாய படாதமை விதேதேனாகத்
அனையமற நவாகளெல்லார தொக்கபுண னியுத்தராகி
வினையமேம படாரொன்று வறிதுமீண்டனரென்றுத.

(இ-ள.) அப்பாவினை விதிவழி தண்டினைசெய்வதற்குக் கொண்டுவா
ருககென்று சாமாததியுமுள்ள தூதர்களை யனுப்பினேன அப்பாவினென
லோரும் விராவில் நிறைந்த புண்ணியத்தை உடையவராகி மிகச்சிறந்து விட
டனரென்று தூதர்கள் (அவர்களை) விடசெ சுமமாவந்தனர். எ-று. (சு)

சிலரொரு காசிருபஞ் சிகித்ததுங் காசியெனநே
சிலரிடை யருதுகொற்றுஞ் சிலரதை யடைந்தமாந்துஞ்
சிலரத் தரிடத்துத்தெயவச் சிவப்பிர திட்டைசெய்துஞ்
சிலாசிறு தானமங்குச் செய்தும்போக் கினரம்பாவம்.

(இ-ள.) அந்தப்பாவினோட சிலா காசித்தலத்தைச் சிந்தனை செயதம
சிலா காசிகாசியென்று விடாதுசொல்லியும், சிலா அந்தத்தலத்தை யடைந்து
வாசஞ்செய்தும் சிலா அத்தலத்தில் தெய்வத்தன்மையுள்ள சிவலிங்கப் பிரதிஷ
்டை செய்தும் சிலா உபாயதானங்களை அத்தலத்திற்குச்செய்தும் பாவங்களைப்பொழி
த்தனர்களாம். எ-று. (சு)

என்றனர் தூதரிவவா றிருக்கில்பான் யாதுசெய்கே

ஒன்றவென னகிராததா லொருபு னில்லக்கண்டாய்

கசு-வது பிரமன் முதன்முவரும் பூசுதத அததியாயம். ராடுக

கனறிது லின்பாறகூற கானிங்கு வந்தேனென்று
னனறய னிருவருநதன் னருருமக கயிலைபுக்கான.

(இ-ள்) தாதாகள இவ்வாறு சொன்னார்கள் இப்படி கிருககுமாரனா
ரான யாது தண்டனைசெய்யக்கூடும் உண்டாகின்ற வெனத்திகாரத்தினால் ஒரு
பிரயோசனமு மில்லாதிருக்கின்றது இதை, தேவாரீரிடத்துச்சொல்ல இவ்விடம்
வாதேனெனறன்ன அப்போது பிரமதேவன் இயற்றும் மறுவுகூடவேவா கை
லாசத்தை யடைந்தான் எ-று (அ)

கந்தித னுதுணுபெற்று காயக நெதிரேசென்று
பாத்தியின வணங்கிநிறப் பராரான விதியைநோக்கி
புத்திவக தவரீமேய துரைமனு காலனமேவச
கந்திய தெனனைசொற்றி யெனறனு பிரமன்செபபும்.

(இ-ள்) ஸ்ரீ கைலாசபாவத்தில கிருநாததேவரை (வண்ணம்) அதுமதி
பெற்று கைலாசவாசரேதிரோபோய, வரிசையாக அபமூவரும் வணங்கிநிறக,
சிவபெருமான பிரமதேவரைப்பாராத்து விஷ்ணுவின் கர்பிகமலத்துதித்த பிர
மனே நீ வாதகாரணத்தைச் சொல்லாயாக சுவாயம்பு மனுவும் கூடமனும் விரு
மபிச சிந்தித்துவந்த காரணம யாது அதையுஞ் சொல்லவாயென்று திருவாயமலா
கதபோது பிரமதேவா கூறுகின்றனா. எ-று (ஆ)

ஆக்கிமி நாளிகெய்தி யடியனே னினபாலனபு
தேக்கிமி பவாயசென்றேன நேவரீ யருளிச்செய்தாய
தூக்கிமி மறைமுறறோர்ந்து துணிகதுபா தகங்களெல்லாம
போக்கிமி மவரேயென்று புகன்றது விரோதமாக.

(இ-ள்) பிரதம சிருட்டிகாலத்தில் அடியேன இவ்விடம் வந்து தேவாரீரிட
த்து அன்புநிறையச்செய்து சிவானந்தத்தை யனுபவிப்பவர் யாவரென்று வினாவி
னென ஆராயதுணரத்தக்க வேதங்கள் முழுமையும் தோரது வைராகியுத்தது
டன தீவின்கள யாவையும் ஒழிப்பவர்களே (அதிகாரிக) னென்று மகாதேவ
ரே யருளிச்செய்தீர் அவ்வாறருளியதற்கு விரோதமாக எ-று (க0)

வேதமா கமங்கைவிட்டு விடையவா தனையிறப்படுப
போதமா தரியாரெல்லாப் புனமையும் புரிந்தோரெல்லாரு
சேதமா காசிமேவித தீவினை யில்லாராயுன
பாததா மரையினமேவும் பரிசன ரானுரைய.

(இ-ள்) வேதாகமவிதியை கைவிட்டுப் பிரபஞ்சவாசனையில மூழ்கி ஞா
னத்தைப் பெறுதவராகி எல்லாக்கொடுமையுஞ் செயதுன்னோரியாவரும் கூற
காதிரத்தத்தையுடைய காசித்தலத்தை யடைந்து தீவின்களை யொழித்து என
தைபரே தேவாரூடைய திருவடித்தாமமரையைச்சேரும் அடியவரானார்கள். எ-று.

உள்ளநர் ளளவும்பாவ முஞற்றினோ காசிமேவி
யெள்ளரு முத்தரானு ஸியமனென செயயவல்லான

விள்ளரு மதுவும்வேத விதிநடத தலினுங்காசி

மெள்ளயாஞ் செல்வாமென்று விளம்பினன விமலவென்றான

(இ-ள்) ஆயுணமுடியுமளவுந தீவினைகளைச் செய்தவாகன காசித்தலத்தை படைந்து பெருமையைத்தரத்தக்க முததியடைவார்களானால் ஸ்ரீயமன யாதுசெய்ய வல்லவன் சொல்லுதற்கரிய சுவாயமபு மதுவும் வேதவிதிவழியே நடந்து (தருமஞ்) செய்வதைப்பாக்கிலும் எளிதாக்க காசித்தலத்தை படைபலாமென்று கூறினன. சிாமலரோ (கேட-ருளவீரொன்று) பிரமனகூறினன எ-று (௧௨)

முதமறைக கிழவன்வாரத்தை முன்னவன் செவியினேற்று

மதுமலர்த தவிசோயகேட்டி யெதுகெரி தரினமற்றுணமை

யதுகெரி தருமறனன தறைபரம பிரமமாகும்

பொதுவுறு மதனெனறுந தொழிறபடும புகலுமாயை.

(இ-ள்) அகாசியாகிய வேதத்துக்குரிய பிரமதேவன் வாகியத்தை முதறகடவுளாகிய சிவபெருமான திருச்செவியிறகொண்டு தேனதுளிக்கின்ற தாமரைமலரை ஆசனமாகக்கொண்ட பிரமனைக் கெடப்பாபாக ஒருவன் எதைத்தெரிந்தால் உண்மைப்பொருள் வெளியாகுமோ அதைத்தெரியவேண்டும் அவவுண்மைப்பொருளே வேதங்கள் பிரதிபாதிக்கின்ற பரம்பொருள் எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாயுள்ள அப்பரம்பொருளால் மாயாகாரியங்களையாவும் சேட்டித்து வருவனவாம். எ-று. (௧௩)

ஆயதேவர் மாயைநின்று மகிலத்த துவமுமாய

காயமுன னுயமாயா காரியம் பொருளாபபற்றி

மேயபல சீவரெல்லாம் விடயவா தனையிறபட்டா

பாயவீ தொழிக்குமாறே படைத்தனன் காசிவைப்பை.

(இ-ள்) அவவண்ணமுண்டாகிய மாயையிலிருந்து சரீரமுதலிய பிரபஞ்சத்துவங்கள் யாவும் உண்டாயின மாயாகாரியப்பிரபஞ்சத்தை உண்மைப்பொருளாகப்பற்றிக்கொண்டு விருப்பமுற்ற ஜீவகோடிகளெல்லாம் விடையவாதனைகளில் மூழ்கினார்கள் பரவிய இவ்விடையவாதனையை பொழிக்குமவிதமாகவே காசித்தலத்தையுண்டிப்பண்ணை எ-று. (௧௪)

காசிகு நமரகும்பேத மிலையென்று கருதிநாளும்

வாசிகு மறைகளெல்லா மறந்து நஞ்சொருப

நெசிகு மதனையுறறா நெடுமபிழை யனைத்துநீங்கிப

பூசிகுந தகையராவார் புகலிதற கையமினறே.

(இ-ள்) காசித்தலத்திற்கும் நமதுவடிவத்திற்கும் பேதஞ்சுற்றுமில்லையென்றுசொகித்து வேதங்கள் எப்பொழுதும் பிரதிபாதித்துக்கொண்டிருக்கும் (ஆதலால்) அக்காசித்தலம் நமதுவடிவமாகும் விருமபுத்தக்க அத்தலத்தைப்படைந்தவா கொடுமபாதகங்கள் யாவும் ஒழிந்துஅண்ணியரால் பூசிகும தீரமுடையவராவார்கள். சொல்லத்தக்க இவ்வாரத்தைக்குச்சந்தேகமில்லை. எ-று. (௧௫)

கசு - வது பிரமன் முதன்முதலும் பூசித்தவத்தியாயம். அசு

புனிதமல் லாதயாவுங் காசியிற புக்கபோதே
புனிதமான் கனகையாற்றிற புககதி தாயகள்ளும்
புனிதமாந் தீரத்தமாகிப் புரூமும் கிநர்க்கெஞ்ஞானமும்
புனிதமே கொடுத்தமேவும் புண்ணிய மறைவல்லோயே.

(இ-ள்.) கங்காநதிப்பிரவாகத்திற சேராத கொடிதாடிய மதுவும் பரிசுத்த
மான தீரத்தமயமாகி அடைந்து முழுதபவாகது, எக்காலத்தும் பரிசுத்தத்தைத்
தருவதுபோல பரிசுத்தமில்லாத எப்பொருளும் காசித்தலத்தையடைந்தபோதே
சுத்தமாகுமென்றறிவாயாக. புண்ணியருபமான வேதங்களில் வல்லவனாகிய
பிரமனே. எ-று. (கசு)

தோதரும் பரிசுவேதி திணடிய வளைத்தும்பொன்னு
யேர்தரு மாறுபோல விணையிலாக் காசிமேய
பேர்தரும் பலவுநதஞ் சொருபமாய்ப் பிறங்குங்கண்டாய்
கார்தரு நிறத்தோலுநி யாயசென கமலத்தோயே.

(இ-ள்.) ஆராயாதறியும் பரிசுவேதியினால் தொடத்தக எல்லாப்பொ
ருள்களும் அழகுபெறுமபடியான பொன்னாக (விளங்கு) தன்மைபோல காசித்
தலத்தையடைந்த காமருபங்களையுடைய பலப்பொருள்களும் நமதுவடிவாக விள
ங்குமென்றறிவாயாக. கருநிறங்கொண்ட விஷ்ணுவின் நாபிகமலத்திலுண்டா
கிய பிரமனே. எ-று. (கசு)

காசியைப் புகழாராகி யிகழ்தருங் கயவரெல்லஞ்
சீசியென நியாருமெள்ளத் திரிதரு புழுத்தநாயாகவு
கூசிய கரமாயப்பின்னுங் கொடியகு கரமாயநாமை
விசிய கொடியாயமாயநது வீழ்குவா குமபிதோறும்.

(இ-ள்.) காசியைத்ததியாமல் வித்தனைசெய்கின்ற மூடாகனியாவரும் சீசீ
யென்று எல்லோரும் நினைக்கமுடிக் திரிகின்ற புழுத்தநாயாகவும், தொதிறகு
நாணத்தைத் தருகின்ற கழுதையாகவும், பிணற்று கொடுமையுள்ள பன்றியாக
வும், நன்மையறியாத் காகமாகவும் பிறந்திறந்து பின்பு நரகங்கடோறுமுழுகுவா
கன. எ-று. (கசு)

அரியநஞ் சொருபமாய வாரருட காசியொன்றே
பெரியவா ரழலாயத்தோனறிப் பேணுவார் பாவங்காட்டைத்
தெரியவே தகித்துநீறு செயதிடு மென்றறபாவ
மிரியநீக கிடுதலநதத் தலக்கலா லெவற்றிறகுண்டே.

(இ-ள்.) அருமையாகிய நமதுவடிவமாகவும், சிறந்த அருளைத்தருவதாகவு
முள்ள ஒப்பற்ற காசிப்பதியானது, விரும்புகின்றவருடைய பாவங்களாகிய அட
வியைப் பிரபலங்களினி வடிவாகி யாவருங்கண்ணுமபடி தகித்து நீறுக்குமானால்,
பாவ முழுவதும் நீக்குதல் அக்காசித்தலத்துக்கல்லாமல் வேறே எந்தத்தலங்களுந்
குண்டு. எ-று. (கசு)

இன்றுதொட் டியமன்காசி பென்றவ நிருத்தலுருஞ்
சென்றிடல் கருதானாகச் சென்றிடின முன்போனமரற்
பொன்றுத லொழியாதுள்ளத் தெண்ணிய படிபோய்மேனி
நன்றுசெய மறுவும்வாசஞ் செய்தெல்லா நலமுமார்சு.

(இ-ள.) இன்றுமுதல இயமன், காசியென்று சொன்னவர்கள் வசிகவென்ற ஊரிலும் போவதற்கு எண்ணுதிருக்கக்கடவன்; போவானாகின் முன்போல நம மாற்றணடிகப்படுதல் தவறாது நன்மையுள்ளவாயம்புமறுவும் மனதில் எண்ணி யபடி காசிக்குப்போய வாசஞ்செயது எல்லாநன்மைகளையும் பெறக்கடவன். (1)

நடுவனே மனுவேழ்மே னுன்முகத் தவனேநீவி
கமிகியக் காசிசென்று கங்கைநீ ராடிநம்மைப்
படுமலா கொண்டுபோற்றிப் பகருநங் குறிதும்பேரால்
வடுவறப் பதிடடைசெய்து தனித்தனி வயங்கப்போற்றி.

(இ-ள.) இயமனே, சுவாயம்புமுதலே, தாமரைமலரில் வசிகவென்ற நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனே நீங்கள் (மூவரும்) வீராவாகக் காசித்தலத்தையடை நது கங்காஸநாருசெய்து விசுவநாதரென்னும் நமமை நல்லமலர்களாகக்கொண் டாசரித்து உங்களைப்போல நமதுவடிவான சிவலிங்கங்களைக் குற்றமற்ற தனித்தனி பிரதிடடைசெய்து அறிவுவிளங்கத்துதித்து. எ-று (௨௧)

சிலபக லமர்நதுபின்பு திகழுநும பத்விசோமி
னலகிலா னந்தமுத்த ராகியின புறுவீரென்று
பலதலை யரவம்பூண்ட பாஞ்சுட ரருவிச்செய்யச்
சலசமா மலரோனாதி மூவருந தாழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள.) சிலநானவாசஞ்செய்து பின்னா, விளங்கிய உங்களைபதவியையடை வீர்கள். (அதன்பின்) அளவிலலாத ஆனந்தத்தைப் பெறுகின்ற சீவனமுத்தராசிக் கித்திருப்பீர்களென்று பலவாகிய சிர்க்களையுடைய அரவபூஷணரான சிலபாரு சோதி திருவாயமலார்தருள, நீரிஹண்டாகும் தாமரைமலரோன முதலிய மூவ ரும் வணங்கித்துதித்து எ-று. (௨௨)

விடைகொடு காசிபுகரு வெண்டிரைக் கங்கையாடி
யடையவெண் ணீறுபூசி யக்கமா மணியும்பூண்டு
மிடையவைசு தெழுத்துமெண்ணி விச்சுவநாதனை
நடைகெழு விசாலகண்ணி நற்பதம் பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள.) அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு காசித்தலத்திற்குப்போய, வெள்ளிய அலைகளையுடைய கங்காநீரத்தத்தில் ஸநாருசெய்து, நன்மையடையுமாறு வீழ்நி தரித்து, பெருமையுள்ள உருத்திராகக் மாலையையணிந்து, ஸ்ரீபஞ்சாட்சாதத்தைச் சதாகாலமும் உச்சரித்து விசுவநாதருடையவும் அன்னம்போல நடைபுள்ள விசா லாட்சித் தாயாருடையவும் நல்ல திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து. எ-று. (௨௩)

தனித்தனி தததம்பேரா லிலிங்கதா பனமுஞ்செய்து
பனித்தமென் கங்கையாடிப் பனிமல ரெடுத்துச்சூட்டி.

கசு-வது பிரமன்முதன்முவரும் பூசித்தவத்தியாயம். ஈசுந்

யினிததபல லுணவுமுட்டிக தீபமு மெடுத்துக்காட்டி

யனிததமாம் விடயவாழ்ககை யகன்றுபூ சித்திருநதார்.

(இ-ள.) தங்கன தங்களபேரினிலே தனிததனி சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து, குளிரநத கங்காதீரத்தததால் அபிஷேகித்து, கல்லமலர்கள் எடுத்த அசகித்து, இனிமையுள்ள பலவான உண்டிகளைரிவேகித்து, தீபாராதனைசெய்து அரித்தியமான விஷயசம்பநதமாயுள்ள வாழ்ககையொழிந்து பூசித்து வாசஞ்செய்திருநதனா. எ-று. (௨௪)

இறையவ னுரைத்தவாதே யிங்ஙனஞ் சிலகாள்வைகி

மறையவன் முதன்மூவோரும் வயங்குதம் பதவிபுக்கு

நிறைமகிழ் தினைத்துக்காசி நினைததனமா ருதுவாழ்நதர்

ரறைகட லுலகிறகாசி போல்வதொன் றமையுங்கொல்லோ.

(இ-ள.) சிவபிரான திருவாயமலாநதவண்ணமே இவ்வாறு சிலகாலம் காசியிலவகித்து, பிரமதேவர்முதலிய மூவரும் விளக்கமுற்ற தத்தமபதவிகளைச் சோநது நிறைநத இன்பததில மூழ்கி மாறாது காசித்தலத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு வாழநதார்கள். ஒலிக்கின்ற கடலருமுநத உலகததில் காசித்தலத்துக்கு ஒப்பாக வேறொன்றிருக்கின்றதோ (என்று சவுநகாதிமுனிவர்களுக்குக் சூதமகாமுனிவா) சொல்லியருளினா. எ-று. (௨௫)

பிரமன்முதன் மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் யசு-ககு திருவிருத்தம், ஓகாய.

திருச்சிறதம்பலம்

திருச்சிறமபலம்.

பதிவிரந்தாவது துச்சேதாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறமபலம்.

மழையுலாம்பொழின் மகத்தேயத்துறை மறையோன்
விழையுநூலபல தெரிந்தொன்று பலவென விரிப்பான்
குழையுநெஞ்சமில் கொள்கையனும் துச்சேதா
வுழையடைந்தவர் வாயடங்கிடவெடுத்த துரைப்பான்.

(இ-ள்) மேகங்கள் தவழப்பெற்ற சோலைகுழந்தை மகத்தேசத்திலிருக்கின்ற ஒரு பிராமணன், விருமபுத்தற்குரிய பலநூல்களை யுணர்ந்து ஒருபொருளைப் பல பொருளாக விரித்துக்கூறுவான் இரக்கமில்லாத மனமுடையவன். துச்சேதா வென்கிற நாமமுடையவன் தன்னிடத்துவந்த பண்புதான வாயடங்குமவகையாக நியாயங்களெடுத்துக்கூறுவான். எ-று

(க)

கற்றகல்வியை மதித்துளச்செருக்கொடு களிப்பான்
கொற்றவாரிய னையும்வமதித்துமேற் கொண்டு
சுற்றமாமறை யவொலாந்தோலவியிற நெய்யைப்
பொற்றவாநிலைவென நினையிலைமக்கெனப் பொலிந்தான்.

(இ-ள்) தான்கற்ற கல்வியைத் தானேமதித்து உள்ளச்செருக்கினால் வியப்புறுவான் வல்லமையுள்ள ஆசிரியனையும் அவமதித்து வாதிட்டுக்கொண்டது மன்றி, பெருமைதங்கிய பந்துக்களையுள்ள பிராமணரனைவரும் தோலவியினால் விஷிப போமபடிக்கு வீணவாநிலைவென்று நமக்கொருவருஞ் சமான்மலையென்கிற தருக்குடையவனான. எ-று

(உ)

தருமரோக்கிலன் தருக்கினாசவுதசு மாராதத்
கருமம்பாவையும் வேறுசெய்தானகந் கரிப்பான்
பொருவிலாவொரு சாதுவேதியனெடும பொருநூ
ரொருவவோட்டினு னித்தொழிலறமென வுப்பான்.

(இ-ள்) தருமப்பாவை யில்லாதுகித்தனது செருக்கால் வேதசம்பந்த மாயுள்ள சிவோதமாரகத்திலும் ஸமீருதி சம்பந்தமாயுள்ள ஸமாராதமாரகத்திலும் விதித்த கருமங்களெல்லாவற்றினையும் ஒன்றை மறநெனராக வேறுபடத்தக்க நூல்களைச்செய்து அதனால் அகங்காரமவளர்ந்து சமான்மற்ற மஹாபுருஷனான ஒருசாதுப் பிராமணனுடன வாதிட்டு ஊனாவிட்டுப் (பயந்து) அப்பால ஓடுமவகையென்று இப்பாவத் தொழில்களைத் தருமமென்று களிப்பவனான. (ங)

கடு-வது துச்சேதா முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௩௬

நெறியவாகெறி யொழுபுகிழ்க்கொடு மறையோன்
முறியமேலவ ரிட்டசாபங்களு முள
வறியனய்க்கொடும பிணிகளுநெருக்கலால் வருததஞ்
செறியயாவரு முள்ளுளையுவநுடச செததான.

(இ-ள்) விதிக்கு விரோதவழியில் தடையின்றி ஈட்கின்ற அக்கொடிய பிராமணன் வருகதுமபடி பெரியோர்க்குநால் இட்ட சாபங்களும்சூழ்ந்துகொள்ள வறுமையடைந்து கொடிய வியாதிகளும் மூடிகொண்டதனால் அநிக துன்ப முற்று யாவரும் மனதிறகுள்ளே களிகுமபடி இறந்தனன். எ-று. (சு)

செததவேதியன் பிரமார்க்கதவுருச சிவணி
பெரத்ததோரில வுவநதுமாரககதுறு வோரைச
சுததமாவச னிததழைத்தவருயிர தொலைத்துப்
பததமாமுடல் வீக்கிடத்தசைபறித துணபான.

(இ-ள்) அவவாறு மரணத்தையடைந்த பிராமணன் பிரமார்க்குத ரூப ததை எடுத்துக்கொண்டு வளராததோரிலவ்மரத்திலிருந்து, அம்மாரகத்திற போ வுணவாகளைப் பரிசுத்தமான (பிரிய) வாராததையால் வரவழைத்து அவாகளிற நதுபோகுமபடி அஸ்திமாமசங்கலால் பந்தப்பட்ட தேகத்தைக்கிழித்துத் தசை களை யெடுத்ததுணபவஞான. எ-று. (டு)

இநதவாறிவ னிலவினமேலமர்தரு மேல்வவச்
சநதமாமறைக குலத்தினன் * பழகனாயத தனித்தே
யநதவோரதரு வணமையிறகாசியென மறைநது
முநதவேகினன் கண்டனமுதுகொலை மூர்க்கன்.

(இ-ள்) இவ்விதமாக இப்பிரமார்க்குதன் இல்லமரத்திலிருந்து குறுகலத்தில் அழகும பெருமையுமுள்ள வேதப்பிராமண குலத்திறபிறந்த ஒருவன் தனியே வழிச்செலபவனாகி அந இலவமரத்தின சமீபத்தில் வருமபோது காகிகாசி என கிற திருநாம மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நடந்தான். பெருங்கொலைபுரியு மூடனாகிய பிரமார்க்குதன் இதைப்பார்த்தனன் எ-று. (சு)

காசிகாசியென மறைநதமந்திரஞ்செயி கலப்பச
செயெனசெய்தா மெனறுதங்கொடுந்தொழில் சிதைத்துக்
கூசிமணணிழிந தவனடிபணிநதுகை கூப்பி
யாசிகூறிநீ யாவனங்கடைகுதி யெனறான.

(இ-ள்) காசிகாசியென்கிற (மகா) மந்திரஞ்செய்வில் நழைந்தமந்திரத் தில், இழிந்த நான் எனன்காசியஞ் செயதேனென்று தனது கொடுந்தொழிலை விட்டு அவமானமுற்று பூமியிலிறங்குவாது வழிச்செல்லும பிராமணன் பாதங்க

எல்ல வணங்கி, (இரு) கரங்களையுக்குவித்து வாழத்தூதல்சொல்லி நீர் யாவர் எவ்
விடத்திற்குப் போகின்றீர் என்றான். எ-று (எ)

தீர்த்தயாத்திரை செய்பவன்நிருமறைக் குலத்தே
னூர்த்தவன்புரு டோத்தமகேத்திர மகன்று
கார்த்தபைம்பொழிற் காசியையடைதரச் செல்வே
னீர்த்தநீயெவ னிவ்வுருவடைந்ததென னென்றான்.

(இ-ள்.) நான் புகழ் நிறைந்த புருஷோத்தம சேஷத்திரத்திலிருக்கும்
பிராமணன் அவிடமவிடத்தேர்த்தயாத்திரை செய்து வருகின்றேன் மேகந்தங்கிய
சோலைமுற்புறத் தாசிர்த்தலத்தை யடையும்படி செல்கின்றேன் மனிதனாகியுடிக
குந்தனமுள்ள நீ யாவன் உனக்கு இந்தவடிவம் வந்த காரணம் யாதென்ற
னன். எ-று. (அ)

ஒங்குமாமகத்தையர் மறைக்குலத் துதித்தேன்
நிங்குசால்குணஞ் செறிந்துளேனாமத்துச் சேதா
வாங்குகல்வியாற செருக்கியாராயுமவ மதித்துத்
தேங்குசாபமும் பிணியுமவந்தடாததிடச் செத்தேன்.

(இ-ள்.) உபாஷுள்ள இலக்குமி வசித்தறங்கிடமாகிய மகத்தேசத்தில மே
லான பிராமண குலத்திற்பிறந்து, துச்சேதாவெனனும பெயர்பெற்று, கொ
டுநொழிலையே மிகுதியாகச்செய்து கலவிச்செருக்கால் எல்லோராயும் அவம
தித்து, பெரியோர்களிட்ட, சிறைந்த சாபத்துடன் வியாதிகளும் வந்து துன்பப்
படுத்தலால் இறந்துபோனேன். எ-று. (ஆ)

கடியதீவினை யியற்றலாறபிரமராக் கதனய்
கெடியவித்தரு வுறறுளேனினதுவாய் நிகழ்த்துங்
கொடியமாளிகைக காசிராமஞ்செவிக குறுக
விடியலுறறதென னளவிலாவெவ்வினை யிருட்டே:

(இ-ள்.) ஆசாரியர் நிறை முதலிய மஹாபாதங்களைச் செயதமையால்
பிரமராஷ்டத் ரூபத்தையடைந்து பெரிய இவ்விவமரத்தி லிருந்தேன் உமது
காயிற்றாகுறிய கொடியனைபுடைய மாளிகைகணெருங்கிய காசியென்கிற மா
திரம் எனது செவியில் துழைந்தமையால் எனனுடைய அளவிலலாத கொடும
பாவமாகிய இருணானது விடியத்தொடங்கியது. எ-று. (க)

ஆதலானின தடியினைபேரறுத்துத் கமைந்தேன்
காதலாலெனை யுடன்கொடுசெல்லுதி காசிப்
பேரதலாறபெரும புண்ணியமுனக்குமுண் டாமே
சாதலாற்கதி யளிப்பதத்தவமன்றோ வென்றான்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் உமது உபயபாதங்களையும் வணங்குறறேன், காசித்
ததைத்திருத் தேவரீர் கருணையினால் அடியேனை உடன்கொண்டுபோ யருளவீர்

நுவது துச்சேதா முத்தியடைந்த அக்தியாயம். ௪௧௭

இறந்தால் முததியைத் தருகின்றது அதற்குத்தலமாகவின என்னையழைத்துக் கொண்டு போனாலும்கு அதிக புண்ணியங்கிடைக்கு மென்றன. எ-று. (௧௧)

என்றகாலையி னவனையுமழைத்துட னேகிக்
கன்றறீர்த்தருள் சோணபத்திரநதி கடந்து
மன்றவானவர் செறிதருவளம்பொலி காசி
வென்றவெல்லையுற் றன்னவனோடுமே தியனே.

(இ-ள்) இப்படியென்றுசொல்லியபோது அப்பிரமாராட்சதனையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய், கிலேசத்தை யொழித்தருள்கின்ற சோணபத்திர நதியைத் தாண்டி, நிலைபெற்றதேவர்கள் கெருங்குத்தற்குரியதும், பலவளங்கள் நிறைந்ததும் தீவினையெவ்வதும்புள்ள காசியெல்லையை வேதியனடைந்தன.()

இங்குநிறியென் றவனையாங்கியைபுற நிறுத்தித்
தெங்குதங்கிய தண்பொழிறகாசியுட் சென்று
பொருதுகனகைநீர் தேரயந்தகிலேசரைப் போற்றி
யங்குமண்சிறி தெடுத்தவந்தவன்மிசைத் தூவி.

(இ-ள்) நீ இவ்விடத்தில் நிற்பாயென்று அப்பிரமாராகத்தனை நிறுத்திவிட்டு, தென்னமரங்கையுடைய குளிர்த சோலைமுருக காசித்தலத்திலுள்ளே போய், பெருக்கெடுத்துவரும் கங்காநீரத்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவநாதரை வணங்கி அக்கங்கைக்கரையிலுள்ள மண்ணைக்கையிலெடுத்து வந்து அவன் மேற்போட்டு. எ-று. (௧௨)

சுத்திபெற்றனை யுட்புகருதுப்பெனச் சொற்றான்
பத்திமிககவன பதம்பணிந்துள்ளிடைப படர்ந்து
சித்தியுற்றகி லேசரைச்சேவித்துத் தெளிந்து
முத்திபெற்றனன் பிரமராககதவுரு முடித்தே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தத்தை யடைந்தனை, இனி உளனே புகுந்து பிழைத்து விடுவாயென்று (அந்தப்பிராமணன்) சொன்னான். அன்பு மிகுந்த அவன் பாதங்களில் வணங்கி உளனேபோய் (கங்காஸ்நானஞ்செய்து) விசுவேசரரை வணங்கிச் சிலகாலமிருந்து சித்த சுத்தியடைந்து சித்திகளைப்பெற்று பிரமராட்சத் வடிவை யொழித்து முத்தியடைந்தான். எ-று. (௧௩)

இழிவில்வேதியன் காசியென்றிசைத்திடு வாராததை
தழியபேரந்த தாற்கொடுவினையெலாஞ் சாழிக்
கழியவென்றுயா காசியுட்புக்கி லேசர்
பொழியுமின்பத்து மூழ்கினுனென்றபுகலுவதென்.

(இ-௪) உயாவுள்ள பிரமணன் காசியென்று சொன்னவாகியதை சூழ்த பெரியதருமத்தால் செவியற்கொண்டு மகாபாதகங்களையாவு முற்றினோடுமபடி அவ்வாகியவலியால் வென்று மேலாகிய காசிப்பதியினுள்ளேபோய விசுவநாதா பொழிகின்ற பெருங்கருணையில் மூழ்கி (பிரமராட்சதவடிவ) மொழிந்து முத்திபெற்றனென்றால் அதலத்தின் மகிமையை எவ்வாறு சொல்லக்கூடும் முடிவாகளே யென்று சூதமகாமுடிவா திருவாயமலாநதனா. என்று (கரு)

துசசேதா முத்தியடைந்த அததியாயமுற்றியது

ஆக அததியாயம் கரு-கரு திருவிருத்தம், (நாசரு.)

திருசசிற்றமபலம்.

திருச்சிறம்பலம்

பதினாறாவது நித்தியயாத்திராவிதி யுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்

சத்தியமாமுனிவர்கள் சூதமுனிவரைப்போற்றித் தவாதகாசி
நித்தியயாத்திராவிதியை யுரைத்தபொழுது நமசிவாய நமசிவாய
பொத்தியமெனமலாககுழலா னுமையமமையிதுவினவப் புவனநாதன்.
மெத்தியவானகருணையொடுவிளம்பினவவாறுமககுவிளம்புகின்றேன்

(இ-ள்) உணமைஞானமுள்ள சவுடகாதிமுனிவர்கள் சூதமகாமுனிவரை வண
கி, நித்தியமாயுள்ள காசித்தலத்தில் நாடோறு நடக்கவேண்டியநித்தியவிதியை
உரைத்தருளவீர் என்று கேட்க, சூதமுனிவர பெருங்குனிப்படைந்து இந்நித்தியவி
தியை வாசனைநிறைந்த மிருதுவான மலாகு முடித்த அளகத்தையுடைய உமா
தேவியார கேட்டபோது சிவபெருமான பெருங்கருணையோடு திருவாயமலாக
தனா அநதபிரகாரம் உங்களுக்குக்கூறுகின்றேன் என்றனா என்று. (க)

அண்ணலேகாசிவசிப பதற்கிடையுறளவில்வா மதனோடினப்
நண்ணலேசெயுநதரும புரிபவாகுமுறுமிக நண்ணுமிரு [இங்
மெண்ணலேதேனுமிலா நிருபபதற்கெதொழிலாற்றி யிருத்தல்வேண்
கண்ணலேயுடையேற்குப் புகறியெனசசிவபெருமான் கழறலுற்றான்.

(இ-ள்) பெருமையிற நிறந்த மகாதேவரே காசித்தலத்தில் வாசஞ்செ
யவதற்கு அளவிறந்த இடையுறு உண்டாகும் வாசஞ்செயவதுடன் சுகத்
தைக்கொடுக்கும் தருமஞ்செயவருக்கு வீரோதம் அதிகமாகும் கவலையொன்று
மணுகாதிருபபதற்குத் தக்கமுயற்சி யாதுசெய்ய வேண்டுமென்றே எண்ண
முள்ள அடியேனுக்கு ஈதென்கூட்டளை யிடவீரொறை (உமாதேவியாரளிப
புறச) சிவபிரான திருவாயமலரத் தொடங்கினா என்று (உ)

கடருதயமெழுமுனைமங் கடியையளவெழுநதிருந்து தூயவெண்ணீ
றிடாகலப்புனைந்துதுணடி ராசவிநாயகனபாத மிறைஞ்சியேத்திப
படாகமறுமயிசுவேச ரன்னபூரணியெனுநம் படிவமுள்ளி
யடர்விறற்றின்காலவயி ரவாதண்டபரணியரு னைங்கைப்புத்தேள்.

(இ-ள்) சூரியோதயமாதற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னமெழுந்திருந்து
(விதிப்படியிலாவீததுச) சுததமமைந்த விபூதியைத் துயரமொழியும் வண்ணந

தரிததுத் துண்டிராஜ கணபதியின் நிருவடிக்கே வணங்கித்தித்து (பிறவித்) து
னபத்தை விலக்கும விசுவநாதர் அன்னபூரணியென்கிற நமது திருவுருவங்களைத்
தியாரித்து நிறைந்த பராக்ரீரமமுள்ள காலவயிரவா, தண்டபாணி ஐந்து கரங்க
ளையுடைய கணபதி. எ-று. (௩)

கேசவன்செங்கிதாப்பரிதி சண்டிகைமற்றிவருருவங் கெழுமவெண்ணி
நேசமிருசவுசதந்த தாபனநானம்புரிந்து நீறுபூசி
வாசமலிசநதிதருப் பணமாதியியற்றிமல ராதிரேடிப்
பாசமகனநதியா னத்தொடுமுற றாயிமண டபத்தைச்சாரந்து

(இ-ள்.) திருமால், சிவந்த கிரணங்களுையுடைய சூரியன், தூக்காதேவி,
ஆகிய இவர்கள் வடிவத்தை அழுத்தமாக்கிநித்தது அடிகுபிரியத்தையுண்டாக்கும்
சவுசம், தந்தசுத்தி, நீராடல் (இவைகளைவிதிப்படி) செயது, விபூதிதரித்து, சாந்தியா
வந்தனம் தாடபணம் (ஜெபம் தியானம்) முதலியவைகளைச்செய்து புடபமுதலிய
வைகளைச் சம்பாதித்துப்பாசத்தை யொழிகும் நமமைத்தியானஞ் செயதலோடு
முத்தி மண்டபத்தைச்சேராது. எ-று. (௪)

அங்குமிருமுகமனெடு துதிபுரிந்துதுண்டியைப்பினைத்துப்போற்றிப்
பொங்குமிடரனைத்துமொழி. கெனவிரந்துவிசுவேசா பூசையாற்றித்
தங்குபிரதக்கணந்தோத திரம்புரிந்துதண்டபா ணியை பினசாரந்து
பொங்குதிருப்பூசைதுதி செயதுபின்புவிசுவேசா திருமுனபோந்து.

(இ-ள்.) அமமுத்தி மண்டபத்தில் உபசாரத்துடன், நமமைத்தோதகிராஜ
செய்து பின்னர் துண்டிராஜ கணபதியைச் சமீபித்து வணங்கி மிகக் கிலேசங்
கன்யாவும் ஒழித்தருள்வீரென்று குறையிராது விசுவநாதராகிய நமமைப்பூசித்து
விதிப்படி பிரதட்சணஞ்செய்து தோத்திரமபணணி பின்பு தண்டபாணியை
யடைந்து விளக்கமுற்ற பூசையுந் தோத்திரமுஞ்செய்து அதன்பின் விசுவநாத
ராகிய நமது சநிதியிலவாது. எ-று. (௫)

பூசித்துமுனமைந்தே மொன்பானபன்னொன்றுமுதற் பொருநதுமாறு
நேசித்துவலஞ்சூழ்ந்து விசுவேசமிருந்தர நிமலதேவ
வாசித்துமறைமுழங்குஞ் சகந்தமாறபிரிய வரமதேவ
வோசித்துருபமா தேவபத்தாககன்கூல வும்பாநாத

(இ-ள்.) நமமைப்பூசைசெய்து ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினொன்று, (பதி
னேனது, இருபத்தொன்று) என்னுந் தொகைகளிற் கூடுமான பிரதக்ஷணத்தை
அன்புடன் செய்து விசுவநாதரே, மாணணிந்த கரமுடையோரே மலரகிதராகிய
தேவரே, வேதங்கள் முழக்கத்தோடு பிரதிபாதிப்பதற் கிடமாகிய சகந்தரே
திருமாறபிரியரே, வரமதேவரே, மெயஞ்ஞான சொருபரே, மஹாதேவரே,
பக்தானுகூலரே தேவதேவரே, எ-று. (௬)

கரு-வது நித்தியயாததிரா விதியுரைத்த அததியாயம். எனக

காரணகாரணமதத கணவந்தமுனகருருக கால்கால்
பூரணகாசியினுயிர்க ளெவைகுமுததிகொடுத்தருளும் பூரணவென்று
காரணனாய்வீருமபுந துதிபுரிதலறவிருதகி நன்றுமெவப்
பாரணவுயாததிராசா வததுமவுனமபுரிதல் பண்புசூடும்.

(இ-ள) பிரபஞ்சமாயிய காரியத்திற்குக் காரணமான மாயாகாரணரே,
உனமததரே, மேலானகடவுளே மூடாகளாலே அறியப்படாதவரே, காலனுக்
குக்காலரே, சாவபரிபூரணரே, காசியிலிருக்கு மெல்லாச்சிவாகளுக்கும் மேர்
க்ஷத்தையளிக்கின்ற பூரணரே, என்று விஷ்ணுமுதலாயினோர் வீருமபததக
தோத்திரங் கீரே வாய்முறச்சொல்லாமல் மனதில்கிடந்ததுகொண்டு உலகத்தார்
(புகழ்மகிழ்) சோதற்கிடமாயிய(பஞ்சககுரோசப் பிரதக்ஷண)யாததிரா காலத்தில
மென்னஞ்செயவது விதியாகும் என்று (எ)

இந்ததியமத்தினையாத தினாகுரியோனிடையுறென் மேய்தியாவு
நதவறமபலபுரிபுந சிவததுதியாலுலோபமெலா நாசமாரு
முதவதுகெடிற்றருமம் வளருமவளரச்சித்தி முகிழ்க்குமநதப
பந்தமறுசித்தியாற பரஞானவானகதியிற் படாவானறே.

(இ-ள) மேற்சொல்லிய நியமங்களையுடையவா காசித்தலத்தவாசஞ் செ
ய்யும் யாததிரைக்கு அதிகாரியாவா மேலும் இடையுறென்று வருபவைகள்
யாவும் நாசமாகப் பலதருமங்களையுஞ் செயவா (அதுவன்றிப்) பச்சிவதோத்தி
ரத்தால் உலோபாதி தூக்குணங்களுெல்லாவ் கெடுப்பா, அவவுலோபாதி கு
ணங் கெட்டால், தருமமவிரத்தியாகும் தருமமவளாதால், அணிமாதி சித்தி
களுண்டாகும் பந்தத்தை நீக்குகின்ற அந்தச் சித்திகளால் பிரமஞானமென
கிற மோட்சகதியிற் செல்லுவார்கள என்று (அ)

கலங்குபெருஞ்சமுசார குழிவீழ்நதுவினைப்பாபபு கடிக்கப்பட்டோ
ரவங்குபெருமபுகழ்மகாசி யடைந்தனறிமுததியுற லரியதாகும்
விவங்குபறவைகளகிருமி முதலானபலனுயிரும விவங்காவண்ண
மலங்குதலில்காசிககர வதிதலானமபதமே மருவலுணமை.

(இ-ள) மனக்கலக்கத்தைத் தரும பெரிய சமுசாரமெனகிற படுகுழியி
லவீழ்ந்து தீவினையெனலும் பாம்பிறை கடிக்கப் பட்டவர்கள், விளக்கமுள்ள
பெரும புகழையுடைய காசித்தலத்தை யடைந்தா லல்லாமல் முததியடைதல்
அருமையாகும் மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் புழுக்கள் முதலாயுள்ள பலவிவரா
கிகளும் நீங்காமலிருந்து அலைவற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செயதால் மதுதிரு
வடி யடைதலுணமையாகும். என்று. (அ)

வானவிரதிரனயனமால் சித்தவித்தியாதார்செம மணிசூட்டுள்ளார்
தானவாகின்னராகருடர் சாலகடங்கர்களியக்கர் தவாவகுக

ளானவர்களுநிவாழ்வு முனி வராபெருஞ்சாரணமுதனமற மகிவமேய
மானவாமற்றெல்லோருங்காசிகரடைந்தொருவாவாழ்வானெனும்

(இ-ள) தேவர்கள், தேவேந்திரன், பிரமன், திருமால், சித்தர், வீதகியர், தரா மாக லோகவாசிகள், அசுரர்கள், கிண்பரர், கருடர், இராட்சதர், இயக்கர், அஷ்டவசுக்கள், கந்திருவர், முரிவர், சாரணர் முதலானோரும், பூலோகவாசிகளும், மற்றுமுள்ளவரும், காசித்தலத்தை, யடைந்து எக்காலத்திலுந் தவிராது வாழ்ந்திருப்பார்கள் என்று (௧௦)

முத்திவிருப்புடையவரே காசியடைவார்மற மூர்க்காசாரர்
சித்தியுறநூல்களபல கறநூலுங்குரவனமொழி செவியேறநூலு
மத்தியிடைபுயிர்ப்படக்கிப் பறபலரண் மூழ்கியமந்தரலுமானம்
சுத்தியுறவரிதொருகாநகாசியெனச்சொற்றி டுணுகுறைய்மைமேவும்

(இ-ள) மோகூதத்தில் விருப்பமுடையோரே காசித்தலத்தை யடைவார்கள் மறையராகிய அறிவீனர் அடையமாட்டார்கள், சித்தியைக்கொடுக்கத்தக்க பலசாலதீரங்களை வாசித்தாலும் ஆசாரியர் உபதேச வாக்கியத்தைச் செவியிற கேட்டாலும், (சுமுகனாடிவழியிலுள்ள) அஸ்தியில் பிராணவாயுதங்க, பல காலஞ் சமர்த்தி யோகத்திலிருந்தாலும் ஆனமத்தியாகிய முத்தியைப் பெறுத லருமையாகும், காசியென்று ஒருக்காறகூறினால ஆனம் சுத்தியுண்டாம் என்று

கொங்குவிர் குழற்கோதாய நமமுருவங்காசியெனக் குறித்துக்கோடி
யங்குயிலகாதிருக்குந் தவமபேனிகசாலவலிமிக கடைந்துளோரும்
பங்குபெறமுயன்றிவி ரத்தைவின்குமாறுமனம் பற்றுகெனும் [வாரோ.
பொங்குகவையமுதுண்போர் மறந்தையுண்பதற்குமனம் பொருந்து

(இ-ள) வாசனை வீசுகின்ற அனகத்தையுடைய உமையே மது வடிவ மேகாசித்தல் மென்று மீ மதித்துக்கொள்வாராய், மிக்க காலவலிமை யுள்ளோரும் அக்காசித்தலத்தைப்பிரியாதிருக்க வேண்டுமென்கிற தவத்தை விரும்பி முட வனாதற்கு முயற்சிப்பார்களா அத்தலத்தைவிட்டு விலக மனம் ஒருக்காலஞ் சம மதியாநு மிக்கமதுரமுள்ள அமிரதபானஞ் செய்தவர்கள் வேறுவகையான உணவுகளை உண்பதற்கு மனஞ்சமமகிப்பாரோ (அத்போலவென்றறிவாராக) என்று.

ஆனறபெருங்காசிக் ரவி முதத்ததுறைவாரை யடையானகால்
னெனறபெருமாயைவசப் பட்டியமனாவருந்து மெவருமேலாயத்
தேரனறமகிருடகலப்ப வாங்குருளவோரீராடுங் தொழினமேற்கொண்ட
லுன்றகருறைவாரு மயிமுத்தருரைத்தன்மீ துணமையாமால்.

(இ-ள) மாடசிமைத்தகிய மகிமையுள்ள அவி முததமெனணுங் காசிப்பதியில் வசிப்பவர்களை இயமன அணுகான், வியாபித்த மகர் மரையிற்கட்டுப்பட்டு இயமனாவ் வருந்துகின்ற எல்லோரும் அத்தலத்தைச் சேருவார்களானால் அவர்களுக்கு மது அருள்கூடக்கூடிய அதுககிரகம் செய்வோம் கவகர் ஸ்ரீ

கரு-வது நித்தியயாததிரை விதியுரைத்த அததியாயம். எளக\

கரு செயுகதொழிலேமேறகொண்டவாகளும் காசித்தலத்தில வசிப்பவர்களும் அவிமுததகாதரெனறே காமகூறினோம் இவ்வாகசியம் உண்மையாகும். எ-று

பரரடிசில்புதித்திடுதல் பரதாரவாஞ்சையுறல் பரர்பொனவெளவல்
பரரபவாதக்கோட லஞசாரக துவேசமுறை படிநீரகம்
பாரிகழப்பலா உண்டல் கள்ளுண்டனமறையவார்புறம் பலரைக்கோறல்
பாருயிருநதனுயிரபோற் பேணுமையிவையா. பி பலவுவகுற்றம்.

(இ-ஊ) அன்னியாகள் அன்னத்தை உண்ணுதல், பிறாமனை நயத்தல், அன்னிடா பொருளை அபகரித்தல் அன்னியாகளோப்பழித்தல், அஞ்சாரத்தை யறுஷ்டடித்தல், துவேஷங்கொள்ளுதல், பொய்கூறுதல், வீணைக்கொள்ளுதல், அறிவுடையோர் நிகழ்ச்சையத்தக்க மாமிச போஜனம் பண்ணுதல், மதுபானஞ் செய்தல், பிரமணா முதலாகிய பலரையுங்கொலுதல், அன்னிய உயிர்களைத் தன்னுயிர்போல விரும்பாமை, உவை முதலிய பலவுங் குற்றங்களாம். எ-று.

தினசூரியல்லாதவாகளிடத்திலும், திரவியங்களைப் பாவவழியில் சம்பாதிக்கின்ற வர்களிடத்திலும், குலசார நிலப்பேதிப்பவரிடத்திலும், நல்ல வீரதங்களை விட்டுவிட்டவரிடத்திலும், போஜனஞ்செய்தால் பாவமென்று வித்திருத்தலாலும், இவைகளிலலாதவர்களைப் பரிசோதித்தறிவது அருமை யாதலாலும் பரரடிசில் புதித்திடுதல் குற்றமென்றும், அன்னியா அக்கினிசாஹியாக விவாங்குசெய்த மனையாளைப் புணராதவர்களைக் காலதூதர்கள் யாதஞ்சீரத்திலவிட்டு சங்ககப்படாத துயரமுள்ள மராகத்திலே இவர்களை யிழுத்துக்கொண்டு போய் செம்புப்பாணங்களைச் சிலக்கக்காய்சரித்த தழுவிக்கொள்ளுமபடி செய்யாதமன்றி, செப்பூரிகளை நெருப்பிலிட்டு உரோமத் துவாரங்கடோறும், உளருநருமபடி குத்தித் துயாசெய்வார்களென்றும், விதித்திருத்தவின பரதாரவாஞ்சையுறல் குற்றமென்றும்

அவரவா சவுக்கியமிதித்தம் சம்பாதித்த திரவியங்களை வஞ்சனால வரங்கிக்கொண்டு பின்னர் அவர துயரக்கடலில் முழுமுதப்படிசெய்வது பெருமபாதக மாதலின், பரர்பொன வெளவல் குற்றமென்றும்.

கொடியோர்களுடைய தீக்குணங்களைக் கூறுதலும், பாவமென்று ஒளவையா கூறியிருத்தலாலும், நிகழ்கூறும் பழக்கமுடையோர், அப்பழக்கவாதனை யால் நல்லோர்களை நிகழ்த்து அதனால் அநிபாதகத்தை யடைந்து கொடுநகங்களில் விழுவாரதலாலும் பரரபவாதங் கோடல் குற்றமென்றும்

ஆசாரமில்லாது மலரெடுத்தல் திருமரலேகட்டல், ஆலயத்திற்குப்போதல், சிவபூசை செய்தல், போஜனஞ்செய்தல், சாதுக்களுக்குப் பணிபுரிதல் முதலிய சிறகரும்உகளைச் செய்தவா அப்பண்ணியபலனை இழந்து துன்பத்தை யடைவரென்ற விதித்திருத்தலாலும், “பூவுழுதகமும் பழுதேயானுருடகணுமுளவோகண்ணி லருவருத்திடுவனைய” நென்பதனாலும், அஞ்சாரங் குற்றமென்றும், துவேஷத்தைப் பாராட்டு கின்றவர்கள், பிறரிடத்தினுள் உத்தம் குணங்களைக்

கண்டு நனபுசெயது சுததவாசனையிற் பழகி இனபத்தை யனுபவியாது தமது காலத்தை வீணாக கழித்துத் துன்புறுவராதலின், துவேசம் குற்றமென்றும் பிறருக்குத் துன்பத்தைத் தருமாயின், மெடமொழியும் பொய்யுடன் சேரு மென்று பெரியா மொழிந்திருப்பதை யுணராது அன்னியருக்குத் துயரத்தை யுண்டாக்கும் பொய்யமொழியை மனநதுணிந்து கூறிப்பெறும் பாதகத்தை யடைபவரும் உளராகலின், படிநு குற்றமென்றும், ஆசைக்கடியான் அகிலலோ கத்தினுக்கு மாசுற்ற நலலடியானென்றும், ஆமுனிசைசையே மேலுமேலும் பிற பபளிக்கும் விததென்றும், ஆசையெனும் பெருங்காற்றாடிவலம் பஞ்செனவு மனதிலையுங்கரலமோசம் வருமென்றும், “அவாவெனப் வெல்லாவுயிரக்கு மெஞ் ஞானநூல் தவாஅப்பிறப்பினும் விததென்றும்,” ஆசைக்கயிறறிலாடும் பம்பரமெ ன்றும், ஆசாபசாசத்தைத் தூரத்தயென்றும், ஆசைகிகனத்தினை நிரத்தூளிபடவதறி டென்றும் சான்றோ திருவாய் மலராதிருத்தலின், இராகமகுற்றமென்றும் அறிவுடையோர் நினைதெய்யாயுமபடி புலாணனுதல் பாவமென்பதற்குப் பிரமாணம்

பட்டணத்துப் பிள்ளையார் பாடல்.

கொல்லாமற் கொன்றதைத் தினானுமற்குத்திரங் கோள்களவு
கல்லாமற் கைதவரோடிணங்காமற் கனவினும்பொய்
சொல்லாமற் சொற்களைக்கேளாமற் றேகையா மாயையிலே
செல்லாமற் செலவந தருவாய் சிதம்பரதேசிகனே .

சிவஞானதீபம்

கொலையாதி நெறியகனற் றானநதானே
கூற்றிய மேலான ஞானமாகுங்
கொலையாதியகனற்றொழுகுந் தவங்கடாமே
குற்றமில்லா நற்றவமென றுரைக்குநூலுங்
கொலையாதி யகற்றியநல லறங்கடாமே
சுவலயத்தி லொப்பரிய வறங்களாகுங்
கொலையாதி யகன்றுபெறுந் செலவநதானே
கூறினுயிரக் கிதமான வாழ்வதாமே.
எவவுயிரும் பராபரனசந நிதியதாரு
மில்லாகுமுயி ருடலனைத்து மீசனகோயி
லெவவுயிரு மெமமுயிர்போ லென்றுநேககி
யிரங்காது கொன்றருது மிழிவினோரை
வவவியமன றாதாருந் தண்டஞ்செயது
வல்லிருமபை யுருக்கியவா வாயிலவார்த்து
வெவவியதி யெழுநாகில் வீழத்திமாறா
வேதனைசெய திடுவரென வோதுநூலே

கக-வது நித்தியபாத்திரை விதிபுராதத அததியாயம்.எஎடு

பதிபகபாசவிளக்கம்.

அம்மாவெனவலற வாருயிரைக கொன்றருநதி

யிமமாநுடொலலா மினபுற றிருக்கினரு

ரம்மாவெனுஞ்சத்தவ கேட்டகனற மாதவாடகும் [தே.

பொயமமாநிரயமென்றற புசித்தவாககென சொல்லுவ

கய்கையிற படிநதிட டாலுந சடவுபோப புசித்தாலு

மநகுலபோற கோடிதானம் வளளலாய் வழங்கினாலு

சங்கையி லாத றான தத்துவ முணாநதிடாலும்

பொயகுறுபுலாப்புசிப்போனபோயநரகடைவன்னறே.

கொலைபிலா லுதவுமன்னங கூற்றிம்பே ரமுதமாகும்

கொலைபுளா லுதவுமன்னங கூற்றிம்போ விடமதாகும்

புலையாந மனையிலுண்போன புலையனா மாறுபேரிலக னறே.

கொலைஞாத மனையிலுண்போன கொலைஞனே யாவன

கலையெலா முணாநதானே லுத கரிசறத தெளிந்தானே லு

மலையென வுயாநதானே லு மனமய லகனருனே லு

முலகெலாமபுகழ்பபலவோரக குதவியகையனே லு

மிலகியவிரககம்னறேலெழுநரகடைவன்னறே.

கொன்றைவேந்தன.

நேனபென்பது கொன்றுதினனாமை.

திருக்குறள்

கொல்லான்புலாலை மறுததலைகைகூப்பி யெல்லாவுயிருந்தொழும்.

இன்னும் பலநூலிலும் இவ்வாறே கூறியிருத்தலின் பாரிகழ்பபுலாலுண்டல குறறமென்றும், அறிவுடையோர் நிகழ்குமாறு கள்ளுண்டல குறறமென்பதற் குப பிரமாணம்

கூர்ம்புராணம்.

கள்ளிலைபகாவோர் கள்ளினைநுகர்ந்தோரகள்ளருநதுதற டுடனபடுவோர் கள்ளருநதுநரை மகிழுநாகுகிற கற்பகாலங்கிடந்தழும்

யெள்ளுநுதீய மலப்புழுவாகி மலத்தினைநுகர்ந்துபின்னிற்றது

விள்ளருங்கொடிய ரௌரவநாகின மீட்டுமீட்டுழநதுநாளகழிப்பா.

இவ்வாறே பலநூலிலுஞ் சொல்லி யிருத்தலின் கள்ளுண்டல குறறமென்றும் அநித்திய மாசவுந துககமாகவும் அசுத்தமாகவுமுள்ள உலகவாழ்க்கைக்கு விரோதஞ்செய்யுஷா பிராமணரானாலும் அவர்களைக்கொன்று தாம் வாழநதிருக்க நினைத்து அவ்வாறு செய்கின்றவர்களுந் உள்வனராதலின், கோதல குறறமெ

னறும், ஜீவகாருணிய மில்லையாயின், கடவுளிடத்ததுபகதியுண்டாகமாட்டாது
கடவுட்பத்தி மில்லையாயின், பாசவைராகசியம் நேரிடாது, பாசவைராகசியங்
கிடையாதாயின் சொரூபஞான முண்டாகமாட்டாது சொரூபஞான மில்லை
யாயின் முததி கைகூடாது ஆதலின் பரநுயிருந் தன்னுயிர்போற பேணுமை
குற்றமென்றுங் கூறினார்.

குறமயிவையொன்றேனுஞ் சாராமலவிமுத்தநகுந் கொள்வாரேற
சொற்றவொருகுறமு மிலாராகியானந்த சொரூபராவார
முறவவரேகமதுணமை யைத்தெரிந்தபாவிக்கு முததராவார
கற்றசெருகாரகாசியிகழ்ந்தவாக் கெடுநகங் கைகொள்வாரால்.

(இ-ள்) மேற்சொல்லிய குறறங்களுள்ளு மனுக்காமல காசித்தலத்தில் வசி
ப்பார்களானால் முன்னுள்ள பாவமொழிந்து ஆநந்த சொரூபராவார்கள் அவா
களே நமது உணமையானவடிவம் முழுவதும்நிறுது பாவனைசெய்து முததிபெ
றுவார்கள் தாங்கள் கற்ற கலவிசெருக்கால் சாசியை அவமதித்தவர்கள் கொ
டிய கரகத்தைப் பெறுவார்கள் என்று (கரு)

மூலமுதலாதாரத் தருசசனையாலவிரதம் யான முதன்ஞானத்தாற
சிவமிகுருவனுப தேச்சத்தாறசிவநாம சிவவணத்தாற
காலவிதிநிச்சயத்தாற புனிதவுணவாறகமிமை கடியின்சொல்லான
மாலவெழுதாமாதி தியானத்தாறமசரித் வாளுசையாறறால்.

(இ-ள்) மூலாதாரமுதல ஆதாரம் ஆறிலும் உள்ள கடவுளாக்களைப்பாவனை
யாக அருசசித்தலாலும் வைராகசியத்தினாலும், முதன்மையான ஞானகாதகத்
தாலும் தவ்வொழுக்கமுள்ள ஆசாரியர் உபதேசத்தைப் பெறுதலினாலும் சிவ
நாமங்களை நிரந்தரங்கேடடலினாலும் காலந்தோறும் விதித்த நியமங்களைத்தவறா
துஅறுஷ்டாடித்தலாலும், விதிவழியான ஆகாரத்தாலும், பிறாகொடுமையையும்
ஒழிக்கத்தக்க இனியவாரத்தையாலும், புத்திமயங்கும்படி யெழுந்நை காமாதிக
ளைஅடக்குதலாலும், நல்லசரியாது சந்தானங்களை விரும்பிடத்தலாலும் என்று (1)

பெரியரணுகிரகத்தாற பேணுசதாசாரத்தாற பிறங்குவோரே
யுரியவராகுவாக்கி வசிப்பதற்குத்தவயிலாக் கொட்டாதாகும்
பிரியமிகமலத்தழந்ப பன்றியதையுபபதுபோற பித்தவாழ்க்கை
யுரியதெனமயங்கியதை யுவந்திடுவோராகொருகாலு மொழியாதுனபம்

(இ-ள்) பெரியோர்களுடைய அணுகிரகத்தினாலும் விரும்பத்தக்கசதாசா
லமுந் தவறாத ஆசாரத்தாலும் விளங்குபவர்களே காசித்தலத்தில் நித்தியயாததி
ரை செய்து வசிப்பதற்குரியராவார்கள். மேலேசொல்லிய தவயிலலாதவாவா
சஞ்செய்யக்கூடாது. பன்றியானது பகரவீகாரத்தைச் சதாநினைந்து அதுநேரி
ட்டால் பிரியப்படுவதுபோல, அறிவீனரால் விரும்பத்தக்க பிரபஞ்சவாழ்க்கையே
நாமனுபவிகத்தக்கதெனமயங்கி அதுநேரிடுமபோது கனிப்புறுவோர்களுக்கு
ததுன்பம் எக்காலத்திலும் விலகாது, என்று. (கஎ)

கூ-வது நித்தியயாத்நினா விதிபுணாதத வததியாயம்.௩௭௭

மண்ணைப்பெண்ணைசை பொண்ணைசையுடையவாகண் மதிமாழாநது
விண்ணைசைகொளுவகாசி யாசையுறுமிமூன்றுள் விலகாவொன்றி
ண்ணைசையுடையவரு மதுவேண்டார்முன்னின்று நாஞ்சொற்றலு
மெண்ணைசைகொள்ளார்மத மவாபிறவிததுனபி னுக்கோ ரீதுண்டாமோ.

(இ-ள்) மண், பெண், பொண் என்ன மூன்றிலும் வீருபபம் வைப்பவ
ர்கள், தேவர்களாலே வீருமபத்தகக காசித்தல ஆசையைப்படுத்திமாங்கியுங் கொ
ள்ளார்கள் மேற்சொன்ன மூன்றாசையில் இரண்டாசை புண்ணியவசத்தால்
நீங்கி ஒன்றையுடையவாகனும் அக்காசித்தல வீருப்பங்கொள்ளார்கள். நாமே
பிரசன்னமாகி அததலமெனமையாக கூற்றினும் அதைச்செய்திக்கின்ற ஆசையுங்
கொள்ளார்கள் அததனமே யுடையோரது பிறவித்துயரத்தை அளவிடக்கூடு
மோ (கூடாது) ௭-று (கூஉ)

அருந்தவததாமகாசிக ரடைநதுமுமையேசிறி து மறச்செய்யாராயப
பொருந்தமறமேபுரிவா சிறிதுமறமெண்ணது புரிந்தபோதுந்
திருந்தவொருமுபதின யிரவருடந்தீயவளு செறிவாராயினு
மிருந்தவதமகபராத ரெமககபராதபுரிந்தோரென்றுமுணமை.

(இ-ள்) உமாதேவியே சிலா அரியதவத்தினால் காசித்தலத்தில் வரசருந்
யுட்பெற்றும் சிலபுண்ணியமுஞ் செய்வாகவாராடி முழுவதும் பரவ்மேசெய்வாரா
பின்வருவதை எண்ணுது சிறிது பாவஞ்செய்தமே ரதிலும் முப்பதிநிரந் தெய
வவருடம் சரலவிரவருடைய சூலத்தால் கொடுக்கியாததை யதுபவிப்பார்கள
அக்காலத்தும் ஈதுணமையாகும் (சிலா) அததலத்திற்கும் எனக்கும் அபராத
ஞ்செய்வார்கள் ௭-று. (கூக)

இன்னுமுயருனககும்வயி ரவற்குமினி்கணபதிக்கு மிமையோயாராகு
மன்னுமுலகுள்ளார்க்கு மபராதம்புரிந்தவராய மயங்காநிற்பா
துன்னுமிதனாகாசித் தலவாசமெளிதன்று சொற்றோமின்னும்
பன்னுவதெனனோதருமா தருமவிசாரம்புரிநல பண்புமேவும

(இ-ள்) மேலும் மகிமையுள்ள உனக்கும் வைரவக்கடவுளுக்கும் வீளக
முற்ற கணபதிக்கும் எல்லாததேவர்களுக்கும் பூலோகவாசிகளுக்கும் அபராதம்
செய்பவர்களாகி மயங்குவார்கள் இவதக்காரணத்தால் நெருங்கிய மகிமையுள்ள
காசித்தலவாசம் எனிலலவொன்று கூற்றினும் விரிவாகச்சொல்லவேண்டுவதி
யாது அததலத்திலிருந்து பாவபுண்ணிய விசாரனை செய்வார்களானால் நற்குண
முண்டாகும் ௭-று (கூ௦)

சித்தமுதல்யுங்காசி ஞானமுளரா குதவுமுதறி திருந்திரண்டி
லாராதமநநானமுளா ருத்தடைவாமூன்றிலெமை யருச்சித்தேததி
யோராததெருநநானமினி துவநாமமறதையுறுவ ருற்றநானகிற்
கூடத்திதுதானமா யினுங்கொடுப்போரமுதறி கூடுவாரால்.

(இ-௪.) சிறப்புள்ள முதல யுகத்தில் காசிதலத்தில் வசிப்பவா ஞானத்தி னால் முத்திபெறுவார்கள் இரண்டாவது யுகத்தில் கிறைந்த யாகமும் தானமும் அத்லத்திற செய்பவர்கள் முத்தியடைவார்கள். மூன்றாவது யுகத்தில் நமமையருசெடுத்துத் துதிபுரிந்து மகாதானங்களை அத்லத்தில் செய்தால் முத்தியடைவார்கள். நான்காவது யுகத்தில் எளிய தானங்களாலும் செய்பவா முத்திபெறுவார்கள். ௪-று. (௨௧)

சுத்தியெனலாசையற லதுசிறிதுண்டாமெனினுந் துயரத்தாழ்த்தும் பதையுறககாசிவசிப பவாவயிரோம்பிடுமபொருட்டுப் பண்புசான்ற சுத்தியுடையவாபாலே சென்றிரகக்கடவாயிகச சோப்பானெண்ணி லெத்திசையுமெடுத்திழிக வளற்றமுந் தவாருணாதி மிலங்கிழாயே.

(இ-௪) காசிதலத்தில் வசிப்பவர்களுக்குச் சுத்தமாவது ஆசையொழி தலாம். அவ்வாசை சிறிதிருந்தாலும் துயரக (கடவி) லாழ்த்தும், விசுவநாதருக்கு அன்புசெய்பவா பசியைநீசும்பொருட்டு உத்தம குணத்தாலுயர்ந்த கிரகஸ்தத ரிடத்திற்குப்போய் (வேண்டியவைகளை) யாசித்து வரக்கடவர்கள் அதை விட்டுப் பொருளைச் சோததுக்கொள்ளுமாபடி எண்ணி (அலைவார்களானால்) எவவுலக ததாரு மெடுத்தது நிகழிப்பதற்குரிய நரகத்தழுநதுவ றொன்றியக்கடவாய விளக்க முற்ற ஆபரணங்களைத்தரித்த பாவத்தியே ௪-று (௨௨)

நித்தியயாததினா விநியுரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அதியாயம். க௬-க்கு திருவிருத்தம். ௧௬௪.

திருசிறற்றம்பலம்.

திருச்சிறமபலம்

பதினேழாவது காசிதேவி வரட்பெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிறமபலம்.

புதுமதிமுடிதத செஞ்சடைப்புராணன பொன்னடிதநாமவைவணங்கி
முதுபுகழரிசே சவ்வனததுமையாண முன்னிருநகைகனவாழமுதவே
குதுகலபபஞ்சக குரோசமாவிவிங்கங் குவலையங்காசியென்றுரைக்க[ன.
மதுமலர்க்குமுலி பெயரொடுபொலிய வந்ததெனனுரையெனவுரைப்பா

(இ-ள்) மூன்றாமயிறையணிந்த சிவந்த சடையையுடைய பழையோரு
கிய மஹாதேவரது அழகியதாமரை மலாபோலும் திருவடிகளைப் பெருமபுகழு
ள்ள அரிசேசுவனத்தினிடத்து உமாதேவியாரா பணிந்து, முன்னின்று அடியே
யகளுடைய இனப்பாழவுக்கு முதற்பொருளே, இன்பத்தை விளைவிக்கும் பரு
சககுரோசத்திலுள்ள சிவலிங்கங்களை அறிவுடையோர காசியென்று சொல்ல
தேனொழுகு மலரணிந்த கூடலையுடைய (ஒரு) பெண்பெயர்பெற்று விளங்
குக்காரணம் யாது (அவவுணமையைத்தேவரா) திருவாய்மலராத்ருளவீரென
று பிரார்த்திக்க, சிவபிரான கட்டளையிடுகின்றனா எ-று. (க)

தரைபுகழிமய மடைநதைகேணுமே சுத்தியசொநம்மாமிலிங்க
முனாபெறுசத்தி யோனியாமயாமே யோதருமபெருமபுகழிலிங்கம்
புனாதவிரிவையே புகலபிரகிருதி புருடனாமினையமநதணமே
வரையறவெல்லா மறைகளுமுனாகு மறறிதற்கையமொன்றினே.

(இ-ள்) உலகத்தாரா புகழ்ப்பெற்ற, இமாசலராஜகுமாரியே கேட்பாயாக,
நாயிருவரும் உண்மைவடிவாகிய அடையாளமாக விருப்போம், புகழ்ப்பெற்ற
சுத்தியாகிய நீயே ஆவுடையார வடிவமாக விளங்குகின்றனை சொல்லுகடங்கா
ப்பெருமபுகழ்மைந்த நாமே இலிங்கவடிவாக விளங்குகின்றோம் களங்கமற்ற
இவ்வடிவங்களே பிரகிருதியாகவும் புருடத்துவமாசவும் விளங்கும் இந்த இரக
சியத்தை அளவற்ற எல்லாவேதங்களும் எடுத்துக்கூறுவனவாம் இதற்கு யாதொ
ருசத்தேகமுமில்லை. எ-று (உ)

நிறைபாசிவமே நிகழ்பரம்பிரம் நிலவுவண்புகழ்ப்பரமானமா
கதைபுகாட்சிக கவுத்துவமார்பன கமலமேலிருப்பவனென்று

மறைதருமாயை விததையோடவிததை யருளுமையலேகடறபிறந்தாள்
குறையறுக்கேமா எனென்றுநோடோறுங் கூறுமாலவீறுமாமறையே.

(இ-ள்) எவ்விடத்தும் நிறைந்த பரசிவமானது வினக்கமுற்ற பரம்பொருளெனவும் பரப்பிரம்மெனவும், பெருமபுகழ்மனந்த பரமாத்மாவெனவும், குற்றமற்ற காட்சியுள்ள கவுஸ்துபமணி மாரபனாகிய வீஷ்ணுமூர்த்தி யெனவும், தாமரைமலரமீதிருக்கின்ற பிரம்மெனவும், சுத்தமாயாசத்தி எனவும், அசுத்தமாயாசத்தி எனவும் (ஆனமர்களுக்கு) அருள்செய்கின்ற உமாதேவி, எனவும் திருப்பரமகடலிற்பிறந்த இலக்குமிதேவி, எனவும் நிறைந்த கலைநாணமுள்ள சரசுவதிதேவி, எனவும், பெயர்பெற்று விளங்குமென்று பெருமபுகழுள்ள வேதங்கா சதாகாலமும் கூறுவனவாம் என்று (ங)

நலமலிநாமே யானநதமாவிருப்போ நவிலரும்பெருமபுகழ்க்காசிக
கிலகுறுசதவி யென்றுமோரபோமற றிலிங்கமென்றும்மொருப்போர்
முலகமறறிதனான மடவரறமெயரிட் நொகருமக்காசியைமறைகள்
குலவயிழுத்த மானந்தவனமைங் குரோசசொரூபமாவிலிங்கம்.

(இ-ள்) நிறைந்த இன்பவடிவாகிய நாமிருவருமே அந்தரூபமாக வீரூபபோம, சொல்லுதற்கரிய பெருமபுகழுள்ள அக்காசித்தலத்திற்கு ஒளியையுடைய சத்திருபமென்றும் இலிங்கரூபமென்றும் பெயருண்டு இடந்த காணத்தால் அறிவுடையார அக்காசிக்குட பெண்பெயரிட்டு மொழிவாரகள் அத்தலத்தை வேதங்கள் அவிழுத்தமென்றும், ஆனந்தவனமென்றும், பஞ்சக்குரோசசொரூபமாகலிங்கமென்றும் என்று (ச)

உருத்திரவாசம் விட்டுணுவாச முலகெலாமபடைந்தவனவாச
திருத்தருவாரா ணசியெனவுணாக்குந திகழ்திடடானமுநாளும் ன்றும்
பொருத்தமாரபட்டா துருவுநினனெடுநரம் போற்றும்மெய்யடியவர்க்கெ
வருத்தமேவரம் லோமபிடவித்த வண்ணமாவிருப்ப துமயிலே,

(இ-ள்) உருத்திர வாசஸ்ததானமென்றும் கிருமால் வாசஸ்ததானமென்றும் பிரமதேவன் வாசஸ்ததானமென்றும் திருத்தமுற்ற வாராணசி யென்றும் கூறுவா, மயிலேபாறுஞ் சாயலையுடைய உமையே நமமை வணங்கும் மெய்யனபர்கள் வருத்தமுறுது பாதுகாப்பதற்கு நீ யெந்தத்திருமேனி கொண்டனையோ அந்தத்திருமேனிக்கு நாம் அடிஷ்டானமாக விளங்குவோ மென்றறிவாயாக. என்று (ஊ)

கிளரொளிக்கனகா கேசவாதிருமுற கெழீஇயவிழுத்தநாயகனைத்
தளர்வறத்தியானஞ் செயதிடிறகாசி தந்திடுமவசித்தமாபவனை
வளமலிதருது வாதசியுதய மறிதிரைக்கங்கையைப்போற்றில்
விளாத்தபுத்தி தருமத்திறசென்று மிகப்பிரகாசிக்குமாதே.

கன-வது காசிதேவி வரம்பெற்ற அத்தியாயம். ௩௮௧

(இ.௭) பேரொளியை யுடைய கங்காகேசவா திருமுடினே சென்று
அவிமுத்தநாயகனைச் சோவினறித தியானஞ்செய்தால் காசித்தலத்தில் வாச
ஞ்செய்ததனால் வந்த பெருமபலனைக் காசிதேவி தருவள நிறைந்த வளப்பத
தைத்தருவனற துவாதசி புதயத்தில் அடுத்ததெழுவரும் அலைகளையுடைய கங
கையில் ஸநாநஞ்செய்து அநந்தியைத் துதித்தால் கூடாந்தபுத்தி சிவதருமத்தில்
நிலைத்து மிகவும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் ௭-று (௬)

தக்ககாற்றோற்றத் துயிரொலங்காசித் தாவரசங்கமமாகி
மிகக்வானகமையை விருமபியேயமரும் விளங்கியகாசிமாநகாருத்
தொக்ககேத்திரமே மூர்த்தியேயென்று சொல்வதிறப்பயனெவனதற்குப்
புகழ்பெரிகா ரமமெவனென்று புகன்றிடிநபுகலுதுங்கேட்டி.

(இ.௭) பொருந்திய அண்டஜம் சுவேதஜம் சராயஜம் உறபிஜம் என்
தும் காலவகைத் தேரற்றங்கரையுடைய உயிரகளிபாவும் பிறதலங்களிற செ
ய்த புண்ணியத்தால் காசித்தலத்தில் தாவரசங்கமங்களாகப் பிறந்து மிகச்சிற
ந்தமுத்தியை விருமபி வசித்திருக்கும் வீனகமுற்ற மகிமையுள்ள காசிப்பதிக்குப்
பொருநசிய தலவிசேடத்தாற பயனயாது மூர்த்திவிசேடத்தாற பயனயாது
அத்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் தன்மை பெய்வாறென்று சொல்லுமிடத்துக் கூறு
கின்றோம் கேட்பாயாக. ௭-று (6.)

கேதயிரோப மாகியகாசி கெழுமியசீவாகுப்பந்த
மாததிரம்போகச் செவாகுமாதார மயமெனும்பகுதியேவயற்கு
மூர்த்திப்பகமா யவிமுத்தேச்சகராத முழுப்பெருஞ் சேவையாவினப்
பூர்த்திசெய்திமொன் மறத்திலுக்குறவு பூண்டவெங்கலியுதத் துதித்தோர்.

(இ.௭) தலவடிவாயிய காசியானது தன்னையடைந்த ஜீவாசுளுக்குப் பங்
தங்களை மாததிரம் ஒழித்துயிமே யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய பிரகிருதியை விள
க்கக்கொண்டிருக்கும் அவிமுத்தேச்சக மூர்த்தியாலாவா, தம்மைத்தரிசிக்கு மெய்
யடியாரகளுக்கு ஆனந்தபூர்த்தி செய்தருளுவா. பாவங்களை நண்புபாராட்டி
வளர்கின்ற கொடிய கலியுகத்திற பிறந்தவர்கள் ௭-று (௮)

சிறசிலர்தரும் வாரததைகளாதார சிறசிலர்துக்கமேசுமந்தார்
சிறசிலரடங்கா விடரெனதநிரிவா சிறசிலருலோபமேபூண்டார
சிறசிலரபாதா ரந்திரவியகதுச செறிதருவானுசைமிகஞள்ளார
சிறசிலாசாதி கருமங்கள்கெட்டார சிறசிலாமறைநிறைகபுரிவார்.

(இ.௭) சிலபோ தருமச்சாரபாயுள்ள வாரததையுங் கேளாதவர்கள் சில
போ துயரங்களைமே மனதிற சுமந்தவர்கள் சிலபோ முறைக்கடங்காத காமு
சராயத் திரிவரர்கள் சிலபோ உலோபகுணத்தை யுடையவர்கள் சிலபோ பர
தார கமனஞ்செய்பவர்கள் சிலபோ அன்னியர் பொருளில் பேராசையுள்ள
வர்கள் சிலபோ ஜாதியாசாரங் கெட்டவர்கள் சிலபோ வேதநினை செய்ப
வர்கள், ௭-று (௯)

இன்னராயுழவின முத்தராகுதன்மற நெனநெனததன னுளததுணர்ந்து
நன்னர்வரனகாசி தனையடைந்தவர்க்கு நமமருளானமறம்போகி
முன்னர்வரனகதியைத் தந்திடுநெடிய முடியுடைவானவாபலரு
மன்னவர்களை யடைந்ததாழ்ந்தெழுந்தி திறைதரலுறறனாமுன்னள்.

(இ-ள்) இத்தனமையராக உழலுவராகளானால் இவர்கள் முததியடைதல்
எக்காலமென்று நனமையும் பெருமையுமுடைய காசிதேவியானவள் தன் மன
ததி லுணர்ந்து தன்னிடத்துவந்து சேர்ந்தவர்களுக்கும் நமது கிருபையினால்
பாவத்தை யொழித்து மேலாகிய முததியை முன்னேகொடுப்பாள். பூவகால
த்தில் கீண்டமுடியையுடைய தேவாக னெல்லோரும் பிரமதேவனை யடைந்து
பணிந்தெழுந்து இதைச்சொல்லத் தொடங்கினாள். எ-று (௧0)

பன்னருளஞ்ஞார் காசியென்றுரைக்கும் பைந்தொடிவந்துதறசரிந்தார்
முன்னருமறையோர்க் கொன்றவரோ ணு மூடராயுழலபவரோனும்
பன்னரும்பாப்பாபசுத்துரோ ஞ்செயபாதகரோனும்வெவவினசா [ர்.
லென்னரும்ருவவிடங்கொடுத்தளிப்பதெனையோமுத்தியென்றிசைத்தார்

(இ-ள்) சொல்லுவதற்கரிய நனமையுள்ள காசிதேவியென்று சொல்ல
பபமும் பசியவனையலை யணிந்தமாத், தன்னை அடுத்தவர்கள் நினைத்தற்கரிய
பிராமணக்கொலை செய்தவர்களானாலும் அஞ்ஞானத்தால் உலகநடையிலுழல்
பவரானாலும் பிராமணருக்கும் பச்சுக்களுக்கும் துரோகஞ் செய்கின்ற பாவிக
ளானாலும் அதிகரித்த கொடும் பாவங்களைச் செய்பவர்கள் யாவரானாலும் வசி
க்க இடங்கொடுத்துப் பின்னர்முத்தியுப் கொடுக்கின்ற காரணம் யாதோவென
றுகூறினாள் எ-று (௧௧)

மறைநெறியொழுக்கி னொழுகி னுமொழுக மறந்துதவிரினுநதவிக[தார்.
நிறைபுகழ்க்காசி தனையடைந்தவர்க்கு நெடுமறம்போகிவீடனிகு
யிறைவறுககாமா காத்தென்றெனறுளதோ விருமபுழககாசியுமறே
சூறையறவுணர்மி னென்றயனசொற்றுனகோலவானவருளந்தெளிந்தார்.

(இ-ள்) பெரும் புகழையுடைய காசிதேவியானவள் வேத விதிவழியில்
நடப்பவர்களும் நடவாதவர்களும் தன்னை யடுப்பார்களாயின் பெரும்பாதகங்
களை யொழித்து முத்திகொடுப்பாள் சிவபிரானுக்கு இன்ன பெருஞ்ஞானமென
றும் ஆகாதென்று முன்தோ (இலலை) பெரும்புகழையுடைய காசியு மவவாரே
யாகும் உள்ளக்குறை யொழியும்படி தெரிந்து கொள்வீர்களென்று பிரமன்
கூறினான். அழகியதேவர்கள் மனந்தெளிந்தார்கள் எ-று (௧௨)

முன்னராளியமன் மதுவொடுவந்த முளரிவாவவறகிலுதுரைத்தோ
மன்னதுநீடி மறிந்திருக்கின்ற யாதலாலுலகெங்குமபரந்த
துன்னருங்காசிப் பெரும்புகழ்நமக்கு மொழிவறவிருப்பமுண்டாகு
மென்னநாமுரைக்கிறபிராகக்கெவனாகும்பொலியிளமுலைக்கொடியே.

கௌ - வது காசிதேவி வரம் பெற்ற அததியாயம். ௪௮௩

(இ-ள்) பூரவசாலத்தில் இயமனோம மதுவோம நமமிடமவநத பிரம தேவனுக்கு இவவுண்மைகளை யுபதேசித்தோம அதை நீயும் தெரிவித்துக்கொள்ளு
னே ஆதலால் எல்லா உலகங்களும் பரவியதும் நினைத்ததும் கரியதுமாயுள்ள கா
சிமகிமை நமக்கு நீங்காத பிரியத்தை உண்டாக்குமாறால் பிறாக்கவவாறாக
முடியும் ஆபரணங்களால் விளங்கி இளமை மாறாத குழைகளையுடைய பூங்
கொடி போன்ற உமாத்தேவியே என்று. (௧௬)

நீருநநிவலை நீரிடைவீழ்ந்தா நீர்தேயாவதுபோலப்
பாருறுமுயிராகள் காசியையுறறா பரவியபெருமபுகழ்க்காசி
யேருறுசொருப மாமொருகாவத திசைக்கெழுகாசிராமழைப்ப
வாருறுமுலையோ மாமதெனத்தோன்றிவந்துநமமுனவணங்கியதே,

(இ-ள்) சலத்திலுண்டாகிய திவலைகள் அச்சலத்தில் விழுமானால் சலவடி
வமாவனபோல, உலகத்திலுள்ள ஆனமரங்கள் காசித்தலத்தையடைந்தால் எவ்
விடத்தும்பரவிய பெருங்கோத்தியுள்ள அழகிய காசிவடிவ மாவார்கள் முன்னொரு
காலத்தில் பெருமையுள்ளகாசியை, நாமழைத்தபோது அச்சுணிக்ருகசுலையு
டைய பெணவடிவமாகத்தோன்றி நமதுமுனவநது வணங்குகின்றது என்று. (௧௭)

ஒருமடமகளை நோக்கியாயிலிங்க ரூபநீயோனிநுபியுநீ
வெருவருமபாவ முழுவதும்போக்கி வீட்டின்பமயார்க்குமளிகஞ்
சொருபநீயென்ற முகத்திடைமகிழ்ச்சி தோற்றிலிள்ளென்னையினவாக்
கருகுபுவிளர்த்ததை யரிபடாநதொளிரக் கட்டுயிலுணர்த்திடலுற்றா.

(இ-ள்) இளமைநங்கிய ஒப்பற்ற அமரத்தை யாமபாத்தது நாம இலிங்
கவடிவமாகின்றோம் நீ அதைத்தாங்கும் ஆவுடையா வடிவமாவாயாக நீ இவ்
விடத்திருந்து, வருபவர்களியாவருக்கும் அச்சத்தைத்தருகின்ற பாவமுழுவதை
யுமொழித்து முத்தியின்பத்தைத்தருகின்றசொருபத்தைப்பெறுவா யென்றோம்
அதைக்கேட்டு அமமாது முகமலாச்சிக்கொள்ளாதவனான நாம யாதென்று
வினவ நடுவே கறுத்துச் சுற்றிலும் வெளுத்து அழகிய இரோகைகள் படரப்பெ
ற்று விளங்குகண்களையுடைய அமமாது சொல்லத்தொடங்கினாள். என்று (௧௮)

எனையடைநதவாக்குப் பரதகம்போக்கி யின்பமாமுத்திகெஞ்சுவதே
நினைவருமவிரத மென்றுயரணினைநதே நினைந்ததற்கோரிடைபூறு
களைகடலுலகிற கலியினிலிளவாக கடியபரதகம்பலபுரிவா
ரனைவருமடைவாரியானெவன்செய்கோவறைநதையுறுதியாகக்கென்றாள்

(இ-ள்) எனையடுத்தவநதவர்களுடைய பாவங்களை யொழித்து சுமய
மான முத்தியைக்கொடுப்பதே நினைத்ததற்கரிய விரதமென்று யான எண்ணியிரு
ந்தேன் அவ்வெண்ணத்திற்கு விரோதமாக ஒலிக்கின்ற கடலாற குழப்பபட்ட
உலகத்தில் கலியுகத்திலே அளவுபடாத மகரபரதங்களைச் செய்பவர்களியாவ

ரும் இவ்விடம் வருகின்றார்கள் யான யாதுசெயவேன இவ்விடம் வந்தவர்களுக்கு முத்தியென்று தேவரீர திருவாயமலராத வரகசியத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்றன என்று. (௧௧)

கண்ணியேதனை விரும்பினையதையே கடவுளாபலரு முன்னொருநாட்
இன்னிவந்திறைஞ்சிவேட்டனரவர்களுத்தோலவியிலவவாங்கொடுத்தோ
மின்னினியீயுமிரத்தலாலுலகி லெத்துணைப்பாதகமபுரிந்து
மன்னிநிறசாரி னவையெலாமாற்றி வந்தநருவியுமுமுதனித்தோம்.

(இ-ன) காசிதேவியே நீயெதைவிரும்பிக் கேட்டனையோ அதையே முன்னொருகாலத்தில் பலதேவரும் நிறைபூதுவந்து வணங்கிக் கேட்டார்கள் அவர்களுக்குப் பழுதின்றி யவ்வாதத்தைக் கொடுத்தனேம் இப்போது நீயும் கேட்டலால் உலகத்தில் எவ்வளவு பாதகஞ் செய்துள்ளவர்களானாலும் உன்னைவாநடுபபார்களானால் அப்பாவங்களை டொழித்து முத்தியைத்தருகின்ற வல்லமைமுமுவது முனக்கே கொடுத்தோம் அஃதன்றியும் என்று (௧௨)

அன்னியதலத்திற் பாதகமாற்றி யடைந்தவாதமககதையறுப்பேன [ன்றி
முன்னியிங்கமாந்து பாதகமபுரியிற் முணிகதுயான செயவதென்னென
பன்னியகால வயிரவா தண்டம் பண்ணியபின்புநீகொடுத்த
மன்னியவளவா வினபினையென்றோ மறறவளகேட்டுளமகிழ்ந்தாள்

(இ-ன) பிற தலங்களில் பாவஞ்செய்து இவ்விடம் வருவார்களானால் அப்பாவங்களை நீக்குவேன ஐத்தலத்திலிருந்து மகாபாதகங்களைத் துணிந்து செய்வார்களானால் யான யாதுசெய்யக்கூடுமென்று கேட்டனையாயின் காலவரை வா பரபத்திற்குத் தக்கதண்டனையைச் செய்தபின்னா நிலைபெற்றுள்ளதும் அளவுபடாததுமாகிய முத்தியின்பத்தைத் தருவாயென்று கட்டளையிட்டோம் அதைக்கேட்டு காசிதேவி மனமகிழ்ந்தாள் என்று (௧௩)

சிறந்தமாகாசி வாழ்நருட்பாவஞ் செயநரைத்தெறுகலிவருத்து
மந்தவாவனைய காசியுட்கலியு மணுகுமோவெனின னுக்காதா
லுறந்தசீவர்களாங் கிருந்துசெயமறமே யுறுகலியாயவருத்திடுமாற
பிறந்தலக்கலியை மாற்றுவானகால வயிரவப்பெரும்பெயாததோனறல்.

(இ-ன) மேலான காசிதலத்தில் வாழ்பவர்களுள் பாவஞ்செய்பவர்களை கலிபுருஷன் வருத்தப்படுத்திவான் தரும்மீட்காத அத்தலத்தில் கலிபுருஷன் வருவானோவென்று (உமாத்தேவியே) கேட்பாயானால் கலிவரமாட்டான் அக காசியில் வசிக்ரும ஆன்மாக்கள் செய்யும்பாவமே கலிபுருஷ ரூபத்தைப்பெற்று துன்புறுத்தும் காலவரைவகடவுள் தக்கதண்டனைசெய்து கலிவழுவங்கொண்ட பரபத்தை நீக்குவன என்று (௧௪)

கஞ்சத்துச்சாம்பா கலந்திடப்படுனிதங் கவினறெனகையுளபொருளை
நெஞ்சத்துப்படிநின் மேலவாகரத்து நேர்ந்திடல்கலந்திடப்படுநிதங்

கள - வது காசிதேவி வரம் பெற்ற அததியாயம்: ௪௮௫

தஞ்சதுககிடைக்கு மதுபலவினுக்குஞ் சாதனமாமதேமுததி
யஞ்சதுககிடையா யுணரெனததெரிததா னருளுருவாகியபெருமான்.

(இ-ள்) சரம்பரார சுததிசெய்யின வெண்கலம் பரிசுததததையடைவது
பேரல, கையிலுள்ள பொருள்களை மனததிறகளகமில்லாத சாதுக்களுகுக
கொடுத்தால் ஆதரவான சித்தஞ்சதியைப் பெறுவராகள அபபுண்ணியமே பல
வாயுள்ள சுகங்களுகுகும் காரணமாகும் அதுவே முத்தியினபததைக கொடுகுகும்
அன்னம்போலும் கடைபையுடைய உமையேதெரிவாயாகவென்று திருவருளவடி
வாகிய சிவபெருமான் திருவாயமலராதனா, எ-று. (௨௦)

காசிதேவி வரம்பெற்ற வததியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம், கள-கூ, திருவிருத்தம், ௫௮௪.

திரு ச சிற ம ப ல ம.

பதினெட்டாவது காமகலி வரலா றுரைத்த வத்தியாயம்.

திருச்சிறமபலம்

காசிமடநை முகமலாநதென செயதாளவடகெனகட்டுரைத்தாயப்
பேசியுள்ள வேண்டுமெனப் பிராட்டி கேட்ப வெதிரினற
வாசியிலுங் காசிமகட் கறைநதகதையொன றுண்டென்று
வாசிமறையாக கொண்டபிரான வகுத்துக்கூறத் தொடங்கினான்.

(இ-ள.) தேவரீர கொடுத்தவரத்தால், காசிதேவி முகமலாச்சிகொண்டு
யாதுகாரியஞ் செய்தன்ன அவளுக்கு என்னஉறுதி வாகவியத்தைக் கட்டளையி
ட்டா (அடியேனுக்குத்) திருவாய மலரவேண்டுமென்று பாரவதிதேவியார கே
டக், அடுத்தோர்களை வாழச்செய்கின்ற காசிதேவிபணிந்து என்னெதிர நின்ற
பேர்து அக்காசிதேவிக்கு யாவகூறிப் பதை ஒன்றிருக்கின்றது அதை உமை
யேகேளென்று வேதத்தைக் குதிரையாகக்கொண்ட சிவபெருமான விரித்துச்
சொல்லத் தொடங்கினான். என்று. (க)

பேராரநத் கேதிரமாய்ப் பிறங்குநின்பான வசித்திடுத
றீராரநத் மருளுடையார தமக்கேகிடைக்குஞ் செயிரமுழுதுஞ்
சாராரநத் வகவாரிப்பார தமட்டுஞ்ஞான றுந் கிடைப்பாரிது
பாராரநத் வுறிற்றண்ட பாணிநமதா ணையிறறடுக்கும்.

(இ-ள) நித்தியாரநத்த தலவடிவாகவிளங்கும் உன்னிடத்துவந்து வசித்தல
மது கருணை நீங்காத அடியாரகளுக்கே கிடைக்கும் எல்லாப்பாவங்களை யுஞ்
செய்து அகங்கார மேற்கொண்டவர்களுக்கே சதாகாலமும் வசிக்க நேரிட்டா
ட்டாது. உலகத்திலுள்ள பாவிகள் அதிகமாக வரத்தொடங்கினால் தண்டபா
ணிக்கடவுள் நமதுகருணையினுற்றடுக்க, வராது தடைப்படுவார்கள். என்று. (உ)

மன்னுகாசி நகாவசித்து மறையினெழுககந திறம்படுவோ
ருள னுஞ்செயிரி னுறவழுகி யுனையுமெமையு மறநடுவொ
பன னுநதவததால் யோகத்தாற் பத்தியானமற் றுளையடைவார
கொள னுன்கொடுமபா தகமனை துங்குமைததுமுத்தியடைவாரால்.

கஅ-வது காமகலை வாலாறுரைத்தவததியாயம். ௪௮௭

(இ-ள்.) கிலைபெற்ற காகிததலதல வரசஞ்செய்யப்பெற்றுஞ் (சிலா) வேதவிதிதவறி நிறைந்தகுற்றங்கனிலமுநி உனையும் என்னும் மதப்பாரசனிலா அததலததில வசுத்து வேதங்கனா லெழுத்துரைக்கத்தக்க தவததிலும் யோ கததிலும் மெப்பததியிலும் பழகி, அச்சத்தைத் தருகின்ற மகாபாதகங்கனெல லாவற்றையு மொழித்து முததியடைவாரகன். எ-று (௬)

முந்தநினது மானமியங்கண் முழுதுங்கேடமெ பாதகமே
நதவறிவி லாகொடிய நரகததமுநி யிடாப்பவொ
சநதமுதன்னி டிடப்பெற்றோர் தவாதவிருப்பி நின்னையும்
நததமடையா நம்மையும்பூ சித்துமுததி யடைவாரால்.

(இ-ள்.) முதன்மையான (காசிப்பதியென்று பெயர் பெற்று விளங்கும்) உன்னுடைய மகிமைகனயாவது கேட்டறிந்தும் பெரும்பாதகத்தைச் செய்யும் அறிவிலலாதவர்கள் மகாராகங்களிலவிழுது (தீரக்ககாலம்) துயரமுறுவார்கள். சாதமுதலியஞ்ஞை சம்பததை யடைந்தவர்கள், பேதியாத பேர்னபினால் உன னையும் அழிவற்ற நம்மையும் பூணுசெய்து மோட்சகததைப் பெறுவார்கள்.

என்றுபுகல வெனையடைவா ரியல்புகிறிது தெரிததியெனக்
கன்றுசெறிகைக காகிமகள் கரைந்துவேண்ட மனையாதி
துன்பொருளி லாசையிலரா சுருதியொழுக்கந தவறுதார
வென்றுமிளிராம யேரருளே விருமபாநின்ற மேனமையா.

(இ-ள்.) இப்படியென்று நாமதெரிவிகக தலவடிவாகிய வென்னிடமவாது வசிப்பவர்களுடைய தன்மையைச்சுறித்து தெரிவிப்பீரென்று வனையலணிடத கைகளையுடைய காகிதேவியிரயகி வேண்டிக்கொள்ள, விழுதலாக ரொருங்கிய பொருள்களில் ஆசையிலலாதவரும் வேதவிதிகளில் தவறுதவரும், தீவினையை வென்று வினங்கத்தக்க நமது பெருங்கருணையையே விருமபுனின்ற மேனமையு டையோரும் எ-று. (௭)

அளவாநமது தலங்கடொறுஞ் சென்றுபோற்று மாவமுனா
ரளவாமேனமைத தீர்த்தங்க ளனையதுமாடி யமர்தருவா
ரளவாவருள்சா னம்புராணக களனையது மாய்கதியொ
ரளவாததவத்தார பணிபூண்டா ரடிமைசெய்வா ரிவாகண்டாய்.

(இ-ள்) அளவிலலாத நமது தலங்கடொறுமபோய் துதிகரும் விருப்பமு டையவரும், அளவிலலாத மகிமையுள்ள தீர்த்தங்கனெல்லாவற்றிலுஞ் சென்று ஸநாருசெய்வார்களும், அளவுபடாத திருவருளவடிவாயுள்ள புராணகங்களெ லாவற்றையும் ஆராயப்பவரும், அளவிலலாத தவததினால் (நமக்கு ஆலயமுதலிய) பணிவிடைசெய்பவர்களும், அகத்தடிமைசெய்பவரும் ஆகிய இவர்களெல்லாம் காகிதேவியாகிய உன்னிடத்துவந்து வரசஞ்செய்வதற்குரிய ராவார்கள். எ-று. (8)

இன்னும்புகலைப் படுகையென நினைமெனட்ப்ப ததுகேட்டி
முன்னும்விதாப்ப நாடாளு முதல்வன்வீர சேனனெனப்
பன்னும்பெயரா னெஞ்ஞானமும் பதிகிரத்தை மிகவளப்போன்
மன்னுமனையா னமைச்சர்முதன் மறநேர்க்குமத் தகையினரே.

(இ-ள) இனிமேல் நடக்கப்போகிற கதை ஒன்றிருக்கின்றது அதைக்கூ
றுவேன கேட்பாயாக யாவருளு சிந்திக்கத்தக்க விதப்பதேசத்தை அரசாங்கி
செய்யும் வீரசேன மஹாராஜனென்பவன் நமமிடத்து அனபையும் விசுவாசத்
தையும் அதிகமாகச்செய்பவன் அவ்வரசனுடைய மந்திரி முதலாயினோரும் அது
போல, நல்லொழுக்கமுள்ளவரேயாம். எ-று (எ)

அனையனமுனிவா சிலரடைய வனபிறபோற்றி யடிபணிந்து
புனையவிளங்கு நம்பகவன் பொலியுநதலமெத தனமாரும்
வினையமிருநதீ ருரைத்தருள வேண்டுமெனவம் முனிவாருந்
கனையும்புகழ்சா தலமனைத்துங் கருதியீது தெரிநதுரைப்பார.

(இ-ள) சில முகிவர்கள் அவ்வீரசேன மகாராஜனிடத்தவர, அவர்கள்
பாதங்களில் அனபோடு வணங்கித்துதித்து அன்பு செய்பவர்களுக்கு அருள்கி
ன்ற நமது சிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற தலங்களுள் விளக்கமாக இருப்பது யாது
கூடாதபுதியுள்ள பெரியோரே உரைத்தருளவேண்டுமென்று கேட்க, அம்முனி
வர்கள் பெருமபுகழுள்ள தலமஹிமைகளெல்லாவற்றையுஞ் சிந்தித்துத்தெளி
நது இதைச்சொல்லத் தொடங்கினா, எ-று. (அ)

மன்னாவீர சேனனென மறையுமுணரா கம்பகவன்
முன்னுநின்ற பெருங்கலைக ளன்றதமென்று மொழிந்திவினா
ரன்னுவறறுட் கலையொன்றே டமர்வர னகிலதலங்களினு
மென்னமுரைப்போ மறறுமுன கலையோடமர்வர னெழிற்காசி.

(இ-ள) வீரசேன மஹாராஜனே கேட்பீராக வேதங்களால் அறியப்ப
டாத நமது சிவபெருமானுடைய மஹிமையுள்ள கலைகள் சிந்திக்கத்தக்க அனே
க்கோடியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். எல்லாத் தலங்களினும் அக்க
டவுள் ஒவ்வொருகலையுடன் வீற்றிருப்பார அழகிய காசிப்பதியில் எல்லாக்க
லைகளோடு மெழுகருளியிருப்பா. ஆதலான அக்காசிப்பதியின் மகிமையை நா
ங்கள் யாதென்று கூறுவோம், எ-று (ஆ)

ஆயிதிறத்தாற காசினக ரொன்றையதிக மததைத்தே
மேயகிருமி கிடமா தேவனவடிவம் விளங்கியெழும்
பாயபுகழ்த தலமவசிப்போ பாவனைத்து மொழிந்தயர்வார
தூயவதன்சி ருரைப்பரிதா லென்றுசிலசொற மனாமுனிவர்.

(இ-ள) ஆனபடியால் காசித்தலமே மேனமையுடையதாரும், அததலத்தி
லுண்டாகிய கிருமிகேட முதலிய எல்லாச்செய்துக்களும் மஹாதேவர் வடிவமாக

கஅ-வது காமகலைவரலாறுகாதத வத்தியாயம். ௪௮௩

வினாகும். பாவிய புகழையுடைய அதலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பாவமுமு
தும் நீங்கி உயரவையடைவார்கள் பரிசுத்தமுள்ள அதலமலிமையைச்சொலவ
தற்கரிதாமென்று முனிவர்கள் சிலபாகத்திற கூறினார்கள். எ-று. (௧௦)

அன்னபொழுதே காசிகை ரடையுமவாஞ்சை யுடையானும்
மன்னனிநுநதா னவனுட்டு வாழ்க்கையுடைய ளொருதாசி
நன்னர்மனததாள் காமகலை யென்றுநவிலு நாமததாள்
பன்னவரிய காசிகைர்ப் பழமான்மியங்கள் சிலகேட்டு.

(இ-ள) அமமுநிவர்கள் கூறியபொழுதே காசிதலத்திற்குப் போகவே
ணமெனகிற ஆசையுடையனாகி அவ்வீர சேனமகாராஜுனிநுத்தனன் அவலித
ரப்ப நாட்டில் வாழுகின்ற ஒருதாசி, காமகலையென்று சொல்லத்தகும் நாமகர
ணமுடையவள் நல்லமனமுள்ளவன் உணரப்பதற்கரிய அனாதிதலமாகிய காசிப
பதியின் மகிமையில் சிலவற்றைக் கேள்வியுற்று எ-று. (௧௧)

என்றுகாசி நகர்புகுவோ மென்றுகாசி நகர்வசிப்போ
மென்றுகாசி நகாருழுவோ மென்றுகாசிகை யாடிமுவோ
மென்றுவிசுவே சனாததொழுவோ மென்றுசிவபுண் ணியத்துயாவோ
மென்றுபிறவித துயரொழிவோ மென்றுகருதி யேககுறுவாள்.

(இ-ள) காசிதலத்தை என்னைக்குப்போவேன அநகரில் எப்போதுவ
சிப்பேன அககாசியை எவ்நாளுக்குப்பிரதக்ஷணஞ் செயவேன. கடிநாநீரத்த
தில் எப்பொழுது ஸநாநஞ்செயவேன விசுவநாதரை என்னைக்கு வணங்குவேன
சிவபுண்ணியங்களால் எப்போது மேனமையடைவேன பிறவிததுயரத்தை
என்று நீங்கப்பெறுவேன இவ்வாறுகக்கருதி யேக்கதையடைவான் எ-று. (௧௨)

அனையகாம கலையொருநா ளகததாரொடுஞ்சொல் வாதெழுநது
துனையவொருநா சிமையடையத துணிநதுமுனிவர் விடைபெற்றுப்
புனையவொளிர்பொன முதறமுனம் பொறபாமறையோர் கொளக்கொ
நனையபொழில்சூழ் திருக்காசி நகரநோக்கி வழிக்கொள்வாள். [இதது

(இ-ள.) அவவண்ணமுள்ள காமகலை ஒருதினத்தில் வீட்டிலுள்ளவாக
ளொடுகு சொல்லாமல் வினாவாக எழுநது ஒப்பற்ற காசிதலத்துக்குப்போக
கிச்சயித்து அததலத்தின் மகிமையைப்போதித்த முனிவர் அதுமதிபெற்றுக்கொ
ண்டு விளக்கமுற்ற பொனமுதலிய தானப்பொருள்களை சாஸத்திர உணர்ச்சி
யால் அழகுவாய்ந்த பிராமணர் விருமபிக்கொள்ளுமபடி கொடுத்த தேனறுளிக
விறை சோலைகள் சூழ்ந்த காசிதலத்திற்குப்போகுமபடி வழிக்கொண்டனன.()

ஆறுநடக்கத துணிந்தாளா யைநதாறடிவைப் பாளப்போ
தூறுமெடுத்த பவப்பாவ மொன்றுநிலலா தொழிந்தகலு
மேறும்புகழ்மரப் பெருநகாசி யெய்தலொடுமுற பவபவததுச
சேறும்சேடிய பாவமெல்லா தேய்நதுமாயநது சிதைதருமாள்.

(இ-ள்.) வழிபடக்கத்துணிந்து காசியைவினைத்தஐந்தாழ்வைத்தபோது, பிறந்தகாட்டொடுததுசெய்தபாவங்கள் நீங்கிவிட்டன. இலகருமி வசித்தற கிடமாகிய பெரும்புகழ்நீள காசிப்பதியை அடைந்தமாதிரித்தில் பஸிற்றவிய லுஞ்செய்த கொடுமபாவங்கள் யாவும் நாசத்தை யடைந்தன, என்று. (௧௪)

வள்ளங்கவறறும் பூண்முலையாள் வயங்குகாசி யெய்துதலு முள்ளங்குளிர மெய்குளிர வேங்குமணிகள் னிகைமூழ்கிக் கள்ளமகல மறையோரகருக சையினுளவெ லாங்கொடுத்தி வள்ளமுடியி விரத்தியளாய் விரும்பியாங்கே தலைமழித்து.

(இ-ள்.) தங்கக்கிண்ணத்தை யவமிதித்து ஆபரணங்களையணிந்த குசங்க னையுடைய அக்காமகிலை விளக்கமுற்றகாசியையடைந்தபோது மனோதாபம் நீங் கவும் சீர்தகுளிரவும் மேலான மணிகாணிகையில் ஸநாநஞ்செய்து களங்கத் தை பொழிக்கும் பிராமணர்களுக்கு கையிலுள்ள வெல்லாப்பொருளையுந் தா னஞ்செய்து, சொல்லாடலாகாத வீரத்தியுடையளரய வீருப்புடன தலைமொட் டையிடிகொண்டு என்று (௧௫)

மந்தாகினிவண் புனனமூழ்கி வயங்குநீறு கண்மணியோ டெதானின்ற விருப்பினணிந் துலவாவனபு தலைகொள்ள முந்தாநமது தரிசனமு மூவாநினது தரிசனமுஞ் சந்தாவனமென முலைத்தோகாய் தவிராதாற்றி வருவாளால்.

(இ-ள்) ஞானவளத்தைத்தருகின்ற கங்காதீரத்தத்தில் முழுதி ஓளியை யுடைய விழிதி உருத்திராக்ஷத்தை அகிகரிக்கின்ற அனபோடு தரித்து பேதியாத பத்தியுடன நமமையும் உன்னையுந் தரிசித்துச்சந்தனக்கோலத்தையணிந்த அழகிய குசங்கனையுடையமாதே இரங்கியமங்களைத்தவிராதுசெய்துவருவாளாயினாள், என்று.

தீராவருளி னெனைநகரத்தி தேவதேவ மாதேவ

பேராதொளிரித் தலத்தமரப் பெருஞ்சிரத்ததை மிக்ககொடுத்தி

யாராவமுதே யெனததுதிப்பா ளமுவாள்விமூவா ணைகைப்பாணான

றோராதெழுந்து நடம்புரிவா னாருகியுருகிப் பாடுவாள்.

(இ-ள்) நீங்காக்கருணையால் அடிபேனைப் பாதுகாப்பாயாக, தேவர்களுக் குதேவவரையுள்ள மஹாதேவரோ, ஒளிநீங்காத காசித்தலத்தில் நானவரிக்க அதிக சிரத்தையைக் கொடுப்பீராக அளவுபடாத சுகத்தைத்தருகின்ற தேவாமிரதம் போன்றவரோ என்று துதிசெய்வாள், பிரிவுநேரிட்டால் யாதுசெயவேனென்று அழுவாள், சோராத விமூவாள், பின்னா நகைசெய்வாள், ஒன்றுஞ்சிந்தியாதெழு ந்து ஆடுவாள், நமமைவினைந்து கனிந்துருகிப்பாடுவாள், என்று. (௧௬)

சொற்றவீனகுப் பரமானம் சொருபமான விலிங்கத்தை

முற்றவுணாந்தே னைந்நியோ சனையானீள மொழியரல

முற்றவொருயோ சனையாமென றுரைப்பாளிதைபா னடைந்தமையாற

பெற்றபேறு சொல்லபாற்றோ வென்றுபெரிது பேசுவாள்.

கடி-வது காமகலை வாலாறுணாதத் வத்தியாயம். ௪௯௧

(இ-ள) இத்தலத்தில் தாமசம் சொற்பமாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தினியலவை முழுதாழிந்தேன, ஐந்தேயோசனை, நீளமும், ஒரு யோசனை யகவமுமாக உணந்தென்று கூறுவான். இதை யான சமீபித்தத் தரி சித்தமைபால நானடைந்த பிரயோசனத்தைச் சொல்லக்கூடியதோ வென்று யிகடி மெடுத்தேரைப்பான். எ-று. (௧௮)

தீயபுரியும் பாதகாகான் செகமோமோமும் புகழ்காசி
யாயதலத்தை யுடையீரோ வரியாதியர்க ளுபாசிகக
மேயவிகவ நாதனடி விருமபித்தொழுதேத் தெமிககீரோ
துயபுரிந்து நிற்பீரேற றுயருண்டாமோ வெனச்சொல்வான்.

(இ-ள.) கொடுமையர் புள்ளவைகளைச் செய்யும் பாதகாகனே சத்தலோ கத்தர்நும் துதிக்கப்பெற்ற காரியெனகிறதலத்தைச்சொல்களாக, விஷ்ணுமுத லாங்கு தேவர்களாலே உபாசனைசெய்ய விருமபி எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவ காதருடைய பாதங்களிலுண்டானபுவைத் துவணங்கித் துதிப்பார்களாக பரிசுத்தமாகிய சற்கருமங்களைச்செய்து அத்தலத்திலிருப்பார்களானால் உங்களுக்குத் துயரமு ண்டாகுமோவென்று கூறுவான். எ-று. (௧௯)

காமாலையிவ வாரொழுநல் கண்டுநீயோ முனிவாருலத்
தாமநறுமாபுற குழன்மாதாய்ச் சூசையெனும்போ தாங்கியிக
மெமமலிழைவாண முனபுகுவா யிணையநீயா பெயரென்னை
நாமமெதுமின நேயத்திற கெனநீவினவ வவணவிலவான்.

(இ-ள) காமகலைஎன்னுந் தாசி இவ்வாறு நன்னடையிலிருப்பதை நீயறி நது பிராமணாசுலத்திற்பிறந்த மலரணிந்து விளக்கமுற்ற மல்ல அளகபாரத்தை யுடைய கண்ணைகவடிவெடுத்து சூசையெனநும் பெயர்பூண்டு பேரினப்பதை விருமபுரியுந் அக்காமகலை முன்னே பிரசன்னமாகி இவ்வாறு தவஞ்செய்கின்ற நீயா உன்பெயரென்னை உனதுதேசம் ஏது என்று நீக்கக் அவனகூறுவான்.

செய்யநெறிசே ரொருவீதர்ப்ப தேயமவாழு மெந்நாசரி
வெயயநாம லையென்று விளம்புவாரெற் கொருநாமம் [ழிக
பொயயவாவிப் புன்னெறிபோய்ப் புரிந்தகொடுமபா தகங்களோ
துயயவினைய காரிநக நுறநேனுள்ள திதுவெனபான்.

(இ-ள.) சன்மாரக்கத்தை யுடையோர் தங்கிய ஒப்பற்ற வீதர்ப்பதேசத் தில் வாழுமின்ற தாசியாகிய என்னை கொடியகாமகலையென்று சொல்லுவார்கள பொயப்போகக்களை விருமபிக கொடுந்தொழிலைச் செய்ததனால் வந்த மஹா பாதகங்கனெல்லாம் விலகி நான் பிழைக்கும் வகையாக இக்காசித்தலத்தை யடைந்தேன இதுவே உண்மையாமென்று கூறினான் எ-று. (௨௦)

எனற்பொழுது பருவமுட னெழிலுமவாயநாய் குலத்நும்
மொன்றவியறறாய் தலைமழித்திங்குறுதற குமோ வெனபாபுநீ

நினறவிவையா வைபுநிலையோ நிலையாநோன்றே நிலையாக
நனறவாவினேனபழுதோ நங்காய்புகலென நவள்புகலவான்.

(இ-ள்) இவ்வாறு சொன்னபோது யவ்வனமும அழகும் வாயத்திருக்கி
ன்ற நீலாசாரநடையை நடவாது தலையை முண்டிதஞ் செய்துகொண்டு
இவிடத்திருப்பது நீதியாமோவென்று கூறப்போகின்றனை உள்ளதுபோல் கா
ட்டுகின்ற யவ்வனமுதலியவைகள் நிலையாமோ ஒப்பற்றப்பொருளாகிய முத்தி
யொன்றே நிலையாகுமென்றுமதித்துஅந்நன்மையை விரும்பினேன அவ்விருப்பந்
தீதாருமீர நீ சொல்லியருளவா யென்று அக்காமகலை சொல்லப்போகின்றான்.

இநதநகரங் கண்டனையே யிறுமபூதெனனை யுனாயென்பா
யநதமிலதா யைநதுஞரோ சதந்நளவாயப பரமானம்
சநதமுளதா யொளிரிலிங்கந தனைககண்டேனென நவளுநாப்பாண்
முாதவதற்கு நினகுகும்வேற நுமையெனமொழிதி யெனபாய்நீ.

(இ-ள்) இநதலத்தைத் தரிசித்தனையே யாது ஆசசரியத்தைக் கண்டனை
யென்று நீகேட்கப்போகின்றனை, லயமில்லாததாய், பஞ்சகஞரோம் தூரத்தன்
வும் வியாபித்ததாய், பரமானம்சொருபமாய், விளங்குகின்ற இலிங்கத்தைத் தரி
சித்தேனென்று அவனசொல்லப் போகின்றான், காணப்பட்ட அவ்விலிங்கத்துக்
கும் உனக்கும் பேதமயாது சொல்லாயென்று நீகேட்பாய், எ-று. (௨௭)

யானுமெனது மிருப்பனவு மெனகுகும்தற்கும பேதமே
தேனுங்கனியும் பொருமொழியாய தீயவவைதீ ரதிறபேதந்
தானுமுளதோ பரமவேறு தாமவேறென்று கருதுவாராக
கூனுநதொலையா துவளரு மொழியாதொருகா லமுநதுககம்.

(இ-ள்) தேனையும் முகனியையு மொத்த வசனத்தையுடைய அம்மே ஆ
னமாவாகிய எனக்கும், தேகமுதலிய பிறப்பொருளுக்கும் பேதமாகும் பிறப்பொ
ருளை எனதாகப் பற்றுவின்ற கொடுமைநீங்கினால் பேதமிருக்கின்றதோ அபேத
மேயாம் பிரமமவேறு, தானவேறென்று நினைப்பார்க்குப் பிறவி அதிகரிக்கும்
துயரமும் ஒருக்காலும் நீங்காததாகும் எ-று. (௨௮)

அறிவிறசெறிநதோ ரிப்பேத மறையாடைவர் ரபேதமே
செறிவிறகருதிச சிவதான தீர்த்தமபயில்வா ராவொர்
முறிவிறகொடுமபா தகநீங்கி முத்தராவா ரென்றுணர்த்துக
குறிவிறபுருவத் தாய்நீயா ரெனபாளுள்ளவ குளிரநதநீ.

(இ-ள்) அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள் இப்பேதவாகியதத்தைக்கூறா
கள், அபேதானுபவத்தை யடைவார்கள் எல்லாவற்றையும் பிரமரூபமாக மதி
த்து உத்தமதானகளைச் செய்வார்கள் இவ்வுயத்தைத் தரிசிப்பார்கள் சிவதீர்த
தங்களுக்குப் போவார்கள் ஸநாநஞ்செய்வார்கள் மகாபாதகங்களை நீக்கி முத்தி
யடைவார்கள் என்று கர்மகலை என்பவன்கூறி விலகினைப்போலும் வளைந்த புரு
வத்தையுடைய அம்மையே நீடூரெனனுகேட்பான், நீமனமகிழுகது. எ-று. (௨௯)

கௌ-வது காமகலை வரலாறுகளைத் துதித்தியாயம். ௧௧௩

சீராயப வரதகார திகழப்பதியிறை கவையொடு
பாராய்கருணை சொருபமாயக கர்ச்சொருபபாய பார்த்தவன
சீராய்வனங்கித துதிபுரிவா ணினதுவிரதன கண்டாங்கி
யாராய்தரவந் தேனென்று சொல்லியருளி யகலுவாய.

(இ-ள்) உலகத்தாரால் ஆராயாதறிபபடுகின்ற கருணையே வடிவமாகிச்
சிறந்த அபவரதங்களுள்ளகைகளோடு பகிட்டு வயதுடைய காதலமுள்ள பெ
ணவடிவமாகி காக்கித்தரப்போகின்றன அகநாமாலிபார்த்து முறையாகவணங்
கித்தேரத்திரஞ்செய்வான் உலகு மலவிரதவாசகனெடு இரக்கமுற்று ஆராயந்
தருவாதேனென்று சொல்லி மறைந்துவிடப்போகி னுனை என்று (௨௧)

பத்திமுதிர்ந்த காமகலை பன்னாள் ஸ்வா நங்கமாநது
சித்திதருமந தாகினிநீ ராடிநமைபுஞ் சேவித்தபு
பொத்தியிருந்த பத்தமெலாம் போ கிநமமோ டொன்றரு
முத்தியடைவா ளென்னுதாததான முததப்புநழு முழுமுதல்வன்

(இ-ள்) சிறந்த அன்புள்ள காமகலை ரெடி ஸ்வாஸ்வாஸியமாயினோடு அந்
காசிப்பதியிலிருந்து அஷ்டசித்திகளையுடையவற்றை பவாந்ரபத்ததில் முழுது நம்
மைத்தரிசித்து முடியிருந்த ஆணவாதிபநங்ககா யொத்தது, உமமோடு அபே
தமாகக்கலக்கலமுற முததியடையப் போகின்றாளென்று பெரியோரரசனால புரத்த
தக்க சாவபரிபூரணராகிய வெவிரியா திருவாயமலாநதனா என்று (௨௨)

கரைந்தவார்த்தை செவியேறறுக கைகள்குவித்துக காசிமகள்
விரைந்துநடந்து தன்னிருக்கை மேவியமாநதான மலைமடநாய்
இரைந்தகடல்குழ் நில வையத திலையகாசித நிருநகரம்
புரைந்தகரு மொன்றுளதோ வென்றா னமைபு மகிழ்ப்புந்நாள.

(இ-ள்) இவ்வாறு கட்டலோயிட்ட சிவியாள் திருநாதத்தைகை காசி
தேவிகேடு இருகரங்கையுங்குவித்து விரைவாக நடந்துபோய் சண்ட வரசல
ததானதில் விருமபிவகித்தனா இமாசலராஜமகரிபே ஒயிவ்வாற நடல்குழ
ப்பெற்ற பூமியில் இத்தனமையாகசிறந்த காசித்தலத்திறு சமான்மஹிமை
யுள்ள தலம் ஒன்றிருக்கின்றதோ வென்று திருவாயமலாநதனா உமாதேவியுங்
கலிகூராதனா என்று. (௨௩)

காசிககொன ரொருதலமுங் கங்காந் பென ரொருபுனலும்
பேசியடங்கா யிசுவேச னென்றுபெயர்கொ ளொருதேயும
வாசியருள்வா னெப்போது மன்னியிரு வறியாது
சிகரகே லாமருந்தித் திரிவாரொனமீட் டிஞ்சொற்றன.

(இ-ள்) காசிப்பதியென்று ஒருதலமும், கங்காநதியென்கிற ஒரு தீர்த்த
மும், சொல்லக்கடனகாத் மஹிமையுள்ள விசுவநாதனாகின்ற பெயாபெற்ற
ஒரு தேயவமும் மோக்ஷலாபத்தை யருளுமபடி எககர்த்திலும் நிலைபெற்ற

ருகக இவ்வுண்மையினையறியாது ஜீவகோடிகள் இழிந்த கரகமெல்லர்வற்றிவ
மழுதித்திரிகினராகளெனது சூதமஹாமுனிவா மேலுரு சொல்லத்தொடங்கி
னா. என்று (௨௯)

என்றுசூத முனிமுனிவி லெல்லாமுனிவ ருநகேட்ப
நனநூவினரு எவருவந்து நன்றாயிருந்த திககாசி
யொன்றுமகிமை யினனுந் புரையாககுறைபு முரைத்தருடி
கன்றுதலேதீர் தரவெனது கரைநதாரமுனியுங் கடடுகைக்கும்.

(இ-ள.) இப்படியென்று சூதமுனிவா களிப்புள்ள சமஸ்ததமுனிவருங் கே
டகுமபடி செய்வையாகக் கட்டளையிட்டனா. அம்முனிவாகள விருமயி இக்காசி
யின மகிமை கெடப்பாகவிருங். றது இன்னும் இதன் மகிமையைத் தேவரீர் திரு
வாயமலாந்து எங்கள் மனோவருத்தத்தைத் தணித்தருளுவீரெனது பிரார்த்தித்த
னா. அதைக்கேட்ட சூதமுனிவா சொல்லத்தொடங்கினா. என்று. (௩௦)

காமகலை வரலாறுரைத்த வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் எவ்வகை திருவிருத்தம். சுகள.

திருவநிற் றமபலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தொன்பதாவது வீரசேனன் முத்தி பெற்ற அத்தியாயம்.

—

திருச்சிற்றம்பலம்

காசிமாண்மியநு கேட்டுக் கந்திலைவடி
தாசிராதுவிதாபப நனநாண, நிர
தேசினுனவீர சேனினெனுமனனன்
மூசுமவாழககை துறங்கமுயனறனன்.

(இ-ள்.) விதாபபதேசத்தை விதியாக அராரடிகையாறு முதலுள்ள வீரசேனமகாராஜன காகிததல மகிமையைப் பேர்பேரால் கேட்டு மனத்தில் நீங்காது வைத்திருந்தாலதலால் நாடாவிதக்கவடிவமாக வியாபித்திருக்கும் உலகவாழ்க்கையைத் துறக்கும்படி முயற்சித்தனன். எ-று. (க)

மானமிசுரூபா மைநதனெனுமபிர
சேனனுக்குத் திருமுடி நட்டி
னானதன்மனை யாளோடுமனபொடு
மூனநீக்கவி முத்தமாவ நற்றனன்.

(இ-ள்.) பெருமைவிறகிறாத வீரசேனனென்னும் குமாரனாக மட்டாவி ஷேகஞ்செய்வதற் றீதிவழுவாது அரசாளுமபடிசெய்த மனது பொத்த மனை யாளோடும புறப்பட்டுப் பிறவியை யொழிக்கின்ற எரிப்பதற்கு அன்புடனவரு துசோதனன். எ-று. (க)

வருணைமூழ்கினன் வணபுகழ்ச்சேசவன
றிருமுனசென்று திகழ்தராபுசிததுப
பரததீர்த்த முழுநிறிபபகற
கரிசிலாமணி கன்னிகைமுழுகினுன.

(இ-ள்.) வருணசங்கம தீர்த்தத்தில் எவ்வாறுசெய்து வியாபித்த புகழையுடைய சேசவன சநிதியிறசென்று அறியுவிடங்கப பூசைசெய்து பின்னா பரததீர்த்தத்தில் முழுநிறி உச்சிககாலத்தில் களவு மற்ற மணிகாண்டியை ஸவாராஞ்செய்தனன். எ-று. (க)

மன்னுசீர்விசு வேசாமலர்ப்பத
மன்னபூரணி யமமைதிருவடி.

யுன்னியேததியொண மாதவாகேசவா
பொன்னடித்துணை யுமபுகழநதேத்தினன்.

(இ-ள.) நிலைபெற்ற சிறப்புவாய்ந்த விசுவநாதருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையும் அன்னபூரணித்தாயார பாதங்களையும் சிறுதித்துத் துதித்து ஒளியுள்ள ஆதிசேசவருடையவும் பெரியோர்களுடையவும் பொன்னோன்ற திருவடிகளை வணங்கித் துதித்தனன். எ-று. (சு)

அன்னதான மருங்கல தானநற
சொன்னதானந் தெரகுபுகுத தானமு
னென்னதானமும வேதியார கீர்த்தனை
கன்னதான : ரளிநுடையண்ணலே

(இ-ள.) மதீர பெருஞ்சொற் றன்னதையுடைய யானையை பாடாததும் வீரசேனவரசன் பேதமற்றத பிராமணர்களுக்கு அன்னதானத்தையும் அரிய பூவுண்தானத்தையும் சுவன்தானத்தையும், கூட்டமான கோதானத்தையும் மறறுமுள்ள எல்லாத் தானங்களையுந் செய்தனன். எ-று. (ரு)

பெரி யடக்கிப் புகலும் புலனொரு
நெறிநடதல் நிகழ்தரு மன்னவ
னறிவினரிடம் னமாதரு நாறையிற
முயிகொளகாம கலைவந்து கூடினள்

(இ-ள.) தத்தம் உரிசனிட செல்லாது வெகுநியங்கையடக்கி அறிவை விதிவழியே நடத்தி விளங்குகின்ற வீரசேனமுற்றாராலுன் அறிவாலுயராத சாவுக்களோடு இவ்வாறு வசிகுமடோடு முதலிலுக்கியதில் மாறாதகாமகலை யென்பவளவந்து கண்டனள். எ-று. (சு)

வந்தகாம கலைதல மன்னவன்
சந்தமாரதவ கோலந் தெரிந்துதான
முத்திவெயுப சார மொழிந்தன
நிந்தநாளிவ நென்னசெய்கின றுயென்றான்.

(இ-ள.) தன்னிடமவந்த காமகலையுடைய அழகுநிறைந்த தவக்கோலத்தை வீரசேன மன்னவன்பார்த்து மேலான உபசாரவாரத்தைகூறி இததலத்தில் இப்போது யாது செய்கின்றன யென்றனன். எ-று. (எ)

பதடியோடென பதிக ருப பணிசெய்துஞ்
சுதத்சாலவி முத்தந தெரிசித்ததும்
புத்திமேவும் புராணங்கள் கேட்டிமொண
முத்திமேவ முயலுகின்றே நென்றான்.

(இ-ள.) அன்போடு எனது நாயகனுக்குத் தொண்டிசெய்தும், மோட்ச சுததியைத்தருகின்ற காசியைத்தரிசனஞ்செய்தும், விவேகத்தை விளக்குஞ் சிவ புராணங்களைக் கேள்வியுற்றும், அருள்விளங்குகின்ற முத்தியைப்பெறுவதற்கு முயல்குகின்றே நென்றனன். எ-று. (அ)

கக-வது வீரசேனன் முத்திபெற்ற அததியாயம். ரகௌ

என்றபோது விதாபபத் திறையவ
 னென்றநின்பதி யாருறு பேபொவ
 னன்றவாவின் னுனவில வாயெனந
 கன்றினறி யககாம கலைசொலவாள்.

(இ-ள்) இவ்வாறு சொன்னபோது விதாபபதேசாதிபதியாகிய வீரசே
 னவரசன் உனக்குத்தகுந்த நாயகனயா அவா நாமகரணமயாது அனாதகேடக
 விருமபினேன தெரிவிப்பாயென்று கூற. மனோவருத்தமில்லாத காமகலை கூறு
 வாள. என்று (க)

ஆனறவேதமு மாகம முமபயன
 ரோனறமேவு புராணமுளு சொற்றவ
 னேனறகாதவி னெங்கு மிருப்பவ
 னானறவுள்ளத தொதுங்குத விலவவன்.

(இ-ள்) பொருள நிறைந்த வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் சரியை யாதி
 பயன்கள் தோன்றத்தக்க புராணங்களையும் திருவாய்மலராதவா உண்டாகிய
 பேரன்புடன் எவ்விடத்து நிறைந்திருப்பவா, ஆராயாததையும் உள்ளத்தைப் பிரியா
 துவசிப்பவா, என்று (க0)

அளவிலாற்றல னுன்றவா சொற்றறி
 மளவினாமத தன்னபா கெளியவ
 னளவிலிராதிய னறபுதன சிறபா
 னளவிலாந குணங்க ளமைந்தவா.

(இ-ள்) அளவுபடாத வல்லமையுள்ளவா பெரியோரால் எடுத்த தரைக்கத
 தகர அனாத நாமங்களையுடையவா அன்புசெய்திறவா ஒருசு எளிமையானவா
 அளவிறந்த புகழுள்ளவா ஆனந்தமேவடிவமாயுள்ளவா ஞானநீங்காத பரப்பி
 ரமமாயுள்ளவா அளவுபடாத உத்தமகுணங்களுள்ளவா என்று. (க1)

பெண்பிள்ளையிற பெட்டவா காண்கிலான
 கண்பிரோமொழிக கனனியோரா பரித்தான
 விண்கிவரற்றொழு விபகவ நாத்தின
 யண்கிமென்பது யென்றறைந தள்ளோ.

(இ-ள்) மனைவிமக்களிடத்துப் பிரியமவைப்பவரான காணப்பட்டாதவா,
 கற்கண்டினைப்போலும் மதுரமவாயுந்த வாரத்தைக்கொண்டபு உமாதேவியாரை
 வரம்பாகத்திலுடையவா விஷ்ணுதேவரால் வணங்குதற்குரிய விசுவநாயகோ
 எனனைப்பிரியாத பதியென்று கூறினா என்று. (க2)

மன்னனுள்ள மகிழ்ச்சி யுடையது
 யன்னனைத்தெரி வாரொவ தாயிதாய்

நன்னரோதுக வென்றன னன்றெனுக
கன்னமென்மொழிக காமகலை சொலவாள்.

(இ-ள்) கேட்ட அரசன களிப்படையும் உள்ளத்தினையுடையனாகி, அம் மஹாநுபாவனைத் தெரியத்தக்கவர்கள் யாவா ஆராயநத் ஆபரணங்களணிந்த காமகலையே நலமாகக் கூறுவாயாக வென்றனன். கருமபிண்து இரதம்போலும் மதுவாகியருகளையுடைய அக்காமகலை நல்லதென்று சொல்லத்தொடங்கினன், எ-று.

(கக)

வேதந்தி விடாதுரைப பற்றினோ
போதவாகமம் புந்திதெளிந்தவ
ரோதவாயநத புரணங்க ளோரபவா
தாதமாரக முநலிய சாரபவா.

(இ-ள்) 'வேதங்களிலே விதித்தவிதியைத் தவறாது அநுஷ்டிப்பவர்களும் அறிவேவடிவாகிய ஆகமங்களை புத்தியிற் றெளிந்தறிபவர்களும் பாராயணஞ் செயதற்குரிய பதினெண் புரணங்களையும் ஆராயபவர்களும் தாசமாரகமுதலியவற்றையடைபவர்களும் எ-று

(கச)

சிவதலங்க டொறுஞ்சென்று போற்றுவாரா
சிவனியற்றிய லீலை தெளிபவா
சிவனையாதரிப பாகுகளபு செயபவா
சிவன்னமொரு செவியின் மசிபபவா.

(இ-ள்) சிவபெருமான வீற்றிருக்கின்ற தலங்கடோறுஞ்சென்று வணங்குவோரும் சிவபெருமான செய்திருப்பினையாடல்களைத் தெளிந்தறிபவர்களும் சிவபெருமான வீருமபும் அடியார்களுகுப் பத்திசெய்பவர்களும் சிவநாமங்களைக் காணில் நிறைபபவர்களும் எ-று

(கடு)

யந்தபாச முழுமையும் பாற்றினோர்
வந்ததேபெற றுவககு மதியினோ
கந்தமாரகுமுற காரிகை யாரமுலைச
சந்தமாரபிற றழுவுத் தீததவா.

(இ-ள்) பாசபீதங்களை முழுவதும் நீக்கினவர்களும் கிடைத்தபொருளால் திருத்தியடையும் அறிவுடையோர்களும் வாசனைநிறைந்த கூந்தலையுடைய மடவாருஜங்களை அழகியமாரபிற றழுவவேண்டுமென்னுமாசையை யொழிந்தவர்களும், எ-று."

(கக)

சாதுநீமையா தாசகு மிராகமுற
கோதுநீத்தவர் கோணை வழிச்செலு
மேதுநீநதல் தினறி யிருப்பவா
காதுபாதிக்க காரறி யமாபவா.

கக்-வது வீரசேனன் முததிபெற்ற அததியாயம்.கக்க

(இ-ள.) சாதுதன்மையுடையவாகனும் வாழ்க்கின்ற ஆசைமுதலிய குற
றமொழிந்தவாகனும் பாபவழியிற் செலுத்துகின்ற தீயகனம்மொழிந்து அக
கனமவீளைவின்றி யிருப்பவாகனும் கொலலுதற்குரிய தீவினை நீங்கியிருப்பவா
கனம். எ-று. (கஎ)

காசிகாசி யெனச்சொலக கற்றவா
காசியேபொரு ளென்று கருதுவோர்
காசிமாநதி யிறகலந தாடுவோர்
காசிசூழும் விரதநகைந கொண்டவா.

(இ-ள.) காசிகாசியெனவற திருநாமமாதிரத்தசை சொல்லுமபடி கற்று
ககொண்டவாகனும் காசித்தலமே உண்மைப்பொருளென்று மதிப்பவாகனும்
காசியிலுள்ள மகத்தான் கங்காநதியையடைத்து முழுகுப்பவாகனும் காசியில
யஞ்சுகுரோசப்பிரதக்ஷண விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவாகனும். எ-று. (கஅ)

இன்னரோமுத வியாருந தெரிபவா
மன்னாமன்னவ வென்றனண் மன்னவ
ன்னவன்றனை யானுந தெரிவனோ
நன்னரோதென வோதுவ ணங்கையே.

(இ-ள.) இப்படிப்பட்டவா முதலாகிய உத்தமர்கள் யாவராலுந தெரியத்த
கவராவரா. அரசமகரசராயுள்ளவரோ என்றுசொல்லிய காமலேவாரத்தையை
வீரசேனவரசன கேள்வியிற்று அத்தலமையுடையாரை நானறியக்கூடுமோ நல
மரகச சொலவாயென்றுகேட்க அமமாது கூறுகின்றனள் எ-று. (கக)

வந்தமாலவரை வாழொரு வேட்டுவன்
சூந்தமாநிகைந கொண்டு திரிபவ
னெந்தநாளு மிருங்கொலை யாற்றுவான்
வந்தபேரை வழிப்பறி செய்பவன்.

(இ-ள்) முன்னடந்த ஒருகதைசொல்வேன கேட்பீராக பெரியவீரத
மலையில் வாழுகின்ற ஒருவேடன, கைவேலமுதலிய ஆயுதங்களைக் கையிற்பிடி
ததுத்திரிகின்றவன், எப்பொழுதும் மகத்தான் கொலைசெய்பவன், வழிவந்தவர்
களை யடித்துப்பொருள் பறிக்கின்றவன் எ-று. (உ0)

ஒருகினத்தி லொருவன் மேவுழிப
பொருவிலாமறை யோசிலா போந்தனா
திருவிலானெனா சென்று மறித்தனன்
வெருவினாவர் மேலெவன் செய்வோ.

(இ-ள்.) ஒருநாள் ஒரு காட்டிற்போகும்போது சமனமில்லாத சில
பிரமணர் வழியேவந்தார்கள் மூடனாகிய இவவேடன எதிரோபோய அவர்
களைப் போகவொட்டாமற்றதிதநான் அவர்களை பயந்தார்களேயன்றி வேறே
யாதுசெய்வார்கள். எ-று. (உக)

உளளயாவு முனக்குக கொடுக்கின்றோம்
கள்ளமில்லா கலப்புறுங் காசிககு
மௌளயாஞ்செல விட்டிடு வாயெனில
வள்ளலாருளைப் போலென்று வாழத்தினா.

(இ-ள்) கையிலுள்ள பொருளயாவும் உனக்குக்கொடுத்து விடுகின்றோம்,
வஞ்சனையிலலாத பெரியவாகனாலே அடைதற்குரிய காசித்தலத்துக்கு நாங்கள்
தடையின்றிப்போக விடுவாயானால் உன்னைப்போலுபகராஞ் செய்வவர்கள்
யாவருளென்று ஆசைவதித்தார்கள் என்று. (௨௨)

காசியென்று கரைந்தொற கேட்டலும்
பாசினீதத் புனலிற படிற்றினுன
வாசியுள்ளந தெளிந்தது மாண்புற
மூசிரான முகிழ்த்தது வேடறகே.

(இ-ள்) அப்பவேதியா காசியென்றுசொல்லிய வாககியத்தைக் கேட்டவள
வில திருடனாகிய வேடனமனது பாசினீயிய தண்ணீரைப்போல தெளிந்தது
மாக்கிமைபுள்ள புண்ணியபாவங்களைப் பகுத்தறியும் ஈலுணராசரி தோன
றியது. என்று. (௨௩)

ஐயரேயடி யேன்கொலை யேழுதல
வெயாபாவம் விடாது புரிந்துளே
னுயயவாநெறி யோது திருப்பணி
செய்யயானறொடா வேனென்று செப்பினுன.

(இ-ள்.) சுலாமிசனே அடியுனென கொலைமுதலாகிய கொடுமபாதகங்களை
கிரந்தாஞ் செய்திருக்கின்றேனே இனிமேற் பிழைக்கும்வழியைத் திருவாயமலா
வீரர்களாக சாதுக்களாகிய தங்களுக்குப் பலிவிடைசெய்யும்பொருட்டே யான
பின்றொடாந்து வருகிறேனென்று கூறினன். என்று (௨௪)

கருதிவேதியா காசித்தெம மோடுநீ
வருதியோவென்று வாயமலர்ந் தாரொது
புரிதியென்று புகலினும் போற்றுவன
பரிதிபோல வந்தீரென்று பன்னினுன.

(இ-ள்) அவ்வந்தனா, சிந்தித்துக் காசித்தலத்துக்கு எங்களுடன நீ வரு
வாயோவென்று சொன்னார்கள் எந்தப்பணி செய்யும்படி தாங்கள் கட்டளையிட
டாலும் அவ்வாறே செய்வேனாக எனது அஞ்ஞானவிரோக கெடுகத்தக்க சூரி
யனைப்போல எழுந்தருளினீர்களென்று கூறினன். என்று. (௨௫)

அன்னதேலுடன வாவென் றழைத்தனா
சொன்னபோது தொடர்ந்தனன வேடனு
க்ன்னாநீழலி னுடுகைப் போதொடு
பின்னர்மேயவற பாதாது மேசுவார்.

கக-வறு வீரசேனன் முத்தியிடைந்த அததியாயம். உாக

(இ-ள) அபபடியாலை எங்களுடன் காகெரு வருவாயாகவென்று அவ்வ
தணரழைத்தார்கள். அவ்வாரதையைக் கேட்டவேடன் அவர்கள் சாயலைப்
போல பின்னெதொடர்ந்து கைகளில் மலரொடுத்துக்கொண்டு வருவதை அபபெ
ரியோரா பார்த்துக்கூறுகின்றனர். எ-று. (1-சு)

நல்லந்தமமொடு சேருத னுனினி
நல்லனாத லெவ்வாறென்று நாடுத
னலலசாத்திரக கேளவி நசையுற
னலலமாததலனா சேறன விற்றிடல.

(இ-ள) நல்லவாசனோடு கூடுதல் இனிமேலடியேன் ஈறகுணமுடையு
தல் எவ்வாறென்று மந்திரித்ததல், மேலான சாத்திரகனைப் போடமுடியாது இ
சைக்கூட்டல், மகிமையுள்ள சிவஸ்தலங்கையடைதல், அதன்மனமறையக்
கூறுதல் எ-று. (1-சு)

புனிதமான வுணவு புனிதநீடல்
புனிதமான விடயத்தைப் போக்குதல்
புனிதவானவா போற்றும் புராதனன
புனிதமார்புப் பத்தி பொருந் ததல்.

(இ-ள) பரிசுத்தமான ஆராய்களை விதிவழியே அருமையான தனது காலத்
தைப் பரிசுத்தநடைபிற சப்தித்தல், உயர்ந்ததே நாகர துதிக்கின்ற பழையோரு
டைய பிவபிரானு சத்தமறிமைந்த திருவடிக்கருநா அன்புசெய்தல் எ-று (1-சு)

இன்னொரு பிறத தாறகூதி யெய்யுமிடு
மன்னதெயத வடையுமொரு ஞானபு
மன்னமற்றது வாயத்திட வாயத்திடும்
பின்னமற்றொளிர் பேரினப் பூத்தியே

(இ-ள) சாத்திரங்களை உறிய இவ்வாறான ஒரு சத்தால் சித்தநித்தியுண
டாகும் அடுத்தத்தியால் சத்தியஞானங்கடைய சத்தியஞானம் பின்பெற
புத்திடைதல் அபேதமாக விளங்குகின்ற பேரினமென ஒரு முத்தியால் வகைய
சமாகும். எ-று. (2-சு)

எனலுகூறி யிருந்தவ வேதியா
கனலுவேட னெடுங்காடி தேகினா
செனலுகூறியைச் சேர்ந்தனர் பாதகங்
கொன்றுதிர்க்குங் கொழுங்கன்கை யாடினா.

(இ-ள) இவ்வாறு செல்லப் பெருமை வாயாத துறநடையுள்ள அந்தண
ர்கள் முன்செய்தபாவத்தை எண்ணி வருந்துகின்ற வேடனோடு விரைவாக காரி
ததலதையடைந்து மகாபாதகங்களைப் பேரகையுறஞங் கங்காதாதத்தில்
ஸநாருசெய்தார்கள். எ-று. (1-சு)

வேதநாதனை விரசுவ நாதனைப்
பாததாமரை போற்றிப் பணிந்தனா
சீதமேவவா சோபகையுற முனுமெயப்
போதமேவப் புரிந்தன னப்படி.

(இ-ள.) வேதநாதருக்குத் தலைவராயுள்ள விசுவநாதருடைய திருவடித்தா
மரைகளை வணங்கித்துதித்தாராகன கருணையுள்ள அப்பெரியோர்க்கு யடைநாத
அவவேடனும ஞானமுண்டாகத்தக்க நல்லகியமங்களை அவவேதியரைப்போற்
செய்தனன். என்று (நக)

இந்தவாறு சினனாள் கிருந்தன
பந்தபாசம் பறித்துய ரானநத
நந்தமுத்தியை நண்ணினன வேட்டுவன
சந்தவேதியா தாமிறும பூதுறரா

(இ-ள) இவ்வண்ணமாகச் சிலகாலம் இத்தலத்திலிருந்து பாசபாதங்களை
யொழித்து அவவேடன ஆனந்தமதிகரிக்கின்ற முததியடைந்தனன் சாந்தகுண
முள்ளவேதியா ஆச்சரியங்கொண்டாராசன் என்று (ந௨)

வேட்டுவற்கும விலக்கிவெம் பாதக
நாட்டுமுத்தி யருளிய நாயசன்
வாட்டுமைமொழி மன்ன நின்கரு
ளுட்டுதனமையி லையமு முண்டரோ.

(இ-ள) வழிப்பறிசெய்யும் வேடனுக்கும் மகாபாதகங்களைவிலக்கி நிலை
பெற்ற முததியருளுகின்ற விசுவநாதா பருசேந்திரியங்களை யடக்கித் தவஞ்செ
ய்கின்ற அரசருகிய உமக்குத் திருவருள்பாலிக்கின்றதன்மையில் சந்தேகமுண்டா
டாருமோவென்று காமகலை கூறினன் என்று. (ந௩)

எனறுகூறி யிருந்து சினனாளு
டுனறுவிசுவ நாதன் றுணையடி
நனறுபோற்றி நவிலரு மாநந்த
மொன்றுமுத்தி யுறமுளொரு மங்கையே.

(இ-ள) இப்படியென்று வீரசேனவரசனுக்கு உறுதிகூறி, சிலகாலங்காசி
யில் வசித்த திருவருளடிவரையுள்ள விசுவநாதா உயப்பாதகங்களையும் நலமாக
வணங்கிச் சொல்லுதற்கரிய ஆனந்தத்தைத் தருகின்ற முததியை அக்காமசலை
யடைந்தனன். என்று (ந௪)

வீரசேன னிவவிம்மித னோக்கியே
சாரமாகத் தவாதுசெய பத்தியா
லாரவிசுவ நாத னடிமலா
வாரமிக்க மனையொடுஞ் சோந்தனன்.

கக-வது வீரசேனன் முத்தியடைந்த அததியாயம் உளந்

(இ-ள) விதாபதேசாதிபதியாகிய வீரசேனமகாராஜன் காமகலை முத்
தியடைந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து பேதியாமற் சிவபத்திசெயதுவிசுவநாதர்
திருவடித்தாமனையை அனபு மிக்கபத்தினியோடும அடைந்தனன் எ-று. (௧௫)

வந்தியாரும வறிய ராகாவண
நந்தமவிசுவ நாத னருளியே
யெநநாளு மிருத்தலீற காசிதான
சந்தமாரசிவ லோளு சரதமே.

(இ-ள) தமமிடம் வந்தயாவாகளும பிறவியடையாவண்ணம் நமது விசு
வநாதகர திருவருளபாலித்து எககாலததிலும வீற்றிருப்பதால் இக்காசித்தலை
தை உழுவாயாத வெலோகமென்று கூறுவது சத்தியமாகும். எ-று. (௧௬)

வீரசேனன் முத்தியடைந்த வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அததியாயம் கக-க்கு திருவிருத்தம் கூடுந்.

திருச்சிறுதமபலம்.

உய : வது புராணிகரியல் புராதத அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திண்ணியவுலகிற கதிபெற்றகேது சிவவணமச்சிர வணத்திற
கண்ணியவேது மறைமுடிபிரானசீ ரறைதருபுராண மப்புராண
நண்ணியவிருப்பிற கூறுவோ கேட்போநயத்தகுமிலகாணமுழு துந
தண்ணியகுணத்தது முனிவசாற்றென்னச சாற்றிடலுற்றனன்குதன.

(இ-ள.) வலிமைதங்கிய உலகத்தில் முத்தியடைதற்கேதுவாயுள்ளது வே
தாத விசாரணையாகும் அவவிசாரணைக்குளது சகிரஜடாத்ராகிய சிவபி
ரானது நிற்பபைகடறுவன புராணபராயணமாகும் அபுராணங்களை ஆ
வலோடு வாடிப்பவாகன, சேட்பவாகளுடைய இலகணங்களை முழுமையும்
சாத்தகுணத்தையுடைய சூதமகாமுனிவரோ தேவிராகடனையிடவேணுமென்று
சவுநகாதிமுனிவரகேடக, சூதமுனிவா சொல்லத்தொடங்கினா. எ-று. (க)

ஆதிநாளவாத ராயணமுனிவ னம்பிகா பதிபுராணங்க, மடிலா
வுரைப்போ தமைநனிவிருத்தி செய்தன னினனுமப்புராண, மோதி
யாத்ரவிற கூறுவாக்கமல னுவந்தரு ளவுமவரங்கொண்டான, சோதி
யாக்கருணை யுயிர்ப்பொருட்டதுபோற் சொல்லுவாக்கருணையுமாதோ.

(இ-ள) பூவகாலத்தில் வேதவியாசமகாமுனிவா பாவதிநாயகராகிய
சிவபிரானுடைய புராணங்களை விதிவழியாகத் தெரிவிப்போர்களை விருத்திசெ
யதுவந்தா. அன்றியும் அபுராணங்களை வாசித்து விருப்போடு போதிப்பவ
ருக்கு மகாதேவா பிரியத்ததுன்னுக்கிரகம் செய்யத்தக்க வரங்களையும் பெற்றுக்
கொண்டா சிவபிரானகருணை ஜீவகோடிகளுக்கு உபயோகப்படுவதுபோல
புராணரகசியங்களை போதிக்கின்றவருடையகருணையும் அவவாறாகும். எ-று. (உ)

பாதகாபதிதா கா முகர்மூலகா படிநானோ யானுலோபர்
மேதகுணமி லினையரும்விருமப விரித்துரைப் போன்புராணிகளுங்
காதல்செய்புராணக கேளவியாலெவருங் கரிசறு முத்தியினபடைவ
ராதவித்புராணக கேட்பவாபலாக்குமறைபவன்பெருங்குருவாவான்.

(இ-ள.) பாவிகள், ஜாதிரமய ஆசிரமநிலைகடந்தவா, காமிகள், மூடர்கள்,
பொய்யா, வியாதியாளர், உலோபர், இழிகுணத்தையுடைய இவர்களெல்லோ

உய்-வது புராணிகரியல்புணர்த்த அத்தியாயம். உளடு

ரும் விரும்பிக்கேட்கும்படி விரித்துக்கூறுவோன புராணிகளுக்கும். மேலுமே லும் விருப்பத்தைதருகின்ற புராணசிரவணத்தால் யாவரும் கணங்கமறமோ டசுகத்தைப்பெறுவாரான, ஆனபடியால் பலருக்கும் பயன்படுவதாகப் புராண ற்களை விரித்துக்கூறிப்பவனே மேலான ஆசிரியனாவான். எ-று. (க)

குலனருடெயவங் கொள்கைமாமேனமை கோதிலாக கலைபயிற்செளிவு வலனுயர்ச்சிறப்பிற கட்டுரைவனமை வறப்பினும் வளந்தாரோற்றமந்[ம கலவியவைபவ கழிதரப்புகழல் கலக்குற வருத்தினுநகடியா துவவரும்பயன்கொடுத்திடலெவருமுவநதுமேற்கொண்டுகொசிறப்பு

(இ-ள.) குலவாஹும், கருணையுள்ளவனும், தெய்வபகதியுள்ளவனும், மே னமையுள்ளவனும், குற்றமற்ற தூய்மையுள்ளவனும், தெளிவுள்ளவனும், போதிககி னற வாக்கியங்களுக்கு போதுமாண் மேற்கொள்காட்டி நிலைநிறுத்தும் வல்லமை யுள்ளோனும், கேட்கின்றவாசெய்யும் உதவிகுறையினும் அவர்களுக்கும் பேதி யாது போதிப்பவனும், தோததியுள்ளவனும், உண்டாகியசக்தேகமநீங்கும்படி பல நியாயங்களால் விளக்குவனும், மனவருத்தஞ்செய்வவர்களுக்கும் பேதமின்றி பெரும்பிரயோசனத்தைக் கொடுப்பவனும், யாவரும்பிறந்து மேற்கொள்ளத்த க்க சிறப்புள்ளவனும் எ-று. (சு)

பெண்டிசினளாகளபா லுறுநசைதவிர்ந்துப் பெருகுற கருமத் துச்சிரத்தை, கொண்டிசினறியறிப் பின்ப தூரமுவுநகுறிபெறக குறி ததுரைத்திடுதன், மண்டுபறபலாரகும் பரசிவதிரயன்ம வயங்குறப போதித்தன்னமை, யுண்டுபண்ணுதன் மறநிலைமுத்தரபலவு முடைய வனபுராணிகளுவான்.

(இ-ள) மனைவிககளிடத்துவைத்த பேராசையொழியும்படி போதித்து யின்பு சற்கருமங்களில் சிரத்தைவரும்படிசெய்து அதன்மேல் நிலையைத்தெரிவித்து அச்சற்கருமங்கள் வழுவதக்க யோகசமாதிபில் அழுந்துமபடி செய்வவனும், நெருங்கியபலருக்கும் பரசிவசித்தனை நிலைபெறுவதாகப் போதித்து ஈமாநாககத் துள் நிறுத்துவனும் இவைமுதலிய உத்தமகுணங்களபலவும் உடையவனாகிய ஒருவனே புராணிகனென்று சொல்பவனாகும். எ-று. (டு)

பாதகமெவைக்குங் காரணமாகப் பாரிநி வியங்கவாவிருப்ப மேத்குமயலார மனைவியர்ப்புணர விருமபுத்தன் மடியுடைத்தாதல் காதரமபயக்குங் கடுமபழிமுதலாக் கரிசுக ளனைத்தையுநகடித்து பூதரசசிலையான நிருவடிக்கனபு பூண்டவா புராணககேட்டிடுவோர்.

(இ-ள.) எல்லாபாதகங்களுக்கு மூலமாகிய அன்னியாபொருளை விரும் புதலையும், அன்னியர் மனைவியைக் கூடவேண்டுமெனநெழுமின்ற விருப்பத்தை யும் சோமபலடைதலையும், அச்சத்தையுண்டாகும் பிராபுறிகூறுதல் முதலிய

பாவத்தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழித்து மேருமலையை விலக்கவுடைய மகாதேவாதிருவடிகளில் அனபுலுண்டவர்களே புராணங்கேட்பதற்கு அதிகாரி பாவார்க்குள். எ-று. (சு)

இருவாதமியல்புஞ் சொற்றனமளவா விரும்புக முக்கியவர்க்கர் , மருவியசீட ரிடத்தொருகாசி மானமிய வாஞ்சைமேவியதோ வொருவியதோவென றுயநதுபதேச முஞ்றுவ ரொன்றுமாயாதுரா திருவியத்ததாதிரோயாசாரநதராககுத்திருந் துபதேசஞ்செய்திடுவோ

(இ-ள) புராணம்போதிப்பவா, கேட்பவராகிய இருதிருத்தோரிலக்கண வகையுடையதினே அளவுபட்ட ப் பெருமபுகழையுடைய யாக்கியவாக்கா தமது மாணக்கரிடத்து ஒப்பற்ற காசித்தலத்தமுகமையை கேட்கவேண்டுமெனனும் ஆசைநிரமியதோ நீங்கியதோவென்று ஆசைப்பற்றிநது ஆசையுள்ள மாணக்கா களுக்கே உபதேசஞ்செய்வா ஞானசம்பத்துள்ள தத்தாதிரோயா அடித்தமாணக காருணவ குற்றம் விசாரியாது காசிரக்கியத்தை உபதேசஞ்செய்து வருவாரா. (எ)

திருந்துபதேசம் பெற்றமாணக்கர் தீமையார் றுவொன்றிற்றோடம் பொருநதுமாரியருகேபொருள்குறித்தேனுமபுகழ்குறித்தேனுமவே றுச, வருநதிறமற்றை யெதுகுறித்தேனு மருவுப தேசஞ்செய்திடுவா ரிருநதிறமழிக்குமபெருநதுயாடைவொண்ணிலாபபெருநதவமுனிவீர்.

(இ-ள) திருத்தமான உபதேசத்தை சற்குருவினிடத்தில் பெற்றதோகள பாவஞ்செய்வாரானால் அப்பாவம் ஆசாரியனாயடையும் பொருள்குறித்தாவது புகழ்குறித்தாவது வேறுசாபுள்ள எவைகளைக்குறித்தாவது உபதேசஞ்செய்வா ர்களானால் பெரியதவத்தை யழிகத்தக்க அதிக கிலேசத்தை யடைவாராக அள வில்லாத தவமுகமையுள்ள சவுனகாதி முனிவர்களே. எ-று. (அ)

மாதவாபுகழு மிதிலைமாநகர்வாழ மன்னவன் சனகன்னெருருவன் கோதகலகாசி மானமியங்கேடிக குணங்கெழு விசுவநாயகரை மேதகவுபாசித் திருந்தன்னதனால் விரத்திமேன மேலுமுண்டாபிற றுதலேற்குரவ நெங்குளானென்றே யாயநதினி திருநதன்னமமா.

(இ-ள.) பெரியோர்கள் புகழ்தற்குரிய மிதிலைமாநகரத்தில் வாழுகின்ற சன கராசனென்று போபெற்ற அரசன களங்கமற்ற காசித்தலமுகமையை (பெரி யவர்களால்) கேள்வியுற்று அதத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் விசுவநாயகரை திடமாக உபாசனைசெய்து வந்தன்ன அவவுபாசை பலத்தால் மேனமேல் வைராக்கியம் பிறந்தது. அதனால் பரம்பொருளை யுணர்த்தும் ஆசாரியன் என்கே றேரிடப் போகின்றானென்று விசாரித்திருந்தன்ன. எ-று. (சு)

ஊனமார்பவஞ்சவாழ்க்கையினகப்பட்டுமுவாபிறப்பிறப்பொழியா ரீனமாரதனை யொழித்தவரொழியா வினபமா முத்திபெற்றிருப்பார்

உடு-வது புராணிகரியல்புரைத்த அத்தியாயம். உள்

தேனவாமலங்கள் மணிமுடிமுடிச் செய்யகோல் செலுத்திமாஞ்ஞால்
மானதாதாதிற புரப்பதிற்றுக்க மகலுமோ வென்றருவருப்பான்.

(இ-ள்) தெளிதிஹைந்த பிரபஞ்ச வாழ்க்கைக்குட்பட்டு அலைவார்கள்,
ஜனமரணத்தைக் கடக்கமாட்டார்கள். இழிவுள்ள அவவாழ்க்கையை விட்ட
வர்களே நீங்காத இன்பவடிவாகிய முததிபெறுவார்கள். வண்டிகள் விரும்பத்தக்க
மாலைகையணிந்த மணிமகுடநதரித்துச் செங்கோல் செலுத்திப் பெரியஉலகத்தை
ஆவலோடு அரசாட்சியெய்வதால் கிலேசம் நீங்காதென்று அவவரசாளுதலில்
அருவருப்படைந்தனன். எ-று. (க0)

தேடியபொருளில் வெறுப்புடையானாய்த் தெண்டினகொழுத
திடுகங்கை, யாடியமறையோர கரசிவாசஞ்செய யருகதவா முதலி
யோத்தேடி, நாடியபதினா டிரமபசுமணிப்பூ ணக்கபொன னாடை
முறபிறவும், பாடியவிருப்பிற் கொடுத்தனன்தைதும் பற்றறத்துறப
பதுகுறித்தோன்.

(இ-ள்) சம்பாதித்த அகண்டசம்பத்திலும் வெறுப்படைந்து தெளிவுள்ள
அலைகளையுடைய கங்காதிரத்தத்தில் ஸநாநஞ்செய்து வந்தவேதியாகளையும், காசி
ததலத்தில் வாசஞ்செய்யும் பெரியோர் முதலானவர்களையும் ஆராய்ந்து கண்டு
அவர்களுக்குப் பதினாயிரம் பசுக்களையும், இரத்தினபூஷணங்களையும் திரவியங்
களையும் வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களையும் பேரணபோடுகொடுத்தனன் எல்லா
பற்றுக்களையும் துறந்துவிடுமபடி உத்தேசித்த அச்சன்கமகாராஜன். எ-று, (க1)

அதுதெரிந்தடைந்தா னாகியவாகு வவனடிதொழுதெழுந்தடிகேண்
முதுபுகழ்மறையினமுடிபடியேறகுமொழி தரவேண்டுமென்றிரந்தா
கதுமெனவவனும விடையவாதனையிற் கவவுறா திருக்குறிகனறிப ன்.
பதியினமற்றவாகுப் புகல்வதென்றுள்ள பாடியுத்தேசித்தானன்றே

(இ-ள்) சற்குருநாட்டம் வைத்திருக்கும் சனகராசனிடத்து ஆகியவாககா
வந்தனா வந்தவருடைய திருவடிகளில் வணங்கியெழுந்து சுவாமிகளே பெ
ரும்புகழுள்ள வேதாந்தத்துணமையை அடியேனுக்கு உபதேசித்தருளவேண்டு
மென்று குறையிரந்தனன். பிரபஞ்சவரதனையில் பற்றுதிருக்கின்ற உனக்கல
லாது உலகத்தில் வேறேயாவார்களுக்கு உபதேசிக்கத்தக்கதென்றுகட்டளையிட்டு
அவவாசிரியருமவிரைவாக உள்ளவாறு உபதேசஞ்செய்தனா. எ-று. (க2)

தனியுபதேசம் பெற்றபின்னான சனகனென ிஞ்ஞருமெயாபூண்டு
முனிதருமவத்தையனைத்தையுங்கடந்துமுடிவிலாவானந்தமபெற்றுக்
கனிதருகாசி மானமியங்கேட்ட காரணத் தாலிதுபெற்றே
னனியுலகுளளீரியாவருமனையேநயந்துகேட்டிடுமினென்றுணாப்பரன்.

(இ-ள்) மேலான ஞானோபதேசத்தை ஆகியவாககரித்ததப் பெற்றபி
ன்னா ஞானசன்கமகாராஜனென்று ஒப்பற்ற திருநாமத்தைக்கொண்டு வெகுளி

யை வீளேவிக்கும் எல்லா அவஸ்தைகளையும் ஒழித்து நித்தியானந்ததையடைந்து மனதையுருகசெய்யுங் காசித்தலமகிமையைக் கேளவியுற்றகாரணத்தால் இசுகததையடைந்தேன உலகத்திலுள்ள (நணபாகளே) நீவியாவரும் அக்காசி மகிமையை விரும்பிக் கேட்பீர்களென்று அச்சனகவரசன் கூறிக் கொண்புகுப பான். எ-று.

(கௌ)

மன்னியசீவன முத்தனாயசசனகன வதிதர விநதமால்வரையோ, முன்னியகுகைவாயருநதவம்புரிந்தமுனிவாகோனெனுநதததாத்திரோயன, பன்னியபுகழ்சா னருமதாதிரமபறறிவீறறிருநது நாலவருணத, துன்னியபலாககு மோங்குபநிடதத் துண்மையைததெளித்தினிதிருந்தான்.

(இ-ள்) அச்சனகமகாராசன் நிலைபெற்ற ஜீவனமுததனாகி மிகிலியில வசித்திருந்தான். பெரிய விநதமலைக்குகையில் அரியதவஞ்செய்திருந்த முனிவாகோமானாகிய தத்தாததிரோயர் பெருமபுகழ்மைநத நருமதா நதிககரையில் வசித்து பிரம ஸூத்திரிய வைசிய சூத்திர சென்னும் நான்குவருணத்திலுள்ள பலருக்கும் மேலான உபநிடதமுடிவிலுள்ள உண்மைப்பொருளை யுபதேசித்து இன்பத்துடனிருந்தான். எ-று

(கச)

சேகறுபுகழ்சா லாககியவாககன் திருந்திய தவத்தத்தாததிரோயனாகியவிவரம் காசிமாண்மியங்கேட டருமறை முடிபினையுணர்ந்து போகியபந்த பாசமுள்ளவராயப் பொருவரு மவததையிலலவராய் மோகமிலானம் சொரூபயோகி முழங்குபே ரின்பமுறதிருந்தார்.

(இ-ள்) குறமறற பெருங்கோத்தியுள்ள யாககியவாககர் திருத்தமான தவததையுடைய தத்தாததிரோயர் ஆகிய இவர்களால் காசிமாண்மியங்களைக் கேளவியுற்று அரியவேதாந்தத்துட்பொருளை யறிந்து அனாதியே சம்பந்தித்துள்ள பாசங்களை யொழித்து சமானமற அவஸ்தைகளைக்கடந்து, இச்சையற பிரமரிஷ்டடாகளாகி அனேகர பேரின்பானுபவத்தை அடைந்திருந்தார்கள். எ-று.

அநெதவாகுணங்க ளாயநதுபதேச மருளினு மாயதரா துண்மை கொடுக்கினுங்காசி மாண்மியமுணர்ந்து குலவிய புண்ணியப்பேற்று விடுக்கனென நிறிவிடையவாதனைநீத தியாவருமுததராயிருந்தார் விடுப்பருங்காசி நினைத்தலுமவாபான மேவுவ ளன்னபூரணியே.

(இ-ள்) அநீதமாணாகருடைய குணங்களை ஆராயந்து ஆககியவாககர் உபதேசித்தாலும் குணகுறறங்களை ஆராயந்து அவ்வுண்மைப்பொருளைத் தத்தாததிரோயர் உபதேசித்தாலும் எல்லோரும் காசித்தலமகிமையை யறிந்து அதலவந்த புண்ணியபலத்தை முன்னிடமி விஷயவாசனையொழித்து அவஸ்தா

உய்-வது புராணிகரியல் புரைத்த அத்தியாயம். ௩௩௯

ததிரய துன்பங்களைக்கடந்து முதலியினபத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள். விட்டு நீங்குதற்கரிய காசித்தலத்தை யாசினதிக்வினார்களை அவர்களிடத்து அன்னபூரணிததாயார எழுந்தருளி தரிசனம் கொடுப்பார எ-று. (௧௬)

அன்னபூரணியோ லகிலநாயகனபோ லம்மையு மப்பனுமில்லை பின்னலவராதிரையகங்கைபோற்றித்தமபிறகருமுப்புவனததுமில்லை யெனையாமுரைப்போங்காசிபோற்றலமற்றெவவகையனடததுமில்லை, முன்னருமனைய காசியைநினைப்போர் மூடராயுழலவதுமில்லை

(இ-ள்.) விசுவநாதரைப்போல பிதாவும் அன்னபூரணியாரைப்போல தாயாரும் எப்புவனததுமில்லை நெருங்கிய அலைகளையுடைய கங்காநீரத்தம் போல திரிலோகத்திலுமில்லை யாம யாதெனறுகூறுவோம் காசியைப்போல் மிகமையுள்ள தலம் எந்த அண்டத்திலுமில்லை சிந்தனைக்கரிதாகிய அக்காசியை நினைப்பவர்கள் மூடர்களாகி பிறவியில் உழலவது ஒருக்காலுமில்லை. எ-று. (௧௭)

ஆனந்தசொருபியாகியவெங்கு என்னபூரணி யினைத்தழுவி யானந்தகான மெனும்பெயர்க்காசி யகிலநாயக நெனுமளவா லானந்தருப னடியராயுள்ளா ரமாதரு மிடந்தொறுமனுதி யானந்தருப மாகவேயருளவா னத்தள வுகாக்கமுற்றுவதோ

(இ-ள்.) ஆனந்தவடிவமுடைய என்னு தரயாராகிய அன்னபூரணியாரை வாழ்பாகத்திருத்தி ஆனந்தகானமென்று பெயர்பெற்ற காசித்தலத்தில் விசுவநாதர் அளவுபடாத ஆனந்தவடிவராயிருத்தலின் காசியில் வகிக்வின அடியவர உள்ளத்தோறு மெழுந்தருளி அவர்கள் ஆனந்தவடிவமாகுமபடி திருவருளபா லிப்பா, அவவாறு அருளசெயவது அளவுபடாது. எ-று. (௧௮)

விருப்பமாகாசி விசுவநாதன் விளங்கரு ளாதவினைய, பருப பதமகளைப் பராமுமுதின்று பரிந்தருள புரியுநறறையைத், திருப்பதா தொழுவாருளருளையொளியாயத்திகழதருமன்னபூரணியைக், கருப பயமிரித்ததுபுரந்தருளவிசாலகண்ணியைத்ததுசெயலவேணமும்

(இ-ள்.) சிறைநதபிரியமுள்ள காசித்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவநாதருடைய கருணையே திருமேனியாகக்கொண்டு இமாசலாசகுமாரியாகி எல்லா அண்டங்களையும்பெற்று அவவண்டங்களிலுள்ள உயிர்களிடத்துப் பிரியம் வைத்துத் திருவருளபாலிக்கின்ற நல்லதாய்போன்றவரும் திருவடிபைவணங்கும் அடியார்கள் உள்ளத்தில் விளங்குகின்ற அன்னபூரணியாரும் பிறவிப்பயதையொழித்து அருள செய்கின்ற விசாலாக்ஷித் தாயாருமாகிய பாதேவதையைத் தோத்திரஞ்செய்யவேணமும். எ-று. (௧௯)

இந்திரனயன்மான் முதலியபலர்க்கு மெண்ணரும் பேரருணைகருந்தற்கொடுத்துப் புரக்குநறறையே முவுலகேததுமோர் முதல்வி

பந்தம்ற்றனரோ பரவிடப்படுவாய் பராபரன பிரியகாயகியே
யந்தியிலகாசி னளமபதிசேந்தி யடியனேற புரத்தலுன்கடனே.

(இ-ள்) தேவாகரசன, பிரமன, திருமால் முதலாகியுலருக்கும் அனவிற
ந்த கருணையுள்ள நோக்கத்தை முன்னேகடர்சித்தது பின்னர அவர்களைப்பாது
காதலுருமொதாவே, மூலுலகத்தாரும் துதிக்கத்தக்க ஒப்பற்றபரதேவியே, பந்த
மொழிந்த பெரியோர்களுள் வணங்கப்படுபவனே, மேலாகிய சிவபெருமானுக்கு
இன்பவடிவமுன்னமாதே லயமில்லாதவன்பவகளைபுடைய காசித்தலத்தை யடி
யேன அடையுமாறுசெய்து பாதுகாப்பதுனது கடமையாகும் எ-று. (உ0)

அங்குசபாசம வேலொடுகுல மைங்கணைமலரொடு கழுவில்
சங்குசக்கரமே மணிவடஞ்சிருக்குத்தரித்தெலா வுயிர்களுமபுரப்பாய
கருகலும்பகலு நின்னடிககனபே கசிவிலாக கடையனேறகருளிப்
பொங்குபேராளாற காசியிலவாசம் புரியுமா புரிந்திடல்வேணும்.

(இ-ள்) அங்குசத்தையும், பாசத்தையும், வேலாயுத்தையும், சூலாயுத்த
தையும், பஞ்சபாணங்களையும், கரும்புவில்லையும், சங்கையும், சக்கரத்தையும்,
உருத்திராக்ஷமாலையும், சிருக்கையும், பத்துகைகீழ்வந்தரித்து எல்லாச்சீவாக
ளையும் பாதுகாகினை பரதேவியே, இரவும், பகலும், உனது திருவடிகளபுசெ
யது மனங்கனியாத இழிஞ்ஞகிய எனக்குத்திருவருளசெய்து உனது கடர்ஷத்
தால் நான் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்யுமாறு பிரியமவைத்தருள வேணும். ()
எனறுதோத்திரஞ்செய்திறந்திடுவாருக்கெண்ணிய வெண்ணியங்கெ
யதுவ, கன்றுதலொழியக் கவகைசூழகிடந்த காசிமாவாசமுமபலிக்கு
மொன்றுதராகமந திரமிடையூற்றென றுருவகையருளலுமாகு
நன்றுதேர்ந்திடுமி நென்றுரைசெய்தா னலத்தக்கு சூதமாமுனிவன.

(இ-ள்) இவ்வாறு துதிசெய்து அவரவா இருக்குமிடங்களில் மரணத்
தை யடைகின்றவா நீளைத்த புவனங்களில் தீவ்யசரீரங்கிடத்தது நானாவீதக்கங்
களையும் ஆறுபவித்து மனோதாபத்தை யொழிப்பார கங்காநிசூழந்த பெருமை
வாயந்த காசித்தலவாசமும கேரிமே அதத்தலத்தில் பிறவித் துன்பமொழியுமாறு
சிவபிரானு உபதேசிக்கப்படுகின்ற தாரகமந்திரோபதேசமும சித்திக்கும் சென்
நகாதிமுனிவர்களே இவைகளைச் செவ்வையாகத் தெரிந்தறிவீர்களென்று
சூதமஹாமுனிவா கட்டளையிட்டனா. எ-று. (உஉ)

புராணிகரியல் புரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உய்க்கு திருவிருத்தம் சுளகு.

திருச்சிறுமபலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தோராவுது புண்ணியகீர்த்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாதாராயணன யாதம்போற்றியே

யோதன மேயினார் போதமாதவர்.

(இ-ள்) ஞானசம்பளனாகளாகிய சவுநகாதி மகாமுனிவர்கள் வேதவிபா
சுருடைய திருவடிசளை (சிறிததுத துதித்துச்) சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (1)

ஐயகாங்கனை, குய்யு மாறொரு

பொய்யின் மாககதை, மெய்யினோ தென்றார்.

(இ-ள்) சூதமகாமுனிவராகிய ஐயரோ நாசுகள கடைத்தேறும் வண்ணம்
உண்ணையுள்ள ஒருகதை உபதேசிக்க வேண்டுமென்றனர். எ-று (2)

என்று போற்றவ்வு, நன்று நனறெனது

துன்று வான்குணக, குன்று கூறுமால்.

(இ-ள்) இவ்வாறு துதித்துச் சொன்னவளவில் நல்லதென்று சமமிதது
பரிசுத்தமுள்ள உத்தமகுணங்களை நிறைந்த மலைபோலும் சலனமில்லாத சூதம்
காமுனிவா சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று (3)

காசி மானிய, மாசிலா மணி

பேசு கேணும், தாசு தீரவே.

(இ-ள்) களங்கமில்லாத இரத்தினம்போற பிரகாசிகும விசுவநாத ரு
முத்தருளிய காசித்தலமகிமையை உவகளைப்பற்றி இருக்கும் ஆணவாதிருற்றங்
கள் ஒழியுமவிறத்தெரிவிக்கின்றேன் எ-று. (4)

சூரவனபத்தியும் விரதமேனமையுஞ்

சரதமேயினா ரூவாகேடகவே.

(இ-ள்) ஆசாரியபத்தியும், மேனமையுள்ள விரதமும், சத்தியமும், ஞா
னமும் உடைய சவுனகாதிமுனிவர்கள் கேட்கும்படியாக. எ-று. (5)

முத்தி வித்தென்ற, கொத்த மானியஞ்

சித்த நன்குடைசு, சத்தர் கேட்பவா.

(இ-ள்) முத்திக்கு விதை என்று சொல்லத்தக்க காசித்தலமகிமையை
நினமலசித்தத்தையுடைய சரதுக்களை கேட்பதற்குரியாவார்கள். எ-று. (6)

காசி யுள்ளாகா, காசி கேட்குகா

காசி காணுக, காசின் முததரே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் சிறிதப்பவரும், அத் தலத்தின் பெருமையைக்கேட்பவரும், அத் தலத்தைக் (கண்குளிரப்) பாரப்பவரும் களங்கமற்ற முத்தியடைவார்கள். என்று. (எ)

காசி மான்மியம், பேச வோராதவர்
விசமற ிருளறி, ிஞ்சம் வைப்பரோ.

(இ-ள்) காசித்தலமிகுமையை விளங்கச்சொல்லுமாறு அறிந்தவர்கள் விலக குதற்குரிய மறறொன்றினிடத்து ஆசைவைப்பாரோ (வையார்கள,) என்று (அ)

முன்னை நாளையின, மன்னுவர்னவர்
துன்னுதானவா, நன்னர் கூடியே.

(இ-ள்.) பூவகாலத்தில் நிலைபெற்றதேவர்களும் நிறைந்த அசுரர்களும் நலமாகக் கூடிக்கொண்டு, என்று (ஆ)

விலங்கன மததரர், வலங்கொண்ணமந்
யிலங்கு தூணென, வலங்கச் சோத்தியே

(இ-ள்) மததரகிரியை மததாகக்கொண்டு இருளை வெற்றிகொள்ளும் பூரண சுகிரஸ்கிய தூணிவிடத்து வாசுகியெனனுங் கயிறினால் அழகுபெறச் சோத்து என்று, (க)

விடலி லாதுதேரம், படல்கொளாதமு
துடல விராவப்பற, கடல கடைநதனர்.

(இ-ள்) மத்தியில் விடாமலும், யாதொருகுற்றமும் சம்பவியாமலும் சுகிர றனுடைய அமிரதசீரம் உராயும்விதமாகத் திருப்பறகடல கடைநதரர்கள், (க)

எனனை யானுடை, யனை பாகை
ரினன்னுட டிறந, துன்ன மேவலால்.

(இ-ள்) என்னையடிமையாகவுடைய தாயாராகிய உமாதேவியை இடப் பாகத்திற்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானது திருவருளவல்லபதிகிலே (க)

மணிதன் மந்திரி, யணிபு மாமகள்
புணியிலா பசுத, தணியில் வர்ன்கதை.

(இ-ள்.) கவுஸத்துவமணியும், தனமந்திரியெனனுந் தேவபண்டிதரும், விஷ்ணுதேவா திருமாயிலாதிரிகப்பெறும் பெருமையுள்ள திருமகளும், வியா தியற்ற காமதேனுவெனனும் சுரபியும், குறைவுபடாததும் பெருமையுள்ளதும் கிய அமிரதமும் என்று, (க)

இனையதோனறின, வனையகாலையில்
வினையமராகலாந, துனையமூண்டதே.

(இ-ள்) இவவாறுள்ளவைகள் அத்திருப்பறகடலில் உண்டாயின அந் தலத்தில் விசித்திரமான ஒருகங்கை விரைவாகக்கூழ்ந்தது, என்று. (க)

உகவது புண்ணியகீர்த்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம் உளவிக

**அன்னதோர்நதுமா, னன்னர்மாதென
முன்னா நின்றன, னின்னநீரவே.**

(இ-ள்.) அதையறிகத் விஷ்ணுதேவர் அநிருபமுள்ள மோகினியாகத்திரு வருகொண்டு அக்கலகத்தைமர்ந்துமபடி பிரசன்னமாறா எ-று. (௧௭)

**சிதைவின்மோகினி, யிதையமெண்ணுரா.
பதைகொடானவர், சுதைமறநதனர்.**

(இ-ள்.) மேனமேலவளாகின்ற அழகுள்ள மோகினியைப்பார்த்து துடிது டிககின்ற அசுரர்கள் மனதிலமுநதச்சிந்தித்து அமிரதத்தை மறநதார்கள். (௧௮)

**பரவுவான்சுதை, விரவுவானாகொண்.
டராவென்றுண்பொழு, திராகுவென்பவன.**

(இ-ள்.) துதிக்கத்தக்க உயாவுள்ள அமிரதத்தைக்கூடியிருநத தேவர்கள் கைக்கொண்டு அரகரவென்று சிவசிந்தனைசெய்து உண்ணுகொல்லத்து இராகுவெனஹும பேருள்ள அசுரன். எ-று. (௧௯)

**பரவுதேவாபோற, சரவினமேவியாங்
கிரவினுண்பொழு, துரவுவார்கதிர.**

(இ-ள்.) துதிக்கத்தக்க தேவர்களைப்போல வடிவமெடுத்த வஞ்சனையாக வந்து இராததிரிகாலத்தில் அமிரதபானம் செய்யும்போது கூர்நதமதியுள்ள சூரிய தேவா எ-று. (௨௦)

**காட்டவோரநதுமால், வீட்டவாளராக
கூட்டமாகியோ, யோட்டமேயினுன**

(இ-ள்.) இராகுவெனஹும அசுரன் தேவர்களைப்போல வடிவமெடுத்தவனாக வந்துண்பதைக்காண்பிக்க, விஷ்ணுதேவா தண்டித்தபோது அவவிராகு சாப்ப ன்களாக வடிவமெகொண்டு ஓடத்தொடங்கினுன எ-று. (௨௧)

**பரவுகாசியி, னுரவுமேவுற
விரவுபெற்றியாற, கிரகமாயினுன.**

(இ-ள்.) எல்லோருநதுதிக்கப்பெற்ற காசிபபதியையடைந்தபோது பேரறிவு விளங்கியகாரணத்தால் நவகிரகத்திலொன்றானுன எ-று. (௨௨)

**ஆயினுனபுடைப, பாயிரானவா
மேயிராகுசுதை, தீயதூட்டுவான.**

(இ-ள்.) நவகிரகத்தில் ஒன்றாகிய அந் இராகுவினிடத்து அசுரர்கள் விரும்பிப்போய அவவிராகுவை மதுபானஞ்செய்யும்படி முயற்சித்து எ-று. (௨௩)

**நல்லதிசசுனா, வல்லதனமையாம்
புல்லகண்டமபோன, மெல்லமாகதெனறார்.**

(இ-ள்.) இக்கன நன்மையுள்ளது சரீரத்துக்கு உறுதிகெயவது சருடகரையையப்போல மெல்லவாக உண்பாராகவென்றார்கள். எ-று. (௨௪)

அந்தவார்த்தைதான், புத்திகொண்டவா
நிரதைகூறியு னக்திராகுவே.

(இ-ள.) அகராகன சொன்னவார்த்தையை அந்த இசாகுவானவன் மன
நிற கொள்ளாமல் அந்தக் கள்ளிகுஞ்ஞடாகிய குற்றங்களை எடுத்துக்கூறி
னான். என்று. வேறு (உ௯)

மானகீக்கிமம் வருந்திநேடிய
ஞானமுங் கெடுநன்மைசற்றிலை
பினமென்பன யாவநல்கிடு
மூனமாமதுவுண் டறீமையே.

(இ-ள.) இழிவுள்ளதும் பாவத்தை விளைவிப்பதுமாகிய மதுபானமானது
மானததைப்பொழித்து விடும் வருத்திசசம்பாதித்த அறிவைக்கெடுக்கும் நன்மை
களை ஆனிரிசெய்யும் இழிவென்றுகாக்கத்தக்கவைக ளெல்லாவற்றையுங்கொடு
க்கும். என்று. (உ௯)

நன்றவனனையு மிகழ்நதுநீக்கிடுஞ்
சான்றமேலவர் தனமைசொல்லவதெ
னென்றகள்ளுணு வென்றுநதிமையர்
மானற சும்பிய வாயப்பதுணமையால்

(இ-ள.) தன்னிப்பெற்ற தாயாரும் நிர்த்திது நீக்கிவிடும்படி செயலிக்கு
மானால் சாதுக்களாயுள்ள பெரியோர்களுடைய தன்மையைச் சொல்லவே
ண்டுவிதியாது கடகுடித்தலெனநிற கொடுமையால் நிலையாயுள்ள நரகங்கையா
யும் வந்து சம்பவிப்பது உண்மையாகும் என்று (உ௯)

என்றிராசுமிக கிகழ்நதுகூறிடக
கன்றுதானவா கடுகநகருநீ
யொன்றுமற்றிதன குணமுணர்ந்திலாய
பொன்றுநீரும் போற்றத்தக்கதே

(இ-ள) இராகு என்பவன் இவ்வாறு கள்ளை நிர்த்திதுரைக்க மனவருத்த
முள்ள அகரா உடனே சிரித்து இம்மதுவினுடைய குணத்தை நீ ஒன்றமறிய
வில்லை உயிரிழந்து போகின்றவர்களும் உட்கொள்ளத்தக்கது என்று (உ௯)

மானமோங்கிமம் வனமைதேவகிடு
மூனமென்பன வொன்றுமெயதுரு
தானவூனெடு மருநதுகள்னென
ஞானமில்லவா நயினறுவேண்டினா.

(இ-ள) பெருமை உயரும் வலிமை அதிகரிக்கும் இழிவென்று சொல்
லத்தக்கவைகள் ஒன்றும் நேரிடா மதுவையும் மாமிசத்தையும் களிப்போடு அரு
ந்தவாயென்று மூடாகளாகிய அகராகன சொல்லி வேண்டிக்கொண்டனா. ( )

அறிவிரூனவ ரவாவிவேண்டலு
முறிவினினுகதை முன்னமுண்டவன

உகவது புண்ணியத்திழுத்திபெற்ற அத்தியாயம்.உகவிதி

செறிசெருடுஞ்சுரை சிறிதுநுண்படு
நறியதன்மென நவின்முதன்வினான்.

(இ-ள.) அறிவற்ற அகரர் வீருமயி வேண்டிக்கொண்டபோது, செருத
லிலலாத அமிரதத்தை முன்னே புணடு தெளிவுபெற்ற இராகு கொடுமை நிறை
நத கள்ளினை இலேசமும் குடிப்பாடு நனமையலவென்று தோஷுகன்
சொல்லி நீக்கிவிட்டான். எ-று. (உஅ)

மறுதததோராதனர் மண்டுதானவா
கறுத்தசின்னையுங் கலந்தநாணமும்
பொறுததுநீக்கினார் புகரிலாதகட்
குறுததமேனமைசற னுணர்ந்திலானென்றே.

(இ-ள.) நிறைந்த அகராகள அவவிராகு மதுபானஞ்செய்யே னெனபதை
யறிந்து மனம்புழுங்கி நாணங்கொண்டு குற்றமில்லாத கள்ளினுக்குள்ளமகிமை
யைசசறறு மறியாமற் போயவிட்டானென்று நீக்கினார்கள். எ-று. (உக)

இராகுமுன்சுதை யெனபதுண்டலால்
விராவுதீயகள் வெறுத்துநீக்கினான்
பராவமுற்றிதன் பானமைபோலவே
தராதலத்திடைச் சாருமயாவரும்.

(இ-ள.) இராகு எனபவல் முந்திஅமிரதபானஞ்செய்தமையால் கொடுமை
நிறைந்தகாரபானத்துக்குத் தோஷஞ்சொல்லி நீக்கிவிட்டான் துதிகத்தக்க இந்த
தீயாயம்போலவே உலகத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் யாவாகளும் எ-று. (கஉ)
வேறு

நிருதகாசியின் மானமியம், பொருததனமையி னோர்ந்தவா
வருதமற்றுள யாவையும், விரூதகஞ்சின் விலக்குவார்.

(இ-ள) திருததமான காசித்தலத்தின் மகிமையை முற்பிற்வியற்செய்த
புண்ணியபலத்தினாலறிந்தவர்கள் வருதத்ததைத்தருகின்ற வேறுபுணர் சாதனங்க
ளெல்லாவற்றையுங் கொடியவிஷம்போல எண்ணிக்கைவிடுவார்கள். எ-று (கக)
ஆதலா வருங்காசியை, யோதலாலற முண்டுகாண
காதலாற சென்றுகாண்பவர், சாதலாறபயன் றுங்குவார்.

(இ-ள.) ஆனபடியால் அரிய காசித்தலத்தின் மகிமையை அவரவர்கள்
இருக்குமிடத்திற் செல்லுவார்களானால் தருமமுண்டாகும் அன்புடன் அததலத்
திறகுப்போயதரிசிப்பார்களானால் மரித்தபோதுமுத்தியடைவார்கள். எ-று.
அன்னகாசியி னற்புத, மன்னமேவு மந்தாகினி

யென்னுமாததி மூழ்குவோர், துன்னும்பேறெவர் சொல்லுவார்.

(இ-ள.) அதனமையான காசித்தலத்தில் திரிபெற்று மகிமையோடு வரு
கின்ற கவரத்தில் ஸகரஞ்செய்பவர்களைக்க உண்டாகும் பலனை யாவொடு
ததாரைப்பற்றிக்கொள். எ-று. (கங)

அம்மைகையி னவதரித, தெமமையாளுடை யீசனார்
செம்மையாசடைச சேர்ந்துபின், கொம்மைவானங்குடிபுகா.

(இ-ள்) சாவபுவனமாதாவாகிய உமாதேவியாரா திருக்கரத்தில் உறபத்தி யாகி என்னை யடிமையாக உடைய சிவபெருமானது சடையிறறங்கியிருந்து அதன்பின்னா அழகிய சுவாகக்கலோகத்தில் ஆகாய கங்கையென்று போபெற்று நிலைத்திருந்தது. எ-று (108)

கூண்டவன்பினோர் கொற்றவன, வேண்டவிசசுவ நாயக
குண்டகாசி யடைந்தது, மாண்டதீம்புனற நகையே

(இ-ள்) மாடசுமைதங்கிய மதுரமுள்ள தீரத்தவவடிமான கங்கையானது, நிறைந்த அனபுள்ள பகீரதமகாராசன தவஞ்செய்து வேண்டிக்கொள்ள விசுவ நாதரொழுந்தருளிய காசித்தலத்துக்குவந்தது எ-று (109)

பெரியசீர் பெறுகாசியின், மரியவாவி குளந்தட
முரியகடபமற றேருடைக, டெரியவரயதரு கங்கையே.

(இ-ள்) பெருமபுகமுள்ள காசித்தலத்துக்குவந்த கங்கையானது ஏரிகளையும், சிறுகுளங்களையும், பெரியதடாகங்களையும், ஆங்காங்குள்ள கிணறுகளையும், ஸ்டைகளையும் நிறைத்து நதிருபமாக வேறேயிருந்தது எ-று (110)

திவலையொன்று தஞ்செனனிமே, ஸுவலீநீங்க வுறுத்தினோர்
கவலையாவுந கவறறியே, சவலீமாயககு மககங்கையே.

(இ-ள்) அக்கங்காங்கியானது ஒருதுளி தீரத்தத்தை யெடுத்தது தங்கன சிர சினமேல புரோட்சித்துக்கொள்ளுகின்றவார்களுடைய எல்லாவருத்தங்களையும் ஒழித்து பிறவிக்கிலேசத்தையும் மாற்றியருளும் எ-று (111)

உகந்த விசசுவநாயகன, புகழ்நதசீரன்ன பூரணி
யிகந்மடர விவர்பபூசைசெய, தகந்தழைப்பவாக கப்பலன

(இ-ள்) சாவஜீவர்களையும் ஆதரிக்க விரும்பும் விசுவநாதனாயும், யாவரா ஹ்ருதிகபபெற்ற சிறப்புள்ள அன்னபூரணியானாயும் பேரன்போடு பூஜித்து மனமகிழ்ச்சி மடைகின்றவர்கள் முத்தியின்பத்தைப்பெறுவார்கள எ-று (112)

கொடையுளராககுக் கொடைப்பல, மடையும் யோகியர்க்கப்பல
மிடையுமயாகம் விளைப்பவ, ருடைதரா தடையுமபலம்.

(இ-ள்) சற்பாததீரதானது செய்பவர்களுக்குண்டாகிய பலன்களையும், யோகாபியாசஞ் செய்பவர்களுடையும் பலன்களையும் அநேகமாயுள்ள யாகங் களைச் செய்கின்றவர்கள் நிறைவேடனுபவிக்கின்ற பலன்களையும். எ-று. (113)

முழுகுவார கொணமுழுப்பலம், பழுது மேவியபாவிச
டொழுது நிறகழுவாய்நலக, தழுவுவாரக ருயாமுத்தியே.

உக-வது புண்ணியதீர் த்திழுத்திபெற்ற அதனியாயம். உரவீள

(இ-ள.) கங்கா ஸநாநு செயபவாகளடைவாகள குறததை விரும்பி
செய்யும் பாவிகள கங்கையை வணங்குவார்களானால் தரங்காசெயத பாவன்
களுககுப் பிராயசசித்தநு செய்துகொள்ளத்தக்க மனமுடையராவார்கள, விதிப்
படி ஸநாநுசெயது வசிப்பவாகள மேலாகிய முத்தியடைவார்கள, எ-று (௪௦)

இன்னயாவு மினிதனித, தன்னபூரணியமமையே

யென்னமேவு மந்தாகினி, யுன்னயாவு முறுவிக்கும்.

(இ-ள) இவைபோன்ற நல்ல பிரயோசனங்களை ஸநாநுசெயபவாக
ளுக்கு இனப்பாக்ககொடுத்து அனனபூரணித்தாயாரானேறே யாவருநு சொல
லுமபடி, வருகின்ற கங்காநதியானது சிந்திக்கத்தக்க எல்லாப்பலன்களையும்
கொடுப்பித்தருளும் எ-று (௪௧)

வீரம்வேண்டி-ஹு மெய்க்கலைச், சாரம்வேண்டி-ஹுந தீர்த்திரிப

பாரமவேண்டி-ஹும பற்றறும, வாரமவேண்டி-ஹும வாழ்க்குமே.

(இ-ள) பிரபலவீரத்தை விரும்பினாலும், சத்தியஞானதேவகொடுக்கும்
தத்துவசமஸ்திரங்கனின் உட்பொருளையறிய விரும்பினாலும், பூவுலகமுழுதும்
அரசாளவிரும்பினாலும், உட்பற்று புறப்பற்றுக்களை யொழிக்கத்தக்க மோட்ச
விரும்பம் வேண்டினாலும் அக்கங்கை கொடுத்தருளுவன. எ-று (௪௨)

ராசைபாக னருவினன், மாசைநீக்க வந்துறறவர்

தேசைமேவச் செயுங்கங்கை, பூசையாவி-று மிககந்த

(இ-ள) உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபிரான கருணையினால்
கங்கைததை யொழிக்கவேண்டுமென்று யெண்ணிவந்து முழுகுவோர்கள் ஞா
னப்பிரகாசத்தை பெறுமபடி செயல்களென்ற அங்குமாதேவிக்குச் செய்யும் பூ
சையானது எல்லாப்பூசையிலும் மேம்பாடுடையதாகும் எ-று. (௪௩)

வேறு

நலமலிபுண்ணியநாடுபூர்ப்போன, கிலமகல்புண்ணியநீர்த்தியெ னும்போ
நிலவியமன்னவ நீதியினமிககான், மலாதலைஞாலம்வழுத்திடவாழ்வான்.

(இ-ள) (சவுக்காதிமுனிவர்களே கேட்போகளாக) நன்னமக்கூட்டவகளை
யுடைய பாண்டியதேசத்தை அரசுஞுகின்ற குற்றமற்றபுண்ணியகோத்தியெனறு
போவினங்கு மரசன, நீதியில் மேம்பட்டவன் பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்
தார துதிக்குமாறு வாழுகின்றவன் எ-று (௪௪)

மறைபலயாவும் வகுந துணர்கோவித, துறைபலகண்டவா சூழவிரும்பா
னிறையும்மத்தினி யங்குதலில்லான, முறையினடத்து முழுப்புசும்பெற
ஞேன.

(இ-ள) வேதங்களிறகூறிய பலசமய மார்க்கங்களையும் பிரித்தறியத்தக்க
கேள்வியும் பலவாகிய விதிமார்க்கங்களையறியும் அறிவும் உடையபெரியோர்
பலாகுமுமபடி இருக்கின்றவன் பாவவழியில் அறமுஞ்செல்லாதவன் விதிவ
ழியே அரசாணி பெருமபுகழ்ஹவன். எ-று. (௪௫)

சுற்றவர்வந்து கணநீடுதோறு, நற்றவாசேரு நலம்பெறுகாசிப
பற்றறுமான்மிய மேபகாவீரென, நற்றமில்லாசியி லாசையமைத்தான்.

(இ-ள்) வாசித்துணர்ந்த பெரியோர்கள் தன்னிடத்துவந்து வராததை
சொல்லுங் கர்லமெல்லாம பெருந்தவா ஒருவருசேரத்தக்கதும் சொந்தவருடைய
பற்றுக்களை யொழிக்கத்தக்கதும் முத்தியின்பத்தைத் தரத்தக்கதமாகிய காசி
நீதல மகிமையைத் திருவாய மலர்ந்தருளுவீர்களென்று (சொல்லி) அடுத்தவர்க
ளின் சோம்பலையொழிக்குவ காசித்தலத்தில் பேரன்புவைத்தனன். எ-று (சக)

மன்னியகாசியின் மாதவர்களு, முன்னியக்கை முழுப்புனலுடற்
றுன்னியபண்ணியஞ் சூழ்தருமென்றே, நன்னியமங்கொ ணயத்தினுண்
ர்த்தான்.

(இ-ள்) அப்பாண்டியன் விதிவழியான நல்லடியமக்களை அன்போடு செ
ய்துவருதலினால், நிலபெற்ற காசித்தலத்தில் பெரியோர்கள் தினாதோறும்
நெருங்கிச்சிந்திக்கத்தக்க கங்காநதியிலே ஸ்ரீநாகஞ்செய்தால் எல்லாச்செய்யுண்
ணியங்களும் வந்து நெருங்குமென்று தெரிந்தனன். எ-று. (சஎ)

வரநதியாடி வருமபெரியோர்க்குஞ், சாந்தியென்று சொலிப்புருவோர்
க்கும், பரவுபொருடை முதற்பலநல்கி, யுரவுகொண்மற்றவ ரைத்தொழு
துய்ப்பான்.

(இ-ள்) வரத்தைத்தரும் கங்காநதியில் முழுகிவருகின்ற பெரியோர்களு
க்கும் கங்கையில் ஸ்ரீநாகம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு காசி
த்தலத்துக்குப் போகின்றவர்களுக்கும் தீர்வியம் வல்திரம் முதலியவற்றையுங்
கொடுத்து அறிவாறுவாந் அப்பெரியோரைவணங்கி அனுப்பிவருவான். (சஅ)

பாடுமேவு பழம்புனற்சங்கை, யாடுமேவுது மென்றடைவார்க்கு
நாடுமவாகு நலத்தினரென்றே, நீடுமவாகு நெடுமபொருளீவான்.

(இ-ள்) மிகுபுகழையுடைய விருப்பமுள்ள கங்காநீரத்தத்தில் ஸ்ரீநாகஞ்
செய்யவேண்டுமென்று விருப்பிப்போகின்றவார்களே நாமகுறித்து உபசரிக்கத்
தக்க பந்தக்களென்றெண்ணி அவர்களுக்குப் பெருந்தீணையாயுள்ள பொருளை
மிகவுகுகொடுப்பான் எ-று. (சக)

ஒண்மலாதாவி யுறுந்கிசைநோக்கிக் கணமலர் பூப்பொலி சுங்கையைத்
தாழ்ந்து, தின்மலர்காம முதற்பலசீததுத் தண்மலர்சிறையின் மேவுச
யத்தான்.

(இ-ள்) தேனையுடைய மலர்கள் நிறைந்தகங்காநதியைத் தியானித்து அந்
நதியருகரு திக்கைநோக்கி ஒளியிமலர்களாலருச்சித்து வணங்கி வலிமையாகத்
தோன்றுகின்ற காமமுதலிய பலதூர்க்குணங்களையுட்கி சீவகநூலையுள்ள மன
தோடு வெற்றிபெற்றிருந்தனன். எ-று (ரு)

உக-வது' புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். உதயக

வேறு.

உரைத்தவிக் குணஞ்சான்மன்ன னுபகாணங்கள் கொண்டு
தினாத்தகீர்க் கங்கையானைத் திருத்தகப் பூசைசெய்து
விரைத்ததார் மோலிவேந்த ராதியர் விழைநதுபோற்றக
குரைத்தகீர்க் கடல்வைப்போதன குடைநிழ லமரவாழ்நாள்.

(இ-ள.) மேற்கூறிய உதமகுணமுள்ள புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பர்
ண்டியன பூசைக்குவேண்டிய பொருள்களைக்கொண்டு அலைகளையுடைய கங்கா
தேவியை செவ்வையாகப்பூசித்து வாசனைதகிய மாலையணிந்த அரசரகள்முத
லானோ விருமபித்ததிக்க ஒலிக்கின்ற கடல்குமுத பூமி தனதுகுடைநிழலில்
குளிருமபடிசெய்து வாழுகாலத்தில், எ-று. (இ-உ)

புண்ணிய கீர்த்தியன்பின் பொலிவினை யுள்ளத்தோந்து
தண்ணிய கங்கைமங்கை தன்றிருக்காட்சி நல்கக்
கண்ணிய வரசனோநது கதுமெனவெழுந்து தாழ்நது
பண்ணிய துதியனுகிப் பரவசமடைநதான் மனனோ.

(இ-ள.) புண்ணியகீர்த்தியுடைய அனபினவிளக்கத்தைக்குளிரந்தகங்கா
தேவியானவள் தனஉள்ளத்தறிந்து அழகுள்ள தனது யதாரதநவடிவத்தைக்காட
டியருள் சிறித்ததுவரும் அவவரசனறிந்து வினாவாக வெழுநதுவணங்கி துதித்து
பரவசமடைந்தனன். எ-று. (இ-உ)

பரவச மடைந்தமன்னன் றிருமுகம் பாவைநோக்கி
யுரவுசான் மன்னனோறே யுவந்தெனைப் பூசைபன்னாட
காவற வாரறிவந்தாய் கருதியதெனைச் சொற்றி
வரமுறக்கொடுப்பெனெனமுண்மன னனுமவணங்கிச்சொல்வான்.

(இ-ள.) அனபினவசப்பட்ட பாண்டியனமுகத்தைக் கங்காதேவிராதது
அறிவாலுயரந்த அரசமகாசனே நீபலநாளும விருப்போடு கனங்கமில்லாமல் என
னைப் பூசைசெய்துவந்தனை விருமபியதுயாது சொல்வாயாக வேண்டிய வரத்
தை இப்போதேதருகின்றேன் என்றுகூற அரசனவணங்கிச் சொல்லுகின்ற
னன் எ-று. (இ-உ)

அடியனேன் கேட்டவாரே யருள்செய லுண்மையாகிற்
சொடியன யுணாப்பெனென்றான சூறித்ததை யுரைத்தியென்றா
னெடியமா மோலிவேந்த னினறிருக காட்சிராரும்
படியிலென நனக்காம்வண்ணம் பரிந்தொரு வரநதாவென்றான்.

(இ-ள.) அடியேன் கேட்டவண்ணம் வரங்கொடுப்பதுண்மையானால்
விதிக்குவிரோதமாகக் கேட்பெனென்றான் அதற்குக்கவலை நீ எண்ணியதைத்

சொல்வாயென்றனர், கிரீடதையணிந்த அரசன் உனது அழகியசேவை இப் பூமியில் தினந்தோறும் எனக்குக்கிடைக்கும்படி பிரியமவைத்து ஒருவரத்தைக் கொடுத்தருள்க வென்றான் என்று (௫௪)

வரநதி மங்கைமன்னர் மன்னவ னுரைத்தல்கேட்டு
விரவுமுண் ணகையரும்ப மிக்குள மகிழ்ந்துசொல்வார்
புரவல நாரரோக்குப் பொருநதுபுத தேளிரோனோ
பரவருங் காட்சியேக தேசமே பளிப்பதனறி.

(இ-எ) அரசாகரசனாகிய புண்ணியகோத்தியெனும் பாண்டியன் சொன்னவாரத்தை யைக் கங்காதேவிகேட்டு புண்ணைக்கொண்டு உள்ளங்களித் துக் கூறுகின்றான் அரசனே தேவர்கள் அன்புள்ள பூலோகவாசிகளுக்கு எப் பேரதாவது ஒருக்கால காக்கிக்கொடுப்பார்களே யன்றி, என்று. (௫௫)

நினைத்தபோ தெல்லாங்காட்சி கொடுத்திட நேருங்கொல்லோ
கனைத்தவண் டொருநதாராய் கருதியென் கிரகம்வந்தா
லினைத்தென வளக்கலாகாக் காட்சியெப் போதுமெய்து
மனைத்தலை யடைவேனென்றாண் மாநிலம் புர்க்குஞ்செவ்வி.

(இ-எ) சிந்திக்குங்காலமெல்லாம் காட்சிக்கொடுக்கக்கூடுமோ கூடாது ஒலித்தலையுடைய வண்டுகள் மூக்காலுழப்பெற்ற மாலை யுடையோனே நீ சிந்தி தது எனவீட்டுக்குவந்தால் இவ்வளவென்றளவிடக்கூடாத காட்சி எப்போதுங் கிடைக்கும் ஆதலால் என்கிரகத்துக்குப் பேரகிறேனென்று உலகத்தை ஆதரி க்கின்ற கங்காதேவி கூறினாள். என்று. (௫௬)

விளங்குபல் லண்டமெல்லாம் வியாபியா யமர்நினக்கு
முளங்கொளி லொன்றுண்டென்ற வுரையிறும் பூதேயமம்
களங்கயி லனையவீடு மெவ்விடங் கரைவாயென்று
னுளங்கனிக் துலகமலக வயக்குவா னுரைக்கலுற்றாள்.

(இ-எ) சராசர உயிர்களால் விளங்குகின்ற எல்லா அண்டங்களிலும் வியாபித்து இருக்கின்ற பிரியதேவனையாகிய உனக்கு மனதுக்கினியவீடு ஒன்றி ருக்கிறதெனும் வாரத்தை ஆசசரியத்தைக் கொடுக்கின்றது. குற்றமற்ற அவ வீடு எவ்விடத்துள்ளது கூட்டளையிடவேண்டுமென்று கூறிய அரசனைப்பாரத் து உலகத்தை அபிவிருத்திசெய்யும் கங்காதேவிமனம்கிழந்து சொல்லத்தொடங் கினாள். என்று. (௫௭)

அண்டங்க ளனைத்துநாமே வியாபியா யமர்வேமேனும்
பண்டங்க ள் விசுவநாதன் பாவுபே ரருளாலொன்பான்
கண்டங்க ண் முதல்போற்றும் காசியே கிரகமாகக்
கொண்டங்க ளுற்றையாநிற்போங் குவையம் புரக்கும்னா.

உசுவது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௨௮௨

(இ-ன.) உலகத்தைப் பாதுகாக்கின்ற பாண்டியராசனே எல்லா அண்டங்களிலும் நாம் வியாபியாக விருப்போமானாலும் பழைய அஸ்திமாலையணிந்த விசுவநாதர் பெருங்கருணையால் நவகண்டத்திலுள்ளவரும் மறையர்களும்கூட புகழ்தருகரிய கர்சிப்பதியையே நமக்கு வீடாகக்கொண்டு வாசஞ்செய்வோமென்றறிவாயாக. எ-று. (௫௮)

பாண்டியர் டானும்பாரம் பயந்தபுத் திரனுக்காகிச்
சேண்டிகழ் மணிப்பொற்கொங்கைச் செல்வகின் நேவியோடும்
வேண்டியக் காகியுறரால் விருமபிய படிபாமென்று
தேண்டியர் வருமவந்தாடத் திருவளிப் பவணமறைந்தாள்.

(இ-ள.) பாண்டியதேசத்தை அரசாளுஞ்சுமையை நீபெற்ற புத்திரன் மீதிருத்தி தூரத்துசென்று ஒளிவீசும் இரத்தினபூஷணங்களை யணிந்த தனங்கையுடைய மனையாளோடும் பிரயாணப்பட்டு விருப்போடு அக்காசித்தலத்தைச் சேர்ந்தால் உனதிஷ்டப்படப்படி நமது தரிசனம் றோரிடுமென்று, தேடிவந்து ஸநாநஞ் செய்வவரெல்லோருக்கும் ஞானசம்பத்தைக் கொடுக்குவ கங்காதேவி கட்டளைபிட்டு மறைந்தருளினாள். எ-று. (௫௯)

முன்னின்றான் மறைதலோடு முழுததேப ரதஞ்சான்மன்ன
ன்னகின்ற படியேமைந்தற கனிமுடி சூ-இரீத்துச்
சென்னின்ற கபோலத்தானச் செல்வனைப் பூசையாற்றிப்
பின்னின்ற மனைவியோடும் பெயர்ந்துபோய்க் காகிபுககான்.

(இ-ள.) சாக்ஷிவாஸத்தை யில் எதிரின்று காட்சிகொடுத்த கங்காதேவி மறைந்தவனவில பெரிய தருமமேவடிவமான புண்ணியகோத்தியென்னும் பாண்டியன் அப்பொழுதே தனது குமாரனுக்கு அழகிய மகுடநாதித்து அரசனம் னையைவிட்டு நேரே ஒழுகுகின்ற கபோலமதமுடைய கித்திவிநாயகக்கடவுளைப் பூசைசெய்து (அதுமதிபெற்று) பின்னேவருகின்ற மனைவியோடும் மதுரையைவிட்டு நீங்கிசென்று கர்சித்தலத்தை யடைந்தான். எ-று. (௬௦)

கர்சியை யடைந்தமன்னன் கங்கைகீ ருசிககால்
மாசறு விதியின்முழ்கி மறையவ ராதியோராகு
நேசமார் பொன்பூணுடை நிரம்புபற பவநல்கித்
தேசமார் கிலநாதன் சேவடி தொழுதுபோற்றி.

(இ-ள.) கர்சித்தலத்தைச் சொந்த பாண்டியராஜன் கங்காதீர்த்தத்தில் களங்கமற்ற விதிப்படி உசுகிகாலத்தில் ஸநாநஞ்செய்து பிராமணர் முதலிய பெரியோர்களுக்கு விருப்பம் கிறைந்த திரவியங்களையும், ஆபரணங்களையும், வஸ்திரங்களையும், கிறைவாகிய மறைப்பொருள்களையும் கொடுத்தது ஒளியுள்ள விசுவநாதர் பாதங்களைத் தொழுது துதித்து. எ-று. (௬௧)

நீருருவாயகங்கை பூசையு நிரம்பச்செய்து
காருரு வாய்செங்கைக காவல னமருகளி
னாருரு வாயவன்னு னவ்வினைக்கிரங்கி முன்பேரற்
நீருரு வாயகங்கைத் திருமக டோன்றினுளால்.

(இ-ள்.) தீர்த்த வடிவமான கங்காதேவியூசையும் சமபூரணமாகச்செய்து
மேகம்போலும் (பிரதிஉபகாரத்தை விரும்பாது கொடுக்கும்) சிவநத்தைக
ளையுடைய பாண்டியன் அனபேவடிவம்கொண்டு அக்காசிப்பதியில் வாசஞ்செ
ய்யுங்காலத்தில் அவன புண்ணியத்தாகு மனமிரங்கிச்சிறந்த திருஉருவமுள்ள
கங்காதேவிமுன்னே மதுரையில் தரிசனங்கொடுத்ததுபோற பிரசன்னமாயி
னன். எ-று. (௬௨)

தோன்றிய துணர்நதுமன்னன் றொழுதெழுந தாடிப்பாடி
பூன்றிய பததியோங்கத திருமுனி னறுகாகதுறமுள
வானறிக் ழிணையவைப்பில வயங்குநின் கருணையாலே
தேன்றிகழ் கடுகைகமோலிச் சிவபிரான விசுவநாதன்.

(இ-ள்.) தரிசனநத்ததைப் பாண்டியனறிந்து பணிந்தெழுந்த நடனஞ்
செய்து தோத்திரமபுரிந்து பேரனபு மேனமேல்கிரிக்கத திருமுன்னேநின்று
சொல்லத்தொடங்கினான். பெருமையால் விளங்குகின்ற இக்காசிப்பதியில் விள
க்கமுற உனது கிருபையால் தேனறுளிகின்ற கொனறைமாலையணிந்த சிவ
பெருமானாகிய விசுவனாதனாயும். எ-று. (௬௩)

ஆதியர் வரையுங்கண்டே னளவிலா விரப்பமுற்றேன்
சோதியாய் விளங்குங்காசி மரணியஞ் சொல்லவேண்டும்
பேதியர் வுயிரகட்கெல்லாம் பிரிவரும் பாவம்போக்கி
நீதியர் வருளுமனனா யெனறன னிமலைசொல்வாள்.

(இ-ள்.) மறறுமுள்ள தேவரையும் தரிசித்து அளவுபடாத இன்பத்தைப்
பெற்றேன் மனஉறுதியுள்ள எல்லா உயிரகளுக்கும் நீக்குதற்கரிய பாவத்தை
யொழித்து முறையாக அணுகுகளுசெய்கின்ற பரதேவதையே பிரகாசவடிவ
மாக விளங்குககாசித்தல் மகிமையை (அடியேனுக்குக்) கட்டளையிடவேண்டு
மென்றுகேட்ட அப்பாண்டியனுக்குக் கங்காதேவிசூறுவாள். எ-று. (௬௪)

கரைதரு தெவ்வஞானக கலையது சொருபமாய்
துரைதரு பிறப்பிறப்பை யுறவர்க் கொழிக்குநீர்
திரைதரு கடற்கட்டுஞ்சு மிறைவனா தியர்களென்றும்
புரையுறு பொருளவாவிப் போககற வசிப்பதின்றும்.

(இ-ள்.) எடுத்தாக்கின்ற தெயவீகமுள்ள ஞானசாஸ்திர வடிவமாக
விளங்குகின்றது அடுத்தவர்களுக்கு உறபத்திலயத்தை நீக்குநன்மையுடையது

உக-வது புண்ணியத் திருத்திபெற்ற அத்தியாயம்.உக-உக

ஒலிக்கிற திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும் திகைத்தவுள்ள விஷ்ணுதே
வர்முதலானவர்கள் கனங்கமற்ற மோட்சசாம்பிராச்சிபத்தை விரும்பி கீழ்க்க
மல வகைக்கதக்கது மேலும், எ-று. (௯௫)

பொறிபுல னடங்கியோரோ புக்கினி தமரத்தக்க
தறிதரு மைங்குரோச சொருபமாயமாவதெனறு
நெறிதரு யினபமுததி நினைத்தவா நருளவல்ல
தெறிதரு பாக்கங்க னனைத்தையு மொழிப்பதி ன்னும்.

(இ-ள.) இரத்திரியங்களையும் அவைகளால் விரும்பத்தக்க விஷயங்களையும்
அடக்கினபெரியோரோ புருநது சுமரக வகைக்கதக்கது. அறிவுடையோரால்
உணரத்தக்க பஞ்சகஞ்சோசவடிவமாய விரும்பியுள்ளது. கருதியபடி வேதநெறி
யாக்ககிடைக்கின்ற மோட்சசுகத்தைக் கொடுக்கவல்லது. அளவுகடந்த தீவினை
களை எல்லாவற்றையும் பேரக்கதக்கது மேலும், எ-று. (௯௬)

ஆயிர வருடஞ்சொற்ற போதினு மடங்காச்சீர
தேய்தரு மெனக்குஞ்சொல்ல வெட்டுறூப புகழ்தென்னும்
பாய்தரு பவித்திரத்திற பவிக்கீர மாயதம்ம
மாயிரு மறைகளாலே வகுத்திடப் பட்டதின னும்.

(இ-ள.) ஆயிரவருடகாலம் சொன்னபோதிலும் அளவுபடாத சிறப்பினை
புடையது, தெய்வத்தன்மையுள்ள எனக்கும் சொல்லுதற்கெட்டாத புகழை
உடையது, பரவியபுகழுள்ள பரிசுத்தப்பொருள்களுக்குப் பரிசுத்தஞ்சொலவது
பெருமைதங்கியவேதங்களாலேபிரித்துரைக்கப்பட்டமேனமையுள்ளது மேலும்.

ஒள்ளிய பரமானந்த முறுவது கருதிவானோர்
தெள்ளிய முனிவனோர் சேர்தரப் பட்டதென்று
நள்ளிய வுமையானோடு நம்பிரா னமரத்தக்க
தெள்ளிய குணமினமாவோ டில்குமா லுறுவதின னும்.

(இ-ள) தேவர்களும், தெனிவுள்ள முனிவர்களும் மறையோர்களும்
ஒளியையுடைய சிவாந்தத்தை யடையவிரும்பி வாது தங்குதற்கிடமாயுள்ளது,
நமது பெருமானாகிய விசுவநாதா பிரியமுள்ள அன்ன பூரணியாரோடு வீற்றிரு
க்கத்தக்கது உத்தமகுணமுள்ள இலகருமியோடு விளக்கமமைந்த விஷ்ணுதேவர்
அமரத்திருக்கதக்கது மேலும், எ-று. (௯௭)

சாந்தநம் குணத்தினோடு தருமம்வீற நிருப்பதனா
நாதவம் வளர்க்கத்தக்க தவிமுத்த மெனும்பேர்பெற்ற
தேவதழ குடையதீர்த்த சொருபம் யிருப்பதென்னும்
போந்தசீர்த் திரம்வானோதஞ் சொருபமாய்ப்பொலிவதின னும்.

(இ-வ்.) பரமசாந்தமுன றற்குணத்துடன் தருமதேவதை நிலைதிருக்கத் தகத்து அன்போடு தவத்தைவளர்தோங்கப் பண்ணுவது அவிமுத்தமெனஹும நாமகரணமுள்ளது அழகுதங்கிய தீரத்தவடிவமானது என்னுளும் சாஸ்திர வடிவமாக விளங்குவது தேவர்கள் வடிவமாகவிளங்கத்தக்கது மேலும். ௪-று (1)

முத்தியைப் பிரகாசஞ்செய் திருப்பது மொழியப்புகார
சத்திமற நெனக்குப்போதா தனைநிக ரருமிககாசிப்
பத்தியின் வசிப்போரியாரும் பவஞ்சவா சனையொழிந்தோர்
நித்திய விசுவநாத நினைமலன சொரூப மாநோ.

(இ-எ) மோட்சவினபத்தை விளக்கிக்கொண்டிருப்பது இனஹும இக் காசியின் மகிமையைச் சொல்லப்படுதால் எனக்குவல்லமை போதாது தன கருத்தானே சமமாகிய இக்காசித்தலத்தில் சிவநேசத்தோடு வாசஞ்செய்பவ ரொல்லோரும் உலகவாழ்க்கையை யொழிந்து நித்தியராகவும் மலரநிதராகவும் விளங்குகின்ற விசுவநாதரே யாவராகன. ௫-று. (௭0)

தானத்தாற நவந்தானாநுந தவாதயோ கத்தானாநாந
மோனத்தாற சித்தசுத்தி முளைத்தவா வசிப்போரியாரு
மினத்தா னிறைந்தோரியாரு மிவவிடத் திருக்ககில்லா
ரோனத்தாற காணவோண்ணு னினபமே யடைவாரொன்றும்.

(இ-எ) இழிதொழிலால் நிறைவுற்றவர்களெல்லோரும் இக்காசிப்பதி யில் வாசஞ்செய்யமாட்டார்கள். உத்தமதானத்தாலும், தவஞ்செய்தலினாலும், நாடோறும் தவறாதயோகசாதனத்தாலும், ஞானயோகத்தாலும், சித்தசுத்திய டைந்தவர்களியாவரும் இத்தலத்தில் வசிப்பார்கள் அன்றியும் பன்றிவடிவங் கொண்ட விஷ்ணுவினால் அறியப்படாத சிவபெருமானுடைய இனபவடிவ ததை எக்காலும் பெற்றிருப்பார்கள். ௭-று. (௭௧)

பொலிதரு முத்தியூமி யென்பது புநதிசெய்யா
ரொலிதரு போகபூமி காசியென னுள்ளனகொண்டு
மலிதரு களவுகோறன மதுக்குடி முதலாமபாவங்
கலிதரு குணத்திறசெய்வார கைக்கொளவார நாகபூமி.

(இ-எ) விளக்கத்தைத் தருகின்ற முத்தியைக்கொடுக்கும் பூமி காசித்தல மென்று மதிக்காமல் போகத்தைத்தருகின்ற பூமியென்று மனதிலெண்ணி, திருடல், கொலைசெய்தல், மதுபானஞ் செய்தல் முதலியபாவங்களை வஞ்சனை யுள்ளகுணத்தினாலே செய்பவர்கள் நரகபூமியைவிடாது கைக்கொளவார்கள். (1)

தெளிதரு சித்தத்தள்ளே திப்பிய விசுவநாத
னொளிதரு மயமாயவைகு முலைவறத் தெளிந்தநீரிற்
களிதரு பிரதிவிமபங் காணல்போற கலங்கனீரில்
வெளிதரு மதுதோயாது மலினசித் தத்துமேவான.

உகவது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௨௦௨௫

(இ-ள்.) தெளிவுள்ள நீரில் களிபடித்தருகின்ற பிரதிபிம்பம் செவ்வையாகக்காணப்படுவதுபோல நிவவியகுணமுள்ள விசுவநாதர், சிாமலசெத்தத்தினிடத்துப் பிரகாசவடிவமாக எழுந்தருளி யிருப்பா கலங்கல நீரில் பிரதிபிம்பம் செவ்வையாகக் காணாதவாறுபோல கணங்கமுளளமன்னில அவ்விசுவநாதர் வீற்றிருக்கமாட்டார். எ-று (௭௯)

ஆரிய னருளிணற்ற னடியரைப் போற்றுகிறகுஞ்
சீரிய ரிடத்தேநாளுந் திராமுவன விசுவநாத
னாரிய னருள்பெற்றார யடியரைப் பேணாராய
சீரிய ரல்லார்மாட்டுச் சிவனுறு னனையனென்றும்.

(இ-ள்) ஆசாரியருளைப்பெற்றுத் தனதடியாக்காததுதித்து வருகின்ற உத்தமரிடத்தே விசுவநாதர் தினையோறும் வினங்கிக்கொண்டிருப்பா ஆசாரியர் அருளைப்பெற்றாலும் தமதடியாக்கை விருப்பாதவராயுள்ள, கொடியோரிடத்து அவ்விசுவநாதர் வீற்றிருக்கமாட்டார் எ-று. (௮௦)

குரவனை வழிபாடாற்றிக் கோத்து வேதமாதிப்
பாவுறு நூல்களெல்லாம் பண்புறப் பரின்றுநெஞ்சக்
கரவறு மொழுக்கம்பூண்டு கதிக்குமென பாலுமுழுகி
வரமலி தெய்வக்காசி வதிபவ ரியாருமுததர்.

(இ-ள்) ஆசாரியருக்கு வழிபாடுசெய்து கணங்கமற்ற வேதமாகிகலைகளெல்லாவற்றையும் நற்குணத்தோடு பழகி மனத்தின்கண்ணுள்ள வஞ்சனையைப்போக்கும் நல்லொழுக்க வழிநின்று பெருகிவருகின்ற நதிவடிவமாயியுள்ள னிடத்து முழுதி வரத்தை நிறைவாக்கத்தருகின்ற தெய்வத்தன்னமையுள்ள காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் எல்லோரும் முத்தியடைவார்களா. எ-று. (௮௧)

கறபனை கடந்தபெயர்மான காசிமான மியமென்றோது
மறபுத் மனைத்துஞ்சொல்ல வாருமோ வெம்மானமனது
சிற்பா சொருபமாமித் திருநகர் வாசஞ்செய்து
தற்பா வினபயினனே சாரென்று மறைநதாள்கங்கை.

(இ-ள்) மாயாகறபனைகளைக் கடந்தவெயிராள் வீற்றிருக்கின்ற காசித்தலமெமையிற் கூறிய இன்பசரிதங்க ளெல்லாவற்றையும் என்னுல சொல்லக்கூடுமோ அரசனே கேட்பாயாக மேலான ஞானவடிவமாயுள்ள சிறந்த இத்தலத்தில் வாசஞ்செய்து சிவநாதரனுபவத்தை இக்காலத்திலடைவாயென்று கங்காதேவிகட்டளையிடும்மைநதனை. எ-று. (௮௨)

வரநதி யுரைத்தவாறே மன்னவன வசித்துப்போற்றிப்
பாவுறு மனைவியோடும் பகர்பெரு முத்திபெற்ற
னுரன்மிகு மதனாகாசி யொன்றுமே சிறந்ததாரு
மரலுனி சடையாற்களபி ரறிமினென தன்னவியாதன.

(இ-ள்.) கங்காதேவி ஶீகாணபிரகாரம் புண்ணியகோத்திரென்னும் பரீ
ண்டியன் காசியில் வசித்து விசுவநாதரைத் துதித்துப் புகழ்பெற்ற மனைவியு
டனே பேரினபத்தை யடைந்தான். பிரபல ஞானத்தைக்கொடுத்தலால் காசிப்
பதி ஒன்றமே மேலானதாகும். சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத்தரித்த சடையு
டைய சிவபிரானுக்கு அன்பாகனே அககரசிமிகமையை அறிவீர்களாக இவ்வா
றே எனதாசிரியராகிய வியாதமுனிவா கூறினா ள். (எ-று.) (எ)

எண்ணருங் கோடிகால மெத்தனை பேர்சொன்னாலுங்
கண்ணருங் காசிமேனமை கடையுறப் போவதுண்டோ
பண்ணருந் தவங்கள்செய்து பரம்பரன பாதம்பெற்று
நண்ணரு மினபமுற்ற நைமிச வனத்தீரொன்றான.

(இ-ள்.) அளவிறந்தகோடிகாலம் அளவில்லாதவர்கள் எடுத்தாரைத்தாலும்
சிறிதிப்பதற்கரிய காசித்தல மகிமைக்கு அளவு சொல்லக்கூடுமோ கூடாது செய
தற்கரிய தவங்களைச் செய்து மேலாகிய சிவபெருமானதிருவடிகளை யடைந்து
கிடத்தற்கரிய பேரினபரணுபவத்தைப்பெற்றநைமிசவாசமுனிவர்களே யென்று
சூதமகாமுனிவா கூறினா ள். (எ-று.) (எ)

புண்ணியகோத்திரமுத்திரபெற்ற வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அதியாயம். உக-ககு. திருவிருத்தம். எடுந்.

திருச்சிறுமபலம்.

உ
திருச்சிறம்பலம்.

இருபத்திரண்டாவது பாதகக்கழுவா யுரைத்தவத்தியாயம்.

—*—

திருச்சிறம்பலம்.

புண்ணிய மலிகாசிப பொருவரு மேனமையெலா
முண்ணிய விருசெயிவிட் டொருமன முடையாராய்க்
கண்ணிய முயறருவார் கச்சமில் பலபவததும்
பண்ணிய பாவமெலாம பறறுபு கதியடைவார்.

(இ-ள.) புண்ணியமரிதைநத காத்தலத்தின ஒப்பற்ற மகிமைகளையாவும்
இருசெவியாரிதைநது ஏகமனதுள்ளவராய அததலத்தைச்சதாகாலமுரு நிகழிப
பாராயின அளவிலலாத பலபிறவியிலுரு செயதபாவங்க ளெல்லாவற்றையும்
ஒழித்து முத்தியடைவார்கள். என்று

(3)

திரவிய நசைமேவிச் செம்பொரு ணசைநீத்துப
பரவிய பாவமெலாம பண்ணுபு திரிதருவா
விரவிய கொடுநிரய மேவுவர் பரவியமு
முரவிய விருகூறு யுறறிரு பயனற்றமே.

(இ-ஏ) பொயப்பொருளாசைகொண்டு உணமைப்பொருளாகிய முத்
திவிருப்பத்தைக்கைவிட்டு விரிந்தபாவங்கள் முழுமையுஞ்செய்து உழுவவர்கள்
கொடுநாகங் ளெல்லாவற்றையுமடைவார்கள் அப்பொயப்பொருளும் வலி
மையுற்ற இரண்டுபாகமாகப்பிரித்து இரண்டு பிரயோசனத்தைக் கொடுக்க
கும். என்று

(உ)

பெண்டிபிள் னாகட்கெனறே பேணுபு நேடுபொருண்
மணிபல் பாதகமும் வருவித்து நாகுயக்கு
மணிபல லறநிமித்த மார்வதகிற நேடுபொருண்
மிணிபல் பந்தமெலாம் வீட்டுபு கதியுங்கும்.

(இ-ள) மனைவிமக்களுக்கு வேண்டுமெனறே விரும்பிச்சம்பாதிக்கின்ற
பொருளரிதைவாயுள்ள பலபாதகங்களையும் வளர்த்துப் பின்னா நாகத்திறசெ
வததும் நெருங்கிய பலவாயுள்ள தருமநிமித்தம் அன்போடு சம்பாதிக்கின்ற
பொருளானது வலியபலபந்தங்களை யொழித்து முத்தியைச்சேர்ப்பிக்கும். என்று.

கண்ணிய காமியகிட காமியமென் நிரண்டாம்
புண்ணிய மிதினமுன்னாப புகனறது பந்தமெலா
நண்ணிய விளைவிகடும் பினனது நாடும்கரம்
றண்ணிய பெருமுத்தி சராவிககுந தவத்தோரே.

(இ-ள) தவத்தையுடைய முனிவர்களே காமியபுண்ணியமென்றும், நிஷ்
ககாமிய புண்ணியமென்றும், புண்ணியம் இருவகையாகும் இவைகளுள் காமி
யபுண்ணியம் எல்லாபந்தங்களையும் விருத்தசெய்யும், குறிகுமிடத்து நிஷ்ககா
மிய புண்ணியம் பரமசாந்தமுள்ள முத்தியைச்சோப்பிகும். எ-று. (ச)

பந்தமென றுரைப்பதுதான் பையப்பய நரகமெலாம்
பந்தமுற நித்ச்செய்யும் பரசிவ னருள்போற்றிப்
பந்தமற நிருப்பவனோ பரகதி யினபுறுவார
பந்தமற றுயாமேனமை பற்றிய முனிவீர்கள்.

(இ-ள.) 'பாசங்களையாவும் ஒழிந்து மேலான இனபததைத் தழுவிருக்கின்ற
சவுனகாதிமுனிவர்களே பந்தமென்று சொல்லத்தக்கது உபாயமாக எல்லாநரகங்
களிலும் புகுவித்து விட்டுவிடுவாரம் செயலிக்கும் பரமசிவனுடைய திருவருளைத்
துதித்து பாசத்தை யொழித்திருப்பவர்களே மேலாகிய முத்தியினபததைப்பெ
றுவார்கள். எ-று. (ரு)

நரகமென றுரைப்பதுதான் னுன்னெவ் வளவைத்தென
றுரவுற வரையிற சொறறுமற நெருவனசெ
யிரவுறு பாதகங்க ளெவவள வவவளவார
திரமுறு பொருனடிச் சிந்தையிற செறித்தீரே.

(இ-ள) அசைவற்ற மெய்பொருளைத் தியானையோகத்தாற குறித்து
மனத்தில வைத்திருக்கும் முனிவர்களே நரகமென்று சொல்லத்தக்கது ஆராயந்து
பார்க்குநகால் எவ்வளவு அளவினையுடையதென்றா சொல்லுகிறோம் ஒருவன்
இராககாலத்திற செய்கின்ற பாதகம் எவ்வளவோ அவ்வளவென்றே (மதிப்பீர்
களாக) எ-று. (சு)

வளிதட வினும்பாடு மகதிநல யாழ்முனிவன
றெளிதர முன்னொருநாட் சேவடி பணிநதேத்தது
மொளிகெழு பாவேந்த நெருவனுக கீதுணாததான
வெளிதர யாமின்று விரித்துணைப பாமத்தனை.

(இ-ள) கரறு நரம்பினமேறபடினும் இசைபாடுகின்ற நல்லமகதியா
ழையுடைய நாரதமுனிவா முன்னொருநாலத்துத் தமமுடைய பாதங்களில் வண
குகி தெளிவினைப் பெறுமபொருட்டுத்துதித்த புகழுள்ள ஓ ராசனுக்கு இதைக்
கூறினார். யாம் இன்று அனதவெளியாக விரித்துக்கூறுகின்றோம் (கேட்பீர்க
ளாக.) எ-று. (எ)

உஉ-வது பாதக்கழுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உாஉக

பகைவளி யறமாய்க்கும் பாய்சினப் பஃநோதி
நகைகெழு நகாதது நகிச்சபை பொன்றுளதாம்
றகைகெழு மறறதன்கட் டங்குவா பலசானறோ
தினைகெழு பல்லுயிருஞ் செயதவை தெரிநதுரைப்போ.

(இ-ள.) பகைவருடைய வலலமையை முழுதுங்கெடுப்பதும் கோபத் தோடு வேகமாகச் செல்லுவதுமாகிய எருமைக்கடாவாகனமுள்ள இயமனது விளக்கமான பட்டண ஈடுவில் ஒருசபையிருக்கின்றது பெருமையுள்ள அச்ச பையினிடத்துப் பலபெரியோராகன வாசஞ்செய்வார்கள் பலதிகவிலுமுள்ள அனேகவீரர்களுஞ் செயதபண்ணிய பாவங்களைத்தெரிநதுரைக்கவல்லவாகன. (1)

மனனிய புழுக்காசி மானமிய முதலாகப்
பனனிய பறபலவும பகுதமினி தரயநட்டுவோ
மினனிய நல்லொழுக்கே மேவுருக கொண்டீனியா
துனனிய பாதகதமின றேருகழு வாயவிதிப்போ.

(இ-ள.) நிலைபெற்ற கோததியுள்ள காரித்தலமகிமை முதலாகச்சொல்லப் படுகின்ற பலதுலகளையும் இனிமையாகப்பகுத்து ஆராயாதறிபவாகன விளக்க முற்ற சனமாகக்கே திருவுருகுகொண்டது போன்றுள்ளவா பெருங்கிய பாத கங்களுக்குத்தக்க பிராயசரித்ததத்தை விதிப்பவாகன. எ-று. (2)

காசியை நினையாமற கங்கையின முழுகாமற
பேசிய விசுவேசன பிறங்கருள் பேணுமன
மாசியல் பாதகமு மனனிய புரிவார்குப்
பேசிய பெருங்கழுவாய பிறவகுப் போரவரே.

(இ-ள.) காடிப்பதியைச் சிந்தியாமலும் கங்காநதியில் ஸநாநஞ்செய்யாம லும், வேதங்களுடைய விசுவநாதரது விளக்கமுற்ற திருவருளை விரும்பாமலும், களங்கமுள்ளபாதகங்களை நிலையாகச் செய்பவர்களுக்குச் சொல்லப்படுகின்ற பிர பலமான பிராயசரித்தததையும் மறறையதண்டனைகளையும் விதிப்பவாகன அச் சபைநடுவுள்ள பெரியோர்களே யாவா. எ-று. (30)

கடுகுபு விரைசெல்லுங் கரயசினப் பகநேஞ்
கொடுவளி முரணமாபக கொற்றவ ன்னையாசொற்
றிடுவது செவியேற்றே யியற்றுவன றண்டமெனி
னெடுகிய வுணாவனனா நிறையளப் பரிதெவாக்கும்.

(இ-ள.) அதிவேகமாக நடப்பதும் பெருங்கோபமுள்ளதுமாகிய எருமை க்கடாவாகனத்தை நடத்துபவனும், அதிகபராகிரமமும் வலிமையுமுள்ள மாற பிளையுடைய அரசனுமாகிய இயமன, அச்சபைநடுவுள்ள பெரியோராகன சொல் லும் வாராததையைக்கேட்டு பாவிக்குத தண்டனைசெய்வானானால் பேரறிவு ள்ள அபபெரியோர்கள் மகிமையையாவரா அளவிடக்கூடும். எ-று. (31)

நலமலி யனைச்சபை காப்பனோ ரியினைமேற்
கலகல வெரலிசெய்யுந கண்டையம் பகட்டுதி
வலமிகு பெருஞ்சிறப்பின வைகுபு பாதகாகட்
கலகறு னாயாசெய்யுந தண்டமுற தறைசெய்வான.

(இ-ள.) கலகலவென்று ஒலிசெய்கின்ற மணிகட்டிய எருமைகடாலை வறியிடாததி வெற்றிமிகுநத பெருஞ்சிறப்பை யடைந்திருக்கின்ற அவவியமன உணமை நிறைந்த சபைமத்தியிலுள்ள ஒரு சிமமாசனத்தினமீது வீற்றிருந்து, பாவஞ்செய்தவர்களுக்கு அளவிலலாத துயரங்களைக்கொடுக்கொற தண்டனையின விபரங்களைச் சொல்லத்தொடங்குகின்ற எ-று. (கஉ)

இனையரை யிருப்பாலை யிடைக்கொடுத துடைத்திடுமி
னினையரை வனசெக்கி னிட்டுறத திரித்திடுமி
னினையரை முசலவகொண டிருந்தலை யுடைத்திடுமி
னினையரை நாந்தகங்கொண டுடறறசை யீரநதிடுமின.

(இ-ள) தூதரகளை இப்பாலிகளை இருப்பாலையிறகொடுத்தது உடமபை நுறுங்கச்செய்வீர்கள் இப்பாலிகளை வலிய செக்கிறபோட்டு செவ்வையாகச்சுழற்றி அறாதது விடுவீர்கள் இநதப்பாலிகளை இருப்புலகைகொண்டு தலைசிறத உடைத்துவிடுங்கள் இநதப்பாலிகளை வரளகொண்டு தேகத்திலுள்ள மாமிசங்களை யரிந்து விடுவீர்கள். எ-று. (கங)

இன்னரை யீந்திலையி னிலகிய கருவிகொடு
நன்னாகொள கண்குன்று நகுபல துயாசெயமி
னின்னரை வேம்பிலையி னியலபுறு வாள்கொண்டி
நன்னாகொ டசைமேனி நளஞற வறைசெய்மின.

(இ-ள) இப்பாலிகளைப் பேரிச்சன இலையையொத்து விளங்கும் ஆயுதத்தைக்கொண்டு உத்தமாவகமாகிய கண்களைத்தோண்டிப் பலவிதமான துயரத்தைச் செய்யுங்கள் இநதப்பாலிகளை வேப்பிலையோன்ற அச்சவடிவாகிய வாளுகளுல் உறுதியுள்ள மாமிசத்தைக்கட்டி, எலும்பிலமுர்துமபடி அறைவீர்கள். எ-று. (கச)*

இதத்தொபவியரைத் தூக்கியமுட்டுக்கிரும்பின்
கொத்துறமிடறறழுத்திக கொடுநதழல் கீழமுட்டிப
பொத்தியபேரிழுதின புடவைமெய்மேறகூழ்ந்து
சுத்தியவததழல்வாயத் * துணைநதுணுமாபுரியின.

(இ-ள.) இநதப்பாலிகளை, இருமயிலை வளைவாகச்செய்த கொக்கிகளை கழுத்திறகுத்தி, மேலேதூக்கிக்கட்டி, அவர்களகாலினதேழே பிரபலமான நெருப்பைமூட்டி, இவாகள்தேகத்தில நெய்யிலுலர்னைத்த வஸத்திரங்களை நெருங்கச்சுற்றி, கீழுள்ளநெருப்பு அவவஸத்திரங்களைப்பற்றி விரைவில் தகிக்கும் வகைசெய்வீர்கள். எ-று. (கரு)

உஉ-வதுபாதகக்கூழுவாயுரைத்த அத்தியாயம். ௨௦௬௧

கனலெழுகெடுநோங் காய்ச்சியசெப்புருவி
லனகமிலிவர்தமமைத் தழுவிடவாற்றிடுமின்
மனநெகவன்கறையின் மற்றிவாதமையிட்டுக்
கனயிகுமிருப்புலக்கை கைக்கொடுதுவைத்திடுமின்.

(இ-ள்) செப்புசிலைகளை நெருப்புப்பொறி பறக்குமபடி நெடுநேன் காய்ச்சியெடுத்த அவவடிவங்களில் இரதப்பாலிகளைச் சேர்த்துக்கட்டுவீர்கள் இரதப்பாலிகளை இருப்புரவிற் போட்டு மனமநெகுக அதிபாசமுள்ள இருப்புலக்கைகளை கையிற்கொண்டு துவைப்பீர்களாக, ௭-று, (௧௬)

(ப-ம) பரதாசமனஞ்செய்தபாலிகளைக், காலதா யாதனாசீரத்திற புகுத்தி நரகபூமிக்குக் கொண்டுபோய அவர்கள் தழுவியமாதரைப்போல செ மயிற்றசெயது சிவக்ககாய்ச்சிய வடிவங்களிற் சேர்த்துப் பயந்து விலகிப்போ காதபடி சூலத்தால முதுகிடுகுத்தி அழுத்துவார்களென்பது டேவதசமமதமாத லின இவாதமமைத்தழுவிட வாற்றிடுமின், என்றுகூறினார்.

பூரியிவர்தமமைப் பொள்ளெனக்கொடுபோகிக்
கூரியவார்கொண்டு கொழுவிடக்கீருணமுதற
சோரியதறவீர்ந்து துண்ணெனநாயநிக
ளாரியவிதிதிடுமி னல்லல்கள்பலசெயமின்.

(இ-ள்) மிகக் இழிவுள்ள இப்பாலிகளை விரைவாகக் கொண்டுபோய் கூடாதவாளினால் செழித்தததையும் நால் முதலியவைகளும் உதிராமும் கீழ்விழு மாறு அறுத்து நாய நரிகள் உண்ணும்படிசெயவீர்களாக அதுவன்றியும் இவர் கள் பலவாயுனவ துயரங்களையும் அனுபவிக்கச் செய்வீர்களாக ௭-று, (௧௭)

(ப-ம) பாவஞ்செய்பவர்களுக்குள் உபபாதகம், அதிபாதகம், மஹாபாத கங்களைச் செய்பவர்கள் மிகவிநிந்தவராதலின் பூரியரென்றும், வாள்கொண் டறுகருநேதோறும் துயரப்பட்டு மறறுமுள்ளதுயரங்களை யனுபவிப்பதற்கு அறு த்தகுறைகள் கூடிக்கொள்ளுந் தரமுடையது யாதருதேரமாதலின் அல்லல்கள் பலசெயமின் என்றுகூறினார்.

கிருமிகள்பலசெறற கிடங்கிடையிவாதமமைப்
பொருமுறவீழ்த்திடுமின் புனமமையமாய
கருகிருடகுழிவீழ்க் கடிதிவர்தமைத்தந்மி
னுருமு வெங்கானமழைசா ருழையிவாதமைவிடுமின்.

(இ-ள்) இப்பாலிகளைப் பலவகையான புழுக்கள் இறந்துகிடக்கின்ற பள்ளத்தில் துன்பப்படுமபடி தள்ளுவீர்கள். இப்பாலிகளைப் பெருகூதாககந்த மயமரகிய மலங்களை சிறைநததும் பேராரந்தகாரத்தை யுடையதுமாகிய குழிகளில் விரைவாகத்தள்ளுவீர்கள். இப்பாலிகளைப்பெருகாரதும், பெருமழையும், பே ரிடியும், அதிகரிக்கின்ற இருண்டவிடத்தில் விடுவீர்கள். ௭-று, (௧௮)

துளையிடுகெட்டுசி துண்ணெனக கரங்கொண்டு
விளை தயர்நையாக விளைந்திவர் செவிதுளையின்
றளைபடு மிவாதநதந தடிக்கொடுதகாததிடுமின
களைபடுதழற்குண்டத் திவாகெழு முறச்செயமின்.

(இ-ள்.) இந்தப்பாவிக்களை, துவாராஞ்செய்கின்ற திருகூசியைக் கையிற் கொண்டு பெருந்துயரம் மேனமேலவளர், காதுகளில் விரைவாகத் துளையிடுவ கள். இந்தப்பாவிக்களை தடியைக்கைக்கொண்டு வரிசையாயிருக்கின்ற பற்களை யுடைத்துவிடுவகளை இந்தப்பாவிக்களை, சுவாலித்தெரிக்கின்ற அக்கினிகுண்டத்தில தள்ளிவிடுவீர்கள். எ-று. (கக)

(ப-ம) சிவபிரானையும், மெய்யடியாரையும், நிரதைசெய்யும் அதிபாதகா வாததைக்களை இனபமாகக்கேட்டுச்செய்கின்றவர்களுடைய காதுகளைக் காலதூ தர்கள் துளைசெய்வாரென்பது வேதசமமதமாதலின், இவாசெவிதுளையினென்று கூறினா.

இன்னரைமூக்கரிமி னின்னரைநாககீர்மி
னின்னரைப்பறதகர்மி னின்னரைகணகுனமி
னின்னரையுடல்போழ்மி னின்னரைக்குறியறுமி
னின்னரையிழுதுநிறை யிடையிட்டிவருத்திடுமின்.

(இ-ள்) இந்தப்பாவிக்களை, மூக்கறுப்பீர்கள் இந்தப்பாவிக்களை, நாககைப பிளப்பீர்கள். இந்தப்பாவிக்களை பல்லைப்பிடுவருவீர்கள். இந்தப்பாவிக்களை, கண களைத்தோண்டிவிடுவீர்கள். இந்தப்பாவிக்களை, வானிலை உடம்பைப் பிளந்துவி டுவீர்கள் இந்தப்பாவிக்களை, ஆண்குறியை அறுத்துவிடுவீர்கள் இந்தப்பாவி களை, (கொடுக்கின்ற) நெய்க்கொப்பரையிற்போட்டு வருத்துவீர்கள். எ-று. (உ௦)

(வேறு)

என்றுமாரவததார்க்கு மியலதிபாவத்தார்க்குந்
கன்றுபரவத்தார்க்குந் கருதுறுதண்டமெல்லா
நன்றுமவையாக்கேற்பத தக்கவாநவிறறிநீலக்
குன்றுமுழமேனிச்செங்கட் கூற்றுவனவலைபுறமுன்.

(இ-ள்) இவவாறாக மகாபாதகளு செயதவர்களுக்கும், அதிபாதகளு செ யதவார்களுக்கும், உபபாதகளு செயதவார்களுக்கும், சிநதிக்கத்தக தண்டனைக ளெல்லாவற்றையும், நிபாபசபையிலுள்ள பெரியோர்கள் சமத்திக்கத்தக வித மாகச்சொல்லி நீலமலைபோன்ற பெரியசரீரத்தையும் சிவந்தகண்களையுமுடைய இயமன கவலைகொண்டன. எ-று. (உ௧)

கூற்றுவனவலைபுறமு குறிப்பவன்முகத்ததாறறேர்ந்து
மாற்றருநீதிவாய்ந்த மாண்புடையவையாரியாரும்
போற்றரும்வருத்தநதாமும் பூண்டிற்றவனைநோக்கிச்
சாற்றருங்கவலைபுறமு காரணஞ்சாற்றுகெனறா,

உஉ-வது பாதக்கக்ஞுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உரங்ங

(இ-ள்.) தண்டனைத்தலைவனாகிய அவ்வியமன் உள்ளத்திற்கொண்ட சுவலையை முகக்குறிப்பினுணரந்து பேதியாதவியாயமாகத்தலை அசைவற்றுநிற்கும் பெரியோரானவாயும சகிக்கப்படாத துயரத்தைத் தாழ்ந்தொண்டு அவ்வியமன் (முகத்தைப்) பார்த்து அடங்காக்கிலேசத்தை மனதிற்கொண்ட காரணமயாது அதை எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றார்கள். எ-று. (உஉ)

அவைவயிடநீதிவாய்ந்த வறிஞர்காஸீதுகேன்மி

னவையறுசமபுதிவு நலதததாலதனிலுள்ளுஞ்

செவையுடைப்பரதகண்டஞ் சிறந்ததாலககண்டத்தஞ்

சுவையுள்ளுக்கொழி ருமாரி யவருததஞ்சிறந்ததாமால்.

(இ-ள்.) தருமசபையிலுள்ள நீதியமைந்தபெரியோர்களை இதைக்கேட்பீர்களாக (எழுதிவருகளுள்) குற்றமற்ற சமபுதிவானது மேலானதாகும். அச்சமபுதிவிலுள்ள ஒன்பதுகண்டத்தன, மேலானபரதகண்டமே சிறந்ததாகும். அப்பரதகண்டத்தன, பராசத்தி யுள்ளபெருகுத்தரிடமாகிய ஆரியவாததமே மேனமையுடையதாகும். எ-று. (உஉ)

எழுதிப்பாவன நாவல், இறவி, குசை, கிவஞ்சம், புட்கரம், தெருகு, கழுது இவ்வெழுவகைப் பொருளும் அவவததின மிக்கனவாகையால், இவற்றைப் பெயர்பெற்றன. கண்டம் ஒன்பதாவன கீழ்விதேகம், மேலவிதேகம், வடவிதேகம், தெனவிதேகம், வடவிரோபதம், தெனவிரோபதம், வடபரதம், தெனபரதம், மத்திமகண்டம் இவையே நவகண்டமாகும்.

அன்னபுண்ணியதததாய வாரியவருத்தந்தனனுட்

பன்னருநதலங்கள்பல்ல பரவுதிர் ததங்கள்பல்ல

வென்னருமபுகழாநிறகு மிலிங்கழாததிகளும்பல்ல

நனனர்கொளையபூமி நலததையாரளக்கற்பாலார்.

(இ-ள்.) அத்தனமையான புண்ணியவாயுடைய ஆரியவாததமெனனும் பூமியில் சொல்லுதற்கரிய மகிமையுள்ள பலதலங்களுள்ளன, புகழ்பெற்ற பல தீர்த்தங்களுள்ளன யாவருந் துதித்தற்குரிய சிவலிங்கமாததமும் பலவுள்ளன, பல நனமைகளையுந் தன்னிடத்துடைய அந்த ஆரியவாதத்தினை மகிமையை யாவரளவிட்டுரைக்கத்தக்கவர்கள். எ-று. (உச.)

இமயமலைக்கும் விரதமலைக்கும் நடுவேயுள்ள பூமிக்கு ஆரியவாததமெனனு பெயர்

நிகழ்கருமாதிரி நிரம்புஞானுகாரி

புகழ்மிகுமனையபூமி யுடையதாய்ப்பொலிவதோரந்து

மகம்மலத்தினருமநதப் பூமியையவாவலகண்டு

மிகழ்விப்பினியினமுததிக றே துவாஞ்சனமமாய்.

(இ-ள்.) பெருமபுகழையுடைய ஆரியவாததமெனனும் அந்தப் பூமியில் விளக்கமுற்ற சமநாமமாகிகாரிகளும் பூரணஞானதிகாரிகளும் சிறந்தோங்கிவரு

வதை யறிந்திருந்தும் முத்தான்மாக்களாகிய பெரியோரும் அவ்வாசியவர்த்தத்தை விரும்புதலை கோரகியும் புகழுள்ள அநதப்பூமியில் முத்தியின்பத்தைப் பெறத்தக்க பிறவியாகிய. எ-று. (உரு)

மானிடவுருவம்பெற்று மாற்றரும்விரத்திமேவி
யானிடத்தைநதுமாடு மானடியாச்சித்தேததி
யூனிடாக்கடலினீங்கா ருண்மையென்பதுசற்றோரா
வானிடத்தேனுமவையும் வையொருவினையுஞ்செய்யார்.

(இ-ள்) மானிடத்தேகத்தை யடைந்தும் (விடயபோகத்தையொழித்து) நீங்குதற்கரிய விரகதியடைந்து பசுவினிடத்துண்டாகிய பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் எனனும் பஞ்சகௌவியங்களையும் அபிஷேகித்துக் கொள்ளுகிற மஹாதேவா திருவடிகளில் பூசையெது துதிபுரிந்து தசைப்பொதியை ததாங்கித் துயரத்தில முழுகுகின்ற பிறவிக்கடலைக் கடக்கமாட்டாராக, இது உண்மை மரக்கமென்று சற்றேனும் உணராராக, இரத்தரலோகத்திலாநிலம் வகிக்கத்தக்க ஒருபுண்ணியத்தையுஞ் செய்யாராக. எ-று. (உசு)

பராதிசேரும்வண்ணம் பவஞ்சத்துவெறுப்புமேவும்
வாயிகுபெரியோர்தம்பாற றூடணைவருத்துச்சொல்வார்
புரவுசெய்யெதுசெய்யாத போதினுங்காசிமேவி
விரவுதண்கங்கையாடி விச்சவநாதம்போற்றார்.

(இ-ள்) மேலாகிய மோக்ஷத்தை அடையுமாறு உத்தேசித்துப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் வெறுப்படைந்து பெருந்தவஞ்செய்யுஞ் சாதுகன்மேல் பலவித தூஷணைகளையும் விரிவாகச்சொல்வாராக, செய்வாக்களைப் பாதுகாக்கிற புண்ணியமெதைச் செய்யாதிருந்தாலுமிருக்க காசித்தலத்தையடைந்து (மகிமை) தங்கிய குளிராத கங்காதீரத்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து விசுவநாதரைத் துதிப்பாராக. எ-று. (உஎ)

பொருண்முதல்விடையப்பறறே பூண்செற்கருமரீத்துத
தெருணயிகுவேதநினைத சிவாகமநினைதம்ற்றை
யருண்யிகுபெருமானினை யனைததையுமவாவிச்செய்தே
யிருண்யிகுதமக்குததாமே துயரொலமிட்டிக்கொள்வார்.

(இ-ள்) திரவியமுதலாயுள்ள விடையசம்பந்தத்தை மேற்கொண்டு புண்ணியத்தொழில்களைக்கூட தெனியுமிகுந்த வேதநினைதையையும் சிவாகமநினைதையையும் பெருங்கருணையுள்ள சிவநினைதமுதலிய தேவநினைதையும் மற்றுள்ள பாவங்களையும் விருப்புடன செய்து மிகுந்த அறியாமையால் துயரங்களைத் தாங்களே சம்பாதித்துக்கொள்வாராக. எ-று. (உஅ)

சிவபுராணங்கள் கேளா சிவகாமர்த்தலங்கன்சேரார்
சிவனுந்தீர்த்தமூழ்கார் சிவலிங்கசேவைசெய்யார்

உஉ-வது பாதகக்கழுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உராகு

சிவனடிபாணக்கண்டாற சிவனெனறேசென்றுபோற்றார்
சிவசிவவென்னாதிதாத் தீங்கெலாஞ்செறியநினறா.

(இ-ள்.) சிவபுராணபாராயணங்களைக் காதினற்கேளார்கள். சிவபிரான்வீற்றிருக்கின்ற ஸதலங்களை யடையார்கள். மேலாகிய சிவதீர்த்தங்களில் ஸ்ரீகாஞ்செய்யார்கள். சிவலிங்கதரிசனம் பண்ணார்கள். சிவநேயர்களைப்பார்த்தால் சிவபெருமானென்றே தியானித்துத்ததியார்கள். சிவசிவவென்று சொல்லார்கள். பிராயசத்தவங்களாலே ஒழிக்கப்படாத பாவங்களெல்லாவற்றையுஞ்செய்வார்கள், என்று.

வருபவத்துயரந்தேர்ந்தோர் மற்றதுமாற்றவேண்டி
பெருகுநீட்காமியத்தாற் பேரினபமடையாநிற்பா
திருகின்மற்றதற்குமாருங் காமியஞ்செய்யாநிற்போ
ரொருவரும்பநதமெல்லா முற்றருந்துயரதநாய்வா.

(இ-ள்.) அதேதேததுவரும் பிறவிகளைத் துன்பமென்றறிந்த பகலுடிகள் அப்பிறவியை யொழிக்கவிரும்பி அதிகரித்த விஷக்காமிய தவங்களைச்செய்து பேரினபாறுபவத்தைப் பெறுவார்கள். மாறுபடாத அபபுண்ணியத்திக்கு விசேதமாயுள்ள காமியகாமமங்களைச் செய்பவர்கள் நீங்குதற்கரிய எல்லாபநதங்களுமடைந்து அருந்தியுரமாகிய (கடலில்) மூழ்குவார்கள், என்று. (10)

புண்ணியம்புநிந்தாராகெலலாம புகழ்மிஞ்சாநதனுதி
யண்ணியநயமேனமேலு மணைதரப்பொலியாநிற்போ
மெண்ணியபாவமெல்லா மியற்றிநினைக்கொடியார்க்கென்றுங்
சண்ணியகொடியருபங் காட்டியேயச்செஞ்செய்வோம்.

(இ-ள்.) (நியாயசபையிலுள்ள பெரியோர்களை) நல்லினைசெய்பவர்கள் யாவாக்கும் மிகுபுகழுள்ள சாந்தருபத்தைப்பெற்று அவர்களுக்கு வேண்டிய சகாயங்கள் மேலுமேலு முண்டாகுமாறு இடைவிடாது செய்துவருவேன, எண்ணியவாறு பாவங்களாவையும செய்துவருந் துஷ்டடாகளுக்கு எக்காலமுஞ் செதிகத்தக்க குற்றவுடையத்தைக் காட்டியப்படுத்தவேன, என்று. (11)

எண்ணருந்நருமவாஞ்சை யெய்தினோசாநதமேவிக
கண்ணருஞ்சுத்திபெறறுக் கதிககரசாகிவாழ்வார்
பண்ணரும்பொருளிலவாஞ்சைப் பட்டவரளவாப்பாவ
நண்ணருங்குணமாககொண்டு நரகெலாநதுளையாநிற்பார்.

(இ-ள்.) அனலில்லாத தருமங்களைச் செயயவேண்டுமென்கிற இச்சை யுடையோர்கள், சாந்தசம்பதையைடைந்து நினைத்தற்கரிய சித்தசுத்தியுடையராய் (பின்னாந்ராணசாதனஞ்செய்து) மோட்சபூமிகு அரசராகி வாழ்வார்கள். துயரங்களை யுணடுபண்ணுகிற பெரியபொருளில் இச்சைவைத்தவர்கள் அனலுடாத பெரும்பாவங்களைச்செய்வதே நன்னடையாக்ககொண்டு பலவாயுள்ள நரகங்களுக்கும் அழிவிடப்பார்கள், என்று. (12)

ஒருமனமவிடயமபற்றி லுணர்த்தவவ்விடயமேயாய்த்
திருமருகாகமெல்லாஞ் செறிபயனுடையார்க்காகரு
மருண்மலிபரமான்மாவைப் பற்றினமற்றதுவேயாகிக்
கருமருவாதவினபக கதியிடைக்கெடுக்கும்.

(இ-ள.) நெஞ்சம் ஒருவியுததைவிருமபி அமுதினல் சொல்லுகின்ற
அவ்விடயமேவடிவமாகி (அதனாபாவங்களைச்செய்து) சுழலுதற்கிடமாயுள்ள
நாகன்களெல்லாவற்றிலுஞ்சேரது பெருநதுயரத்தை யனுபவிப்பார்கள். திரு
வருளநிறைந்த பரப்பிரமத்தை மனமபற்றுமானால் பிரமவடிவாகி பிறப்பில்லாத
இன்பமராகக்கமைய முத்தியில் விரைவாகப்போய்ச் சேரவார்கள். எ-று. (௩௩)

ஒருபொருள்கையிறகொண்டோ னொளித்திடலவிதிதென்னு
மிருமைபுள்ளானதுசெய்தன் மற்றவறகியலுமாபோற
பருவரும்விடயபோசம் பற்றுதல்விடலிரண்டு
ளருமையதுணர்நதுநீத்தோன் முதததருயமர்வனன்றே.

(இ-ள.) ஒருபொருள்கையிறபெற்றவன் அப்பொருளைப் பத்திரப்படு
த்துதல், விடவிதிதெ ளன்னும் இரண்டு தொழிலில் ஒன்றைச் செய்தற்கு அவ
னதிகாரி யாவதுபோல, துன்பத்தைத் தருகின்ற விடயபோகங்களைப்பற்றுதல்,
நீக்குதல் ஆகிய விரண்டனுள் அருமையாயுள்ளதை யறிந்து விதித்தவன் முததி
நிலையைப்பெற்று வீற்றிருப்பன். எ-று. (௩௪)

(ப.ம்) விடயபோகங்களைப்பற்றுதல், எளிது, அவற்றை விதிதல், அரிது,
அரிதாயுள்ளவைகளைப் பூரவுண்ணியத்தால் விடுவானாயினும் மனத்தைவிட்டு
நீங்காது, விட்டபோகங்களை மீண்டும் பற்றுதற்கு இச்சையை விளைவிக்கும்பா
தின் அவவருமை நோக்கி அருமையதுணர்நது நீத்தோன் என்று கூறினார்.

தான்றேடுபொருள்களெல்லாந் தாரமாபியருகுகென்று
மானறேமண்ணிடைப்புதைத்து மாண்டுபென்றுயரத்தாழ்வான
ருன்றேடுபொருள்களெல்லாஞ் சங்கராப்பிரிதிசெய்யின்
மானறேறுதுயரம்பூணன் வானகதிககிறைவனாவான்.

(இ-ள) தன்னால் சம்பாதிக்கத்தக்க உலகபதார்த்தங்களையாவும் தார (புத்தி
ராதி)களுக்கு என்று பூமியிற்புதைப்பவன், இறந்தபின்னர் பலவாகிய துயரக (கட
லில்) முழுகுவன். தன்னால் சம்பாதிக்கத்தக்க பொருள்களெல்லாவற்றையும் சிவப்
பிரிதி செய்பவன் அபிவித்தியாகின்ற பிறவித்துயரத்தை யனுபவிப்பது மேலாகிய
மோக்ஷபூமிகுத் தலைவனாவன். எ-று. (௩௫)

ஆதலாறசீவரெல்லா மருந்துயரடைவாரென்று
காதலாறகவலையுறமேன் வேறென்றுகலந்தகின்ற
லேரதலாறபயனுமில்லை யுண்மையிதுணர்மினென்றான
கோதலாறபுரியாக்கெல்லாங் கொடியனுய்வுருதுங்கோமான்.

உஉ - வது பாதகக்கழுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உராகள்

(இ-ள.) ஆதலினாலே சீவகோடிகளெல்லாம் (வீஷ்டமயக்கத்தால்) பெரு
உதுயரதையடைவாராகளென்று அவர்களிடத்துவைத்த அன்பினால் கவலைய
டைந்தேன வேறே ஒருகவலையுமில்லை. எடுத்துக்கூறுவதிறற் பயனயாது (பெ
ரியோராகளே) இது உண்மையென்றறிவீர்களாகவென்று, பாவஞ்செய்பவர்
கள் யாவருக்கும் கொடியதண்டனைசெய்து வருத்தப்படுத்துகின்ற இயமன
கூற்றினான். எ-று. (நக)

(ப-ம) நெடுநிலையுள்ளோர தமக்குண்டாகா துயரத்தில மனஞ்செலுத்
தாது, அன்னியாபநி துயரங்களுக்கே இரங்குவராதலின், கவலையுற்றேன
எனறுகூற்றினான்.

சானவரதனைக்கேட்டுத் தக்கதேயுரைத்தாய்தீமை
யேன்றபாதகக்கப்பாவ மியாவுநதீரகழுவாயாது
தோன்றியுணராதியென்னத் துடிதுடித்ததிராதுசீழிறந்
கான்றுபாயெருமைப்போததூர் கடவுண்மறித்தினைச்சொன்னான்.

(இ-ள) (சபையிலுள்ள) பெரியோர் அநதவாரததைக்கேட்டு உள்ள
வாதே தெரிவித்தீர் தீமைநிறைந்தபாவிகள் அப்பாவமுமுமையும் ஒழிக்கத்தக்க
பிராயசசித்தமயாது எங்களுக்குத் தெரியுமாறு கட்டளைபிடுவீரென்றுகேடக, பட
படவென்று ஆரவாரித்துப் பெருங்கோபங்கொண்டு (நடக்கின்ற) எருமைக்கடா
வை வரகனமாயுள்ள யமதருமன இதைச்சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (நக)

என்னபாதகஞ்செய்தாலு மிருமபுகழ்க்காசிமேவி
நன்னாமாகங்கைமூழ்கி நலநதருவிசுவநாதன்
பென்னடிச்சேவைசெய்து பெரலிந்தமர்வாரோற்பாவந
தன்னமுமிலராயமேலா முததியைச்சாவதுண்மை.

(இ-ள) எந்த (மகா) பாதகங்களைச்செய்தாலும் பெருமபுகழ்மைந்த காசி
ததல்தையடைநது, நன்மையும் பெருமையுந்தவிய கங்காநதியில் ஸ்ரீநாருசெ
யது முததியின்பதைத்தருகின்ற விசுவநாதருடைய அழகிய திருவடித்தாமரைக
ளைப்பணிந்து அறிவுவிககத்தைப்பெற்று அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்களா
ளால் பாவஞ்சிறிதுமில்லாதவர்களாகி (சிவபுண்ணியங்களைச்செய்து) மேலான
முத்தியையடைதல் உண்மையென்று (பெரியோராகளே தெரிவீர்களாக.) எ-று.

பிராயசசித்தத்துக் கடங்காத மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் காசியென
ஹத்திருநாமநிந்ததை யுச்சரிப்பார்களா லால் அப்பாதகங்களொழிந்து முததிய
டைவாராகளென்று சிவபிரானே திருவாய்மலரக் கேட்டுள்ளாராதலின் முததியைச்
சாவதுண்மை யெனறுகூற்றினான்.

ஈதுநமபெருமானமுன்ன ரெமக்குபதேசஞ்செய்த
தோதுநதணமேயாகு முதறகுமேராமுவாயில்லைச்
சாதுநாமையரேயாய சான்றிரென்றுரைத்தலசெய்தான்
தாதுவெம்பாசநதாங்குங் கையுடைச்செங்கோல்வெநதன்.

(இ-ள்.) இந்தப் பிராயசசித்தம் நமது பெருமானாகிய கைலாசநாயகர் பூர்வத்தில் என்னக்கும், பிரமதேவருக்கும், சுவரயம்புமனுவுக்கும், உபதேசஞ்செய்த அநிரகசிம்மாரும், இதற்குமேற்பட்ட பிராயசசித்தங்கிடையாது. சாதுத்தன்மையுள்ள பெரியோர்களே அறிவீர்களென்று கொலையெய்கின்ற கொடியபாசத்தைக் கையிலுடைய செங்கோலமன்னாகிய மமதருமன்கூற்றினான். எ-று.)

(ப-ம.) மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் காசியிலவசித்துக் கங்காஸநாநஞ்செய்தால் முததியடைவார்களென்று சொல்வது அனேகருக்குச் சந்தேகத்தை விளைக்குமாதலின் உண்மையுணராதற்பொருட்டு நமபெருமான முன்னராமககுபதேசஞ் செய்ததெனுகூற்றினான்.

கூறமீதுரைத்தலோமிங் குணங்கெழுசபையாராய
மாற்றருநலத்தாராகேட்டு மனமிமகிழ்ந்தாராகி
யேற்றமாவேதசசெனனி யிருக்குமநதணமீதென்று
தேற்றமாகாசிமேனமை சிந்தைகொண்டிருநகாரானே.

(இ-ள்.) எமதருமன இதைச்சொன்னமாதிரத்தில் சாந்தகுணசீலராகிய அச்சபையிலிருந்த பெரியோர்கள் கேள்வியுற்று மிகுந்த உள்ளக்கிளாசுகொண்டு உயரவுக்குள் உயர்வாகிய வேதமுடிவிலுள்ள இரகசிடாரத்தம் இதனானென்று தெளிந்து தெளிவைக்கொடுக்கின்ற காலத்தலமகிமையைச் சிந்தித்திருந்தார்கள். எ-று. (சு0)

(ப-ம.) வேதங்களுக்கு மேற்பட்ட பிரமாணமில்லை யாதலின் ஏற்றமாவேதமெனறும், மனோகவகத்தை யொழித்து சுத்திசெய்வது காசியாதலின் தேற்றமாகாசியெனுகூற்றினான்.

பாதகக்கழுவாயுரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். ௨௨-க்கு திருவீருத்தம். எகந

திருச்சிறந்மபலம்.

உ
விமயம்,

இருபத்து மூன்றாவது தேவர்களுப

தேசம்பெற்ற அத்தியாயம்.

—o—

திருச்சிறமபலம்.

மன்னுகூற்றுவன், றுன்னுசான்றவாக

கின்னுமென்சொன, னுன்னுமாறதை.

(இ-ள) நிலைபெற்ற இயமன, (அச்சபையல்) நெருங்கிய மேலோர்களு
ககு (முன்கொன்னதன்றி) இன்னுமயாதுசொன்னுன செதிககததக்க அச்சரித
திரததை. எ-று. (க)

ஓதவேண்டுமென், ருதராஞ்செயு

மாதவததார்பர், சூதனோதுவான்.

(இ-ள) திருவாயமலப வேண்டுமென்று அன்புசெய்து (கேட்கின்ற) பெ
ருநதவதையுடைய சவுங்காதி முகிவாசருக்குச சூதபுராணிகா சொல்லத்தொ
டங்கினா, எ-று. (உ)

மருவுபர்வமும், நெருவுகும்பியு

மொருவுகண்டமுந, துருவுமா தரும.

(இ-ள) செயவின்ற பாவங்கனையும், அநதபர்வததால வரும் பயங்கர
முள்ள நாகங்கனையும் அநநாகங்கனேவிட்டு நீங்குகாலமும இவைகளைத்தேடுக
ன்ற மனிதர்கனையும். எ-று (ங)

சாற்றவேண்டுமென், நேற்றமேயவா

மாற்றங்கேட்ட-லுங், கூற்றங்கூறுமே.

(இ-ள) திருவாயமலபவேண்டுமென்று பெருமைவாயந்த அபபெரியோ
ரகன சொன்னதைக் கேட்டவளவில உமதருமுன சொல்லத்தொடங்கினுன, எ-று.

மனத்தினுல்வருந, கனத்ததபாதக

மனத்தஞ்செய்வதை, யுனத்தகாதுகாண்.

(இ-ள) (பாவங்களைச் செயவவேண்டுமென்று) மனதில என்னுறுவதினால்
உண்டாகின்ற மகரபாதகங்கள் எண்ணினவாகளை யாதனாசரீரத்திற படுத்துகி
ன்ற துயரப்பாடுகளை நாம் செதிககமுடியாது. எ-று. (ஊ)

(ப-ம.) வேதாகமங்களில் சிவபெருமான் விதித்தவிதிகள் பரவும் பொய்யென்று எண்ணுதன் முதலிய பெருமபாவங்கட்கு மனங்காரணமாதலின் கணத்தபாதகமென்று கூறினார்.

வாக்கினல்வரும், பேர்க்கில்பாதகம்

தேககுதீமையுண், டாக்குநாளுமே.

(இ-ள்.) (தீயவாக்கியங்களை) வாக்கினறசொல்லுவதால் வரும் நீக்கப்படாத பெருமபாவங்கள் (நரகபூமியில்) நெடுங்காலம் நிறைவாயுள்ள டலதுன்பங்களை உண்டிபண்ணும். எ-று. (சு)

(ப-ம) வேதாகமநினைத, சிவநீதை, சிவனடியாரநினைத, சமகருமநினைத முதலிய செயவதற்கு வாககு, காரணமாதலின், தீமையுண்டாககுமென்று கூறினார்.

காயத்தாலவரு, மரபப்பாதகம்

தோயக்குமபியுட், சாயச்சாடுமே.

(இ-ள்) சரீரத்தினால் வருகின்ற வருசனைக்கிடமாயி பாவங்கள், நரகபூமியில் (புழுக்கள் நிறைந்த) தூசுகந்த நீருடசதாமுழுகி யிருக்குமபடி வருத்தஞ்செயவிக்கும். எ-று. (எ)

இன்னபாதகம், தன்னமாயினு

மன்னமாமலை, யென்னவோங்குமே.

(இ-ள்) மனம், வாககு, காயத்தாலவருகின்ற பாவங்கள் சிறிதாயிருந்தாலும், நிலைபெற்ற பெருமலைபோலோங்கி வளரும். எ-று. (அ)

(ப-ம) ஒருக்கால் பாவஞ்செய்தவா பலகாலஞ்செய்ய உடனப்பவாராதலின் ஓங்குமேயென்று கூறினார்

ஓதினனதுப, பாதகமமகா

பாதகம்மென, வோதல்சானறன.

(இ-ள்.) சொல்லுமிடத்து அப்பாவங்கள் உப்பாதகமென்றும், மகாபாதகமென்றும், (அதிபாதகமென்றும்) பெயர்பெற்று வருகின்றன எ-று. (க)

பயில்செயறகையா, லுயிர்களுக்கெலாஞ்

செயிரசெய்பாதக, மயர்வினரோங்குமே.

(இ-ள்) பாவங்கள், ஆனமரக்கள் (தினந்தோறும்) பழகுகின்ற தீமையினால் வளர்ந்து (இவர்களுக்குப்பலவித) துன்பத்தை விளைவித்தசு சோவினறிமேலோங்கியிருக்கும். எ-று. (க0)

கருப்பவாசமுந், நிருப்பதாதியா

வருப்புக்குமபியு, ளிருப்புமேயின.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உருசு

(இ-ள.) (மேற்சொன்னபாவங்கள்) கருக்குழியில் வசித்தன் முதலிய துயரங்களை யுண்டாகி, (பின்னர் யாதனாகிர்த்தைக கொடுத்த) நரகத்தில் நிலைத்திருக்கசெய்வனவாம். என்று. (கக)

(ப-ம.) குஷ்ட்ட முதலிய மகாரோகங்களை யனுபவித்தல், தூக்கந்த பூமியில் வசித்தல், முதலியவைகள் யாவும் பாவப்பலனாதலின் ஆதியெனறுகிறார்.

பருகவர்க்கும், பொருவின்முத்தியும்
வெருவிடபுண்ணியத, திருவினமேவுமே.

(இ-ள) மேலும் மேலும் சுகத்தை விளைவிக்கின்ற புண்ணியமாகிய சம்பத்தினால், இவ்வினலோக முதலிய பதவிகளும், ஒப்பிலலாத சொருபமுததியும் சித்திக்கும். என்று. (கஉ)

செறறகும்பிவீழ்ந, துறறதிருகுறல்
சொறறபாவததான், முறறவாவதே.

(இ-ள) மேற்சொல்லிய பாவங்களாலவது சம்பவிப்பது யாதெனின், கோரநரகங்களில் வீழ்ந்து அளவுபடாத துயரங்களை யனுபவிப்பதேயாம். என்று.

துக்கருபமாய, மிரயாதனை
தொக்கதென்பார, நக்கபாவாககே.

(இ-ள) மேலாகிய பாவஞ்செய்தவர்கள் பெருந்தயரமே வாடிவரகவுடைய யாதனாகிர்த்தை யெடுத்துப் பலவிதகிலேசங்களையும் அறுப்பிப்பராகனென்று (பெரியோர்) கூறுவர். என்று. (கச)

விடயவாஞ்சைமிரு, குடயமரந்தாக
ளடையமேலவர், நடைபழிப்பாரே.

(இ-ள) (அறிததியுமான) விடயவிரூபத்தை அதிகமரகவுடைய (பரவிகளாகிய) மனிதர்கள் (சுவபிரானை) யடுத்திருக்கிற பெரியோர்களுடைய நலனொழுக்கத்தை நிறைத்தெய்வராக. என்று. (கரு)

சிறியபாதக, மறியவரற்றிறோர்
நெறியதண்டத்தாம், செறிவாதாய்மையே.

(இ-ள) சிறுபாவங்களைப் புத்திபூர்வமாகச் செய்தவர்கள் விதிப்படி (நரன்) செய்கின்ற தண்டனையினால் அப்பாவங்களொழிந்து பின்னர் பரிசுத்தராவார்கள். என்று. (கசு)

கொலைஞர்தமமுட, நிலைசெய்மானத்த
ருலையும்றறிவர்க், கிலைமெய்ஞ்ஞானமே.

(இ-ள) கொலைத்தொழில் செய்பவர்களுக்கும் அவர்களுடன் நண்பு செய்பவர்களுக்கும் ஆகிய இவ்விருதிருத்தவர்களுக்கும் சத்தியஞானம் உண்டாகமாட்டாது. என்று. (கஎ)

KAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY³¹
BESANT NAGAR, MADRAS-90

எனதியானெனு, முனகர்துக்கத்தா
னகமேவுரூர், மனநலத்திற்காள்.

(இ-ள்) சித்தசுத்தியுள்ள சபையாரே தனுகரணங்களை யானென்றும் (புல
னபோகங்களை) எனதென்றும் (மதிககினற) மூடாகள துயரமிகுதியால் பரிசுத
தரகாரர்கள். எ-று. (௧௮)

பற்றுநீங்குரூர், முறறுமின்சுகம்
பெற்றுவாழ்வரோ, கறறமேலையீர்.

(இ-ள்) பலநீதி நூலகையுங்கறற பெரியோராகளே உடபறறு புறப்பற
றுக்களை நீங்காதவாகள பூரணமான சுகத்தைப்படைநது வாழமாட்டார்கள் எ-று.

விடயவின்பெலா, மடையவுனனுவா
ருடைவதோர்கிலார், கடைபமாநதரே.

(இ-ள்) (இநதிரியகரணங்களால்) பற்றியனுபவிககினற விஷயசுகங்க
ளெல்லாவறறையும் தாம் அதுபவிகவேனுமென்று எண்ணுபவர்கள் அவவிஷ
யம் கெடுதியாகிறதன்மையை யறியாதவர்களாதலின இழிவுள்ளமாதரே யாவா
கள். எ-று. (௨௦)

உரவுறானியைக், கரவுதீர்க்கண்
டிரவுசெய்துநாம், விரவுவோமகிழ்.

(இ-ள்) தவவலிமையுள்ள ஞானவானை நமதுகளவகநீருமாறு தரிசித்தது
(உத்தமகுணங்களை) அவரிடத்தில யாசித்தது நாம் இன்பத்தில மூழ்குவோ
மாக. எ-று. (௨௧)

ஞானமில்லவ, ஞானமேவபி
மானநிட்டையின, மோனமுறறிடார்.

(இ-ள்) சொருபஞான மில்லாதவா தேகாதிபோகங்களை அபிமானித்தது
ககொண்டு (அலைவராகளேயனறி) விஷடைகூடி முதநிலையைப் பெறமாட்
டார்கள். எ-று. (௨௨)

துன்னுமெம்பிரான, மனனுமரமலர்
துன்னுசேவடி, யுன்னுமாரிலார்.

(இ-ள்) (உயர்ந்தமானிட தேகத்தைப்பெற்ற பின்னராகிய) இன்னமும்
எமதாண்டவராயுள்ள சிவபெருமானுடைய மலர்கள் நிறைநதுள்ள திருவடிகளை
சிறந்தனை செயயாதவர்களாக விருககின்றார்கள். எ-று. (௨௩)

ஆனதேகமே, நானெனச்சொலி
யீனமேவுவா, ஞானவாழ்க்கையார்.

(இ-ள்) அழிந்தவிலிகின்ற பிரபஞ்சவாழ்க்கையி லுள்ளவர்கள் மாயகா
ரியமான தேகத்தையே நானென்று சொல்லிக்கொண்டு இழிதொழிலையே
விருமயிசெய்வார்கள். (௨௪)

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உரகசுந்

அகமிலாதவர், தகவினாறமை
மிகவிழிப்பரேற, சுகமளவுவரா.

(இ-ன) பரபமிலாதவாகன பெருநதனமையினுலே தங்கனேத்தாகுகன்
மிகவிழிவாகக கூறிககொண டிருடபாரகளானுல (அபபெரியோரகனே) பர
மசுத்திற கலநதிருப்பாரகன. எ-று (உரு)

வேறு.

பேசினமற்றிதற்காயதோ, ராகின்மாககதையொன்றுண்டு
நேசமாத்தரபபேசுகேன, பாசமில்லிருணருமின.

(இ-ன) பாசவிமோசனத்தை யடைதபெரியோரகனே, சொல்லுமிடத்
தில, இப்போது கூறினவைகளை வினக்கிக் காட்டத்தக்க குற்றமற்ற மகிமை
யுள்ள கதையொன்றிருக்கின்றது நிறைந்தஅனபோடு சொல்லுகின்றேன தெ
ரிவீரகளாக. எ-று (உசு)

பறஞ்ஞிந்தவாபாதகந், தற்றமேனமைச்சனாகரு
முறறுமுனனமுணாநத்தீ, தற்றமோவவறிமினே.

(இ-ன) எல்லாப்பறறுக்களையும் விட்ட பெரிபோரகனும் பாதசமுறறு
மொழிந்த மேனமையுள்ள சனகமகாராஜனும், பூராவதில் இக்கதை முழுவதும்
அறிந்திருக்கின்றாரகன, உவகன மனசசோரவு நீங்குமாறு அறிவீரகன. எ-று.)

மிககசெல்வமிதிலைவாழ், தககல்லனிருத்துச
னககாவனவிறறுநரள, புக்கனனபுகழ்க்காகியில்.

(இ-ன) பிரபலசம்பததையுடைய மிதிலைப்பட்டனத்தில் வாழுகின்ற சா
நதசிலனைய சனகராஜன, சிமமாதனத்திலிருந்து விதிவழி விளங்குகாவறறெ
ழிலை நடாததுங்காலத்தில் பெருமபுகழுள்ள காசிபபதிக்குப் போனான, எ-று.

காசிமேவியகாவல, னுசில்கங்கையடைந்தன
னேசமார்த்தரக்கணடனன, முசுபறபனமுனிவரை,

(இ-ன) காசித்தலத்தையடைந்த அசனகவரசன குற்றத்தை யொழித்
தருள்கின்ற கண்கையைத்தரிசித்து (ஸநாராஞ்செய்து) அவ்விடத்தில் நிறைந்திரு
க்கின்ற பலபெரியோரகனையும் பூரணமான அன்பினால் வழங்கினன. எ-று.)

அனனமாதவருட்சிலா, பன்னருங்கருமதின்ன
நன்னாசரல்சிலாஞானிய, ரென்னவரய நதங்கிருந்தனா.

(இ-ன.) அபபெரியோரகனருக்குளே, சிலா கருமகாண்டத்தினவழி நிற
பவாகனும், சிலா நனமைநிறைந்த ஞானகாண்டத்தினவழி நிறபவாகனும்
ஆராயத்தரியத்தக்க உணாவோடு அங்கிருந்தாரகன. எ-று. (ரு0)

அந்தமாதவர்தாடொழாச், சுந்தமன்னமைப்பொரு
ளெந்தவாற்றிவோமெனா, முந்தநின்றுவினாவுவான்.

(இ-ள்.) அவவிடத்தெழுந்தருளி யிருந்த பெரியோர்கள் திருவடிகளை வணங்கிச் சந்தவிற்பிறைந்த வேதாரசியப்பொருளை (இவர்களிடத்து) எவ்வண்ணமாக அறியலாமென்று யோசித்து அவர்கள் திருமுன்னேநின்று வினாவத்தொடங்கினாள், எ-று. (௩௧)

ஆனபந்தமழிப்பது, தானமென்றுநதவமென்று
மீனமில்லாமகமென்று, ஞானமென்றுநவிலுவாரா.

(இ-ள்.) (பெரியோர்களே) உண்டாயிருக்கின்ற டாசவிமோசனஞ் செய்வது சிலரதானமென்று சொல்வார்கள் சிலரதவமெனப்பார்கள் சிலாமகமெனப்பார்கள் சிலர்ஞானமெனப்பார்கள், எ-று (௩௨)

தீர்த்தமாடுநதிநென்று, மாரதநிமேவவதைஞவா
ரேர்த்தகாரணமீதென்று, பூரத்தியாபபுகல்வீரென்றான.

(இ-ள்) சிலா புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸநாமபண்ணுந தன்மையினால் பாசநீவித்தியென்று கேட்பவர்களுக்கு ஆசை அதிகரிக்கக் கூறுவார்கள் (இப்படி பலகாரணங்களைக் கூறுதலால் மனதுக்கு ஐயமுண்டாகின்றது) பொருத்தமான காரண மிதுவென்று தேவரீரகட்டளை யிடவேண்டுமென்றன்ன எ-று.

அன்னம்மாயைவிசித்திர, முன்னமற மின்மூழ்கியே
பன்னருமனம்போனவா, நென்னருயியல்வாரொன்றார்.

(இ-ள்) பல்வித விசித்திரமுள்ளதும் சிந்திக்கத்தக்கதுமாகிய மாயையெனறுஞ் சமுத்திரத்தில் யாவார்களும் மூழ்கி அவரவர்கள் மனம்போனபடி ஓவ்வொருதொழிலில் பிரவேசிக்கின்றார்களென்று அவர்கள் கூறினார்கள், எ-று. ( )

அநதவேளையருமறைச், சந்தமார்பொருடோநதவன்
முநதுமோரவதுதனாக, குநதுமாறுவநதானரோ

(இ-ள்.) அநதசமயத்தில் அரியவேதங்களிலுள்ள இரகசியராததங்களை யுணராதவரும், (யாவைக்குமேற்பட்டு) முதன்மையாயுள்ள அவதூதநிலையின்ற பவருமாகிய ஒருபெரியவா திருவருள்கூட்டுதலால் அவவிடத்துக்கு வந்தனா, எ-று. (௩௫)

அன்னஞானியடிதொழாப, பன்னரும்பயப்பத்தியின்
மன்னன்பூசைவயக்கியே, யுன்னவாமிஃதோயுவான

(இ-ள்) ஞானவானாகிய அப்பெரியவா பாதங்களில் மிதிலையாதிபன வணங்கிச் சொல்வதற்கரிய பயப்பத்தியுடன் விதிவிலங்கப் பூசையெது சிந்திக்கத்தக்க இதைச்சொல்லத் தோடங்கினாள் எ-று. (௩௬)

அய்யநீயெவனாநத, மெய்யனாகிவிளங்கினை
பெய்யவாமுதற்போக்கினை, செய்யஞானநதிருந்தினை,

(இ-ள்) சுவாமிகளே தேவரீர் எவ்வாறாக நித்தியநாதமே வடிவமாகவிளங்குகின்றீர். அசத்தியமாயுள்ள ஆசைமுதலிய (குற்றங்களை) யொழித்திருக்கின்றீர். மேலாகியஞானசம்பத்தை நிலையாயடைந்திருக்கின்றீர் எ-று (௩௭)

(ப-ம.) சாதனசதுஷ்டாய சம்பத்துள்ள மோக்ஷாதிகாரிகள், சொருபஞானிகளை காட்சிமாததிரத்தால் அறிந்துகொள்வாராதலின் ஆநத மெய்யனாகி விளங்கினாள் என்று கூறினாள்.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அததியாயம் உரரசுநி

எங்கிருந்திவணெய்தினை, துங்கவான்மசொருபனி
பங்கமோவததெரிந்தமை, யிங்கெனக்கருளென்றனன்.

(இ-ள்.) எங்கேயிருந்து இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளினீர், அஞ்ஞானம்
விலகிப்போமாறு உயர்ந்த ஆன்மசொருபத்தை தேவர்களுநாத வண்ணம் அடி
யேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனை என்று. (௩௮)

அரசன்வார்த்தையகஞ்செவி, விரவயோகிவிளம்புவான்
பாவுமனபடரிடதுகே, ஞ்ரவுசேருமோரயோகிநான்.

(இ-ள்) (பிரார்த்தித்த) ஜனகராஜன் வார்த்தையைக் கேள்வியுற்ற அவ
தூதராகிய சிவயோகி கட்டளையிடுகின்றார் துதித்தற்குரிய அன்பனே எனவா
கியத்தை நிரூபித்தன கேட்பாயாக மெய்ஞ்ஞான வலிமையுள்ள சிவயோகியெ
ன்று என்னை யறியக்கடவாய். என்று. (௩௯)

ஆன்றசத்தியரூபமே, கோனறவானமற்றெனனினடை
சானறவிப்பிரசித்திதா, னேனறவாறுற்றிருந்ததே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சத்தியவடிவமான என்னிடத்தில் உள்ளதுபோலக்கா
ட்டிம ஆரோபிதப்பிரபஞ்சம் பொருந்தமாறு காணப்பட்டி வருகின்றது. என்று.

கருவிகாரிய நானவன், பொருவருக கருத்தாவவன்
மருவலாமோர் வினோதத்தாரம், பொருவிச்சகம் பார்க்கின்றேன்.

(இ-ள்) பஞ்சபூதகாரியமாகிய சரீரமும் ஞானேந்திரிய கனமேந்திரிய அந
தககரணதிகளும் நானன்று இவைகளையிமாணிடுகின்ற காததாவும், நானன்று,
என்னிடத்துண்டாகிய லாவியையாட்டினால் உள்ளதுபோலக் காட்டுகின்ற இப்பி
ரபஞ்சத்தைப்பார்த்திருக்கின்றேன். என்று. (௪௦)

அன்பின்மல நெஞ்சுறியும், றுன்பயில்லையத துன்பந்தா
னினபமாவந்து மெய்தரில, வன்பளறறிடைவைக்கும்.

(இ-ள்) அன்புள்ள ஜனகராஜனே மனம் கிடைத்ததை யடையுமாறால்
தயராக வந்தனாகா. அத்துன்பங்களையாவும் இன்பம்போல வந்து சத்தியபுத்தி
யைக்கொடுக்குமாறால் கொடிய நாகத்தினிடத்து அவனை நிலைநாட்டிம. என்று.

கடறுமானந்த ரூபமாம், பேறுநல்கும் பிரமபபீரன்
மாறுதிர்துற்ற வாஞ்சையோன், வேறுகாமம் விரும்புமோ.

(இ-ள்.) வேதங்களாலெடுத்தனாககின்ற ஆநந்தவடிவத்தை, விதிவழியே
செய்துகின்ற அன்பர்களுக்குக் கொடுத்தருளும் பரப்பிரமத்தினிடத்துப் பேதி
யாத இச்சையை (நிரந்தரம்) வைத்திருப்பவன் (அறப்பமாகிய) வேறு இச்சையை
கொள்வாரே (கொள்ளான்.) என்று. (௪௧)

அவரவிலர் பரமானந்த தவாத்ருபச்சிவமலா
லுவாவுளாய் மற்றுமொன்றனை, யெவாறுகொள்ள விசைவரே.

(இ-ள) பட்டத்தியானையையுடைய சனகராஜனே ஆசையறவர்கள் பரமானந்தானுபவத்தைப் பேதியாதுகொண்டிருக்கிற சிவரூபமாவார்களேயல் லாமல் அன்னிதான் விஷயசுகங்களை எவ்வாறு அனுபவிக்கத்துணிவார்கள்.எ-று.

முற்றுமோந்தவனாயினும், பற்றுகாமஞ் சிறிதுறிற்
சுறுவாதனை நீங்குமோ, வறுமாறினறி மல்குமே.

(இ-எ) முழுவதும்றிந்து மெய்ஞ்ஞான சமாதியில் நிற்பவனாயினும் உல காபேஷைச் சிறிதிருக்குமானால் முந்நுள்ள கரணவாதனை யொழியுமோ குறை யாது மேனமேலோங்கி வளரும் எ-று. (சரு)

ஆனதால் விடயத்தைவிட், உனமின்றியமாதியான
மேனமைகூட சிவபூசைசெய், தூனமாதி யொழிப்பாரே.

(இ-ள) ஆனபடியினால் விடயப்பற்றை விடுத்த உயர்வுள்ள இயமாகி அஷ்டாங்க பேரகங்களைச்செய்து (மனோலயத்தைப்பெற்று) மேனமைதற்கிய ஞானபூசைசெய்து தேகாதிபிரபஞ்சவாசனையை யொழித்துவிடுவார்கள் எ-று, அஷ்டாங்கயோகம் இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராஞ்ஞாமம், பிரத்தியா காரம், தாஸனை, தியானம், சமாதி என்பனவாம்

மெய்யரானந்த ரூபியாஞ், செய்யவேணியன்பானமன
மையசெல்லநிறுத்துடி, வையவாஞ்சையை மாட்டுவார்.

(இ-ள) உண்மைஞானத்தில் விருப்பமவைத்த பெரியோர்கள் ஆநந்தரூப ராயும், சிவந்தசுடையையுடையராயுமுள்ள சிவபெருமானிடத்து மனமமுந்நு மபுநிறுத்தி பிரபஞ்சவாசையை நீக்கிவிடுவார்கள். எ-று. (சஎ)

முன்னாநானும் விடயத்தாற, பன்னருநதுன்பம் பட்டன்ன
பின்னாநாலுணர் பெற்றியார், னன்னாமேலவர் சோககையால்.

(இ-ள) நான் பூாவத்தில் (பஞ்சேசுத்திரியங்களுக்கு இன்பத்தைவிளைவிக்க ம) விஷயப்பற்றினால் சொல்லுதற்கரிய துயரப்பாடுகளை யடைந்தேன். அதன் பின்னர் சாஸத்திரவுணர்ச்சியாலும் சாதுசங்கசேவையாலும். எ-று. (சஅ)

சிவபிரானருள் சோநதன்ன, நவறினஞானமுஞ் சாரநதன்
னிவறுபொய் மெயிரண்டுமோ, ரவழிநமையடைந்தன்ன.

(இ-ள) மகாதேவருடைய கிருபையைப்பெற்றேனே பேதியாத சொரூப ஞானத்தையடைந்தேன் மறதிக்குக் காரணமாகிய பொய்யையும் மெய்யையும் பகுத்தறியத்தக்க தவநிலைப்பெற்றேன். எ-று (சக)

(ப-ம.) திருவருள் வலிமையுள்ளோர்க்குத் தவமும, தீத்தியாதித்தியவஸத்து விவேகமும, ஞானமுதலியவைகளும் எளிதாக்கக்கிடக்குமாதவின, அருளேமுற கூறினா.

சாதிமானந்தபுத்தலை, யாதியாவு மடைந்தன்ன
சோதிபான்மனநதுன்னுவித், தேதிவானந்த மேய்த்தன்ன.

உருவது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம் உரையுள்

(இ-ள்.) சாதிபரசாரங்களைக் கைவிட்டமையால், சஞ்சலமின்றி எல்லாவின்பங்களையும் பெற்றேன. பிரகாசமே வடிவமாயிவ் சிவபெருமானிடத்து மனமழுந்தச்செய்து குற்றமற்ற சொரூபானந்தத்தை யடைந்தனன். எ-று. (௫௦)

வேறு

இலைமலிவேலினு ரீனனமொன்றுகொள்
கலைமுழுவதுமபுகழ் கயிலைமால்வரை
மலைமகளொடுமிள மைந்தனோடுநக
தலைமகனொருதின மணையிறறநகினுன.

(இ-ள்) அசசுவடிவுள்ள வேலேந்திய சனகமகாராஜனே மறறொரு கதையைக்கேட்பாராயாக பலநூல்களும் எடுத்துப்புகழ்கறகுரிய பெருமைவாய்ந்த திருகலைசாசமலையில பாரவதிதேவியாரோடும், முருகப்பெருமாடோடும், நமசினைவராகிய சிவபெருமான ஒரு தினத்தில் இரத்தின சிமமாதனத்தினயிது வீற்றிருந்து காட்சிகொடுத்தருளினான் எ-று. (௫௧)

வானவர்வந்தடி வணங்கிமானிட
ரீனமிலொருபவத தெய்துவார்கொலோ
மரையினமுத்தியை மறறையாருயி
ரானவைநினனடி யடைவதுணடுகொல்.

(இ-ள்) தேவர்கள் வந்து (மகாதேவர்) பாதங்களில் வணங்கி, மனிதர்கள், குற்றமற்றமுத்தியை, பிறந்த ஒரு பிறவியற்றானே மேனமையாகப் பெறுவார்களோ அவர்கள் உடம்பை விட்டுப் பிரிந்த உயிர்கள் தேவரீர் திருவடியிற் கலப்பதுண்டோ. எ-று. (௫௨)

(ப-ம) உயரந்த பதவிகளிலிருந்து அனுபவிக்கின்ற சுகந்ததுக்கும் பதமுததியென்று பெயராதவின மானமின் முத்தியென்று கூறினான்

இலலைகொலெங்களுக கியம்புவாயென
யல்லெவனறிடுகளத தண்ணல்கூறுவான்
வல்லெவனறிடுமுலை யதிதிமைந்தாகா
டெரல்லெவமபவததுயா துளையுமானிடா.

(இ-ள்) மனிதர்கள் தேவரீர் திருவடியுடையவிலையோ (சுந்தேகமுள்ள) எங்களுக்குத் திருவாய்மலர் வேண்டிமென்று தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ள கறுப்பினால் இருளே வெல்லத்தக்க கண்டததையுடைய சிவபெருமான கட்டளையிடுகின்றனா. சொக்கட்டாளகாயை அவமதிக்கின்றகுலங்கனையுடைய அதிதிமுமாரர்களே (கேட்பீர்களாக) அனாதியாயுள்ள கொடியபிறவித்துயரமென்னுஞ் சமுததிரத்தில் முழுகுகின்ற மானிடர்கள். எ-று. (௫௩)

அடைதருமெரூபவத் தபேதஞானததார
* நடைதவிரமுத்தியிற் சார்வதுணமையக்

கொடைகெழுஞானமும் குறித்தபல்பவ
மிடைதருமத்தினால் விளைவதுணமையே.

(இ-ள்.) (மனிதர்கள்) எடுத்த ஒரு பிறவியற்றாநே அபேதமாயுள்ள சிவ
ஞானத்தைப்பெற்று தடையிலலர்ச் சுகத்தையுண்டிபண்ணு முத்தியைச்சோவ
துண்மையாகும். பக்குவானமாகக் கருக்குப் பேரதிப்பதற்குரிய அச்சிவஞானமும்
பலபிறவியிலும் மதித்து நிறைவாகச்செய்கின்ற சிவதருமங்களாலே நேரிடுவது
ணமையாகும். எ-று. (௫ச)

அன்னஞானத்தினை யடைதராரொலரம்
பன்னருமழியும் பவத்திலாழுவா
ரொண்பலலுயிர்களு மிறந்தகாலத்தே
நன்னாகொணமுத்தியை நல்கவவேண்டியே.

(இ-ள்.) அச்சிவஞானத்தைப் பெறுதவர்கள் யாவரும், சொல்லுதற்கரிய
உண்மிகாலந்தோறும் பிறவிக் (கடலில்) முழுகுவார்கள் இவ்வாற்றித்ததலால் பல
ஜீவர்களும் தேகத்தை விடுகாலத்தில் இன்பவடிவாகிய முத்தியையடைவதே
ண்டிமென்று நாமாலோசித்து எ-று. (௫௫)

இலங்கொளிஞானவீ டென்னுநாமமிட்
டலங்குறவொருதல மமைத்துளரமது
குலங்கெழுமுனிவரர் கொற்றமேவுறுங்
கலங்கலிலகங்கைக்கும் கிடந்தகாசியே.

(இ-ள்.) புகழ் விளங்குகின்ற ஞானவீடென்று பெயர்வைத்துப் பிரகாச
மாயுள்ள ஒருதலத்தை யுண்டிபண்ணியிருக்கின்றோம். அது கூட்டமாயுள்ள முனி
வர்களை யுடையதும் பாவங்களை விருப்போடு வெல்லத்தக்க தெளிவுள்ள கரு
காதீரத்தையுடையதும் ஆகிய காசித்தலமாகும் எ-று. (௫௬)

பிறங்குறமத்தலம் பிரம்பூமியென
றமங்கிளரொருபெய ரடைந்ததாயிடை
நிறங்கிளாதரப்புகு நேயமிககவர்
வறங்கெடவடைகுவர் மாட்சிஞானமே.

(இ-ள்.) ஞானப்பிரகாசத்தை யுடைய அக்காசித்தலத்திற்குப் பிரம்பூமி
யென்று ஒருபெயருண்டு, தருமம் விளங்குகின்ற அத்தலத்திற்குச் சித்தப்பிராக்
தோடு சென்று அன்பு செய்வார்களாலே கொடிய குணங்களாகிய வெப்ப
மொழிநது சொருபஞானத்தை யடைவார்கள். எ-று. (௫௭)

(ப-ம.) காசியென்று சொல்பவருக்கும், சொல்லக்கேட்பவருக்கும், கா
சிக்குப்போக முயல்பவருக்கும், முயன்றவாறு அத்தலத்தை யடைந்தவருக்கும்,
போவாருக்குத் தவியெய்பவருக்கும் அறிவைப் பிரகாசிப்பித்துப் பின்னா பிரமஞா
னத்தைத் தந்தருளுவதன்றிச் சொருபஞானத்தை யுடைய சீவனமுத்தரனேகரைச்
சதாகாலமும் தன்னிடத்துக்கொண்டிருப்பது அக்காசித்தலமாதலின் அப்பதி
யைப் பிரம்பூமியென்று கூறினா.

உக-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம் உாசக

பிறதலத்தெண்ணும் பிறவிவைகிப
வறமொருபவத்துற வவிமுத்தந்தரு
மறவபராதமின மாண்பினோக்கெவா
முறவொளிர்ஞானத்தை யொல்லைல்குமே.

(இ-ள்.) அன்னியதலங்களில் கணக்கெல்லாத பிறவியெடுத்து வாசஞ் செயதலால் வரும் புண்ணியங்களை, காசிதலத்தில ஒரு பிறவியெடுத்து வசித்தால் அடையக்கூடும் பாவங்களாகிய அபராதஞ்செய்யாத மாட்சிமையுள்ள உத்தமர்கள் யாவருக்கும் உள்ளேபிரகாசத்தைத்தருகின்ற மெயஞ்ஞானத்தை அத் தலம் விரைவாகக்கொடுத்தருளும். எ-று. (ருஅ)

புரியபராதஞ்சரல புகருயிராக்கெலா
மரியபராதனையின் தந்தத்தெய்துமா
லுரியபராதமென்றுணாதத தென்னென்றிற்
மெரிதராலவாககுந செப்புவாமரோ.

(இ-ள்.) செய்கின்ற சிவாபராதங்களால் அதிகரித்துக்கொள்கதையடைந்த ஜீவர்களெல்லாம் (காலவரவருடைய தண்டனையால்) அருமதுயரத்தை யறுப வித்து முடிவில் முத்தியடைவார்கள். அபராதமென்றுசொன்னது யாதென்றால், பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரென்றும் மாணஞ் வருணத்தாராகும் விதித்துள்ளவைகளை (தேவர்களே) நீங்கள் நியுமாறுகூறுகின்றோம் எ-று. (ருக)

நிறைதருமயனமனை வசித்தனீதியில்
கறையுடைக்கயவாதவ கையதேற்றுண
லறையஞ்சாரமற மயோக்கியஞ்செயவ
மறையவாபுரியபராதம் வானாகாள்.

(இ-ள்.) பிராமணா செய்கின்ற அபராதமாவன, செலவம் நிறைந்துள்ள அன்னியாலீடுகளிலே குடியிருத்தல், நீதியறிடாதவர்களும், களங்கமுள்ளவர்களு மாகிய மூடர்களிடத்துப் பொருளவாங்கியுண்ணுதல், வேதங்களாலே இழி வென்று சொல்லத்தக்க அஞ்சாரங்களைச் செய்தல் அயுகதமானவைகளைச் செய்தல் (முதலியவைகளென்று) தேவர்களே (அறிவீர்களாக) எ-று. (ரு௦)

கருநிலாவுயிராத துரோகம்புரிதிடன
மரியதன்மையிற் கடனவாங்கியிளவுந
தெரிதரக்கொடுத்திடல் செயாமையின்னவை
யரியமனனவரப ராதமாகுமால்.

(இ-ள்.) உற்பத்தியால் விளங்கியிருக்குஞ் சீவர்களுக்குத் துரோகஞ்செய்தல் தமது அதிகாரசம்பத்தைக் காண்பித்துக் கடனவாங்கி, கொடுத்தவா மனை தெளியுமாறு பின்னர் அக்கடனைக் கொடாதிருத்தல் இவைபோன்ற தொழில்கள் அருமையுள்ள அரசராதசெயடப்படும் அபராதங்களென்று தேவர்களே அறியக்கடவீர்கள். எ-று. (ருக)

அலைகடற்புவியிடத் தபத்தங்கூறுத
 னிலைகெடவஞ்சுருக கிடுதனீடிய
 தலைமையர்தமைப்பணி யாமைநரயகாதா
 மலைவறப்புரியப ராதமாகுமே.

(இ-ள்) அலைகளையுடைய கடலாற சூழப்பெற்ற பூமியின்கண் வைசியர்
 செய்யும் அபராதமாவன (இலாபத்தையுத்தேசித்து) பொய்வாதத்தை கூறுதல்
 உலகியல் கெடுமாறு தானியங்களைக் குறையவிறதல் குணத்தாலுங் கலவியாலுங்
 தவத்தாலுங் தனயயாலுஞ் சாந்தத்தாலுங் உயராதவர்களை வணங்காதிருத்தல்
 முதலியவைகளாம். எ-று. (௬௨)

முன்னவாதமைவணங் காமைமொய்த்தெழு
 மினனலசெய்மதுக்குடி யிகழ்புலாலுணவ
 பன்னருமவஞ்சனை யாதிபண்ணுதல்
 பின்னவாதமமப ராதம்பேசுங்கால்.

(இ-ள்) சூத்திரர்கள் செய்யும் அபராதமாவன, தமக்குமேற்பட்ட மூன்
 று ஜாதியாராயும் வணங்காதிருத்தல், ஸ்ஹந்ததுன்பங்களை ஆனமாககளுக
 குணபெண்ணுகிற மதுவைப்பானம் பண்ணுதல் அறிவுடையோரால் இகழ்த
 தக்க மாமிசங்களை யுண்டல் சொல்லுதற்கரிய வஞ்சனைசெய்தன, முதலியவை
 களாம். எ-று. (௬௩)

இதத்குபாதக மெய்கலினறியே
 யுத்தமக்காசியை யுறுமுமேவுவோர்க்
 கதத்குபோழ்தினே யபேதஞானநான
 னைத்தலநெலவியிற கடுப்பதுணமையே.

(இ-ள்) இவ்வாறாகத்தெரிவித்த பாதகங்கள் தம்மை யடையாதவாறு
 (மனதைத் தபோமராகத்திறிசெலுத்தி) உயராத காசித்தலத்தையடைந்து வீரு
 பபோடு வசிப்பவர்களுக்கு உள்ளங்கை நெலவிக்கனிபோல வசிக்கஹ அக்கா
 லத்திறுனே பேதமற்ற சொருப ஞானங் கிடைப்பது சத்தியமாகுமென்று
 (தேவர்களே அறிவீர்கள்) எ-று. (௬௪)

இனையபல்வளம்பொலிந் திலகுகாசியை
 நினையவுமருமபய னிரமபிமுறநிடு
 மனையநறகாசியை யடைதராரொலாந்
 துனையவெவவலிகொடு துனபநீங்குவா.

(இ-ள்) இத்தன்மையான ஞானவளப்பம் பலவும் சிறைந்து விளங்கப்
 பெற்ற காசித்தலத்தை நீனைத்தமாததிரத்து பெரும் பிரயோசனங்கள் சூழுவன
 வாக்கும். நலமுள்ள அக்காசிப்பதியைச் சேராதவர்கள் யாவரும், என்ன புண
 னியங்களை வினாவாக்கொண்டு துயரமாகிய (கடலைக்) கடப்பார்கள். எ-று. (65)

பூமிவளம், செல்வவளம், கலவீவளம், தீராதவளம், மூர்த்திவளம், தல
 வளமுதலிய வளப்பங்கள் நிறைபுள்ளது அத்திருத்தலமாகலின்; பலவளம் பொ
 லிதிலகு காசினையெனதுகூறினார்.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உருக

அன்னியதலங்களி னற்றலால்வரு
துன்னியப்பல் துரோகமியாவைரு
மின்னியகாசியை விரும்பிககாண்டலே
மன்னியபெருங்கழு வாயெனறோருமின.

(இ-ள்) அன்னிய ஸததலங்களிற் செயத நிறைவாயுள்ள பல பாதகங்க ளும் நீங்குதற்கு நிலையாக மதித்துச் செயததக்க பெரிய பிராயச்சித்தம் யா தென்றால், வினகமுற்ற காசித்தலத்தை வீருப்புடனபோயப் பாரததலொன்றே யாகும் தேவர்களே யறிவீர்களாக ஂ-று. (௬௬)

காசியையடைந்துசெய கடுகதுரோகத்திற
கேசிலாவொருகழு வாயுமிலையாக
காய்சினவன்னையுங் கருப்பதுககமே
வீசுவள்காசிமற மதனைபிட்டுமே.

(இ-ள்) காசித்தலத்தை யடைந்தபின்பு செய்கின்ற கொடுமபாவங்களுக் குக் குற்றமற்ற ஒரு பிராயச்சித்தமுங் கிடையாது. பெருங்கருணையுள்ளதாயா ரும் பிரசவவேதனைப்படுமபோது கோபங்கொண்டு புதுகிரஸிடத்துப்பராழுக ளு செய்வன. அக்கருப்பவேதனையொழித்து இன்பத்தைத் தருவது காசித்தலமா ருமென்று (தேவர்களே தெரிவீர்களாக) ஂ-று. (௬௭)

நல்லசாதிரங்குரு சேவைநண்ணினோ
சொல்லருங்காசிக்குத் துரோகஞ்செய்கலார்
செல்லறினனைக்குத் துரோகஞ்செய்பவா
புல்லருங்காசிக்கும புதுக்குவாரதே.

(இ-ள்) மேலான வேதாந்த சாஸ்திரங்களை வாசித்தறிந்து சமசூரு சேவைசெய்த சாதுக்கள மகிமைகூறுதற்கரிய காசித்தலத்துக்கு, நிறைத் சொல லார்கள. கருணைமாறாத தாயாருக்குத் துரோகம் நிறைத்துச் செய்கின்ற (அதி பாதகங்கள்) அடைதற்கரிய காசித்தலத்திற்கும் நிறைதயுண்டாகுவார்கள், ஂ-று.

நலமலிதரும்மே நமதுநபமாம்
புலமலிதரவில் துணர்ந்தபுநதியேரா
குலமலியதைவிடார குருடமெழாடாக
ணிமலிதரவது நீததுமாழ்குவார.

(இ-ள்) நனமை நிறைந்த தரும்மே நமக்கு வடிவமாகும் அறிவின்கண் அனுபவமாக இந்த ரகசியங்களைத் தெரிந்த புத்திமான்கள், மேனமை நிறைந்த அததரும்த்தை விடாது செயவார்கள். ஞானநேத்திரமில்லாத அஞ்ஞானிகள் உல கத்தில மேனமேல பிறப்படையத்தக்கவராதலின தரும்ஞ்செய்யாதொழிந்து மயங்குவார்கள். ஂ-று. (௬௯)

பூலோகாதிபதியும், இந்திரலோகாதிபதியும், பிரமலோகாதிபதியும், விஷ் ணுலோகாதிபதியுமுதலிய சுகங்களுக்குத் தருமங்காரணமாதலின நலமலிதரும் மென்று கூறினா,

அளவிடற்கரியநம் மடித்தியானதந்
 லுளவிடயங்களை பனவொழிநதிடுங்
 களவுறுமவையறக கடியபாவமும்
 வளாவதினறையிட மினறிமாயுமே.

(இ-ள்) அளவிடக்கூடாத மகிமையுள்ள நமது திருவடிபைத் தியானஞ் செய்வார்களானால், பிரபஞ்சப் பற்றுக்கள் யாவும் அவர்களை விட்டு விலகிப் போகும் வஞ்சனைக்கிடமாயுள்ள விஷய வாசனை பொழிந்தால் கொடுமபாவங் கள்வளருவதற்கிடமில்லாமல்நாசத்தையடையும்(தேவர்களேயறிவீர்களாக)எ.று.

நமைரினைப்பவரிட நாமகனறிடேர
 மமைதருமறமத் னுல்வளாநதிடு
 நமைமறப்பவரிட நரம்புருநதிடேர
 'மமைதருமறமத் னுலவிருத்தியே.

(இ-ள்.) நமது திருவடிபைச் சிந்திக்கின்ற அடியார்களை நாம் விட்டுப் பிரியமாட்டோமாதலால் அவர்கள் செய்யுநருமம் நாளுக்குநாள் வளாநதோங் கும். நமமை மறப்பவரிடத்து நாம் வீற்றிருக்கமாட்டோமாதலின் அவர்கள் செய்யும் பாவம் நாளுக்குநாள் விருத்தியாகும். எ-று. (எக)

(ப.ம்.) சிவனடிக்கு, அனபுசெய்பவா செய்யும் பாவமும் புண்ணியமாகுமா னால், புண்ணியம் ஒன்று கோடியாமென்பது தோன்ற, வளாநதிடுமென்றும், சிவனடிக்கு அன்பில்லாதவர்கள் செய்யும் புண்ணியமும் பாவமாகுமானால் பா வம் மேற்கூறியவாறு வளருமென்பது தோன்ற விருத்தியென்றுங் கூறினா

மற்றுநந்தியானததான் நாயும்பாதசுரு
 சொற்றபேரானநத சொருபமாநமைக
 கறவரதியானிப்பரா கதியைநண்ணுவார்
 மறவாவிடையவர் தனையின்மாயவரே.

(இ-ள்.) தேவர்களே கேட்பீர்களாக, நமமை தியானஞ் செய்வார்களானால் பாவங்கொழிந்துபோம் கொல்லப்படுகின்ற மேலான ஆநந்தவடிவமாவார்கள். ஆதலால், நமதிலக்கணத்தை வாசித்தறிந்தவர்கள் நம்மைத்தியானிப்பரா. பின்னா மூத்தியையடைவார்கள். வாசித்தறியாதவா உலகவாதனையிலகப்பட்டு மரணத் தையடைவார்கள். எ.று. (எஉ)

கறையுறுபுண்ணிடைக் கலக்குமீயெனக்
 குறைமதியாளர்கள் பவஞ்சநகடுவார
 நறைகமழமலாமது நண்ணுமீயென
 நிறைகுநாநமமடி நினைநதுநண்ணுவார.

(இ-ள்.) உதிராதோயந்த செம்புண்ணிடத்துச் சேரும் ஈயைப்போல அற்புத்தியுள்ளவர்கள் உலகவாழ்க்கையிலகப்பட்டு மடங்குவார்கள். வாசனை

உக-வது தேவர்களுப்பேச்சம்பெற்ற அத்தியாயம். உாடுக

பரிமளிக்வின புட்பத்தினிடத்துள்ள தேனையடைந்த ஈயைப்போல போற்றிவினை யுடையவா ஈமது திருவடிபைச்சிந்தித்து முத்தியின்பமபெறுவார்கள். எ-று. (எக)

மன்னுவேதாந்தகலவழி யுணர்ந்துமேற்
றுன்னுபலவிடயமுந் தொலைத்துநமமடி
யென்னுமோம்ரககல மியையப்பற்றியே
பன்னுவெம்பவககடல கடப்பாபண்பினோ.

(இ-ள்.) உத்தமகுணமுள்ளோர், நிலைபெற்ற வேதாந்ததூல்களை, வாசித்து முத்திமார்க்கத்தையுணர்ந்து அதனபின்னர் கிறைவாயுள்ள பலவிஷயங்களையும் ஒழித்து (அதனவாசனையுங்கெடுத்து) நமது திருவடியென்கின்ற ஒப்பற்ற கப்பலைப்பற்றிக்கொண்டு கொடிய ஜனன சமுத்திரத்தைக் கடப்பார்கள். எ-று.

மருவுநமமடித் தியானத்தினவாயத்திடுந்
திருவமாமுத்தியிற் சிறந்ததொனநிலைப்
பருவரலொழிதரப் படருமியாவரு
மொருவருங்காசியை யுறுதலவேண்டுமால்.

(இ-ள்.) (புண்ணியபலத்தால்) விடைகவின நமது திருவடித்தியானத்தாலு ண்டாகும் ஞானசம்பத்தையுடைய மோட்சசுகத்திக்கு மேற்பட்ட சுகங்கிடையாது பிறவித்துன்பம் நீங்கவேண்டுமென்று நனமார்க்கத்தில் நடக்கின்ற எல்லோரும் விட்டுநீங்காம விருக்கப்பெற்ற காசித்தலத்தை அவெயம் சேரவேணும். எ-று. (எரு)

என்றுவானுடருக ஈசன்ஈறின
னன்றுவானவரொலா மாடிப்பாடியே
நன்றுநாமபெற்றன மென்றுநாயகத்
தொன்றுவானகாசியை யுள்ளிவாழ்ந்தனர்.

(இ-ள்.) இப்படி யென்று சுவாக்கலோக வாசிகளாய் தேவர்களுக்குச் சிவபெருமான திருவாயமலர்ந்தனர். அப்போது தேவர்களையாவரும், ஆகந்தக் கூத்தாடி தோத்திரஞ் செய்து, நாம் உண்மை யுபதேசத்தைப் பெற்றோமென்று சிந்தனை நாயகமாங்கப் பெருமை வாய்ந்த காசித்தலத்தைச் சிந்தித்துப் பரமசுகம்பெற்று வாழ்ந்தார்கள். எ-று. (எக)

கலியிடைமுத்தியைச் சலக்கவேண்டினோ
ரொலிகெழுகாசியை புறறுவைகவே
வலியுடைத்தெனமன மதித்தியாவாகரு
மெலிவறவுரைத்தனர் மேலவானவர்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சுகத்தையடைந்த மேலோராய் தேவர்கள், கலியுக் ததில் முத்தியையடைய விரும்பினவர்கள் (யாவராளுமும்) (வேதங்கள்) ஆரவாரித்துக் கூறுதற்குரிய காசித்தலத்தை யடைந்து வாசஞ்செய்தலே உறுதியாயுள்ள சாதனமென்று மனதில் மதித்து எல்லோருக்குஞ் சந்தேகம் நீங்கும்படி போதித்தனர். எ-று. (எஎ)

சொற்றதோரென்றவ தூதனோதினான்
மற்றவனவாயமொழி கேட்டமன்னவன்
பெற்றனங்கதியென்ப பிறங்குநெஞ்சினான்
கொற்றமாகாசியுட் குறித்துவைகினான்.

(இ-ள்) நான் சொல்லிய இககையைத் தெளிந்தறிவாயென்று, கங்கைக்கரையில் வந்த அவதூதராகிய பெரியவா சொன்னவார்த்தையை (அன்போடு) கேட்ட மிதிலையாதிபனாகிய சனகராஜன், நானமுத்திபெற்றேனென்று விளக்கமுற்றமனதுடன் பாவங்களை வெல்லுகின்ற வலியுள்ள காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்தனன். எ-று. (௭௨)

ஆதலிறகாசியை யடையுமாநுதங்
காதலிறகொளபவா கலப்புறாநா
கோதலினதுமன முறுதபாயியா
சாதலிறபெருந்துயா தலைகொள்வாரொனலும்.

(இ-ள்) ஆனபடியால் காசித்தலத்துக்குப்போகவேண்டுமென்கிற சந்தோஷத்தை அன்போடு மனதிற்கொளபவர்கள் (ஒருக்காலும்) நாகத்தையடையார்கள் அத்தலத்தின் மகிமையை வாயினாற்சொல்லாமலும், மனத்திற சிந்தியாமலும் இருக்கின்ற பாவிகள் மரணகாலத்திவ்வுண்டாகின்ற துயரத்தைப் பாரகிலும் அதிக துயரத்தை எக்காலமும் மேற்கொள்ளுவார்களா. எ-று. (௭௩)

என்றுசெங்கோலுடை யிறைவனகூறினான்
என்றுவணசடையிடை யமைந்தசான்றவா
நன்றுளமகிழ்ந்தனா நைமிசத்துள்
ரொன்றுமாறிதுவெனச சூதனோதினான்.

(இ-ள்) இப்படியென்று செங்கோற்கடவுளாகிய இயமன் அக்காலத்திலுள்ளவளமுள்ள சபையிலிருக்கின்ற பெரியோர்களுக்குக் கூறினான், அப்பெரியோர்கள் கேட்டு (காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சொித்து) களிகூர்ந்தனா நைமிசவனவாசிகளாகிய சவுட்கராதி முனிவர்களே உள்ளவாறாகிய இதை உணருவீர்களென்று சூதமகாமுனிவா திருவாய்மலர்ந்தனா. எ-று. (௭௪)

இருபத்துமூன்றாவது தேவாகளுபதேசம்பெற்ற
அத்திபாயமுற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உரு-ககு திருவிருத்தம். (௭௫)
திருச்சிறமபலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருபத்தினாலாவது சனாதனன் முத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

—o—o—o—

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்னலம்பொலிதரு நைமிசத்தவா
முன்னருந்தருதமா முனிவறபோற்றியே
யினனமுங்காசிமாக கணையிமம்பெனப
பன்னருமமுனி பகாதனமேயினுன.

(இ-ள) மேலான ககாஹுபவததால விளங்குகின்ற நைமிசனை வாகி
காகிய சவுநகராதிமுனிவாகு, நினைததற்கரிய மஹிமையுள்ள சூதமகாமுனிவனா
வணங்கி பெருமைதங்கிய காசித்தலமஹிமையை இன்னமுன கட்டளையிடவே
ண்டிமென்று பிராரத்திக்க சொலவதற்கரிய அசுரூதமுனிவா கூறத்தொடங்கி
று. ௭-று. (க)

காமமேபிறவிவித் தாராங்கணணிலாக
காமமேசிவனடி க கலப்புநீகநிய
காமமேயவததைதிற கலபு செயந்நிய
காமமேநகெலாக காணியாகமுமே.

(இ-ள) பிறவியாகிய விருஷாதழைப்பதற்கு காமமே, விரையாகும
தாக்கூணியமில்லாதகாமமே, விவபெருமான நிருவடியிறசேரவொட்டாமல் வில
குகும. காமமே, எல்லாததுயரங்களிலு முழுமபடிசெயவிகுகும. காமமே, நர
கபூமியைக்காணியாகியாக ஆனும்படி செயவிகுகு ௭-று. (உ)

மனைவியாமககளில வாஞ்சையுனமையே
புனைதருநலமெலாம போகித்தாழத்திடு
மனைவியாமககளில வாஞ்சையினமையே
புனைதருபாகடி பொருநதவ்யகுகுமே.

(இ-ள) பெண்டு பிள்ளைகளமேல ஆசையுண்டாயிருத்தலே மேலாகிய கூக
நகளைவெல்லாம நீக்கி தாழந்த நிலையிறசோகுகும, மனைவியாமககளிலமேல ஆசை
யில்லாதிருத்தலே மிகவுமுயாதத மோட்ச பூமியிற் சேருமபடி செலுத்தும் ௭-று.

பிறவிவித்தாவதும பெருகுதுனபெலா
பிறவியிலலாதுற வயபகுதிப்பது

முறவியலொழிபபது முணாச்சிமேவிநெ
துறவியலகெடுபபதுஞ் சொன்னவாளுசையே.

(இ-ள) பிறவித் துன்பத்திற்கு விரையாயிருப்பதும் அதிகரித்த துக்காது பலங்களெல்லாவற்றையும் மறந்துவிடாமல் மேனமேல் அதிகரிக்கும்படி செய்வதும், சிநேகவாளுசையைக்கெடுத்துவிடுவதும் அறிவை விசாலப்படுத்துகின்ற துறவாச்சிரமத்தகுப போகவொட்டாமற செய்வதும் மேற்கூறிய ஆசையாகும். எ-று. (சு)

(ப-ம) ஆசைக்கடியானகிலலோகத்தினுக்கு மாசுற நல்லடியான என்றும் ஆமுனிச்சையே. மேலுமேலும் பிறப்பளிக்கும் வீததென்றும். ஆசையெனும் பெருங்காறுதென்றும் ஆனரோ கூறியவற்றனுமுணாக

ஆசைசுறயிருந்திடி. னகினிமித்தமவந
தோசைசாலுவெகுளியுமோருங்குணணிடு
மரையாரரஃதுற மயக்கமுமமுறு
மீசையாரடிககலப் பிரிக்குமினனவே.

(இ-ள) காமஞ்சிறிதிருப்பினும் அக்காமங்காரணமாக அறிவுடையோர் விரிவாக எடுத்துரைத்தற்குரிய கோபமும் வந்து கலந்திடும் களங்கமுள்ள கோபங் காரணமாக மயக்கமும் வந்து சேரும் காமம், வெகுளி, மயக்கம் இம்மூன்றுங் கலந்து பரதேவியின்றிருவடிகளை அணுகவொட்டாமற பிரித்துவிடும் எ-று.

பெண்ணிடத்தாசையுட சிறிதுபெற்றிடின
மண்ணிடத்தாசையும் வந்துகூட்டிடு
மெண்ணிடத்தஃதுற விரியத்தக்கதோ
கண்ணிடக்கொடியதாய் கனகவாசையே

(இ-ள) பெண்ணாசை சிறிதிருந்தாலும் அதனிமித்தம் மண்ணாசையும் வந்து சேரும். அம்மண்ணாசையிருக்குமானால் ஐந்திதாலுங் கொடுமையைத் தருவதாகிய பெண்ணாசை ஒருக்காலும் விடிக் கிடாது. எ-று. (சு)

(ப-ம) பெண்ணாசையுடையோர், அந்தப்பெண்ணிருப்பதற்கு ஓரிடமும், காப்பதற்குத் துணையும் தேடவேண்டும் அவ்விடமூல துணையும் பொன்னையன்றி அமையாமையின் கனகவாசை இரியத்தக்கதோவென்று கூறினார்.

ஆசையிலலராகளே யறவாமேலவ
ராசையிலலராகளே யருந்தவத்தின
ராசையிலலராகளே யருடகலப்பின
ராசையிலலராகளே யரியமுததராகள.

(இ-ள) ஆசையை நீதவர்களே தருமாறுபுகள ஆசையைக்கட்டிவரக் களே அரியவதவதையுடையோர்கள் ஆசையைவிலக்கினவரோ மேலானவர்கள் ஆசையைப்போகுகின்றவர்களே திருவருடபிரசாதத்தை யுடையோர்கள் ஆசையைக் கூடாதவர்களே மேலாகிய முததிலையின்றிப்பவர்கள். எ-று. (சு)

உசுவது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம், ஐரோசு

ஆசையுட்பட்ட வரல்கம்பட்டவ
 ராசையுட்பட்டவ சளற்றிற்பட்டவ
 ராசையுட்பட்டவ ரயர்விற்பட்டவ
 ராசையுட்பட்டவ சரங்கப்பட்டவ.

(இ-ள்.) ஆசைக்குடன் பட்டவர்களே, எல்லாத்துயரங்கட்கும் உன்னர
 வார ஆசையிற கட்டுப்பட்டவாகன், எல்லா நரகங்களையு மனுபவிப்பர். ஆசை
 யிற சம்பநதமுடையவர்களே, மறநிகருக்காரணமாகிய அருஞானத்தில் முழுநி
 னோகன ஆசையில் மேம்பட்டவர்களே, பிறவியாகிய நாடகச்சாலையில் நட
 நருசெய்வவாகன எறு (அ)

மூவகையாசையு முருங்கமாற்றியே
 யாவகைசிவனடி யருசுசித்தனபினமா
 தேவகைகொழுபவா செலவவெனறுபல
 பாவகைபாடுவோர பரமமுத்தரே.

(இ-ள்.) (மண,பெண,பொன்)எனனும் மூன்றாகையும் ஒருமிகக்கெடுத்
 துப் பிழைக்குமாக்கத்தை யுத்தேசித்து, சிவபெருமான பாதங்களில அருச்சினை
 செயது,அன்போடு சிவருபங்களைவணங்குபவரும் சிவஞானச்செலவனே எனறு
 பலபரவினதகளைடபாடி (ஆடுபவரும்) மேலாகிய முத்தியடைவார்கள, எ-று. (க)

பரவியநசையெலாம பாழப்படுத்துமே
 ஹரவியகாசியை யுறறு நனமையே
 விரவியகங்கைநீர விருப்பினுமிமா
 தரவியலபெற்றவா சார்வரமுத்தியே.

(இ-ள்) ஞானத்தைதருகின்ற காசித்தலத்தையடைந்து நனமைக கூட்
 டங்கனையுடைய கங்காதீரத்தத்தில் விருப்புடன் ஸாராருசெய்யவேண்டு மென
 கிற அன்பை மேற்கொண்டவர்கள் முத்தியடைவார்களாதலின் விரிந்த ஆசை
 களெல்லாவற்றையும் பாழாக்கி விடுவீர்கள். எ-று. (க0)

அனுகியெம்பாஞ்சுட ரமருங்காசியின்
 மெனாதொருபெருமபுலஞ் செறிந்தவேதியன
 சனாதனனெனும்பெயர் தரித்தமேலவ
 னினாதவையாயின விரிகருமெண்ணத்தான்.

(இ-ள்.) அனுகியேயுள்ள எமது சிவபாஞ்சோதியாகிய மகாதேவர் எழுந்த
 ருளியிருக்கின்ற காசித்தலத்தில், பேரறிவுள்ளவனும் சனாதனனெனனும் பெயர்
 பெற்றவனும் மேனமையுள்ளவனுமாகிய ஒருபிராமண்ண துன்பங்களாயுள்ள
 வகளைப் போக்கவேண்டுமெனகிற நலநினையுள்ளவன். எ-று. (கக)

சந்திவநனைசெபந தவநதியானமு
 நநதியபலவுமுண் ணைசையினறுவான்

முந்தியமாமறை முழுதுமோரதுளா
நிந்தியமவிததவ நிணக்கம்பெறதுளான.

(இ-ள்.) சந்திகாலத்திற்செய்யுந தேவவாதனையும், ஜெபமும், தவமும், தியானமும், இன்னும்பலவாயுள்ள சற்கருமங்களையும் உள்ளன்போடு செய்பவன், முதனமையாயுள்ளதும் பெருமைவாய்ந்ததுமாகிய வேதங்கள் முழுவதையும்நிந்தவன் பஞ்சேந்திரிய நிகிரகஞ்செய்த பெரியோர்களுடைய கருணையைப்பெற்றவன். எ-று (கஉ)

கருதருமபெருமைசால் காசிமானமியம்
பொருவறக்கேடபது புரிந்தபுந்தியான
வெருவறக்கங்கைநீர் விரும்பியாடலே
திருவருநாளெனச் சிந்தைசெய்துளான.

(இ-ள்.) 'இந்திப்பதற்கரிய பெருமையிற்றிறந்த காசித்தலம்மிக மகனோச சதாகாலமுக்கேடக வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற புத்தியுள்ளவன் பிறவிப்பயமொழிய கங்கைநீரத்தத்தில் விருப்போடு ஸ்ராரஞ்செய்தலே சிவஞானச்செல்வங்கிடைக்குங் காலமென்று சிந்தித்துள்ளவன். எ-று (கங)

அன்னமாமறையவற கமைந்தபுத்திர
ரென்னவந்துதித்தவ மியம்பினமூவாக
டன்னமுங்குணமிலிர சற்றுமேராதரா
தினனலையாவாகு மியற்றுதன்மையார.

(இ-ள்.) அச்சனானென்னும் பிராமணனுக்கு, மூன்று புத்திரர்களபிறந்தாரகன் அவர்கள் சிறிதும் நற்குணமில்லாதவர்கள். திரக்க ஆலோசித்தப (பாவத்திற்கு அச்சங்கொள்ளாமல்) பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்வதே வீரதமாகக் கொண்டவர்கள். எ-று (கச)

கரவுசெய்திடுதலுங் கட்டுடித்தலும்
விரவுகுதாடலும் விலைமடந்தையர்
பரவுமிற்புகுந்தவர் பயோதரத்துணை
யுரவுறக்கலத்தலு மொழுககமாக்கினா.

(இ-ள்.) (பிராபெருளை வஞ்சித்துத்) திருடுதலும், மதுபானஞ் செய்தலும், பாவசம்பந்தமுள்ள குதாடுதலும், விலைமாதர்களைத் துதித்து அவர் மனைகளுள்ளே போய்த் தமது மார்பில் அவர்களுடைய குழுகும்பங்கள்முந்தும்படி கூடுதலுமாகிய, இவைடோன்ற தீய ஒழுக்கங்களுடைய செய்வார்கள். எ-று (கரு)

தந்தையையடித்தலுந் தாயைவைதலு
முந்தைமாமறையுணா முதனமையேராதமை
நிந்தைசெய்திடுதலு நெறியெனக்கொடு
கந்தைவீசுவாவெனக் களித்தியங்குவார.

உசுவது சனாதனன் முத்தியிடைந்த அத்தியாயம். உருக

(இ-ள) பிதாவைத்தண்டித்தலும், தாயாவைத் தவறும், அனாதியாயுள்ள பெருமைவாய்ந்த வேதங்களை யுணர்ந்த பெரியோர்களை நிறுத்தலும், இவைபோன்ற நடைகளையே வியமமாகக் கொண்டு கடத்ததிறையை முறிககினை (மத) யானே போலச் செருக்கடைந்து நடப்பாரகன். என்று (கௌ)

மூத்தவன சினியென மொழியுநாமதர
னேததருஞ்சோமட மினிதுதோந்தவன
பாத்துணர்ந்தரிவைபா பாறபுகனறிடும்
வேதவையிடத்தினுஞ் செனறுவிள்ளுமே.

(இ-ள) மூத்தகுமாரன் சினியெனறு சொல்லத்தக்காரமகரணமுள்ளவன துதித்தற்கரிய ஜோதிடசாஸ்திரங்களை துட்பமரக அறிந்தவன், ஜோதிடம் பார்த்துக்கொள்ளத்தக்க மாதாக்கள் இன்னொன்றற்றித்து, அப்பெண்களுக்குச் சோதிடஞ்சொல்பவன் இராஜசபைக்கும் பேராயச் சோதிடஞ்சொல்வான். என்று. (கௌ)

இளமடமாதாகை யிரேகைகோக்கியே
வளமுறப்பலம்புகல வல்லனாவ
ருளமபகருநவித ருரைத்துப்பல்லியே
எளவுகைம்கொடுப்பி கலககவிடுவான்.

(இ-ள) அழகும யவ்வனமும வாய்ந்த மாதாக்களிடத்திற்குப்போய், அவர்கள் கையிலுள்ள இரேகைகளைப்பார்த்து மே மெய்மூன்று சவுகியமுண்டாருமென்று பலர்களை விரிவாகச் சொல்லுவதில் வல்லவனாகி, அவர்களை மனதை மயக்குமபடி போதித்து அவர்களைப்புணர்ந்து ஆபரணங்களை யப்பகரித்துக்கொண்டு பெண்புத்தியனை மடையுமாறு கொல்லுவான் என்று (கௌ)

தோனறுமநாட்டிறை சுவாடுவெனபவன
மான்றயலராபொருள வாஞ்சிராதவன
காரைறசோறெனச்சகம் காணுந்நாட்சிய
னெனறசெங்கோனடா யிருநாருளையில.

(இ-ள) உண்டாயின அநாட்டை அரசாருமை சுவாடுவெனனுந்நாமகரணத்தையுடைய அரசன், அயலரா பொருளை உபேட்சியாதவன் வாஞ்சிராபண்ண சாதத்தை (வெறுப்பாகப்) பார்ப்பதுபோல பிரபஞ்சத்தைப் பாரக்கும் சாட்சியுள்ளவன் நிலையான செங்கோலை வீதிவழியே நடத்துங்காலத்தில். என்று. (கௌ)

ஒவ்வவனறிருமனை யுள்ளகம்புகாப
பாங்கவனமனைவித னிரேகைபார்த்தன
வீங்கவணமுலைத்துனை மேவவெண்ணி
னறுத்துதெரிந்தன னச்சுவாகுவே

(இ-ள) உயரத்திலும் சிறப்புவாய்ந்ததுமாயின அச்சுவாகுவரசன் அரண்மனைக்குச்சென்று, பட்டத்தரசியரைய மனைவியிருக்கும் மாளிகையையடைந்து,

அவளையிலுள்ள இரோகைகளைப்பாரததுப் பூரித்த பயோதரங்களைத் தழுவ வேண்டுமெனனு மெண்ணத்தை வெளிப்படுத்திய (குறிப்பை) அச்சுவா குவரசன தெரிந்துகொண்டனன். என்று. (20)

வெட்டியவெழுஞ்சினம் ஊரைதுபொங்கிட
வெட்டியகொடுமுர ணைவலாளரார
கட்டிவைத்தடித்தனன் கவலையாகின
வெட்டியசனாதன குதாத்துப்போகினான்.

(இ-ள்) கொல்லத்தக்க கொடுங்கோபம் மேனமேலவளாகுதுபொங்கி மிகு பராக்ஷிரமமுள்ள பரிசனங்களைக்கொண்டு, சினியெனனும் பிராமணன் கவலையடையுமாறு கட்டிவைத்தடித்தவனாகு இச்சங்கதியை பிதாவாகியசனாதன் னுக்குச் சொல்லியனுப்பினான் என்று. (21)

அனையனுமடைந்தரு காசிகூறின
வினைவருஞ்சினக்கன விவாத்தெழுந்திடத்
துனையமற்றவனமுக நோக்கிச்சொல்லுவான
கனையொலிகருங்கழற் காறசுவாகுவே

(இ-ள்) (அதைக்கேள்வியுற்ற) அச்சனாதனன் அங்குமிடமவந்து ஆரோவ தித்தனன் ஒலிக்கின்ற பெருநைவாயாத ஸ்ரீரகணடையலரித்த பாதங்களை யுடைய சுவாகுவரசன் நினைத்தற்கு யசோபாக்ஷினிமேலொங்குவளர் வியைவோடு அச்சனாதனன் முகத்தைப்பார்த்துக் கூறுகின்றனான் என்று. (22)

துட்டனைப்பயந்தனை துறந்திடாயெலின்
மட்டறவருநதுவ ணுனைபுமைந்தனா
கெட்டனைநீயெனா மட்டவேதிய
விட்டமிக்குறுமொழி யியமசிப்போயினான்

(இ-ள்) துஷ்டப்பயினைபாடையெட்டற்ற நீ அவனை ஓட்டிவிட்டாதிருந்தால், உமமையும் பெருந்தண்டின் செயவேன் அனைசசோததலால் உமக்குவகெடு திசம்பவித்ததென்று சொல்லுகேட்ட சனாதனன் அவ்வரசன் மனங்கலிக்குத் தக்கவாகியவங்களைச் சொல்லிவந்து விட்டான் என்று. (23)

தன்னகங்கவலையிற் சனாதனனபுகுந
தினன்பொல்லாங்குவந நெய்திறநேயெனாப
பன்னருங்கவலையிற் படிந்திருந்தன
ன்னன்மென்னடைமனை யருகுவநன்னா.

(இ-ள்) அச்சனாதனன் கவலையோடு தனவீட்டுக்குள்வந்து இவ்வாறான கொடுமைவந்து சம்பவித்ததேயென்று எண்ணி, சொல்லுதற்கரிய ஆயரக (கட லில்) மூழ்கியிருந்தானாக (அந்தசமயத்தில்) அன்னமபோன்ற மிருதுவான நடை யுள்ள மனைவி சமீபமாக வந்தனன் என்று. (24)

உசு வது சனாதனன முததியடைந்த அததியாயடி. உசுசுசு

கவலைபென்னுற்றனை கணாதிபென்றலு
மவலமிககொருமசு னரசனாலயஞ்
சவலையிறபு குருதுளங் குவித்ததனமைசொற
றுவலைசெய்மனததனா யுளையதுவாடினன

(இ-ள) (அருகுவந்தமனைவி காயகனைப்பாரதது) நீயாது கவலையிறபு குருதுளங் கொலலீரென்று கேட்டபோது குணக்கெடுகள் மூகத்தொமாரன இராஜகங்கத்திற்குப்போய அறிமுகமானால் அரசமாதை விருமயிப பட்டபாடுகளைச் சொல்லி சதாவருகதுகின்றமனத்தோடு மயக்கங்கொண்டபித்தனன. ௭-௮

மற்றதுகேட்டவம மனைவியாயவ
நுற்றதுகொருகுரு துரிபமைந்தற்கே
பற்றதுவைத்துளம பரிந்துமாழிடுனா
சொற்றதுபழுடுனத துணைவன சொந்தனன.

(இ-ள) காயகன் சொல்லியவாரத்தைக்கொள் கேட்டமனைவியானவள், தாருமாரன் செயதபாவத்தையொண்ணாமலும், தனது காயகனுக்கு வாத அமைந்ததை நேரக்காமலும் புத்திரவாருசையால் மடிந்தது பழுதாள்ள இவருக்கு இத்தவாரத்தையே சொன்னது மறு குற்றமென்று சனாதனன வாட்டங்கொண்டன. ௭-௮

(உசு)

உளவாவனமைந்தறி னுற்றதன்றியும்
விளங்கிழைமனையி றும் வெறுப்புவைத்தனன
றுளங்குதலொழிவரை நுழைந்துமனன
களங்கமினமன னுடைக மாமலையுயர்

(இ-ள) மனத்தை கவலைப்படுத்தி மற்ற புத்திரமீதித் வெறுப்புவைத்தறி புனிச்செய்துற ஆபரணங்களைக் கித்த மீளவாசரித்த மும் வெறுப்புவைத்தது, களங்கமில்லாத மல்லெண்ணெயுள்ள ஆகுலாயாத சந்தை மெய்யுமயிராமனை இவர்கொடு சொந்தப்பொறுத்ததை வேங்கொள்ளுமாறு ஆலோசித்தனன. ௭-௮

(உசு)

பொனமனைமுடிவிய பொருளியாவயுற
தனமனையொடுமாரா தாமதகளைகொளப
பண்பனையிரந்துணை பண்புமையினா
செனமனைமையமா கரசிசேருவான்.

(இ-ள) வீடு பொருளமுதலிய எல்லாவற்றையும் தனமனைவியும் புத்திரர்களும்கைக்கொள்ளும்படிவிட்டு மேகங்கள் தவழப்பெற்ற மாலிகையையுடைய கரசிபத்திறசொறு பலவீடுகளிலும் பிசையெடுத்துண்டு காலங்கழிக்கலாமென்கிற உத்தமசிந்தனையை மடைந்தனன. ௭-௮

(உசு)

சானறிடுபெருங்குணச சாதுவேதியன
சானறிடுசொறென யாவுகண்டனன

மான்றிதெகையற வழிக்கொண்டுறநன
னுனறிடுகொடிமுதி னுருவிறகாசியே.

(இ-ள்) சாவசாடியாயுள்ள பரமம் மாவைச்சிறுதிகளின சாதுததனமை
வாயாத சனாதனனென்றும் பிராமணன எல்லாப்பொருளையும் வாழியாசனம்
பொற்கண்டு (வீட்டைவீட்டி) மாளிகைமேற் கட்டியுகொடுக்கா மேகங்களை
வாயியிருக்கப்பெற்ற காசித்தலத்திற்குத் தடையின்றிவழிக்கொண்டு நடந்தடை
தனன எ-று. (உக)

கண்ணியமறையவன காசிபெல்லைய
தண்ணியபொழுதுவந தாடிப்பாடின
னெண்ணியவெண்ணியாந் கெய்கிறமுலிதென
புண்ணியமாமெனப் பொலிந் துதுளளுவான்.

(இ-ள்) சிறுதிதுவந்த சனாதன காசியெல்லையையே சேர்த்தபொது பெரு
மவழிசிகொண்டு ஆநந்தக்கூத்தாடிக் காசிமகிமையைப் பாடி நான் நினைத்தவ
ண்ணங் கைகூட்டிது பூராததிற செயற்புண்ணியமென்று அறிவுவிளங்கி
குத்ததனன எ-று. (ரு)

ானற்புத்திராகளா லின்பமபெற்றுளே
னாநறவித்தூணவியா லல்லோவின்னே
னெனறவிக்காசியி னெல்லேசோந்தனென
றேனறவெறகிணையெவா சொல்லுவகாலென்பான்

(இ-ள்) பெற்றபிள்ளைகளால் இச்சுகத்தை யடைந்தேன. மாட்சிமையுள்ள
மனவியால் குடும்பக்கல்லை நீங்கினேன் பெருத்தனமையுள்ள இக்காசித்தலத்தி
னெல்லையையடைந்தேன் சொல்லுமிடத்து எனக்கு யாவும் சமானமானவர்க
ளென்று சொல்லிக்கொண்டனன் எ-று. (ருச)

மனைவிரமமருகுந வந்தகாலையு
மனையமைந்தரினளா யமைந்தகாலையும்
புனைகலமணிபல பொலிந்தகாலையு
மினையவின்பறிந்தலே நென்றுபேசுவான்.

(இ-ள்) மனையான் (பூராததில்) என்டக்கத்திருந்து, உபசரித்த காலத்தி
லும், பின் புத்திராகளுடன் குதுகலமாகக் கூடிக்கொண்டிருந்தகாலத்திலும், பல
இரத்திரபரணங்களை நான் தரித்திருந்தகாலத்திலும், இவ்வண்ணமான சுகத்
தை அறிந்திருக்கமாட்டேனென்று தன்னுள்ளே சொல்லிக்கொள்வதாயி
னன, எ-று. (ருஉ)

திருநதியவினன்ன செப்பிவேதியன்
பொருந்தியகாசியுட் புகுக்குவவவினை

உச-வது சனாதனன்முத்தியடைந்த அததியாயம். உரகூக

யருநியங்கைகீ ராடிவெம்பவம்

வருநதியவசித்தனன் மனங்குளிப்பவே

(இ-ள) திருத்தமுற்ற இவ்வாறான வாக்கியங்களைச் சனாதனனொம் பிரமணன் சொல்லிப்பண்ணிப்பொருத்தமுள்ள கார்த்தலத்தினைப் பேரய பெருமபாவங்களை யுண்டியிடுகிற கங்காதித்தத்தில் ஸநாநஞ்செய்து கொடுமபிற்வி வருநி ஒழிந்துபோமாறு அத்தலத்தில் மன மிழ்ச்சியுடன் வசித்தனன் என்று. (கூக)

அன்னமென்னடையுடை யன்னபூரணி

தன்னமாசேவையுஞ் சறுவநாயக

னன்னலசேவையு நயந்துசெய்குவன்

பின்னருமபனமுறை துதித்துப்பேணுவன்.

(இ-ள) அன்னப்பறவைபோன்ற மிருகவான் ஈடையுள்ள அன்னபூரணித்தாயாருடைய வீருப்பத்தைத்தரும் தரிசனமும் சாவலோக உபாசாரமெய் விசுவகாதருடைய பேரின்பத்தைத்தரும் தரிசனமுஞ்செய்து அதன் பின்மா களிப்போடு பலதோத்திரங்களுக்கு செய்வானுயினன் என்று. (கூக)

இன்னபைச்சிலபக லிருகாவாயிடை

யன்னபூரணியொடு மரன்மமிழந்தன

னென்னருமபுத்தர வெண்ணுமின்பமாள்

பன்னருமுத்தியிடு பதிந்துவாழ்ந்தனன்.

(இ-ள) இவ்வாறான ஈடலொழுகாதீதாடு அக்கார்த்தலத்தில் லொள்ள வசிக் தம்போது அன்னபூரணித்தாயாரும் விசுவகாதரு ஈருயுள்ள மிழ்தலிலுலாவரும் வந்து சேர்வேணுமென்கிற எண்ணத்தைக் கொடுப்பதும் நிறைந்த இன்ப வடிவமான தம் சொல்வதற் கரியதுமாவிய முத்கிரிவையைப்பெற்று வாழ்ந்திருந்தனன் என்று. (கூக)

இனியுரைத்திடலெவ னிப்பமேவுகோ

கனிமன் தநாசையை பழறிநிறற்றலெ

நனியுடைச்சிறப்பெனச் சூதநற்றவன்

பனியுடைத்தவாககெலாம் பகாநதிட்டானரோ

(இ-ள) இன்னங் கார்த்தலத்தின் மரமையை மொழிவதிலாது முத்கிரிவையைப்பெற வேண்டினோ, மனதைச் சாய்செய்கின்ற மன, பொன், பொன்னென்னு மூற்றுகளை யு மொழித்து நிற்பதே மேலாகக் கொடுத்தானமாகுமென்று பெருமவராகிய சூதமுனிவா குளிரந்தமனமுள்ள சவுனசாரதி முனிவர்களுக்கு உபதேசித்தருளினான் என்று. (கூக)

சனாதனன் முத்தியடைந்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அததியாயம். உச-ககு திருவிருத்தம். கூக

திருச்சிற்றம்பலம்

இருபத்தைந்தாவது இரணியகருப்பர் முதலோர் முத்திபெற்றவத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்.

மறைமுழுதுணர்குதன மன்னியநைமிசுதது
நிறைசவுகராதி நிகழ்நுனிவராப்பாராத்
கறையிடறநிறைமேய காசியினபுகழினனு
மறைகுவதுண்டெனரு வாவததின்றைகிறபான்.

(இ-ள்) வேதங்கொல்லாவறறையும், அறிந்த சூதமகாமுநிவா னைமிசார
னியத்தில நிலபெற்று நிறைந்த சவுனகாமுதலிய விளக்கமுற்ற முனிகணங்க
போப்பாராதது சாஸ்கண்டத்தையுடைய வெயிரான வீற்றிருக்கின்ற காசித்தலத்
தின் மகிமை உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியவை இன்னுமுள்ளனவென்று அன
பினால் சொலததொடங்கினா என்று (க)

உலகத்தினவாழ்வார்கள் காசியினொருவகுற்று
மலரற்றபாவஞ்செய த்மைவதையுணராரா
லிலகுற்றநாமபுரியு கருமத்திற்கிடையுறே
நிலவுற்றதெனக்கூறி நெஞ்சநெக்குருகுவரால்.

(இ-ள்) பூமியில் வாழ்வினறவர்களுக்குள் (சிலா) காசித்தலத்தை விலகாத
டைத்திருக்கும் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யாது அளவிறந்த பாவங்களைச்செய
துவருகிறோமென்று தெளியாதவர்களாகி, நாம விளக்கமாகச்செய்யுஞ் சற்காரி
யங்களுக்கு வீக்கினங்கள் அடிக்கடி வந்தசம்பவிக்விதேயென்று மனைதளரவார
கள் என்று (உ)

பாதகாகாசியிடைப படாநதுசெய்பாதகமே
மேத்குநலவினை நகு விட்கினமாயவநது
நோதகவுறுவிகு நுவலபராதயிலரங்க
கேதமென்றுநாசெயவ திலையிலெஞ்ஞான்றும்.

(இ-ள்) பாவிகள் காசித்தலத்திற்குப் போய புண்ணியமென்று எண்ணி
க்கொண்டு தாங்கள் செய்யும்பாவங்கள், மேலானசற்காரியங்கட்கு வீக்கினமா
கிவநது துன்பத்தை யுண்டாக்கும், அத்தலத்தில் அபராதஞ்செய்யாதவர்களுக்குத்
துன்பமென்று சொல்லத்தக்கவைகள் எக்கால்மும அடையாவாம், என்று. (ங)

உரு-வது இரணியகருப்பனமுதலோர்முத்திபெற்றவததியாயம். உகடு

மறைமுழுதுணர்வாத ராயன்மாமுனிவ
 'னதைபுகழப்பெருங்காசி யகனறுகங்கையைததாண்டிப்
 பொறைமலிவடதிகிற போம்பொழுதிககாசி
 யுறைபவாநிதியாசை யுறினவா ககிடைபுறும்.

(இ-ள்) வேதங்களை ஓதாதுணர்ந்த வேதவியாசம்மாமுனிவர், சாடகர்களா
 லெடுத்தனாககபுபம பெருமபுகழுள்ள காசித்தலத்தை யாகன்று நங்காநதியைக்
 கடந்தபோய், மலிகளை அதிகமாகவுடைய வடதிகையை நோக்கிப்போகுவகாலத்
 தில் இக்காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் பொருளாசை கொள்ளுவவர்களானால்
 அவர்களுக்கு இடையூறுண்டாகக் கடவதென்றனர். ௧-று (சு)

அரியணைமேலவைகி யரசசெயபவனெனி லும்
 பரிதருபொருளாசை பற்றிழைப்பவமொழியான
 நெரிதருபொருணமிகுச சிவணிநாளுமேலோக
 குரீபனவெனப்போககி வறிஞரிலுறை வாரரால்

(இ-ள்) சிமமாசனத்தில் மே லிருந்து உலகத்தையாளுகின்ற அரசனாகவி
 ருத்தாலும் மனக்களிப்பை உண்டாக்குகின்ற பொருளினிதி ஆசைகொள்ள
 வானனால் பிறவியைக்கடக்கமாட்டான் உடையோரைப்பிரசித்தப்படுத்திகின்ற
 சம்பத்தை அதிகமாகவுடைய உத்தமாகளும் அப்பொருள் பெரியோர்களு
 க்கு உரியதென்று தானஞ்செய்துவிட்டுத் தரித்திரர்களை யொத்ததுக்காசித்தல
 த்தில் வாசஞ்செய்வார்கள், ௨-று (சு)

புகழ்தருமொருமுந், பித திருமகள்பொலிதேந்தி
 னிகழ்தருவிடையசக மெவ்வா மபெற்றமுற்று
 மகழ்தருபுனற்கங்கைக் கழுத்தளவறவின றும்
 புகழ்தருநீரவேடடுப புரண்டிரந்ததுதொலும்

(இ-ள்) எவ்விடத்தும் விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற மோட்சமென்னும் திரும
 கள் பூணங்குபையுடன் வசிக்கப்பெற்ற காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள், (அறி
 வுடையோர்) நிந்திப்பதற்குரிய விஷயங்கங்களை எவ்வாறுபெற்றமுடியும் அவா
 கள் விஷயத்தை யனுபவிக்கமுற்சிப்பாராசனனால் ஆழமாயுள்ள கங்கையில்
 கழுத்தாவிதத்தலில் நின்றுகொண்டு புகழப்பெறும் அத்தீராத பானத்தை
 விரும்பிப் புரண்டிரந்தித்தவரை யொப்பவார். ௩-று (சு)

எளமலியவிழுத்த மாநகரிடையுறும்
 ஞானமலிமலினீததாற பாதகமுஞறறிடுவோ
 களமலியாதனையே கைக்கொடுகவலுறுவார்
 தளமலிமனததுற சஞ்சலமொழியாரால்.

(இ-ள்) முத்தியளப்பம் சிறைந்த பெருமைபொருந்திய அவீமுத்தமென
 னுங் காசிப்பதியில் வசிக்கப்பெற்றும் களங்கமின்றாத மனத்தால் தீவின்களைச்

செய்பவர்கள் நிறைந்தவிஷம்போற றுனபஞ்செய்யும் வேதனைக்கதிகாரிகளாகி
துயரப்படுவதமன்றி மனத்தின்கண் உண்டாகியசஞ்சலமும் வீட்டுநீங்கமாட
டராகள். எ-று. (௭)

மாயையின்வல்லபமே வல்லபம்விடமேனாந்
துயரநல்லமுதாகத் தோற்றறித்திடுதலிற்றா
பாயமற்றதுநீங்கும் பண்பினரெஞ்ஞானறு
மாயசற்றருவருளர லாநந்தமடைகிறபார்,

(இ-ள்) விஷத்தை யொப்பதானாலும் பரிசுத்தமும் நன்மையுமுள்ளதே
காமாதம்போற றோற்றறிக்குங் காரணத்தினால் மாயையின் சாமாததியமே
(அளவுபடாத)சாமாததியமாகும் பவிய அம்மாயாவல்லபத்தைக் கடக்குந்ருளை
முடையவர்கள், பரமாதாரியருடைய கருணையினால் எக்காலமும் ஆவதத்தைப்
பெறுவார்கள். எ-று. (௮)

காசியினவசிப்பவர்கள் கருதறமபுரிபாளேனா
மாச்சுறுநானிலை வைராககியமுமிலை
மூசியசிவபத்திமுனைப்பது மவாககிலலை
விசியவிவையாலோர் விசேடமுமிலையாமால்

(இ-ள்) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பெரியோரால் சிவதிகத்த
குத்த தருமங்களைச் செய்நாதிருப்பார்களே யானால் களங்கமற்ற மெய்ஞ்ஞானம்
உண்டாகாது வைராககியமும் றேரிடாது நிறைந்தசிவபத்தியும் அவாகருக்கிலை
தாது வாசஸ்தானத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டதனால் ஒரு விசேடமும் கிடையாது. எ-று. (௯)

முத்தியெனறுனாசெய்யு மொழியும்பறில்லையென்றி
புத்தியுண்டாமவண்ணம் புருத்திமெய்யாநனைபா
லொத்தியலபாதகம்போர் யந்தத்திலுறுகிறபா
சத்தியோபாகத்தான றுனருளுபதேசம்.

(இ-ள்) காசித்தலத்தில் போகங்களை யனுபவித்தகொண்டு முத்தியை
பபெறவேண்டுமென்னும் வாரததையுரு சொல்லாமல் மாதிலுஞ் சிவியாமல்
காலங்கழிப்பார்களானால், முழுவிய காலவைவருடைய தண்டனைக்குடன்பட்டு
வேதனைகளையனுபவித்து யின்னா பராசத்தியை வாம்பாக்கத்திலுடைய சிவபிரான்
செய்தருளு முபதேசத்தைப்பெறுவார்கள். எ-று. (௧௦)

ஆகலிற்சமுசாரத தழுநதுதலற்றிருப்பா
காதலிற்பெறுகிறபா கரிசகனமுத்தியினை
விதலிற்சொடிதரய யாதனைமிககேற்றுப
போதலிற்சினபுதுவா பாவருட்பெருமுத்தி

(இ-ள்) ஆனபடியினால் காசித்தலத்தில் சமுசாரபாதத தழுநதுதலற்றிருப்பவா,
குற்றமற்ற மோட்சவினபத்தை அனுபவிப்பெறுவார்கள். (அச்சமுசாரபாததனைத்

உரு-வது இரணியகருப்பன முதலோர்முத்திபெற்றவகதியாயம, உகௌ

யுடையோர்கள்) மரணுவலையைப்பார்க்கிறாய் கொடிதாங்கியது உபங்களை கா
லவப்ரவா தண்டனையால் முன்னேயனுபவித்து அதன்பின் குதித்தறகரிய
மோட்சகதனைப் பெறுவார்களா. என்று (கக)

வேறு

முந்மியகிதாததனனின் மொழிபெருமபுரமொர்ச்சை
னநதியதலாத் ஸமிககா னநிசிவபதவிவாநதா
னநதிவானிறததவாமேசன சநிதியடைந்துபோற்றிப்
புநதிபுட்சலனீததுப் பொசிபெருமுநதனன.

(இ-ர) முதலாவதாயி உலோதாயுதத்தில் யாவராய் மெதித்து எககும
பெருமபுகழோடாய் ஆம அரிய தவமுள்ளவராய் மெலாண்டி வபகியுள்ளவராய்
லாசைவல, காசித்தலத்தில் அகிலாநம்போலாக திருமேனி யாராத தலமேசா
சநிதியடைந்து வணங்கி மகாகுலேசனைப் போற்றித் து வினா முள்ள முததிலில்
யைப்பெற்றனன் என்று. (கஉ)

அன்னாரளையிடுந்வேக விரிபுழக்காசிமேவிப்
பன்னருமகவநாநதிற பயினறுபி நிறந்தோரேயாய்த்
தன்னமும்பிருமபாககால தண்டமுயபெற்றானென்ற
லென்னசெய்தா லுப பந்த மினையேசிவபடிமேயும

(இ-ர) அககாலத்திலோர் பிராமணன் வினாகுதலுள்ள புதழைந்த
சாசிபதிநயசசேரலந்து மடிகடா டாச அகவராதருடன் பட்டிப பின்மண
மடைந்து பிரனா பேவடிவமாகு டாலலயிரவருண் டய தண்டனையையிபெற்
றனன் ஆதலால் எய்வகையிலும் பததிலல்லாமையே பிறப்பாகும் என்று (கக)

வேறு.

சாற்றுபெருமபுகழ்மேய தருமேச்சநிதியிற்
நேறறுநலந்தராமருவுஞ் சிவயோகமடமொன்று
போற்றுமிரணியகருப்ப நெனப்பவொனபுதிதியிமிச்
காற்றுதருந் துடையானு யமாந்தனனமடதிறைபாய.

(இ-ர) (காசித்தலத்தில்) டாலலததும் பெருமபுகழையுடைய தருமே
சாசாதிக்குச்சமீபத்தில் அரட்டைத் தரலோக தெனியிக்கும் டாலலோசகா தன
கப்பெற்ற சிவயோகமடமொன்று அடிமடத்தில் குதிபெற்ற இரணியகருப
பன்னென்றுப் போற்றிவருவதும் புத்தியில் அடங்காத அகங்காரமுடையவனு
மாகிய ஒருவன் மடாதிபதியாயிருந்தான் என்று (கச)

அன்னவனபாறறருநிதி யெனும்பெயரோனரபததன்
பன்னருநருணமிககோன நருக்கொழிந்தபடிமத்தான்
பின்னமறப்புகுந்தனாயப் பெருநட்புகொணடிருந்தா
ன்னனரோரு உனதவனை நோக்கிபி தூவிலுபான.

(இ-ள) அவ்விரணியகருப்பனிடத்து சிவபத்தியுள்ளவனும் சொல்வதற்குரிய நற்குணமுள்ளவனும் அகங்காரமொழிந்தவனும் தவவேடமுள்ளவனும் தருமநிதி என்னும் பெயருள்ளவனும் என ஒருவன் மடாலயத்திற பிரவேசித்து மடாதிபதியுடன் சிநேகித்து ஒருநாளவனைப்பார்த்து இதைச்சொல்லத்தொடங்கினான் என்று (கரு)

ஆனந்விருணியகருப்ப வண்ணலேபாகப்பதஞ்
சானநபெருவிரதமுடைத தலைவனேயிமமடத்துத
தோனநவெதுபுரிந்தமாவாய சொல்லுமெற்றதுதோநது
கானநபதமெனப்பவஞ்சுந களிப்பயானுட்டபபேன,

(இ-ள) நிலபெற்ற இரணியகருப்பனென்னும் பெயருள்ள பெரியோரே மாடசுமையுள்ள பாசுபத சமயவிரதத்தை யனுடிகுரு தலைவரே இம்மடாலயத்தில் எந்தச்சாதனத்தைப் பயின்று வளிக்கிறார் சொல்வீராக அதையுணர்ந்து உலகத்தை லாந்தியாசன மபோத பார்த்து உணமகிழந்து யான் அநிலையிற் பழகுகின்றேன் என்று (கரு)

எனநுபுகனநிட்டதுகேட டிலங்குதமனியகருப்ப
எனநுமொழிசுவனநரும நிதியேவேதாநத்ததாற
நுனநுபெருந்தவஞ்செபததாற நுதியோகப்பழககதகா
எனநுபரிபூணனாப நானிருந்தேனெனநுநாததான

(இ-ள) தருமநிதி இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்டு இரணியகருப்பன கூறுகின்றனன வேதாத விசாரணையாலும் நிறைந்த பெருந்தவத்தினாலும் செபஞ்செய்தலினாலும் யோகாப்பியாசத்தினாலும் நன்மையுள்ள பரிபூரண சொருபத்தை நான் பெற்றேனென்று கூறினான் என்று (கரு)

ஒங்குதமனியகருப்பா ஷுனுவாதராயணனமுற
முறகுதவமுனிவாகநு மடையாததருக்குறைய
நீங்குதருடையாரே நிறையுடையருளுநானும்
பாங்குமோடீயுரைத்த படியென்மற்றி வனபுகனருள

(இ-ள) உயர்வுள்ள இரணியகருப்பனென்னும் பெயருடையாரே பெருந்தவமுள்ள வேதவியாச முதலாகிய மகாமுனிவாகனும்டையாத செருக்கை அடைந்திருக்கின்றார் அகங்கார நீங்கினவரே பெரியோராவாகள் நீசொல்லியது என்காலத்திலும் மேன்மை யாகுமோவென்று தருமநிதி கூறினான் என்று (கரு)

தருமநிதிமொழிகேடக தருக்குமிரணியகருப்பன
பொருவிவரப்பிரமமயான புவனகாரணமுமயா
னிருநிலம்பல்லுயிர்த்தமய வெததொழிலுமபுரிபவனியான
வெருவிவிஃதுணமையென மிகத்தருக்கியுனாததனனல்.

உரு-வது இரணியகருப்பனமுதலோர்முத்திபெற்றவததியாய்ம. உகூ

(இ-ள) தருமிதி சொல்லிய வராததையை அகங்காரமுள்ள இரணிய கருப்பன கேட்டு ஒப்பற்ற பரப்பிரமமும் கானே, எல்லாவுலகங்களுக்கும் கா ரணகாததனு நானே, பூமியிலுள்ள பல்லீவாகளும் தழைத் தோங்கும்படி பஞ்ச கிருத்தியம் செய்பவனும் யானே, களிப்பைத் தருகின்ற இவ்வாரத்தை சத்திய மென்று மிகச் செருக்கடைந்து கூறினன். எ-று. (கக)

தருககுமொழியுட்கொண்டு தருமிதிபுரைசெய்வான்
பெருகுபலவிடயததும் பெயராதசெலுநீயோ
முருககும்வினப்பரமிநங் எ மொழிநதாலுநரஞ்றுமே
திருகருவிடயநதுதுவோன சிவவணஞ்சொததுமவினே.

(இ-ள) (இரணியகருப்பன்) அகங்கரித்துச் சொன்னவாராததையை தரும ரிதிக்கேடிக் கூறுவான் விசிந்த பலவிடய சுத்தகிலும் நீங்காமற்போகின்ற நீர தானே தீவின்களைக் கெடுக்கின்ற பரப்பிரமம் இவ்வாறு ஸேடிகனையாகக் கூறினாலும் நரசம் சம்பவீக்குமே காண்கின்ற விடயத்திற் செலுகின்றதரமு டையவன் வேகாததிரவணஞ் சொதபலனையும் இவ்வாரத்தை வினாக்குமே ( )

அடைவரியபெருங்காசித் தலநததையுந்தவம்பெற்று
முடையபெருந்தருக்கினு லொன்றுமிலாதவனாய்
மிடைபலசீவருநினைப்பார்த திவவாறுவிளம்புவரே
தடையிலபராநநநீயிலையெனச் சாற்றுவனென்றான்

(இ-ள) கிடந்தரகரிய மகிமையுள்ள காதித்தலநதையடைதற்குரிய தீவத தைநீர்செய்திருக்கும் உமமை அடிமையாகவுடைய அகங்காரத்தினால் ஒருபல னும் அடையாதாரானே செருங்கியபலரும் உமமைப்பாரத்து இவ்வாறு வரவி னுறசொல்லி சமசாரியரு செய்யாதுகெட்டுவிடுவார்கள தடையற்றபிரமமாராதத தை நீர் அறுபலிக்க விலையென்று யான்கூறுவேன் எ-று (கக)

என்றலுமவெஞ்சினமூள் விரணியகாப்பனபுகலவா
னொன்றுமபேதங்குறியா துமுன்றிபேதகதாலே
கனறலுசீவாபல நிவவாரேகரைந்துழலவார்
மனறவுப்பராரன் மருவாரொக்காலததும்

(இ-ள) இப்படியென்று தருமிதி சொன்னபோது இரணியகருப்பன் பெருங்கோபங்கொண்டு கூறுகின்றனன் உண்டாங்கு அபேதத்தைக் குறிக்கா து உழலத்தக்க பேதநோக்கத்தால் வருங்குகின்ற பல்லீவாக்களும் இவ்வாரேபே தஞ்சொல்லி அலைவார்களிலிபெற்றுமேலாகிய பரஞானத்தைக்கொக்காலுமடை யார்கள். எ-று (கக)

சந்திரனயானபரிதியானற முலவனியானமருத்துவன
னிந்திரனியானபிரமனியா னினந்ததுமாய்கெடுமரலியான
மந்திரசொருபனெனு மாதேவதேவனுமியான
முந்திரப்போர்களுக்கு வரமுகிழக்குமவலியானுமியான.

(இ-௪) சந்திரனுமயானே, சூரியனுமயானே, அக்ஷிபுமயானே, காற்
றுமயானே, இந்நிரனுமயானே, பிரமனுமயானே, கொத்தககையுடைய துன்ப
மாலைடணிந்த விஷ்ணுவும்யானே மந்திரசொருபொன்று சொல்லும் மாதேவ
னுமயானே சாவவல்லமையுள்ள கடவுளுமயானே, முற்படயோசிபடவர்களுக்கு
வரங்கொடுக்கின்ற வல்லவனும யானே என்று (௨௩)

பன்னாளுமயோகியற்றிப் பரம்பிரமநானேன
சொன்னாயுணாவார்போ சுவாககமிலைநாகமிலை
பின்னாளுஞ்சிறுமையிலை பெருமையிலைபின்னுமிலை
முன்னாகும் துஷ்மிலை மொழியுமெனக்கென்றுணர்தி

(இ-௪) பலகாலமும் யானேபிரமமென்று யோகாப்பிடாசஞ்செய்து பர
ப்பிரமமிலையை யடைந்தேன அதைவாயினுற சொன்னால் நீயறியக்கூடுமோ
எனக்கு சுவாககமிலிலை நாகமுமிலிலை, பிறகாலத்துவருஞ் சிறுமையுமிலிலை பெ
ருமையுமிலிலை பின்னுமிலிலை முன்னுமிலிலை என்றுதருமகீதியே அறிபக்கட
வாய என்று. (௨௪)

கண்டிவெதலாமாயா கறபிதமேயிதுநிரம்பக
கொண்டிவெதாலெனக்கொர் குறையுண்டோகூறுதியால்
விண்டிவெதுணராபநீ விழியெதிரநில்லாதநீ
யண்டிபெதவகுறித்தே யலைந்துதிரிபோவென்றான்.

(இ-௪) காணத்தக்கவைகள் யாவும் மாயாகாரியமாகிய பொய்ப்போகங்
களாகும் இப்போகங்களை நிரம்ப அனுபவித்தவினால் சரஜிதாஸ்த வடிவாகிய
எனக்கு ஓர் குறையுண்டாகுமோ நீ சொல்வாயாக நான் கூறுவதை நீயறியா
திருக்கின்றனா என கண்ணெதிர நில்லாது அப்பாற போய்வீடு பேதபாவனை
செய்து அலைந்து திரியுமாறு செல என்னென, என்று (௨௫)

சொற்றவிரணியாருப்பன மொழிபேட்டித்துணுகமுற்று
செற்றமகலபெருங்குணத்துத் தருமநிதியெனுஞ்சீலன
மற்றவனையடையானாய் மாதேவகனபியற்றி
யுற்றபரஞானத்தா னுயாபெருமுதம்பையுற்றான்

(இ-௪) இவ்வாறு துணிந்து கூறிய இரணிய கருப்பன வார்த்தையைக்
கேட்டு உடுக்கிவிடிகேட்பமகனற சாந்தகுணமுள்ள தருமநிதியெனுந் தவசீலன
அவ்விரணிய கருப்பனைப்பாராது விவிராணாக் கனபுசெய்து பரஞானத்தை
யடைந்து உயாவும் பெருமையுமுள்ள முததியைப் பெற்றான் என்று (௨௬)

அன்னவிரணியகருப்பன கவசாரமேனமேலுந்
துன்னவவணினறெழுநது தொலகாசிமறுகுதொறு
மென்னருமவந்திதொழப்போ யிவ்வாதேயுபதேகித்
துன்னருமப்பொருளீட்டி போவாதசெருககுறுவான

உரு வது இரணியகருப்பன் முத்தவோர்முத்தபெற்றவத, யாயம். உளக

(இ-ள.) அதனமையான இரணியகருப்பன் அகங்கார மேனமேலும் வளர் அம்மடத்தினின்றொழுகுவது பழமையான காசிப்பதியின் வீதிக டோறுஞ் சென்று யாவரும் வந்தடி வணங்க இவ்வாறே யுபதேசஞ்செய்து நிறைந்த பொருள்களைச் சம்பாதித்து மாறாத செருக்கடைந்தனன். ௭-ற (16)

ஒரிடநதுச்சிவவேட முறப்புனைந்துசென்றிடுவா
 னோரிடத்துநெடுமாலுக் குரியனெனச்செய்திடுவா
 னோரிடத்துக்கண்பதியை யுபாசிப்போனெனப்புகுவா
 னோரிடத்துசூரியனை யுபாசிப்போனெனப்புகுவான

(இ-ள.) திரவியஞ் சம்பாதிக்கும் பொருட்குச் சிவவேடந்தரித்துக்கொண் டோரிடத்துக்குப் போவான திருமால்குரிய பாகவதாக்களைப்போல வேடம் பூண்டோரிடத்துக்குப் போவான கண்பதியுபாசனை செய்பவன்போலோரிடத் துக்குச் செல்வான சூரியோபாசனை செய்பவன்போலோரிடத்துக்குப் போ வான ௭-று (1௮)

ஒரிடநதுவாயியென வுறததருந்தாச்செய்வா
 னோரிடத்துத்தநாதிரிய னெனுணரும்படியடைவா
 னோரிடத்துச்சாதாநக ஞள்ளனவெலாமபுல்லவா
 னோரிடத்துவயிரவம்புண டிறைடைந்தோரமனநதிரிப்பான.

(இ-ள.) வாமதந்திரியைப்போல ஒரிடத்துக்குச்சென்று அதற்குத் தகுந்த தொழில்களைச்செய்வான. விரியாவல்லவென்னதும் திகழும்படி யோரிடத்துக் குப்போவான. சாஸ்திரங்கள் பலவற்றிலும் வல்லமைகாட்டி யோரிடத்துக் குப் போய்ப்பேசுவான, வயிரவசமயகோரம் பூண்டு ல்லரிடத்துக்குப்போய் அவி டத்துள்ளோர் மனதைப் பேசிப்பான ௭-று (௨௧)

இவ்வாறுவஞ்சனையி னெவவிடத்துமபோயுழிதந்
 தொவ்வாதபொறகருப்ப னுறறபலபொருளீட்டிசு
 செவ்வாயமையிலலானாய்ச் செறியுமுலோபம்புண்டு
 துவ்வாதுநிலமாதிதொடச் சோத்துக்களிப்புற்றான

(இ-ள.) இவ்விதமாகக் கபடவேடங்கொண்டு எவ்விடத் தும் போய்லெவ் வு விதிவழி நடவாத இரணிய கருப்பன் பலபொருளைச் சம்பாதித்துச் சதிரிய கெட்டவனாகி உலோபகுணத்தை மேற்கொண்டு தக்க ஆகாரத்திலுஞ் செலவு செய்வது பூரிமுத்தவியவைகளை நிறைவாகச் சோத்துப் பெயாட்பொருளிற களி த்திருந்தனன் ௭-று. (௨௨)

ஆயவனமற்றொருதினத்தே யாவிததாநாயிரமாய்தான
 மேயவவனறனைப்பறறி வென்காலவயிரவனு
 ரோயவொருமூன்றுபத்தோ டிட்டவாயிரவானடு
 மோயுவுறுபெருந்தண்ட மொழியா துமிகப்படுந்தே

(இ-ள) அவவிரணிய கருப்பன ஓர் நாளிறந்தொழிந்தன அக்கொடியனைப் பிடித்து வயிரவக் கடவுள் முப்பதினாயிரக் கெய்வவருட காலத்தனவுஞ் சோரத்துவிடத்தக்க பெருந்தண்டனைகளை நீங்காதுசெயது என்று (௩௧)

ஆறுபிழைமுழுதொழிந்த வந்தத்துவயிரவனா
சாற்றமுவிழுததேசா நிருபுன்னாசசாராவித்து
மாற்றரியதண்டமெலாம் வருத்தனனயானபன்னாளுந்
தோற்றமிகுமியன்பாவத் தொடக்கினீங்கினனென்றா

(இ-ள) இரணிய கருப்பன செயத் பாவமுழுவது மொழிந்த பின்பு வயிரவக் கடவுள் பீவதங்களைடுத்துரைக்கும் அவிழுத்தேசா சாநிதியற்கொடுவந்து விட்டு பேதிகசுப்படாத தண்டங்கள் யாவுஞ் செடதேன பலகாலமும் வஞ்சனைத் தோற்ற மிகுந்த இவன் செய்த பாவத் தொடர்ச்சியினின்று நீங்கினன என்றனா என்று (௩௨)

என்றுரைத்தமொழிச்செவிபேற நெம்பெருமான விசுவேச
வானறுமணிகனனிகையி லவனமுழ்கப்புரிவித்து
நனமுபுரியாதுபல நவினறதினாலைநடத்துய
ரின்றுதெரிந்தனைநொலலோ வென்றருளியினுகூறும்.

(இ-ள) என்று வயிரவக் கடவுள் கூறிய வாக்விதத்தை எம்பெருமானுடைய விசுவநாதா திருச்செவியிலேற்று அப்பொழுதே அவ்விரணிய கருப்பனை மணிகாணிகாதிரத்தத்தில் ஸநாநஞ்செய்யுமபடி செய்வித்து அவனைப் பார்த்து நல்ல காரியங்களைச் செய்யாது பலபாவங்களைச் செய்ததினால் நீ உடைந்ததுய ரப்பாட்டை இப்போது அனுபவமாகத் தெரிந்தனையோ என்று திருவாய் மலர்ந்து இதைச் சொல்லத் தொடங்கினா என்று. (௩௩)

மன்னுபெருங்காசிரகா வசிப்பவர்கள்பொருளாசை
முன்னுக்குடிகெடுப்பதென மொழிந்தாறியங்கங்கார
மென்னுமதுவுங்கடியா விநகிரியமொழித்தமரிற்
பன்னுமதினபமுறப் பாலிப்போம்பப் பாழுதே.

(இ-ள) நிலப்பெற்ற மகிமைதங்கிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வா, பொருளாசைகொண்டால் நமதுக்குடிகெடுவிடுமென்று சொல்லியவாறுசையை யொழித்து அகங்காரத்தைக் களைந்து இந்நிரியவழிச்செல்லாது நின்று நமக்கன்பு செய்வார்களாயின் அப்பொழுதே பரமசுகத்தையவாக்குக்குப் பாலிப்போ மென்றறிவாயாக என்று (௩௪)

மின்னலெனத்தோன்றிமறை வெறுவாழ்க்கையுட்பட்டுப்
பன்னலமுழிந்தாராயப் பதிகின்றபாவியர்க்
ளுன்னல்ரொடிதெனத்திய தண்டமுனபோலுறப்பெற்றுப்
பின்னமுடிநமருளாற பின்புகல்பபாழுத்தி.

உரு-வது இரணியகருப்பன்முதலோமுத்திபெற்றவத்தியாயம். உள்.

(இ-ள்) மின்னலைப்போற காணப்பட்டு மறைகின்ற பொய் வாழ்க்கைக குடனபட்டு பலவிதசுகங்களையுமிழந்தவார்களாகி பாபத்தில முழுகுகின்றவர்கள், சிந்திப்பதற்கரிய கொடியாதிக்கைகளை நீயடைந்ததுபோலடைந்து பின்னிமுடிக குஞ் சடையையுடைய நமது கருணையினாலே பின்பு முத்தியடைவார்களென்று.

ஆதலினால் துன்பமுடைந்து புனிதம்படைத்தாய
காதலினென்னுபதேசம் கருத்துறக்கொள்ளெனப்புகன்று
பாதாமிறுமரிதி பதிந்தமறும்பெருமுத்தி
யாதரத்திற்புகச்செய்தா னருளுறினமற்றித்திரிதேர்.

(இ-ள்) ஆதலினால் நீ பல துன்பங்களையுமுடைந்து பின் பரிசுத்தத்தை யடைந்தனை இப்போது நான் செய்யப்போகின்ற உபதேசத்தை யன்போடு மனதிற சிந்தித்துக்கொள்வாயென்று உபதேசித்துப் புண்ணியவாருகிய தருமரிதி விரும்பியடைந்த முத்திகிலையில இரணிய கருப்பனும் அன்பேசுடு சேரும்படி செய்தருளினா திருவருளோபபெற்றா லிம்முத்திரில்கிடைப்பதருமைமன்று, என்று.

இலலறத்தினிருந்தாலுந் துறவறத்தினிருந்தாலுந்
சொல்லறத்தினவழியின்று தொட்கமறைமுடிபுணர்ந்து
நல்லறத்தராவானி னுடுபெரும்பந்தமெனு
மல்லறச்செம்பரிசியினமே லறவிளங்கிக்கதியடைவாரா.

(இ-ள்) இலலற நிலையினின்றாலும், துறவறநிலையினின்றாலும் அதனதனு க்கு விதித்த தருமவழியில் நின்று வேதாரத மகாவாக்கியாதத்ததை குருமுக மாகவறிந்து, உத்தமோத்தம தருமமாகிய சேவகாருணியம் பாசவயிராகியமுதலி யவற்றை அதுஷ்டாடிப்பாராயின தம்மைப்பற்றிய பந்தமாகிய இருவெழுதியத் தக்க ஞானமாகிய சூரியோதயத்தாற பிரகாசித்து முத்தியடைவார்கள என்று.()

முன்னுமுயன்றிரீதாக மொயத்தபலபொருளீட்டிக
கொன்னுமவறிதேபுதைத்துக் கொடாதிருந்ததோடத்தாற
பின்னுமருநருகுமுப்பா பெருமபொருளாலடையனருந்
மன்னுமெத்தென்றுணரா மாடகளுக்கென்னுணர்ப்பதுவே

(இ-ள்) சிந்தித்தும் முயற்சித்தும் அரிதாகக் கிடைக்கும்பொருளை மிகவுஞ் சம்பாதித்து அச்சத்தோடு வீணாகப் புதைத்துச் சம்பாதித்திரத்திற கொடாமற போயவிட்ட பாவத்தினாலே கொடிய நரகத்தில் முழுகுவார்கள் பெருமபொ ருளாலடைந்த பிரயோசனம் நிலைத்த நரகமென்று அறியாத மனிதர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதென்னையுள்ளது, என்று. (நாஅ)

மருமலாரீரவளக்காசி மாநகர்வாழ்வோரென்று
மருமறையாதிகளுணர்ந்த வந்தணரரீதியர்தம்பாற
பெருமையுறக்கொடுப்பதுவே பெருந்தருமமவறுள்ளது
மிருமைபுறமதியையார விழுங்குநாளினிதளித்தல்.

(இ-ள்) வாசனை தவசிய மலர்களுையுடைய கங்காதீரத்த வளப்பமுள்ள தும் மகிமைபுள்ளதுமாயி கசித்தலத்தில வாசஞ்செய்பவருக்கும், அரியவேத மாநிலைகையுணர்ந்த பிராமணர் முதலியோர்க்கும் பெருமையடையுமாறு கையிலுள்ள பொருளைக் கொடுப்பதுவே அரிய தருமமாகும் அவ்வாறு செய யுந் தருமத்துள்ளும் பெருமை வரயாத சந்திரனை இராகு தீணமிக கிரகண புண்ணியகாலத்திலும் என்று (நக)

அரவுபரிதியைத்தீண்டு மன்னதனைக்கொடுத்திடலால்
விரவுபலனுமடங்கு கதிகமாயமிரகுயருங்
கரவுதவிராமரணமுறு காலத்திற்கொடுத்திடலாற
பரவுபலனனந்தமடங்கு கென்றுரைக்கும்பன்மறையும்

(இ-ள்) கேதுக்கோள் சூரியதேவனாத தீணமிக சூரியகிரகண புண்ணி யகாலத்திலே தானஞ்செய்தால் தூறுமடங்கு அதிகபலனுண்டாகும், வருசனை யை ஒழிக்கின்ற மரணகாலத்தில் சிறபாத்திரதானஞ்செய்தால் ஐனறுக்கு அன ந்த மடங்கு அதிகபலனென்று வேதங்கூறும் என்று (சங்)

மறையவராயிருந்தாலு மறநோராயிருந்தாலு
நிறையவுளததைந்தெழுத்து நிகழ்திருவெண்ணீறணிந்து
பொறைமலியுங்கணமணியும் பூண்டமைவாராபாறகொடுப்பி
னறைதரமுறநிடுங்கொல்லோ வவரளவேபயனளவும்

(இ-ள்) காசித்தலத்தில தானம் வாங்குபவர் பிராமணரானாலும், மறறை வருணத்தாராயினும் மனதைத் திருவருளால் நிறைவிக்கும் பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரித்து அறிவை விளக்குந் திருவெண்ணீறறைத்தரித்து பொறுமையை நிறைவிக்கும் உருத்திராக்ஷமாலைபூண்டு இருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்தால், உண் டாகும் பலன் எதெதுரைக்க முடியுமோ அப்பெரியோர்களின் மகிமையைப் போற்பயனும் அளவுபடாததாகும் என்று, (சக்)

கன்றுதலிலவளம்பொலியுங் காசிரகாவாழ்வாரு
ன்னந்துதெரிந்தநிதிய நாசஞ்செய்தமாவாபா
வொன்றுக்கொடுப்போமெனமுன னுரைத்துப்பின்கொடராயிற
றுன்றுக்கொடுநகமெலாந் துணைநிடுவாசத்தியமே

(இ-ள்) இலேசத்தை மாற்றுகின்ற வளப்பங்கள் நிறைந்த காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்களுக்கு உணமையுணர்ந்து இவ்நிதிய கிரகங்களுசெய்த பெரி யோர்களுக்கு ஒருபொருளைக் கொடுப்பதாக வாக்குத்தத்தஞ்செய்த பின்பு கொடாமற்போவாரானால் நிறைந்த மகாரகங்களெல்லாவற்றிலு முழுத்தியுயர முறுவார்கள் இவ்வாரத்தை சத்தியமாகும் என்று, (சஉ)

தீராதபந்தங்கள் செய்தாலுங்கலிகாலத்
தோராதபெருங்கழுவாய் கொடையனறியுன்கொலோ
வாராதவிற்பமெலாம் வருவிக்குங்காசியினமற
ரூராதபெருமபலனு மறபதானமுமபெரிதாய்,

உதி-வது இரணியகருப்பனமுதலோர்முதலிபெற்றவததிரயம், உஎடு

(இ-ள.) பிராயசசித்ததாலொழிகப்படாத பெருமபாவங்களைச் செய தாலும், இக்கலியுகத்தில் ஆராயத்திறந்தகரிய பிராயசசித்தமாவது கொடுத்தல் லாமல் வேறே யுண்டோ, (இலலை) கிடைத்தற்கரிய சுகங்கெல்லாவற்றையுங் கொடுக்குங் காசித்தலத்தில் சிறியதானமும் பெரிதாக வளரந்து கிறைந்த முதலி யிப்பதைத் தரும் என்று (சுங்)

எண்ணிறந்தபெருமபொருளை யிடையாணிவம்புதைத்துக்
கண்ணிறந்ததுயரமெலாங் காலலியற்றிடப்படுவா
மண்ணிறந்தபுகழ்ப்பாபி வானமுழுதுங்கைக்கொள்ளார
பண்ணிறந்தமொழியராக்கே பதைத்துருகிச்சேருவார்.

(இ-ள) கண்கெல்லாத உதிக் திரவியங்களைச் சம்பாதித்தப பூமியிற் புதைத்துவைத்துச் சிறிப்பதற்கரிய துயரங்கெல்லாவற்றையும் இயமன செய்ய உடன்படுவார்கள் (தருமபீடாசசெய்து) உலகமுழுவதும் பரவி அப்பாறப்படத் தக்க புகழை விரித்தத் தேவபுவனங்கள் பாவபுகைக்கொண்டு சுகமனுபவிக் கமாட்டார்கள். காணத்தை அப்பாறப்படுத்தும் மொழிகளையுடைய மடவார்களு க்கே மனம் பதைத்துருகி வாடுவார்கள் என்று (சசு)

அராவணிசெஞ்சடைப்பெருமா னடிமலாபோற்றார்ப்கலு
மிரவுமுயன் றரிதாக விருமபொருணைடிப்புதைப்பார
தராதலத்திற்பெருமபுகழ்க் தழைதருவானதிற்பும
விராவவறம்புரிதரா ரவற்குரைத்தலவீண்படுமே

(இ-ள.) சாப்பாபரணமும் சிவந்த சடையையுடையவருமாயி சிவபெரு மானுடைய திருவடித் தாமரைவைத் துதிக்கமாட்டார்கள் இரவும் பகலுமுயற் சித்துப் பெருமபொருளை அரிதாகத் தேடிப் புதைப்பார்கள் உலகத்தில் பெருங் கீரத்தியும் போகங்கள் கிறைந்த கவாக்காதிபுவனங்களில் வசித்தலையுஞ் செய விக்ரம் தருமங்களைச் செய்யமாட்டார்கள் இவர்களுக்குத் தருமரகசியங்களைப் போதித்தல், வீணாகும், என்று (சசு)

மின்னுகருமுகிச்சாரந்து மேற்றவழும்பொழிலுடுத்து
மனனுபெருமபுகழ்க்காசி மரகாவாழொருமறையோன்
பன்னுமருமறையாதிப் பறபலநூல்களுமுணராதோன்
நுன்னுமருந்தவததுயராதோன் நூயகுணத்தலைநின்றோன்

(இ-ள) மின்னலைச்செய்யுங் கரியமேகங்கள் நெருங்கி மேலே தவழப் பெற்ற சோலைகளைச் சூழக்கொண்டு நிலைபெற்றிருக்கும் பெருமபுகழ்மைந்த மகத்தாகிய காசித்தலத்தில் வாழ்கின்ற ஒரு பிராமணன், விரிவாக்கடும் அரி பவேதமாதி பலவாயுள்ள நூல்களையுந் தெரிந்தவன், பறபலவாகிய அரிபதவங்க ளாலுயர்ந்தவன், பரிசுத்தமமைந்த குணமே வடிவாக நிற்பவன், என்று. (சசு)

அந்தநெம்புகழ்மறையோற காகியபுத்திரரிருவர்
சந்தமிழ்கலியாண விராமனொருதனையனபேர்
முநதவெழுதனபிரியன் மொழிதருமறையனும்
மிந்தமகராதமக்கெல்லா மிருகூறுசெயதளித்து.

(இ-ள) பெருமபுகழுள்ள அந்தப் பிராமணனுக்கு இரண்டு புத்திரர்கள்
பிறந்தார்கள் அழகு மிகுந்த ஒரு புதல்வனுக்குக் கலியாணராமனென்றுபெயர்
மற்றொருவனுக்குத் தனபிரியனென்றுபெயர் இத்தப் புத்திரர்களிருவருக்குந்
தனது ஆஸ்தியை இரண்டு பங்குசெய்து கொடுத்தது. எ-று. (சௌ)

தந்தைதுறவறஞ்சாரந்து தடங்கநகைப்புனலாடி
நிந்தையறுகடைப்பின்று நிரம்புறவைநெழுததெண்ணி
யந்தையறுததுயாடானத தமைந்தகிலநாயநன்
முநதையருடலைக்கொண்டு முததியடைந்தின்புறமுன்.

(இ-ள) பிதா துறவறத்தையடைந்து பெருமைபொருந்திய கங்காதீர்த்த
தில் ஸநாநஞ்செய்து குற்றமற்ற நல்லொழுக்கத்திற்பழிப் பஞ்சாட்சரத்தைச்
சதாநாலமும் உச்சரித்து அகங்காரத்தைக் கெடுத்து மேலாகிய ஞானத்தைப்
பெற்று விசுவநாதருடைய முதனமையான திருவருளை மேற்கொண்டு முத்தி
யின்பத்தைப்பெற்றனன் எ-று. (சஅ)

ஒருமைந்தனறந்தையென வோங்கியநன்னெறிநினறே
யருமந்ததவந்தான மாசாரமுடாடித்துத்
தருமந்தனவசமாந்த தம்பிரானருளபெற்றுத்
திருமந்தியாதளிக்கு தெய்வமாகக்கரியடைந்தான்.

(இ-ள.) ஒரு குமாரன் பிதாவைப்போலப் புகழ்பெற்ற நல்லொழுக்கத்தி
லிருந்து, அரிய தேவாமாதம்போன்ற சுவங்களையும் உத்தமதானங்களையும் நீதி
யாசாரங்களையும் வீடாதுசெய்து சிவதருமங்களைத் தன் வசப்படுத்தி விசுவநாத
ருடைய திருவருளைப்பெற்றுச் சிவநாத வாழ்வைத் தடையின்றிக் கொடுக்குந்
தெய்வத்தனமையுள்ள முத்திபெற்றனன். எ-று. (சக)

மற்றொருவனனுததுணையும் வயங்குமறஞ்செய்யாராயப்
பெற்றமுயர்த்தவனடிகள் பேணுனயப்பொருளைத்தும்
பற்றமையநிலத்திருவிப் பாவியெனப்பட்டிறந்து
செற்றமகல்நதியுறமுன் செப்பியதனறுணைவனபோல்.

(இ-ள) மற்றொரு குமாரன் வினக்கமுற்றதருமம் அணுவளவுஞ் செ
ய்யாமலும் இடபக்கொடியையுடைய சிவபிரானதிருவடிகளை விரும்பாமலும் எல்
லாப்பொருளையும் பூமியிலமுந்தப்புகைத்துப் பாவியென்று சொல்லுமாறு
மரணத்தையடைந்து களங்கமற்றமுத்தியைத் தனதுசகோதரனடைந்தது போ
ன்றடைந்தனன். எ-று. (ரு)

உரு-வது இரணியகருப்பனமுதலோர்முதலிபெற்றவத்தியாயம், உள

காசிகாதன்னிடத்துக் கலந்தவுயிர்தமககருளும்
வாசிதீனபாரேயோ வருத்துணைகும்வனமையினா
பேசியினியாவதெவன் பிறங்குறுமப்பதிராரர்
செயெனப்பலிகழுஞ் செய்கையராகுவென்றான.

(இ-ள்) காசித்தலமானது தன்னிடத்தில் வந்த ஆனமகோடிகளுக்கு அது
கிரகஞ் செய்புந் தனமையை அனவிட்டுரைக்கவல்லவாகன யாவா இனிமேற்கு
றுவதெனின வினக்கமுற்ற அததலதையடையாதவாகன இழிவுநோக்கிப்பலரும்
இகழப்படுஞ் செய்கையுடையவாகனென்று சூதமுனிவா கூறினா என்று (ருக)
இரணியகருப்பன முதலோர் முத்தியடைந்த வத்தியாய
முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உரு-க்கு திருவீரத்தம் (கூகங்)
திருச்சிறுமபலம்.

இருபத்தாறாவது விட்டுணுசருமனுப தேசம்பேற்ற வத்தியாயம்.

திருச்சிறம்பலம்.

புண்ணியம்புரிநதானபோலும் பாதகம்புரிநதுளானு
கண்ணினனமுததியென்று நவின்மனையுடெவ்வாறாக
தண்ணியருணத்தாயிரதச சங்கைதீரத்தருடியென்று
கண்ணியமுனிவர்கேட்பக கழறுதலுறமுனகுதன.

(இ-ள) புண்ணியரு செயதவனைப்போல பாதகஞ்செய்தவனும் முதலிய
யடைநதானென்று கட்டளைபிடமா அதுஎவ்வாறுகக்டும சாரத குணமுள்ள
மகாமுனிவரோ இநதசகந்தேகத்தை ஒழித்தருளவீனென்று பெருநனமையுள்ள
சுவாகராதிமுனிவரோ கேட்கச குதமுனிவரோ சொல்லத் தொடக்கினா என்று (க)

பாதகம்புரிநதானகால வயிரவாபரிவிற்றறு
நோதகவனைத்துமேற்று நூலரும்புனிதனாகி
மேதகவுடையமுாததி விசுவநாதனசெய்யும்
போதகவுபதேசத்தாற புகுநதனைமுத்திரமாதோ.

(இ-ள) தீவினையைசெய்த பிராமணகுமாரன காலவயிரவக கட்டவுள
அனபிறை செய்த தண்டனைகளெல்லா வறறையு மனுபவித்துச சொல்லுதற
கரிய பரிசுத்தத்தை யுடையனாகி மேனமையுள்ள விசுவநாதா செய்யுளுடையே
தேசத்தைப்பெற்று முதலியடைநதன்ன என்று (உ)

பளகருங்காசிலைகிப பாதகம்புரிநதாரெல்லாம
வளரருட்செல்வககால வயிரவர்தண்டஞ்செய்யத்
தளவாபினபுனிகராகித் தாரகமனுவுங்கேட்டுக
கிளரொளிமுதலீடு கெழுமிவீற்றிருப்பானே

(இ-ள்) குற்றமற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்து தீவினையைச் செய்
தவாகளியாவரும் வளாகின்ற அருட்செல்வத்தையுடைய காலவயிரவா செய்யுந்
தண்டனையால் தளாசியுற்றுப் பின்னா பரிசுத்தராகி விசுவநாதருபதேசித்தரு
ளுந் தாரகமநிரத்தைப் பெற்று பேரொளியால் விளங்கும் முதலிவீட்டில்
நிலப்பெற்றிருப்பானே, என்று. (ங)

உக-வதுவிட்டுணுசுருமனுபதேசம்பெற்றவத்தியாயம்-உஎசு

மன்னியபுகழ்சாக்கா வயிரவாதண்டஞ்செய்யா
தன்னியமில்லா முத்தி யடைவதெவ்வாறெனபிரேற
பன்னியஞர்வனபாத பங்கயமபணிகதுபோற்றி
நன்னியமத்துகின்ற நானமறைமுடிவுதோநது.

(இ-ள) நிலைபெற்ற புகழ்மைநத காலவயிரவா தண்டனை செய்யப்பெ
றுது அன்னியமாயிய மோட்சத்தைப் பெறுவது எவ்வாறென்று முகிவாச
ளே கேட்போகளானால் உபதேசித்த ஆசாரியன பாததாமரைகளை வணக்கித்து
தித்து நான்குவேதங்களின் முடிவையும் அறிகுது நல்லொழுக்கங்களிறவவருது
கின்றது எ-று (ச)

பச்சிளமுலையாள்பாகப பரமபரனாயவெங்கள்
விச்சுவநாதனபாத மேதகதயினானஞ்செயது
கச்சமிலறத துட்டமமா லியனநனகடைபிடித்து
நிச்சலுமொழுஞுவாரே லடைகுவாரேரோமுத்தி

(இ-ள) பசுமையும் இளமையுமுள்ள குழங்களை யுடைய பராவதியேவிரா
ரை வாமபாகத்திற கொண்டிருக்கும் எமது பரம்பொருளாகிய விசுவநாதா
திருவடிகளைச் சதாகாலமுநதியாறித்து அளவில்லாத சிவதருபங்களுள் தமமாறகூ
டுமானவற்றை உறுதியாகப்பிடித்துத் திணைதோறும் தவறாதற்குஷ்டிப்பாராயின
(அக்காலவயிரவா தண்டனையினறி) நேரேமுத்தியடைவார்கள எ-று (ரு)

பரம்பொருளபகரித்தல் பரதாரகமனஞ்செய்தல்
வரமி துபரமனிகதைவயககுதல் கடுஞ்சொற்கூறல்
விரவுபொன்னிவாங்கி மீட்டுதவாமையின்ன
தரமுள்ளார்வடிகப்புத்தே டண்டிக்கப்படுவாமாதோ.

(இ-ள) அன்னியா பொருளையபகரித்தல் பிறாமனைவியகாகூடுதல் மே
னமைமிகுநத பரமசிவநிகதை செய்தல், கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுதல், பொ
னமுதலியவைகளை வரங்கு மீட்டுமவருக்குக், கொடாதிருத்தல் இவ்வாறாயுள்ள
பாதகங்களைச் செய்பவர்கள் வயிரவககடவுளாற நண்டிக்கப்படுவார்கள் எ-று()

வெஞ்சினம்பொருளாக்கொள்வோர் விடுபடாப்பொருமையாளவோர்
வஞ்சகநட்டோபாலும் வயசஞ்ஞேராபிறருறஞ்சு
நெஞ்சநெக்குருகாரெனக் ணின்மலபபெருமானருளே
தஞ்சமென்றடையாறினரோ தண்டிக்கப்படுவாமாதோ.

(இ-ள) கொடுங்கோபத்தையே பொருளாகக் கொண்டவர்களும், விட
டுக்காப் பொருமையுடையோர்களும், நம்பினவரிடத்து வஞ்சகத்தைச் செய்ப
வர்களும் அன்னியாபகி துயரத்தைக்கண்டு மனமிரங்காதவர்களும், நின்மலரா
கிய எமதுசிவபெருமான திருவடியே அடைக்கலமென்று பற்றாதவர்களும், ஆகி
யஇவர்களுல்லாம வயிரவககடவுளாற நண்டிக்கப்படுவார்கள். எ-று, (எ)

உயாததவாச்சிரமம்பெறறு முநியதாமோடூக்கம்பேணு
தயாததுமுன்விட்டயாவு மநுசரித்தவாவிக்கொண்டும்
பெயர்ந்தமவேறெண்ணாரசி பிறரிழித்திவானசெலவார்
நயநதபவடுக்புத்தே டண்டிக்கப்படுவர்களும.

(இ-ள.) மேலாகிய ஆசிரமநிலையடைந்தும் அவவாசிரமத்துக்குரிய நல
லொழுகுகங்களை விரும்பாது மறந்தவராகி முன்னேவிட்ட போகங்களியாவை
யும் அனுசரித்துப் பற்றிக்கொண்டு மறந்தும் பாவமெனறெண்ணாதவராகி
அன்னியா நிரதிகுமாறு நடப்பவர்கள், துயரமுறும்வண்ணம் வயிர்வகடவுளா
றறண்டிக்கப் படுவார்கள். எ-று. (அ)

மட்டவாக்கிழவனபோல்வா நெக்கியசநுமனமைந்தன
விட்டுணுசநுமனென்பான மேதகுநகதைபாலே
பட்டபன்மறையுமோர்ந்தான பளகறுகுணத்ததுமிக்கா
னட்டநனகியறறுமபெமமா ன்றுமலாபபதமுட்கொளவான்.

(இ-ள) வாசனைவீசுகின்ற தாமரைமலருக்குரியவனாகிய பிரமதேவனை
யொத்த எகியசநுமனகுமாரன விஷ்ணுசநுமனென்னும் பெயருடையோன
மேலானதநதையினிடத்தப் பதவிகளைத்தரும் பலவேதவகளையும் அறிந்தவன
குறமறறகுணத்தில மேம்பட்டவன நடனத்தை உயிர்கள நன்மையடையுமாறு
புரியும் சபாநாயகரது நறறாமலைப்போன்ற திருவடிகளை மனதிலசிறந்திப்ப
வன. எ-று (க)

இன்னமுநகறகவேண்டு மியலபினைத்துகாணென்று
பன்னருமவிண்ணிசனமன நறதைபாறபரிநதுகேட்க
வன்னவனவிததையொன்றுண டதுதெரிந்தவனமறறெல்லா
நன்னயத்தொடுதெளிந்தா னெனமனாநன னூலவல்லவர்

(இ-ள.) மேலுமவாசித்தறியவேண்டிய தனமையுள்ளது எந்நூலென்று,
சொல்வதற்கரிய விஷ்ணுசநுமன தந்தையாகிய எகியசநுமனைக்கேட்க, அவன
விததை யொன்றிருக்கின்றது அதைத்தெரிந்தவன எல்லாநூல்களிலுள்ள நூட்
பங்களையும் தெளிந்தவனாவனென நல்லநூல்களில் வல்லவர்கள் கூறுவார்களென்று கூறினன. எ-று (கௌ)

அநதயிததையினெஞ்ஞான்று மகனறிடாதமர்வனீசன
சநதமறறவனைநிந்தை சாறறுவோநாகிலவீழுவாரா
முநதமறறுடமபநிந்தை மொழிந்திவாரானமாவை
யெநதமுடருநிந்தித்த வியறறிடமாட்டாரெனனில்.

(இ-ள) அநத விததைகிடைத்தால் மகாதேவா அவனைவிட்டு எககால
மும் விலகாது விரும்பியிருப்பா. சாததசம்பததுள்ள அமமதூரதுபாவனை நிகதி
பபோரா நரகத்தில் முழுகுவார்கள சுகதுக்கத்திறகு முன்னிறகுநதேகத்தை அறி
ஞா நிரதிப்பார்கள், ஆனமாவை எநதமுடரும் நிரந்தசெய்யமாட்டார்கள். எ-று.

உசு - வது விட்டுணுசரும் னுபதேசம்பெற்றவதெய்யாயம். உஅசு

தேகியானவறகுளாநுத் தேகத்துமானமுண்டாந்
தேகியேதுக்கமெல்லாநு செவிகுவனிந்தைகூறி
லாகியநூனியர்க்குந் துக்கமுண்டாமேனமுட
ராகியபலாகுளுசொல்ல வேண்டுமோவறிதிமைந்த.

(இ-ள) தேகத்தை யபிமானித்திருக்குஞ் சீவானமாவுக்குத் தினந்தோறும்
அத்தேகத்தி லபிமானமுண்டாகும் அசசுவனே பலவாகிய துயரங்களும்
கெடுக்கப்படுவன ஒருவனிடத்திலே மேலோராகியநூனவரன்களுக்குத் துயரா
சம்பவிக்குமானால் மூடாராகிய பலருக்குங்கிலேசமுண்டாகுமென்று நான் கூற
வேண்டுமோ அவசியமுண்டாகுமென்று விஷ்ணுசரும்மெய் குமாரனே அறி
வாராக எ-று (கஉ)

ஆதலினிந்தை தூக்கம் கொடுப்பதற்கையமில்லை
தோத்கநிந்தைசெய்தோ னுவனறத்தமிழிதிராகளோடும
வீதருநாகிலவீழுவன முதலயுகமவிலை நத்தநிந்தைத்
புதரவகுறுகவல்லே புதுத்தநிந்நுக்கமெல்லாம்.

(இ-ள) ஆனபடியால் நினைதூய்மை சாதேநமில்லாது துயரத்தைக்கொ
டுக்கும் அன்னியமானம் வருந்தும்படி நினைப்பவன் தன்னுடைய பிராகக்ளோ
டும கொடிய நரகத்தினடமுழுகுவன் ரேரதாயுகத்திறசெய்த நினைத, மலையுஞ்
தென்றசொல்லுமாறு எல்லாததுயரங்களையும் வினாவில் உண்டாக்கும். எ-று.

அறையிரண்டுக்கத்துநிந்தை காமொருபக்கதுநாக
முறைதுவாபரத்ததுநிந்தை முகிழுகமுமோம்கியிறறுநாகங்
கறைகெழுகவியினிந்தை நானுமெப்பேர்துநதுநாக
மிறைதருநிந்தையாரு மொழிந்திடவமேனமையாமால்

(இ-ள) சொல்லத்தக்க கிரேதாயுகத்தில் நினைதயானது ஒருபடசமாயிய
பதினேதுமானவும் துயரத்தையுண்டாக்கும். மூன்றாவது துவாபரயுகத்தில்
நினைதயானது ஓரமாதத்தாவுந் துயரத்தை யுண்டாக்கும் குற்றம்பொருதிய
கலியுகத்தில் நினைதயானது சதாகாலத்திலும் துயரத்தையுண்டாக்கும் (ஆதலால்)
அசசத்தைத்தருகின்ற நினைதையை எல்லோரும் நீக்கிவிடுதலே மேலமையா
கும். எ-று. (கச)

சுகமில்லத்தருமமில்லை துன்னியதானமில்லைத்
திகழத்தருவிரதமில்லைத் தீரத்தயாததினாயுமில்லை
யகநெகிழொழுக்கமில்லை யருந்தலவாசமில்லை
யிகழவினாநுணர்ச்சியில்லை நிந்தனைபியற்றுவாக்கே.

(இ-ள) நினைதையையுந் தொழிலிற்பழிவனவர்களுக்குச் சுகமெனையாது
தருமமும் அவவாரேயாம பலவாகிய தானங்களில்லை விரகமுற்ற விரத

மும் அதன்மையேயாம் தீர்தயாதனிரா நேரிடாது மனம் உருகுநிற லல
லொழுக்கமும் அவவண்ணமேயாம். அரியதலவாசன கிடைக்கமாட்டாது லல
லசாஸ்திரவிசாரணையும் நேரிடாது. எ-று. (கடு)

இம்பரினகுடனென்பா னிடடியோநூறுசெய்யா
வும்பருளிறைவனாகி யுறுசுகதுகரும்போகி
லம்பாமாமுனிவாநிநதை யறைதலீனமலைப்பாம்பாகி
வம்பலரிகழமீட்டு மணமிசைவீழநதானமனனே

(இ.எ) இவவுலகத்தில ருவுநெனனும் அரசன நூறு அசுவமேதயாக
ஞ்செயது தேவேந்திரபதவிக்குப்பேரய நானுவீதககனையு மனுபலிக்குங்கா
லதது அவ்விடத்திலே மஹாமுநிவனா நிரதித்தபடியால் மலைப்பாம்பாகி எக
காலும் புதிதாகலினமும் பழிமொழிடைப பிறாசொல்லுமாறு பூமியினமீது
வீழ்ந்தனன எ-று (கசு)

மறையினைநிந்தித்தாலு மறைமுதற்பொருளாயுள்ள
கதைபிடற்றிறைவனறனைக கருதுதுநிநதித்தாலு
மிறையவனடி யாராதமமை நிரதித்தலகூடாதெனறு
மறைதருகமுலாயிடுத நிந்தனைக்கடுலத்தினறே.

(இ.எ) (துதிப்பதற்குரிய) வேதங்களை நிரதித்தாலும் வேதத்துக்கு முதற
பொருளாகிய காளகண்டததையுடைய சிவபெருமானைப் புத்திபூவாக நிரதி
த்தாலும் சிவனடியார்களை ஒருக்காலும் நிரதைசெய்யக்கூடாது. இந்நிநனை
ககுலகத்திற பிராயசசித்தங்கடையாது எ-று (கஎ)

பதசாரம் வேதநிநதைக்குஞ் சிவநிநதைக்கும் பிராடசசித்தமுள்ளதாகலின
நிரதித்தாலு மெனனும் சிவனடியார நிநதைக்கோநூலிலும் பிராடசசித்தம் விதி
க்கவிலையாகலின கமுவா யகிஷத்தின நெனறுங் கூற்றா

பரசிவனடியாநிநதை பண்ணுமாபாவிதனைக
காவறக்கோறலவேண்டுங் கரைநதமற்றதுமுற்றாதேல
விரவுபொனவீசியேனுங் கோறலேவீதியாமனன
தரமுமுற்றாதேலனனா நிருநதஞ்நாநணநதுசெலக.

(இ.எ.) பரமசிவன ற்ருவடிகளைச் சிந்திக்கும் அடியார்களை நிரதைசெ
யயுகொடியபாவியைநிரதித்த பாவம்பபோதேபோகும்படிக்கொலைசெய்யவேண
டும் சொல்லிய அநதப்பிராயசசித்தஞ்செய்ய முடியாதெனில, பிறருக்குப்பெ
ரும்பொருள் கொடுத்தாவது கொலைசெய்வித்தலே வேதவீதியாகும் அவவாறு
ஞ்செய்வதற்குக் கூடாதாயின அடபாதகனிருநதவனுக்க் கூடாதப்பாறசெல்லக்
கூடவன, எ-று. (கஅ)

வெள்ளியநீறுபூசி விளங்குகண்மணிகளபூண்டு
தள்ளியவினையார்கமமைச சரித்தரிமடியாராதமமை
யெள்ளியபாவிவாரததை யேற்றிடுசெவியினூடு
கொள்ளியவுருக் குறுங்குங் கூற்றுவனகவிழ்த்துமொத்தம.

உசு - வது விட்டுனுசும னுபதேசம்பெற்றவதாய். உசுஅந்

(இ-ள) வெணமையுள்ள வீழ்தியைத்தரித்து அருளாவிற்கும் உருத்திரா
டசமாலையணிந்து கிரியைகளை முழுதுமொழிந்த ரூணிகளையும் அககிரியை
களைத்தழுவிக்கொண்டு உலகோபகாரமாகச் சஞ்சரிகளுக்கு விவனடியார்களை
யும் நிறைதெய்வகின்ற கொடுமபாவிகளுடைய வாராதையைக்கேட்ட செவி
களுகளுளே இயமன் கொடிய சூடுளளாயத்தை யுருக்கிக்கவிழ்த்துப் பின்னர்
தண்டிப்பன என்று. (௧௯)

விரித்துவாசெயவதெனனை விதக்களையாரானே
ருரித்தற்ககாலதேச விரோதத்தாலொழுகநீத்து
சரிப்பினுஞ்சரிப்பரனனா தஞ்செயனோடியாது
சிரித்தலுங்குடாதெனவிற செப்புவிதினமேலுண்டோ.

(இ-ள) விரித்துக் கூறவேண்டிய தென்னையுள்ள விவனடியவரானோகா
தங்களுக்குரிய தொழிலுவிடிக் காலதேசவிரோதங்களை லொழுகத்தவறிச்
சஞ்சரித்தாலுஞ் சஞ்சரிப்பாரகன அவர்களுண்ணமாய்றியாது செவிகண்டபபாரத
துசு சற்றும் நனக்கக்கூடாதென்று பெரியோர்கள் கூறுவாரகளானால் இதற்கு
மேற் சொல்லத்தக்கதொன்றுளதோ, என்று. (௨௦)

இன்னுமொன்றுரைப்பதுண்டா பெரும்புகழ் காசிமுதூர்
மன்னுநலவாழ்கையோரை மறையினிந்தித்தாலு
கொன்னுமெவ்வநகமெல்லாகு குளித்திடவழந்தாநிற்ப
ருன்னுமற்றதனிற்றிய தொன்றுமென்னுணர்திமைநத.

(இ-ள) இன்னமும் அருமையாகச் சொல்லத்தக்கதொன்றுள்ளது பெரு
மபுகழுள்ள அராதியாகிய கசித்தலத்தில நிலிபெற்று வாசஞ்செய்வார்களை
மறதியினால் நிறைதெய்வவர்கள், அச்சத்தைத்தருங் கொடியாரகங்களைல்லாவற
றினு மூழ்கி கிடப்பார்கள் சித்திக்கத்தக்க இக்கொடுமையைப்பூரகதெய்வ கொடி
தாயுள்ளது வேறொன்றுமில்லையென்று விஷ்ணுசுமனாகிய குமாரனே அறியக்
கடவாய், என்று. (௨௧)

மறைமுதலுக்கண்மேய் பாததலந்காறுமேவு
நிறைபுகழுடையாதமமை நீடுநித்தனைசெய்தாலுங்
கறைத்புகாசிவாழ்வார தமைநிறைத்கரையலாகா
தறைபடவினறுநாரு மளறியிடையமுததுமாற்றால்.

(இ-ள்) வேதங்கடகு மூலகாரணராகிய விவயிரான வீற்றிருக்கும் மகிமை
யுள்ள தலங்கடோறும் விருமயி வசிக்கும் பெருமபுகழுள்ள அடியார்களை நினைத்
தாலு நிற்கக்கடவா, குற்றமற்ற காசிப்பதியில் வசிப்பவர்களை நினைத்தால்
எக்காலத்திலுங் கொடிய நரகத்திடை மூழ்கிக்கிடப்பாதலால் ஒருக்காலு நினை
செய்யலாகாது, என்று. (௨௨)

கனகைஞ்சூழ்காசிமேவிக கணபபொழுதிருந்தாரேனு
மங்கவர்தமமைமெய்க ளகிலநாயகனேயென்று
பங்கமிவ்வழிபாடாற்றிப் பத்தியுமபயமுமேவிச
சுங்கலிலகுறிப்பினிற்பார் சிவகதிககணியராரா.

(இ-ள்) கனகாநதி சூழப்பெற்ற காசித்தலத்தையடைந்த, கணகாலம் வசிப்
பாரானாலும் அவர்களை நமது விசுவநாதனொன்றே பாவனைசெய்து அவர்களுக்
குக் குற்றமற்ற வழிபாடு புரிந்து பயபக்திவைத்து அவர்கள் திருவுள்ளக் குறி
ப்பினின்று பணிபுரிபவர்களே மேலாகிய முத்திக்கதிகாரிகளாவார்கள் என்று ()

தொலைவருங்காசிமேவுஞ் சூகரங்கமுதைஞ்ஞாவி
யலைதருகிருமிக்கட மாதியபலவுங்கண்டா
னிலைதருசிவபிரானசெய நிகரருடகுரியவென்றே
மலைவீறவாணுளோரும வணங்கினமற்றுரைப்பதென்னே.

(இ-ள்.) அடங்காமகிமையுள்ள காசித்தலத்தில் வாழும் பன்றி, வேசரி,
சுணங்கன, சஞ்சரிகுமபுழு, கோறபுழுமுதலிய பலவற்றையும் பாததால் நித
தியராகிய விசுவநாதா பாலிக்கும் ஒப்பற்ற தாரகமந்திரோபதேசத்திற்கு அதிகார
முள்ள ஆனமாககளை ஏற்று மதித்துச் சந்தேகமின்றிச் சுவாக்கலோகவாசிகளும்
வணங்குவார்களானால் நாம் கூறுவதிராது. என்று (உச)

காசியைநினைக்கமுத்தி காசியென்றுரைக்கமுத்தி
காசியைசுநாணமுத்தி காசியைச்சூரமுத்தி
காசியிலவசிக்கமுத்தி காசியைக்கேட்கமுத்தி
காசியினவசிப்போதமமைக் கணதொழுகிடுதனமுத்தி

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் சிந்தித்தவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் காசித்
தலமென்று சொன்னவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் காசித்தலத்தைத் தரிசித்த
வர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் காசித்தலத்தைப் பிரதட்சணஞ்செய்தவர்களுக்கு
முத்தியுண்டாகும். காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் காசித்
தலமென்று கேட்டவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும். காசித்தலத்தில் வசிப்பவா
களைத் தரிசித்து வணங்கினவர்களுக்கு முத்தியுண்டாகும் என்று. (உரு)

ஒளிகெழுக்காசிவாழ்வா ருருத்திரசொருபொன்றே
யுளிகெழுமனத்துட்கொள்ளா வனபுசெய்திடுதலவேண்டுங்
களிகெழுமனையவனபாற கதித்தெழுபவ்யாரேனும்
வெளிகெழுமினபமுத்தி மேவுவாமெய்யிதாமால்.

(இ-ள்) விளக்கம்பொருந்திய காசித்தலத்தில் வாழ்பவர்களை உருத்திர
சாரூபியமுடையோர்களைப்பதாகவே அன்புபொருந்திய மனதில் மதித்து
அவர்களுக்குப் பணிபுரிதலவேண்டும். விருமபுத்தருரிய அவவாறான அன்பினால்
அதிகரிக்கின்றவர்கள் தீவினையுடையோராயினும் பரமகாச நிலையிலுதிக்கும்
ஆகந்தமயமாகிய முத்தியைப்பெறுவார்கள் இஃதுண்மையாகும், என்று. (உச)

2௬ - வது விடின்னுசரும் துபதேசம்பெற்றவததிராயம், உளவு

வனமலிகாசிமேய வாழ்க்கையர்மனைசேயாதி
யுளமலிபல்லோர்மாட்டி முறுமபிமாணந்தே
களமலியாப்பொன்கொண்டு பாதுகாததிதலவேண்டுங்
குளமலியானமுற்றே ராவரகுணமிக்கோரே.

(இ-ள்) ஞானவளப்பம் கிறைந்த காசித்தலத்தில் வீருமபி வாசஞ்செய்
பவர்கள், மனைவி புத்திரா (சுற்றத்தாராணியினர்) முதலாயினோரிடத்து அபிமா
னிப்பதைவிட்டு அப்போதப்போது கிடைக்கும் திரவியங்களைச் சாதுக்களுக்
குக் கொடுத்துத் திருமத்தைக் காதலவேண்டும் அவ்வாறு காக்குவ குணமுடை
யோர் புருவமத்தியில் தியானிக்கத்தக்க பரமகாச நிலையடைந்த பெரியோர்
களுக் கொப்பாவர்கள். எ-று (உ௭)

சங்கவெண்குழையானெல்லா ஷயிகளுந்தமுவிபுயவான
றுங்கமிக்கருளிச்செய்த சுருதியரகம்புராண
மங்கவையனைத்துமோந்து மப்பிரமாணமென்பார்
சிங்கவினரகமெல்லாஞ் சென்றுசென்றனைதேற்றம்.

(இ-ள்) வெள்ளிய சங்ககருண்டலங்களை யணிந்த சிவபிரான் எல்லாச்
சீவர்களும் விதியைத்தழுவி மேனமையடையும்பொருட்டு மிக்க பரிசுத்தத்தோடு
திருவாய்மலாந்த வேதாகம்புராணங்களெல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கும் அவை
களை அப்பிரமாணமென்று கொள்பவர்கள், குறைவற்ற பெருநரகங்கா முழு
வதுஞ் சென்று சென்று முழுஞ் சத்தியமாகும் எ-று. (௨௮)

மறைமுழுதுணர்நதாரேனு மகம்பலபுரிநதாரேனுங்
குறைவறுதானமெல்லாங் கொடுத்தறவநதாரேனு
நிறைபெருந்தீர்தநமெல்லா நிரமபுறத்துளையாரேனுங்
கறைபுறுமொருபொய்கூற்ற கடுகரகமுநதுவாரே.

(இ-ள்) வேதங்கள் முழுவது முணர்நதவராயினும், அனேகயாகங்கள் செய்
தவராயினும், மஹாதானங்களெல்லாவற்றையுங் கொடுத்துப் பெரிய தருமங்க
ளால் உயர்ந்தவராயினும், மகிமைநிறைந்த எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் விதி நிரம்ப
ஸநாந செய்பவராயினும், பெருங்குற்றத்தைத்தரும் ஒரு பொய்கூறுவார்களா
யின மேற்கூறிய புண்ணியங்களிழந்து கொடிய நரகத்திழுந்துவார்கள். எ-று ( )

பொருளுலோபத்தினும் புரிதருவினோத்தானும்
மருடபுயியையேம்பி வாழுதற்பொருட்குணும்
மிருளுறுமொருபொய்கூறி நெடுதிநிபவங்கடோறுங்
தெருடபவநதுபற்றிச் செய்யாமிகவினையாநிறகும்.

(இ-ள்) பொருள் செலவாகுமெனவும் உலோபத்தினாலாவது வீருமபத்
தும் விளையாட்டினாலாவது மயக்கத்தைப்பொழித்து உயர்களைப் பாதுகாத்து

வாழ்வித்தத்தினாலவது மயக்கத்தைதருகின்ற ஒரு பொய்கூறுவானாயின அடி
தடுத்தவரும் பிறவிகடோறும் ஞானத்துக்கு விரோதவகைகளாகச் சூழ்ந்து பல
துன்பங்களையும் விளைவித்து விரும்பும். எ-று. (௧௦)

பொய்மையேபாவமெல்லாம் விளைதருபுயியாகும்
பொய்மையேபிறவியெல்லாம் புகப்பூரிசித்துமாகும்
பொய்மையேவறுமையெல்லாம் போதரப்பூரிசித்தாகும்
பொய்மையேநரகமெல்லாம் புகுதரப்புகுத்தாநிறும்.

(இ-ள்) பொய்கூறுதலே பாவங்களெல்லாவற்றையும் விளைவிக்கின்றபூ
யியாகும் பொய்கூறுதலே பிறவி யெல்லாவற்றிலும் புகச்செய்கின்ற வினாயா
கும் பொய்கூறுதலே தரித்திரங்களெல்லாவற்றையும் பொருந்தச் செய்வதாகும்
பொய்கூறுதலே எல்லாநரகங்களிலும் புகுமாறுபொருத்துவிடப்படாகும். எ-று (1)

ஏனைநல்லொழுக்கமுற்ற விருப்பினுமினமைசெய்யு
மூன்மினையுணமாட்டு மருவருப்பொருங்குசெய்யு
மானமிகவரானுசான்றோ மருங்குநானபுகலவதென்னே
மின்மரபொய்மையுற லெற்றைக்கும்பொல்லாதாகும்

(இ-ள்) பொய்கூறுதல், மறறைய நல்லொழுக்கங்கள் பூணமாகவிருப்
பிறும் அவைகளை யிலலாதனவாகச் செய்யும் அன்றியும் குற்றமற்ற தாயாரும்
அருவருக்குமாறு செயலிக்கும். மிக்க பெருமையுள்ளோராகிய சாதுக்களிடத்
துக்கூறுதலால் வருத்துபரத்தையான கூறவேண்டியதாயது? இழிவு நிறைந்த
அப்பொய்கூறுதல் எவ்விதத்தால் துன்பமேயுண்டாகும் எ-று (௧2)

பொய்யுள்ளமற்றதோமெய்மை புகலினுமொய்மையாகு
முய்யுமாறென்றுமில்லை யுறுதியெனபதுஞ்சாராது
கொய்யுமாமலாபபூஞ்சோலை சூழ்குவலயத்துநாளு
நையுமாறெதுசெய்தாலும் பொய்யநவிலாமைவேண்டும்.

(இ-ள்) பொய்சொல்லுபவன், தன்னை மற்றது ஓர் மெய்கூறுவானாயின
அதுவும் பொய்யாகமுடியும் அவன் பிழைக்கும்வழி எக்காலுமில்லை. உத்தம
நடை எப்போதுவகிட்டாது பறித்தற்குரியபெருமைதவகிய மலர்களையுடையதும்
பொலிவுள்ளதுமாகிய சோலைகள் சூழப் பெற்ற பூமியில் வருத்தத்தக்க பாதகங்
களை நிரந்தரம் எதுசெய்தாலுஞ்செய்க. பொய்யொன்றுமே சொல்லாதிருத்தல்
வேண்டும். எ-று. (௧௩)

திருவளரையோதகியாளுந் திறலரிசசநதிரன்முன
மருவளநாடுநீத்தும் வளநகாநீத்துமறறை
யிருவளமானேசெயாதிச செவ்வகனொருங்குநீத்துங்
கருவளாபொய்மையுற கஞ்சபுகழித்தான்சனமம்.

உசு - வது விட்டுனுசரும் னுபதேசம்பெற்றவத்தியாயம். உா அள

(இ-ள) திருமாத வளர்ப்பெற்ற அயே ததியாபுரியை அரகானும் வல்
லமையுள்ள அரிசகநிரமகராஜன் வரசனை வளர்கின்ற உயரானவகையுடைய
நாட்டைத் துறந்தும் வளமுள்ள நகரத்தைத் துறந்தும் அழகுவாய்ந்த மனைவி
யையும், புத்திரனையும், மற்றுமுள்ள செல்வங்களையும் ஒருமிக்கதிறந்தும் பிற
வியை வளர்கின்ற பெரடகூறலென நிறகுப பயந்து தனது சனமங்கழித்து
விட்டனா. எ-று. (௩௪)

ஓரிடத்தினுக்கூடாத பொயமையையும்ப் ப்வேந்தன்
சேரிடத்திடைசசொற்றாலும் திசைமுகனசெங்கண்மாயோ
னரிடத்திடைச சொற்றாலு முழியுமழிதராது
பாரிடைப்பொலியுங்காசிப பதிவயிறசொல்லொணாதே.

(இ-ள) ஓரிடத்தினுஞ்சொல்லக்கூடாத பொயயை தேவாக்கரசனாகிய இந்
திரனிடத்துச் சொன்னாலுஞ்சொல்லக்கடவன பிரமனிடத்தானாலுந் திருமரவிடத்
தானாலும் இன்னும் யாரிடத்தாயினுஞ் சொன்னாலுஞ் சொல்லக்கடவன உழி
காலத்தும் அழியாது பூமியின்கண் விளங்குங் காசிபபதியினிடத்துச் சொல்லா
திருக்கக்கடவன் எ-று. (௩௫)

பொயமையெவையிடைச சொற்றாலும் பேரககிங்குமவாயுண்டு
மெயமையேபொலியுங்காசிப பதியிடைவிளம்புவாரோ
லமமையோடப்பனாகி யகிலமுமடடைத்துபகாக்குங்
கெ?மமைமெவையிடையானாலும் கூடுமோகமுவாயாற்ற

(இ-ள) பொயயை யெவவிடத்துச்சொன்னாலு மப்பரவத்தை நீக்கத்தரும்
பிராயசசித்தமுண்டு. சத்தியமே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காசித்தலத்திற
சொல்லுவார்களானால் எல்லாவுயிர்களுக்கும் தாயத்தையாகவிருந்து சகலபு
னங்களையும் படைத்துக் காப்பவரும் வலிமையும் வெண்மையுமுடைய ரிஷப
த்தை வாகனமாகக்கொண்டவருமாயே சிவபிரானாலும் பிராயசசித்தஞ் செய்யக்
கூடாது. எ-று. (௩௬)

கூறுவனறண்டமில்லை கோளசெயுந் திகழுமில்லை
மாறறருமசனிதீய வளிமழைபராககள்செயுஞ்
சாறறருமவருநதமில்லை தரித்திரஞ்சாறுமில்லை
யேற்றமாமெய்யேகூறிப் பொயயினையிறிதுளராககே.

(இ-ள) மேனேவையாரநீ சத்தியத்தைமொழிந்து பொயயைப்பறந்தோ
டுமபடி செய்வார்களுக்கு இயமனாசெய்யுந்தண்டனையிலலை. நவகசிரகதோஷ
மில்லை பேதிப்பதற்கரிய இடியினால் வருத்தமில்லை பெருங்காற்றாறுநுண்ப
மில்லை பெருமழையாலுபாதிமில்லை. சாப்பவகனாற்றையமில்லை. சற்றுநரித்திர
மில்லை. எ-று. (௩௭)

எதெதசனமத்துமேன்மை யெவ்வளவிறுந்தபோது
கடுததவைமாற்றலன்றிக் கழிந்தசன்மத்துஞ்செய்ய
வடுததபுண்ணியங்களுெல்லா மழித்திடுமெபாயமையெனன்றி
ஞெடுததமேற்பிறப்பினுற்றுந் தொழிலினைபுணர்ப்பதெனனே.

(இ-ள்.) இப்போதெதெத பிறவிக்கு எவ்வளவு பெருமையிருந்தபோதி
ஹம் கோபித்தப் பெருமைகளைக் கெடுப்பதுமன்றி முன்போன அநந்த பிறவி
யிவஞ்செய்த பெரும்புண்ணியங்களுெல்லாவற்றையும் அழித்துவிடுவது பொய்
யென்றுசொன்னால் மேலேவரும் பிறவியிறசெய்யும் புண்ணியங்களை இப்
பொய் கெடுக்குமென்பதை நான் கூறவேண்டியதில்லை, என்று. (நஅ)

(ப-ம்) நிகழ்காலத்திலே கூறும்பொய் இறந்தகால புண்ணியத்தையும்
நிகழ்காலபுண்ணியத்தையும் எதிர்காலபுண்ணியத்தையும் கெடுத்து நரகத்திலிரு
ந்துமென்பார உரைப்பதெனனே என்று கூறிலா.

வாதராயணன்னென்றேது மாமுனியாதினனிற
போதமாதரவிரோனபான புராணங்களுளிசசெய்தா
ருதரத்தனையமேலோ னுஞ்ஞபெற்றுலகமுயயக
காதலினுப்புராணங் கண்டனர்த்ததம்பேரால்.

(இ-ள்) வேதவியாசொன்று பெரியோராலெதெதுகாகப்படும மகாமு
னிவா கேட்பவர்களுக்கு ஞானமுண்டாகப், பதினெண்புராணங்களையும் ஆதி
காலத்திற நிருவாயமலாந்தனா மேலோராகிய அவவியாசமுநிவரதும்திபெற
றுகக்கொண்டு உலகத்தார கடைத்தேறும் வண்ணந் தங்கன தங்கன பெயரால்
விரும்புடன் உப்புராணங்களைச் செய்தனா என்று. (நக)

பதினெண்புராணங்களாவன மச்சம், கூாமம், வராகம், வாமனம், பிர
மம், வைணவம், பாகவதம், சைவம், இலிங்கம், பெளஷிகம், நாரதீயம், காரு
டம், பிரமகைவாததம், காந்தம், மாரக்கண்டேயம், ஆக்கிரேயம், பிரமாண்டம்,
பதுமம் என்பனவாம். இவற்றுள் சைவம், காந்தம், இலிங்கம், கூாமம், வாம
னம், வராகம், பெளஷிகம், மச்சம், மாரக்கண்டேயம், பிரமாண்டம் இவை
பத்துஞ் சிவபுராணமேயாம் நாரதீயம், பாகவதம், காருடம், வைணவம்
இவை நான்கும் விஷ்ணுபுராணமேயாம் பிரமம், பதுமம் இவைபிராணமும்
பிரமபுராணமே யாம் பிரமகைவாததம் சூரியபுராணமாம். ஆக்கிரேயம் அக்
ஷிபுராணமாம் அன்றியும் காந்தம், ஆக்கிரேயம், சைவம், கூாமம், மச்சம்,
இலிங்கம் இவை தாமதபுராணமாம் பிரமாண்டம், பிரமகைவாததம், மா
ரக்கண்டேயம், வாமனம், பிரமம், பெளஷிகம் இவைராகசபுராணமாம். பாக
வதம், பதுமம், வராகம், வைணவம், காருடம், நாரதீயம் இவைகளை சாததுவிக
புராணமாம். உப்புராணம் பதினெட்டாவன. உச்சம், கபிலம், காளி, சகற்கு
மாரீயம், சாமபவம், சிவதனம், செளரம், தைவாசம் நந்தி, நரசிங்கம்,
நாரதீயம், பாரசரீயம், பார்சுலம், ஆங்கிரம், மாரீசம், மானவம், வாசிடடம்,
வாருணம் இவை அவ்வவா பெயரால்விளங்கும்.

உசு-வது விட்டுணுசரும் ஸுபதேசம்பெற்றவததியாயம். ஊஅக

புகழ்தருபுபுராணத் தொகையுமீரோனபாண்செபபிற
புகழ்தருமிபுராணம புகனறதுமெறதுககெனனி
லிகழ்தருதனமைநீங்கி யாவருமியறதுநீமை
யகழ்தருவிதிவிலக்காயந தருங்கதியடைதற்களறே.

(இ-ள) விளக்கமுற்ற உபுராணத்தொகையும் கூறுமிடத்துப்பதினெட்
டேயாகும் புகழ்பெற்ற விபுராணங்களைக்கூறியது யாது கிமித்தமெனின்அறி
யாமையைக் கெடுத்து யாவர்களும செய்கின்ற தீமையைப்போக்கத்தக்க விதி
யையாராயநது விலக்கையொழித்து அரியமுத்தியை யடைதற்பொருட்டே
யாம் என்று. (ச0)

இருவகையாலொனபானென நிசைத்திபுராணந்தமமு
ளொருவகையீரோனபாணுள யாதாணுமொனறையோவாரா
கருவகையனைத்துநீத்துக் காலனாபாசநதபபித்
திருவகையெல்லாமேவிசு செழுங்கதி கிறைவராவுர்.

(இ-ள) இருவகையாகக்கூறிய புராணம் முப்பத்தாறனுள ஒரு வகை
யிலுள பதினெண்புராணத்துள யாதாணுமொபுராணத்தை அனபோடறிய
தக்கவாகன எல்லாப்பிறவிகளையு மொழித்து இயமஸஸ்வீசப்படுமபாசத்தை
நீக்கிச் சிவஞானசெல்வத்தை யடைதற்கேதுவாகிய சாலோகாதிபத முததிகளை
யடைநது மேலாகிய மோட்சபூமிக்கரசராவராகன. என்று (சக)

நிருதத்தகுசிவபுராண சிரவணவிசேடத்தாலே
யுருதத்தகுபாவநீங்கும் புண்ணியமொருங்குமேவு
மருதத்தகுபத்திவாயக்கு மாதேவனருளுண்டாகும்
கருதத்தகுதீமையெல்லாங் கழனறுமேறகற்புணடாமால்.

(இ-ள.) சிறப்புற்ற சிவபுராணத்தைக் கேட்டலாகிய விசேடசாதனத்
தாலே கோபித்து வருத்தத்தக்க பாவங்கள் விலகிப்போம் எல்லாபுண்ணியங்
களுயகக்கடும், அரிய உண்மைப்பத்தி கிடைக்கும் சிவபெருமானறிருவருள
விளவரும் பிறவியைத்தரத்தக்க தீமைகளையாவும் விலகி மேலானமுத்தி சித்திக
கும். என்று (சஉ)

மறைளாகமமோர்ந்தாலும் வண்புராணங்களோரா
துறைவனெலவறஞ்ஞாலமும் பயனவறகுதவாதாகு
நிறைத்தருபுராணமோநது நிகழுமற்றவையோராத
குறையுள்ளெனினுமேலாந தனமையிற்கூட்செய்யும்.

(இ-ள) வேதாகமங்களையறிந்திருந்தாலும் ஞானவளத்தைத்தரும்புராண
ங்களையறியாதிருப்பானாயின் அவவேதாகமங்களை யறிந்ததனாலுடையம் பிரயோ
சனம் அவனுக்கு னேரிடாதாகும் இப்பநிறைவைத்தருகின்ற புராணங்களையறி
நது விளக்கமுற்ற அவவேதாகமங்களை யறியாத குறைவையுடையவனாயினும்
இபுராண உணர்ச்சியானது மேலாகிய முத்தியிற்கூடுமபடி செயலிக்கும்,எ-று.

புராணங்களோராதாராகுப் புகலசிவபத்திரிலலை
 விராவுபலவித்விலககு மேதகத்தெரிதலிலலை
 யராவணிசடையெமமண்ண லாரருடகலப்புமிலலைத்
 தராதலமபுகழுங்காசித் தலத்தினுமவாழ்க்கையிலலை.

(இ-ள) புராணங்களை யறியாதவர்களுக்குச் சாதுக்களாலேடுத்தனாக
 கும சிவபத்தியுண்டாகமாட்டாது பல உபாயங்களைக்கூடறியவிதிகளும் விலக
 குகளும் செவ்வையாகத் தெரியமாட்டாது. சாப்பாபரணத்தை யணிந்த சடா
 பாரத்தைபுண்டாய் எழுது சிவபெருமானறிருக்கருணைக்கிடக்கமாட்டாது உலகத்
 தாமதம்றுகிக்கப்பெற்ற காசித்தலத்திலும் வாசஞ்செய்யநேரிடாது என்று ( )

புண்ணியக்காசிவாழ்க்கை பொருந்தியவறவோரெல்லாம்
 தண்ணியசிவபுராணம் தகவுணர்ந்தவரோவெனனி
 லென, ணியவிசசனமத்தே புணர்ந்தாரொன்னுமுன்ன
 மண்ணியபிறப்பினுயந்தா மொன்பதறையமினறே

(இ-ள) புண்ணியவடிவமாவிய காசித்தலவாழ்க்கையைப்பெற்ற தரும்
 வானகலெல்லோரும் மனதைக்குளிரவிக்கும் சிவபுராணங்களை முறையாக
 உணர்ந்தவர்களோ வென்று கேட்பீர்களானால் சிந்திப்பதற்குரிய இப்பிறவியில்
 தெரிபாதவர்களாயிருந்தாலும் முன்னுள்ள பிறவிகளில் ஆராய்ந்திருப்பார்களென
 புகரகுயாதொரு சந்தேகமுமில்லை என்று (சுரு)

புராணஞ்ஞாந்தோராகல்லாற புண்ணியக்காசிவாழ்வும
 பராவுநீரகங்கையாடும் பழமறையெடுத்துக்கூறும்
 விராமலாகுபுரேபாக விசகவநாதப்பெமமா
 னராவொளிரசிலம்பிறபாத சேவையுமமையாவனறே.

(இ-ள.) புராணங்களை விதியாக ஆராய்ந்தவர்களுக்கல்லாமல் மறறை
 யாகளுக்குப் பண்ணியவடிவான காசித்தலவாசமும் துதிபெற்ற கங்காதீரத்
 தத்தில ஸநாமமும் அநரதியாயுள்ள வேதங்களாலேடுத்தனாகப்பெற்றவரும்
 மலர்கள் நெருங்கிய அளகபாரத்தைபுண்டாய் ஆன பூரணியாரை வரம்பாகத்
 திறுடையருமாவிய விசுவநாதப்பெருமான சாப்பங்கு சூழ்ந்து ஒளிரப்பெற்ற
 சிலம்பணித்த பாதசேவையும் நேரிடாவாம். என்று (சுசு)

மந்தணமானவெல்லாம் வகுத்துனக்குறாததேனென்று
 தநதைதானருளிச்செய்ய விட்டுஹ்சருமனருபூ
 வெந்தைதினனருளாவியான்மற நெய்தருமபேறுபெற்றேன
 முந்தைவலவினையுநீத்தேன முதறியுமுற்றேனெனருள.

(இ-ள.) இரகசியமான எல்லாப்பொருள்களையும் உனக்குவிந்ததுகூடறி
 னேனென்று பிதாவாகிய எகக்சருமன கட்டாயிட (குமாரகாண்ட) விஷ்ணு

உக-வது விட்டுணுசரும் ஸுபதேசம்பெற்றவத்தியாயம். உகக

சுருமன வணங்கி என்றதையே தேவரீர்களுணையாற கிடைத்தற்கரிய இரகசியப்
பெற்றையானடைந்தேன முற்றிவியிறசெய்த கொடுவினைகளைக் கடந்தேன.
முத்திவிலையும் பெற்றேனெனநனை. என்று. (சஎ)

தகாபுகழ்பெருமைவாயந்த சவுண்டமுனிவனாதி
வனாவிய்ப்பனமுனிவீரகாசி மானமியமனநதயினனாந்
தினாதவழிகிலந்தாங்குஞ் சேடனென்பவனுநதோநதென
னுனாயவாமோவென்பானென்னிலயாருரைப்பானென்றான்.

(இ-ள) உலகத்தாராற புகழ்ப்பெற்ற பெருமைதனசெய் சவுகராதியான
அளவிலலாத முனிவர்களை காசித்தலம்கிமை யிப்போது கூறியதனயி யின்
ஹமநாத முள்ளன அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பெற்ற உலகத்தைச்சமக்கும்
ஆதிசேடனென்பவனுமாராயநது எவ்நுனாகக அளவுபடுமோவென்று சொ
ல்லுவாநுனையாவொடுத்தகக வல்லவர்களைன்று சூதமுரிவர் கூறினான் ( )

சூதமாமுனிவனின சொறறனுநதொழுதுபூற்றியி

போதமாமுனிவரெலலாம புநதியுணமகிழ்ச்சிபூதது

வேதமாமுதலவனென்கள விசசுவநாதனமேய

காதலகூதாசிமேன்மை கரிசறநினனாசேட்டு.

(இ-ள) சூதமாமுரிவர் இவவாறாகக கூறியவளவில ஞானமுள்ள சவுக
ராதிமுரிவர்களெல்லோரும் வணங்கித்துதித்து மனதிற களிகூரந்து வேதக
ளாற்பிரதிபாதிக்கப்படும முத்தகடவுளாகிய எமது விசுவநாதகா விரும்பியெழுந
தருளி யிருக்கப்பெற்ற காசித்தலம்கிமையேத தேவரீராற சூதமறகககளவி
யுறது என்று. (சக)

புண்ணியமப்படைத்தோமேலாம போதமுமுற்றேழுததி

புண்ணியவழியுங்கண்டோ நாடுமாநதமுற்றே

மெண்ணியவெண்ணியாங்கே யெய்தினங்குறைவொன்றிலலோந

தண்ணியகுணத்தாயென்று தாழாதனாதுதித்துவாழநதாரா.

(இ-ள) நான்கள எல்லாபுண்ணியங்கலையும் பெற்றோம் மேலாகிய ஞா
னத்தையுமடைந்தோம் முத்திசாதனத்திலுள்ள மாரக்கவகையுந் கண்டோம்.
சூறிகத்தக ஆநதாதுபவத்தை யடைந்தோம் நினைத்தவைகளை நினைத்தவா
றே தேவராறபெற்றுக்கொண்டோம் எங்களுக்கு யாதொருகுறையுமில்லை சா
நதருணகியேயென்று சூதமாமுரிவனாத துதித்துவணங்கினவர்களைச் சவுக
ராதிமுரிவர்கள் காசித்தலத்தில் வாழநதிருந்தார்கள். என்று (ரு)

வாழ்ந்தது.

காபூத்தப்பொழிலுதித்த காசிகாவாழகநெடுங்கங்கைவாழக
வாபூத்ததுண்டி தண்டபாணிவயிரவார்கொற்றியினதோவாழக
நாபூத்தவனனபூணியகிலே சனுமவாழகநயநதுமன்று
ணீரூத்ததமுடியினையா னடநவிலகுஞ்சிதபாதநீடுவாழக.

(இங்) மேகங்கள் தவமுஞ் சோலை சூழநத் ஸ்ரீகாசிக்ரமானது வாழுக
கடவது நீண்ட கங்கைகதி வாழுககடவது. அழகு பொருந்திய துண்டுவிராயக
ரும், தண்ட பாணியாகிய குமாரகூடவுரும, வைரவழாத்தியும், தூக்காதே
வியும், இவர்போன்ற வேளைய தேவர்க்களும் வாழுககடவா, அன்புருவமாகிய
வனனபூரணிததாயும், ஸ்ரீவிசுவேசுவரமூரத்தியும் வாழுககடவா. ஜலவடிவம்
பொருந்திய கங்கை தவமுஞ் சடைமுடியையுடைய வந்த விசுவநாதாது ஆராத
கடம்பயிலுவ குஞ்சிதபாதமும் நிலைபெற்று வாழுககடவது. எ-று. (ருக)

ஈண்டிக் காசியை வாழுகவென்றது அழியாவாழுகையை விரும்பினோருக்கு
அதுவே தாரகமாய் நிறநல் கருதியெனக் காசியிலிறந்தால முததியெனது வே
தஞ்சொலுவகையால், தில்லையைக்காணலாலும், திருவாரூரிற பிறத்தலாலும்,
அருளையை நிலைத்தலாலு முண்டாகு முததியை நோக்கக் காசியிலிறக்க நேரு
முத்தியுதிதமனமெனின், அஃதொன்றே யுதிதமுத்தியாதலமையும் தில்லையைக்
கண்டபோ உடனே தேகமவிடக்கண்டதில்ல, ஒருதரமேயன்றிப் பலதரமொ
ருவனவன வரணமுடிவுக்கு எத்தில்லையைக்காணக்கூடும், ஒருதரங்கண்ட
போதே யவனமுத்தனுவெனின், பின்னாப்பாவஸம்பவங்களுக்கிடமுண்டாத
லிழுககாம அந்நனமின்றி, எல்லாவிதப்பாவங்களுநதங்கி வாழ்விட்டுசெய்திரு
ப்போனா யாண்டெண்ணிமுடியாதே¹ அப்பாவங்களுக்குப் பயனையவரடை
யா கொல்லோ? அடைவாரொனின், முன்றடைவகன்றி நிலையைக்கண்ட
பயனயாதசெய்ய? பின்னருண்டாகு மெல்லாப்பாவங்களை யு முன்னசெய்த தரிச
னபல னொன்றே தேயத்தவிடுமெனின், அப்போது பலதரமதரிசிப்பதற்குப் பல
னெயக்கிடையாஸமயும், ஒருதரம தரிசித்ததேபோதுமாகையார்பின்னரிசைத்
வழியெல்லாம் பாவங்களை விட்டலாமென்கையும், அப்பாவங்களெல்லாம் புன
னியமாமென்கையுமேயன்றே போதரும்? இதை மேலோர்கொள்ளாரானக்
யார நிலையை வாணமுடிவிற காணப்பெறுவாரே முததாரதலமையும்
இப்படியேயன்றே பிறக்க முத்தியாகியவாருளாயும்,நிலைக்கமுத்தியாகியவருளை
யையு கொள்ளாநிற்பா பெரியோ? இன்னவஸம்பவங்களிறக்க முத்தியாகிய
காசியிலெண்ணவிட்டுசெய்யாமையா விஃதொன்றே ஸௌகரிய முத்தியாதல
தெளிந்திக் தில்லைத்தரிசனமுத்தலிய கிடைத்த பின்னரோப்பாவமு மொருவ
னெயத்தவழியவற்றாலெனடைய முத்தியுதிதமெனின், காலாதித்தில்லை பய
கரு முததியை நோக்க வப்போதே பயக்குங் காசி முததியே யேற்றம் பெறும்
பிருகஜ்ஜாபரலோபரிடம் முதலியன காசிப்பதியொன்றினையே பெலலை பரி
மாணமுத்தலியவற்றாலெடுத்துக் கூறுகையாறுமேலுணமை கிலையுதல்பெறும்.
பிறதிகளுக்கேதரம் பகரவேண்டினோ காசியையும், பிறதிரத்தங்களுக்கேத
ரம் பகரவேண்டினோ கங்கையையு முவமைகூறுதலானு மவவுண்மை வெளிப
படும் இனிக்கங்கை, துண்டி, தண்டபாணி, வயிரவா, கொற்றி, அன்ன
பூரணி, அமேசைன முதலினோரை வாழுகவென்றது இன்னோரக் காசிப்பதியி
லிடம்பெற்றவராதலினெனக், இவருள், கங்கை யக்காசியையடைந்த மாநயியம்
வாமனபுராணம், இராமாயணம், பாரதம், பரகவதமுத்தலிய நூல்களாறகண்டதிக்.

ஷுக்-வது விட்டுணுசரும் னுபதேசம்பற்றவத்தியாயம். 208

பாகவதத்திற் சிவன்சுடையினின்றுமிழிந்து காசியிற் பெருகிய கவகையை விஷ்ணு பதிபென்று கூறியது ண்டேயெனின், விஷ்ணுபதம் என்று ஆகாதது கோபே யராகையால் வரகாயத்தினின்றும் சிவனாச் சுடையின்று இறங்கின காரணமாகு தியபோது தோஷமாகாதென்க, விஷ்ணுவின்னுடைய பாதத்திலிருந்தே கவகையு ண்டானபோது சிவனறிந்தாரென்று கூறும் வசனங்களுண்டேயெனின், திரி தியஸகந்த முதலிய சிலவிடங்களில் விரீதப் பொருளை மூடராயுள்ளபோ கொ ளவரேயன்றிப் பஞ்சமஸ்கந்தத்தில் கங்கோற்பத்தி, தத்தாரண முதலியவற்றை பபாஹு-ஸயமாயகூறு முணமையைக்கண்டறிந்த விவேகிகள் மயங்குகூறு றான்க. விஷ்ணுபாதத்திலிருந்து கவகைபெருகியது ண்டேயெனின், அவவிஷ் ணுபாதகவகையைப் பாஞ்சராதிகளின் மூன்றுவிதமாக முரணிக்கூறுவா. திரி விக்கிரமனபாதத்தைப் பிரமனறந்து கமண்டலஜலத்தாலம்பியபோது அதை சசிவனறிந்தாரெனவும், திரிவிக்கிரமன பாதத்திலிருந்தே கவகைபிறந்து பிரவ கித்தபோது அதைச்சிவனறிந்தாரெனவும், திரிவிக்கிரமன றந்துபாதத்தை மே லே நீட்டியபோது, அவனதுகட்டைவிரலுராததுவாண்-கடாகத்தை யுடைத்து பபேதித்தலாலாதவழியாய்க் கவகை யந்தலோகத்தினின்றும் பிரஸரித்தபோது அதைச்சிவனறிந்தாரெனவும் பிதறுவதேயாம். இவற்றுள்ளுத் வித்ததாலாவ து விஷ்ணுபாதத்தில் கவகாஸம்பந்த முண்டாயிருத்தலாலிதையே சிவனறித் தாரெனபாரெனின், விஷ்ணுபாதகவகைக்குப் பூபதனமவாமனகலபத்திலும், பகீரதனால் பிரமஹலோகத்தினின்றும் கொண்டுவரப்பட்டேச் சிவனால் தரிக் கப் பட்ட பாகீரதிகுப் பூபதனம் வராகலபத்திலுமென்று வாமன முதலிய புரா ணவகளிற் படிக்கப்பட்டிருத்தலால் விரோதமுண்டாதலிக் இவற்றின் விரி வைச் சித்தாரந்தரத் நாகரம் (சிவபாரமயபிரதரிசிரிற்) பரக்ககண்டு தெளிக.

மேல், துண்டி, தண்டபாணி முதலினோ காசியை யடைந்தமான்மியங் காசிமாஹாத்மியத்தாலினிதுவினங்கும் இவ்வனநிற்க, காசியையும், காசிவாசமூ ராதிகளையும் வாழத்ததொடங்கி யமமட்டே நிறுத்தாமல் ஆராதகடேசனது குரு சித்தபாதத்தையுந் தில்லை ரூபகடேதோன வரமுத்தியதென்னையெனின், ஆக்கியோ ரதுபாசனமூர்த்தியெனப்பது தோனறவறிக் அல்லதூஉம், முதலிஸ்தானமாகி யகாசியை வாழத்திமுடிக்குவகாலிக்காசியுதவு முததியையே தமமைத் தரிசித்த னமுதலியவற்றுவதவுநதில்லைமுதலியவற்றையு மோரோ வழியெடுத்தேக்காட்ட வேண்டுமென்பதுசெதம்பெற்றமையாலு மறிக். இத்தலை, தியாகராஜப்பெருமானே யும், அருணகிரிப்பெருமானையும் வாழத்தினுரென்பதுஞ் சொல்லாமேயமையும், முதலுங்கடையுஞ்சொன்னமையா விடையிற்போதனவுஞ் சொல்லப்பட்டன வென்பதே வித்தமாய்கையால் இன்னும் விரிக்கிறபெருகும்.

வானுறை தியாகராசனாயிங்குகொடுவந்தவனளவபோலு, தே னுறைகாககயிலையமாபோதமிங்குக கொடுவந்தசெல்வனபோலு, மூ னுறைகாசியினின்றுமநதனஞ்செந் தமிழ்த்தேயமவரககோணாநத் மனுறைநீரத்துறைசையிற் சுப் பிரமணியமுனிவாபிழ்நானமெயச்சோவா

(இ-ள) நூவத்திறுத்திரப்பேறு வேண்டியுடனுவினும் பூசுதததே வேந்திரனிடத்தில் வைக்கப்பட்ட தியாகராஜப்பெருமான் முதலிய சத்தவிடன கரையுந் தேவலோகத்திலிருந்திப்பூயிழிற்கொணர்ந்து திருவாரூர்முதலிய வுதத மகேந்திராவகனிற் பிரதிபுத்தவன்னலாகிய மூகருத்த சக்கிரவர்த்தியைப்போல வும், தேனபொருதிய மலச்சையுடைய செல்லுத்த ஸ்ரீகையததில்(ரௌ ரவாகமத்தில், பாசவிமோசனபடவத்தில், துவாநகருத்திரமாய் அதுவுட்ப் புச்சந்தகாக) விலபெற்று விளங்கியவருளையேத்தென்னும் விததாந்த சாத திரததை யிப்பாதகண்டததிகொண்டுவரு ஸாழ்சித்தராகிய மெய்கண்டதே வருக்குபதேததருளிய வவருளையெல்லவராகிய பாருசோதி முனிவண்பபோ லவும், சத்திரிபாதத்துததமாகிய மூரணுகன்வரிக்கும் பெருமையையுடையகாசி யினின்றுமந்தக் (காசியினது மகிமைகையுண்ணுதுங்) காசிரவஸயமென்னு ம பிரபந்ததை யிந்தததமிழ்நாட்டிற் கொண்டுவித்தருளிய மீன்கள் பொருளிய றீவளப்பதையுடைய திருவாவடுதறையென்னுந் திவ்யகேந்திரததினிலே பெறுவசிகுடி முகிலா பெருமானாகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகமூரத்தியி னது அழியாத வெல்லாசிறப்புகளும் வாழ்ககடவன. ஏ-று.

௨௬-வது விட்டுணுசரும னுபதேசம்பெற்ற
வத்தியாயமுற்றியது.

ஆக, அததியாயம் ௨௬-க்கு கூடிய திருவிருத்தம் தயை.

காசிரகசிய முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமேசலியாய சற்குருசுவாமிகள திருவடிவாழக.

பககம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்
கஅ	கஉ	றுட்	றுட்
கக	கஅ	.வர்ச்சக	வரசக
உ௦	கரு	ட	ட
கூ௦	கச	பி	மீ
கிக	கரு	கேட்ட	கேட்ட
கூச	கரு	மம்	ம
கூ௭	உக	க	த
க௦க	கக	ய	ய
ககஉ	கக	ன	ள்
ககரு	உச	லெ	ளெ
கச்ச	உச	செய்யு	செயு
ககக	உ௦	லோ	ல
ககக	உக	த	தி
கஉ௦	கரு	க	கி
கஉச	கஉ	ட்	ட
கஉ௭	உஅ	ஒரு	புனறு
கருக	கச	ெ	இ
கச்ச	க௦	யக	ய
கக௭	உ௭	ஞ	ஞ
ககஅ	க	மு	ழ
உ௦௦	உ௦	ப	ம
உ௦க	க	ன	ன
உ௦ச	உரு	ன	ள
உ௦ச	உரு	பா	பா
உ௦க	அ	த	ற
உகஉ	உக	ளா	ள
உகச	க௦	வவடிவ	வடிவ
உக௭	உஉ	தைபெ	தைபெறு
உஉஉ	கக	ரு	று
உஉச	ச	னன	நநா
உககக	க௦	று	ரு
உ௭ச	உரு	த	தி

